

OTRDIENA, 2010. GADA 21. SEPTEMRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

3. Gāzes piegādes drošība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā sagatavotais *Vidal-Quadras* kunga ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu (COM(2009)0363 – C7-0097/2009 – 2009/0108(COD)) (A7-0112/2010).

Alejo Vidal-Quadras, *referents.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pēdējo gadu laikā mēs vairākkārt esam bijuši liecinieki piemēriem, kas apliecina dalībvalstu neaizsargātību enerģētikas jautājumos, jo īpaši saistībā ar gāzes piegādi.

Piegādes traucējumi Eiropas Savienības ziemeļos un austrumos 2005.–2006. gada un 2008.–2009. gada ziemā izvērtās īstā murgā. Pēdējo ziemu bardzība vēl vairāk aktualizē mūsu pienākumu iespēju robežās darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtosanos nākotnē.

Lielākā daļa Savienības energoapgādes ir balstīta uz importu, tādējādi diplomātijai šajā stratēģiskajā jomā var būt liela nozīme. Mēs visi zinām par darbu, ko šajā jomā veic Komisija, un to vērtējam ļoti augstu, tomēr mums ir jānodrošinās ar tiešākas iedarbības mehānismiem.

Mums ir jāatceras, ka piegādes krīzēs, ko esam piedzīvojuši, dalībvalstu tirgus noteikumi un savstarpējo sakaru trūkumus neļāva skartajām dalībvalstīm sniegt pilnībā pietiekamu palīdzību.

Regula, par kuru mēs balsosim, ir iecerēta kā noteikts solis pretī šīs problēmas risinājumam. Mēs esam pavadījuši daudz laika, cenšoties gūt panākumus šajā jautājumā, pārvarot no dažādām dalībvalstu perspektīvām izrietošās grūtības. Tas ir bijis ilgs un grūts pārrunu process.

Vienošanās, par kuru mēs šodien balsojam, apliecina, ka dalībvalstis ir paraudzījušās tālāk par savām valsts mēroga interesēm, lai ņemtu vērā eiropēiskāku perspektīvu. Kad regula tiks pieņemta, mūsu rīcība būs spēcīgs instruments, ar kura palīdzību palielināt gāzes piegādes drošību Eiropas Savienībā kopumā.

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja vienbalsīgi pieņēma šo regulu pēc veiksmīga trīspusējo sarunu noslēguma ar Padomi.

Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai pateiktos visiem ēnu referentiem par teicamo darbu, kas atbilstīgi atspoguļots tekstā, kā arī visiem komitejas locekļiem, kuri sniedza atzinumus. Ievērojams skaits šajos atzinumos minēto nozīmīgo labojumu ir iekļauti tekstā.

Es vēlētos pateikties arī Eiropas Komisijai par vērtīgo pārējiem likumdevējiem sniegto atbalstu un Padomes Spānijas prezidentūrai par plašo sadarbību, pastāvīgi nodrošinot mūs ar pilnīgu informāciju par tās veiktā darba gaitu.

Šī regula garantē visu Eiropas Savienības iedzīvotāju drošību, kuri krīzes gadījumā turpmāk būs labāk aizsargāti. Turklāt tā dalībvalstīm nodrošina zināmu elastīguma līmeni, ļaujot tām iekļaut papildu aizsargātos patērētājus, piemēram, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējus.

Tomēr dalībvalsts tiesiskajiem centieniem attiecībā uz tās patērētāju aizsardzību valsts tirgus ietvaros ir jābūt līdzsvarotai, uzņemoties solidaritāti ar citu dalībvalstu pilsoņiem.

Regula nosaka, ka krīzes gadījumā gāzes piegādes uzņēmumiem aizsargātie patērētāji vismaz 30 dienas ir jānodrošina ar nepārtrauktu gāzes piegādi. Turklāt dalībvalstīm ir jāizbūvē vai jāpilnveido sava infrastruktūra tā, lai uzlabotu integrāciju iekšējā enerģētikas tirgū un samazinātu pastāvošo enerģētikas salu skaitu.

Viens no svarīgākajiem šīs regulas panākumiem ir fakts, ka tā nosaka prasību attiecībā uz divvirzienu plūsmu visu dalībvalstu gāzes starpsavienojumos, tādējādi nodrošinot atbilstību tādiem kritērijiem kā pieprasījums un rentabilitāte. Ar īstermiņā veiktu ieguldījumu palīdzību un par pieņemamām izmaksām divvirzienu plūsma Eiropā nodrošinās nebijušu piegādes dažādošanu. Šajā ziņā Jamalas cauruļvads ir acīmredzams piemērs, ņemot vērā, ka tas caur Baltkrieviju apgādā Poliju, Čehijas Republiku, Slovēkiju un Vāciju.

Vēl viens Parlamenta sasniegums ir Komisijai piešķirtā svarīgā nozīme: attiecībā uz konkrētiem pasākumiem Komisija iegūst veto tiesības, ja tā uzskata, ka šie pasākumi var apdraudēt citu dalībvalstu apgādes drošību.

Turklāt visās krīzes situācijās Komisijai ar Gāzes koordinācijas grupas starpniecību būs izšķiroša nozīme dalībvalstu koordinēšanā. Šī regula nodrošina reālu risinājumu reālai problēmai. Tā nostiprina gāzes piegādes drošību un nosaka pienākumu sadarboties visiem tirgus dalībniekiem, nākotnē risinot nopietnas piegādes problēmas.

Pareiza un efektīva tirgus darbība, starpsavienojumu izbūve, kā arī piegādātāju un piegādes ceļu dažādošana ir labākā aizsardzība pret turpmākajām krīzēm.

Priekšsēdētāja kungs, ar gāzes drošību saistītā regula iezīmē dziļas kvalitatīvas pārmaiņas, dalībvalstīm atsakoties no ierobežotām valsts mēroga shēmām, lai pilnībā iesaistītos vērienīgā Eiropas Savienības pieejā.

Taisnība, ka, lai pamodinātu dažu dalībvalstu Eiropas Savienības apziņu, ir bijušas vajadzīgas divas krīzes ar bīstamām sekām, bet viņu baiļu noteiktā uzvedības maiņa ir ļoti apsveicama, ja vien tai ir tādas pašas sekas kā patiesai nožēlai.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, šī regula ir vēsturisks posms ceļā uz gāzes piegādes drošību Eiropas Savienībā, un tā ir neapšaubāms apliecinājums mūsu lielā integrācijas projekta vērtībai. Šīs regulas pareiza un ātra piemērošana būs spēcīgs signāls mūsu piegādātājiem, kuri gandrīz vienmēr ir mūsu draugi, ka, ciktāl tas attiecas uz gāzes piegādi Eiropas Savienībā, sauklis "katrs par sevi" vairs nav spēkā. Tas ir aizstāts ar saukli "viens par visiem, visi par vienu".

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Gāzei mūsu enerģētikas politikā ir liela nozīme, un stratēģija šajā jomā ir skaidra. Pirmkārt, mums ir nepieciešams efektīvs Eiropas Savienības tiesiskais regulējums, lai garantētu gāzes piegādes drošību. Otrkārt, mums vajadzētu dažādot importētās gāzes piegādes avotus un

ceļus. Mums ir arī jāturpina attīstīt un apvienot nepieciešamo infrastruktūru, kā arī jābūt vienotiem savā pieejā Eiropas Savienības interesēm, sadarbojoties ar mūsu enerģētikas jomas partneriem un tranzīta valstīm. Visam minētajam ir jābalstās labi funkcionējošā iekšējā tirgū.

Pagājušā gada janvārī notikusī gāzes krīze un jūnija notikumi Maskavas un Minskas attiecībās apliecināja, ka mēs ar savu gāzes stratēģiju atrodamies uz pareizā ceļa. Tāpēc es esmu pateicīgs, ka uz Komisijas priekšlikumu balstītās sarunas Parlamentā un ar dalībvalstīm tikai viena gada laikā ļāva nonākt pie konstruktīviem secinājumiem. Tās ir labas ziņas uzņēmējiem un Eiropas Savienības pilsoņiem. Es jo īpaši vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam un arī *Vidal-Quadras* kungam par šajā jautājumā sniegto ieguldījumu. Jūs bijāt pārliecināti par rezultātiem, kurus iespējams sasniegt, un esat panākuši pārliecinošu procesa noslēgumu. Es vēlētos paust savu pateicību arī dalībvalstīm par gatavību atteikties no atsevišķām pilnvarām un kļūt par daļu no Eiropas Savienības regulējuma.

Šis regulas projekts ir pirmais tiesību akts, kas ir balstīts uz jaunā Lisabonas līguma visaptverošo pantu par enerģētiku. Jūs ieejat jaunā posmā un izmantojat savas nesen iegūtās, plašās pilnvaras. Neviens nevar garantēt, ka nenotiks gāzes piegādes pārtraukumi. Tāpēc mums vēl jo svarīgāk ir veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus. Mēs uzskatām, ka cieša sadarbība ar dalībvalstīm gāzes jomā ir vēl svarīgāka nekā jebkad agrāk. Šobrīd mēs konsultējam Poliju, lai nodrošinātu, ka tās jaunais gāzes piegādes līgums ar Krieviju jau sākotnēji atbilst Eiropas Savienības tiesību aktiem un oficiāli netiktu pārkāptas līgumu slēgšanas procedūras.

Mēs atzinīgi vērtējam šā Parlamenta aicinājumu nodrošināt kopēju Eiropas Savienības pieeju, ātrāku preventīvo rīcību, jaunas tehniskās iespējas, piemēram divvirzienu plūsmas jaudu, infrastruktūras paplašināšanu un kopēju Eiropas Savienības ārpolitiku enerģētikas jomā. Mēs atbalstām arī Parlamenta priekšlikumu pārraudzīt un izveidot iekšējo tirgu. Obligāti minimālie standarti attiecībā uz visām privātajām māsaimniecībām parāda solidaritāti un atbildību, ko Eiropas Savienība uzņemas saistībā ar saviem iedzīvotājiem. Visā Eiropas Savienības teritorijā būs spēkā prasība nodrošināt tādu gāzes krājumus, kas ārkārtas apstākļos, piemēram, infrastruktūras avārijas, temperatūras svārstību vai pārlicieka pieprasījuma gadījumā, būtu pietiekami 30 dienām. 30 dienas ilga drošība nav īsts drošības tīkls, tomēr tas sniedz pamatu, kas ļauj mums ar lielāku drošības sajūtu gaidīt ziemu un iespējamās krīzes nākotnē.

Mums būtu jāpanāk aizvien lielāka vienbalsība, izstrādājot savu iekšējo nostāju, kā mēs to darām tagad, un vienoti uzstājosies pasaulē.

Daudzi no šajā regulā ietilpstošajiem pasākumiem jau ir īstenoti, tostarp ar gāzes infrastruktūru un divvirzienu plūsmas jaudu saistītie pasākumi. Pašlaik ar Parlamenta piešķirtajiem līdzekļiem gāzes nozarē mēs atbalstām 31 projektu. Kopējā summa EUR 1,4 miljardu apjomā palīdz piešķirt dažādus valsts un privātos finansējumus. Pēdējo mēnešu laikā mēs esam īstenojuši visai daudz pasākumu, kuri ir šīs regulas mērķu vidū. Tomēr daudz vēl ir jāizdara. Esmu pārliecināts, ka šī regula nebūs pēdējais pasākums šajā jomā. Tāpēc es vēlētos, lai nākamo divu vai triju gadu laikā tiktu sagatavots starpposma pārskats un, iespējams, šīs regulas turpinājums, kā arī atbilstošo plānu precizēšana un paplašināšana.

Mēs vēlētos, lai regulu pēc tās pieņemšanas ātri īstenotu. Komisija vēlas rīkoties savlaicīgi, lai nodrošinātu kopīgu pieeju mūsu ārējām attiecībām enerģētikas jomā. Gāzes koordinācijas grupai, ko vada Komisija un kuras dalībnieki tiek katru mēnesi, pēc regulas pieņemšanas

būs jāveic nozīmīgākas funkcijas. Mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka notiks sadarbība ne tikai Eiropas Savienības, bet arī reģionālajā līmenī. Viens tā piemērs ir izmēģinājuma projekts, kurā Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plāna ietvaros (BEMIP) piedalās trīs Baltijas valstis — Igaunija, Latvija un Lietuva. Īsumā sakot, mums ir nepieciešami reģionāli risinājumi kopējās Eiropas Savienības dimensijas ietvaros.

Es varu jums apgalvot, ka Komisija vēlas plašas debātes par infrastruktūru. Infrastruktūras pakete, ar kuru mēs gatavojamies jūs novembrī iepazīstināt, kopā ar nākamo finanšu periodu tam ir piemērota iespēja.

(Aplausi)

Bogusław Sonik, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (PL) Eiropas iedzīvotāji no Eiropas Savienības gaida pasākumus un lēmumus, kas uzskatāmi un konkrēti paudīs mūsu vēlēšanos kolektīvi pārvaldīt pārvalstisku infrastruktūru. Šī regula atbilst šim vēlmēm. Jo īpaši tas attiecas uz transportu un iespēju ātri nokļūt jebkurā galamērķī Eiropā, izmantojot ātrus dzelzceļu, ceļu un gaisa satiksmes savienojumus, un tas attiecas arī uz drošību, tostarp energodrošību.

Vairākus gadus mēs Parlamentā esam pauduši, ka pret enerģijas piegādēm ir jāattiecas kā pret stratēģiski politisku jautājumu. Eiropa nedrīkst būt atkarīga no viena piegādātāja, tomēr tāda ir situācija Centrāleiropā un Austrumeiropā, kur lielākā daļa piegāžu pienāk no Krievijas. Uzņēmums *Gazprom*, radot gāzes piegādes problēmas, ir vairākkārt apliecinājis, ka tas izmanto gāzi kā stratēģisku ieroci, lai palielinātu Maskavas politisko ietekmi. Mēs, būdami poļi, Poliju pārstāvoši Parlamenta deputāti, esam vērsuši uzmanību uz egoistisko raksturu, kāds piemīt Ziemeļu gāzes cauruļvadam — ieguldījumam, kas tika veikts, neapspriežoties ar Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Regula par solidaritāti gāzes jomā, ko šodien apspriežam, ir apliecinājums tam, ka Eiropas Savienība apzinās, ka tikai kopā mēs varam izveidot efektīvu un abpusēji izdevīgu sistēmu gāzes iepirkšanai un sadalei. Sistēmu, kuras ietvaros neviena valsts, ja tai tiks liegta gāzes piegāde, nepalik bez palīdzības. Tomēr šīs regulas noteikumu piemērošanai mums ir nepieciešama valdību politiskā griba un Eiropas Savienības finansiālais ieguldījums.

Sandra Kalniete, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (LV) Paldies, prezidenta kungs! Šis ir ļoti svarīgs ziņojums, un es esmu gandarīta, ka Parlamenta rezolūcija atspoguļo to dalībvalstu bažas, kuras ir izolētas enerģētikas jomā, jo tās lielā mērā ir atkarīgas no trešo valstu piegādēm un tām trūkst infrastruktūras savienojumu ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es ceru, ka šīs regulas pieņemšana ļaus tālāk attīstīties kopējās enerģētikas politikas projektiem. Kā iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referente es gribu ar gandarījumu atzīmēt vairākas lietas, kurās Parlaments ir uzlabojis šo priekšlikumu. Pirmkārt, ir precizēts un skaidri definēts aizsargāto patērētāju loks, kam tiek garantēta gāzes piegāde ekstrēmos apstākļos, otrkārt, ir novērsta, ir nostiprināta un konkretizēta Eiropas solidaritātes principa darbība, uzsvāru liekot uz sadarbību reģionos un Komisijas pilnvaru un atbildības palielināšanu, un, visbeidzot, piegādes traucējumu risināšanā nepārprotami prioritāri tiek noteikti tirgus instrumenti, nevis ārpustirgus pasākumi. Tie tiek izmantoti tikai tajos gadījumos, kad tirgus nespēj nodrošināt piegādi aizsargātajiem patērētājiem. Un nobeidzot es vēlos pateikties Quadras - Vidal kungam par lielisko sadarbību.

Jacek Saryusz-Wolski, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs.* – Priekšsēdētāja kungs, energodrošība ir viens no drošas nākotnes pamatelementiem. Tas ir sabiedriskais labums,

un to nodrošināt iedzīvotājiem ir ES pienākums. Jautājums nav par to, vai Kopienai būtu jārikojas, lai dalībvalstīm sniegtu drošību enerģētikas jomā, bet gan par to, kā tas būtu īstenojams. Tam ir nepieciešami divi elementi: pirmkārt, atbilstīgi tiesiskie instrumenti un, otrkārt, politiskais redzējums un griba šos instrumentus piemērot.

Kas attiecas uz tiesību aktu paketi, kurai veltītās pārrunas ļoti veiksmīgi vadīja referents *Vidal-Quadras* kungs, mans novērtējums ir tāds, ka, salīdzinot ar sākotnējiem uzstādījumiem, ir īstenotas divas trešdaļas no mērķa par energodrošības garantēšanu Eiropas Savienībai kopumā. Pakete mums sniedz visaptverošus noteikumus attiecībā uz infrastruktūru, nosaka sistēmu Kopienas reaģēšanai uz ārkārtas situācijām un saistoša noteikuma veidā ietver Līguma 194. pantā paredzēto solidaritātes principu.

Tomēr ir pieļauti atsevišķi svarīgi trūkumi, īpaši ES enerģētikas politikas ārējās dimensijas jomā. Regulā nav minēta augstā pārstāvja loma, un ir sniegta tikai netieša atsauce uz Dienvidu koridoru, *Nabucco* vai sadarbību ar mūsu Eiropas kaimiņattiecību politikas partnervalstīm.

Tomēr kopumā teksts nozīmē vai, drīzāk, pienācīgas izpildes gadījumā, varētu nozīmēt milzīgu progresu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Herbert Reul, *PPE grupas vārdā*. – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties Parlamenta deputātiem, kuri tik neatlaidīgi strādājuši pie šī projekta, un jo īpaši *Vidal-Quadras* kungam. Tas apliecina, ka Eiropas politiskā sistēma spēj reaģēt uz krīzēm un sniegt noderīgus risinājumus.

Mēs esam vairākkārt piedzīvojuši šādas ar piegādes drošību saistītas situācijas. To dēļ piegādes drošības problēma ir kļuvusi daudz uzskatāmāka. Mēs esam bijuši spiesti rīkoties un esam veikuši nepieciešamos pasākumus. Mēs esam raduši risinājumus, kuri nav vienkārši, kuri ietver jaunus instrumentus un kuri — tas man visā šajā kontekstā šķiet interesants aspekts — ne tikai ievieš infrastruktūras standartus Eiropā, nosaka kopīgus preventīvos noteikumus un ārkārtas rīcības plānus, sniedz drošību, uz ko pamatoti atsaucās *Oettinger* kungs, ka mēs saviem pilsoņiem nākotnē varam piedāvāt 30 drošības dienas, bet arī apliecina, ka mēs spējam panākt kompromisus, kas sniedz dzīvotspējīgus rezultātus. Process bija darbietilpīgs, bet tagad ir skaidrs, ka galvenā uzmanība ir vērsta uz to uzņēmumu funkcijām un pienākumiem, kuri būvē un apsaimnieko tīklus. Vēl viens svarīgs faktors ir nodrošināt politikas elastību, kā arī nepārprotami norādīt, ka mēs nenosakām prasības, kuras neatmaksājas un vairs nav racionālas vai saprātīgas, piemēram, nosakot elastību attiecībā uz divvirzienu plūsmas jaudu. Mēs nesakām, ka viss ir jāpanāk par jebkādu cenu, bet mēs sev atstājam iespēju izvērtēt atsevišķus gadījumus un uzlabot sadarbību reģionos.

Vienlīdz svarīga ir atsauce uz faktu, ka, lai arī dalībvalstīm ir jāapzinās savi pienākumi, gadījumā, ja tās nespēj rast vajadzīgos risinājumus, Komisijai būs jāveic papildu darbs. Komisijas nozīme ir palielināta, bet tā nav vienīgā lēmumu pieņēmēja. Tā ir atbildīga par lēmumu pieņemšanu tad, kad nav iespējami citi risinājumi, un tai ir arī tiesības uz pēdējo vārdu. Mums ir nepieciešama elastība un sistēmas, kas samērīgi ierobežo aprūtinājumus. Visbeidzot, mums ir jānodrošina risinājumi. Tās ir labās ziņas Eiropas iedzīvotājiem no Briseles.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā*. – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, es, protams, vēlētos sākt, paužot lielu pateicību *Vidal-Quadras* kungam par viņa labvēlīgo ziņojumu un —

svarīgākais — par produktīvo sadarbību starp viņu un ēnu referentiem. Es vēlētos pateikties arī komitejas priekšsēdētājam, kurš vadīja tikšanās ar Spānijas prezidentūru.

Mēs esam sasnieguši labu rezultātu. Protams, tas viss attiecas uz solidaritāti Eiropas līmenī, kas ir galvenais jautājums, uz gāzes cauruļvadu kopīgu attīstīšanu, divvirzienu plūsmas jaudu un galvenokārt — uz neaizsargātu patērētāju aizsardzību. Kā jau tika sacīts, to visu ietver tiešais regulējums. Daži cilvēki pret to ir izturējušies kritiski, tomēr tas ir ļoti svarīgi, jo ļauj mums sniegt skaidru signālu.

Oettinger kungs jau ir sācis raudzīties nākotnē un ir teicis, ka tās vēl nav beigas. Es vēlētos viņu šajā ziņā atbalstīt. Mums būtu jāspēr daži soļi uz priekšu. *Delors* kunga grupa nesēn publicēja ziņojumu par Eiropas enerģētikas kopienas izveides iespēju. Es zinu, ka mūsu priekšsēdētājs to ļoti atbalsta. Esmu gandarīts par šādu viņa nostāju, jo uzskatu, ka, ja mēs izveidotu kopēju enerģētikas jautājumiem vēltu Eiropas kopienai, neveicot labojumus Līgumā, tas sniegtu ļoti svarīgu ieguldījumu Eiropas apvienošanās procesa attīstībā un turpinājumā. Svarīgi arī tas, lai mūs neaizkavētu diskusijas par Līguma grozīšanu. Solidaritātei tiešām ir jābūt prioritātei.

Otrs jautājums, par ko es vēlos runāt, attiecas uz mūsu iekšējo un ārējo vienotību. Ko jūs šajā kontekstā saprotat ar jēdzienu “iekšējā”? Es domāju par to, cik daudz papildu infrastruktūras mums vēl ir nepieciešams, un to pieminēja arī *Oettinger* kungs. Jo vairāk mēs pievērsīsimies saules un vēja enerģijai, jo vairāk mums nāksies attīstīt savu infrastruktūru, jo, līdz ar lielākām uzglabāšanas iespējām, situācijās, kad pieejamais saules vai vēja enerģijas apjoms nav pietiekams, mums būs jānodrošina iespēja iesaistīties arī citu enerģijas veidu ražotājiem. Tādējādi šis kopējais infrastruktūras tīkls Eiropā ir ļoti svarīgs.

Protams, arī attiecībā ar pārējo pasauli mums ir jābūt vienotiem. Mūsu tirgus kļūst aizvien integrētāks, kamēr citu valstu tirgi tādi nav. Krievijai nav vienota, atvērta tirgus. Tā vietā tajā darbojas valsts monopolsabiedrības. Ja mēs vēlamies stāties pretī šai sistēmai, mums tas ir jā dara kopā, balstoties uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā un, iespējams, uz vienotu Eiropas gāzes uzņēmumu pieeju, lai panāktu labākas cenas un nosacījumus, kā arī, protams, infrastruktūras, piemēram, *Nabucco*, attīstību. Manuprāt, tas ir iemesls, lai šobrīd virzītos pretī kopējai Eiropas enerģētikas politikai.

Adina-Ioana Vălean, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms man ir jāapsveic referents *Vidal-Quadras* kungs saistībā ar viņa teicamo darbu pie šī svarīgā ziņojuma. Katra ziema mums atgādina par to, ka Eiropa ir atkarīga no gāzes piegādēm no Krievijas, Ukrainas un citām valstīm. Energoapgādes drošība ir kļuvusi par ES prioritāti, un tas ir vērtējams ļoti pozitīvi.

Šis tiesību akts ir pozitīvs solis virzībā uz Eiropas neaizsargātības mazināšanu un garantiju sniegšanu mūsu iedzīvotājiem, ka nopietna traucējuma gadījumā gāze tiks piegādāta, cenas būs pieejamas un dominēs solidaritātes princips. Tomēr ir jāpaveic vairāk. Mums ir jāturpina gāzes piegādes ceļu un avotu dažādošana. Energoapgādes drošībai ir dažādas nozīmes atkarībā no tā, vai esat rumānis, nīderlandietis vai soms. Mūsu dažādās ģeopolitiskās situācijas nosaka nepieciešamību pēc Eiropas mēroga pieejas, un Eiropas mēroga pieejai ir vajadzīgs pilnībā izveidots enerģētikas tirgus.

Paziņojums, ka Eiropas Savienībā pastāv daudzas protekcionistiskas barjeras, nav sensācija. Protekcionisms kaitē tirgum, tādējādi tas kaitē arī patērētājiem, uzturot augstas cenas un negatīvi ietekmējot mūsu piegādes drošību. Sensacionāls ir politika paziņojums, ka politikai būtu jāatsakās no enerģētikas politikas, un es to saku atklāti. Katru dienu mēs dzirdam par

vērienīgiem līgumiem, par darījumiem, kas noslēgti aiz slēgtām durvīm, par monopoliem un politiskajām norunām.

Rumānijā mūsu enerģētikas politikas veidošana ir dažu valsts prezidenta vadītās Drošības padomes pārstāvju rokās. Atbildība? Tā neattiecas uz Rumāniju. Demokrātija? Tā neattiecas uz Rumāniju. Šīs politikas upuri ir Rumānijas iedzīvotāji, gada beigās saņemot lielos rēķinus par gāzi.

Ir laiks pieprasīt, lai mūsu dalībvalstis risina ar enerģētikas politiku saistītos jautājumus, nodrošinot lielāku pārredzamību, atbildību un demokrātiju. Pretējā gadījumā mēs nespēsīm uzlabot patērētāju situāciju. Ļaujiet cenas regulēt brīvajam tirgum, kas to neapšaubāmi izdarīs labāk nekā politiķi. Mums nepieciešams, lai Komisija neitralizētu protekcionisma barjeras un rīcības modeļus.

Claude Turmes, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu Vidal-Quadras kungu un visus sarunās iesaistītos. Es vēlētos apsveikt arī Spānijas prezidentūru, kas mums tiešām palīdzēja šajā jomā gūt strauju progresu. Mēs esam panākuši labu līdzsvaru starp iekšējo tirgu un ilgtermiņa plānošanu, kā arī starp reģionālo līmeni un Eiropu kopumā. Es esmu gandarīts arī par to, ka jomai, kurā mēs esam guvuši vislielākos panākumus, proti, divvirzienu plūsmas jaudai, regulā ir atvēlēta nozīmīga vieta.

Raugoties nākotnē, es vēlētos runāt par trim jautājumiem. Pirmkārt, ciktāl tas attiecas uz infrastruktūru, mēs jo īpaši varam saskatīt potenciālu ziemeļu–dienvidu savienojumu izbūvei Polijā, Ungārijā un Slovākijā. Ir ļoti svarīgi, lai mums būtu vairāk ziemeļu–dienvidu savienojumu. Gāzes uzglabāšanas gadījumā mums ir jāņem vērā *Swoboda* kunga izceltais jautājums. Ja elektrības tirgū ienāk lielāks apjoms gāzes, kas šķiet iespējami, mums būs vajadzīga ātra cikla uzglabāšana. Mums ir jānovērtē sava infrastruktūra, lai noteiktu, vai mums ir ātra vai lēna cikla gāzes uzglabāšana, jo mums ir jāvērs lielāka uzmanība uz ātra cikla uzglabāšanu.

Otrkārt, manuprāt, mums vispār nav piemērotu datu, uz kuru pamata novērtēt gāzes pieprasījumu nākotnē. Kāda ietekme ir ES ēku energoefektivitātes direktīvai? Kādu ietekmi rada tādas valsts kā Vācijas paziņojums, ka no 2050. gada visas tās ēkas — gan jaunās, gan vecās — būs nulles enerģijas ēkas? PRIMES modelis nav pietiekami detalizēts vai neatkarīgs, jo to izstrādāja tas pats cilvēks, kurš sagatavoja plānus *EURELECTRIC* vajadzībām. Tas nozīmē, ka mums ir nepieciešami labāki dati, lai novērstu veltīgus ieguldījumus.

Treškārt, 2011. gada 4. februārī notiks valstu vadītāju tikšanās. Manuprāt, pirms šī svarīgā 4. februāra samita Komisijai mums būtu jānodrošina dokuments, kurā sniegts atkārtots pasaules gāzes tirgus novērtējums. Tā kā ASV ir atrasta slānekļa gāze, ir kļuvuši pieejami lielāki sašķidrinātās gāzes apjomi. Ja mēs atradīsim slānekļa gāzi Eiropā, ko tas nozīmēs mūsu situācijā? Mums no Komisijas ir nepieciešams dokuments, kas valstu vadītājiem sniegtu pasaules gāzes tirgus pašreizējās situācijas novērtējumu. Manuprāt, situācija ir vērtējama daudz pozitīvāk nekā pirms diviem vai trim gadiem.

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Apsveikumi noteikti ir vietā, jo Vidal-Quadras kungs ir galvenais balsts ne tikai kompromisam, ko mēs panācām ar Padomi, bet arī neparasti plašajai vienprātībai starp politiskajiem spēkiem šajā Parlamentā. Tas ir ļoti svarīgi. Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa atbalsta šo kompromisu, neraugoties uz faktu, ka Parlamenta sākotnēji ierosinātie pasākumi bija daudz vērienīgāki, jo īpaši attiecībā uz infrastruktūras būvniecību, kā arī Eiropas Savienības politiskās iesaistīšanās jomā saistībā ar krīzes noregulējumu, ieskaitot krīzes, kurām ir starptautiska dimensija.

Var sacīt, ka rezolūcijas sākotnējā versija gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm noteica daudz vairāk pienākumu. Versija, kas šodien ir mūsu priekšā, ietver daudz vairāk iespēju. Atliek tikai cerēt, ka tas netiks izmantots par ieganstu, lai turpinātu vienaldzības politiku — kā no dalībvalstu, tā uzņēmumu puses — pret to, ka Krievija ļaunprātīgi izmanto gāzi par ieroci Centrāleiropā. Atliek cerēt, ka Eiropas Komisija būs apņēmības pilna, cīnoties pret ļaunprātīgo monopolstāvokļa izmantošanu no *Gazprom* puses, jo šim uzņēmumam ir arī politiski iemesli, lai ne tikai vēlētos saglabāt pilnu kontroli pār gāzes cauruļvadiem, ieskaitot Eiropas Savienības teritorijā esošos gāzes cauruļvadus, bet arī pilnu kontroli pār izejmateriālu — arī pēc tā pārdošanas ES tirgū. Tas notiek uz kopējā tirgus, konkurences un patērētāju tiesību rēķina, kā arī uz gāzes nozares moderno tehnoloģiju attīstības rēķina.

Protams, regula varētu būt labāka, tomēr tā joprojām ir Eiropas Savienības enerģētikas politikas svarīgākā iespēja un nozīmīgākā garantija gāzes piegādes krīzes draudu situācijā, tāpēc šodienas balsojumā Parlamentam tā ir jāatbalsta ar pēc iespējas lielāku balsu skaitu.

Jacky Hénin, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vai mums ir jānodrošina energodrošība un neatkarība? Jā, mums tas ir jādara. Tomēr, lai pilnībā garantētu drošību un neatkarību, ir svarīgi, lai mēs atbrīvotu gāzes un citu enerģijas avotu jomu no nopietnajām spekulatīvo tirgu radītajām problēmām, nosakot šos avotus par valsts īpašumu, un panāktu tādas vienošanās par tarifiem, kurās ņemtas vērā ražotājvalstu iedzīvotāju intereses un kuras sniedz drošību Eiropas patērētājiem. Tas varētu būt Eiropas enerģētikas aģentūras uzdevums Parlamenta un Padomes kontrolē.

Savienība nedrīkst rīkoties kā transnacionālo gāzes un naftas uzņēmumu pārstāve, īpaši pēc katastrofas, kurai mēs tikko bijām liecinieki Floridas piekrastē. Transnacionālajiem uzņēmumiem nerūp patērētāju intereses. Šie uzņēmumi kalpo tikai akcionāru interesēm, ar nicinājumu izturoties pret gāzes ražotājvalstu iedzīvotāju tiesībām brīvi rīkoties ar to augšnes apakškārtā esošajiem produktiem.

Atšķirībā no referenta, es neesmu pārliecināts, ka tirgus un gāzes nozarē aktīvo privāto uzņēmumu brīva darbība garantēs gāzes piegādes drošību Eiropas Savienībā. Lai nodrošinātu gāzes piegādi visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, mums ir jānacionalizē lielās gāzes grupas un no šīm vienībām jāizveido Eiropas interešu grupa, kas atrodas starptautiskā un — svarīgākais — sabiedriskajā pārziņā.

Niki Tzavela, *EFD grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, *Vidal-Quadras* kungs! Es vēlos jūs apsveikt par teicamo ziņojumu, ar kura palīdzību tiek sakārtots mūsu iekšējais tirgus. Tomēr es vēlētos precizēt šādu aspektu: Eiropa nekādā veidā nav atrisinājusi nozīmīgo problēmu attiecībā uz alternatīvajiem gāzes piegādātājiem.

Gluži pretēji — raugoties uz piegādātājiem, kuri ir nepieciešami, lai darbotos mūsu Eiropā plānotie gāzes cauruļvadi, man šķiet, ka vēl joprojām ir tikai viens piegādātājs. Lai sniegtu jums priekšstatu par to, cik lielā mērā šis piegādātājs mūs ir faktiski ielencis, minēšu, ka Krievija ir panākusi vienošanās par gāzes piegādi ar visiem iespējamajiem Eiropas piegādātājiem, pat Irānu. Man nav iebildumu, tomēr šī apstākļa dēļ mums ir nepieciešams ierosinājums par tirdzniecības saitēm, kas balstītas uz abpusējām interesēm ar Krieviju, kas būtu formulētas, sadarbojoties ar *Tajani* kungu, ja arī mēs no ekonomiskā viedokļa vēlamies noteikt saistības.

Mans jautājums ir šāds: vai jūs esat apsvēruši sašķidrinātas dabasgāzes (SDG) rīcības plāna īstenošanas paātrināšanu? Ziemeļāfrikā un Persijas liča valstīs ir piegādātāji. Vai jūs plānojat

palielināt SDG termināļu skaitu Vidusjūrā? Eksistē alternatīvi piegādātāji, un es jūs aicinātu pievērst šim jautājumam pienācīgu uzmanību.

Béla Kovács (NI). – (HU) Dāmas un kungi! Dabaszgāzes tirgus paplašināšanās pasaules mērogā un tā internacionalizācija nes līdzi risku, ka konfliktiem — kā starptautiska, politiska, tā ekonomiska rakstura — būs tieša vai netieša ietekme uz vienoto gāzes tirgu, apdraudot tā darbību un attiecīgi arī piegādes drošību. Ikviens gāzes tirgus modelis pēc definīcijas ir spējīgs pārdzīvot tikai īstermiņa jaudas, piegādes pārvaldības, tehniskas/tehnoloģiskas un cenu svārstību problēmas un centienus samazināt pakalpojumu cenas kopumā. Tāpēc piegādes drošība ir jādefinē kā garantija, ka patērētāji, kuriem ir nepieciešama nepārtraukta gāzes piegāde, pastāvīgi saņems nepieciešamo gāzes daudzumu par pieejamām cenām. Formulējot piegādes drošības politiku, īpaša uzmanība būtu jāpievērš vietējiem lietotājiem, kuri ir atkarīgi no temperatūras un kuri nespēj pārslēgties uz citiem enerģijas avotiem. Šie patērētāji nevar cīnīties par savu piegādes drošību. Mūsdienu pilnībā liberalizētajā gāzes tirgū valsts, tās valdības un regulatīvo iestāžu pienākums ir nodrošināt, ka visi vispārējā pakalpojumu līgumā ietvertie pakalpojuma nosacījumi ir pieņemami.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Godājamais priekšsēdētāja kungs, godājamais komisāra kungs! Mēs visi esam atkarīgi. Mēs esam atkarīgi Eiropā no enerģētikas piegādēm no trešajām valstīm. Īpaši atkarīgi mēs esam gāzes sektorā, un, protams, lielā atkarība ir tieši no vienas piegādātājas valsts - no Krievijas. Un mēs zinām, ka Krievija kā piegādātājvalsts var būt problemātiska. Piemēram, 2009. gada janvārī strīda starp Krieviju un Ukrainu rezultātā vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis palika bez dabaszgāzes. Kāds ir risinājums? Risinājums ir, protams, divējāds - tas ir, pirmkārt, ko vairāki runātāji ir minējuši, piegādes dažādošana, otrs ir ar iekšējā tirgus izveidi, ar starpsavienojumiem. Tas ir tas, kad mēs faktiski runājam par Eiropas kopējo enerģētikas politiku, tā ir nepieciešamība izveidot funkcionējošu iekšējo tirgu, kas mūs pasargātu. Kur ir problēma? Problēma ir tā, ka šobrīd Eiropā ir vairākas valstis un reģioni, kas ir simtprocentīgi izolēti no pārējās Eiropas Savienības. Baltijas valstis konkrēti - simtprocentīgi izolētas un simtprocentīgi atkarīgas no Krievijas gāzes piegādēm. Un šis rezultāts ar to, ka, piemēram, Baltijas valstīs šodien patērētāji maksā 30 procentus vairāk par dabaszgāzi nekā tie paši patērētāji Vācijā. Tātad es pilnībā uzskatu, ka šī regula, tas ir pareizais virziens, ko Komisija ir uzsākusi un ko Vidal - Quadras kungs Parlamentā ir novedis līdz galam; tas ir pareizais virziens, bet mums ir tas jānoved līdz galam, mums ir jāizbeidz ar infrastruktūras investīcijām dažādu dalībvalstu izolētība, lai mums būtu kopējs tirgus, lai mums ir priekšnosacījumi brīvam iekšējam tirgum, kas mums nodrošinās gāzes piegādes drošību. Paldies jums!

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Šodien Parlaments saņēma atgādinājumu par to, ka 2009. gada janvāra krīze atklāja ko vairāk par mūsu atkarību enerģētikas jomā. Mēs uzzinājām, ka liela problēmas daļa ir saistīta ar mūsu pašu teritoriju. Piemēram, Spānija nevar palīdzēt jaunajām dalībvalstīm, kuras skar šī problēma, lai gan tās rīcībā ir resursi.

Dāmas un kungi! Lai arī tas var šķist pašsaprotami, es jums vēlētos atgādināt, ka iekšējās solidaritātes princips nosaka, ka Eiropas Savienības robežās ir jābūt iespējamai vienkāršai gāzes transportēšanai, kuru neapgrūtina tehniski vai līgumos noteikti šķēršļi, un — svarīgākais — izmantojot pārrobežu starpsavienojumus, kuri šobrīd ne tuvu nav labākajā stāvoklī.

Tajā slēpjas šīs regulas vērtība, kurā starpsavienojumu izbūve ir nepārprotami saistīta ar piegādes drošību, izceļot nepieciešamību dažādot avotus un izbeigt enerģētikas salu pastāvēšanu.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man noslēgt savu runu, apsveicot Komisiju, *Vidal-Quadras* kungu un Spānijas prezidentūru saistībā ar sniegto ieguldījumu, lai rekordīsā laikā enerģētikas politikā piešķirtu jēgu solidaritātes principam.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties *Oettinger* kungam un apsveikt *Vidal-Quadras* kungu saistībā ar viņa ziņojumu. Ar Spānijas prezidentūras atbalstu ir bijis iespējams sagatavot ļoti labu dokumentu. Dabasgāze ir svarīga, un tās nozīme palielinās. Savā runā *Turmes* kungs teica, ka mums ir jāmaina perspektīva, no kādas raugāties uz situāciju. Valstī, kuru es pārstāvu, puse mājsaimniecību ir atkarīga no dabasgāzes, bet 40 % no tās tiek importēta no Krievijas.

Tāpēc ir svarīga jauna tiesību akta pievienošana spēkā esošajai direktīvai. Tā arī ir pareiza rīcība. Tas mūs nodrošinās preventīvos plānus, preventīvos pasākumus un ārkārtas rīcības plānus ar trīs krīzes līmeņiem. Mēs nevēlamies to situāciju atkārtot, kuras piedzīvojām 2009. gada krīzes ziemā. Mēs nevēlamies redzēt mūsu Eiropas partnerus un Eiropas kaimiņvalstis salstam. Tādējādi šis ziņojums ir daļa no mūsu kopējās Eiropas atbildības, kas ietver ne tikai ES dalībvalstis, bet arī kaimiņvalstis.

Dāmas un kungi! Likumdošana ir apsveicama, bet mums ir jāizmanto arī citi ceļi. Tāpēc es atzinīgi vērtēju *Oettinger* kunga paziņojumu, ka visi ar infrastruktūru saistītie pasākumi, no kuriem daži te tika minēti, ieskaitot *Nabucco*, *Nord Stream* un *South Stream*, saņems atbalstu. Tas mums ļaus dažādot piegādes un nodrošināt, ka neesam atkarīgi no viena piegādātāja. Mums ir nepieciešamas uzglabāšanas sistēmas. Mums noteikti ir nepieciešami lielāki krājumi. Vācijā mums ir krājumi piegādēm 70 dienu garumā, bet tas tā nav visās valstīs. Šajā ziņā mums ir jāceļ standarti visās valstīs. Cits jautājums ir dažādo enerģijas veidu kopums. Tas vēl joprojām ir mūsu lielākā problēma, pie kuras atrisināšanas mums ir kopīgi jāstrādā. Liels jums paldies, un es ceru, ka jaunais tiesību akts būs veiksmīgs.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! 2009. gada janvārī Eiropu satricināja problēma, kas bija saistīta ar ierobežotām gāzes piegādēm no Krievijas, un mēs to dēvējam par 2009. gada janvāra gāzes krīzi. Tomēr mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, jo šī problēma nekādā ziņā neietekmēja visu Eiropu, un, spriežot pēc pētījumiem, tā vairāk bija strukturāla problēma. Tāpēc mums nevajadzētu nedomājot sākt pārspīlētus centienus regulēt situāciju, jo liels un pat pārāk liels uzglabāšanas sistēmu vai regulu skaits attiecībā uz piegādēm radītu gāzes cenu paaugstināšanos un varētu sarežģīt galalietotāju situāciju, kā arī, protams, pasliktināt konkurētspēju.

Manuprāt, ziņojumā izdarīts ļoti saprātīgs secinājums visas situācijas elastības saglabāšanas interesēs. Esmu arī ļoti gandarīts par komisāra *G. Oettinger* atzinumu, ka ar laiku būs nepieciešams novērtēt ziņojuma ietekmi uz gāzes cenām un izvērtēt ar gāzes tirgu saistīto veikto pasākumu vispārējo ietekmi.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas gāzes ražošanas apmēri pastāvīgi sarūk, pieprasījums pēc enerģijas pieaugs, vispirms jau tuvākajā nākotnē, vienlaikus ar ekonomikas atveseļošanu, ko mēs visi gaidām.

Tāpēc ir ļoti svarīgi īstenot pietiekami plašu un drošu piegādes politiku, jo īpaši krīzes laikā, kad gāzes piegādes ir atkarīgas no ārējiem ģeopolitiskajiem faktoriem.

Šī regula ievērojami uzlabos koordināciju starp gāzes nozarē ieinteresētajām pusēm un novērsīs tādu situāciju atkārtošanos kā Krievijas un Ukrainas attiecību krīzes laikā piedzīvotie brīži, tomēr neapšaubot katras atsevišķās dalībvalsts prerogatīvas enerģētikas jomā.

Es apsveicu referentu *Vidal-Quadras* kungu un pateicos viņam par to, ka viņš ir ņēmis vērā dažus no grozījumiem, kas mums ir tik svarīgi. Ar gandarījumu pievērsu uzmanību arī komisāra kunga vārdiem, kurš aicināja uz plašāku un ciešāku reģionālo sadarbību šajā jomā, un par to es viņam pateicos.

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētāja kungs, advokāti meklē nelaimē nonākušos: ja notiek nelaime, uzradīsies parazīts, kurš gribēs gūt labumu no otra nedienām. Eiropas Savienības aizstāvji tam ir piemērs: sākot ar fantāziju par cilvēka izraisītu globālo sasilšanu, līdz zemestrīcēm un mežu ugunsgrēkiem. Katra krīze tiks izmantota par ieganstu vēl lielākas varas sagrābšanai.

Krievijas un Ukrainas gāzes krīze bija mākslīgi radīta problēma, ko izraisīja neokonservatīvo spēku iejaukšanās Austrumeiropas politikā. Atbilde ir: beigt tērēt laiku un ļaut Eiropas valstīm iepirkt gāzi, kura Krievijai ir jāpārdod. Tā vietā krīze tiek izmantota par ieganstu, lai ES sagrābtu kontroli pār gāzes piegādēm un mūs visus iepītu savstarpējas atkarības tīklā, kas radīts, lai uzspiestu Savienību, kuru vēlētāji nekad neatbalstītu.

Šis jautājums nav par gāzes piegādēm. Tā ir sociālistu supervalsts pakāpeniski pieaugošā tirānija, kas izmanto aizsegu, lai sagrābtu to, ko tā nespēj iegūt demokrātiskā ceļā. Kad šī tirānija noņem racionālas nepieciešamības masku, tā īsteno savu jauno fašismu atklāti. Tāpēc tie, kuri augstu vērtē brīvību, balsos pret šo ziņojumu.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties *Vidal-Quadras* kungam par viņa teicamo ziņojumu un viņa lieliskajām un augsti novērtētajām starpnieka spējām, kas mums sniedz iespēju balsot par plaši atbalstītu regulu tās pirmajā un vienīgajā lasījumā.

Arī es, kopā ar manis pārstāvēto delegāciju un politisko grupu, labprāt balsošu par šo regulu, jo tā neapšaubāmi iezīmē ievērojamu progresu salīdzinājumā ar līdz šim īstenoto politiku, lai arī šī regula ir tikai viens svarīgs bruģakmens ceļā, kuru mērojot mēs pastāvīgi iesaistīsimies jaunās un mērķtiecīgās politikas programmās, kā komisāra kungs jau paziņoja.

Es pozitīvi vērtēju Parlamentā veikto sabiedrisko un oficiālo izvēli par labu solidaritātes politikai iekšējā tirgū, kas kalpo arī par brīdinājumu tiem, kuri pēdējo gadu laikā šajā jomā pārāk bieži ir veikuši spekulācijas. Tomēr mums būtu jāveic koridoru, avotu un resursu kvalitātes dažādošana. Man šķiet, ka šajā ziņā uzmanību daudz asāk varēja vērēt uz Dienvidu koridora jautājumu.

Es atbalstu un pilnībā piekrītu apgalvojumam, ka tirgus ir vienīgā patiesā garantija ar piegādi saistītu risku apkarošanai. Tirgus nekur nepazudīs, tāpēc mums ir jācenšas nodrošināt konkurētspējīgu tirgus un jāievieš regulas, direktīvas, finansējuma avoti, virkne tīklu un piegādes avotu, lai novērstu monopola situāciju šajā jomā kā attiecībā uz avotiem, tā tīkliem.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Gāzes piegādes drošība ir īpašs un stratēģisks jautājums. Pie tā kopā ir strādājušas četras komitejas. Jūs sakāt, ka komitejas strādāja īsu laika posmu, tomēr kopā tas bija ļoti ilgs laiks. Tika sniegti atzinumi un notika viedokļu apmaiņas. Tas bija īpašs jautājums, jo attiecās uz ģeopolitiku, tehnoloģiju un būvniecību, kā arī — pats

svarīgākais — tas attiecās uz Eiropas solidaritātes būtību. Cik tālu mēs vēlamies iet, šajā jomā veidojot kopējo tirgu? Cik tālu mēs vēlamies iet saistībā ar vienotu rīcību? Cik tālu ir gatavi iet labie un varenie, lai krīzes situācijā pieņemtu savā paspārnē vājos un nesagatavotos?

Ir panākta vienošanās par kompromisu. Tas, kā jau ikviens kompromiss, ir vēlams. Ir labi, ka kompromiss ir panākts. Tomēr, kad es atsaucu atmiņā sākotnējās vērienīgās ieceres, es atceros, ka mēs vēlējāmies panākt vairāk. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai svarīgākais vārds šā ziņojuma nosaukumā ir "drošība". Tomēr tā ir drošība ar mazo "d" burtu, vienkāršo iedzīvotāju drošība, kuri maksā rēķinus, lasa avīzes un uzzina, ka kāds vienkārši var apturēt viņu apgādi ar gāzi. Es domāju, ka no to cilvēku viedokļa, kuri baidās, kuri katru ziemu baidās, ka kāds atslēgs gāzes apgādi vai ka viņiem būs jāmaksā vairāk, šis ir ziņojums, kas nedaudz mazina bailes, un ir ļoti labi, ka tas šādā veidā tika ierosināts.

Tomēr pateiksim atklāti, ka, nonākot pie diskusijas par to, kas saistībā ar gāzes piegādi var pasludināt ārkārtas situāciju un kādos apstākļos to var darīt, šajā jautājumā nebija vienprātības. Tika ierosināts, ka to var darīt viena valsts, kas ir apdraudēta. Kad pirmajā priekšlikumā tika ierosināts, ka to var darīt divas valstis, arī tas tika noraidīts. Šobrīd mūsu rīcībā ir aptuvena definīcija, ka vārdā nenosauktas varas iestādes apspriedīs šo jautājumu. Tādējādi, apkopojot sacīto, tas ir neliels solis, tomēr tas ir veikts pareizajā virzienā.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Es vēlētos uzsvērt tikai divas lietas: gāzes piegādātāju un tranzīta valstu nozīmi. Tajā pašā laikā es vēlētos apsveikt referentu par mums sniegto iespēju apspriest šo jautājumu, kā arī ar to, kā viņš šo diskusiju ir vadījis.

Es kā referents Turkmēnistānas jautājumos uzskatu, ka šī valsts ir viens no galvenajiem piegādātājiem Eiropas Savienībai, ņemot vērā tās rīcībā esošās rezerves un iespējas atvērt savu tirgu Eiropas Savienībai tāpat, kā tā ir izdarījusi citu Āzijas valstu, īpaši Ķīnas, gadījumā. Es uzskatu, ka visi Eiropas Savienības projekti, ieskaitot *Nabucco* un *White Stream*, ir atkarīgi no attiecībām ar šo valsti. Šajā kontekstā, manuprāt, attiecību uzlabošana ar piegādātājam valstīm ir ārkārtīgi noderīga, tajā pašā laikā saglabājot Eiropas Savienības noteiktos standartus. Šo valstu apņemšanās ne tikai ekonomiskajās, bet arī demokrātiskajās un stratēģiskajās partnerattiecībās ar Eiropas Savienību, ir attiecības, kuras ir kopjamas Eiropas Savienības ārpolitikas jomā.

Otrkārt, es vēlētos uzsvērt savas valsts Rumānijas nozīmi tranzīta valsts statusā. Manuprāt, gan Rumānijai, gan Bulgārijai var būt stabilizējoša nozīme.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Mūsdienās energodrošība ir viens no svarīgākajiem suverenitātes nosacījumiem. Tāpēc Eiropas Savienībai pēc iespējas drīzāk šajā jomā ir jānodrošina konsekventa politika. Pašlaik spēkā esošā 2004. gada direktīva par gāzes krīzēm ir absolūti neatbilstoša šobrīd pastāvošajiem riskiem, jo tā nespēj sniegt aizsardzību valstīm, īpaši Centrāleiropā un Austrumeiropā, pret gāzes piegāžu samazināšanu vairāku nedēļu ilgumā. Lai gan tā bija sāpīga pieredze, divu Krievijas un Ukrainas attiecībās notikušo gāzes krīžu laikā 2008. un 2009. gadā mēs uzzinājām, cik nopietni ir šādi draudi.

Mēs varētu teikt: labāk vēlāk, nekā nekad. Ir jāapsveic fakts, ka, pieņemot jauno regulu, mēs beidzot sākam veidot kopēju enerģētikas politiku. Šai regulai būtu jāveicina tādu mehānismu radīšana, kas nodrošinātu rīcības koordinēšanu citas gāzes krīzes gadījumā, kā arī tās tīkla infrastruktūras pilnveidošana, kura savienos dalībvalstu gāzes sistēmas. Ar Padomi apspriestais kompromiss noteikti nav ideāls. Manuprāt, Eiropas Parlamenta

sākotnēji ierosinātie pasākumi bija daudz labāki. Neraugoties uz to un ņemot vērā pašreizējo neapmierinošo situāciju, manuprāt, iesniegtie priekšlikumi būtu jāapstiprina.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Regula par gāzes piegādes drošību ir reakcija uz problēmu, ko mums lika aptvert pagājušā gada sākumā notikusī enerģētikas un gāzes krīze.

Komisijas sagatavotajā regulas projektā ir ierosināta virkne pasākumu ar vērienīgu mērķi panākt augstāku energodrošības līmeni visā Eiropas Savienībā. Tomēr Parlamenta komitejās mums ir nācies precizēt vai uzlabot daudzu priekšlikumā ietverto jautājumu formulējumu. Parlamentam bija jāprecizē uzņēmumu loma ārkārtas situāciju risināšanā, jāpārstrādā divvirzienu plūsmas pielietojuma apmērs un jāpieņem lēmums par izmaksu sadali attiecībā uz jauniem pārrobežu ieguldījumiem infrastruktūrā. Tas ir precizējis Kopienas mehānisma noteikumus automātiskai ārkārtas stāvokļa pasludināšanai, sasaistot to ar dalībvalstu preventīvajiem un ārkārtas plāniem. Parlaments ir ierosinājis arī sensitīvas komercinformācijas izmantošanas kārtību, lai novērstu tās ļaunprātīgu izmantošanu. Tomēr, neraugoties uz referenta un parlamentāro komiteju milzīgo darbu, daudzi jautājumi nav atrisināti. Tie galvenokārt attiecas uz aizsargātu patērētāju definīciju un N-1 infrastruktūras standartu piemērošanu. Pēc direktīvas pieņemšanas mums vēlreiz būs jāpievēršas šiem jautājumiem.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Šodien mēs apspriežam, iespējams, svarīgāko šīs plenārsēdes dokumentu. Daudzi no mūsu iedzīvotājiem 2009. gada ziemas aukstākajā daļā palika salstot, jo radiatori viņu mājokļos bija auksti. Tieši šādās ārkārtas situācijās, kad gāzes piegāde Eiropā tiek nopietni traucēta, mēs varam apliecināt Eiropas solidaritāti.

Regula, kuru mēs apspriežam, apliecina, ka sava darba centrā mēs izvirzām atsevišķu iedzīvotāju labklājību. Visas mājsaimniecības, kuras ir pieslēgtas gāzes sadales tīklam, regulā ir definētas kā "aizsargātie patērētāji". Saskaņā ar šo regulu būs jāveic arī pasākumi, lai ārkārtas situācijās nodrošinātu šiem patērētājiem pietiekamu apgādi. Tas nozīmē, ka mums ir jānodrošina infrastruktūra gan dalībvalstīs, gan starp tām. Mums jānodrošina atbilstīga gāzes cilpu darbība, un tas nozīmē — divvirzienu plūsmas. Mums arī ir jāsaprot efektīvs preventīvo pasākumu plāns ārkārtas situācijām.

Es vēlētos rosināt Eiropas Parlamentu, lai tas mudinātu dalībvalstis nodrošināt atbilstību regulas prasībām savlaicīgi. Esmu gandarīta, redzot, ka referents ir ieklausījies atsevišķu dalībvalstu argumentos un ņēmis vērā to specifiskos apstākļus. Tādējādi šie risinājumi attiecas arī uz Slovēniju, kurā pastāvošais tīkls, kas apvieno gāzes piegādes no Krievijas un Alžīrijas, spēj apmierināt standarta prasības, neraugoties uz trūkumiem attiecībā uz N-1 standartu.

Visbeidzot, es arī vēlētos apsveikt referentu *Alejo Vidal-Quadras*, kurš ir prasmīgi vadījis sarunas Parlamentā un starp institūcijām. Viņš ir paveicis patiešām teicamu darbu, un es ceru, ka šis darbs saņems balsu vairākuma atbalstu.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt, apsveicot *Vidal-Quadras* kungu saistībā ar viņa svarīgo ieguldījumu detalizētajā kompromisā, kas ar Padomi tika panākts pirmajā lasījumā.

Ar jaunās regulas palīdzību tiks risinātas nopietnas dabasgāzes piegādes drošības nepilnības, pastiprinot pasākumus Eiropas līmenī, piešķirot Gāzes koordinācijas grupai lielākas pilnvaras, pieņemot savlaicīgas brīdināšanas un trauksmes kritērijus un, protams, ieviešot noteikumus patērētāju aizsardzībai un labāka servisa nodrošināšanai, jo īpaši attiecībā uz

neaizsargātākajiem mūsu sabiedrības locekļiem, kuru labklājībai ir jābūt mūsu īpašai prioritātei.

Tomēr es vēlētos norādīt, kā to vairākkārt ir uzsvēris Parlaments, ka mums ir jāpārvar sadrumstalotā pieeja jautājumam par mūsu energoapgādes drošību un jāpieņem saskaņota Eiropas politika enerģētikas jomā, sākot ar reģionālās sadarbības nostiprināšanu un atbalsta sniegšanu projektiem, kas veļtīti enerģijas avotu un kanālu dažādošanai, piemēram, *Nabucco* un *ITGI* gāzes vadiem, kuri ir papildinoši, nevis uz pretējiem mērķiem vērsti projekti un kuriem var būt izšķiroša nozīme ES energoapgādes drošībā.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, pagājušā gada enerģētikas krīze bija nepatīkama, bet tā nenozīmēja strukturālu tirgus neveiksmi. Tāpēc nav vajadzīga pārmērīga gāzes tirgus vai gāzes piegādes tirgus regulēšana, jo tas beigās nozīmētu tikai augstākas gāzes cenas galalietotājam. Saistība ar to es vēlētos sniegt trīs komentārus. Pirmkārt, būtu ļoti uzmanīgi jādefinē tā saukto aizsargāto patērētāju kategorija, lai izvairītos no pārāk plašas definīcijas, kas noteikti izraisītu augstākas gāzes cenas galalietotājiem. Otrkārt, mums ir ļoti uzmanīgi jānosaka obligātais laika posms, kurā piegādātājiem ir jānodrošina gāze, un tam nevajadzētu būt 60 dienas ilgam laikam, bet, iespējams, tikai 30 dienu periodam, jo, protams, būtu jāizbūvē milzīgas uzglabāšanas sistēmas, un tas atstātu iespaidu uz galalietotājiem piemērotajām cenām. Treškārt, protams, ir jānosaka precīza tā sauktā aukstāka perioda definīcija.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Es vēlētos paust savu cieņu referentam *Vidal-Quadras* kungam, kurš pirms gada saskārās ar ārkārtīgi sarežģītu izaicinājumu sagatavot ziņojumu par jautājumiem, kas saistīti ar energodrošību Eiropas Savienības gāzes apgādes nodrošināšanas jomā. Gan Eiropas Parlaments, gan Padome pilnībā pārzina kopīgi izstrādāto vienošanos. Regulai par gāzes drošību ir jābūt instrumentam, uz kuru pamatojoties Eiropas Komisija, dalībvalstis un gāzes uzņēmumi rīkosies pietiekami savlaicīgi, lai novērstu gāzes piegādes traucējumu radītās sekas. Kā mēs šeit dzirdējam, referents sacīja, ka šis tiesību akts ir reakcija uz reālu problēmu, ar kuru saskaras Eiropas Savienība.

Es vēlētos atsaukties uz pašreizējo situāciju un sacīt, ka pašlaik, iespējams, attīstās jauna krīze. Tas attiecas uz pasākumiem, kas tiek īstenoti, pamatojoties uz Polijas un Krievijas līgumu. Tas ir jauns izaicinājums Eiropas Komisijai. Šobrīd Polija ir kļuvusi par Eiropas Komisijas un Krievijas kaujas lauku saistībā ar trešās gāzes tirgus liberalizācijas paketes īstenošanu. Ja Komisija vēlas pārbaudīt situāciju, tai būtu jāizmanto tādas valsts piemērs, kuras gāzes piegādes struktūra ir dažādota, nevis Polija, kura šajā jomā ir ļoti ierobežota. Poliju šobrīd apdraud nopietns enerģētikas krīzes risks 1,7 miljardu kubikmetru liela gāzes piegādes deficīta veidā. Tādējādi pastāv risks, ka Polijas ekonomika sabruks. Mēs sagaidām Eiropas Komisijas atbalstu, lai atrisinātu radušās problēmas. Ir jāpiemin, ka Polija ir tranzīta valsts un tā nav Krievijas sistēmas noslēgums. Es ceru, ka situācijas attīstība uz Eiropas Savienības austrumu robežas lielākajai daļai dalībvalstu liks novērtēt gāzes piegādes drošības aizsardzības nozīmību.

George Sabin Cutas (S&D). – (RO) Eiropas Savienība nevar atļauties būt atkarīga no ārēja monopola gāzes piegādes avotiem. 2009. gada krīze Krievijas un Ukrainas attiecībās mums parādīja, cik mēs esam neaizsargāti bez atbilstīgas kopējas Eiropas stratēģijas.

Krīzes sekas bija acīmredzamas, ņemot vērā iespaidu, kādu tā atstāja uz Eiropas ekonomiku un patērētāju grupām, kuras jau pirms tam bija neaizsargātas. Šī ārēju iemeslu izraisītā ES krīze vienlīdz lielā mērā izcēla ES dalībvalstu savstarpējo atkarību. Tāpēc es uzskatu, ka ir

jāizstrādā kopīga stratēģija, kuras ietvaros tiks atbalstīta ceļu un ES gāzes piegādes avotu dažādošana, lai rezultātā tiktu nodrošināta pietiekama spēja reaģēt krīzes situācijās.

Solidaritāte dalībvalstu attiecībās, vispārzināms Lisabonas līguma princips, ir ļoti svarīgs aspekts Eiropas gāzes piegādes mehānisma nodrošināšanā. *Nabucco* projektam kā šā mehānisma daļai ir liela stratēģiska nozīme. Tam jo īpaši ir jāsaņem atbalsts no Eiropas Savienības, jo šis projekts piedāvā vienīgo dzīvotspējīgo alternatīvu Krievijas enerģētikas monopolaam.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Es vēlētos pateikties referentam par kompromisa panākšanu, kas ar enerģētiku saistītos jautājumos ir ļoti grūti izdarāms. Es vēlētos pateikties arī *Oettinger* kungam par viņa ieguldījumu saistībā ar Polijas un Krievijas vienošanos par gāzes piegādi. Mēs augstu novērtējam faktu, ka Eiropas Komisijai šajā jautājumā ir liela nozīme.

Mūsdienu Eiropā enerģētika ir faktors, kas nosaka daudzu valstu neatkarību, tāpēc manī raisa izbrīnu šajā Parlamentā paustie viedokļi par to, ka mēs runājam tikai par enerģētiku, ka tas ir tikai ar ekonomiku saistīts jautājums un ka mūsu diskusija ir tikai par šīm tēmām. Tas tā nav. Daudzas valstis Eiropā pret enerģētikas jautājumu izturas kā pret faktoru, kas nosaka to neatkarību, un tā ir pamatota attieksme, jo tāda ir reālā situācija. Ja kāds par to ir jāpārlicina, atliek vien palasīt jebkuru Krievijas sagatavotu dokumentu par šo jautājumu.

Krievijai enerģētikas jautājumos ir divas dažādas pieejas. Viena pieeja ir saistīta tikai un vienīgi ar ekonomikas jautājumiem, un otra pieeja ir tiešā veidā saistīta ar politikas un drošības jautājumiem. Tādējādi, ja mums šodien kaut kā pietrūkst, tad tā ir aktīvāka iesaistīšanās, tostarp to Eiropas Komisiju aģentūru iesaistīšanās, kuras ir atbildīgas par ārējām attiecībām, lai arī mēs šajā jomā varētu izmantot divas pieejas.

András Gyürk (PPE). – (HU) Es piekrītu tiem deputātiem, kuri uzskata, ka ar gāzes piegādes regulas palīdzību mēs efektīvāk spēsim novērst gāzes piegādes traucējumus. Par to es pateicos referentam. Par īpaši svarīgiem es uzskatu noteikumus par aizsargājamiem patērētājiem. Esmu gandarīts, ka sākotnējās ierobežotās definīcijas vietā īpašā aizsardzība tiks attiecināta arī uz rajonu siltumapgādes tīkliem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mēs nerunājam par nelielu patērētāju skaitu: Ungārijā vien 600 000 mājsaimniecību paļaujas uz rajonu siltumapgādes tīkliem. Svarīga ir arī MVU aizsardzība, jo, kā mēs pieredzējam pirmajās 2009. gada dienās, gāzes piegādes traucējumu gadījumā šie uzņēmumi ātri var nonākt uz bankrota sliekšņa.

Dāmas un kungi! Ļaujiet man jums atgādināt, ka, lai gan gāzes piegādes regulas pieņemšana ir svarīgs solis, tas nevar aizstāt investīcijas enerģētikas jomā. Pagājušajā nedēļā četras jaunās dalībvalstis nosūtīja vēstuli enerģētikas komisāram *Günther Oettinger*, Višegradas grupas vārdā mudinot Eiropas Savienību nostiprināt finanšu resursus investīcijām enerģētikas jomā, jo īpaši ņemot vērā nākamo septiņu gadu finanšu plānu. Mēs varam tikai piekrist vēstulē paustajam. Tas, kā ES nodrošināt apmierinošu gāzes piegādi, patiešām ir alternatīvu piegādes ceļu izbūves sākšana. Un šis nodoms, manuprāt, beidzot ir jāatspoguļo arī budžeta skaitļu izteiksmē.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, sirsnīga pateicība manam kolēģim *Vidal-Quadras* kungam par viņa teicami paveikto darbu. Neatkarīgi no tā, vai mums tas

patīk, Eiropa funkcionēšanas nodrošināšanai aizvien vairāk un vairāk paļaujas uz gāzi, un mūs ar gāzi apgādā Krievija. Tāpēc nepietiek ar to, ka ES attiecības ar tās gāzes piegādātāju ir sakārtotas. Lai mēs būtu sagatavoti krīzes situācijām, kuras nav mūsu pašu radītas, mums ir nepieciešamas arī pārmaiņas ES iekšējā infrastruktūrā un tiesību aktos. Piegādes drošības aizsardzībai dalībvalstīm ir jānosaka visu tirgus dalībnieku funkcijas un atbildības jomas. Notikumi nesēnā pagātnē apliecināja, ka tas ir nepieciešams.

Eiropas atkarības līmenis ir satraucošs. 40 % no Eiropas gāzes patēriņa nodrošina imports, un prognozes liecina, ka līdz 2020. gadam šī atkarība var pieaugt līdz 70 %. Tā sekas būs gan ekonomiska, gan politiska atkarība, un tas nav veselīgi. Nākotnē situāciju var uzlabot sašķidrinātās dabasgāzes ražošana, kuras cena ir kritusies, kā arī nesēnā uzsāktā slānekļa gāzes ražošana, kas ir atklāta dažādās pasaules daļās, tostarp arī Polijā. Cerams, ka minētais uzlabos piegādes drošību un nodrošinās vairāk gāzes iegādes iespēju. Situāciju uzlabos arī efektīvu atjaunojamo energoresursu veidu attīstīšana.

Nesēnās domstarpības starp Krieviju un tās kaimiņvalstīm apliecināja, cik nestabila bija mūsu situācija attiecībā uz iekšējo piegādes drošību. Tāpēc ir svarīga konkrēta rīcība, piemēram, nodrošinot, ka gāze starp mūsu dalībvalstīm plūst arī pretējā virzienā, vai atbilstoši solidaritātes principam garantējot, ka mūsu rezerves krājumos ir pietiekami daudz gāzes mūsu krīzes situācijās nonākušiem kaimiņiem. Ir svarīgi arī tas, lai mēs būtu informēti par dažādajiem apstākļiem dalībvalstīs un ņemtu tos vērā.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vispirms es vēlētos apsveikt referentu saistībā ar šā ļoti svarīgā dokumenta sagatavošanu. Pieaugoša atkarība no importētas enerģijas, jo īpaši gāzes, ir viena no jaunajām problēmām, ar kurām ES saskaras drošības politikas jomā, un tās pārvarēšanai būs nepieciešams saskaņots ES un mūsu visu darbs.

Eiropas Komisijai ir jāuzņemas īpaši svarīgs darbs ne tikai krīzes situāciju gadījumā, bet arī izstrādājot ES enerģētikas politiku kopumā un jo īpaši — pārrunājot gāzes piegādes līgumu ar piegādātājiem trešās valstīs.

Komisāra kungs, es tiešām nevēlētos, lai Polijas un Krievijas līgumā par Jamalas gāzes cauruļvadu fiksētie nosacījumi vai šā līguma parakstīšanas veids sniegtu sliktu piemēru visām jaunajām un turpmākajām enerģētikas stratēģijām šodien apspriestā dokumenta kontekstā. Tikai uzstājoties vienoti, saskaņojot visu ES dalībvalstu rīcību un paužot solidaritāti, mēs varam izveidot nepieciešamo iekšējo enerģētikas tirgu, kas ir drošs, vienots un taisnīgs pret patērētājiem.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šodienas debātes apliecinā, ka Eiropa ir guvusi secinājumus no vairākkārtējām piegādes krīzēm. Igaunijas pirmā pieredze šajā jomā kopš neatkarības atgūšanas bija 1992. gadā, kad Krievija apturēja visas gāzes un naftas piegādes. Tomēr tas mūs padarīja tikai stiprākus.

Šodien mēs redzam iedvesmojošu sadarbību vispirms jau starp Parlamentu un Komisiju. Es vēlētos pateikties jums, komisār *Oettinger* kungs, par enerģisko un atbildīgo pieeju šīm problēmām. Tas ir daudzsološs mēģinājums iedzīvināt solidaritāti praktiskos ES mehānismos. Svarīgi, ka mēs paredzēsīm vienotu infrastruktūras un piegādes standartu kopu un pieaugošu Komisijas veiktu koordinēšanu un atbildību. Tomēr svarīgākais, ka mums vēl jāprojām ir nepieciešams integrēts ES piegāžu tīkls. Es vēlētos vērēt uzmanību uz *Turmes* kunga ieteikumu uzlabot mūsu ziemeļu–dienvidu savienojumus un nodrošināt uzglabāšanas sistēmas nākotnei.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība Kopienas līmenī reaģētu energodrošības interesēs, bet dalībvalstīm, kuras vēl nav normalizējušas savas divpusējās attiecības ar Krieviju, arī ir jārikojas. 80 % Ungārijā importētās gāzes nāk no Krievijas, tādējādi Ungārijas patērētāju atkarība ir ārkārtēja. Jo īpaši neaizsargāti ir rajonu siltumapgādes tīkli. Tāpēc Ungārija noteikti vēlētos dažādot gan piegādes avotus, gan transportēšanas ceļus. Mēs esam vienbalsīgi atbalstījuši un turpinām atbalstīt gan *Nabucco*, gan *South Stream* būvniecību, kā arī ES avotu izmantošanu. Tomēr mums lētākais veids būtu iedrošinošs un stabils risinājums attiecībā uz tranzītu caur Ukrainu. Mēs aicinām Komisiju nodrošināt, lai ES rīkotos Kopienas līmenī, lai tā darbotos kā vidutāja starp Krieviju un Ukrainu un pieprasītu garantiju sistēmu attiecībā uz Ukrainas tranzīta ceļu.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kunga uzmanībai es vēlētos izcelt divus punktus, kurus diskusijas gaitā jau minēja citi deputāti. Vispirms: *Turmes* kungs uzsvēra jautājumu par iespēju prognozēt gāzes pieprasījumu. Gāzes piegādes kontekstā mēs uz šo jautājumu raugāties tikai no viena viedokļa.

Oettinger kungs, es vēlētos jums vaicāt, kā jūs, raugoties nākotnē, plānojat stratēģijā iekļaut šo otru svarīgo perspektīvu. Otrkārt, turpinot tematu, ko ar savu piezīmi aizsāka *Swoboda* kungs, es vēlētos pievērst uzmanību idejai par enerģētikas kopienas Eiropas Savienībā. *Delors* kunga dibinātā ideju laboratorija *Notre Europe*, tāpat kā pirms vairākiem gadiem bijušais komisārs *Michaele Schreyer*, nesēn vērsa uzmanību uz šo jautājumu. *Oettinger* kungs, vai jūs to uzskatāt par vienu no sava darba pozitīvajiem mērķiem?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs par dabasgāzes piegādes drošību es uzsvērtu, ka dabasgāzes piegāde pasaulē jau ir ļoti dažādota. Tas būtu pienācīgi jāņem vērā.

Tomēr svarīgāks jautājums attiecībā uz nākotni ir prognozētā naftas krīze, kuras dēļ Eiropas Savienībai būtu aktīvi jāveicina tās flotēs izmantoto naftas pārstrādes produktu aizstāšana, un labākā alternatīva, ar ko tos aizstāt, ir dabasgāze.

Tomēr nedrīkst aizmirst, ka pastāv nefosilas izcelsmes dabasgāze, proti, no atkritumiem ražots biometāns. Patiesībā vairākas Eiropas valstis to ražo, jo īpaši Zviedrija un Šveice, un, manuprāt, pat Spānija. Šis ir risinājums, kas būtu stimulējams ar ES investīciju palīdzību, un mums noteikti vajadzētu šo jautājumu atcerēties atcerēties šo debašu laikā.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pieaugošā gāzes pieprasījuma rezultātā vairākums gāzes piegādātāju ir paziņojuši par ievērojamu gāzes cenu kāpumu. Runā par gāzes vairumtirdzniecības cenas dubultošanos. Tāpēc, manuprāt, ir iespējams, ka Maskava šoziem ar provokācijas palīdzību izraisīs vēl vienu gāzes krīzi. Iespējams, pagātnē ES nav bijusi pietiekami pārliecinoša, veicot savus vidutājas pienākumus. Šobrīd starp jaunajiem vadošajiem ES pārstāvjiem notiekošo diskusiju gadījumā problēmas skartās dalībvalstis atkal jutīsies pamestas nelaimē.

Tomēr sliktai krīzes pārvaldībai no ES puses ir citas sekas. Tiek atjaunota iepriekš slēgto atomelektrostaciju darbība, un Polijā ir plāni veikt ieguldījumus šķidrinātās gāzes terminālī, kas tiešā veidā konkurēs ar Baltijas cauruļvadu. Lai gan vakardien paziņotais iepirkuma kooperatīvs var šķist saprātīgs risinājums, tas nemaina pamatproblēmu. Kad radīsies nākamās domstarpības gāzes jomā, mēs redzēsīm, vai Eiropas enerģētikas agrīnā brīdinājuma sistēma ir tā papīra vērtā, uz kura tā ir aprakstīta, un vai Lisabonas līguma noslēgšanai sekojušās neskaidrības par pienākumiem ir atrisināmas. Fakts ir tāds, ka mēs

nevaram vienkārši pārtraukt savu atkarību no Krievijas gāzes, un pat *Nabucco* projekts viesīs ļoti nelielas izmaiņas šajā situācijā.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) *Oettinger* kungs teica, ka šis ir pirmais enerģētikas jautājumiem veltītais dokuments kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Solidaritāte enerģētikas jomā tiešām bija daudzu valstu, tostarp Polijas, galvenais mērķis saistībā ar Lisabonas līgumu. Tomēr gāzes krīzes, jo īpaši 2009. gada krīze, kā arī agrāk piedzīvotās krīzes apliecināja, ka bez enerģētikas tirgus, infrastruktūras, tostarp starpsavienojumiem, jauniem piegādes tīkliem un avotiem, Eiropas Komisijas koordinējošās lomas un, pats svarīgākais, ko es ļoti vēlētos uzsvērt, bez politiskās gribas gan no Komisijas un Padomes, gan dalībvalstu puses mēs nenovērsīsim gāzes krīzes. Šobrīd Polijai vēl ir jānoslēdz vienošanās par aptuveni 2,5 miljardu kubikmetru gāzes piegādi.

Regula varēja būt labāka — tuvāka ideālam, jo īpaši attiecībā uz pienākumiem, tostarp saistībā ar Eiropas Komisiju, kā arī Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos nozīmi un dalībvalstu lomu. *Oettinger* kungs ir apstiprinājis, ka divu vai trīs gadu laikā būs jāveic šīs regulas sava veida novērtējums, lai izvērtētu tās efektivitāti. Arī tas apliecina, ka mēs tajā neesam iekļāvuši visu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienības energodrošība ir atkarīga no enerģijas piegādes avotu un ceļu dažādošanas. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāveic lielāki ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrā un energoefektivitātē. Ciktāl tas attiecas uz enerģētikas infrastruktūru gāzes nozarē — te es atsaucos uz jaunu gāzes cauruļvadu izbūvi, un šajā kontekstā es vēlētos uzsvērt to, cik svarīgs Eiropas Savienības energodrošībai ir *Nabucco* projekts, — ieguldījumu veikšana jaunās gāzes krātuvēs, starpsavienojumu uzlabošanā starp dalībvalstīm, to nodrošināšanā ar divvirzienu plūsmu, kā arī ražošanas līdzekļos gāzes ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem Eiropas Savienībai būtu svarīgs solis.

Es vēlētos uzsvērt, ka Lisabonas līgums ir radījis jaunu ietvaru solidaritātes veicināšanai starp dalībvalstīm enerģētikas krīzes gadījumā. Es vēlētos arī paust atzinību *Vidal-Quadras* kungam par viņa darbu, jo šī regula tiešām iezīmē soli uz priekšu Eiropas Savienības energodrošības palielināšanā.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) *Vidal-Quadras* kungs un komisārs *Oettinger* kungs ir pelnījuši pateicību par to, ka radīja apstākļus šā svarīgā ziņojuma tapšanai. Šī regula būs īpaši gaidīta Centrāleiropas valstīs, no kurām dažas ir 100 % atkarīgas no gāzes, kas tiek importēta no Krievijas. Šāda situācija ne tikai rada atkarības stāvokli, bet ir bīstama arī kā politisks instruments. Salīdzinājumā ar fosilajiem kurināmajiem gāze rada vismazāk CO₂ emisiju, tāpēc tai ir liela nozīme Eiropas cīņā pret klimata pārmaiņām. Tomēr ideja par ES ārkārtas stāvokli ir jāpārvērtē, jo tā ir saistīta ar importa samazināšanu par 10 %. Tas patiesībā varētu būt vienas dalībvalsts, piemēram, Slovērijas, kopējais gāzes importa apjoms. Būtu pamatotāk paziņot par ES ārkārtas stāvokli attiecībā uz konkrētu ģeogrāfisku reģionu. Nepārtrauktas gāzes piegādes nodrošināšanai par pieņemamu cenu ir jābūt prioritātei pat krīzes situācijā. Manuprāt, šis ziņojums var sniegt nozīmīgu ieguldījumu šā mērķa sasniegšanā.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Pirmkārt, es arī vēlētos apsveikt *Vidal-Quadras* kungu par darbu, ko viņš ieguldīja šā svarīgā ziņojuma sagatavošanā. Mēs visi zinām, cik nozīmīga Eiropas Savienībai ir energoapgāde. Komisijai un komisāram *Oettinger* kungam ir jāturpina aktīva iesaistīšanās to problēmu risināšanā, kas nosaka ar gāzes piegādes avotu dažādošanu

saistīto projektu attīstību, un jāpiedāvā gan politiskie risinājumi, gan vislabvēlīgākie finanšu resursi.

Eiropas energoapgādes drošības aizsardzības risinājums ir enerģētikas infrastruktūras, starpsavienojumu, divvirzienu plūsmas jaudas, uzglabāšanas sistēmu uzlabošana, kā arī — pats svarīgākais — dalībvalstu solidaritātē balstīta pārraudzība un pārvaldība. Būtu svarīgi arī turpināt debātes par nākotnes Eiropas enerģētikas kopieni.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Regula, par kuru mēs šodien balsosim, ir stūrakmens kopējās enerģētikas politikas izveides procesā. Ar enerģētikas solidaritāti saistītie noteikumi, bez šaubām, ir tā apliecinājums. Tie garantē tiesisko instrumentu darbību, kas nodrošinās kopīgu, vienotu rīcību ārkārtas situācijā. Teksts, par kuru mēs balsosim, tiešām atšķiras no Parlamenta ierosinātās vērienīgās ieceres. Tomēr tas sniedz cerību uz ārkārtas mehānismu efektīvu darbību nākotnē. Tas vien, ka mēs ātri panācām vienošanos ar Padomi, kuras ietvaros sadūrās dažādas dalībvalstu intereses, būtu jāuztver pozitīvi.

Es vēlētos pateikties mūsu referentam *Vidal-Quadras* kungam, kurš jau kopš paša sākuma ar atsaucību uztvēra citu deputātu ierosinātos pasākumus un bija atvērts tāda kompromisa panākšanai, kas būtu pieņemams visiem. Regula arī apliecina, ka Eiropas Parlamentam ir svarīgākā loma starpiestāžu konfliktā un ka tas ir pietiekami uzņēmīgs, lai cīnītos par pasākumiem, kas bieži vien šķiet nereāli dalībvalstu vienprātības trūkuma dēļ.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Es apsveicu komisāru un Parlamentu saistībā ar kopīgo darbu pie šā vērienīgā dokumenta sagatavošanas. Lai gan tas ir solis pareizajā virzienā, ir skaidrs, ka tiesību akts ir tikai priekšnosacījums ieguldījumiem. Motivācijas radīšana Eiropas ieguldījumiem arī var mums palīdzēt izkļūt no krīzes. Šī regula arī var būt neapgāzams pierādījums, ka sadarbība nenozīmē atteikšanos no valsts suverenitātes, bet ir Eiropas iedzīvotāju brīvības pieauguma apliecinājums. Ungārijā norit plašas debātes. Mēs, Ungārijas sociālisti, esam pilnībā nodevušies Eiropas energodrošības radīšanas jautājumam. Pirms gada Ungārijas valdības vadītājs apsolīja panākt pilnīgu valsts neatkarību enerģētikas jomā. Mēs kā sociālistu grupai piederīgi Parlamenta deputāti esam gandarīti, ka viņš mainīja savas domas un ka arī viņš saskata nākotni attiecībā uz energodrošību un ES sadarbību.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, kopš 2006. gada, kad notika pirmais Krievijas gāzes piegādes pārtraukums, energodrošība ir kļuvusi par vienu no svarīgākajiem ES darbība kārtības jautājumiem. Tas ir ne tikai ekonomiska, bet arī izteikti politiska rakstura jautājums, jo tam ir liela ietekme uz ES ārpolitiku un attiecīgi uz tās starptautisko stāvokli. Lai gan tas ir plaši zināms, realitātē ES nav spējīga apturēt savu pieaugošo atkarību no enerģijas piegādēm no tirgus dalībniekiem, kuriem ir izteiktas politiskās intereses un kuri nekavējas savās interesēs izmantot ES pieaugošo neaizsargātību. Tas ir atsevišķu jaunu un svarīgu dalībnieku pretestības dēļ.

Tomēr noslēgumā jāsaka, ka būtu nepareizi apgalvot, ka šobrīd nedarbojas nekāda energodrošības sistēma. Šāda sistēma darbojas, tikai tā ir individuāla, nevis kopīga, katrai ES dalībvalstij vēloties sevi aizsargāt, izmantojot privilēģētas attiecības ar atsevišķiem piegādātājiem, par kuru pakalpojumiem tās dažkārt ir gatavas sīvi sacensties.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā vairāki no mums šajā Parlamentā ir pieminējuši *Nabucco* cauruļvadu kā ļoti nozīmīgu projektu energodrošībai Eiropā, es vēlētos lūgt, lai komisārs mūs informē, ja viņš to var, kāds posms ir sasniegts un kādi ir saistībā ar šo projektu gūtie panākumi.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šīs debātes, kas sākotnēji bija veltītas jautājumam par gāzi un gāzes krātuvēm, ir kļuvušas vispārīgākas un plašākas, ietverot enerģētikas politiku kopumā. Protams, tā ir taisnība, ka mēs esam atkarīgi no gāzes. Tomēr tas attiecas ne tikai uz gāzi, bet arī citiem energoresursiem, tostarp tikpat lielā mērā uz naftu, pasaules tirgū iepirktām ogleņiem un kodolizejmateriāliem. Pat atjaunojamās enerģijas jomā pieaug mūsu atkarība no valstīm ar uzglabāšanas sistēmām, piemēram, Šveices un Norvēģijas. Eiropa ir atkarīga no citām valstīm. Tāpēc jautājums par energoefektivitāti, citiem vārdiem, mūsu enerģijas izmantošanu daudz mērķtiecīgākā veidā, to neizniekojot, kļūst aizvien svarīgāks. Turpmāko mēnešu laikā mēs detalizēti vēlēsimies ar jums apspriest mūsu secinājumus.

Ir aktualizēts arī jautājums par enerģētikas kopieni, un es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jākļūst par efektīvāku uz solidaritātes principa balstītu enerģētikas kopieni. *Delors* kunga pieeja mums norāda virzienu, kurā mums vajadzētu doties. Tomēr mans ieteikums būtu tāds, ka dažu nākamo gadu laikā mums būtu jāizmanto jaunie instrumenti. Citiem vārdiem, mums aktīvi vajadzētu piemērot 194. pantu kā mūsu tiesisko pamatojumu, kā arī izmantot citas iespējas, lai izveidotu iekšējo tirgu. Mums vēl nav īsta iekšējā elektrības un gāzes tirgus. Dalībvalstis — dažas no tām aktīvāk nekā citas — uzstājas ar skaistām runām par iekšējo tirgu, bet tās patiesībā neko nedara šā tirgus labā, tā vietā koncentrējoties uz savu individuālo valsts rūpniecības politiku. Tām būtu jāizmanto šie instrumenti. Tādā gadījumā četru vai piecu gadu laikā mēs pārlicināti varēsim runāt ar dalībvalstīm un vispārējo sabiedrību par tālāku mūsu juridiskā pamata izstrādi.

Ciktāl tas attiecas uz enerģētikas kopieni, es uzskatu, ka Šveice, Norvēģija, Serbija, Horvātija un bijušās Dienvidslāvijas valstis kopumā, kā arī Maroka, Magrības valstis, Tuvie Austrumi, Gruzija, Moldova un Ukraina kopā ir daļa no savstarpēji cieši saistītas enerģētikas kopienas, jo īpaši kopā ar Turciju.

Ir izskanējuši aicinājumi sniegt prognozes par enerģētikas un gāzes tirgu. Rīcības plāna 2050 ietvaros mēs vēlamies ierosināt dažādas alternatīvas. Ir skaidrs, ka, kamēr dažādo enerģijas veidu kopums ir galvenokārt dalībvalstu kompetences jautājums, mēs esam atkarīgi no dalībvalstu politiķu aprēķinātajām summām, ko viņi sniedz mūsu prognozes sagatavošanai par to, kāds gāzes apjoms tiks izmantots elektrības ražošanai un kādas ir mūsu vajadzības gāzes jomā. Šajā jomā mēs nebūsim vienīgie atbildīgie. Tomēr mēs vēlamies sniegt ierosinājumu saistībā ar mūsu gāzes izmantojumu turpmākajās desmitgadēs. Šobrīd mēs izmantojam vairāk nekā 400 miljardus kubikmetru gāzes. Vai šis skaitlis 2030. vai 2040. gadā būs pieaudzis līdz 500 vai 600 miljardiem vai sarucis līdz 300 miljardiem? Tas, prognozējot mūsu infrastruktūras prasības un mūsu atkarību no citām valstīm, ir ļoti svarīgs jautājums.

Runājot par atkarības tēmu, mums ir jāatceras, ka mums pašiem vēl jāprojām ir ievērojamas gāzes rezerves. Tomēr tās izsīks turpmāko 15 līdz 20 gadu laikā. Nīderlande šajā ziņā ir tipisks piemērs. Tā ir taisnība, ka mēs galvenokārt esam atkarīgi no Krievijas, kura šobrīd veido 25 % no gāzes tirgus. Ceturtdaļa mūsu gāzes nāk no Krievijas atradnēm. Tas ir liels apjoms, tomēr tas vēl jāprojām ir kontrolējams rādītājs. Tomēr ir skaidrs, ka šis rādītājs Latvijas, Lietuvas, Bulgārijas, Polijas un Rumānijas gadījumā svārstās no krietni vairāk nekā 50 % līdz pat 100 %, kamēr Portugālē tas ir nulle. Atkarībā no katras valsts lielā vai nelielā atrašanās attāluma no gāzes atradnēm Sibīrijā pastāv dalījums starp austrumiem un rietumiem. Mēs saņemam daudz piegāžu no Alžīrijas un Norvēģijas, un mums ir jāvērs uzmanība arī uz sašķidrinātās dabasgāzes piegādēm no Kataras Tuvajos Austrumos, kas tiek ievestas ar kuģiem vai, izmantojot termināļus.

Runājot par mūsu atkarību no Krievijas, neraugoties uz visām problēmām, es Krieviju uztveru kā partneri. Novembrī notiks kārtējās ES un Krievijas sarunas enerģētikas jomā, kas tika aizsāktas pirms 10 gadiem. Mūsu savstarpēja atkarība ir fakts. Kāpēc tas tā ir? Tā kā krievi nodrošina 50 % no *Nord Stream* cauruļvada finansējuma, kas pārsniedz EUR 4 miljardus, viņu interesēs ir nodrošināt gāzes plūsmu pa šo cauruļvadu, pretējā gadījumā ieguldījumi viņiem nenestu peļņu. Turklāt krievi vēlas mums pārdot gāzi, lai iegūtu Eiropas Savienības valūtu automašīnu, ražošanas iekārtu, tehnikas, augsto tehnoloģiju ražojumu un ekspertīzes iegādei, lai attīstītu Krievijas ekonomiku. Tādējādi es uzskatu, ka, ja mēs rīkosimies saskaņoti, mēs būsīm savstarpēji atkarīgi, nevis neaizsargāti pret šantāžu.

Nākamā joma, kas mums ir jāaplūko, ir dažādošana un mūsu atkarības mazināšana no citām valstīm. No vienas puses, mēs vēlamies nodrošināt esošo cauruļvadu atjaunošanu, lai nepalielinātos mūsu tehniskā atkarība. No otras puses, mums ir jāvērs uzmanība uz jaunām jomām. Es uzskatu, ka mums ir jābūt atkarīgiem no Krievijas attiecībā uz Krievijas gāzi. Krieviem ir jābūt mūsu partneriem viņu pašu gāzes tirdzniecībā, nevis attiecībā uz gāzi no trešām valstīm. Lielākās gāzes atradnes atrodas Kaspijas jūras reģionā. Lai gan, manuprāt, Krievijas gāze ir cieši saistīta ar mūsu partneri Krieviju, es neuzskatu, ka mūsu gāzes piegādēm no Kaspijas jūras reģiona būtu jānonāk pie mums caur Krieviju. Krieviem būtu mums jāpārdod sava gāze, nevis jātirgojas ar gāzi no trešām valstīm. Gāzi no Alžīrijas un Norvēģijas mēs nesaņemam ar Krievijas starpniecību. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāizveido tāds tiešais savienojums ar Kaspijas reģionu, kas ir pēc iespējas īsāks, bez likumiem un mums nerada lieku atkarību no Krievijas tirdzniecības sistēmas. Tomēr, lai to panāktu, mums ir nepieciešama solidaritāte. Tāpēc es vēlētos jautāt visām dalībvalstīm, tostarp Austrijai, Ungārijai, Rumānijai, Bulgārijai un Polijai: vai mēs esam gatavi sadarboties, lai rastu tādu ar Dienvidu koridoru saistītu risinājumu, kas ir Eiropas interesēs? Vai arī mēs esam sašķelti? Tas ir izšķirošs jautājums. Ja mēs esam vienoti un neesam gatavi pieņemt citus piedāvājumus, kas lielā mērā nav Eiropas interesēs, mēs varam gūt panākumus Kaspijas reģionā. Mēs neatlaidīgi strādājam pie *Nabucco* projekta. Mēs katru nedēļu organizējam darba sesijas, un 1. oktobrī notiks augstākā līmeņa tikšanās ar Turkmēnistānu un Azerbaidžānu. Mēs paši nevaram pieņemt lēmumu. Šo lēmumu pieņems investori. Tomēr mēs varam darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka darbojamies kā vidutāji lēmuma pieņemšanā, kurā ir iesaistītas dalībvalstis un mūsu kaimiņvalstis, tostarp Turcija, Azerbaidžāna un Gruzija. Es palieku pie uzskata, ka *Nabucco* ir uz pareizā ceļa.

Jūs sakāt, ka mums ir jāveic lielāki ieguldījumi. Tā tas varētu būt, bet es jums varu apgalvot, ka mēs atbilstīgi izmantojam katru eiro, ko Parlaments un dalībvalstis Eiropas Savienības budžeta ietvaros piešķir līdzfinansētai infrastruktūrai jomās, kurās mums nebūtu izdevīgi veikt ieguldījumus vieni pašiem. Tuvākajā laikā jūs pieņemsiet lēmumu par nākamo finanšu periodu. Saistībā ar to mums ir jārunā par prioritātēm. Ja mēs vēlamies tērēt vairāk naudas infrastruktūrai, mums ir jāiepludina vairāk naudas, kas nešķiet gluži iespējami, vai arī mums ir jātērē mazāk naudas citās jomās. Mani interesē, kā šis process darbosies starp dažādām darba jomām, tostarp šeit Parlamentā pārstāvētajām.

Vēlreiz paldies par jūsu atbalstu. Jūs šajā jomā esat guvuši panākumus, un kopīgiem spēkiem mēs esam pārliecinājuši dalībvalstis. Esmu gandarīts, ka varu jums visiem sacīt, ka mēs īstenojam regulu ātri, un nākamo četru gadu laikā plānotajā ziņojumā mēs analizēsim šīs regulas pozitīvos aspektus un trūkumus un sniegsim savus galīgos secinājumus par to, vai ir jēga tālākai šīs regulas izstrādei un tās satura plašināšanai.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien, otrdien, 21. septembrī, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Šā ziņojuma pieņemšana ievērojami uzlabo ES energodrošības politikas juridisko pamatu. Ņemot vērā enerģētikas krīzi, ar ko saskārās Eiropa, enerģijas avotu dažādošana ir prioritāte. Es uzskatu, ka ir svarīgi atbalstīt alternatīvus drošus projektus gāzes nozarē Kaspijas jūras reģionā. Ņemot vērā, ka pilnu *Nabucco* projekta jaudu būs iespējams izmantot tikai 2018. gadā, AGRI projekts ir vēl svarīgāks. Šis cauruļvads savienos Eiropas tirgu ar Kaspijas jūras reģiona gāzes resursiem caur Azerbaidžānas–Gruzijas–Rumānijas enerģijas koridoru. Pagājušajā nedēļā šo četru valstu politiskie līderi parakstīja Baku deklarāciju. Paredzams, ka pirmās gāzes piegādes no Azerbaidžānas sāksies jau nākamā gada laikā, jo īpaši ņemot vērā, ka Rumānija jau ir uzsākusi priekšizpēti par termināli Konstancā. Turklāt īstenošanas izmaksas ir uz pusi mazākas nekā *Nabucco* gāzes cauruļvada gadījumā. Ņemot vērā šā nolīguma sniegtās energodrošības garantijas, es ceru, ka ES tam pievērsīs nepieciešamo uzmanību.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Mūsu šodienas debāšu temats ir gāzes piegādes drošība. Mēs to apspriežam, tuvojoties ziemai. 2009. gada janvārī notikušā gāzes krīze Krievijas un Ukrainas attiecībās parādīja, ka visā Eiropā ir pieaugusi atkarība no gāzes importa. Šoreiz ir palielinājušies arī ar piegādi un tranzītu saistītie riski. Tāpēc mums Eiropā vēl joprojām ir vajadzīgi ieguldījumi infrastruktūrā. Cik ilgs laiks būs nepieciešams šo infrastruktūru ieviešanai? Tie noteikti būs vairāki gadi. Vai mēs varam atļauties gaidīt tik ilgi, ja katra ziema nozīmē jaunu gāzes krīzi? Cik reizes līdz tam mums vēl būs jāpiekāpjas Ukrainai un Krievijai? Manuprāt, mums ir jānosaka alternatīvs risinājums un jāsaprot, ka tā izvēlei ne tikai attiecībā uz avotu, bet arī tīklu, kas apvienos gan iekšējos, gan ārējos aspektus. Sakot "alternatīva", es domāju projektu, ko eksperti sauc par *White Stream* cauruļvadu, kas šķērso Azerbaidžānu, Gruziju, Melno jūru, Rumāniju un Bulgāriju. Turklāt visi pasākumi, kas paredzēti, lai nodrošinātu iekšējā enerģētikas tirgus pienācīgu darbību, ir īstenojami vienlaikus ar aktīvu diplomātiju enerģētikas jomā.

Jolanta Emilia Hibner (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlētos apliecināt savu cieņu *Vidal-Quadras* kungam saistībā ar viņa darbu un ieguldījumu regulas sagatavošanā par gāzes piegādes drošību. Esmu gandarīta, ka šajā ārkārtīgi svarīgajā dokumentā ir bijis iespējams panākt tik labu kompromisu. Visu dalībvalstu intereses attiecībā uz svarīgākajiem jautājumiem ir saskaņotas, līdz ar to, saskaroties ar gāzes piegādes traucējumiem, Eiropas Savienība spēs reaģēt ātri un, ievērojot solidaritātes principu. Ziņojumā ir ietverti svarīgākie jautājumi saistībā ar dalībvalstu aizsardzību pret iespējamiem gāzes piegādes traucējumiem un efektīvu sadarbību preventīvo un ārkārtas pasākumu jomā Eiropas Savienībā.

Svarīga izmaiņa ir Komisijas un dalībvalstu pienākums sadarboties Eiropas Savienības līmenī, lai novērstu iespējamu ārkārtas situāciju. Saskaņā ar regulu Eiropas Komisija tagad varēs izsludināt ārkārtas situāciju gāzes piegādes traucējumu skartajā reģionā, reaģējot tikai uz vienas valsts pieprasījumu. Ierosinātais kompromiss ar jaunu ārkārtas rīcības instrumentu palīdzību palielina Eiropas Komisijas nozīmi. Šādā veidā regula ir gāzes piegādes drošības garantija pat īpaši paaugstināta riska reģionos. Tomēr ieguldījumi infrastruktūras attīstībā ir svarīgi, lai regulas noteikumi nebūtu tikai uz papīra izklāstīta versija.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Mēs Eiropas Ārējās darbības dienesta kontekstā daudz runājam par Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Tomēr ir vērts pievērst uzmanību pasākumiem, kas tiek veikti enerģētikas politikas jomā. Lisabonas līguma 194. pantā ir noteiktas skaidras prioritātes šajā jomā: vienota enerģētikas tirgus izveide, gāzes piegādes drošības garantēšana, energoefektivitāte un enerģijas taupīšana, kā arī atbalsts enerģijas tīklu starpsavienojumiem un pasākumiem, kas paredzēti atkarības mazināšanai no importētās enerģijas. *Vidal-Quadras* kunga ziņojums par gāzes piegādes drošību ir svarīgs solis virzībā uz līguma mērķu īstenošanu. Tas atspoguļo Eiropas solidaritātes garu, kas mūsdienās ir tik svarīgs. Šāda veida dokumenti ir īpaši svarīgs signāls iedzīvotājiem laikā, kad daudz tiek runāts par valsts interesēm un decentralizācijas tendencēm, kas sašķeļ Eiropas Savienību. Ziņojums apliecina, ka Eiropas Parlaments, sadarbojoties ar Eiropas Komisiju, praktiski īsteno Eiropas Savienības sadarbības un solidaritātes vērtības. Nākamais solis šajā virzienā ir Eiropas Komisijas dokuments ar nosaukumu “Ceļā uz jaunu Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam”. Tas ir nākamais solis virzienā uz visaptverošu enerģētikas politiku stratēģijas “Eiropa 2020” kontekstā, kā arī nākamais solis virzienā uz Lisabonas līguma mērķu īstenošanu. Ziņojums, kuru esmu sagatavojusi un pie kā pašlaik strādāju Parlamentā, arī apliecina, ka enerģētikas jomā Kopienas metode ir ļoti svarīga.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Nākotnē piegādes drošība būs atkarīga no izmaiņām izmantotās enerģijas veidos, attīstības gaitas ieguves jomā Savienībā un trešās valstīs, kas apgādā Savienību, ieguldījumiem uzglabāšanas sistēmās un gāzes piegādes ceļu un piegādes avotu dažādošanā Savienībā un ārpus tās. Esmu gandarīts, ka Eiropas Parlaments spēja grozīt priekšlikumu regulai, lai tajā iekļautu pantu īpaši par *Nabucco* gāzes cauruļvada projektu. Šī rīcība apstiprina, ka Eiropas Savienības iestādes nākotnē pievērsīs īpašu uzmanību arī *Nabucco* gāzes cauruļvada projektam attiecībā uz tā politisko aspektu un finansējumu. Runājot konkrēti, šī regula garantē to, ka Eiropas vietējie patērētāji tiks nodrošināti ar gāzi pat krīzes laikā, lai izvairītos no tādām situācijām kā 2009. gada janvārī, kad vairākas dalībvalstis vispār nesaņēma gāzes piegādes. Eiropas Komisijai būs jākoordinē šie iespējamie ārkārtas rīcības plāni, lai nodrošinātu visu dalībvalstu aizsardzību.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Ir skaidrs, ka Eiropas Savienībai nav jābūt atkarīgai no tā, uz kuras kājas piecēlās no rīta Ukrainas vai Baltkrievijas prezidents. Ir skaidrs, ka ES nav jābūt atkarīgai no lieko starpnieku mahināciju shēmām, kas vēlas nopelnīt ar spekulācijām un manipulācijām gāzes piegādes jomā. Ir skaidrs, ka gāzes piegādes nevar kļūt par politisku instrumentu šauru nacionālo interešu risināšanai. Bet kā vērtēt faktu, ka dabas gāze Latvijā maksā trīsreiz vairāk nekā Vācijā? Sanāk, ka ES dalībvalstīm - Latvijai un Vācijai, ir dažādas iespējas attīstīt savu valstu ekonomikas. Fakts, ka Latvijas Republika piedzīvo dziļu krīzi, un ka tās IKP un ienākums uz vienu iedzīvotāju ir desmitreiz mazāks nekā Vācijā, rod jautājumu, vai visām ES dalībvalstīm ir vienādi attīstības nosacījumi. Ir nepieciešams steidzami atrisināt šo jautājumu vismaz attiecībā uz kopējo gāzes cenu visām ES dalībvalstīm. Savādāk vārdu savienojums “Vienota Eiropa” kļūst apšaubāms.

Algirdas Saudargas (PPE), *rakstiski*. – (LT) Es vēlētos piekrist saviem kolēģiem un atzinīgi novērtēt faktu, ka tik īsā laika posmā tiks apstiprināta tik svarīga regula. Tas tikai vēlreiz apstiprina, ka īstas problēmas gadījumā Eiropa spēj rīkoties ātri un efektīvi.

Gāzes piegādes drošības regula nostiprina solidaritātes principu dalībvalstu vidū, un tas ir vēl viens solis virzienā uz kopēju enerģētikas politiku. Domājams, mēs visi ceram, ka 2009. gada krīze neatkārtosies un mums nevajadzēs izmantot regulā paredzētos mehānismus, tomēr tas, kas notiek realitātē, ir cits jautājums. Ne pārāk sen, jūnijā, Krievijas

un Baltkrievijas nesaskaņu dēļ gāzes piegādes Lietuvai saruka uz pusi, un šis apstāklis mūs pārliecināja, ka ir piemērots laiks šīs regulas pieņemšanai.

Es bieži esmu norādījis, ka attiecībā uz izolētiem gāzes tirgiem, kas ir atkarīgi no viena piegādātāja, kā tas, piemēram, ir mūsu gadījumā Baltijas valstīs, šī regula būs efektīva tikai tad, ja šie tirgi būs apvienoti vienotā Eiropas Savienības gāzes tīklā. Privātie ieguldījumi bieži vien ir nepietiekami, lai izbūvētu jaunus gāzes cauruļvadus, tāpēc ir vajadzīgs papildu finansējums.

Es vēlētos pateikties maniem kolēģiem, kuri to saprata un ņēma vērā, apspriežot šo regulu, un Komisijai, kura enerģētikas infrastruktūras paketes ietvaros ir paudusi oficiālu apņemšanos atrisināt enerģētikas salu problēmu. Atliek tikai aicināt dalībvalstis pienācīgi īstenot šo regulu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Regulas pieņemšana par gāzes drošību rada iespēju nākotnē izveidot ES līmeņa kopējo gāzes tirgu. Šajā dokumentā ietvertie svarīgie noteikumi attiecas uz pienākumu izstrādāt preventīvos un ārkārtas rīcības plānus katrā dalībvalstī, pienākumu izsludināt Savienības mēroga ārkārtas situāciju, ja divas dalībvalstis paziņo par ārkārtas stāvokli, un ģeopolitiskā riska kritērija piemērošanu vispārējā riska novērtējumā attiecībā uz ES gāzes drošības jautājumu. Ņemot vērā iegūtās iespējas transportēt gāzi abos virzienos, valsts, kurai draudēs nepietiekama energoapgāde, saņems palīdzību no citas valsts, kuras gāzes rezerves attiecīgajā brīdī būs pietiekamas. Bez šaubām, šis ir sākums tādu pasākumu piemērošanai, kas ir balstīti uz sadarbību un solidaritāti. Atsauce uz enerģijas avotu dažādošanu dalībvalstīm ļaus šajā jomā īstenot aktīvāku rīcību un palīdzēs jau iesāktiem projektiem, piemēram, *Nabucco*. Kopumā, pateicoties ziņojumā ierosinātajiem pasākumiem un aktīviem ieguldījumiem infrastruktūrā, mēs varam sevi aizsargāt vai aizsargāt efektīvāk pret situāciju, kas 2008. gadā piemeklēja Ukrainu. Pilnīgas neatkarības panākšana no Krievijas ir ilūzija, bet mēs vismaz varam nostiprināt savu pozīciju sarunās ar šo valsti. Es vēlētos pateikties visiem tiem, kuri sniedza ieguldījumu kompromisa izstrādē par visai Savienībai nozīmīgu jautājumu.

Rafał Trzaskowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Eiropas Parlamenta apspriestais kompromiss ir reāls solis virzienā uz Lisabonas līguma īstenošanu. Tas rada priekšnosacījumus dalībvalstu solidaritātes principa praktiskai piemērošanai gāzes piegādes traucējumu gadījumā, un mēs to uzskatām par savu panākumu. Noteikumi par pārvades infrastruktūru, sistēma reaģēšanai uz krīzi Savienības līmenī, kopējs riska novērtējums un uz to balstīta preventīvo un ārkārtas rīcības plānu sagatavošana, kā arī ģeopolitiskā aspekta ietveršana novērtējumā apliecina ne tikai Parlamenta deputātu pārrunās gūtos panākumus, bet arī rada pamatu vairāk uz Kopienas orientētai enerģētikas politikai, ko Parlaments ir centies panākt jau aizvadītajā pilnvaru laikā.

Vladimir Urutchev (PPE), *rakstiski*. – (BG) Ir pagājuši tikai 18 mēneši kopš 2009. gada janvārī notikušajiem gāzes piegādes traucējumiem Krievijas–Ukrainas–ES piegādes ceļā. Tajā laikā visvairāk cieta Bulgārija, bet ES saprata, cik neaizsargātas gāzes piegādes drošības ziņā ir galvenokārt Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis. Tāpēc es atbalstu *Vidal-Quadras* kunga ziņojuma pieņemšanu, kas nodrošina Eiropas mēroga tiesisku reakciju uz šādu gāzes krīžu gadījumiem un to sekām. Nerunājot par gāzes piegādes drošībai veltītās likumdošanas rezolūcijas visaptverošo raksturu, es vēlētos uzsvērt šādus aspektus: integrēta ES gāzes tīkla izveide, nodrošinot divpusēju gāzes plūsmu starp atsevišķām valstīm, pārrobežu piekļuves garantēšana uzglabāšanas sistēmām un pārrobežu gāzes pārvades uzturēšana gadījumos, kad tiek izsludināts augstākais krīzes līmenis “Ārkārtas situācija”.

Ciktāl tas attiecas un manu valsti Bulgāriju, šo prasību izpilde nozīmē, ka tiek izveidotas saites ar kaimiņvalstīm, Bulgārijai ir lielākas iespējas uzglabāt gāzi savā teritorijā un ka ir pieejama alternatīva mūsu atkarībai no viena ārējā enerģijas piegādātāja. Patiesībā šis jaunais ES tiesību akts novērš GAZPROM piegāžu monopoli mūsu valsts apgādē, un tas jāpaveic nākamo četru gadu laikā. Paldies par uzmanību!

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es apsveicu referentu saistībā ar ļoti labi sagatavotu dokumentu. Pēc ilgām un sarežģītām pārrunām ir bijis iespējams panākt Eiropas mēroga kompromisu. Par īpaši svarīgiem vienošanās elementiem es uzskatu noteikumu, ka divu gadu laikā katrā valstī ir jāpagatavo preventīvas un ārkārtas rīcības plāni, kā arī pienākumu pasludināt ārkārtas stāvokli, ja to izsludina divas valstis. Vēl viens pārrunās gūts panākums ir pienākums trīs gadu laikā pēc regulas spēkā stāšanās datuma nodrošināt divpusēju plūsmu gāzes cauruļvados. Es vēlreiz apsveicu referentu. Šis dokuments ir solis pretī īstai Eiropas enerģētikas kopienai.

4. ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme 2010. gada 6. oktobrī (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi 2010. gada 6. oktobrī [2010/2862(RSP)].

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Esmu gandarīts šodien atrasties šeit un pārrunāt sagatavošanās darbus gaidāmajai ES un Ķīnas 13. augstākā līmeņa sanāksmei. Šā gada sanāksme ir īpaši nozīmīga, jo tiek atzīmēta 35. gadadiena kopš ES un Ķīnas diplomātisko attiecību izveides un pirmo reizi tiek ievērota Lisabonas līgumā noteiktā kārtība.

Pagājušajā nedēļā notika Eiropadome, kurā valstu un valdību vadītāji pārrunāja ES problēmas un iespējas, sadarbojoties ar stratēģiskajiem partneriem, piemēram, Ķīnu. Tas tika sagatavots neformālajā ES ārlietu ministru "Gimnijas" sanāksmē, kuru vienu nedēļas nogali pirms tam apmeklēja kopā ar AP/PV C. Ashton un vairākiem citiem komisāriem. Pastāv nepieciešamība un vēlme darboties integrētāk un saskaņotāk. Mums labāk jāapzinās, ko vēlamies no saviem stratēģiskajiem partneriem, un 27 balsīs jāpauž viens vēstījums.

Pēdējos 35 gados ir strauji paplašinājušās ES un Ķīnas attiecības, īpaši ekonomikas jomā. Esam kļuvuši par viens otram nozīmīgiem tirdzniecības partneriem. Eiropas uzņēmumi gūst labumu no nepārtrauktās Ķīnas izaugsmes, tomēr ir jādara vairāk, lai vēl plašāk atvērtu Ķīnas tirgu un uzlabotu noteikumu ieviešanu, piemēram, valsts iepirkuma un intelektuālā īpašuma tiesību jomās.

Šī ES un Ķīnas 13. augstākā līmeņa sanāksme ir pirmā, kas tiek organizēta saskaņā ar Lisabonas līgumā noteikto struktūru. Mēs vēlamies, lai mūsu skats būtu vērsts uz nākotni un lai mēs darbotos partnerībā nolūkā risināt globālās problēmas, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām, nepieciešamību uzturēt atvērtu tirgu un nodrošināt vienādu pieeju izejmateriāliem, starptautisko stabilitāti, kā arī tiesiskumu.

Mēs izvērtēsim ES un Ķīnas dažādo politisko un sektorālo dialogu lomu. Lai mūsu partnerības turpmākajai attīstībai nodrošinātu tiesisko regulējumu un iestāžu sistēmu, tiks pārrunāts jautājums par partnerības un sadarbības nolīgumu, īpaši par tā apmēru.

Cilvēktiesības ir ES ārlietu politikas cerību stars. Lai gan joprojām pastāv ievērojamas atšķirības, gaidāmajā augstākā līmeņa sanāksmē ir svarīgi pārrunāt cilvēktiesību un

tiesiskuma jautājumus. Varam balstīties arī uz dažiem konkrētiem pozitīviem piemēriem — ES un Ķīnas juridisko skolu.

ES un Ķīnas 13. augstākā līmeņa sanāksme paredzēta dažas nedēļas pirms diviem būtiskiem starptautiskiem notikumiem, proti, G20 augstākā līmeņa sanāksmes Seulā, kas paredzēta novembrī, un Kankūnas augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām, kas ieplānota decembrī. Šajā plānotajā augstākā līmeņa sanāksmē ļoti svarīgi būtu ar Ķīnu rast kopīgu valodu nolūkā saskaņot tās nostāju ar mūsu prioritātēm.

Ir svarīgi novērst arī nepareizu priekšstatu veidošanos un spēcīnāt cilvēku savstarpējo saikni. Tāpēc augstākā līmeņa sanāksmes ietvaros pirmo reizi tiks rīkots kultūras forums. Tieši tāpēc 2011. gads tiks nodēvēts par Eiropas un Ķīnas Jaunatnes gadu ar mērķi spēcīnāt Eiropas un Ķīnas jauniešu savstarpējo sapratni un veicināt starpkultūru dialoga veidošanos. Tam uzmanība tiks pievērsta arī 2012. gadā, kas iecerēts kā Eiropas un Ķīnas Starpkultūru dialoga gads.

Šī augstākā līmeņa sanāksme tiek organizēta pēc tam, kad gada garumā risināta virkne politisko dialogu un gada sākumā notikušas vairākas nozīmīgas augsta līmeņa sanāksmes, tostarp Kolēģijas vizīte, ko vadījis priekšsēdētājs J. M. Barroso, kā arī C. Ashton vizīte Ķīnā, kura septembra sākumā tika organizēta pirmajā stratēģiskā dialoga aplī. Novembrī plānota augsta līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialoga sanāksme. Komisāri J. Almunia, O. Rehn un es vadīsim ES delegāciju, kuras sastāvā darbosies vairāki komisāri.

Augsti godājamie deputāti! Mēs visi vēlamies, lai Ķīna turpina attīstīties un kļūst arvien atvērtāka un caurredzamāka, lai tā ievēro starptautiskos standartus cilvēktiesību jomā un nodrošina starptautiskajiem un Eiropas uzņēmumiem vienlīdzīgas konkurences apstākļus, kā arī līdzdarbojas globālo problēmu risināšanā. Lai to panāktu, mums arī turpmāk jāsadarbojas un jāpadziļina šī sadarbība. Tādējādi mēs varēsim tālāk attīstīt mūsu attiecības un, to darot, risināt sarežģītus jautājumus, ar kuriem saskaramies gan mēs, gan ķīnieši.

Oktobrī notiekošā augsta līmeņa sanāksme dos mums nākamo iespēju izvērtēt attiecības un pārrunāt to, kurp vēlamies tās virzīt nākamajā gadā.

Ioannis Kasoulides, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! ES un Ķīnas stratēģisko partnerību attaisno globalizēta daudzpusēja pasaule, kā arī klimata pārmaiņu izraisītās problēmas, jautājums par drošu energoapgādi, kodolieroču neizplatīšana, Irāna un Ziemeļkoreja, kopīgie drošības jautājumi, piemēram, terorisms un pirātisms, kā arī centieni nodrošināt mieru tādos nepastāvīgos reģionos kā Tuvie Austrumi.

ES ir Ķīnas lielākais tirdzniecības partneris, savukārt Ķīna ir otrs lielākais ES tirdzniecības partneris. Ķīna ir lielākais importa ražojumu avots. Tirdzniecības deficīts, kas ir par labu Ķīnai, daļēji saistāms ar apgrūtināto piekļuvi Ķīnas tirgum. Lai uzlabotu partnerības un sadarbības nolīguma pasākumus, svarīgi runāt par ārpustarīfu šķēršļiem tirgum, intelektuālā īpašuma tiesībām un piekļuvi valsts iepirkumam.

Attiecībā ar Ķīnu mūsu rīcības pamatā ir mūsu abpusējās intereses un vērtības. Politisko dialogu kontekstā, kā arī uz līdzīgiem pamatiem, ES veicina Ķīnas pāreju uz atvērtu sabiedrību, kuras pamatā ir tiesiskums un cilvēktiesības. Mēs iestājamies par cilvēktiesību ievērošanu Tibetā un citās Ķīnas provincēs, vienlaikus pilnībā respektējot Ķīnas teritoriālo integritāti. Mēs atzinīgi vērtējam nesenos nolīgumus ar Taivānu, tomēr respektējot vienotas Ķīnas politiku. Pasaules ekonomikas krīze ir pierādījusi globālo savstarpējo atkarību.

Mēs atzinīgi vērtējam Ķīnas progresu ekonomikā un tās atveseļošanu, uzskatot to par stabilitātes liecību, un, lai pasaules monetārā kārtība vairs netiku traumēta, mēs aicinām turpināt celt renminbi vērtību.

Libor Rouček, *S&D grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienības valstis un Ķīna saskaras ar daudzām vienām un tām pašām globālajām problēmām: pasaules ekonomikas krīzes pārvarēšanu, klimata pārmaiņām, terorismu, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu, nekontrolētu migrāciju, kā arī daudzām citām problēmām. Vienatnē mēs nevienu no šīm problēmām neatrisināsim. Mums ir jāsadarbojas, mums ir jāmeklē partneri kopīgu risinājumu rašanai, un šajā ziņā Eiropas Savienība un Ķīna ir dabiski stratēģiskie partneri. Tāpēc mēs ceram, ka gaidāmajā augstākā līmeņa sanāksmē abi partneri apzināsies savu pasaules mēroga atbildību un ierosinās konkrētus pasākumus un piedāvās konkrētus risinājumus, vismaz attiecībā uz dažām problēmām.

Šodien, kad Apvienoto Nāciju aizgādībā Ņujorkā notiek augstākā līmeņa sanāksme pret nabadzību pasaulē, manuprāt, ir vērts pieminēt arī to, ka Eiropas Savienība un Ķīna ir īpaši piemēroti partneri nabadzības izskaušanai pasaulē. Arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas locekļi vēlas, lai ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē 6. oktobrī Eiropas pārstāvjiem būtu skaidrs paziņojums par atsevišķām divpusējām problēmām: paziņojums par savstarpējās tirdzniecības attīstību un atbalstu tai, par Eiropas produktu un pakalpojumu piekļuvi Ķīnas tirgum, tostarp, protams, publiskajiem līgumiem, par autortiesību aizsardzību, nodarbinātības likuma standartu aizsardzību, par cilvēktiesībām, tūrisma attīstību, studentu un jauniešu apmaiņu un citiem jautājumiem.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ķīnas un Eiropas Savienības savstarpējā augstākā līmeņa sanāksme ir paraugdarījums starp diviem draugiem, kuriem ir abpusēji iemesli apmierinātībai. Atsevišķās jomās šo valstu saikne ir jau sena, jo gan Eiropa, gan Ķīna ir devušas savu ieguldījumu drošākas un turīgākas pasaules izveidei.

Šajā kopīgajā pasākumā ļoti nozīmīgs faktors ir tirdzniecības politika, pat tad, ja kaut kas līdz galam neizdodas, un pat tad, ja tiešām var teikt, ka pēdējos piecos gados Eiropas tirdzniecības deficīts ir trīskāršojies. Eiropas Savienībai tas nerada ilgtspējīgumu, tomēr tas varbūt ir neizbēgami, ņemot vērā nemitīgo Ķīnas sociālo un vides dempingu, pasaules rekordu viltoto medikamentu jomā, pakalpojumiem slēgto tirgu, Ķīnas nevēlēšanos pievienoties tirdzniecības nolīgumam viltojumu novēršanas jomā (ACTA), sakarā ar tās instinktīvo reakciju īstenot slēgtu politiku, pat attiecībā uz cilvēktiesībām: sākot ar Tibetas apspiešanu, kas kultūras, garīguma un etniskuma ziņā ir apspiesta, līdz pat šim ietiepīgajam atteikumam atzīt Taivānas *de facto* suverenitāti, vārda brīvības apspiešanu plašsaziņas līdzekļos un interneta vidē, kā arī kaunpilno sistemātisko nāves soda izpildes piekopšanu.

Mums tā ir veca politika — un tas mums ir jāpasaka ķīniešu draugiem — jo, kāpēc gan mums aizvainot tās tautas intelektu, kuras civilizācija vienmēr ir gājusi laikam līdzī? Mums nav nekā daudz, ko iemācīt Ķīnai. Tieši pretēji — visa ķīniešu konkurences autoritāte, tostarp arī tirdzniecības politika, ir cēlusies no tā, ka Ķīnā dzīvo 1,5 miljardi iedzīvotāju, bet tai ir tikai viens ārlietu ministrs, tur dzīvo 1,5 miljardi iedzīvotāju, bet tai ir tikai viena fiskālā politika, 1,5 miljardi iedzīvotāju, bet tikai viena valūta, savukārt Eiropai ar 27+1, kas nemitīgi minstinās darījumos ar Ķīnu, vēl daudz ko mācīties un vēl tikai jāatgūst vienotība.

Reinhard Bütikofer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *De Gucht* kungs! Es piekrītu jūsu pamatnostādnei, ka Eiropas Savienībai ir jāveido stratēģiskā partnerība ar Ķīnu. Tomēr, ja pēc tam, kad esam pieņēmuši šādu lēmumu, mēs gandrīz vienmēr atkal sākam runāt par Ķīnas tirgu, tad, manuprāt, mēs tikai sašaurinām savu redzesloku pieejā šīm stratēģiskajām attiecībām. Mēs pārāk zemu novērtējam Ķīnu un mūsu — Eiropas — atbildību.

Tāpēc es vēlos runāt par dažiem aspektiem, kas ir svarīgāki par neapšaubāmi nozīmīgajām mūsu un Ķīnas attiecībām ekonomikā. Kādas nesenās vizītes laikā Vjetnamā *H. Clinton*, ASV valsts sekretāre, spēra pārsteidzošu soli attiecībā uz drošību Dienvidķīnas jūrā un ieņēma nostāju, ar kuru vajadzētu aicināt eiropiešus uz rīcību. Tā saistīta ar daudzpusējas konfliktu pārvaldīšanas stratēģijas ieviešanu šajā sarežģītajā teritorijā, kas arī mums ekonomikas ziņā ir svarīga. Vai Eiropai šajā sakarā ir kāda nostāja? Vai mēs atbalstām šo pieeju, vai arī mums nav viedokļa?

Drīz Kankūnā notiks nākamā augstākā līmeņa sanāksme par klimata jautājumiem. Pēdējā reizē Ķīna neizrādījās īpaši izpalīdzīga, un, to sakot, es viegli ironizēju. Arī mēs šajā ziņā varējām būt nedaudz paškritiskāki. Vai Eiropai ir kāda stratēģija attiecībā uz sadarbību ar Ķīnu saistībā ar Kankūnu un visu pārējo? Skaidrs, ka iekšējo politisko problēmu dēļ Amerika šobrīd īsti neiesaistīsies šā jautājuma risināšanā.

Protams, mums jāņem vērā arī ekonomikas politikas jautājumi. Tomēr, ja jūs norādāt uz izejmateriāliem un retzemi, tad Parlaments būtu ieinteresēts dzirdēt jūsu stratēģiju šajā jautājumā. Vai mēs vēlamies Ķīnai draudēt ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sankcijām? Vai, jūsuprāt, tā būtu pareizā rīcība? Vai mēs cenšamies rast kooperatīvu stratēģiju, kas nozīmētu, piemēram, to, ka palīdzam ķīniešiem atrisināt problēmas šajā jomā ar tehnoloģiju nodošanas starpniecību? Es gribētu, lai mēs ne tikai runājam par stratēģisko partnerību, bet arī par stratēģiju un Eiropas stratēģiskajiem mērķiem, kurus izmantosim tās sasniegšanai.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (CS) Dāmas un kungi! Jau vairāk nekā 30 gadus ārvalstu novērotājus ir nemitīgi pārsteidzis Ķīnas nacionālās ekonomiskās izaugsmes koeficients. Šajā laikā šī jaunattīstības valsts, kurā lielākā daļa iedzīvotāju ir atkarīgi no nemehanizētas lauksaimniecības, ir spējusi atgūties pēc gadsimtiem ilgas palikšanas iepakā attīstītajām pasaules valstīm, sasniedzot tādu ekonomiskās izaugsmes koeficientu, kāds sen nav redzēts. Daži valstsvīri un politiskie komentētāji ir aizmirsuši, ka mēs joprojām runājam par jaunattīstības valsti, kurā apmēram 70 % iedzīvotāju uztur ģimeni ar nemehanizētās lauksaimniecības palīdzību, kas nozīmē to, ka, ja raža ir laba, ģimene ir paēdusi, bet, ja ražas nav, ģimene cieš badu. Tāpēc pašreizējo Ķīnas attīstības posmu varētu salīdzināt ar industrializēto valstu stāvokli 19. gadsimta otrajā pusē. Vienīgi atceroties šo būtisko faktoru, mēs augstākā līmeņa sanāksmē varēsīm panākt savstarpēji izdevīgus nolīgumus, neejot pa plāno nesenās vēstures ledu un nemaz nerunājot par partneru piespiešanu spert milzu soli jebkurā pārrunājamajā jomā. Ja tā būs, ķīnieši ļoti nelabprāt pakļausies ES spiedienam. Jebkurš, kurš atceras 1960. gadā spertā milzu soļa radītās sekas, sapratīs, par ko es runāju.

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā.* – (NL) Eiropas uzņēmumiem Ķīnas tirgus šķiet pievilcīgs. Tomēr bieži mainītie un ar atpakaļejošu spēku piemērojami noteikumi veido džungļus, kas traucē Eiropas uzņēmumiem doties uz šo kārdinošo tirgu.

Tas pavisam nepārprotami izklāstīts dokumentā, kurā pausta Pekinā darbojošās Eiropas Savienības Tirdzniecības palātas nostāja un kurš tika publicēts septembra sākumā,

tā tad pavīsam nesen; tas ir 647 lappuses garš 380 rekomendāciju dokuments Ķīnas valdībai. Tāpēc es ceru, ka Padome un Komisija parūpēsies par to, lai šo ES un Ķīnas attiecību uzlabošanai nozīmīgo dokumentu iekļautu gaidāmās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes dienas kārtībā. Eiropas Savienības Tirdzniecības palāta rīkojas pareizi, pieprasīdama Padomei un Komisijai vienotu, skaidru Eiropas nostāju, kas patiesībā pārstāvētu un aizstāvētu Eiropas uzņēmumu intereses šajā valstī.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es neapšaubāmi vēlos vērst jūsu uzmanību uz Ķīnas lomu saistībā ar Ziemeļkoreju. Nesen notika diktatora *Kim Jong-il* vizīte Ķīnā, un tās laikā Ķīnas prezidents *Hu Jintao* apgalvoja, ka vēlas paplašināt tirdzniecību ar Ziemeļkoreju. Mana grupa, Nīderlandes Brīvības partija, ir par to ļoti noraizējusies.

Patiesībā Ķīna palīdz Ziemeļkorejai, kamēr mēs savukārt vēlamies, lai šis necilvēcīgais režīms tiktu gāzts pēc iespējas ātrāk. Patlaban Ķīnā ar bēgļa statusu uzturas daži visnotaļ izbiedēti Ziemeļkorejas iedzīvotāji, jo īpaši Ziemeļkorejas kristieši. Tiklīdz viņus atradīs Ķīnas policija, viņus nekavējoties nosūtīs atpakaļ uz Ziemeļkoreju, kur ievietos darba nometnēs, turklāt viņu vidū ir arī daudz bērnu. Laikā, kad Ziemeļkoreja veic kodolizmēģinājumus un mērdē badā savu tautu, tā saņem politisku atbalstu no Ķīnas.

Es vēlētos dzirdēt komisāra komentāru par to, vai Eiropas Savienībai ir jāuztur tirdzniecības attiecības ar Ķīnu, kas tādā veidā kājām mīdījusi cilvēktiesības un nav pārtraukusi Ziemeļkorejas bēgļu repatriēšanu. Šajā sakarā es gribētu mudināt ES gaidāmo sarunu darba kārtības augšgalā paredzēt vietu arī jautājumam par Ziemeļkoreju.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Šodienas debātes patiesām raisa jautājumu par to, kā izveidot stratēģisku partnerību ar Ķīnu, balstoties uz tās ekonomikas potenciālu un mūsu vērtību sistēmu, īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām, kuru būtībai jābūt vispārējai.

Garton Ash, izcils britu analītiķis, ir teicis, ka attiecības ar Ķīnu rada četras problēmas, un tās visas sākas ar burtu "T": tirdzniecība, Taivāna, Tibeta — te gribētu atgādināt Parlamentam par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes atcelšanu 2008. gadā — kā arī, visbeidzot, *Tiananmen*, saistībā ar cilvēktiesību jautājumu.

Acīmredzams ir tas, ka, kā jau *Kasoulides* kungs teica, nesadarbojoties ar Ķīnu, nevar atrisināt nevienu no mūsdienu pasaules problēmām, piemēram, globalizāciju, digitālo ekonomiku, finanšu sistēmas reformu, drošības jautājumu, cīņu pret kodolieroču izplatīšanu — paskatieties, kas notiek ar Irānu, — vides un dabas resursu aizsardzību vai energoapgādes drošību.

Amerikas Savienotajām Valstīm izdevās izveidot strukturētas attiecības ar Ķīnu, lai gan arī tas nenotika bez sarežģījumiem. Prezidents *G. Bush* pasniedza Dalailamam Kongresa zelta medaļu, tomēr abu valstu attiecības joprojām funkcionē.

Komisāra kungs, ņemot vērā Ķīnas nozīmi pasaulē, Apvienoto Nāciju Drošības padomē, G20 un BRIC valstīs, vai mēs kā Eiropas Savienība būsīm spējīgi izveidot un nostiprināt šīs attiecības? Kas vēl svarīgāk, priekšsēdētājas kundze, vai mēs no Eiropas Savienības spēsim nogludināt ceļu brīvībai, ņemot vērā to, cik samērā unikāla sistēma ir Ķīnas valsts kapitālisms?

Manuprāt, priekšsēdētājas kundze, tas ir vissvarīgākais jautājums, un es gribētu lūgt jums, komisāra kungs, vienlaikus izrādot noteiktu pragmatismu, aizstāvēt mūsu vērtību sistēmu gaidāmajā augstākā līmeņa sanāksmē.

Henri Weber (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ņemot vērā to, cik nozīmīgas ir šīs debātes, es būtu vēlējies, lai šeit atrodas arī baronese C. Ashton vai vismaz kāds Padomes loceklis.

Ķīna ir pelnījusi uzslavu! Tā ir nolēmusi rādīt priekšzīmi videi nekaitīgu tehnoloģiju jomā; 38 % no tās iespaidīgā atveseļošanās plāna tika investēti šajās jaunajās nozarēs. Jau tagad šī valsts ir pirmā saules paneļu un vēja turbīnu ražotāja un lielākā eksportētājvalsts pasaulē.

Ja ražošana būtu saskaņā ar PTO noteikumiem, mēs tikai priecātos par šo jauno virzību, kas palīdzētu samazināt piesārņojuma līmeni gan Ķīnā, gan pasaulē. Tomēr tā nav.

Ķīnas eksporta uzņēmumi saņem ievērojamu atbalstu no valsts bankām un vietējām varas iestādēm. Lai gan daži videi draudzīgo tehnoloģiju tirgi ir atvērti arī ārvalstu uzņēmumiem un ārvalstu investīcijām, daudzi joprojām ir ierobežoti kvotu dēļ, bet citi — pavisam slēgti. Šādas negodīgas konkurences apstākļos mūsu Eiropas nozares tiek pakļautas riskam.

Komisāra kungs, Ķīna ir parakstījusi PTO nolīgumus. Eiropas Savienībai ir jāpārlicinās par to, ka tā stingri ievēro noteikumus.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, ir pienācis pēdējais brīdis izvērtēt jautājumu par Eiropas attiecībām ar Ķīnu un pat noteikt jaunu stratēģiju. Man ir trīs priekšlikumi.

Pirmkārt, kā jau Padomes priekšsēdētājs minēja, mums nepieciešama savstarpējība. Piemēram, Ķīnas uzņēmumi vairs nedrīkst atvērt savus veikalus Eiropā, ja Eiropas uzņēmumiem tiek liegta piekļuve Ķīnas publiskajam tirgum. Ir jāizdara izvēle. Es ceru, ka šajā jautājumā tiks veikti pasākumi.

Otrkārt, Eiropas Savienība vairs nedrīkst nereaģējot paciest dempingu attiecībā uz labklājību, veselību un vidi, jo tieši tas ir vainojams pie pārāk lielas produkcijas nodošanas ārpus Eiropas. Turklāt smieklīgi zemās darbaspēka izmaksas un nicināmos darba apstākļus Komisija vairs nedrīkst uzskatīt par “dabiskām priekšrocībām konkurences ziņā”. Šajā sakarā, komisāra kungs, es uzstāju uz to, ka Komisija maina savu principu.

Treškārt, mēs vairs nedrīkstam izlikties neredzam cilvēktiesību pārkāpumus, un Pekinas atklātais atbalsts, piemēram, Irānai, Ziemeļkorejai vai Birmāi ir acīmredzama problēma. Eiropas Savienības mērķis vienmēr ir bijis veicināt demokrātisma un demokrātisku valstu izveidi. No tā mums nevajadzētu ne sprīdi atkāpties.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Nesen kļuva ļoti manāms tas, cik apjukusi ir Eiropas Savienība, redzot Ķīnas pieaugošo ietekmi. Tas atspoguļojas arī mūsu dialogā par cilvēktiesību jautājumiem. Es gribētu teikt, ka dialogs par cilvēktiesību jautājumiem, ko esam uzsākuši ar Ķīnu, ir nonācis tādā kā krīzē, un mums tai jārod risinājumi.

Es gribētu vērst uzmanību uz to, ka šīs, aizvien politiski spēcīgākās valsts premjerministrs pavisam nesen teica, ka Ķīnas ekonomikas sasniegumi var iet zudumā, ja netiks veiktas politiska rakstura reformas. Viņš pat apgalvoja, ka pilsoņiem vajadzētu būt tiesīgiem piekļūt informācijai, viņiem vajadzētu būt tiesīgiem piedalīties lēmumu pieņemšanā, viņiem vajadzētu būt tiesīgiem paust savu viedokli un viņiem vajadzētu spēt uzraudzīt valsts varu.

Es vēlētos, lai ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē šie jautājumi tiktu vēlreiz nopietni pārrunāti. Tā kā Ķīnas pārstāvji mums nemitīgi stāsta, ka valsts tiek pārvaldīta saskaņā ar iedzīvotāju majoritātes vēlmēm, mums ir jāspēj parādīt, ka patiesie iedzīvotāju majoritātes

viedokļa paudēji ir daži drosmīgi cilvēki, no kuriem vairāki savu uzskatu dēļ patlaban atrodas cietumā, jo tieši viņi vērs visu uzmanību uz notiekošajiem pārkāpumiem. Tas attiecas uz piena skandālu, slikti celtajām skolām un HIV/AIDS skandālu. Šādā veidā mēs ar Ķīnu varbūt varētu izveidot jaunu dialogu par cilvēktiesību jautājumiem.

Tāpat mēs varētu atzīt, ka Ķīnas tiesu sistēmā ir veiktas dažas pozitīvas reformas, un aizvien vairāk tiek nosodīta spīdzināšana. Šis varētu būt veids, kā ķerties pie šīs nopietnās problēmas. Jānorāda arī, ka pavisam nesen Ķīnā ir samazinājies to noziegumu skaits, par kuriem tiek piespriests nāves sods. Tas viss dod mums lielāku iemeslu turpināt ar Ķīnu robustu dialogu par cilvēktiesību jautājumiem.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētājas kundze! Šo ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanākumi par ļoti svarīgu uzskata ES transnacionālās korporācijas, kas tikai vēlas lielāku elastību, lai varētu gūt lielāku peļņu no darījumiem ar Ķīnu — lielāku peļņu uz to ķīniešu strādnieku rēķina, no kuriem desmitiem miljoni tiek neganti izmantoti, ir migranti paši savā zemē bez jebkādam cilvēktiesībām vai darba ņēmēju tiesībām un kuri lielajiem uzņēmumiem rada izmaksas tikai 2,7 % apmērā no tās summas, kas jāsedz par tādiem pašiem strādniekiem Amerikā.

Šī augstākā līmeņa sanākums ir svarīga arī Ķīnā pastāvošajam režīmam, kas vēlas pastiprināt tirdzniecību ar ES. Lai paliek tirdzniecības komisāra diplomātiskā valoda — šis ir ļauns, represīvs režīms, kas regulāri pārkāpj cilvēktiesības, politiskās tiesības un darba ņēmēju tiesības. Tomēr Ķīnas strādnieki tagad sākuši cīnīties par brīvu un neatkarīgu arodbiedrību izveidi, kas aizstāvēs viņu patiesās intereses.

Pēdējo mēnešu laikā strādnieki Ķīnā, īpaši gados jaunie strādnieki, visā valstī ir organizējuši streiku vilni, pavēstot režīmam un lielajiem Rietumu uzņēmumiem, ka pret viņiem vairs nevarēs izturēties kā pret nezināmāmniecībām nežēlīgajā kapitālistiskās ražošanas ritenī, kur visu peļņu paņem lielie Rietumu uzņēmumi. Daudzi darba ņēmēji Eiropā atbalsta viņus šajā cīņā pēc taisnības.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstu visus iepriekšējos runātājus, kas Ķīnas komunistiskās diktatūras kontekstā norādīja uz vērtībām, brīvību un cilvēktiesībām. Tomēr šodien galveno uzmanību es gribētu pievērst ekonomikai. Ķīna vairs nav jaunattīstības valsts. Tagad tā ir otra lielākā ekonomika pasaulē.

2009. gadā, ekonomikas krīzes gadā, Ķīnas tautsaimniecības izaugsme sasniedza 9 %, savukārt 2010. gada pirmajā pusē tā pārsniedza 11 %. Šā iemesla dēļ mums ir jāizskata vairāki jautājumi, jo pastāvošie tirdzniecības ierobežojumi, īpaši Ķīnas tirgū joprojām aizēno ES un Ķīnas attiecības ekonomikas jomā. Pēdējo nedēļu un mēnešu laikā aizvien vairāk uzņēmēju ir sūdzējušies par uzņēmējdarbības klimata pasliktināšanos Ķīnā. Daudzi tirgi, piemēram, būvniecības nozarē vai finanšu nozarē, joprojām ir slēgti. Pastāv problēmas ar tiešajām investīcijām un joprojām pārāk maz tiek aizsargāts intelektuālais īpašums. Plaši izplatīti ir ārpustarifū tirdzniecības šķēršļi, un Ķīnas obligātās sertifikācijas sistēma, piemēram, IT jomā, apgrūtina Eiropas uzņēmumu situāciju. Trūkst piekļuves publiskā iepirkuma sistēmai, trūkst piekļuves brīvā tirgus izejmateriāliem, pieaug antidempinga gadījumu skaits, eksporta subsīdijas, eksporta ierobežojumi un produktu pirātisma un viltojumu gadījumi — tie visi ir tikai vēl daži piemēri tam, cik neapmierinoša ir mūsu pašreizējā sadarbība ar Ķīnu.

Tomēr Ķīnai kā partnerei ir jāievēro tādi paši noteikumi un jāuzņemas atbildība par to, lai globālā ekonomika funkcionētu efektīvi. Ķīnai nedrīkst ļaut aizvērt tirgu ārvalstu

uzņēmumiem. *De Gucht* kungs, komitejā jūs mums teicāt, ka Eiropas Savienībai jābūt "atvērta, tomēr ne naivi atvērta". Es jums piekrītu, un es varu visai droši teikt, ka man patīk tā skaidrā valoda, kādā jūs bieži izsakāties. Lūdzu, runājiet tāpat ar Ķīnu arī.

Komisijai ir ciešāk jāuzrauga Eiropas uzņēmumu intereses un ir efektīvāk tie jāpārstāv. Turklāt Komisijai ir jāpiespiež Ķīna beidzot izpildīt saistības, ko tā uzņēmusies, būdama Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalsts. Es ļoti vēlos, lai Eiropas un Ķīnas partnerība būtu sekmīga. Tomēr, lai to panāktu, abām pusēm ir jāuzvedas kā partneriem.

Emilio Menéndez del Valle (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Ķīna gandrīz katrā kontinentā īsteno eksporta un investīciju ofensīvu. Būtiski palielinājusies tirdzniecība un investīcijas. Tiek prognozēts, ka 2014. gadā Ķīna apsteigs Eiropu un kļūs par otru lielāko tirgu Latīņamerikas eksportam, savukārt, sasniedzot 2015. gadu, Latīņamerika no Ķīnas iepirks vairāk nekā no Eiropas.

Neraugoties uz to, manuprāt, ir jāpatur prātā kāds interesants apsvēruma, proti, Eiropas Savienība varētu apturēt šādu notikumu gaitu, ja vien mūsu partnerības nolīgumi ar Centrālameriku, daudzpusējie tirdzniecības nolīgumi starp ES, Peru un Kolumbiju, kā arī topošais nolīgums ar Mercosur valstīm veicinātu divpusēju tirdzniecību starp Eiropas Savienību un Latīņameriku.

Pēdējā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gadā abas puses atbalstīja trīspusēja dialoga veidošanu starp Eiropas Savienību, Ķīnu un Āfriku, kā arī vienojās meklēt iespējamās sadarbības jomas. Vai Komisijai nešķiet, īpaši ņemot vērā Padomes klātnesamību, ka nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē būtu jāveicina līdzīga dialoga izveide starp Eiropas Savienību, Ķīnu un Latīņameriku?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Šobrīd Ķīna ir pasakaini bagāta valsts, tās pacēlumu veicinājusi ekonomiskā izaugsme, kas gadu no gada ir 8–15%. Pateicoties saimnieciskās darbības attīstībai, tā ir nopelnījusi titulu "pasaules darbnīca", turpretim nu jau vairākus gadu desmitus Amerikas Savienotās Valstis ir uzņēmušās galapatērētāja lomu.

Ķīna ražo un pārdod, stimulējot Amerikas patēriņu tāpēc, ka, vienlaikus ar produktu pārdošanu, tā ASV nodrošina arī patēriņa kredītu. Tāpēc Ķīna, kas Amerikas patēriņu veicina vairāk nekā pati savu, saskaras ar pārējās pasaules pieprasījumiem.

Amerikas Savienoto Valstu un Ķīnas savstarpējā stratēģiskā atkarība ir tāda, ka jebkādas reālas izmaiņas šajā divvainajā partnerībā ietekmētu ne tikai šīs divas valstis vien. Runājot par ES un Ķīnas attiecībām, jāsaprot, ka, lai gan tās ir vitālas, nozīmīgākās jomās šīm pusēm ir tomēr maz kopēja.

Kamēr vien Ķīnas un Amerikas Savienoto Valstu interesēs būs ārkārtīgi spēcīga eiro uzturēts ierobežots Eiropas eksports, mēs būsīm vājākā pozīcijā. Vienlaikus jāsaprot, kopš brīža, kad Ķīna kļuva par ANO Drošības padomes locekli ar veto tiesībām, tā kļuva arī par spēku, ar kuru starptautiskajās attiecībās ir jārēķinās.

Šī valsts, kas šī gada laikā ir kļuvusi par otru lielāko militāro lielvalsti, pieprasa mūsu uzmanību vairākos veidos. Šobrīd stabilitāte ir atkarīga arī no Ķīnas. Visu šo iemeslu un jautājumu dēļ piebilstīšu vēl to, ka mums steidzīgi jāpieņem Eiropas stratēģija ārējām attiecībām.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē runās par daudziem nozīmīgiem tematiem. Es uzskatu, ka viens

no svarīgākajiem ir jautājums par brīvas un godīgas tirdzniecības veicināšanu, kā arī galīgu pakāpenisku Ķīnas — kā atbildīgas un uzticamas partneres — integrāciju pasaules ekonomikas arēnā.

Lai gan PTO uzņēma Ķīnu jau pirms gandrīz 10 gadiem, precīzāk, 2001. gada 11. novembrī, un tā ir guvusi būtiskus labumus, patlaban nav novērojams nekāds saistību savstarpīgums un Ķīna neveic nekādus uzlabojumus, lai starptautiskajiem investoriem atvieglotu piekļuvi atsevišķām tirgus nozarēm.

Nav redzamas nekādas būtiskas izmaiņas, īpaši saistībā ar problēmām, kas attiecas uz publiskā iepirkuma tirgus atvēršanu, intelektuālo īpašumu un viltojumiem, eksporta subsīdijām, kā arī valūtas tirgu, un īstenībā starptautiskie uzņēmumi joprojām saskaras ar tādām pašām grūtībām, lai gan, kā jau minēju, Ķīna pievienojās PTO jau pirms daudziem gadiem.

Ķīnas tirgus nepārtraukti paplašinās. Ķīnas agresīvās politiskās nostādnes attiecībā uz eksporta subsīdijām, to instrumentālā izmantošana, ko veicina valsts valūtas vērtība, kā arī medību ekspedīcijas Āfrikā ar nolūku izlaupīt izejmateriālus — tie ir daži aspekti, kas satrauc tos, kuri baidās par globālās ekonomikas nelīdzsvarotību, kas varētu iedragāt mieru pasaulē.

Tāpēc šis būtu īstais brīdis uzdot sev dažus jautājumus: vai bija pareizi 2001. gada 11. novembrī ļaut Ķīnai iestāties PTO, pirms tam neatrunājot šīs valsts saistības? Nez, vai tirdzniecības komisārs varētu atbildēt uz šādu jautājumu: kas notika ar sarunām par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu, par kurām vienošanās tika panākta 2005. gada decembrī, kuras tika uzsāktas 2007. gada janvārī, bet pēc tam, cik es saprotu, netika turpinātas, ņemot vērā šo sarunu ekonomisko aspektu?

Vai 2010. gada 6. oktobra sanāksme varētu būt iespēja parakstīt nolīgumus, kas ļautu starptautiskajiem uzņēmumiem brīvi piekļūt tirgum? Vai gaidāmajā sanāksmē būs iespējas pārrunāt jautājumu par tādu licenču sertificēšanu, kas nodrošina piekļuvi Ķīnas tirgum, īpaši attiecībā uz publiskajiem līgumiem un konkursiem, neliekot starptautiskajiem uzņēmumiem nodot savas prasmes?

Es ar nepacietību gaidu konkrētas tirdzniecības komisāra atbildes uz visiem šiem jautājumiem, kā arī vēlos dzirdēt viņa viedokli par gaidāmo sanākumi.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! ES šī augstākā līmeņa tikšanās būs ļoti svarīga. Mums jāparūpējas par to, lai tā būtu svarīga arī Ķīnai. Es nešaubos, ka Ķīna vēlas, lai Eiropa būtu stipra un integrēta. Tā vēlas daudzpolāru — nevis divpolāru — pasauli, un mums to vajadzētu novērtēt ar atzinību.

Tāpēc mūsu uzdevums ir nodrošināt to, ka Eiropa īsteno stingru, saskaņotu pieeju daudziem svarīgiem jautājumiem, piemēram, saistībā ar tirdzniecības saitēm un intelektuālā īpašuma tiesībām, lai ar to mēs varētu piekļūt milzīgajam un augošajam Ķīnas tirgum, kā arī saistībā ar klimata pārmaiņām un enerģētiku. Tieši enerģētika ir nozīmīgs jautājums gan ES, gan Ķīnai. Tāpēc es uzskatu, ka sadarbība tādā jomā kā tīras enerģijas tehnoloģijas ir svarīgs jautājums, kas ir jāpārrunā. Mums vajadzētu runāt par tehnoloģiju apmaiņu, piemēram, CCS. Tas palīdzēs mums uzlabot vidi un noderēs arī mūsu enerģētikas politikai.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *De Gucht* kungs! Stratēģiskā partnerība nozīmē to, ka divu partneru starpā valda vienprātība. Diemžēl viens no šiem diviem partneriem, Eiropas Savienība, daudzās jomās nav to panākusi, īpaši attiecībā uz

jautājumiem par ekonomiku. Mēs zinām, ka kopēja abu partneru atbildība ir daļa no stratēģiskās partnerības. Šā iemesla dēļ ārkārtīgi svarīgs ir jautājums par partnerību ārpolitikā un drošības politikā, reģionālajā drošībā un attiecībā uz tādiem tematiem kā Irāna un Ziemeļkoreja. Īpaši attiecībā uz šiem diviem tematiem ir bijuši notikumi, kuru rezultātā Ķīna uzņemas aizvien lielāku atbildību.

Tomēr mums jāredz, ka kopēju atbildību puses uzņemas arī par standartiem tirdzniecības un ekonomikas jomās, par vispārējām cilvēktiesībām, kā arī vides un sociālajiem jautājumiem. Manuprāt, tā kā gan politiskajā, gan ekonomikas ziņā Ķīna kļūst spēcīgāka, tai šajos jautājumos nevajadzētu slēpties aiz jaunattīstības valstīm. Neapraķstāmā Ķīnas tautsaimniecības attīstība kopš 1980. gada ir pelnījusi mūsu apbrīnu. 18. gadsimtā Ķīnas valsts koppražojums nodrošināja vienu trešo daļu pasaules koppražojuma un, būsīm pret sevi godīgi, tā pamazām atgriežas šajā pozīcijā. To šobrīd piedzīvo 8 % iedzīvotāju. Tas liecina par dramatisku situācijas maiņu, kā rezultātā notiks politiska varas maiņa ekonomikā. Finanšu krīze to ir pārādījusi ļoti skaidri.

Tomēr tas nozīmē arī to, ka viss izdosies tikai tad, ja Ķīna būs gatava patiešām atvērt savu tirgu. Tai jāpārstāj īstenot tāda publiskā iepirkuma un licencēšanas pieeja, kas izslēdz pārējos, tai jāsāk pareizi piemērot autortiesību likuma noteikumus un arī jāizbeidz slēgt tikai tādi līgumi, kas nodrošina nepieciešamo zināšanu nodošanu no Ķīnas skatupunkta.

Manuprāt, šajā augstākā līmeņa sanāksmē mūsu uzdevums ir noteikt Ķīnas statusu, ņemot vērā tās tirgus ekonomiku, jo es redzu, ka tas ir galvenais jautājums šo notikumu turpmākajai gaitai.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Lai Eiropas Savienība un Ķīna varētu vienoties par kopēju nostāju Kankūnas konferencei par klimata pārmaiņām, ir jāizmanto šī augstākā līmeņa sanāksme. No notikumiem Kopenhāgenā ir jāmacās. Prātam neaptverami, ka Amerikas Savienotās Valstis ir risinājušas sarunas ar Ķīnu, Indiju, Brazīliju un Dienvidāfriku par minimālu vienošanos, neņemot vērā Eiropas Savienības vērienīgo priekšlikumu.

Eiropai vēlreiz jāuzņemas iniciatīva cīņā pret klimata pārmaiņām un pozitīvi jāietekmē savi stratēģiskie partneri. Ķīna šajā cīņā ir ļoti nozīmīga, ne tikai tāpēc, ka tā ir pasaulē visbiezāk apdzīvotā valsts ar plaukstošu ekonomiku, bet arī tāpēc, ka jau tagad Ķīna ir pasaulē lielākais siltumnīcefekta gāzu emisijas avots un ievērojamākā ogļu patērētāja.

Līdz 2020. gadam Ķīna grasās samazināt CO₂ emisijas, vienlaikus palielinot atjaunojamās enerģijas izmantošanu un paplašinot apmežoto teritoriju. Tas ir sākums, bet ar to nepietiek. Ja vēlamies glābt planētu, mums jārikojas ambiciozāk.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dāmas un kungi! Atsevišķus uzdevumus Eiropas Savienība ir definējusi pareizi. Citi ir anahroniski, un es uzskatu, ka Ķīnas neatzīšana par tirgus ekonomiku ir viens no tiem. Vairāki runātāji ir jau minējuši, cik nozīmīga ir piekļuve tirgum. Vēlos vērst komisāra K. De Gucht uzmanību uz to, ka lielākā daļa Eiropā ražoto pārtikas produktu Ķīnas tirgū var nonākt tikai caur Honkongu. Būtu labi, ja komisārs veiktu kādus pasākumus arī šajā sakarā. Vairāki runātāji minēja sadarbību saistībā ar klimata pārmaiņām. Jā, sadarbības trūkums arī bija viens no iemesliem, kāpēc Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme cieta neveiksmi. Visbeidzot, runājot par cilvēktiesībām, — ir pareizi, ka minoritāšu vārdā mēs skaļi paužam savu viedokli par Tibetas autonomiju, tomēr neaizmirsīsim, ka 700 miljoniem lauku iedzīvotāju un 200 miljoniem viesstrādnieku nav

pieejama ne veselības aprūpe, ne sociālā drošība, ne pensija, turklāt arī jautājums par viņu bērnu skološanu nav atrisināts.

Victor Boștinaru (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos šodien vēlreiz atkārtot to, ko esmu vienmēr teicis: ES un Ķīnas attiecības ir ārkārtīgi svarīgas gan abām pusēm, gan visai pasaulei. Patlaban tas vēl jo vairāk ir tiesa, jo Ķīna turpina strauji augt, savukārt Eiropa cīnās ar krīzi.

Eiropas Savienībai ir nepieciešama Ķīna, un Ķīnai ir vajadzīga ES. Līdz šim starp ES un Pekinu nav noslēgts neviens patiesi stratēģisks nolīgums. Es ceru, ka gaidāmā augstākā līmeņa sanāksme mums beidzot dos īsto iespēju runāt vienprātīgi un izveidot stratēģisku pieeju mūsu attiecībām ar Ķīnu.

Komisāra kungs, tagad, kad tas viss ir tik tuvu un tik svarīgi, turpmāk minētie jautājumi ir būtiski stratēģiskās partnerības izveidošanai šim rudenim un nākamajam pavasarim. Pirmkārt, G20 ietvaros Eiropai un Ķīnai ir jāizveido spēcīga un efektīva partnerība. Otrkārt, Kankūna, kur jāņem vērā mācības, kas gūtas no ES neveiksmes Kopenhāgenas konferencē par klimata pārmaiņām. Treškārt, jautājumi par starptautisko palīdzību un attīstību — ne tikai attiecībā uz Āfriku —, lai mēs varētu strādāt kopā un padarīt tūkstošgades attīstības mērķus par īstenību, nevis tikai svētu solījumu.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos norādīt uz Reglamenta neievērošanu. Visu šo laiku es cerēju, ka varbūt ieradīsies arī Padome. Nu debātes ir gandrīz beigušās, bet Padome diemžēl nav bijusi šeit. Vai tas nozīmē, ka Padome neuzskata, ka tai ar Parlamentu būtu jāpārņem jautājums par stratēģiskajām attiecībām ar Ķīnu, jeb kā citādi mums to saprast? Kā lai mēs ieskaidrojam Padomei, ka Parlamentam ir tiesības iesaistīties šajās stratēģiskajās attiecībās?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos vēlreiz uzsvērt Eiropas Parlamenta un Augstās pārstāves/Komisijas priekšsēdētāja vietnieces vienošanos. Tā paredz, ka komisārs drīkst pārstāvēt priekšsēdētāja vietnieci un runāt viņas kā Ārlietu ministru padomes priekšsēdētājas vārdā, tostarp par jauktas nozīmes jautājumiem. Es pieņemu, ka tieši to ir darījis arī *De Gucht* kungs. Tas nozīmē, ka Padome jau atkal vienam cilvēkam uztic divu amatu pienākumus. Es uzskatu, ka *De Gucht* kungs ir pārstāvis, kas rīkojas baroneses *C. Ashton* vārdā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Mēs visi zinām, ka Eiropas Savienība nav vienīgā, kas apzinās iespējas, kuras uzlabotai konkurētspējai un labklājībai sniegtu vieda, videi draudzīga ekonomika.

Ķīna ir viena no tām valstīm, kas noteikusi līdzīgas prioritātes un investē strauji augošās nozarēs, videi draudzīgās tehnoloģijās, informācijas un komunikāciju tehnoloģijās, kā arī viedos tīklos. Neraugoties uz to, ka cenšamies izveidot ciešāku sadarbību šajās ekonomikas nozarēs, es uzskatu, ka tirdzniecība ir vēl viena apsverama prioritāra joma. Tieši tā ir virzītājspēks izaugsmei, nodarbinātībai un investīcijām gan ES, gan Ķīnā. Divpusējās sadarbības ietvaros mums jāveic tādi pasākumi, kas nodrošinātu to, ka šķēršļi, kuri kavē tirdzniecību un investīcijas, tiek samazināti, kā arī tādi pasākumi, kas veicinātu tirdzniecību, kuras pamatā ir nepārprotami noteikti standarti.

Mums vajadzētu stiprināt arī ekonomikas un politiskās saites, ko esam nodibinājuši ar Ķīnu, vienu no mūsu galvenajiem stratēģiskajiem partneriem.

Katarína Neved'álová (S&D). – (SK) Ķīna ir nozīmīga Eiropas Savienības uzņēmējdarbības un tirdzniecības partnere.

Protams, es atbalstu ciešāku stratēģisko partnerību, bet tās pamatā jābūt uzticībai un savstarpīgumam. Tomēr, cenšoties pēc iespējas ātrāk izveidot labas tirdzniecības attiecības un kopīgu pētniecību, īstenot kopīgus pasākumus vides aizsardzības jomā vai citur, mēs nedrīkstam nevērīgi izturēties pret Ķīnā valdošajiem sociālajiem apstākļiem. Ķīnas iedzīvotāju skaits ir gandrīz ceturtdaļa visas pasaules iedzīvotāju, un, neraugoties uz to, ka pēdējo 20 gadu laikā Ķīnā ir notikušas sociāla rakstura izmaiņas, kas ir nesušas uzlabojumus, mēs tomēr nedrīkstam būt nevērīgi attiecībā uz intervenci, kas ir nepieciešama, lai Ķīna būtu patiesi atvērta un demokrātiska valsts.

Mēs runājam par 1,5 miljardiem cilvēku, kas ir pelnījuši garantētas pamata cilvēktiesības un brīvības. Tomēr mums jāatceras, ka nākamais gads Eiropas un Ķīnas attiecībās būs Jaunatnes gads, savukārt Eiropas Savienībā tas būs Brīvprātīgā darba gads. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāizstrādā pēc iespējas ciešāk saistīti savstarpēji projekti un mums ir īpaši jāatbalsta jauniešu apmaiņa, jo jaunā paaudze ir mūsu visu nākotne. Ja mēs tagad izveidosim apstākļus sadarbībai, nākotne būs labāka.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Ķīnas Tautas Republika joprojām ir cietsirdīga komunistiska diktatūra, tomēr katru dienu kapitālistiskā Ķīna sasniedz jaunu rekordu ekonomikā. Drīz kā pasaules otrā ekonomika tā pārspēs Japānu, un jau tagad — pārsteidzošā kārtā — neapšaubāmi ir Brazīlijas galvenā tirdzniecības partnere; Ķīna patiešām iziet pasaulē.

Mēs visi zinām, cik monolīti tā cīnās par dabas resursu iegūšanu Āfrikā un cik nekaunīgi atbalsta apsūdzēto kara noziedznieku Sudānas prezidentu *Omar-al-Bashir*, kā arī *Robert Mugabe* diktatūru Zimbabvē. Es raizējos par to, ka Sudānā varētu izcelties pilnvaroto karš, un Ķīna tad atbalstītu ziemeļus, savukārt amerikāņi — dienvidus, to cīņā par neatkarību.

Es ceru, ka šajā augstākā līmeņa sanāksmē tiks skarts jautājums arī par Starptautiskā pakta par civilajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) ratificēšanu un bēdīgi slaveno *Laogai* darba nometņu reformu. Manuprāt, labā ziņa ir tā, ka — un to saku kā EP Taivānas draudzības grupas priekšsēdētājs — komunistiskā Ķīna ir sākusi izrādīt daudz lielāku cieņu pret Taivānu un saspīlējuma mazināšanās šajā jūras šaurumā ir daudz manāmāka.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Komisāra kungs pareizi aprakstīja Ķīnu kā stratēģisku partneri, tomēr būsim godīgi — šīs attiecības ir kā vienvirziena iela!

Eiropa ir stratēģiska Ķīnai, proti, Ķīnas attieksme pret mums ir skaidra un ļoti agresīva; Ķīna zina, ko vēlas no Eiropas, un tā to arī saņem — Ķīna izvirza noteikumus, kuri pašai ir derīgi.

Patiesībā mēs esam pakļauti Ķīnas gribai. Mēs esam izlēmuši neizvēlēties, neizvirzīt īstus un tālredzīgus nosacījumus attiecībā uz ekonomiku un tirdzniecību, un vēl mazāk attiecībā uz cilvēktiesībām. Mēs pārklājam cilvēktiesību jautājumus ar žēlsirdības šķidrautu, lai tikai mums nebūtu jāņem vērā fakti Tibetas sakarā, pasaules rekords nāvēssodu izpildē un cilvēktiesības vispār. Pat ja mēs kautri izvirzām kādus konkrētus nosacījumus, mēs pēc tam pieļaujam, ka Ķīna tos sistemātiski sabradā.

Noslēgumā vēlos teikt — komisāra kungs, uzdodot principiālu jautājumu, to pateica daudz labāk nekā es — ko mēs vēlamies no Ķīnas? Ko Eiropa vēlas no Ķīnas? Varbūt ir pienācis laiks nopietni uzdot sev šo jautājumu!

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Turpmāko dažu nedēļu laikā Eiropas Savienība organizēs trīs būtiskas augstākā līmeņa sanāksmes — pirmo ar Ķīnu, otro ar Amerikas Savienotajām Valstīm un trešo ar Āfriku. Vienlaikus būs pagājis gads kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās, un Eiropas Ārējās darbības dienests būs gatavs sākt darboties.

Ir pienācis laiks Eiropai uzņemties savu globālo procesu dalībnieces lomu pasaulē, ne tikai slēdzot partnerības ekonomikā, bet arī politikā attiecībā uz kodolieroču izplatīšanu, klimata pārmaiņām, drošību un Ķīnas lomu Āfrikā un Latīņamerikā.

Tāpēc ir pienācis laiks mums organizēt augstākā līmeņa sanāksmi, kas atšķiras no iepriekšējām. Šī ir jau trīspadsmitā šāda veida sanāksme, tomēr pirmā, kurā Eiropai jārikojas vienprātīgi.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Visupirms, es piekritu sava kolēģa paustajai nostājai par Padomes klāt neesamību šajā Parlamenta sanāksmē. Man jāsaka, ka, manuprāt, no Padomes puses tas ir nedaudz familiāri.

Tuvojoties nākamajai augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks 6. oktobrī, Ķīnai un Eiropas Savienībai ir pilnīgi noteikti un apņēmīgi jāspēr kopīgi soļi jautājumā par klimata pārmaiņām. Pagājušajā gadā šajā pašā laikā un šajā pašā plenārsēžu zālē mēs jau aktīvi mudinājām Eiropu darīt visu iespējamo, lai Kopenhāgenā panāktu vērienīgu un saistošu nolīgumu. Mēs redzējām, ka rezultāts neatbilda mūsu cerībām. Ir pagājis gads, bet raizes ir tādas pašas, ja nav kļuvušas pat nopietnākas.

Lai mēs spētu piespiest vai pārliecināt partnerus, mums jāparāda, ka mūsu apņemšanās nekādā ziņā nav mainījusies, mums jāparāda, piemēram, ka darīsim visu nepieciešamo, lai pildītu savas saistības pret valstīm dienvidos. Tāpēc ir jāievieš novatoriski finansēšanas veidi; un es dzirdēju prezidenta N. Sarkozy vakardienas runu ANO.

Piemēram, nevajadzētu izslēgt oglekļa dioksīda nodokļa ieviešanu uz mūsu robežām. Tas būtu kā pamudinājums tām valstīm, kas nepietiekami pilda savas saistības attiecībā uz klimata pārmaiņām; patiesībā tas būtu vairāk nekā tikai drauds, jo palīdzētu mums aizsargāt darbvietas un uzņēmumus, palīdzot vieglāk tikt pāri pēckrīzes periodam.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Pagājušā gada pirmajos trīs mēnešos Apvienotā Karaliste no Ķīnas importēja vairāk nekā četras reizes lielāku produktu vērtību nekā eksportēja uz šo valsti.

Līdzīgu draudu Ķīnas augošā ekonomika rada visai Eiropas Savienībai. 2009. gadā ES no Ķīnas importēja produktus, kuru kopējā vērtība bija 215 miljardi eiro, savukārt eksportēja produktus tikai 82 miljardu eiro vērtībā. Iespējams, mēs cerējam, ka šo tirdzniecības deficītu kompensēs pozitīvs pārpalikums pakalpojumu tirdzniecībā, tomēr tas izrādījās nieka 5 miljardi eiro. Mēs ļaujām ķīniešiem iznīcināt Eiropas valstu rūpniecību un darba vietas, izmantojot globālismu un atverot savu tirgu lētiem produktiem, ar kuriem mēs vienkārši nevaram konkurēt. Mums ir jāizbeidz tādu produktu importēšana, kas iznīcina mūsu rūpniecību un mūsu cilvēku darba vietas.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gatavošanās gaidāmajai augstākā līmeņa sanāksmei ir ļoti svarīga, jo tajā pārrunātie jautājumi noteiks politikas virzību un prioritātes nākamajam mūsu sadarbības periodam. Ir ārkārtīgi svarīgi stingri ievērot tās prasības, kas saistītas ar kvalitātes standartiem vides aizsardzībā, tostarp klimata aizsardzībā, kā arī saistītas ar sociālajiem un sociālpolitiskajiem jautājumiem un, visbeidzot, problēmām, kas saistītas ar cilvēktiesību ievērošanu.

Ir ļoti nopietni jāizanalizē sarežģījumi, kas pieredzēti saistībā ar piekļuvi Ķīnas tirgum, kā arī saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu un Ķīnas valdības īstenotajiem publiskā iepirkuma principiem. Ir atzinīgi jāvērtē dialogs un sadarbība kultūras jomā, kā arī Eiropas un Ķīnas Jaunatnes gads. Dalībvalstīm jāpauž lielāka vienotība attiecībā uz mūsu pieeju Ķīnai. Tikai tad mūsu īstenotā politika būs efektīva.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Eiropa attiecībās ar jaunietekmes valstīm saskaras ar svarīgu uzdevumu — mūsu attiecības ir jāorganizē.

Eiropas Savienībai ir komerciāla, politiska, stratēģiska un humanitāra rakstura intereses attiecībā uz savu visnozīmīgāko partneri — Ķīnu.

Spānija uz Ķīnu eksportē 500 miljonus eiro, bet importē 580 miljonus eiro. Valensijas kopiena uz Ķīnu eksportē 60 miljonus eiro, bet importē 25 miljonus. Tas liecina par pozitīvu bilanci, ko veido 240 %.

Valensijas kopienas eksports uz Ķīnu ir liels, sastādot 12 % Spānijas kopējā eksporta. Tā importē apavus, rotaļlietas un elektropreces. Ķīna ir Valensijas kopienas trešais lielākais klients. Tā importē ādas izstrādājumus, apavus un plastmasas preces.

Tāpēc ir jāvērtina atvērt tirgu, uzlabot importu kvalitātes garantiju, uzlabot eksportu, palīdzēt mūsu uzņēmējiem tirdzniecības un nodarbinātības jautājumos, papildus tam, kas jāiekļauj nolīgumā, proti, uzlabojumus vides un cilvēktiesību jomā, kā arī cīņā pret nabadzību.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *De Gucht* kungs, komisāres kundze! Lielā mērā es piekrītu tam, ko teica *Rivellini* kungs, deleģācijas attiecībām ar Ķīnas Tautas Republiku priekšsēdētājs. Neraugoties uz kritiku, kas vērsta pret Eiropas Savienības darbu, kuru es vienmēr pieņemu kā konstruktīvu, es uzskatu, ka augstākā līmeņa sanāksmes ar Ķīnu ir ļoti būtiskas un ka mums vienmēr jāpatur prātā tas, kas notika Helsinku procesā. Lūk, mēs redzējam izmaiņas, ko radīja attiecību atjaunošana. Joprojām ir tādas svarīgas jomas, kas saistītas ar tirdzniecību un jautājumu par Pasaulē Tirdzniecības organizāciju (PTO), kurās, manuprāt, mums ir atšķirīgi viedokļi. Tomēr es gribētu jums lūgt pievērst īpašu uzmanību Āfrikas jautājumam. Diemžēl Ķīna apzināti cenšas neievērot cilvēktiesību standartus būvdarbos, kas nozīmīgu projektu ietvaros tiek veikti Āfrikā. Es ceru, ka jūs varēsiet izvirzīt šo jautājumu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ķīna Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm neapšaubāmi ir nozīmīgs tirdzniecības partneris, un Ķīnas ievērojamās ekonomikas attīstības dēļ pēdējo gadu laikā tirdzniecības attiecības ir padziļinājušās.

Eiropas Savienības un Ķīnas attiecību nākotnes vārdā ir svarīgi izveidot patiesu partnerību, kuras pamatā ir otras valsts akceptēšana, kā arī vienādas vērtības. ES ir pasaulē zināma cilvēktiesību aizstāve, tāpēc tai aktīvi jāveicina cilvēktiesību jautājumu risināšana un nemitīgi jāmudina ievērot cilvēktiesības un vērtības.

Personīgi es uzskatu, ka šajā jomā mums nevajadzētu meklēt kompromisus, baidoties no tā, ka tādējādi mēs varētu pārraut tirdzniecību. ES ir morāls pienākums piespiest Ķīnas valdību uzņemties saistības, kuru rezultātā būtiski varētu uzlaboties cilvēktiesību ievērošana valstī, un visupirms nekavējoties un bez nosacījumiem pieņemt moratoriju par nāves sodu, ko joprojām ļaunprātīgi izmanto nolūkā likvidēt Ķīnas politiskos pretiniekus.

László Tókécs (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Kā jau mēs zinām, ES ir lielākā Ķīnas tirdzniecības partnere, un Ķīna saņem mūsu atbalstu ekonomikas reformēšanā, tomēr neaizmirsīsim, ka šīs reformas nevar virzīties uz priekšu, ja netiek veiktas reformas cilvēktiesību jomā.

Eiropai veiksmīgi izdevās pārtraukt gandrīz 50 gadu ilgušo komunistisko totalitārismu, kas cilvēkiem atņēma identitāti, izjaucot daudzu dzīves ritumu. Tāpēc dialogos ar Ķīnu, kā arī gaidāmajā augstākā līmeņa sanāksmē mums nepārtraukti jākoncentrējas uz jautājumu par komunistiskās Ķīnas nespēju ievērot cilvēktiesības.

Ar saviem paziņojumiem mums jāpauž stingrāka un noteiktāka kopīga nostāja, lai mēs varētu nodrošināt jēgpilnu iesaistīšanos tādu jautājumu risināšanā kā preses un reliģijas brīvība, diskriminācija pret etniskajām minoritātēm, Tibeta, uiguri un nāves sods. Tāpēc es lūdzu ES pārstāvjiem parūpēties par veiksmīgāku cilvēktiesību jautājuma integrāciju ES un Ķīnas attiecībās.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pirms gaidāmās Eiropas Savienības un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes Komisijai un Padomei ir svarīgi saprast šo divu pušu attiecību būtību, raugoties no starptautiskās politikas skatupunkta.

Raugoties no Eiropas skatupunkta, pieaugošo Ķīnas ietekmi aizvien vairāk uztver kā draudu, nevis iespēju, un tagad mēs esam vīlušies, redzot, ka mums neizdevās īstenot savu sākotnējo mērķi — pozitīvi ietekmēt Ķīnas iekšējo attīstību un rīcību starptautiskā mērogā.

Raugoties no Ķīnas skatupunkta, Eiropas Savienību galvenokārt uzskata par tādu, kurai piemīt ekonomiska un tehnoloģiska vara, un Ķīnai nav nekādu plānu iejaukties Eiropas Savienības aktivitātēs, kaut arī to aizskar ES pārstāvju paziņojumi saistībā ar to, kurā virzienā tai vajadzētu doties. Visa saspringtā gaisotne ES un Ķīnas attiecībās rodas no tā, ka, neraugoties uz abpusējām pragmatiskām, stratēģiskām un ģeopolitiskām interesēm, ES mēģina ietekmēt Ķīnu no normatīvas varas pozīcijām. Tādējādi Eiropas Savienībai Ķīna ir vajadzīga ne tikai drošības un ekonomikas interešu dēļ, bet arī tāpēc, lai Ķīna atbalstītu un īstenotu Savienības idejas attiecībā uz starptautiskajām attiecībām un cilvēktiesībām.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Ķīna piedzīvo neizmērojamu attīstību un ir pretrunu pilna. Šis valsts vara pieaug arī pasaules mērogā.

Tiesa, mums ir vajadzīga pašiem sava Eiropas stratēģija, lai mēs varētu noteikt veicamās darbības. Mums ir skaidri jāpauž savas intereses un jāpaskaidro, ka vēlamies panākt daudzpolāras globālas attiecības. Mēs esam ieinteresēti rast risinājumu klimata politikas problēmām. Mēs vēlamies piedzīvot vispārēju ilgtspējīgumu, tomēr nevēlamies, lai notiek koloniāla stila debātes. Tā vietā mēs vēlētos, lai mūsu attiecības ar Ķīnu balstītos uz vienādiem noteikumiem. Tomēr tikpat nepārprotami es gribētu pateikt to, ka cilvēktiesības ir vispārējas. Ķīna joprojām neievēro cilvēktiesību standartus, un tajā nav preses brīvības. Tāpēc mums arī turpmāk pret Ķīnas valdību jābūt kritiskiem. Es uzskatu, ka mums nevajadzētu atcelt ieroču embargo. Mums arī turpmāk ir jānosoda *Laogai* jeb piespiedu darba nometnes. Mums jāpieprasa, lai tiek atcelts aizliegums veidot arodbiedrības un tiek piešķirta daudzo minoritāšu, īpaši tibetiešu un uiguru, kultūras autonomija.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju to, ka Ķīnas un Eiropas Savienības starpā notiks šādas augsta līmeņa pārrunas, un es ceru, ka tās būs ļoti veiksmīgas.

Manuprāt, tas, ka mēs ignorējam Ķīnu, nāks par ļaunu mums pašiem un mēs būsīm lielākie zaudētāji. Mums ir lieliska iespēja izveidot paritāti, īpaši ņemot vērā abpusējos nolīgumus tirdzniecībā ar Ķīnu, un paritāte mūsu uzņēmumiem un mūsu pilsoņiem ir ļoti nepieciešama.

Es zinu, ka ir problēmas saistībā ar cilvēktiesībām, darba ņēmēju tiesībām, Ziemeļkoreju un citiem jautājumiem, tomēr vienu valsti var ietekmēt tikai tad, ja otra veido ar to attiecības. Ja tā nedara, tad šī otra valsts kļūst nesvarīga. Manuprāt, mums ir lieliska iespēja parādīt, ka Eiropā var valdīt vienprātība — tā var runāt vienā spēcīgā balsī. Ja gaidāmajā augstākā līmeņa sanāksmē to pamanīs, tad to ievēros visā pasaulē, un Eiropas Savienība kļūs daudz svarīgāka un daudz ietekmīgāka.

Pirms diviem gadiem man bija prieks atrasties Pekinas spēlēs. Ķīna ir jauka valsts, tajā dzīvo brīnišķīgi cilvēki. Jo plašākas būs mūsu attiecības ar viņiem, jo labāk gan viņiem, gan mums..

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi! Ja ES un Ķīnas attiecības būs pareizas un balstītas uz abpusēju cieņu, tad tām jābūt spējīgām apvienot un saprast mūsu abu kultūru atšķirības. Galvenais ir godīgi un rūpīgi censties panākt abpusēju atzišanu. Lai to izdarītu, ir svarīgi tādi priekšnoteikumi kā personīgā pieredze un cilvēku spēju attīstīšana, tostarp valodas barjeru izskaušana. Tāpēc es atzinīgi vērtēju 2009. gadā Nankinā notikušās ES un Ķīnas 12. augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju, kurā minēta sadarbības spēcīgāšana izglītības jomā, talantu atbalstīšana, kopīga pētniecība un atbalsts valodu apmācībā, tostarp tika minēta apņemšanās visiem spēkiem būtiski uzlabot studentu apmaiņu. Tā kā es nezinu, vai šajā sakarā un kādā mērā kaut kas ir attīstījies — es nezinu ne par ES, ne par Ķīnu — es gribētu vēlreiz aicināt izrādīt pastiprinātu interesi par šīm jomām, jo tās ir svarīgs priekšnoteikums efektīvam daudz kultūru dialogam.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Tas ir fakts, ka Ķīna — jau tagad pasaulē otrā lielākā ekonomika un eksportētāja — drīz iegūs virsvaru un piespiedīs ASV izrādīt lielāku interesi pret sevi. Attiecīgi Eiropai drīz vajadzēs sacensties ar Ķīnu par ASV labvēlību, lai gan tās valdzinājums pamazām izgaist.

Šajos apstākļos ES attiecības ar Ķīnu kļūst vēl nozīmīgākas ne tikai komerciālā un ekonomikas ziņā, bet arī politiskajā un varbūt pat militārajā ziņā. Tomēr, lai tā notiktu, mums ir jāpārvar acīmredzamais centienu sadalījums ES iestāžu starpā, jo Eiropas Savienībai bieži vien tiek piešķirts “sliktā policista” statuss attiecībās ar Ķīnu, savukārt dalībvalstis savā starpā atsevišķi sacenšas par “labā policista” lomu attiecībās ar šo pieaugošo virsvaru.

Priekšsēdētāja. – Papildus ziņai, ko esmu saņēmusi no Padomes, vēlos paskaidrot, ka komisārs *De Gucht* kungs uzstāsies *Ashton* kundzes vārdā, kā arī to, ka saskaņā ar vienošanos ar Eiropas Parlamentu *Ashton* kundze pārstāv gan Komisiju, gan Padomi. Šo paskaidrojumu sniedzu, atbildot uz deputātu komentāru par Padomes klātneesamību.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, pateicos, ka paskaidrojāt to, ka šodien būtībā esmu uzlicis it kā divas cepures (starp citu, man ir vismaz divas cepures, viena tumši brūna samta cepure ziemai un otra — platmales tipa cepure vasarai). Priekšsēdētājas kundze, jūs minējāt, ka tāda bija vienošanās ar Parlamentu. Patiesībā tā noteikts Lisabonas līgumā. Lai nerastos pārpratumi, ir svarīgi, ka tad, kad es uzstājos šādās debatēs, jūs norādītu “AP/PV”, nevis “Komisija”. Tādējādi visiem deputātiem būtu saprotams

mans — vai kāda cita — īpašais stāvoklis šādās debatēs. Šajā sakarā gribu teikt, ka šīs patiešām bija bagātīgas debātes. Atlikušajās minūtēs pirms balsošanas es mēģināšu sniegt atbildes uz dažiem jautājumiem.

Vispirms runāšu par klimata pārmaiņām, ko minēja *Bütikofer* kungs. Patiesībā ir ļoti svarīgi, lai mēs ar Ķīnu panāktu kopīgu vienošanos attiecībā uz klimata pārmaiņām. Šis jautājums ir iekļauts 6. oktobrī paredzētās augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā.

Tagad jāmin kāda vispārīgāka piezīme par stratēģisko partnerību. Daudzi Parlamenta locekļi jautāja, ko šī stratēģiskā partnerība patiesībā nozīmē. Man tā nozīmē to, ka Ķīna — būdama viena no svarīgākajām tautsaimniecībām pasaulē, lielākā valsts pasaulē, virsvara, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes locekle, elektrostacija ekonomikas jomā un pieaugošas nozīmes militārais spēks — kopā ar Eiropas Savienību, Amerikas Savienotajām Valstīm un citām pusēm uzņemas atbildību par pasaules norisēm. Lūk, kādam, manuprāt, vajadzētu būt šim skaidrojumam. Runa nav tikai par politiku, ekonomiku, klimata pārmaiņām vai izejmateriāliem, bet gan par kopīgu atbildību vadīt pasaules norises. Mēs esam gatavi to darīt kopā ar viņiem.

Tika pieminētas arī vairākas problēmas ekonomikā. Piemēram, *Belder* kungs vērsa uzmanību uz to, ka Eiropas Savienības Tirdzniecības palāta ir sagatavojusi ziņojumu par traucēkliem tirdzniecībā; starp citu, šī palāta to nedara pirmo reizi, tā ziņojumu sagatavo katru gadu. Ir pieejama arī šā 627 lappušu ziņojuma īsāka versija, kurā sniegts analītisks kopsavilkums. Mēs ar viņiem bieži kontaktējamies. Nesen, kad bijām vizītē Ķīnā, mums ar viņiem bija padziļinātas pārrunas. Mēs bijām sanāksmē arī ar Ķīnas vadību, un šajā sanāksmē Eiropas uzņēmēji varēja uzdot tai savus jautājumus. Tāpēc jāsaprot, ka mēs esam labi informēti par visu, kas šajā sakarā notiek. Ir arī problēmas, īpaši saistībā ar obligāto sertifikāciju, ir vietējo inovāciju problēmas, kā arī izejmateriālu bezgalīgās problēmas, kas attiecas ne tikai uz ieguves rūpniecību, bet arī uz kokvilnas, papīra un citu produktu rūpniecību. Šis ir ļoti plašs jautājums, un mums arī turpmāk vajadzētu rūpīgi sekot tā risināšanai. Tas būs arī viens no galvenajiem tematiem augstākā līmeņa sarunās par ekonomiku, kas ar Ķīnu paredzētas novembrī.

Tika uzdoti arī daži konkrēti jautājumi par savstarpīgumu, cita starpā to uzdeva arī *De Sarnez* kundze. Mēs gatavojam paziņojumu par tirdzniecību, kas būs pieejams oktobra beigās. Tajā tiks ierosināts jauns instruments, līdzīgs tirdzniecības aizsardzības instrumentiem; pamatojoties uz ziņojumu, šis jaunais instruments dos mums iespēju iejaukties, ja kāda valsts slēgs savas valdības iepirkumu tirgu mūsu produktiem un mūsu uzņēmējiem, — tas nav vērsti tieši pret Ķīnu, bet gan pret visām valstīm —, šis jaunais instruments dotu mums iespēju atdarīt, tieši tāpat rīkojoties ar mūsu tirgu un noslēdzot to viņiem. Es patiesi atbalstu atvērtību, tomēr atvērtība nozīmē arī to, ka ir jābūt savstarpīgumam. Eiropas Komisija rīkosies šajā sakarā — es atkārtāju, ka tas nenotiek, vērstoties tieši pret Ķīnu, tomēr par Ķīnu noteikti tiks padomāts.

Tika pieminēts dempingis. Mēs neesam novērojuši strauju dempinga aktivitāšu un antidempinga procedūru pieaugumu, tomēr cītīgi sekojam tam. Vajadzības gadījumā mēs veiksīm nepieciešamos pasākumus. Piemēram, pagājušajā nedēļā mēs attiecīgi rīkojāmies saistībā ar alumīnija riteņiem, un arī patlaban joprojām šo jomu cītīgi uzraugām.

Brok kungs jautāja par tirgus ekonomikas statusu. Tas patiešām ir ļoti interesants temats. Viens no jautājumiem, kuru mums vajadzētu sev uzdot, ir par to, vai mums nevajadzētu mainīt savu pieeju tirgus ekonomikas statusam. Šāds statuss patiesībā ir tehnisks novērtējums, kura pamatā ir atbilstība pieciem kritērijiem. Tirgus ekonomikas statuss

vienmēr ir bijusi viena no Ķīnas pamatprasībām mums, un ir bijusi doma izmantot šo statusu kā "kārti" ES ofensīvo interešu īstenošanai. Tomēr Ķīna nekad nav mums norādījusi, ko tā būtu gatava dot pretī par tirgus ekonomikas statusu. Skaidrs, ka mēs neesam ieinteresēti šo statusu atdot par velti. Mēs Ķīnā saskaramies ar pieaugošām problēmām tādās jomās kā piekļuve tirgum, investīciju iespējas mūsu uzņēmumiem, valdības iepirkumi un piekļuve izejmateriāliem. Lai kādreiz mainītu savu pieeju tirgus ekonomikas statusam, mums jāredz uzlabojumi šajās jomās. Piebildīšu vēl, ka sakarā ar iestāšanos PTO no 2016. gada tai automātiski tiks piešķirts tirgus ekonomikas statuss.

Tika uzdots arī jautājums par Partnerības un sadarbības nolīgumu, cita starpā to uzdeva Rivellini kungs. Sarunas turpinās. Kas attiecas uz tirdzniecību, pagājušajā nedēļā mēs bijām Pekinā. Kas attiecas uz politiku, mēs esam sašaurinājuši sarunu loku līdz jautājumiem par cilvēktiesībām, Taivānu un migrāciju. Starp citu, tas viss vēl ir procesā, un, gluži tāpat kā cienījamais deputāts, es laikus gribētu teikt nobeigumu.

Nobeigumā ļaujiet man izteikties par cilvēktiesībām — par tematu, ko skāra daudzi Parlamenta locekļi. Par cilvēktiesībām mēs runājam regulārajos politiskajos kontaktos un īpaši dialogā par cilvēktiesību jautājumiem, tiekoties ar Ķīnas varas iestādēm, un pēdējā šāda sanāksme notika 29. jūnijā Madridē. Piemēram, Nankinā, kur notika ES un Ķīnas 12. augstākā līmeņa sanāksme, šie jautājumi tika skarti gan pārrunās, gan arī preses konferencē. Protams, par cilvēktiesībām un tiesiskumu runāsim arī augstākā līmeņa sanāksmes debatēs Briselē.

ES izsaka atzinību par to, ka Ķīna ir progresējusi attiecībā uz ekonomikas un sociālajām tiesībām. Mēs augstu vērtējam Ķīnas vadības panākumus, uzlabojot ekonomisko stāvokli miljoniem cilvēku, kā par to liecina veids, kādā Ķīna atrisināja ekonomikas lejupslīdi. Tomēr to nevar salīdzināt ar civilajās un politiskajās tiesībās gūto līdzīgo progresu. Ņemot vērā Ķīnas lomu pasaulē un tās saistības saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, starptautiskā mērogā vēlāis, lai Ķīna ievēro starptautiski atzītus standartus visās cilvēktiesību jomās. Mēs mudinām Ķīnu ratificēt Starptautisko paktu par pilsoņtiesībām un politiskām tiesībām, kas būtu vistaustāmākā zīme, ka Ķīna ir gatava pildīt saistības un ievērot cilvēktiesības.

Visbeidzot, runājot par Tibetu, ES respektē Ķīnas, tostarp Tibetas, suverenitāti un integritāti, tomēr cilvēktiesības ir vispārējas un starptautisko sabiedrību pamatoti satrauc situācija Tibetā. Mēs esam noraizējušies par to, ka pret ievērojamu skaitu tibetiešu intelektuāļu un rakstnieku patlaban tiek vērstas kriminālpasūdzības. Mēs mudinām Ķīnu ļaut tibetiešiem pilnībā izmantot viņu politiskās, reliģiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras pamattiesības saskaņā ar Ķīnas konstitūciju un Ķīnas tiesību normām par vietēju autonomiju.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

(Sēdi uz dažām minūtēm pārtrauca)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Rezultātus un citus faktus par balsošanu sk. protokolā)

5.1. Budžeta grozījuma Nr. 5/2010 projekts: Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai un pašu resursu pārskatīšana (A7-0249/2010, László Surján) (balsošana)

5.2. Iekšējā tirgus izveide elektroniskās komercijas jomā (A7-0226/2010, Pablo Arias Echeverría) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos atvainoties. Esmu atstājis savu karti Ārlietu komitejas sanāksmju telpā. Tai jau aizgāja pakal. Ir tik maz balsu, tomēr es šeit esmu jau kopš pirmās balsošanas. Tikai vēlējos to paskaidrot.

5.3. Negadījumu un incidentu izmeklēšana un novēršana civilajā aviācijā (A7-0195/2010, Christine De Veyrac) (balsošana)

5.4. Gāzes piegādes drošība (A7-0112/2010, Alejo Vidal-Quadras) (balsošana)

5.5. Eiropas Kopienas un Pakistānas nolīgums par atpakaļuzņemšanu (A7-0231/2010, Csaba Sógor) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Csaba Sógor, referents. – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet paust pateicību par Eiropas Komisijas paziņojumu, kas tiks pievienots Eiropas Savienības un Pakistānas Islāma Republikas nolīgumam, par kuru mēs tūlīt balsosim, un kas ir saistībā ar priekšlikumu Padomes lēmumam par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kurām nav uzturēšanās atļaujas.

5.6. Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Turciju (A7-0238/2010, Metin Kazak) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu vārdu saskaņā ar Reglamenta 175. panta 2. punktu, un es aicinu nosūtīt šo ziņojumu atpakaļ komitejai.

Tam man ir šāds iemesls. Referentam, Kazak kungam, ir interešu konflikts, jo viņš augstākās izglītības studijas pabeidza Sorbonā par Turcijas valdības finansējumu. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka viņa sastādītais ziņojums nav objektīvs un tāpēc ir jānosūta atpakaļ komitejai, un ziņojuma sagatavošanai ir jāieceļ cits referents, kas būs objektīvs un akurāts.

Tāpēc es lūdzu kolēģus atbalstīt mani un pieprasīt priekšlikuma nosūtīšanu atpakaļ komitejai.

Priekšsēdētājs. – Pateicos. Šāda veida pieprasījumu var iesniegt tikai politiskā grupa. Šāds lūgums nav atbilstošs. Mēs nevaram to ņemt vērā.

- Pirms balsošanas par grozījuma Nr. 2 daļu Nr. 2:

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! 2. punktā ir nepārprotami teikts: "Politiskā grupa vai vismaz 40 deputāti var prasīt nodošanu atpakaļ komitejai". Lūdzu, pajautāriet, vai 40 deputātu neatbalsta manu priekšlikumu, un pēc tam redzēsīm, vai varam turpināt lemt par šo ziņojumu.

(Pieprasījums nodot ziņojumu atpakaļ komitejai tika noraidīts)

5.7. ES tiesību akti par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu (A7-0241/2010, Esther de Lange) (balsošana)

- Pirms balsošanas par 67. punktu:

Esther de Lange, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos lūgt jūs pieņemt gala balsojumu — balsojumu par visu rezolūciju — kā balsošanu pēc saraksta.

Priekšsēdētājs. – Vai jūs to pieprasāt kādas politiskās grupas vārdā?

Esther de Lange, referente. – Jā, priekšsēdētāja kungs, un šis jautājums jau ir pārrunāts arī ar ēnu referentiem.

Priekšsēdētājs. – Jūsu pieprasījums ir nedaudz novēlots, tomēr mēs varam balsot pēc saraksta, ja nevienam nav iebildumu. Vai kāds iebilst? *Batten* kungs, vai jūs iebilstat?

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Es iebilstu nevis tāpēc, ka nevēlos balsošanu pēc saraksta, bet gan tāpēc, ka — kā jau iepriekš daudzkreiz šajā plenārsēžū zālē esmu teicis — noteikumi visiem jāpiemēro vienādi. Ja kāds no mums pieceltos un lūgtu balsošanu pēc saraksta kādā citā jautājumā, tas tiktu liegts. Ja ir noteikumi, tad tie ir jāievēro.

(Pieprasījums tika noraidīts)

- Pēc balsošanas:

Esther de Lange, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Visu cieņu, bet mēs šādu procedūru esam veikuši jau iepriekš. Balsošanas laikā var lūgt balsošanu pēc saraksta, un, ja 40 deputātu iebilst, tad balsošana pēc saraksta nenotiek, tomēr šobrīd esmu redzējusi tikai vienu iebildi.

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos mierīgi paskaidrot šo situāciju. Jūsu pieminētā procedūra attiecas uz mutiskiem grozījumiem, jo mutisko grozījumu iesniegšanai netiek noteikts termiņš. Ja jūs lūdzat balsošanu pēc saraksta, tiek skarts cits princips — šajā plenārsēžū zālē neviens pret to nevar iebilst. Šajā konkrētajā gadījumā bija noteikts termiņš grozījumu iesniegšanai, bet jūs savu pieprasījumu neiesniedzāt noteiktajā termiņā. Šie principi ir izklāstīti Reglamentā. Ja grozījumu iesniegšanai ir bijis noteikts termiņš, pret to neviens nevar iebilst. Rezolūcija ir pieņemta. Vēlos apsveikt *De Lange* kundzi par darbu pie šīs rezolūcijas.

5.8. Dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršana (A7-0227/2010, João Ferreira) (balsošana)

5.9. Nabadzības mazināšana un darba vietu izveide jaunattīstības valstīs (A7-0192/2010, Eleni Theoharous) (balsošana)

- Pirms balsošanas par 84. punktu:

Eleni Theoharous, referente. – (EL) Vēlos ierosināt šādu mutisku grozījumu, kas izstrādāts angļiski.

(Runātāja turpināja angļiski)

referente. – Es nolasišu formulējumu angļu valodā: “Aicina Eiropas Savienību un G20 veikt konkrētus pasākumus, lai izskaustu ļaunprātīgu tādu valstu izmantošanu, kurās ir zemi nodokļi, lai izskaustu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgus finanšu lidojumus no jaunattīstības valstīm, kā arī aicina ES veicināt to, ka šie resursi tiek investēti jaunattīstības valstīs”. Pēc pirmajiem trim vārdiem mēs vēlētos ielikt vēl vienu frāzi “un G20” un aizvietot darbības vārdu “ļaut” ar darbības vārdu “veicināt”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

Priekšsēdētājs. – Pēc brīža uz jūsu e-pastu tiks nosūtīta informācija par ceturtdienu.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Pablo Arias Echeverría (A7-0226/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Elektroniskā komercija ir kļuvusi par neatņemamu interneta sastāvdaļu, bet diemžēl tajā vēl joprojām ir pamanāmi trūkumi, sevišķi pārrobežu komercijas jomā. Nekoordinēti atsevišķo valstu noteikumi var būt nopietns šķērslis preču brīvajai aprītei Eiropā. Saskaņā ar pētījumu datiem 2009. gadā katrs trešais patērētājs Eiropā elektroniski iegādājās vismaz vienu preci, bet tikai 7 % šādu darījumu veica no citas dalībvalsts. Kāds cits pētījums skaidri liecina, ka 60 % no visiem pārrobežu iepirkšanās mēģinājumiem ir neveiksmīgi tādēļ, ka piegādātājs var noraidīt darījumu vai arī atsakās veikt piegādi. Eiropa var lepoties ar 500 miljoniem patērētāju, bet tie neko nedara, lai viņu klātbūtne internetā būtu jūtama. Mums arī jādara viss iespējams, lai radītu apstākļus vienota, funkcionējoša elektroniskā tirgus izveidei. Tādēļ atbalstīju šo ziņojumu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, pateicos par man sniegto iespēju skaidrot savu viedokli saistībā ar šo balsojumu. Manuprāt, visi piekrīt, ka šis ir ļoti svarīgs jautājums — elektroniskajai komercijai vēl joprojām ir pārāk daudz šķēršļu. Ir svarīgi, lai gan digitālās, gan fiziskās preces internetā mēs varētu iegādāties visās ES dalībvalstīs. Atzinīgi novērtēju visas iniciatīvas, ar kuru palīdzību tiek nojaukti šķēršļi Eiropas Savienībā šī mērķa sasniegšanai. Iespējams, ka tas ir viens no pozitīvajiem Eiropas Savienības pastāvēšanas aspektiem.

Tomēr tajā pašā laikā vēl lielāks komercijas apjoms ir saistīts ar pārējo pasaules daļu, un es vēlos cerēt, ka šajā gadījumā mēs nevis centīsimies ieviest regulējumu pasaules mērogā, bet gan uzlabot koordināciju starp dažādām jurisdikcijām, lai likvidētu visus šķēršļus un lai Eiropas Savienības valstu iedzīvotāji varētu izmantot zemāku cenu sniegtās priekšrocības pārējās pasaules valstīs un iegādāties izstrādājumus, preces un pakalpojumus internetā no pārējām pasaules valstīm.

Vienlaikus mums jāatzīst, ka, tā kā datu pārraides joslu platumi, atmiņas iekārtas un dati ir pieejami pārpilnībā, cenas tiecas uz nulli, un laika gaitā dažu digitālo produktu cenas samazināsies līdz nullei.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Tie mani vēlētajī, kas ir iesaistīti uzņēmējdarbībā, raudzīsies uz šāda veida ziņojumu ar gurdenu vienaldzību. Šīs ir visas tās

banālās frāzes, klišejas, kas mums asociējas ar ES direktīvām: „elektroniskā komercija ir būtiski svarīgs interneta virzītājspēks”; „svarīgs katalizators ES 2020. gada stratēģijas mērķu sasniegšanā”; „ir svarīgi, lai visas ieinteresētās puses sadarbotos”. Tas nekādā ziņā nav saistīts ar faktiskās komercijas un brīvās apmaiņas veicināšanu. Lai uzņēmumi varētu pirkt un pārdot cits citam, direktīvas un regulas nav nepieciešamas — tāda ir to nodarbošanās, ko nav nepieciešams speciāli atļaut ar likumu.

Ja kāds no maniem vēlētājiem veic pārdošanu internetā uzņēmumam otrā zemeslodes pusē — Austrālijā vai Jaunzēlandē, to var izdarīt, neizmantojot ES vienoto tirgu reglamentējošo ietvarstruktūru. Faktiski bieži vien tas viņiem izdodas, neradot tik daudz problēmu kā tad, ja tie to mēģinātu īstenot sarunu ceļā caur Eiropas noteikumu labirintiem, kas, iespējams, izskaidro to, kādēļ laika posmā, kamēr esam Eiropas Savienības dalībvalsts, mūsu tirdzniecības bilance ar jebkuru citu kontinentu, izņemot Eiropu, ir pozitīva. Iespējams, tas izskaidro, kādēļ, pateicoties tehnoloģiskās revolūcijas attīstībai, mani vēlētāji no jauna atklāj savu globālo aicinājumu.

Ziņojums: Christine De Veyrac (A7-0195/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kā šajā ziņojumā ir skaidri redzams, gaisa satiksmē jau gadiem ir vērojams stabils pieaugums. Neskatoties uz lielo progresu drošības jomā, tas ir neizbēgami saistīts ar pieaugošu negadījumu risku.

Eiropas noteikumi gaisa satiksmes negadījumu izmeklēšanas jomā ir noteikti 1994. gada direktīvā, ko izstrādāja laikā, kad vēl nebija izveidota EASA — Eiropas Aviācijas drošības aģentūra. Tādēļ pilnībā atbalstu referentes mērķi izveidot skaidru tiesisko regulējumu, izstrādājot jaunu regulu, kurā EASA tiek noteikta kā galvenā aviācijas drošības aģentūra Eiropā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Regulā ir uzlabota drošības izmeklēšana saistībā ar negadījumu novēršanu nākotnē, kā arī koordinācija, izveidojot iestāžu tīklu un rūpējoties par upuriem un to ģimenēm, tomēr esmu sarūgtināta par to, ka tajā nav iekļauti divi jautājumi — pirmkārt, taisnīgas korporatīvās kultūras princips, lai personālam nenoteiktu sankcijas par tā pieredzei un apmācības līmenim atbilstošu lēmumu pieņemšanu, nekādā gadījumā neizrādot iecietību pret rupju nolaidību, tīšiem pārkāpumiem vai destruktīvu rīcību, un, otrkārt, prasība ieviest pašregulējošu uzvedības kodeksu, lai novērstu neizpaužamas informācijas atklāšanu, kas varētu nonākt plašsaziņas līdzekļu rokās, tādā veidā izvairoties no nepelnītām ciešanām ģimenēs.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Mēs zinām, ka pastāvošā Kopienas sistēma negadījumu izmeklēšanā civilajā aviācijā nav pilnībā apmierinoša. Dažos pēdējos gados Eiropas Savienībā vērojams ievērojams transporta plūsmas pieaugums un paplašināšanās, un ir labākas izmeklēšanas metodes. Tādēļ regula ir izstrādāta, lai reaģētu uz radušos situāciju un nodrošinātu daudz efektīvāku negadījumu novēršanu.

Ierosinātā regula nodrošina iespēju iesaistīt EASA aģentūru — kas pastāv jau kopš 2002. gada un ir atbildīga par gaisakuģu sertificēšanu — negadījumu izmeklēšanas procesā, izveidot Eiropas civilās aviācijas izmeklēšanas iestāžu tīklu un ierosināt izmaiņas attiecībā uz iesniedzamo izmeklēšanas ziņojumu veidu un jomu, iekļaujot prasību atklāt aviokatastrofās iesaistīto gaisa kuģu pasažieru sarakstu. Apspriestais teksts ir radies kompromisa rezultātā starp Parlamentu un Padomi. Čehija Padomē ir piekritusi šim

kompromisam. Ziņojumam ir tehnisks raksturs, un tas veicinās lielāku aviācijas drošību. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Īslandes vulkāna izvirdums aprīlī parādīja, ka faktiski visā Eiropas kontinentā aviācijas plūsma bija apstājusies. Pašlaik nav citas alternatīvas. Ne dzelzceļa transports, ne arī kāda cita transporta nozare nespēja aizstāt aviāciju, kā rezultātā rodas jautājums par tās drošību un uzticamību. Aviācijas incidentu, kas mūs interesē visvairāk, vai aviokatastrofu gadījumā ir būtiski spēt efektīvi konstatēt cēloņus, lai pirmām kārtām noteiktu atbildīgos. Tomēr vēl svarīgāks aspekts ir gatavība novērst incidentus, sevišķi sadursmju un aviokatastrofu gadījumos, šajā ārkārtīgi nozīmīgajā transporta jomā.

Vēlos izteikt atzinību gan referentei, gan ēnu referentiem par to, ka tiek skarta virkne jautājumu. Ir uzsvērtas atbildības jomas un veidi, kā atrisināt problēmas. Tā ir teicama regula. Es to atbalstīju.

Ziņojums: Alejo Vidal-Quadras (A7-0112/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pēdējos gados daudzas dalībvalstis ir pieredzējušas vairākkārtējus gāzes piegādes pārtraukumus, apliecinot, ka pieaugošā Eiropas Savienības atkarība no ārvalstu gāzes piegādes var kaitēt dalībvalstu ilgtermiņa ekonomiskajām un politiskajām interesēm.

Es pilnībā atbalstu viedokli, ka enerģijas drošība ir jāuzskata par būtisku faktoru, apsverot Eiropas Savienības globālo drošību, bet, savukārt, nepārtrauktas gāzes piegādes garantēšana ES, sevišķi krīzes situācijās, jāuzskata par stratēģisku mērķi.

Šī iemesla dēļ es balsoju par šo ziņojumu un pievienojos referenta viedoklim, cerot, ka šī regula drīz stāsies spēkā.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Krīze gāzes piegādes jomā, kas pagājušajā ziemā izveidojās starp Krieviju un Ukrainu, negatīvi skāra Eiropas iedzīvotājus un ekonomiku, vienlaikus atklājot, cik lielā mērā Eiropas Savienība ir neaizsargāta pret un atkarīga no ārvalstu piegādēm.

ES ir jāizveido sava enerģētikas politika, kas būtu solidāra, un tādā veidā jānodrošina enerģijas piegāžu drošība visā ES teritorijā saskaņā ar jaunajām Lisabonas līgumā noteiktajām pilnvarām. Ņemot vērā pēkšņos gāzes piegādes pārtraukumus, piekritu referenta viedoklim, kurš ir pastiprinājis tā panta noteikumus, kas attiecas uz ārkārtas stāvokļa izsludināšanas iespējām Kopienā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā jeb, citiem vārdiem sakot — valstī, kurā, piemēram, ir krīze un gāzes piegāde ir pilnībā pārtraukta, pat ja samazinājums ES mērogā nav sasniedzis 10 % robežu. Uzskatu arī, ka ir pareizi izveidot īpašu Kopienas mehānismu, kas tiks ieviests reģionālā līmenī.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gāzes piegādes drošība ir un vēl ilgi būs jautājums, kurš ir būtisks starptautiskā politiskā stāvokļa noteikšanā, bet kurš, kas vissvarīgākais, ir būtisks atbilstošu dzīves apstākļu nodrošināšanā Eiropas iedzīvotājiem, garantējot atbilstošu šo vitāli svarīgo dabas resursu apjomu. Ziņojuma autora ierosinātās idejas, piemēram, ārkārtas stāvokļa izsludināšanas sistēma, saistot kritērijus ar atsevišķu ģeogrāfisko teritoriju, nosakot precīzus robežvērtības, kas ļautu dalībvalstīm iejaukties tirgus darbībā, un ar gāzes piegādi saistīto datu un komerciālās informācijas aizsardzības centralizācija un pastiprināšana, neapšaubāmi uzlabos gāzes piegādi un garantēs tās nepārtrauktību. Šī problēma ir sevišķi svarīga valstīm, kuru ekonomikā gāze ir pamata enerģijas avots, un šādu valstu Eiropā ir daudz. Protams, ka es atbalstīju šo ziņojumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Esam apstiprinājuši nozīmīgu ziņojumu par gāzes piegādes drošību. Ziņojumā ierosinātie pasākumi ir solis pareizā virzienā, bet tie nesniedz sabiedrībai vai ekonomikai pilnīgu drošības sajūtu. Pēdējo gadu pieredze liecina, ka virkne dalībvalstu ir rīkojusies savās interesēs, nevis centusies veidot īstu, koordinētu un savstarpēji izdevīgu Eiropas politiku šajā jomā.

Mums jācenšas panākt, lai ieguve un transportēšana tiktu nodalītas, kā arī ir jālikvidē monopoli un jāizņem jautājums par gāzi no starptautiskās politikas dienas kārtības. Gāzes piegādes avotu un ceļu dažādošana, infrastruktūras attīstība, gāzes piegādes jomā iesaistīto organizāciju sadarbība un vienots darbs pārnacionālā līmenī ir būtiski veicamie pasākumi. Manuprāt, šis dokuments ir sākums kopējas enerģētikas politikas izstrādei.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Gāzes piegādes drošība ir viens no Eiropas ekonomiskās un stratēģiskās drošības svarīgākajiem aspektiem. Spēja runāt vienotā balsī kopīgās enerģētikas politikas jautājumos ar enerģijas piegādātājiem ir viens no svarīgākajiem mērķiem. Es ļoti augstu vērtēju komisāra Otingera paveikto un uzskatu — tomēr viņa minētie pieci, septiņi gadi diskusijām ar dalībvalstīm ir pārāk liels termiņš. Kopīgā enerģētikas politika ir vajadzīga vistuvākajā laikā. Nepieciešams nodrošināt piegādes avotu dažādību, īpaši Baltijas valstīm, jo viens piegādātājs — Krievija — savu monopolstāvokli izmanto, lai iejauktos atkarīgo valstu politiskajās norisēs. Jāizveido starpsavienojumi gāzes piegādei Eiropā, balstoties uz solidaritātes principu, kas ir Eiropas Savienības politikas pamatā. Nav pieļaujama situācija, kurā, dažādojot gāzes piegādātājus, tā uz Eiropas Savienību joprojām tiktu transportēta caur Krieviju. Eiropai ir jāattīsta tieša sadarbība ar Vidusāzijas, ar Aizkaukāza valstīm, ir jāizpēta *tight gas* un *shale gas* projekti, kā arī alternatīvie enerģijas avoti. Paldies!

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es arī balsoju par šo pasākumu. Ir pienācis laiks Eiropas Savienībai sākt skaidri regulēt enerģijas drošību un enerģijas piegādi — diskusija pagājušajā gadā apliecināja mūsu atkarību no trešo valstu enerģijas piegādes.

Šajā plenārsēžu zālē apstiprinātā regula beidzot risina šo problēmu, cenšoties novērst turpmākās krīzes, sperot svarīgu soli uz priekšu enerģijas drošības jomā. Dalībvalstis tiek aicinātas nodrošināt atbilstoša enerģijas apjoma garantēšanu ģimenēm un aizsargātiem patērētājiem; citiem vārdiem sakot, būtiski svarīgām struktūrvienībām un dienestiem. Tās tiek arī aicinātas izstrādāt krīzes novēršanas un ārkārtējas darbības pasākumu plānus.

Tādā veidā virzāties uz dalībvalstu subsidiaritātes principa īstenošanu, kas tik augstu tiek vērtēts Eiropas Savienībā un parlamentārajā grupā, kurai es piederu. Sevišķi atbalstu 62. grozījumam. Visbeidzot, es aicinu jūs pievērst uzmanību, ja atļausiet, manas valsts tālredzībai, atverot virkni komunikācijas kanālu ar valstīm, kurām pieder lielas gāzes krājumu rezerves.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Šodien Eiropas Parlaments ir pieņēmis regulu par gāzes piegādes drošības nodrošināšanu. Tas ir ārkārtīgi svarīgs solis kopējas Eiropas Savienības enerģētikas politikas ieviešanā. Tas ir solis pretī enerģētikas solidaritātei starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un labākai reģionālai sadarbībai.

Es balsoju par šo dokumentu tādēļ, ka uzskatu šo regulu par iespēju nodrošināt, lai Eiropas Savienības enerģētikas „salām”, piemēram, Baltijas valstīm, gāze būtu joprojām pieejama tad, kad piegādes monopolizētāji vienpusēji noslēdz vārstus.

Regula arī bruģē ceļu uz Eiropas Savienības finansējuma piešķiršanu enerģētikas infrastruktūras projektiem, kas veicina enerģētiskās izolētības likvidēšanu. Tomēr regulā paredzētie noteikumi ciešākai trešo valstu piegādātāju, piemēram, „Gazprom”, darbības novērošanai galvenokārt konkurences jomā, tika noraidīti, un regulā ir ietverti tikai vispārīgi noteikumi.

Otrs vienlīdz svarīgs aspekts ir vides aizsardzība. Ņemot vērā, ka regula sniedz iespēju finansēt trešo valstu projektus no Eiropas Savienības līdzekļiem, ceru, ka Eiropas Komisija pasteigsies ieviest neatkarīga vides ietekmes novērtējuma instrumentu.

Ziņojums: Csaba Sógor (A7-0231/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šī nolīguma mērķis ir stiprināt sadarbību starp iesaistīto valstu valdībām, lai paātrinātu to personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, un to panāktu, paredzot visus tehniskos noteikumus par atpakaļuzņemšanu, pieteikumiem, pierādījumiem, termiņiem, pārsūtīšanas kārtību un transportēšanas veidiem.

Es balsoju par šo nolīgumu, jo esmu pārliecināts, ka šis nolīgums ir nepieciešams kā fundamentāls līdzeklis cīņā pret nelegālo imigrāciju Eiropas Savienībā.

Nolīgumā ir iekļauta neietekmējamības klauzula attiecībā uz citiem starptautiskiem tiesību aktiem un datu aizsardzības noteikumiem — dalībvalstīm jāievēro attiecīgās saistības, kas izriet no starptautiskajiem tiesību aktiem, piemēram, nrepatriēšanas princips, un tām jāuzņemas atbildība par izraidīšanu savā tiesā.

Nrepatriēšanas principam ir arī procesuāla ietekme, jo dalībvalstīm ir jāveic riska novērtējums par iespējamu nežēlīgu izturēšanos, tostarp netiešas izraidīšanas gadījumā uz starpniekvalsti.

Ar nolīgumu tiek arī izveidota — un ar to arī beigšu — Apvienotā atpakaļuzņemšanas komiteja, un šajā ziņā vēlos uzsvērt, priekšsēdētājas kundze, ka Eiropas Parlaments diemžēl tajā nebūs iesaistīts. Tādēļ aicinu Eiropas Komisiju attiecīgi mums regulāri ziņot par tās veiktajiem pasākumiem.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Cik ironiski, ka Eiropas Parlaments šodien balso par nolīgumu, kas paredz nabadzīgu un bez naudas līdzekļiem atstātu Pakistānas pilsoņu izraidīšanu no Eiropas Savienības un to nosūtīšanu atpakaļ uz dzimteni, kuru posta katastrofāli plūdi. Pakistānas nabadzīgie iedzīvotāji, zemnieki un strādnieki, kas jau tā ir daudz cietuši, šobrīd cieš vairāk nekā jebkad, kad 20 % no viņu valsts teritorijas ir plūdu sagrauta, labība ir iznīcināta, lopi ir gājuši bojā, bērni dzīvo izsalkuši un plūdi ir skāruši 20 miljonus iedzīvotāju.

Būtu daudz pareizāk šeit apspriest, kā varam apkarot, mazināt un izbeigt nabadzību Pakistānā, piemēram, piespiežot Starptautisko Valūtas fondu dzēst Pakistānas valsts parāda slogu, lai dzēstu Pakistānas strādnieku un nabadzīgo iedzīvotāju privātā parāda slogu, un palielināt ciešanu novēršanai paredzētās palīdzības apjomu, šo palīdzību izdalot nevis ar korumpētas valdības starpniecību, bet to veicot demokrātiskā zemnieku, strādnieku un nabadzīgo iedzīvotāju uzraudzībā, kas ir īstie upuri šajā situācijā. Tā būtu daudz atbilstošāka reakcija uz Pakistānas iedzīvotāju ciešanām.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Atturējos balsojumā par Eiropas Savienības un Pakistānas nolīgumu. Šķiet, ka ar nolīgumu tiek uzlabotas nacionālo valstu,

vai arī dalībvalstu, iespējas izraidīt nelegālos imigrantus uz Pakistānu. Sākotnēji tas var likties vēlams Apvienotajai Karalistei, tomēr tikai Lielbritānijai, kā neatkarīgai suverēnai nacionālai valstij, ir tiesības izlemt, kas var un kas nevar šķērsot tās robežas.

Balsot par šo nolīgumu būtu nodot šīs tiesības Eiropas Savienībai, kas man šķiet neiespējami. Lielbritānijai jākontrolē sava imigrācijas politika — legāla vai nelegāla, un šī kontrole nav jānodod Eiropas Savienībai.

Jens Rohde (ALDE). – Vēlos teikt, ka Dānijas Liberālā partija ir ārkārtīgi apmierināta ar šodienas balsojumu par ES un Pakistānas nolīgumu par atpakaļuzņemšanu. Beidzot pēc vairākiem pārrunu gadiem starp Komisiju un Pakistānu, ir panākts nolīgums, kas atļauj tādu migrantu atpakaļuzņemšanu, kas vairs neatbilst ieceļošanas vai uzturēšanās nosacījumiem jebkurā ES dalībvalstī.

Šis nolīgums ir svarīgs instruments cīņā pret nelegālo migrāciju Eiropas Savienībā, sevišķi tādēļ, ka Pakistāna ir ievērojama migrantu izcelsmes un tranzīta valsts. Ar šo nolīgumu Pakistāna piekrīt uzņemt atpakaļ savus pilsoņus un noteiktos apstākļos arī trešo valstu pilsoņus. Šis nolīgums stiprinās drošību Eiropas teritorijā.

Ziņojums: Metin Kazak (A7-0238/2010)

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es balsoju par M. Kazak ziņojumu par Eiropas Savienības attiecībām ar Turciju, tāpat kā balsoju par to Starptautiskās tirdzniecības komitejā un sēžu zālē. Lai gan Turcija uzcēla muitas barjeru ar Eiropu jau pirms zināma laika, tirdzniecībai starp abām pusēm joprojām ir daudz šķēršļu un barjeru.

Ja vēlamies veicināt noteiktu un pozitīvu tirdzniecības pieaugumu, Turcijai ir jāņem vērā Parlamenta nostāja, un tādēļ jānodrošina lielāka to Turcijas tiesību aktu tuvināšana Kopienas *acquis*, kas attiecas uz brīvo tirdzniecību, tai jāievieš konkrētas procedūras cīņai pret viltošanu, kas skar arī sabiedrības veselībai svarīgas nozares, piemēram, medikamentus, un tai jāgarantē preču brīva aprīte muitas jomā, atceļot lielo importa procedūru slogu, kas kaitē Eiropas ražošanas un lauksaimniecības nozarei.

Tai arī jāatsakās no diskriminējošās prakses, kas vērsta pret Eiropas rūpniecību saistībā ar valsts iepirkumu līgumiem, un tie jāaskaņo ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas pieņemtajiem līgumiem.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētājas kundze! Protams, ka es balsoju pret M. Kazak ziņojumu, ņemot vērā argumentus, kurus izklāstīju sēžu zālē. Es nevaru balsot par tāda referenta izstrādātu ziņojumu, kurš ir parādā par visas savas izglītības iegūšanu, kas izmaksāja lielas naudas summas, ko tiešā veidā finansēja Turcijas valdība. Manuprāt, tas ir interešu konflikts. Saprotams, ka šādu ziņojumu nav iespējams objektīvi izstrādāt, un tieši tādēļ es balsoju pret to.

Gribu teikt vēl ko. Varam redzēt, ka šajā ziņojumā ir ietverti punkti, kam nav nekāda sakara ne ar tirdzniecību, ne ar ekonomiku. Šajā ziņojumā tiek pieminētas un uzslavētas nesenās izmaiņas, kas izdarītas Turcijas konstitūcijā, kas, manuprāt, nav nekas vairāk kā islāmistu uzvara pār tiem iedzīvotājiem, kuri vēlas Turciju redzēt kā sekulāru valsti. Vēlos piebilst, ka Turcijas sekulāro raksturu diemžēl garantēja militārie spēki kopā ar tiesu sistēmu.

Turcija tiecās un arī pašlaik aizvien vairāk tiecas iet pa islāmistu ceļu, un es balsoju pret šo ziņojumu, jo nepiekrītu, ka šāda situācija varētu būt apsveicama.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Turcijas kā pasaules tirdzniecības dalībnieces nozīme pēdējos gados ir palielinājusies, sevišķi tādēļ, ka valsts arvien vairāk iegūst, pateicoties tās unikālam ģeogrāfiskam stāvoklim.

Muitas savienības izveide ar Eiropas Savienību 1996. gadā ļāva padziļināt mūsu ekonomiskās attiecības. Kopš tā laika ir sasniegta ievērojama tirgus integrācija, konkrēti attiecībā uz preču brīvo apriti. Īpašs ievērojams sasniegums ceļā uz integrāciju bija nesenā jauna Turcijas Muitas kodeksa pieņemšana un Vispārējo preferenču sistēmas ieviešana.

Nevar noliegt, ka pēdējos gados Turcija ir bijusi svarīga Eiropas Savienības tirdzniecības partnere. Tik tiešām, tā atrodas septītajā vietā ES lielāko importa tirgu un piektajā vietā tās eksporta tirgu sarakstā.

Tā ir kļuvusi par bāzi investīcijām vairākiem Eiropas uzņēmumiem, palielinot integrāciju ES piegādes un ražošanas ķēdē, un bieži segmentos ar augstu pievienoto vērtību.

Es balsoju par šo ziņojumu, priekšsēdētājas kundze, jo piekrītu idejai, ka vispirms mums jāpanāk, lai muitas savienība kļūtu funkcionālāka. Tādēļ atbalstu šīs attiecības starp Turciju un Eiropas Savienību.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienībai ir visaptverošas tirdzniecības attiecības ar Turciju. Kopš 1996. gada pastāv arī muitas savienība, un, neskatoties uz to, tirdzniecībā pastāv arī virkne barjeru. Tādēļ esmu sevišķi gandarīts, ka Parlaments ir šodien aicinājis Turcijas Republiku atcelt tās pārmērīgi sarežģītās importa procedūras un saskaņot tās pārstrādāto lauksaimniecības produktu kvotu sistēmu, jo tā neatbilst muitas savienības noteikumiem.

Otrkārt, mums ir arī jāstrādā kopā, lai nodrošinātu, ka no Turcijas Republikas importētie lauksaimniecības produkti atbilstu tādiem pašiem standartiem, kādi ir izstrādāti Eiropas Savienībā.

Šodien balsoju par ziņojumu. Tomēr patiesībā ir vēl daudz darāmā. Ķersimies pie darba!

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Apsveicu referentu par viņa veikto darbu un, kas vissvarīgākais, par viņa pieeju šai tēmai, jo jau daudzus gadus mums ir noritējušas sarunas ar Turciju par tās pievienošanu Eiropas Savienībai. Tādēļ šis ir sarežģīts laiks.

Nav jāatgādina, ka Turcija ir izcila Eiropas tirdzniecības partnere, ko veicina tās izdevīgā atrašanās vieta, kas ir kā dabiski vārti uz Āziju. Eiropas Savienība ir Turcijas lielākā tirdzniecības partnere. Statistika ir teicama; skaitļi ir pārlicinoši.

Šīs tirdzniecības attiecības ir jāuzlabo, tādēļ piekrītu 16. un 20. punktā ietvertajam aicinājumam likvidēt importa licences un atcelt noteiktu medicīnas produktu importa aizliegumu.

Visbeidzot, piekrītu arī, ka jāstiprina un jāpaplašina muitas savienības darbība, lai tirdzniecība kļūtu arvien ienesīgāka.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par M. Kazak ziņojumu, jo tādā veidā tiks uzlabotas ekonomiskās un tirdzniecības attiecības ar Turciju. Tādā veidā tiks stiprinātas Eiropas Savienības kaimiņattiecības ar Turciju. Tieši tas un tikai tas mums ir vajadzīgs.

Atturējos no balsojuma par 1. grozījumu, ko iesniedza grupa „Brīvības un demokrātijas Eiropa”. Piekrītu viņu viedoklim, ka Turcijai ir jāpievienojas Eiropas Savienībai, bet M. Kazak ziņojumā šis jautājums nebija ietverts. Tādēļ balsojumā par šo grozījumu atturējos un tiešām balsoju par ziņojumu tikai tādēļ, ka galu galā mums ir nepieciešams veidot labas kaimiņattiecības ar Turciju.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Neskatoties uz ES un Turcijas attiecību uzlabošanu, joprojām Eiropas Savienības attiecībās ar Turciju pastāv grūtības tarifu un netarifu barjeru veidā, ko nepieciešams vienkāršot kopā ar citām formalitātēm un procedūrām. Problemātiski jautājumi ir abām pusēm. Tie ir intelektuālā īpašuma tiesību neievērošana un problēma, kas saistīta ar preču viltojumiem, no mūsu partneru puses.

Mēs tiešām vēlamies būt partnerattiecībās ar Turciju, tādēļ mums ļoti uzmanīgi jāapsver iemesli tirdzniecības traucējumiem, pirms tie pāraug nopietnākā problēmā. Vai ir iespējams, ka tādēļ, ka Turcijai bija jāgaida vairāki gadi, kamēr ES pieņēma kopēju nostāju jautājumā par šīs valsts dalību, tagad tā meklē alternatīvus sabiedrotus? Atsevišķo ES valstu ekonomiskās attiecības ar Turciju jāanalizē arī abu pušu demogrāfiskās struktūras un nākotnes prognožu kontekstā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Es, protams, balsoju par grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” ierosināto grozījumu un pret M. Kazak ziņojumu, jo ir pilnībā iespējams uzturēt optimālas tirdzniecības attiecības ar Turciju, ja šī valsts nepievienojas Eiropas Savienībai.

Šķiet, ka referents dzīvo ar aizvērtām acīm, ja pieņem, kā viņš raksta, ka nesen Turcijā notikušais referendums veicinās šīs valsts demokratizāciju. Tieši pretēji, nav apšaubāms, ka islāmisti no AKP ir panākuši galīgu savas partijas varas kausa nosvēršanu savā virzienā. Pēc islamizācijas ikdienā ielās un sabiedriskajā dzīvē, tie ir bruģējuši ceļu pilnīgai Turcijas valsts iestāžu islamizācijai. Nedrīkst būt nekādu šaubu — grozījumi Turcijas konstitūcijā, kas ir apstiprināti, nav nekas vairāk, ne mazāk kā tiešs uzbrukums armijai un Konstitucionālajai tiesai kā pēdējām sekulārajām Turcijas iestādēm.

Ziņojums: Esther de Lange (A7-0241/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien apstiprinātais ziņojums ir solis pareizajā virzienā pretī bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšanai. Bioloģiskās daudzveidības koncepcija beidzot ir savienota ar atbildīgas pārvaldības koncepciju.

Mums nekavējoties jāpieņem videi nekaitīgas politikas īstenošana, ja vēlamies izglābt savu planētu un uzturētu nākamās paaudzes. Pēc tam, kad netika sasniegts mērķis apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam, mums jāizmanto šī termiņa pārcelšana par desmit gadiem, lai dalībvalstis un iestādes veiktu nopietnu informētības veicināšanu.

Eiropas Savienības mantojums vides jomā no mūžzaļo augu krūmājiem līdz skuju koku mežiem bioloģiskās daudzveidības ziņā var lepoties ar praktiski unikālu augu un dzīvnieku bagātību. Šī vides mantojuma samazināšanās apturēšana — jau gatavojos pabeigt — ir pienākums, kas mums jāveic savā un nākamās paaudzes labā.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Es balsoju par ziņojumu saistībā ar ES tiesību aktu ieviešanu, kuru mērķis ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana.

Ziņojumā ir ierosinātas daudzas pozitīvas prasības, bet tā galvenais secinājums ir tāds, ka rezultāti nav sasniegti politiskās gribas trūkuma dēļ. Tas ir arī iemesls, kādēļ šie tiesību akti nav atbilstoši ieviesti; ir konstatētas nepilnības datos, novērošana un finansēšana nav veikta pietiekamā apmērā, un tie ir nepietiekami integrēti nozaru politikā.

Nepieciešami daudz precīzāki ziņojumi gan par labu praksi, gan valstīm, kas nav bijušas veiksmīgas šajā jomā. Šajā ziņā Eiropas Komisijai nedrīkst būt politiska loma, bet tai jābūt stingri profesionālai. Mums jāaizsargā daba un cilvēces nākotne, nevis atsevišķu dalībvalstu valdības.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšana un cīņa pret turpmāku degradāciju ir nenovērtējami izaicinājumi mūsu sabiedrībai. Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšana nav tikai mūsu morāls pienākums; tas ir arī politisks un ekonomisks uzdevums saglabāt savu planētu, lai tā varētu uzturēt nākamās paaudzes.

Kā Eiropas vides politikā ir ierasts, šajā jomā pieņemtās direktīvas pieļauj nepieciešamo elastību, lai pielāgotu ieviešanas pasākumus lokāliem apstākļiem. Šī paņēmienu izvēle neapšaubāmi ir pamatota ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, bet atšķirība starp dalībvalstīm bieži ir tik liela, ka rezultātā cieš direktīvu efektivitāte.

Piekrītu referentes apgalvojumam, ka, ņemot vērā bieži izmantoto nozaru pieeju bioloģiskajai daudzveidībai, bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmas pasākumu finansēšana no ES budžeta arī ir lielā mērā sadrumstalota.

Lai gan sadrumstalotai finansēšanai var būt pozitīva ietekme tādā ziņā, ka ir iespējams izmantot vairākus avotus, piemēram, obligātais līdzfinansējums un pieejas „atlasīt un izvēlēties” izmantošana lauku un strukturālajā politikā nozīmē to, ka faktiski tikai tās dalībvalstis, kas pieņem šo apzināto lēmumu, izlieto šos līdzekļus bioloģiskās daudzveidības mērķiem.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Eiropas Savienībā izmiršana draud 40 % zīdītāju, 43 % putnu, 30 % abinieku un 52 % zivju sugu, un ir noteikts, ka līdz 2050. gadam desmitkārt palielināsies samazināšanās apjoms.

Diemžēl Eiropas Savienības iedzīvotāji neizprot jautājuma neatliekamību, bet Eiropas Savienības pret šiem skaitļiem izturas ar vienaldzību. Tas ir redzams no apņēmības trūkuma, kad vides direktīvas ir konsekventi un pienācīgi jāpiemēro, kā arī no nevēlēšanās uzsākt tiesvedību pret dalībvalstīm par vides noteikumu pārkāpumiem. Ja patiesi rūpējamies par tādas vides nodošanu mūsu bērniem un nākamām paaudzēm, kas vismaz daļēji ir tāda pati, kāda mums tā ir šodien, nevaram atlikt vai izvairīties no pasākumu īstenošanas. Tādēļ atbalstu ierosinātos pasākumus, kas var veicināt neatgriezeniska kaitējuma novēršanu videi.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Augu un dzīvnieku sugu daudzveidība ir pamats pasaulē pieaugošā iedzīvotāju skaita apgādē ar pārtiku un izejvielām. Tā ir arī būtiski svarīga mūsu centieniem adaptēties klimata pārmaiņām. Bioloģiskā daudzveidība ir apdraudēta visā pasaulē, sevišķi cilvēku darbības rezultātā. Tādēļ mums jāaptur bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un jāmēģina izlabot radīto kaitējumu. Vislabākais bioloģiskās daudzveidības aizsardzības veids ir tās ilgtspējīga izmantošana. Tas nozīmē, ka piemēram, Eiropas lauksaimniekiem jāklūst par mūsu sabiedrotajiem, nevis par oponentiem. Turpmāk tie aizvien vairāk jāuzskata par mūsu sabiedrotajiem.

Vēlos pabeigt pozitīvā noskaņā. Reģionā, kuru es pārstāvu, Saksijas brīvvalstī, mums ir izdevies panākt vilku sugas atjaunošanu pēc 200 gadu ilgas prombūtnes. Tas ir labs piemērs, un citiem pozitīviem piemēriem būtu jāseko.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Vide un tās bioloģiskā daudzveidība šobrīd sastopas ar konkrētu problēmu, ar ražošanas metodēm un dzīvesveidu, kas dabu uzskata tikai par precī un līdzekli cilvēka vajadzību nodrošināšanai.

Tā kā šobrīd diemžēl ignorējam bioloģiskās daudzveidības ētisko un ekoloģisko nozīmību, mums vismaz jābūt konsekventiem tās novērtēšanā. Pašreizējā vērtēšanas sistēmā dabas ekonomiskā vērtība ir maz atspoguļota, ja tā vispār tiek ņemta vērā. Lai novērstu finansiālus un cita veida zaudējumus, mums jāpieņem atbilstoši likumi, kā arī jāpopularizē bioloģiskās daudzveidības svarīgā loma Eiropas Savienības iedzīvotāju vidū. Lielākā daļa iedzīvotāju neapšaubāmi uzskata bioloģiskās daudzveidības samazināšanos par nopietnu problēmu, bet diemžēl tie nesaprot, ka tā attiecas uz katru no viņiem personīgi. Viens no svarīgiem vienkāršo cilvēku pasivitātes iemesliem cīņā pret bioloģiskās daudzveidības samazināšanos ir zināšanu trūkums par to, ko tie var darīt tās labā.

Šī iemesla dēļ arī balsoju arī par iesniegto ziņojumu, un piekrītu referentei arī tajā ziņā, ka šajā jomā ir steidzami jāveic sabiedrības informētības veicināšanas kampaņa.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dabas resursi ir vislielākā bagātība, kāda cilvēcei pieder. Diemžēl kā cilvēki mēs darām pietiekami daudz, lai radītu šīs bagātības samazināšanos. Tādu programmu veidošana kā „Natura 2000” ir viens no soļiem, ko esam spēruši dabas aizsargāšanā no sevis pašiem. Jāpievērš arī uzmanība stingrāku tiesību aktu un lielāku sodu ieviešanai attiecībā uz tiem indivīdiem vai firmām, kas apzināti veicina Eiropas dabas resursu dažādības iznīcināšanu.

Atbalstu arī to *de Lange* kundzes ziņojuma daļu, kurā tiek runāts par tādu kopējo lauksaimniecības politiku, kas paredz atlīdzību lauksaimniekiem par papildu ekosistēmu pakalpojumu sniegšanu. Lauksaimnieki mīl zemi, un tie mīl un aizsargā dabu, un tie to aizsargā pat tad, kad tiem netiek piešķirta papildu atlīdzība. Finansiālais atbalsts tomēr ir būtisks, lai lauksaimniekiem nebūtu jāuzņemas segt visas ar bioloģiskās daudzveidības aizsardzību saistītās izmaksas.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir saistīta ar daudzām citām Eiropas Savienības politikas jomām. Nopietnais Baltijas jūras stāvoklis ietekmē attiecīgi zivsaimniecības, enerģētikas un lauksaimniecības jomas. Saskaņā ar pētījumu šī jūra, kas praktiski ir iekšējā Eiropas Savienības jūra ir viena no visvairāk piesārņotajām jūrām.

Eiropas Komisija pauž bažas par bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, bet tajā pašā laikā pūles apkarot šo procesu izraisošos faktorus ir nepietiekamas. Attiecībā uz Eiropas Savienību, iespējams, jānorāda, ka katrai ES dalībvalstij jāpaveic savs mājasdarbs. Katram jādara viss iespējams, lai nodrošinātu ilgtspējīgas zivsaimniecības politikas īstenošanu un atbilstošu „Natura 2000” darbību gan CO₂ emisiju, gan notekūdeņu radītā piesārņojuma samazināšanai, kā arī pesticīdu un fosfātu apjoma samazināšanai.

Tieši šie faktori ievērojami veicina Baltijas jūras eitrofikāciju, kas izraisa bioloģiskās daudzveidības samazināšanos. Bezatbildīgā tā saukto komerciālo enerģētikas projektu īstenošana Baltijas jūrā un kritiskas pieejas trūkums attiecībā uz to īstenošanu ievērojami veicina šo piesārņojumu.

Ziņojums: João Ferreira (A7-0227/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mūsu balsojums par ziņojumu bija ļoti daudzpusīgs un idejām bagāts par to, kā uzlabot mūsu pasākumus vides katastrofu novēršanai.

Tas ir balstīts uz apsvērumu, ka pašreizējie profilaktiskie pasākumi diemžēl ir izrādījušies nepietiekami vai arī nav īstenoti. Tas nozīmē, ka mums ir divējāda vajadzība — ieviest noteiktus uzlabotus dalībvalstu un Eiropas pasākumus, ņemot vērā prasību mainīt Solidaritātes fonda līdzekļu pieejamības nosacījumus, un vienlīdz svarīgā vajadzība reģionos un pašvaldībās pievērst lielāku uzmanību katastrofu novēršanai. Šis ziņojums aicina uzlabot katastrofu novēršanas iekļaušanu programmēšanas instrumentos un darbības programmās. Tas ir solis virzienā uz priekšu, viens no daudziem, ko speram pretī labākai augsnes saglabāšanas politikai.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Iedzīvotāju aizceļošana no lauku apgabaliem uz pilsētām, pārtuksnešošanās un pieaugošs dabas katastrofu skaits — pārmērīgas lietusgāzes, sausums, krusa, ugunsgrēki un citas, liek dalībvalstīm iekļauties ar ierobežotiem resursiem un līdzekļiem. Vissvarīgākais jautājums, ko vēlos uzsvērt šajā sakarā ir lauksaimniecības nozares izdzīvošana, jo tā bieži ir pakļauta dabas katastrofām, kā rezultātā saimniecībām sarūk ienākumi.

Tādēļ Eiropas Komisijai jāuzņemas izveidot Eiropas lauksaimniecības publiskās apdrošināšanas plānu, lai labāk risinātu ar dabas un cilvēku izraisītām katastrofām saistītā lauksaimnieku riska un ienākumu nestabilitātes jautājumu, kā norādīts *Ferreira* kunga priekšlikuma 37. punktā, par kura apstiprināšanu es tikko nobalsoju.

Ziņojums: Eleni Theocharous (A7-0192/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Palīdzība nabadzīgākajiem ir viena no Eiropas Savienības pamatfunkcijām. Par to nešaubās neviens, un es apsveicu ziņojuma autori par šī jautājuma risināšanu. Tomēr kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas loceklis man ir pienākums pievērst uzmanību ziņojuma 54. punktam, kurā referente iesaka pārskatīt kopējās lauksaimniecības politikā ietvertu subsīdiju politiku.

Piekrītu, ka atbalsta sistēmas pārskatīšana ir nepieciešama, bet mēs nedrīkstam pieļaut tādas situācijas atkārtošanos, kas radās cukura tirgus reformas rezultātā. Šīs reformas uzdevums bija sniegt atbalstu nabadzīgākajiem ražotājiem trešās valstīs, tomēr īstie labuma guvēji bija bagātie Dienvidamerikas zemes īpašnieki, nevis mazo plantāciju īpašnieki. Tādēļ būsīm uzmanīgi un veiksīm precīzu analīzi, pirms pieņemam lēmumu par jebkāda veida reformas ieviešanu. Balsoju pret 54. punktu, bet apstiprināju ziņojumu kopumā.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Iesniegtais ziņojums faktiski ir diezgan izsvērts, bet, neskatoties uz to, es balsoju pret tā apstiprināšanu. Pat ja ziņojums ir izsvērts, tas ir balstīts uz premisu, ka, ja mēs tikai turpinātu piešķirt aizvien vairāk naudas un materiālās palīdzības Āfrikai, sevišķi Subsahāras Āfrikai, tad šis kontinents šo palīdzību arī saņemtu. Varbūt ir politkorekti tā apgalvot, bet baidos, ka tas neatspoguļo realitāti.

Paanalizējot, cik daudz naudas līdzekļu esam ieguldījuši Subsahāras Āfrikā kopš pagājušā gadsimta 40. gadiem, redzam, ka runa ir par daudziem miljardiem dolāru vai eiro, bet rezultāts šodien ir tikai lielāka nabadzība un ciešanas. Uzskatu, ka mums jāturpina ārkārtas palīdzības piešķiršana un ka citādā ziņā mums sistemātiski jāsamazina šāda ilgtermiņa atbalsta sniegšana.

Kas vissvarīgākais, mums jānodrošina, lai tiktu apturēta sistemātiska kapitāla aizplūšana no Ziemeļamerikas uz bagātajām valstīm. Nelegālā kapitāla aizplūšana pēdējo četrdesmit gadu laikā ir sasniegusi apmēram USD 1,8 triljonus. Nevar pat iedomāties, ko mēs būtu varējuši paveikt Subsahāras Āfrikas labā ar šiem naudas līdzekļiem.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Izsaku atzinību referentei par paveikto darbu. Eiropas Savienība vienmēr ir bijusi uzticīga atbalsta sniegšanai jaunattīstības valstīm, un ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam, mums atgādina, ka ir vēl daudz, daudz vairāk darāmā.

Lai uzlabotu apstākļus šajās valstīs mums jāveicina darba tiesību normu, darba drošības normu izstrādāšana — saistībā ar šo tematu vēlos uzsvērt, ka augstu novērtēju 38. punktu, kurā ir norādīta dzimumu līdztiesības nozīme panākumu gūšanā valstu ekonomikā. Mums faktiski jāgarantē sievietēm taisnīga piekļuve darba pasaulei.

Kā referente ir pareizi uzsvērusi 37. punktā, Eiropas Savienībai jāizmanto visi tās rīcībā esošie instrumenti, lai apņemtos izskaust bērnu nodarbināšanu, kas ir viens no vislielākajiem šķēršļiem nabadzības samazināšanai. Šajā ziņojumā ir apskatīti daži galvenie un svarīgākie punkti. Tādēļ balsoju par to.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Uzskatu, ka šajā Parlamentā tiks panākts konsenss. Nedomāju, ka kāds varētu būt pret ideju par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs.

Pirms pāris gadiem man piederēja veikals Kotdivuārā, kur man bija saruna ar jaunajiem Āfrikas politiķiem. Jautāju, kā mēs no Eiropas Savienības varētu viņiem palīdzēt. Viņi man sniedza vairākas norādes. Pirmkārt, viņi teica, ka mums jāpārlicinās, vai viņiem nosūtītā palīdzība nepalīdz korumpētām valdībām saglabāt varu. Pārāk bieži problēma ir tieši tāda.

Otrkārt, viņi teica, ka ir jāveicina tirgus atvērība un liberalizācija, nodrošinot atbrīvošanos no valstu monopoluzņēmumiem, kas sniedz sliktas kvalitātes pakalpojumus. Treškārt, mums jāreformē kopējā lauksaimniecības politika — vai arī no tās jāatbrīvojas, kā arī jāatbrīvojas no subsīdijām, kas ļauj lauksaimniekiem ES noteikt zemākas cenas nekā jaunattīstības valstīs. Viņi arī teica, ka mums jāatbrīvojas no idejām par robežu pielāgošanas pasākumiem, kas pamatā ir sākotnēja imperiālisma forma, kuras mērķis ir neieļaut valstīm importu no jaunattīstības valstīm.

Visbeidzot, pašlaik apspriežam Direktīvu par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem. EPP, sociālisti un zaļie cenšas panākt aizliegumu ieguldījumiem jaunattīstības valstīs. Mums jānovērš šāda veida ekonomiskās blēņas.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Esmu gandarīts, ka varēju balsot par šo ziņojumu, un tas parāda, ka neaizmirstam par pasaules nabadzīgajiem, neskatoties uz ekonomikas lejupslīdi.

Vienlaikus man jāsaka, ka pirms vairākiem gadiem strādāju Āfrikā kā brīvprātīgais; katru dienu iegādājos laikrakstu un biju pārsteigts par to, cik daudz tajos ir rakstu, kuros tiek kritizētas NVO. Ne jau tādēļ, ka to darbs būtu bijis neapmierinošs, bet tādēļ, ka tās mēģināja popularizēt pašas savu kultūru, uzskatus un viedokļus par pasauli un uzspiest tos vietējiem iedzīvotājiem.

Ir pienācis laiks debatēm. Šajās debatēs mums ne tikai jāizveido kontakts ar šo valstu valdībām, bet jo īpaši mums jārunā ar vietējiem līderiem, sabiedriskajām organizācijām,

mācītājiem, priesteriem un citiem, kā arī jāizdara kas labs, izmantojot naudu, ko tērējam šajās nabadzīgajās valstīs.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: László Surján (A7-0249/2010)

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, lai nodrošinātu, ka tiek piešķirti finanšu līdzekļi grozījumiem OLAF štatu sarakstā un šī korekcija tiek iekļauta 2010. gada budžetā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) veic teicamu darbu krāpšanas apkarošanā Eiropas mērogā. Uzlabojot tā rīcībā esošo materiālo nodrošinājumu un darbaspēku tiks attaisnots iestādes budžeta pieaugums, ko es labprāt atbalstu. Protams, ka es labprātāk vēlētos, lai tas nebūtu nepieciešams un ka OLAF jau tagad būtu pieejams vairāk naudas līdzekļu un vairāk personāla, lai ļautu tam labāk veikt tam uzticēto svarīgo uzdevumu. Ietekmīgāka, neatkarīgāka un aktīvāka OLAF izveide ir būtiska ES, kas vēlas būt daudz pārredzamāka un saprotamāka Eiropas sabiedrībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis 5. budžeta grozījuma projekts 2010. gada budžetam (Nr. 5/2010) attiecas uz izmaiņām Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) štatu sarakstā, tradicionālo pašu resursu prognozes, pievienotās vērtības nodokļa (PVN) un nacionālā kopienākuma (NKI) bāzes pārskatīšanu, attiecīgo Apvienotās Karalistes korekciju iekļaušanu budžetā, kā arī to finansēšanu un NKI samazinājuma finansējuma pārskatīšanu 2010. gadā par labu Nīderlandei un Zviedrijai, kas rezultātā rada izmaiņas to līdzekļu sadalē starp dalībvalstīm, ko veido pašu dalībvalstu resursu iemaksas ES budžetā. Noteikumi šo pašu līdzekļu aprēķināšanai ir detalizēti izklāstīti atbilstošajos tiesību aktos. Attiecībā uz OLAF — tā kā Birojam tagad ir iespēja pabeigt sava štatu saraksta adaptāciju, pieņemot darbā atbilstošu laureātu skaitu kā pastāvīgos ierēdņus, Komisija ierosina izveidot papildu 20 pastāvīgas administratoru (AD) štata vietas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Vēlos pateikt, ka nepavisam nepiekrītu tam, kā šobrīd strādā OLAF. Lai gan krāpšana ir jāatklāj, tas jādara Eiropas iedzīvotāju labā, un tādēļ tas jāveic neatkarīgi un efektīvi, kā rezultātā tiktu aizsargāti visu iedzīvotāju personu identificējošie dati.

Pašreizējais stāvoklis ir tāds, ka OLAF nespēj izpildīt šīs prasības. Tomēr šis teksts konkrēti attiecas uz īstermiņa darba līgumu pārvēršanu pastāvīgos darba līgumos. Nevienam darbiniekam, neatkarīgi no tā, kur tas strādā, nedrīkst atņemt tiesības uz atbilstošu darba līgumu. Tādēļ es atturēšos.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) mērķis ir aizsargāt Eiropas Savienības finansiālās intereses un apkarot krāpšanu, korupciju un citas gadījuma darbības, tostarp nelikumīgu rīcību, kas tiek veikta Eiropas iestādēs. Tādēļ ņemot vērā tam uzticēto svarīgo lomu, ir jāsniedz viss materiālais un cilvēkresursu nodrošinājums, kas tam ir nepieciešams savu mērķu sasniegšanai. Neskatoties uz krīzi, ko pārdzīvo ES, šī budžeta grozījuma pieņemšana ir pamatota, lai nodrošinātu OLAF visus atbilstošas darbības veikšanai nepieciešamos līdzekļus.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Atturējos balsot, jo, lai gan esmu par 20 papildu štata vietu radīšanu personālam, kas Eiropas Birojā korupcijas apkarošanai strādā, pamatojoties uz īstermiņa līgumu, tik un tā neuzskatu, ka Apvienotās Karalistes budžeta nelīdzsvarotība šodien būtu jākorrigē. Kompensācija Apvienotajai Karalistei 1984. gadā

tika piešķirta, jo tā tika uzskatīta par valsti, kuras ekonomika ir īpaši sliktā stāvoklī. Turklāt neuzskatu par taisnīgu situāciju, ka kopš 2002. gada Vācija, Nīderlande, Zviedrija un Austrija maksā tikai 25 % no pašu resursiem.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ieviešot Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2000, Eiropas Savienība piešķirā privilēģētu beznodokļu piekļuvi ES tirgum gandrīz visām precēm, kuru izcelsmes valstis gūst labumu no Stabilizācijas un asociācijas procesa, lai atdzīvinātu Rietumbalkānu valstu ekonomiku. Šo regulu pēc vairākiem grozījumiem tajā kodificēja ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009.

Tirdzniecības preferences tika piešķirtas periodā līdz 2010. gada 31. decembrim, un pašlaik tās tiek piemērotas Bosnijai un Hercegovinai, Serbijai un Kosovai attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst jau minētās regulas piemērošanas jomā. Tirdzniecības preferenču pārtraukšana atņemtu labuma guvējiem objektīvas ekonomiskās priekšrocības tirdzniecībā ar ES.

Ņemot to vērā, šī Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikuma mērķis ir grozīt Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2000, ļaujot pagarināt tās derīguma termiņu līdz 2015. gada 31. decembrim, kā arī veikt zināmas korekcijas, kas radušās pēc stabilizācijas un asociācijas nolīguma stāšanās spēkā ar Bosniju un Hercegovinu un Serbiju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Svarīgs balsojums, jo tas ir saistīts ar budžetu. Faktiski, tā kā Padomes nostāja jautājumā par Budžeta grozījuma Nr. 5/2010 projektu attiecas uz izmaiņām OLAF štatu sarakstā bez papildu finansējuma, kā arī uz tradicionālo pašu resursu (TPR, t.i., muitas nodokļi un maksājumi cukura nozarē) prognožu, PVN un NKI bāzes pārskatīšanu, attiecīgo Apvienotās Karalistes korekciju iekļaušanu budžetā, kā arī to finansēšanu un NKI samazinājuma finansējuma pārskatīšanu 2010. gadā par labu Nīderlandei un Zviedrijai, kas rezultātā rada izmaiņas to līdzekļu sadalē starp dalībvalstīm, ko veido pašu dalībvalstu resursu iemaksas ES budžetā, tā kā Budžeta grozījuma Nr. 5/2010 projekta mērķis ir šo budžeta korekciju formāli iekļaut 2010. gada budžetā un tā kā Padome savu nostāju pieņēma 2010. gada 13. septembrī, mēs ņemām vērā Budžeta grozījuma Nr. 5/2010 un apstiprināto Padomes nostāju jautājumā par Budžeta grozījuma Nr. 5/2010 projektu bez grozījumiem un aicinām priekšsēdētāju paziņot, ka Budžeta grozījums Nr. x/2010 ir galīgā variantā pieņemts un veikt pasākumus tā publicēšanai Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Tā kā Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) tagad ir iespēja pabeigt sava štatu saraksta adaptāciju, pieņemot darbā atbilstošu laureātu skaitu kā pastāvīgos ierēdņus, Komisija ierosina izveidot papildu 20 pastāvīgas administratoru (AD) štata vietas.

Pēdējos gados Eiropas Parlaments ir atkārtoti un pēdējoreiz 2010. gada 5. maijā paudis viedokli, ka OLAF pakāpeniski jāvirzās uz plašu un neierobežotu institucionālo neatkarību, lai nodrošinātu, ka tā darbību tīši vai netīši nevarētu ierobežot fakts, ka tā personāls un vadība ir Eiropas Komisijas struktūras sastāvdaļa.

Ziņojums: Pablo Arias Echeverría (A7-0226/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka elektroniskā komercija nevar palikt iekšējā tirgus robežās, jo tā ir Eiropas ekonomikas izaugsmei svarīga uz nākotni vērsta nozare.

Elektroniskā komercija var sniegt ieguldījumu uz zināšanām balstītā ekonomikā, radīt pievienoto vērtību un iespējas Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem, kā arī uzlabot mūsu

ekonomikas konkurētspēju stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā, tostarp attīstot un veicinot jaunas uzņēmējdarbības formas maziem un vidējiem uzņēmumiem. Pagājušajā gadā viens no katriem trim patērētājiem Eiropā tiešsaistē ir iegādājies vismaz vienu preci, bet 7 % patērētāju Eiropā to veica, atrodoties citā dalībvalstī.

Šī tendence ir jāmaina uz pretējo pusi, un referenta aizstāvētā ideja par Eiropas uzticības zīmes izveidi varētu būt noderīga, lai to sasniegtu. Nepieciešamība izstrādāt drošu un inovatīvu maksāšanas metodi tiešsaistē varētu arī veicināt pieaugošu Eiropas patērētāju uzticību elektroniskiem pakalpojumiem citās dalībvalstīs. Protams, ka internetam jākļūst plašāk pieejamam un demokrātiskākam ES teritorijā. Komisijas uzdevums ir rīkoties, lai novērstu, ka patērētāju aizsardzības noteikumu daudzveidība kļūst par šķērslī elektroniskās komercijas attīstībai Eiropā.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Tā kā ES stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai ir būtiski svarīgi, lai elektroniskā komercija būtu plaši izplatīta visā Eiropā, atbalstu ziņojumā minēto pasākumu ieviešanu, kas veicinātu un nostiprinātu elektronisko komerciju iekšējā tirgū.

Elektroniskā komercija ir sevišķi svarīga uzņēmējiem un MVU. Elektroniskā komercija un Eiropas iekšējais tirgus tiešsaistē palīdzēs uzņēmējiem un mazām firmām sniegt inovatīvus augstas kvalitātes pakalpojumus, kas atbilst patērētāju vajadzībām, un tas stiprinās viņu konkurētspēju globālajā ekonomikā.

Jāsasniedz ar piekļuvi platjoslai saistītie mērķi, un ikvienam ES teritorijā jānodrošina piekļuve pamata platjoslas pakalpojumiem līdz 2013. gadam. Atzinīgi novērtēju ziņojumā pausto viedokli šajā jautājumā.

Atbalstu arī to, kas tajā ir teikts par reklāmas izvietojumu elektroniskās komercijas ietvaros un par patērētāju iedrošināšanu iegūt informāciju par savām tiesībām. Ir svarīgi, ka Eiropas patērētāji uzticas sistēmai, kad tie iegādājas preces tiešsaistē.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu. Elektroniskās komercijas iekšējā tirgus potenciāls nav pilnībā atbrīvots vairāku iemeslu dēļ. Patērētāji neuzticas elektroniskā tirgus drošībai, un daudzi no tiem neiepērkas tiešsaistē tādēļ, ka patērētāju aizsardzības noteikumi un aizsardzības līmenis ievērojami atšķiras. Uzskatu, ka mums jāvairo patērētāju uzticība tirgum tiešsaistē, informējot viņus par tiesībām, drošām maksāšanas metodēm un nodrošinot patērētāju aizsardzību drošības un personu identificējošo datu aizsardzības jomā.

Piekrītu priekšlikumam izveidot un ieviest Eiropas uzticības zīmi, kas vairotu pircēju uzticību internetam. Daži uzņēmumi arī neizdodas izmantot ekonomikas tirgu, jo pastāv zināmas neērtības. Tādēļ mums jāizstrādā iniciatīvas, lai stimulētu uzņēmējus veikt tirdzniecību internetā, uzlabojot internetā izmantotos maksāšanas mehānismus, piemēram, vienkāršojot pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pārskatu iesniegšanas prasības, vienādojot pasta un banku izmaksas un efektīvāk risinot konfliktus starp piegādātājiem un patērētājiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Elektroniskās komercijas stāvoklis pašlaik nepārtraukti mainās. Tā jau sen vairs nav jauna tehnoloģija un kļūst par aizvien vairāk izplatītu dzīves realitāti. Tā ir ļoti svarīgs pārrobežu tirdzniecības veicināšanas līdzeklis, uzlabojot piekļuvi plašākam augstas kvalitātes preču sortimentam un konkurences rezultātā samazinot cenas.

Neskatoties uz to, 10 gadus pēc Direktīvas par elektronisko komerciju pieņemšanas, pārrobežu tirdzniecība neatīstās tik ātri kā iekšzemes elektroniskā komercija, ņemot vērā, ka 60 % no visiem pārrobežu preču pasūtījumu mēģinājumiem tehnisku vai juridisku iemeslu dēļ ir neveiksmīgi.

Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir konstatētas tās problēmas, kas ietekmē Eiropas elektronisko komerciju, kā arī tas rāda ceļu uz patiesa Eiropas vienotā tirgus izveidi tiešsaistē. Lai to sasniegtu, nepieciešama labāka ES tiesību aktu ieviešana, kas būtu izdevīga visiem Eiropas patērētājiem un mazumtirgotājiem; jāiegulda aizvien vairāk darba, lai sasniegtu augsta līmeņa aizsardzību elektroniskās komercijas pakalpojumu lietotājiem; jānodrošina šiem lietotājiem pietiekama uzticība vienotā tirgus apgūšanai visā tā pilnībā; kā arī tie jāinformē par tiesībām saistībā ar elektronisko komerciju un to, kā tās aizsargāt.

George Becali (NI), *rakstiski.* – (RO) Balsoju par šo ziņojumu tādēļ, ka tas paredz ieguvumus MVU un digitālās sabiedrības attīstību, kā arī tādēļ, lai cīnītos pret tirgus sadrumstalotību un noteikumu standartizēšanu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski.* – (RO) Atbilstoša Eiropas vienotā tirgus izveide tiešsaistē ir viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar ko pašlaik sastopamies. Sevišķi pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos Eiropai ir arvien svarīgāk censties likvidēt šķēršļus, kas kavē elektronisko komerciju. Pašlaik ES ir 500 miljonu patērētāju liels tirgus. Tomēr tiešsaistē veikto darījumu apjoms nekādā ziņā neliecina par šādu situāciju. Tas nav tādēļ, ka patērētāji Eiropā nevēlas nodarboties ar elektronisko komerciju, bet gan tādēļ, ka pēc tam, kad tie pieņem lēmumu iegādāties preces tiešsaistē, tie sastopas ar veselu virkni problēmu un beigās atklājas, ka darījumu nav iespējams veikt. Šajā ziņā būtiski svarīgi ir ziņojumā norādītie elektronisko komerciju raksturojošie skaitļi.

Pašlaik ir pārāk daudz atšķirību starp dalībvalstīm, ja runa ir par elektronisko komerciju, un tā ir situācija, kas izraisa tikai patērētāju neapmierinātību. Ņemot vērā, ka ziņojumā arī ir norādīts, ka šī komercijas forma kopā ar inovāciju pakalpojumiem un ekoloģiskajām nozarēm piedāvā vislielāko izaugsmes un nodarbinātības potenciālu nākotnē, un tādēļ tā ir jauna vienotā tirgus robeža; Komisijas piedāvātie pasākumi, papildinot tos ar Parlamenta piedāvājumiem, ir jāievieš nekavējoties.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski.* – (FR) Elektroniskā komercija ar internetā sniedz ievērojamu ieguldījumu ekonomikas aktivitātes veicināšanā. Tādēļ ir svarīgi likvidēt visus šķēršļus vienotā tirgus darbībai šajā nozarē, kad sadrumstaloti dalībvalstu noteikumi traucē šīs ienesīgās nozares dzīvotspējai. Piekritu referentam, kad viņš uzsver elektroniskās komercijas trūkumus, kas saistīti ar patērētājiem. Diemžēl 61 % visu pārrobežu darījumu nav iespējams izpildīt, jo veikali tiešsaistē nesniedz pakalpojumus patērētāja valstī. Tam papildus vēl jāņem vērā patērētāja bailes par maksājumu drošību. Iespējas veikt pirkumus tiešsaistē parasti ir atkarīgas no interneta savienojuma kvalitātes. Prioritāte jāpiešķir interneta lietotāju skaita palielināšanai, sevišķi uzlabojot savienojuma darbības kvalitāti un nosakot pievilcīgākas cenas. Ir arī nepieciešams vairo patērētāju uzticību, iepērkoties tiešsaistē. Pievienojos referentam un atbalstu Eiropas uzticības zīmes izveidošanu, kā arī tīmekļa uzraudzības uzlabošanu, sevišķi personu identificējošo datu aizsardzības jomā. Īpašas pūles jāvelta nepilngadīgo aizsardzībai, kuri izmanto internetu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Iekšējais elektroniskās komercijas tirgus ir būtisks Eiropai, sevišķi, ja tā vēlas izpildīt kvantitatīvos mērķus, kas noteikti stratēģijā „ES 2020”. Tomēr vēl joprojām pastāv šķēršļi, kas jāpārvar. Šajā ziņojumā ir piedāvāti pasākumi, kuru mērķis ir tieši šo šķēršļu pārvarēšana. Par sevišķi interesantiem uzskatu

autortiesību pārkāpumu kontroli internetā, kā arī drošas un inovatīvas sistēmas izstrādi maksājumu veikšanai tiešsaistē, nenosakot komisijas maksu, kas varētu samazināt vai ierobežot izvēli. Tā rezultātā būs vieglāk apkarot pirātismu, veicināt tirdzniecību uzņēmumiem internetā un arī atvieglot lietotāju piekļuvi un uzticību internetam.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Elektroniskā komercija 21. gadsimtā ir kļuvusi par būtisku ES tirgu, arī tādēļ, ka mums jāpanāk stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu izpilde. Pašlaik sastopamies ar ārkārtīgi lielu izaicinājumu izveidot patiesi vienotu Eiropas tirgu tiešsaistē, kas ļautu ES konkurēt pasaules tirgū. Eiropas uzņēmumu un patērētāju uzticība digitālajai sfērai ir ierobežota, jo elektroniskajai komercijai ir daudz nevajadzīgu šķēršļu, piemēram, Eiropas tirgus sadrumstalotība, nepietiekama drošība patērētājiem, tiesiskās aizsardzības mehānismu trūkums utt. Ir būtiski vienkāršot pārrobežu tirdzniecības noteikumus un rast praktiskus risinājumus tādiem jautājumiem kā autortiesību, patērētāju aizsardzība, preču marķēšana un atsevišķu nozaru noteikumi, elektronisko atkritumu apstrādes un pārstrādes izmaksas un elektronisko pārskatu sastādīšana un rēķinu izrakstīšana.

Ir būtiski transponēt un ieviest spēkā esošos tiesību aktus, piemēram, Pakalpojumu direktīvu. Vienlaikus Komisijai jāpabeidz to ES tiesību aktu izvērtēšana, kas attiecas uz vienoto digitālo tirgu, un jāpiedāvā tās likumdošanas iniciatīvas, kas tai šķiet nepieciešamas, lai novērstu galvenos šķēršļus. Atbalstu Komisijas 13 ieteikumus, kuru mērķis ir izstrādāt politiku un praksi pārrobežu elektroniskās komercijas jomā.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Elektroniskā komercija ir būtiska iekšējā tirgus attīstībai — tā nojauc informācijas barjeras, tuvinoties pilnīgas konkurences ideālam patērētāju labā. Tā spēj paplašināt potenciālo tirgu maziem iekšējiem ražotājiem, kuri paši nespētu veikt tirdzniecību citās ES valstīs, aizsargājot tos un veicinot darba vietu izveidi ražošanas nozarē.

Turklāt tā samazinās attālums starp centrāliem un attālākiem reģioniem, tādā veidā uzlabojot dzīves kvalitāti lauku apgabalos, pateicoties lielākam preču nodrošinājumam, un tas veicina vienādu standartu ieviešanu pārdodamajām precēm, jo vieni un tie paši ražojumi tiek piedāvāti vairākos tirgos. Tādēļ ir būtiski novērst un pārvarēt galvenos šķēršļus, kas kavē interneta izmantošanu preču pārdošanai un kas ir saistīti ar drošību un garantijām. Ņemot vērā fizisko robežu neesamību, šis uzdevums jāveic atbilstošajām pārnacionālajām atbildīgajām iestādēm, kuras mūsu teritorijā ir Eiropas iestādes.

Ziņojums sniedz noteikumu ietvaru tirgotājiem darbības veikšanai un investīciju plānošanai, patērētājiem tas sniedz drošību saistībā ar tiem piešķirtajām garantijām, kas ļauj ražotājiem iet soli tālāk krīzes pārvarēšanā. Beidzot!

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Ņemot vērā tiešsaistē konstatēto krāpšanas gadījumu skaitu, kas joprojām ir diezgan augsts, saglabājas augsts neticības līmenis attiecībā uz iepirkšanos tiešsaistē. Tādēļ balsoju par šo rezolūciju, kas aicina Komisiju izveidot savlaicīgu brīdināšanas sistēmu Eiropā, tostarp arī datu bāzi, kuras uzdevums ir apturēt nelegālu komercpraksi, apkarot krāpnieciskas darbības un palielināt drošību patērētājiem darījumu veikšanas laikā tiešsaistē, tostarp personu identificējošu datu aizsardzības jomā. Manuprāt, sevišķa uzmanība jāvelta distances līgumiem, lai aizsargātu patērētāju tiesības laikā, kad ir vērojams preču un pakalpojumu iegādes apjoma pieaugums tiešsaistē, piemēram, tūrisma un transporta nozarēs.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šī ziņojuma apstiprināšanu. Iekšējā tirgū ar 500 miljoniem patērētāju elektroniskās komercijas elastīguma un patērētāju uzticības vairošana darījumiem tiešsaistē ne tikai ļaus izmantot digitālā vienotā tirgus ekonomisko

potenciālu, bet arī veicinās jaunu tirgus nišu attīstību maziem un vidējiem uzņēmumiem, potenciāli izveidojot jaunas darba vietas. Atšķirības, kas atklātas iekšzemes un pārrobežu elektroniskajā komercijā, nozīmē to, ka patērētāji, sevišķi tie, kuri dzīvo īpaši nomaļos vai attālākos reģionos, un tie, kuriem ir ierobežotas pārvietošanās iespējas, nevar netraucēti izmantot šīs komercijas sniegtās priekšrocības un tās sniegto piekļuvi plašam preču un pakalpojumu klāstam. Tomēr vēlos uzsvērt, ka visās dalībvalstīs nekavējoties ir pienācīgi jāievieš Pakalpojumu direktīva — līdzeklis, ar kuru ir iespējams pilnveidot digitālo vienoto tirgu; sevišķi tā ir jāievieš stingrāk attiecībā uz pircēju nediskriminēšanu pēc viņu tautības. Vēlos uzsvērt, ka vienas pieturas aģentūrām ir jādarbojas pilnībā, lai ieviestu digitālo vienoto tirgu elektroniskās komercijas vajadzībām. Tomēr vienlīdz svarīgi ir arī tādi pasākumi kā pasta un banku komisijas maksas vienādošana Eiropas Savienības robežās, vienkāršojot pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanu distances pārdošanas darījumos vai palielinot domēna vārda „.eu” reģistrāciju skaitu.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), rakstiski. – Balsoju par šo ziņojumu, jo pārsvarā tas ir atbalstāms. Sevišķi biju priecīgs, kad pamanīju, ka komitejā tika pieņemta lielākā daļa no manis piedāvātajiem grozījumiem. Tādā veidā tiks atbalstīti MVU, lai tie varētu kļūt par daudz aktīvākiem elektroniskās komercijas tirgus dalībniekiem. Vienlaikus, manuprāt, ziņojumā ir nevajadzīgi aktualizēts jautājums par pasta liberalizāciju, pret ko es komitejā iebildu. Šo iebildumu joprojām uzturu spēkā un turpinu iebilst pret aicinājumu uz liberalizāciju, vienlaikus stingri pārfrāzējot savu aicinājumu Komisijai ieviest moratoriju pasta pakalpojumu liberalizācijai.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu. Kā ēnu referents, kurš pārstāv Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas viedokli, atbalstu elektroniskās komercijas attīstību, kas ir neatņemama Eiropas elektroniskās uzņēmējdarbības daļa. Turpmāk vienotā IKT tirgus pilnveidošana ES palīdzēs pārvarēt problēmas, ar kurām elektroniskā komercija pašlaik sastopas. Eiropai jāklūst par svarīgu globālu koordinatoru šajā nozarē. Lai to panāktu, steidzami un vienoti jāatrisina pašreizējās problēmas.

Šajā gadījumā atsaucos uz atšķirīgajām PVN likmēm, patērētāju tiesību aizsardzības likumu un, kas vissvarīgākais, diskriminācijas izskaušanu pret elektroniskās komercijas pircējiem virknē dalībvalstu, ko demonstrēja daži tirgotāji un pakalpojumu sniedzēji. Eiropai jāatbalsta tie iedzīvotāji, kuri vēlas aktīvi iesaistīties tiešsaistes vidē, nodrošinot ērtu piekļuvi izglītības programmām un Eiropas naudas līdzekļiem, kas ir īpaši paredzēti datoriekārtu, programmnodrošinājuma un interneta piekļuves finansēšanai.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsojumā atbalstīju ziņojumu par iekšējā tirgus pilnveidošanu elektroniskās komercijas vajadzībām. Viens no ES 2020 stratēģijas mērķiem ir veicināt uz zināšanām balstītas ekonomikas attīstību. Lai pilnībā sasniegtu šo mērķi Eiropas Komisijai ir jāpiedāvā pasākumi, lai palielinātu ātrumu platjoslas pakalpojumiem un lielākā mērā racionalizētu šo pakalpojumu cenas ES teritorijā. Ir nepieciešams vienādot noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu, ka distances tirgotājiem ir aizsniedzami arī tie tirgi, kas neietilpst viņu valsts robežās.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Savā 2010. gada 19. maija paziņojumā par digitālo programmu Eiropai Komisija demonstrēja vēlmi darījumus tiešsaistē padarīt vienkāršākus un ar lielāku potenciālu vairot uzticību digitālajām tehnoloģijām. Saskaņā ar ziņojumā ietvertajiem rādītājiem viena trešā daļa eiropiešu ir veikuši pirkumu iegādi tiešsaistē, bet tikai 7 % patērētāju uzdrīkstas izvēlēties pārrobežu darījumu veikšanu un 12 % pauž uzticību šāda veida darījumiem. Tādēļ ir nekavējoties jāvairo patērētāju drošība (vai viņu

uztvere par to) saistībā ar šiem darījumiem, lai veicinātu tirgus attīstību, kam ir ievērojams potenciāls, un kas ir daudzos gadījumos lētāks patērētājam. Atbilstoša vienotā elektroniskā tirgus izveidē ir būtiski, lai patērētāji justos droši, iepērkoties tiešsaistē, un lai uzņēmumi saprastu milzīgo potenciālu, kas raksturīgs tirdzniecībai tiešsaistē, lai vairotu tiešsaistes pieejamību un likvidētu pārrobežu barjeras.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Preču brīvo apriti Eiropā nopietni kavē sadrumstalotā dalībvalstu noteikumu sistēma. Rādītāji par elektroniskās komercijas stāvokli Eiropas Savienībā liecina, ka 2009. gadā viens no katriem trim pircējiem Eiropā ir iegādājies vismaz vienu preci tiešsaistē, bet tikai 7 % no patērētājiem Eiropā uzdrīkstējās to iegādāties no citas dalībvalsts. Npublicēts ES pētījums par elektroniskās komercijas praksi parāda, ka 60 % no patērētāju veiktiem mēģinājumiem veikt pārrobežu preču iegādi ES nav bijuši veiksmīgi, kad pārdevējs atsakās akceptēt darījumu vai nosūtīt preces, lai gan pircēji varētu ietaupīt vismaz 10 %, veicot pirkumu tiešsaistē no ārvalstīm (pat tad, ja nosūtīšanas izmaksas ir iekļautas cenā), pusē no 11 000 izpētītajiem gadījumiem. Tādēļ vēlos uzsvērt, ka ir nepieciešams izstrādāt visaptverošu tiesisko un reglamentējošo noteikumu ietvaru, ar kura palīdzību varētu likvidēt pastāvošās pārrobežu barjeras, veicināt pievienotās vērtības radīšanu un regulēt tādas darbības riskus, kas pastāvīgi mainās un gandrīz vienmēr progresē. Tādēļ ir nepieciešama pastāvīga uzmanība un pārraudzība, kā prioritāti nosakot komunikāciju un darījumu drošību. Lai apvienotu elektronisko komerciju, ir būtiski strādāt un panākt uzņēmumu un patērētāju drošības un uzticības palielināšanu, sevišķi saistībā ar maksāšanu un piegādi un atdošanu atpakaļ).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojumā par elektronisko komerciju ir ietvertas dažas pretrunas un pārmērīga neatlaidība, pieprasot iekšējā tirgus izveidošanu. Mēs apzināmies elektroniskās komercijas nozīmīgumu, bet daudz kas vēl ir darāms, lai nodrošinātu, ka tā neveicina nopietnu jaunu problēmu rašanos.

Kā debašu laikā tika uzsvērts, ir svarīgi noskaidrot daudzus jautājumus, konkrēti autortiesību aizsardzības, bērnu tiesību aizsardzības un patērētāju tiesības un drošības jomā.

Ir taisnība, ka ziņojumā ir izvirzīta virkne ierosinājumu visu elektroniskās komercijas tirgū iesaistīto dalībnieku uzticības vairošanai, bet ne visi no tiem ir tik atbilstoši, cik tie varētu būt, vai tajos pat netiek pienācīgi apsvērtas visu tādā procesā iesaistīto pušu intereses un tiesības, kas var izrādīties ļoti sarežģītas.

Ir taisnība arī, ka elektroniskās komercijas piegādes ķēdei jāklūst daudz pārredzamāka, lai patērētājam vienmēr būtu zināma piegādātāja identitāte, kā arī tā uzņēmuma nosaukums, ģeogrāfiskā adrese, kontaktinformācija un nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs. Tomēr bērnu un jauniešu tiesības un tādu cilvēku tiesības, kam ir dažādas atkarības, ir jāaizsargā jebkurā gadījumā.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Elektroniskā komercija rada tirgus iespējas, sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Elektroniskai komercijai var būt svarīga loma Īrijas un Eiropas ekonomikas konkurētspējas uzlabošanā.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Balsoju par šo starpposma ziņojumu, jo tas ir nozīmīgs solis ceļā uz pilnu Eiropas vienotā tirgus ieviešanu un integrāciju. Globalizācijas un digitalizācijas laikmetā Eiropas Savienība nevar atļauties atpalikt efektīva iekšējā tirgus izveidē elektroniskā komercijas vajadzībām, kam jāklūst arī konkurētspējīgam pasaules mērogā. Cerams, ka šim ziņojumam sekos turpmākie soļi Eiropas mēroga digitālā tirgus

izveides stimulēšanai. Šādi notikumi arī veicinās būtiski svarīgo pētniecības un izstrādes pasākumu pārskatīšanu un ieviešanu no jauna.

Pirmkārt un galvenokārt mums ir jāpārtrauc un jāseko līdz ziņojuma par elektronisko komerciju ieviešanai, lai nodrošinātu ērtāku piekļuvi digitālajai uzņēmējdarbībai ES iedzīvotājiem — gan kā uzņēmējiem, gan arī kā pircējiem. Šajā ziņojumā noteiktajiem pasākumiem būtu ievērojami jāatvieglo uzņēmējdarbība visās dalībvalstīs ar noteikumu, ka valstu valdības panāk reālu progresu ar līgumiem saistīto noteikumu vienādošanā un novērš konfliktējošu likumu piemērošanu.

Alan Kelly (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi novērtēju aicinājumu elektroniskās komercijas vairošanai ES mērogā. Tomēr ES ir jāveicina, ka tas tiek panākts, ievērojot Eiropas tiesību aktus, un ir būtiski, lai tiktu sasniegts augsts patērētāju aizsardzības līmenis.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – (FI) Vēlos pateikties savam kolēģim *Echeverría* kungam par viņa izcilo ziņojumu, par kura apstiprināšanu man ir prieks balsot. Elektroniskā komercija ir jauns un starptautisks nozare, un tādēļ Eiropas Savienībai jāuzņemas svarīga loma standartu un procedūru saskaņošanā. Īpaši vēlos pieminēt tos ziņojuma punktus, kas aicina mūs nodrošināt, lai visā Savienībā būtu pieejami labas kvalitātes un visaptveroši platjoslas savienojumi. Šī uzdevuma izpilde ir kritiski svarīga, ja vēlamies pieredzēt elektroniskās komercijas uzplaukumu.

Platjoslas pakalpojumu pieejamības nodrošināšana visiem ES iedzīvotājiem līdz 2013. gadam un īpaši ātru platjoslas pakalpojumu — līdz 2020. gadam, ir ambiciozi mērķi, bet tie ir būtiski svarīgi iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanai. Vēlos arī pateikties referentam par viņa novērojumiem saistībā ar patērētāju aizsardzību un privātuma tiesībām elektroniskās komercijas vidē. Tas ir jautājums, kam nepieciešama rūpīga turpmākā izpēte, sevišķi pakalpojumu sniegšanā bērniem.

Edvard Kožušník (ECR), *rakstiski*. – (CS) Lai gan internets šodien ir kļuvis par visstraujāk augošo mazumtirdzniecības veidu, un internetā veikto pirkumu skaits katru gadu pieaug, bet diemžēl pārrobežu darījumu skaits starp dalībvalstīm paliek nemainīgs. Gandrīz pilnīgi droši var apgalvot, ka Eiropas Savienībā iekšējā tirgus B2C jomā nemaz nav. Manuprāt, pilna patērētāju tiesību saskaņošana un atvieglojumu atcelšana dalībvalstīs apvienojumā ar liberālu patērētāju aizsardzības koncepciju būtu svarīgs stimuls pārrobežu preču pārdošanai ar elektroniskās komercijas starpniecību. Tomēr saskatu, ka ievērojamu problēmu var radīt dažu valstu piekļuves ierobežošana pakalpojumiem tiešsaistē, balstoties uz IP adresi. Būtībā nav nekādu tiesisku barjeru šajā jomā, un tomēr elektroniskais iekšējais tirgus šajā segmentā ir ierobežots.

Piekrītu viedoklim, ka šajā gadījumā Komisijai būtu jāizmanto visi izpildvaras instrumenti un jāiejaucas, novēršot mākslīgas barjeras iekšējā tirgū, kas tiek īstenotas, bloķējot IP adreses. Ziņojumā arī ir skarti 2020. gada kvantitatīvie mērķi platjoslas savienojumu pieejamības jomā. Es personīgi neatbalstu tik atklātus mērķus, sevišķi tik dinamiski augošā nozarē, kurā tādēļ ir ļoti grūti prognozēt virzienu, kādā tas attīstīsies nākamo 10 gadu laikā. Neskatoties uz šo kritiku, uzskatu ziņojumu par izsvērtu un tādēļ balsoju par tā apstiprināšanu.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par *Arias Echeverría* ziņojumu, jo uzskatu, ka elektroniskā komercija ir ES politikai svarīgs tirgus, kurā var un ir jāveic zināma iejaukšanās, lai palielinātu ES ekonomikas konkurētspēju ES 2020 stratēģijas kontekstā.

Tik tiešām uzskatu, ka, lai pilnībā izmantotu Eiropas vienotā tirgus piedāvāto iespēju priekšrocības, mums ir tālāk jāattīsta elektroniskā komercija, kurai ir potenciāls pozitīvi ietekmēt gan patērētājus, gan uzņēmumu konkurētspēju. Tāpat atbalstu Eiropas uzticības zīmes iekļaušanu ziņojumā, kas ir nepieciešams, lai garantētu to preču uzticamību un kvalitāti, kas tiek piedāvātas pārrobežu elektroniskajā tirgū.

Krīzes un finansiāla rakstura grūtību periodā, piemēram, tādā, kurā darbojamies pašreiz, mums ir jāsniedz atbalsts tādiem instrumentiem, kam ir potenciāls, lai pozitīvi, ievērojami ietekmētu nodarbinātību un izaugsmi, pie kuriem varam pieskaitīt arī elektronisko komerciju. Tādēļ uzskatu, ka šajā ziņā šodien pieņemtais ziņojums ir pozitīvs rezultāts, ne tikai uzņēmumiem un MVU, bet galvenokārt patērētājiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Vienotais tirgus vienmēr ir bijis viens no lielākajiem Eiropas Savienībā sasniedzamiem mērķiem. Patreizējā periodā pārrobežu elektroniskā komercija var sniegt ļoti svarīgu ieguldījumu vēl lielākas vienotā tirgus attīstības veicināšanā. Iepirkšanos tiešsaistē patērētāji jau lielākoties ir akceptējuši iekšzemes mērogā, bet tas neattiecas uz elektronisko komerciju starp dalībvalstīm, galvenokārt tādēļ, ka trūkst savstarpējās uzticības starp pircēju un pārdevēju. Tādēļ lai attīstītu elektroniskās komercijas tirgu, ir būtiski svarīgi vairo visu iesaistīto dalībnieku uzticību. Šajā jomā joprojām jāievieš Eiropas mēroga tiesību akti, lai vairotu uzticēšanās klimatu. Tieši tādēļ balsoju tā, kā esmu nobalsojis.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Balsoju par, jo uzskatu, ka elektroniskajai komercijai un to barjeru pārvarēšanai, kas vēl kavē tās attīstību, ekonomikā ir fundamentāla nozīme. Preču brīvo apriti Eiropā nopietni kavē sadrumstalotā dalībvalstu noteikumu sistēma, un 60 % no visiem pircēju mēģinājumiem veikt pārrobežu preču iegādi, ir neveiksmīgi.

Mērķis ir izveidot īstu Eiropas vienoto tirgu tiešsaistē. Pateicoties grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” (Ziemeļu līgas) grozījumam, ziņojumā ir iekļauta atsauce uz interneta piekļuves problēmām, ar ko sastopas iedzīvotāji, kuri dzīvo uz salām un kalnu apgabalos.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ziņojums tiek izmantots, lai aktīvi virzītu daudz plašāku nodokļu likumu saskaņošanu, kā arī cenu svārstību izlīdzināšanu pasta un finanšu pakalpojumu nozarē ES mērogā. Tādēļ balsoju pret šo tekstu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Nesen Komisijas sniegtajā paziņojumā tika atklātas turpmākās stratēģijas, kas ir izstrādātas, lai mazinātu sadrumstalotību un stimulētu elektroniskās komercijas izaugsmi.

Lai gan elektroniskā komercija faktiski sākas dalībvalstu līmenī, pārrobežu pirkumu apjoms joprojām ir neliels, sasniedzot tikai 7 % 2009. gadā. Galvenie šķēršļi ir saistīti ar valodu un praktiskām un juridiskām problēmām.

Piekrītu ziņojumā izmantotajai pieejai, saskaņā ar kuru nozares stimulēšanai ir konstatētas piecas prioritārās jomas — interneta pieejamības uzlabošana, tiešsaistes tirgus sadrumstalotības novēršana, pircēju uzticības vairošana, uzņēmumu iedrošināšana piedāvāt savus ražojumus internetā un bērnu, kuri lieto internetu, drošības garantēšana. Tas viss jāīsteno skaidri saprotamā un vienotā tiesiskā kontekstā, kas ir izstrādāts, lai galvenokārt kalpotu sabiedrībai. Uzskatu, ka fundamentāls stimulētājs būs sabiedrības uzticēšanās, kas ir jāveicina un jāstiprina.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Internets ir kļuvis par visplašāk izplatīto distances pārdošanas formu. Saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju, atbildot uz manu jautājumu (E 4964/2010), vairāk nekā viena trešdaļa ES patērētāju (37 %) pagājušajā gadā izmantoja internetu, lai iegādātos vai pasūtītu preces un pakalpojumus privātām vajadzībām. Tas norāda uz pieaugumu par 5 procentu punktiem, salīdzinot ar 2008. gadu, un 10 procentu punktiem, salīdzinot ar 2006. gadu. Neskatoties uz to, patērētājiem vēl joprojām nav pietiekamas uzticības pārrobežu iepirkšanās darījumiem, un atšķirīgi dalībvalstu noteikumi nepārlicina uzņēmumus investēt pārrobežu komercijā. Tādēļ pastāv ievērojamas atšķirības dalībvalstu distances pārdošanas izplatības līmeņa ziņā. Tomēr šī komercijas veida apjoma pieaugums pašreizējā lejupslīdes periodā ir būtiski svarīgs. Konkrētais ziņojuma mērķis ir novērst šo elektroniskās komercijas iekšējā tirgus sadrumstalotību, piedāvājot priekšlikumus, piemēram, vienotu noteikumu un procedūru pieņemšanu, kas ļaus distances pārdevējiem veikt tirdzniecību ārpus savas valsts robežām. Periodā, kad tradicionālo komercdarījumu apjoms ir saglabājies nemainīgs, jaunas tehnoloģijas un to sniegtās iespējas var izrādīties noderīgas jaunu un alternatīvu komerciniciatīvu izstrādē, un tādēļ balsoju par šī ziņojuma apstiprināšanu.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Atturējos balsojumā par šo ziņojumu, lai arī uzskatu par svarīgu elektroniskās komercijas veicināšanu un labu interneta tīklu un pakalpojumu paplašināšanu par nepieciešamu, lai tie būtu pieejami visiem iedzīvotājiem, pat visvairāk izolētajos reģionos.

Piekrītu arī, ka ir būtiski apkarot diskrimināciju, no kā cieš daudzi sabiedrības locekļi, vēlēdamies veikt pirkumus tiešsaistē, tostarp arī pēc dalībvalsts, kurā tie atrodas, vai pēc elektroniskās pasta adreses, ko tie izmanto, lai veiktu darījumu.

Piekrītu daudziem šajā ziņojumā ietvertajiem ierosinājumiem. Neskatoties uz to, nenozēloju faktu, ka dažās dalībvalstīs Pakalpojumu direktīva vēl nav pilnībā transponēta, neatbalstu Komisijas politiku attiecībā uz pasta pakalpojumu nozari un nevērtēju atzinīgi ES 2020 stratēģiju — šie pamata lēmumi ir lielā mērā atbildīgi par to smago sociālo situāciju, ko ES pašlaik cenšas pārvarēt.

Turpmākie komunikāciju nozares un pat elektroniskās komercijas modeļi noteikti būs labāk izstrādāti, ar perspektīvu, kas ir vairāk vērsta uz iedzīvotājiem un viņu tiesībām, nevis vienkārši pakārtoti komerciālām interesēm.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Balsoju par *Arias Echeverría* ziņojumu par elektronisko komerciju. Elektroniskā komercija ir viena no nozarēm, kam būs vislielākā ietekme izaugsmes un nodarbinātības ziņā nākamajās desmitgadēs, un Eiropas Savienībai pilnībā jāizmanto šis potenciāls.

Jāatceras, ka elektroniskā komercija atvieglo un veicina jaunu tirgus nišu veidošanos maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas citādi nevarētu pastāvēt.

Turklāt atbalstu ideju, ka, izstrādājot mūsu politiku un tiesību normas attiecībā uz elektronisko komerciju, īpašu uzmanību veltām neaizsargāto patērētāju vajadzībām, kuriem pretējā gadījumā nebūtu piekļuves lielai plaša patēriņa preču izvēlei. Šeit domāju tos, kas dzīvo izolētībā vai kam ir mazākas pārvietošanās iespējas, par iedzīvotājiem ar zemiem ienākumiem vai par indivīdiem, kas dzīvo grūtāk pieejamos, attālākos vai nomaļos reģionos.

Visbeidzot, komitejā piedāvāju grozījumu tekstā, lai uzsvērtu nepieciešamību izstrādāt tiešsaistes patērētāju izglītošanas instrumentus — mums jāuzlabo pēc iespējas lielāka skaita iedzīvotāju digitālās prasmes un tie vairāk jāinformē par viņu tiesībām un pienākumiem

(galvenās patērētāju tiesības internetā, elektroniskajā komercijā un sevišķi datu aizsardzības noteikumi).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šajā svarīgajā ziņojumā par elektronisko komerciju, cita starpā, uzsveram uzticības vairošanas nozīmi pārrobežu maksājumu sistēmām internetā (piemēram, kredītkartēm un debetkartēm, un elektroniskajiem naudas makiem), popularizējot virkni maksāšanas metožu, veicinot to sadarbību un kopēju standartu ieviešanu, novēršot tehniskās barjeras, atbalstot visdrošākās tehnoloģijas elektronisko darījumu veikšanā, saskaņojot un nostiprinot tiesību aktus privātuma un drošības jautājumos, apkarojot krāpnieciskas darbības un informējot un izglītojot sabiedrību.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Esam labi informēti par virkni trūkumiem un to veidiem, sevišķi Itālijā, tiem, no kā cieš tie, kas dzīvo un uzturas kalnu apvidos vai uz salām. Iekšējā elektroniskās komercijas tirgus izveides rezultātā tiktu vienkāršota piekļuve internetam un uzlabota tā kvalitāte ES valstīs un reģionos, kuri pašlaik cieš no apmierinošas kvalitātes savienojumu trūkuma.

Ir svarīgi attīstīt tās iniciatīvas, kas ir izstrādātas, lai stimulētu uzņēmumus piedāvāt savus ražojumus tirgū internetā, vienlaikus aizsargājot lietotājus, sevišķi bērnus, ar atbilstošu drošības garantiju palīdzību. Nedrīkstam atļaut negodīgiem tirgotājiem krāpt potenciālos lietotājus; tādēļ ir nepieciešams mērķtiecīgi un bieži veikt pārbaudes.

Rafał Trzaskowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Ceru, ka šis ziņojums ir skaidrs signāls Eiropas Komisijai veikt papildu pasākumus tirdzniecības uzlabošanai tiešsaistē Eiropas Savienības mērogā. Aicinām saskaņot un vienkāršot administratīvās procedūras, kas savā pašreizējā formā ir efektīvas, atturot mūs no pirkumiem ārvalstu interneta vietnēs pat tad, ja piedāvājums ir interesants. Vēlamies arī saņemt garantijas, ka piekļuve platjoslas internetam būs pieejama visā ES līdz 2013. gadam. Šis priekšlikums jau sen no tīras fantāzijas ir pārvērties reālā vajadzībā. Tas ne tikai kļūst arvien reālāks, bet turklāt neviens nav vairs jāpārliecina par to, cik pozitīvu efektu universāla interneta piekļuve var sniegt iekšējam tirgum.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Nevarēju saņemt balsot par šo ziņojumu, neskatoties uz to, ka tajā ir ietverta virkne pozitīvu elementu, kas ievērojami aizstāv patērētāju intereses un ievēro mazo un vidējo uzņēmumu intereses elektroniskās komercijas tirgū.

Sevišķi nosodu tos, kuri atzinīgi novērtē Komisijas ieviesto Trešo pasta pakalpojumu direktīvu ar mērķi liberalizēt pasta pakalpojumus, kas radīs vēl lielāku kaitējumu pasta servisam ES, bet nekādā ziņā, kā norādīts ziņojumā, nepazeminās cenas un neuzlabos pakalpojumus.

Nevaru arī izteikt nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis vēl nav transponējušas Pakalpojumu direktīvu, jo vēlos, lai Komisija ātri sagatavotu ziņojumu, kurā tā izklāstītu šī teksta ieviešanas radīto ietekmi uz klimatu.

Ar nožēlu jāatzīst, ka šis teksts ir lielā mērā sagatavots atklātas konkurences veicināšanas garā, no kā mēs atteicāmies, noraidot Lisabonas līgumu.

Ziņojums: Christine De Veyrac (A7-0195/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Balsoju par šo ziņojumu, jo tā mērķis ir uzlabot aviācijas negadījumu novēršanu un sniegt palīdzību to upuriem un viņu ģimenēm. Pilnībā atbalstu referentes izmantoto pieeju, kura ir aicinājusi veikt incidentu analīzi Eiropas līmenī, kas līdz šim nekad vēl nav darīts. Ziņojumā arī ir ierosināti uzlabojumi palīdzības sniegšanā upuriem un viņu ģimenēm, piemēram, ka informācijas sniegšanu par gaisakuģī esošiem pasažieru vārdiem nedrīkst aizkavēt ilgāk kā par divām stundām. Tālāk jārikojas satiksmes ministriem, kuri, cerams, pēc iespējas ātrāk pieņems šo likumprojektu.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Balsoju par šo ziņojumu. Gaisa satiksme kļūst arvien intensīvāka, un negadījumu risks arī ir pieaudzis, neskatoties uz uzlabojumiem drošības standartos, un tādēļ Eiropas tiesību akti, kas attiecas uz negadījumu izmeklēšanu, ir jāgroza un jāatjaunina atbilstoši mūsdienu prasībām.

Atzinīgi novērtēju to, kas ziņojumā ir teikts par upuru un viņu ģimeņu tiesībām. Upura ģimenei ir tiesības pēc iespējas ātrāk saņemt attiecīgo informāciju. Aviosabiedrībām ir jāievieš efektīvs rīcības plāns krīzes gadījumā. Svarīgs praktisks pasākums būtu piespiest aviosabiedrībām iecelt personu kā galveno kontaktpersonu darbības koordinēšanas vajadzībām, svarīgas informācijas sniegšanai un atbalsta nodrošināšanai pasažieru ģimenēm.

Praktiskie pasākumi, ko ziņojumā ir aicināts veikt, ir paredzēti kā palīdzība negadījuma apstākļos, sevišķi tie, kas ir minēti saistībā ar upuriem un viņu ģimenēm sniedzamo palīdzību un saistībā ar grupām, kas darbojas viņu uzdevumā. Eiropas civilās aviācijas nozarē ir jānodrošina augsta līmeņa drošības standarti, un mums ir jādara viss iespējams, lai samazinātu negadījumu skaitu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Atbalstu šo ziņojumu. Pašlaik spēkā esošā ES direktīva, kas reglamentē negadījumu un incidentu izmeklēšanu civilajā aviācijā, tika apstiprināta 1994. gadā. Tomēr aviācijas pakalpojumu tirgus un situācija ir mainījusies, un tādēļ mums ir jāpieņem jauna ES regula, kas būtu atbilstoša pašreizējam stāvoklim. Pirmkārt, jāizveido drošības izmeklēšanas atbildīgo iestāžu tīkls. Tajā būtu ietvertas dalībvalstu valdību un ES iestādes (Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA)) un tas būtu atbildīgs par izmeklēšanas procesu kvalitāti, informācijas klasificēšanu un analīzi, veicinātu sadarbību starp dalībvalstu valdības iestādēm un veicinātu drošības uzlabošanu aviācijas nozarē. Turklāt precīzāk jādefinē arī pasažieru un viņu ģimeņu tiesības.

Regulas mērķis ir paplašināt prasības aviosabiedrībai uzrādīt pasažieru sarakstu pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā divu stundu laikā pēc negadījuma, piemērošanas loku, kas attiektos ne tikai uz aviolīnijām, kas veic lidojumus uz ES, bet arī tām aviosabiedrībām, kas veic reisu uz Eiropu. Tās mērķis ir noteikt pienākumu aviosabiedrībām lūgt pasažierus jau reisa rezervēšanas laikā sniegt tās personas kontaktinformāciju, ar kuru ir jāzināms iespējama negadījuma situācijā. Mums jāizveido nosacījumi, lai upuru ģimenēm būtu īpaša piekļuve informācijai par drošības izmeklēšanas gaitā sasniegto progresu.

George Becali (NI), *rakstiski*. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, jo tas piedāvā risinājumus problēmām, ko izraisījuši nesenie gaisa satiksmes negadījumi, ne tikai no tehniskā viedokļa, bet arī sevišķi saistībā ar ticamības pierādījumu izklāstu upuru ģimenēm. Tajā ir arī precizēta EASA un dalībvalstu atbildīgo iestāžu loma godīgas, objektīvas negadījumu cēloņu izmeklēšanas nodrošināšanā.

Vito Bonsignore (PPE), *rakstiski*. – (IT) Gaisa satiksmes apjomi pastāvīgi palielinās un, neskatoties uz progresu drošības jomā, ziņojumi joprojām norāda uz nemitīgu negadījumu

skaita pieaugumu. Ir pienācis laiks Eiropas Savienībai šo nozari regulēt precīzāk un arī tiešāk.

Tādēļ stingri atbalstu referentes mērķi novērst gaisa satiksmes negadījumus un uzlabot negadījumu izmeklēšanu. Faktiski atbilstošie tiesību akti ir spēkā jau no 1994. gada, kad Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) vēl nebija izveidota.

Tādēļ balsoju par šo regulu, ar kuru vadošā loma gaisa satiksmes drošības jomā tiek nodota EASA, un īpaši atbalstu vispārējās piekļuves nodrošināšanu slepenai informācijai.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pēdējo dažu gadu laikā ir vērojams fenomenāls pieaugums gaisa satiksmē. Neskatoties uz vairākiem tehnoloģiskiem uzlabojumiem, negadījumu risks ir pieaudzis. Tādēļ ir būtiski svarīgi atbilstoši adaptēt ES tiesību aktus šajā jautājumā. Tādēļ atzinīgi novērtēju *De Veyrac* kundzes priekšlikumus adaptēt 1994. gada direktīvu par negadījumu novēršanu atbilstoši pašreizējai situācijai aviācijas pakalpojumu tirgū. Izveidojot dalībvalstu atbildīgo izmeklēšanas iestāžu tīklu, būs iespējams samazināt atšķirības, kas pastāv starp dalībvalstīm, sevišķi apvienojot resursus un apmainoties ar vislabāko pieredzi. Jāaizsargā arī upuru un viņu ģimeņu tiesības. Atbalstu referentes prasību, ka pienākums aviosabiedrībām uzrādīt pasažieru sarakstu stundas laikā no paziņojuma sniegšanas par negadījuma iestāšanos attiecas ne tikai uz ES aviosabiedrībām, bet arī uz visām aviosabiedrībām, kas veic lidojumus Eiropā. Visbeidzot, atzinīgi novērtēju referentes priekšlikumu piešķirt Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai „padomnieka” statusu, piedaloties drošības izmeklēšanā. Ir svarīgi, lai regulā aģentūrai netiktu piešķirta gan tiesneša, gan zvērināto loma drošības izmeklēšanas procesā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir būtiski svarīgi panākt drošību civilās aviācijas nozarē Eiropā un samazināt negadījumu un incidentu skaitu, ieviešot izmeklēšanas un novēršanas procedūras. Balsoju par šo regulu, jo uzskatu, ka tā veido vidi, kurā tiek veicināta nekavējoša ziņošana par incidentiem, aicinot veikt efektīvu, ātru un augsti kvalitatīvu drošības izmeklēšanu Eiropas aviācijas drošībā. Piekrītu, ka izmeklēšana jāveic dalībvalsts iestādei vai citām iestādēm, kas ir atbildīgas par drošības izmeklēšanu. Uzskatu, ka papildus ir svarīgi izveidot Eiropas iestāžu tīklu, lai uzlabotu izmeklēšanas metožu kvalitāti un izmeklētāju apmācību. Vēl viens punkts, ko uzskatu par svarīgu, ir tas, ka ir jānosaka standarti savlaicīgas informācijas sniegšanai par personām un bīstamām precēm, kas atrodas gaisakuģī negadījuma brīdī, un ka ir jāuzlabo atbalsta sniegšana upuriem un viņu ģimenēm.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Gaisa satiksmes intensifikācija ir radījusi gaisa satiksmes negadījumu riska pieaugumu. Neskatoties uz ieviestajiem drošības uzlabojumiem, pašreizējā negadījumu izmeklēšanas sistēmā ir trūkumi. Drošības sistēma šajā jomā ir balstīta uz atsauksmēm un uz negadījumos un incidentos gūto mācību. Ir svarīgi stiprināt koordināciju starp iestādēm, kas ir atbildīgas par drošības izmeklēšanu, konkrēti izveidojot Eiropas atbildīgo iestāžu tīklu. Lai atklātu iespējamās drošības nepilnības un veiktu koriģējošos pasākumus, šim tīklam jānodrošina pilnīga šo izmeklēšanas procesu neatkarība, kā arī augsts to efektivitātes, uzmanības un kvalitātes līmenis.

Ir svarīgi nodrošināt efektīvu novēršanas darbību un augstu civilās aviācijas drošības līmeni Eiropā, un nedrīkst taupīt pūles, lai samazinātu negadījumu un incidentu skaitu, lai panāktu sabiedrības uzticību gaisa transporta veidam. Tāpat kā drošības izmeklēšanai, īpaša uzmanība jāvelta arī palīdzības uzlabošanai negadījumu upuriem un viņu ģimenēm, attiecībā uz ko visām Eiropas aviosabiedrībām jābūt izstrādātiem krīzes novēršanas un atbalsta sniegšanas plāniem.

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Mēs regulāri tiekam satraukti ar jaunumiem par jaunu aviokatastrofu. Ceru, ka jaunā regula par negadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā sekmīgi izpildīs prasību par pasažieru drošību precīzāka pasākuma formā nekā paredzēts Direktīvā 94/56/EK, kuru tā aizstāj. Uzskatu, ka galvenā uzmanība jāvelta kontroles mehānismiem, sadarbībai un informācijas apmaiņai preventīviem nolūkiem. Turklāt veiktās negadījumu izmeklēšanas rezultāti ir jāglabā centralizēti un jāanalizē ar mērķi uzlabot gaisa transporta drošību un efektīvāk vadīt kritiskas situācijas. Šajā ziņā uzskatu, ka Eiropas pasažieriem ir jāsniedz iespēja norādīt kontaktpersonu negadījuma situācijā, kas ir izplatīta prakse ASV. Visbeidzot, bet vienlīdz svarīgi, uzskatu, ka iejaucoties un sniedzot atbalstu upuriem un viņu ģimenēm jāparedz ciešāka neatliekamās palīdzības dienestu darba koordinācija un uzraudzība.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par ziņojumu regulas priekšlikumam par negadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā, jo ar to tiek ieviesti jauni noteikumi, kas ļaus uzlabot negadījumu novēršanu, izmeklēšanas procesu pārredzamību un ātrumu negadījumu situācijās.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā, ka jau vairākus gadus civilajā aviācijā ievērojami pieaug reisu un pasažieru skaits, un lai gan paralēli gaisa satiksmes negadījumu un incidentu skaits ir krities, drošībai arī turpmāk jābūt vienam no galvenajiem jautājumiem, tagad un vienmēr. Ņemot vērā arī to, ka direktīva, kas reglamentē negadījumu izmeklēšanu, ir spēkā jau no 1994. gada un ka daudz kas civilajā aviācijā kopš tā laika ir mainījies, saprotams, ka šī regulējuma pārskatīšana ir neatliekama.

Piekrītu referentei, kad viņa norāda uz nepieciešamību uzlabot koordināciju un integrāciju gaisa satiksmes negadījumu izmeklēšanā. ES kļūstot arvien integrētākai, un ņemot vērā, ka gaisa satiksmes negadījumi neskar tikai vienu dalībvalsti, nav saprotams, kādēļ joprojām ir tik maz kontaktu starp dalībvalstu atbildīgajām aviācijas iestādēm.

Šādā situācijā uzskatu, ka Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai ir jāpiešķir jauna loma.

Visbeidzot, šķiet, ka šī ir viena no jomām, kurā Eiropas Savienībai ir būtiski rīkoties koordinēti un integrēti, lai garantētu visu pasažieru drošību Eiropas gaisa telpā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Gaisa transportam mūsdienās nenoliedzami ir noteicoša loma iedzīvotāju mobilitātē un globālās ekonomikas izaugsmē. Tā nozīme un ietekme noteikti turpinās pieaugt sabiedrībā, kam raksturīga arvien lielāka globalizācija un laika un telpas izdevīgas izmantošanas prioritāte. Pašreizējās globālās krīzes un stingra izmaksu un tēriņu samazināšanas spiediena apstākļos lietotāju aizsardzībai ir nepieciešams ieviest efektīvus reglamentējošos un kontroles noteikumus. Drošība ir galvenais jautājums, kas interesē lietotājus, un tā lielā mērā ietekmē biļešu cenu noteikšanu. Tādēļ vēlos uzsvērt šī ziņojuma ieguldījumu negadījumu un incidentu izmeklēšanas kvalitātes un neatkarības veicināšanā civilajā aviācijā, saskaņojot dalībvalstu izmeklēšanas kapacitāti un vienlaikus nodrošinot, ka Eiropas tiesību akti šajā jomā tiek adaptēti un atjaunināti atbilstoši mūsdienu situācijai, ņemot vērā izmaiņas šajā nozarē un jaunu dalībnieku, piemēram, Eiropas Aviācijas drošības aģentūras, izveidošanu. Vēlos tomēr norādīt, ka prioritāte ir jāpiešķir negadījumu novēršanai, un tieši tai būtu jāvada izmeklēšana un to jāuzskata par līdzekli problēmu konstatēšanai un risinājumu meklēšanai.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Balsojām par apstiprināšanu, jo atzīstam negadījumu un incidentu izmeklēšanas un novēršanas nozīmi civilajā aviācijā.

Par pozitīvu uzskatām faktu, ka dalībvalstīm ir aktīva loma, īpaši ar attiecīgo izmeklēšanas iestāžu starpniecību, kuras veidos Eiropas dalībvalstu iestāžu tīklu šajā jomā. Šis tīkls tiek veidots, ņemot vērā konkrētu uzdevumu izpildi — ieteikumu formulēšana kompetentām valsts iestādēm, informācijas apmaiņa par izmeklēšanas metodēm, apmācības koordinēšana un organizēšana katras dalībvalsts izmeklētājiem, kopēju izmeklēšanas metožu izstrāde ES un resursu sadales struktūras izstrāde un pārvaldība.

Mēs uzraudzīsim šī tīkla turpmāko darbu, jo uzskatām, ka tā darbība stingri jāsaģlabā minēto uzdevumu izpildes un priekšlikumā noteiktās dalībvalstu līdzdalības struktūras robežās, iesaistot atbildīgās dalībvalstu iestādes.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Neatkarīgākā drošības izmeklēšana aviācijas negadījumu situācijā, labāks atbalsts upuru ģimenēm un optimāla datu un privātuma aizsardzība izmeklēšanas gaitā ir tie pasākumi, kuru rezultātā uzlabosies aviācijas drošība, un tie faktori, kas man lika balsot par šo ziņojumu. Biju gandarīts, ka varu balsot par šo tekstu, kurā ir paredzēti noteikumi aviosabiedrībām atklāt pasažieru sarakstu divu stundu laikā no negadījuma brīža, lai varētu informēt ģimenes. Turklāt tādu Eiropas iestāžu tīkla izveide, kuras ir atbildīgas par drošības izmeklēšanu, ir teicama ideja, kas ļaus izstrādāt ieteikumus saistībā ar aviācijas politiku un tās reglamentējošos noteikumus, bet, kas vissvarīgākais, ļaus sadalīt resursus un apmainīties ar labo praksi. Šis ir svarīgs teksts, un es atzinīgi novērtēju šo svarīgo soli virzienā uz priekšu, garantējot aizvien augstāku pasažieru drošības standartu ieviešanu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pēdējos gados ir stabili audzis gaisa satiksmes apjoms. Protams, ka tā rezultātā palielinās negadījumu risks, un ir būtiski, lai tiktu ieviestas šo risku mazināšanai atbilstošas procedūras. Ziņojums zināmā mērā ir solis virzienā uz tiesiskā regulējuma uzlabošanu, un es attiecīgi balsoju par to.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Apstiprināju ziņojumu, jo gaisa satiksme gadu no gada nemainīgi pieaug. Vissvarīgākais mērķis ir lidojumu drošība un aviācijas drošība. Pašlaik kļūst arvien svarīgāk nodrošināt lidojumu drošību pasažieriem, aizsargāt pasažierus, gaisa kuģa apkalpi, lidostas darbiniekus, sabiedrību un īpašumu no aviācijas negadījumiem un garantēt gaisa kuģa drošību un aizsardzību. Aviācijas katastrofu gadījumā, negadījumi jāizmeklē neatkarīgā veidā, lai noteiktu trūkumus drošībā un varētu veikt pasākumus to likvidēšanai. Jāsamazina atšķirības dalībvalstu izmeklēšanas kapacitātē. Tiesību akti, kas regulē negadījumu izmeklēšanu, ir 1994. gada ES direktīva. Tādēļ, tā kā aviācijas pakalpojumu tirgus ir mainījies un kļuvis daudz sarežģītāks, radās nepieciešamība izstrādāt jaunus tiesību aktus, iekļaujot jaunas iestādes, piemēram, Eiropas Aviācijas drošības aģentūru (EASA). Jaunajai regulai jāsniedz skaidrs tiesiskais regulējums attiecībā uz aģentūras iesaistīšanu drošības izmeklēšanā. Vienlaikus, dalībvalstu izmeklēšanas biroju tīkla izveide ļaus samazināt pašreizējās atšķirības izmeklēšanas kapacitātē Eiropas Savienībā. Tas var arī veicināt izmeklēšanas kvalitātes uzlabošanu un nodrošināt tiesisko regulējumu sadarbībai starp dalībvalstu drošības izmeklēšanas iestādēm. Ir arī svarīgi un ir nepieciešams Eiropas līmenī ieviest tos priekšlikumus, kas ir izstrādāti ar mērķi uzlabot lidojumu drošību vai izmeklēšanas procedūras. Vissvarīgākais ir nodrošināt aviācijas drošību un sniegt savlaicīgu un piemērotu palīdzību aviācijas negadījumu upuriem un viņu ģimenēm. Tas būtu svarīgs atbalsts upuru ģimenēm, kas bieži vien jūtas apjukušas, sastopoties ar lielu skaitu kontaktpersonu un procedūru brīdī, kad tām jau jāpārdzīvo tuva cilvēka zaudējums.

Alan Kelly (S&D), *rakstiski*. – Izveidojot Eiropas Aviācijas drošības aģentūru (EASA), tiks izveidota stingrāka struktūra, kas apvieno par drošības izmeklēšanu atbildīgās iestādes

starp dalībvalstīm. Tas palīdzēs aģentūrām visā Eiropā apvienot resursus un secinājumus, kā arī, cerams, palīdzēs novērst turpmāku negadījumu rašanos nākotnē.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Atbalstīju *De Veyrac* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka civilās aviācijas drošība Eiropā pašlaik ir viens no svarīgākajiem jautājumiem ES dienas kārtībā. Mērķis, ko paši nospraužam, pieņemot jauno regulu, ir samazināt gaisa negadījumu skaitu līdz minimālajam līmenim, uzlabot drošības standartus, pilnībā aizsargāt iedzīvotājus un vienlaikus mēģināt vairot viņu uzticību gaisa transporta pakalpojumiem.

Svarīga pasākuma daļa, kam vēlos pievērst jūsu uzmanību, ir veltīta gaisa negadījumu izmeklēšanai, kas jāveic, neizdarot nekādu spiedienu, lai ļautu kompetentām iestādēm pieņemt pilnībā objektīvu lēmumu. Turklāt piekrītu lēmumam iekļaut virkni noteikumu par nekavējošu informācijas sniegšanu par visām negadījumā iesaistītām personām (un bīstamām precēm), kas atradušās gaisa kuģī, gan pašsaprotamu drošības iemeslu dēļ, gan lai uzlabotu palīdzības sniegšanu upuriem un viņu ģimenēm. Visbeidzot, tekstā ir paredzēta arī iespēja pasažieriem iesniegt tās personas vārdu, ar kuru nepieciešamības gadījumā ir jāsasazinās.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas savā galīgajā variantā piedāvā izcilu kompromisu. Upuru un viņu ģimeņu tiesības un palīdzības sniegšana tiem būs garantēta tādā veidā, ka katrai dalībvalstij būs jāizstrādā nacionālais civilās aviācijas negadījumu ārkārtējas darbības pasākumu plāns un jānodrošina, ka katrai aviosabiedrībai, kas ir reģistrēta tās teritorijā, būtu izstrādāts plāns palīdzības sniegšanai civilās aviācijas negadījumu upuriem. Jaunais likumprojekts garantēs, ka negadījumu izmeklēšana tiek veikta, neizdarot nekādu spiedienu no regulējošo vai sertifikācijas iestāžu, lidojumu operator vi citu iestāžu puses, kuras var atrasties interešu konflikta stāvoklī. Izmeklēšanas iestādes iegūtie ziņojumi un balss ieraksti vai pilota kabīnē vai gaisa satiksmes vadības vienībās uzņemtie attēli, tiks izmantoti tikai un vienīgi izmeklēšanas nolūkiem, izņemot gadījumus, kad nepieciešams šo informāciju atklāt tiesu iestādēm. Tas ļaus negadījumā iesaistītajiem ar izmeklētājiem runāt atklāti. Augstu novērtēju referentes ieguldīto darbu šī dosjē sastādīšanā un ceru, ka nākotnē Eiropas Savienība parakstīs civilās aviācijas drošības nolīgumu arī ar valstīm ārpus ES.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas tiesību akti, kas pašlaik regulē aviācijas negadījumu izmeklēšanu, ir spēkā jau no 1994. gada. Ņemot vērā tās lielās izmaiņas, kas pēdējos gados ir notikušas šajā nozarē, šie tiesību akti vairs neatbilst pašreizējām prasībām. Neskatoties uz ievērojamiem uzlabojumiem gaisa drošībā, kas ir novērojami pēdējos gados, pastāvīgais gaisa satiksmes apjoma pieaugums paredz arī papildu negadījumu rašanās risku. Tādēļ ir nepieciešams palielināt investīcijas ne tikai drošībā, bet arī novēršanā, un prasīt no aviosabiedrībām — sevišķi zemo cenu aviosabiedrībām, lai peļņas apjomi netiktu panākti uz drošības rēķina. Ir arī ļoti svarīgi prioritizēt nepieciešamību sniegt atbalstu upuriem un palīdzību upuru ģimenēm. Tieši tādēļ balsoju tā, kā esmu nobalsojis.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Tā ir ļoti svarīga iniciatīva, tāpēc es to atbalstīju. Es ceru, ka projekta izstrādes gaitā tiks ņemti vērā gadījumi, kad situācija nebija nonākusi līdz negadījumam vai katastrofai. Ar to es domāju par ārstata situāciju izmeklēšanu, kad pasažieri tiek pakļauti riskam cilvēciskā faktora dēļ. Es pats kļuvi par aculiecinieku vienam no šādiem gadījumiem, kad 2010. gada janvārī „AIRBALTIC” kompānijas lidmašīna, kurā biju arī es, 3 reizes mēģināja pacelties gaisā no Rīgas lidostas, un pēc trešās reizes lidmašīnu nosūtīja uz „papildu pārbaudi”. Regulā ir nepieciešams iestrādāt mehānismu, kas ļaus

pasažieriem iesniegt sūdzības par gadījumiem, kad aviokompānijas grib noslēpt lidmašīnu bojājumus vai ārstata situācijas.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski.* – (DE) Mūsdienās satiksme debesīs kļūst aizvien blīvāka. Tā rezultātā aizvien biežāk notiek gaisa drošības incidenti un negadījumi. Šāda veida incidenti ES teritorijā ir jānovērš pilnībā un, kas vissvarīgākais, visātrākā veidā.

Mums arī jādomā par to upuru ģimenēm, kas iepriekš bieži tika atstāti vieni savās sērās. Balsoju par šo ziņojumu, jo efektīva sadarbība starp dalībvalstīm attiecībā uz gaisa drošību un incidentu novēršanu ir būtiski svarīga.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski.* – (DE) Dalībvalstu izmeklēšanas iestāžu tīkla izveides mērķis ir nodrošināt iespēju nākotnē samazināt atšķirības izmeklēšanas kapacitātē Eiropas Savienībā. Nodoms ir, ka visiem kopā mums izdosies uzlabot izmeklēšanas kvalitāti un radīt tiesisku regulējumu sadarbībai starp dalībvalstu drošības izmeklēšanas iestādēm ar mērķi uzlabot civilās aviācijas drošību. Šie plānotie pasākumi ir paredzēti, lai veicinātu aviācijas drošības uzlabošanu. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski.* – (IT) Balsoju par *De Veyrac* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir ievērojams solis uz priekšu šajā nozarē. Regulas priekšlikuma par negadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā mērķis ir palielināt dalībvalstu civilās aviācijas atbildīgo iestāžu rīcībā esošās informācijas pārredzamību. Tas arī ir neatsverams pašlaik piemēroto standartu, kas ir spēkā jau no 1994. gada, atjauninājums.

Pieminēšanas vērti ir arī pasākumi, kuru mērķis ir radīt efektīvu komunikāciju sistēmu starp dalībvalstu atbildīgajām iestādēm ar mērķi veicināt koordināciju un labāku apkopoto datu apmaiņu. Piekļuvi slepenai informācijai regulē ar mērķi ļaut kompetentām iestādēm aicināt sadarboties visas incidentos un negadījumos iesaistītās puses.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski.* – (IT) Gaisa satiksmē jau gadiem ir vērojams nemainīgs pieaugums, tomēr neskatoties uz ievērojamiem drošības uzlabojumiem, šis pieaugums ir radījis tikai gaisa negadījumu rašanās riska palielināšanos. Šāda veida situācijā ir būtiski svarīgi nodrošināt, lai negadījumi tiktu neatkarīgā veidā izmeklēti, kā rezultātā ir iespējams ar augstu pārliecības pakāpi konstatēt nepilnības drošībā un izvēlēties koriģējošos pasākumus.

Eiropas tiesību akti, kas pašlaik regulē negadījumus, ir 1994. gada direktīva. Tomēr kopš šī teksta pieņemšanas satiksme ir attīstījusies un kļuvusi daudz sarežģītāka Turklāt jaunu iestāžu, piemēram, Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (EASA), parādīšanās rezultātā ir atklājušās atšķirības izmeklēšanas kapacitātē starp dalībvalstīm un radusies nepieciešamība ieviest jaunus un daudz pilnīgākus tiesību aktus.

Dalībvalstu izmeklēšanas biroju tīkla izveide ļaus samazināt pašreizējās atšķirības izmeklēšanas kapacitātē Eiropas Savienībā. Tas var arī veicināt izmeklēšanas kvalitātes uzlabošanu un nodrošināt tiesisko regulējumu sadarbībai starp dalībvalstu atbildīgajām iestādēm. Uzskatu, ka šāda vieda rīcība varētu būt efektīvs ieguldījums gaisa drošības uzlabošanā.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Atbalstīju *De Veyrac* kundzes ziņojumu, kura mērķis ir uzlabot civilās aviācijas drošības standartus. Uz šī pamatfona arī jāatklāj precīzie šo incidentu un negadījumu cēloņi. Lai to panāktu, jāgarantē neatkarīga izmeklēšana, jeb, citiem vārdiem runājot, izmeklēšana jāveic, neizdarot nekādu spiedienu no to iestāžu puses,

kas atbild par aviācijas operāciju regulēšanu vai sertificēšanu un kurām jāuzņemas zināma atbildība par notikušo. Par civilās aviācijas drošības standartiem Eiropā atbildīgo iestāžu apvienošana vienotā tīklā radīs arī iespēju veicināt labo praksi, apmainoties ar informāciju, un tīklā sniegtie ieteikumi uzlabos Eiropas regulējumu šajā nozarē. Visbeidzot, šajā tekstā ir iekļauti noteikumi, kuru mērķis ir uzlabot apiešanos ar upuru ģimenēm negadījuma apstākļos, piemēram, prasības noteikšana aviosabiedrībām atklāt pilnu pasažieru sarakstu ne vēlāk kā divu stundu laikā no negadījuma brīža un aizliegums šo sarakstu publiskot līdz brīdim, kad par to ir informētas ģimenes, un tikai tad, ja tās pret to neiebilst. Šie ir divi svarīgi soļi virzienā uz priekšu un es tos atzinīgi novērtēju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Zaļo/ALE grupa Transporta un tūrisma komitejā iesniedza vairākus grozījumus, piemēram, par labākas „provizorisko ziņojumu” definīcijas lietošanu, lielāku izmeklēšanas neatkarību, arī no finansiālo interešu viedokļa, lielāku lidojuma datu ierakstu pieejamību, labākas informācijas sniegšanu upuru radniekiem, šīs regulas pārskatīšanu tuvākajā nākotnē, tostarp par slepenas drošības informācijas atklāšanu tiesu sistēmai un dalībvalstu un par izmeklēšanas iestāžu labo praksi. Lielākā daļa šo grozījumu tika pieņemti, lai gan panākto kompromisu rezultātā — ne tik stingrā formulējumā kā bija iecerēts. Ņemot vērā, ka kopš balsojuma plenārsēdē nekādas ievērojamas izmaiņas nav notikušas, saglabājam savu pozitīvo nostāju gan saistībā ar likumdošanas rezolūciju, gan grozīto priekšlikumu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Gaisa satiksmē ir vērojams krass pieaugums kopš 1994. gadā tika pieņemta Eiropas direktīva, kas regulē negadījumu izmeklēšanu civilajā aviācijā. Lai gan ir ieviesti nozīmīgi drošības uzlabojumi, dabiski, ka šī pieauguma rezultātā ir palielinājusies negadījumu rašanās varbūtība. Turklāt arī ir palielinājusies tehnoloģiju sarežģītības pakāpe un nozarē radušies jauni dalībnieki, piemēram, Eiropas Aviācijas drošības aģentūra.

Man šķiet būtiski, lai gaisa negadījumi tiktu neatkarīgā un pārredzamā veidā izmeklēti ar mērķi izlabot nepilnības drošībā un aizsargāt pasažierus. Par izmeklēšanu dalībvalstīs atbildīgo iestāžu tīkla izveides veicināšana ES līmenī arī var palīdzēt mazināt izmeklēšanas kapacitātes nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm.

Palīdzība upuriem un viņu ģimenēm arī jāklūst par prioritāti katrā valstī, nosakot, ka ir būtiski svarīgi nodrošināt, lai visās aviosabiedrībās, kas ir reģistrētas katrā valstī, būtu izstrādāts palīdzības plāns. Esmu apmierināts ar Transporta un tūrisma komitejas referentes veikto darbu, kā arī ar Eiropas Padomi panākto vienošanos jūnija beigās, un tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Balsoju par šo ziņojumu, jo tā mērķis ir panākt, ka incidentu un negadījumu izmeklēšana aviācijā kļūst neatkarīgāka un pārredzamāka.

Priecājos, ka šis teksts ir pieņemts. Tam būtu jāpaaugrina izmeklēšanas process un jāuzlabo upuru ģimenēm sniegtā informācija, vienlaikus garantējot personīgo privātumu, pateicoties šiem apsveicamajiem pasākumiem. Līdz ar to šis teksts sniedz iespēju nodrošināt to upuru ģimeņu vajadzības, kurām jāsaņem ar tādiem izmeklēšanas procesiem, kas liek tām justies bezspēcīgām.

Šis jaunais ES likumprojekts ļaus sniegt labāku informāciju negadījumu upuru ģimenēm. Noteikumi labāk palīdzēs aizsargāt personu privātumu, jo informācija vispirms divu stundu

laikā būs jādara zināma ģimenēm, un aviosabiedrībām (Kopienas teritorijā un ārpus Kopienas robežām) jānosūta gaisa kuģi atrodošos pasažieru saraksts atbildīgajām iestādēm.

Pieņemtais teksts arī palīdzēs uzlabot un paātrināt izmeklēšanu, neizdarot nekādu spiedienu no to iestāžu puses, kas ir atbildīgas par aviācijas nozares regulēšanu un kontroli. Tas būs iespējams, pateicoties dažādu reisa dokumentu pieejamībai un tagad jau obligātai prasībai publicēt galīgo izmeklēšanas ziņojumu vismaz 12 mēnešu laikā no incidenta vai negadījuma, kurā ir iesaistīts attiecīgais gaisa kuģis.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Biju gandarīts, uzzinot par šodienas balsojuma rezultātiem saistībā ar *De Veyrac* kundzes ziņojumu. Protams, ka apstiprināju šī dokumenta pieņemšanu. Pašreizējā negadījumu izmeklēšanas sistēma civilajā aviācijā jau ir 16 gadus veca. Šajā laikā gaisa satiksmes apjoms Eiropas debesīs ir ievērojami pieaudzis. Palielinājies ir arī negadījumu risks. Negadījumu izmeklēšanas komisijām būtu jāgrantē brīvība no ieinteresēto pušu vēlmes iejaukties un no laika ierobežojumu, politiku, plašsaziņas līdzekļu un tiesu iestāžu radītā spiediena. Negadījuma cēloņa atrašana un veidi, kā novērst līdzīgu gadījumu atkārtosanos nākotnē, nevis grēkāža atrašana jānosaka kā galvenā prioritāte.

Nenovērtējama loma drošības garantēšanā ir arī tādu negadījumu cēloņu izmeklēšanai, kas potenciāli varēja notikt. Tādēļ ir svarīgi pēc iespējas ātrāk ieviest Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas izstrādātās drošības pārvaldības sistēmas un taisnīguma kultūru, kas ietver brīvprātīgu ziņošanu, nenosakot sankcijas, no pilotu, gaisa kuģa apkalpes, lidojuma vadības un lidostas darbinieku puses, par visām neatbilstībām, kādas tiek pamanītas. Diemžēl baidoties no disciplinārām vai soda sankcijām, daudzas nopietnas problēmas un incidenti vispār netiek atklāti.

Ziņojums: Alejo Vidal-Quadras (A7-0112/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Visi atceramies 2006., 2008. un 2009. gada krīzi gāzes piegādē. Tās radās gāzes piegādes apjomu samazināšanas rezultātā miljoniem eiropiešu, kas iekļuva politisko attiecību krustugunīs starp Krieviju un Ukrainu. Atzinīgi novērtēju deputātu veikto darbu šajā jautājumā. Šī rezolūcija ļauj veidot tīklu starpsavienojumus un labāk pārvarēt krīzi. Cik saprotu, šis ir izcils piemērs tam, ko spēj panākt Eiropas solidaritāte. Visi kopā plecu pie pleca mēs noteikti esam stiprāki.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Dabaszgāzes patēriņš Eiropā pagājušajā desmitgadē ir dramatiski pieaudzis. Samazinoties iekšējās gāzes ieguves apjomam un palielinoties pieprasījumam, palielinās arī atkarība no gāzes importa. 2009. gada septembrī, runājot Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā laikā, kad tika iesniegts šis regulas priekšlikums, uzsvēru, ka būs neiespējami izveidot drošu un vienotu enerģijas tirgu, ja pastāv tādas salas Eiropas Savienībā, kas ir pilnībā atkarīgas no viena ārējā gāzes piegādātāja un kam nav piekļuves Eiropas infrastruktūrai. Jautājums par gāzes piegādes drošību būs būtisks arī turpmāk. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir uzlabot gāzes piegādes drošību atsevišķām dalībvalstīm un ES kopumā. Sevišķi svarīgs ir dokumentā ir norādītais, ka atsevišķas dalībvalstis kļūst par tā sauktajām „gāzes salām”, jo trūkst infrastruktūras starpsavienojumu ar citām dalībvalstīm un tas kavē efektīvi funkcionējoša iekšējā gāzes tirgus izveidošanu. Uzskatu, ka, pieņemot šo dokumentu, esam spēruši pirmo soli virzienā uz patiesu Eiropas enerģētikas integrāciju, koncentrējoties uz pārrobežu starpsavienojumu izbūvi, enerģijas piegādes avotu un ceļu dažādošanu, un energoefektivitātes iniciatīvu ieviešanu.

George Becali (NI), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienībai nepieciešams ilgtspējīgs gāzes tirgus, tīklu diversifikācija, pārredzams, draudzīgs iekšējais tirgus un uzticama no trešām valstīm saņemtās gāzes piegādes pārraudzība.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienības enerģētikas drošības politikai būtu jāvar paredzēt krīzes situācijas, kas līdzīgas 2009. gada krīzei, nevis tikai reaģēt uz tām. ES pieaugošā atkarība no ārējiem enerģijas resursiem, kas ir lielākoties izvietoti politiski nestabilās valstīs ar neparedzamu uzvedību, var ietekmēt dalībvalstu ekonomiskās intereses. Tā kā ES enerģētika ir neaizsargāta, jāpieņem globāla enerģētikas politika, kurā tiktu apvienoti gan iekšējie, gan ārējie aspekti. Visi pasākumi, kas ir paredzēti, lai nodrošinātu atbilstošu iekšējā enerģijas tirgus darbību, ir jāpapildina ar aktīvu diplomātiju, kas ir vērsta uz sadarbības stiprināšanu ar galvenajām ražošanas, tranzīta un patēriņa valstīm.

Nemainīgas gāzes piegādes nodrošināšanai ES valstīm, sevišķi krīzes apstākļos, jāklūst par kopēju stratēģisku mērķi. Obligāti ir jāizstrādā nacionālie plāni, kuros ir ietverti preventīvie un ārkārtējas darbības pasākumi. Šo plānu koordinēšana ES līmenī nodrošinātu, ka tie tiek efektīvi īstenoti. Vidējā termiņā par visefektīvāko metodi aizsardzībai pret piegādes pārtraukumiem tiek uzskatīta plaša, konkurētspējīga iekšējā tirgus darbība, izmantojot teicami izstrādātu savienojumu un infrastruktūras sniegtās priekšrocības.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) ES gāzes piegādes drošība ir būtiski svarīgs faktors, kas jāņem vērā, izstrādājot nepieciešamo Eiropas enerģētikas stratēģiju. Pašreizējos enerģētiskās atkarības apstākļos, ir svarīgi apvienot ražotājus, piegādātājus, patērētājus un valsts iestādes, lai tie visi paustu kopēju viedokli un nodrošinātu, ka Eiropas Savienība nav vājais posms enerģētikas ģeopolitikā.

Šajā ziņā pievienojos referenta viedoklim un atzinīgi novērtēju regulas priekšlikumu, lai nodrošinātu gāzes piegādes drošību. Šī regula kopā ar tiesību aktiem, kas regulē iekšējo enerģijas tirgu, līdzēs mazināt Savienības neaizsargātību pret ārējās gāzes piegādes pārtraukumiem. Tā arī nostiprinās Eiropas gāzes uzņēmumu vadošo lomu pasaulē.

Referents norāda uz būtisko lomu, kāda ir uzņēmumiem gāzes piegādes krīžu pārvaldībā. Atbalstu viņa prasību stiprināt to lomu savlaicīgas brīdināšanas sistēmas ietvaros. Attiecībā uz ārkārtas stāvokļa izsludināšanu Kopienā, piekritu referenta uzskatam, ka Komisijas piedāvātais 10 % sliekšnis nav pietiekams iespējamam scenārijam, kas paredz gāzes piegādes pārtraukumu 100 % apmērā dažos apgabalos. Tādēļ jābūt iespējai izsludināt ārkārtas stāvokli Kopienā attiecībā uz konkrētu ģeogrāfisko reģionu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī regula sniedz ieguldījumu gāzes piegādes krīzes atrisināšanā Eiropā. Ir vitāli svarīgi definēt noteikumus gāzes piegādes pārvaldības nodrošināšanai un uzlabošanai Eiropā. Lai uzlabotu Savienības ārkārtas situācijas pārvarēšanu, uzskatu, ka ir būtiski nodrošināt lielāku starpsavienojumu pārvades jaudu starp dalībvalstīm, kā arī panākt labāku rīcības koordināciju. Tāpat piekritu lielajai nozīmei, kas regulā ir piešķirta dalībvalstu un Komisijas izstrādātiem preventīviem un ārkārtējas darbības pasākumu plāniem. Reaģēšanai ārkārtas situācijās jābūt ar lielāku elastības pakāpi, lai varētu pārvarēt tādas krīzes, kas ir atšķirīgas to ilguma un intensitātes ziņā.

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Jautājums par ES gāzes piegādi ir stratēģiska prioritāte, sevišķi laikā, kad ievērojami ir pieaugusi atkarība no importa. Krīzes gāzes piegādē starp Ukrainu un Krieviju un ilgstošais augstais nedrošības līmenis, kas raksturo

šo Austrumeiropas partneru uzvedību, spiež ES veikt pasākumus tās gāzes piegādes avotu un tranzīta ceļu diversifikācijai. Diemžēl neskatoties uz vairākkārtējām debatēm par šo tēmu, galvenie projekti, piemēram „Nabucco”, joprojām ir palikuši sākotnējā stadijā, kas nozīmē to, ka atkarība un pat vēl vairāk — Eiropas neaizsargātība, saistībā ar šo jautājumu pastāv joprojām. Ceru, ka šī regula, kas ir efektīvāka nekā Direktīva Nr. 2004/67/EK, kuru tā aizvieto, jo to ir iespējams piemērot tiešā veidā, sniegs zināmu stimulu „Nabucco” projekta un citu alternatīvu risinājumu turpināšanai, vienlaikus nodrošinot arī iespēju nekavējoties reaģēt pietiekami koordinētā un efektīvā veidā piegādes pārtraukuma gadījumā.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Enerģētikas atkarības mazināšanai jākļūst par galveno mūsu kopējās enerģētikas politikas prioritāti. Mēs visi zinām, kas ir jādara, lai to sasniegtu, un tas saskan ar saistībām, ko esam uzņēmušies, lai novērstu klimata pārmaiņas — jāpanāk enerģijas ietaupījumi 20 % apmērā, galvenokārt palielinot energoefektivitāti, un atjaunojamo enerģijas avotu proporcijas palielināšana līdz 20 % līdz 2020. gadam, vienlaikus diversificējot mūsu enerģijas avotus. Eiropai arī ir jāgarantē solidaritāte enerģētikas jomā ar katru no tās dalībniekiem, uzlabojot gāzes un naftas krājumu pārvaldību dalībvalstīs un paredzot nodrošinājumu tādas infrastruktūras izbūvei, kas paredzēta enerģijas novirzīšanai uz valstīm, kas sastopas ar enerģijas nepietiekamību. Mums ir nepieciešama Eiropas sabiedriskā politika, ko kopīgi finansē Eiropas Savienība un dalībvalstis, ja vēlamies stāties pretī izaicinājumam enerģētikas un vides jomā un veicināt izaugsmi tuvākajās desmitgadēs.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par ziņojumu, kas skar regulas priekšlikumu par pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu gāzes piegādes drošību, jo uzskatu, ka ir nepieciešama Eiropas līmenī lielākā mērā koordinēta rīcība, lai nodrošinātu labāku iespējamo krīžu pārvaldību nākotnē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Gāze pašlaik veido vairāk kā vienu ceturtdaļu Eiropas Savienībai piegādātās enerģijas un vairāk kā puse tiek transportēta no piegādātājiem ārpus ES. 2020. gadā vairāk kā 80 % no izmantotā gāzes apjoma tiks importēti, un jau šodien dažas dalībvalstis ir atkarīgas no gāzes importa 100 % apmērā.

Rodas nopietns jautājums par piegādes drošību, kā to demonstrēja nesenā krīze. Protams, šinī situācijā ir jāveic pasākumi visas Eiropas mērogā, lai nodrošinātu, ka tiek izveidota pietiekama infrastruktūra ar pārvades jaudu, kas ļauj novērst un atrisināt neparedzētas problēmas gāzes piegādē. Steidzami jārisina arī problēmas, kas rodas saistībā ar dabasgāzes piegādes drošību Eiropā un ar tās tranzītu saistītajiem riskiem.

Pašreizējais priekšlikums ir pamatoti balstīts uz trim šādiem pamatjautājumiem, kuru dēļ es par to arī balsoju: i) tieša jaunās ES regulas piemērojamība; ii) preventīvo pasākumu plānu un ārkārtējas darbības pasākumu plānu izveide piegādes pārtraukuma gadījumā un iii) Eiropas Komisijas lomas nostiprināšana ārkārtējas darbības pasākumu koordinēšanā un ārkārtas stāvokļa izsludināšanā ES vai reģionālā mērogā, solidaritātes principa noteikšanā starp dalībvalstīm.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šī regula par gāzes piegādes drošību, ar ko atceļ Direktīvu Nr. 2004/67/EK sniedz konkrētu atbildi uz reālu problēmu, ar ko Savienība pašlaik sastopas. Šī situācija kļūva skaidra gāzes piegādes krīzes laikā starp Krieviju un Ukrainu pagājušajā ziemā, kad tika smagi skarti miljoniem eiropiešu un pati ekonomika. Mehānismi enerģijas, sevišķi gāzes, piegādes nodrošināšanai ir būtiski svarīgi ekonomikai un sociālai stabilitātei un labklājībai. Ņemot vērā krīzes, ko esam pieredzējuši Eiropā un kas parasti atgadās brīžos, kad iedzīvotājiem enerģija ir nepieciešama visvairāk, lai pārvarētu

ārkārtīgi aukstos laika apstākļus, šis jaunais Eiropas likumprojekts nodrošina Eiropas līmenī koordinētu reaģēšanas iespēju, gan lai atrisinātu jautājumu par pakalpojumu sniegšanu patērētājiem, gan lai novērstu pārtraukumus ārējā piegādē. Šīs regulas ieviešana tādēļ palīdzēs ievērojami mazināt ES neaizsargātību pret ārējās enerģijas piegādes pārtraukumiem un arī nostiprinās Eiropas gāzes uzņēmumu dominējošo lomu pasaulē un Savienības kā globāla stratēģiska starpnieka ģeopolitisko stāvokli. Atzinīgi novērtēju arī prasību ieviest preventīvo pasākumu plānus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Atzīstam par gāzes piegādes drošību paustās bažas, un tādēļ dalībvalstīm jāuzņemas aktīva loma, konkrēti iesaistot attiecīgās kompetentās iestādes, bet uzskatām, ka jautājums, kas tika aktualizēts par gāzes piegādi no Krievijas, ir pārspīlēts. Ja baidāties no problēmām, risinājums ir vienoties un diversificēt piegādes un ražošanas avotus, nevis izmantot tās kā ieganstu Eiropas integrācijas padziļināšanai un turpmākai lēmumu koncentrēšanai un centralizācijai, tostarp par infrastruktūras projektiem, kas veicina iekšējā gāzes tirgus integrāciju.

Kā jau teicu debatēs, vissvarīgākais jautājums nākotnei ir gaidāmā naftas krīze, kuras dēļ Eiropas Savienībai ir aktīvi jāveicina rafinēto naftas produktu aizstāšana tās flotēs, un vislabākais to aizvietošanas ir dabasgāze.

Turklāt nedrīkst aizmirst, ka ir arī dabasgāze, kas netiek iegūta no naftas — biometāns, ko ražo atkritumu pārstrādes ceļā. Faktiski vairākas Eiropas valstis jau to ražo, sevišķi Zviedrija, Šveice un Spānija. Tas ir risinājums, kas jāstimulē ar ES investīciju palīdzību.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Galvenie jautājumi, kas tika skarti šajā ziņojumā bija reģionu pārrēķināšana, solidaritāte un sadarbība. Lai attīstītu ekonomiku un panāktu politisko stabilitāti Eiropā, jānodrošina gāzes piegādes drošība.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Gāzes piegādes drošība ir atkarīga no piegādes ceļu un avotu dažādības, lai izvairītos no trešo valstu monopolietekmes un arī lai izmantotu dažādu tirgus mehānismu priekšrocības un mazinātu piegādes ceļu avāriju radīto ietekmi. Ir skaidri jāizšķir dažādi gāzes lietotāji — mājsaimniecības, ar gāzi kurināmās termoelektrostacijas un rūpniecības nozare. Regulā uzsvars ir likts uz lielo patērētāju iespēju ātri pārslēgties no viena kurināmā veida uz citu. Tomēr jāatceras, ka ar gāzi darbināmās turbīnās nav viegli izmantot citus kurināmā veidus. Vēl viena problēma ir tāda, ka nav skaidrības par saikni starp solidaritātes un tirgus principu.

Steidzami nepieciešams noteikt gāzes cenu aprēķināšanas principus piegādei ārkārtas situācijā. ES teritorijā nav lielu gāzes krājumu, bet tā pāriet uz šo kurināmā veidu, turpretī ogle, kas ES ir pārpilnībā, drīz vairs netiks izmantotas — pat ne šādos gadījumos, jo Eiropas Komisija tic maz iespējamajai hipotēzei par ogļu antropogēno iedarbību uz klimatu. Krievija par to neuztraucas, un, rēķinādamās ar lielu ārējo pieprasījumu, pielāgo savu enerģētikas sistēmu ogļu kurināmajam un kodolenerģijai. Apstiprināju šo regulu, bet mums jāsaprot, ka tā atrisina tikai nelielu ar enerģētikas drošību saistītā jautājuma daļu.

Kaitējošie klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma noteikumi nenovēršami samazinās to enerģētikas drošību manā valstī Polijā, kāda tai šobrīd ir. Drīz Polija sastapsies ar energoresursu nepietiekamību 10 % apmērā no visa tai nepieciešamā enerģijas apjoma.

Małgorzata Handzlik (PPE), rakstiski. – (PL) Gāzes drošības noteikumi ir svarīgs solis dalībvalstu solidaritātes principa ieviešanai praksē jautājumā par gāzes piegādes drošības politiku. Regulas ietvaros pieņemtie pasākumi būs sevišķi izdevīgi mūsu reģionam, kurš lielā mērā ir atkarīgs no viena piegādātāja. Šis jautājums ir arī būtiski nozīmīgs pareizai

iekšējā tirgus funkcionēšanai. Regula palīdzēs novērst un atrisināt krīzes gāzes piegādē un rezultātā nodrošināt, ka iekšējais tirgus spēs atbilstoši darboties un turpināt attīstīties. Polija iegūs no kopējās gāzes politikas.

Pateicoties regulas noteikumiem, Polija ārkārtas situācijās varēs rēķināties ar Savienības atbalstu, un, kas vissvarīgākais, būs ES politikas dalībiece šajā jautājumā, pateicoties tādiem pasākumiem kā preventīvo pasākumu un ārkārtējas darbības rīcības plāni, kas tiks izstrādāti katrā dalībvalstī. Sevišķi svarīgi ir noteikumi attiecībā uz pienākumu izsludināt ārkārtas stāvokli Savienībā (ja ārkārtas stāvokli izsludina divas dalībvalstis) un ģeopolitiskā riska kritērija iekļaušana kopējā riska novērtējumā gāzes piegādes drošības jomā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Apstiprināju šo ziņojumu, jo šodien diversificētas, nepārtrauktas gāzes piegādes un patērētāju aizsardzības nodrošināšana kļūst īpaši svarīga. Miljoniem Eiropas iedzīvotāju un ES ekonomika cieta ievērojamus zaudējumus Krievijas un Ukrainas gāzes piegādes krīzes laikā. Enerģijas drošība ir viena no vissvarīgākajām ES prioritātēm. Lai to panāktu, nepieciešama vienota ES politikas nostāja un koordinētai rīcība. Tādēļ ir jāsadarbības reģionālā un pārrobežu līmenī, un jāvar elastīgi un ātri pieņemt lēmumus. Visbeidzot, enerģētikas politika, kas iepriekš tika balstīta uz tīri nacionālām interesēm, mainās uz Eiropas mēroga politiku. Enerģētikas kopiena jāveido, balstoties uz konkurētspēju, ilgtspējīgu attīstību un jo īpaši uz piegādes drošību. Šī regula ievērojami mazinās ES neaizsargātību no ārējās piegādes pārtraukumiem un nostiprinās Eiropas gāzes uzņēmumu vadošo lomu pasaulē un Eiropas Savienības ģeopolitisko stāvokli. Vienlaikus Lietuvai jācenšas diversificēt enerģijas avotus — diskusijām par jaunas atomelektrostacijas būvniecību jābūt atbilstošam pamatojumam un tās nedrīkst palikt tikai runu līmenī, jo tas bez šaubām ietekmē arī enerģētikas tīklus ar Rietumiem un sašķidrinātās dabasgāzes termināļu būvniecību. Jo lielāks ir tās radīto alternatīvu skaits enerģijas avotu jomā, jo lielāka drošība būs Lietuvā. Mums jāizmanto katra iespēja, lai nodrošinātu, ka nākotnē neesam Krievijas enerģijas patērētāji, bet uzņēmējdarbības partneri, kas nodrošina enerģijas pārvades kanālus no austrumiem uz rietumiem.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Tā kā pasaulē ir tikai ierobežots dabasgāzes apjoms, ir būtiski, lai tiktu nodrošināta piegādes drošība tiem, kam šī gāze visvairāk ir nepieciešama. Pieņemot šo lēmumu, ir iespējams izsludināt „Savienības ārkārtas plāna ieviešanu” attiecībā uz kādu konkrētu krīzes skartu ģeogrāfisko reģionu. Tas palīdzēs tiem, kam pēkšņi tiek traucēta gāzes piegāde un kas ir neaizsargāti enerģijas patērētāji.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Balsoju par Vidal-Quadras kunga ziņojumu saistībā ar regulas priekšlikuma apstiprināšanu, jo uzskatu, ka dalībvalstu sadarbības paplašināšanā ieguldītais darbs, lai noteiktu pasākumus gāzes piegādes drošības nodrošināšanai, ir lietderīgs.

Gāzes patēriņš Eiropā ir strauji audzis pēdējo 10 gadu laikā, un, ņemot vērā sarūkošo iekšzemes ražošanas apjomu un tam sekojošo importa pieaugumu, ir radusies nepieciešamība risināt ar šo nozari saistītās problēmas koordinētā veidā. Ņemot vērā šos jaunus apstākļus, Eiropas Komisija uzskatīja par nepieciešamu pārsniegt pašlaik spēkā esošās Direktīvas Nr. 2004/67/EK noteikumus, lai panāktu lielāku dalībvalstu tiesību aktu saskaņotību.

Piekrītu regulas galvenajai idejai, kuras mērķis ir nodrošināt uzņēmumiem un patērētājiem drošu gāzes piegādi arī piegādes pārtraukuma gadījumā, stimulējot investīciju ieguldīšanu, tostarp arī infrastruktūrā.

Uzskatu, ka ir būtiski panākt tādu gāzes infrastruktūru, kas ir pietiekama un diversificēta, sevišķi reģionos, kas enerģijas piegādes avotu ziņā atrodas izolētībā. Visbeidzot, vēlos uzsvērt prasību izstrādāt nacionālos ārkārtējas darbības pasākumu plānus un noteikt tos solidaritātes mehānismus, kas ir jāaktivizē ārkārtas situācijā ES mērogā.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Pasaulē, kurā nesēn valdīja naftas cenu svārstības un dabasgāzes piegādes pārtraukumi, Eiropas Savienībā pieaug bažas par enerģijas piegādes drošību. Mēs aizvien labāk apzināties, cik neaizsargāti esam šādu nekārtību apstākļos. Rezultātā jāveic konkrēti pasākumi, lai ieviestu efektīvu enerģētikas politiku.

Balsoju par ziņojumu, jo uzskatu, ka enerģijas drošība ir jāuztver kā viens no galvenajiem visas Eiropas Savienības drošības elementiem, un pastāvīgas gāzes piegādes nodrošināšana ir stratēģisks ES mērķis. Nacionālajos plānos ir jāizstrādā preventīvie un ārkārtējas darbības pasākumi, vienlaikus norādot uz nepieciešamību koordinēt šos plānus ES līmenī.

Turklāt atbalstu arī regulas priekšlikumu par gāzes piegādes drošību un Direktīvas Nr. 2004/67/EK atcelšanu. Šādas regulas ieviešana pilnā apmērā un nekavējoties kopā ar tiesību aktiem attiecībā uz iekšējo tirgu ievērojami samazinās Eiropas Savienības neaizsargātību globālā apmērā.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības gāzes piegādes drošībai ir jāgarantē enerģijas pieejamība visiem eiropiešiem pamata vajadzību apmierināšanai, piemēram, ēdiena gatavošanai un apkurei, un jāgarantē tās pieejamība būtiski svarīgiem valsts pakalpojumiem, piemēram, slimnīcām un skolām. Tai jāgarantē arī darba vietu saglabāšana.

Tām jāklūst par prioritātēm un, lai tās ieviestu, nepieciešama attiecīga sabiedrības politika. Sabiedrisko drošību nedrīkst upurēt tirgus vai cīņas par resursu kontroli labā. Šajā ziņā būtiski ir veikt preventīvos pasākumus, tāpat kā ievērot solidaritāti dalībvalstu starpā enerģētikas krīzes vai katastrofas apstākļos.

Enerģijas piegādes drošība ir pierādījums tam, cik svarīga ir decentralizācija, dažādošana un ražošanas procesu atrašanās tuvums, kā arī dalībvalstu enerģijas sadales tīklu integrēšana. Tādēļ mikroražošana tiek uzskatīta par vislabāko enerģijas piegādes drošības garantiju sabiedrībai.

Mario Mauro (PPE), rakstiski. – (IT) Vidal-Quadras kunga ziņojums, kurā ir izklāstīta jaunā ES regula par gāzes piegādes drošību, noteikti ir iedarbīgs instruments pieaugošā riska, ka gāzes piegāde krīzes gadījumā tiks apturēta, novēršanai.

Tas ir mehānisms, kas sniegtu lielāku aizsardzības pakāpi ģimenēm, neradot nekāda veida defektus tirgum, kas turpinās pārvaldīt piegādes procesu. Par ziņojumu ir vērts arī balsot tādēļ, ka tajā ir precīzi risināti līdz šim neskaidri galvenie jautājumi. Šeit vēlos atsaukties uz preventīvajiem pasākumiem un ārkārtas stāvokļa gadījumā veicamiem pasākumiem. Piegādātāji, kas krīzes laikā izmanto mūsu sistēmas vājās puses, turpmāk saskarsies ar daudz grūtāk pārvaramu šķērslī.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šajā tekstā dabasgāze tiek uzverta kā ikdienas patēriņa prece. Tomēr tā nav ikdienas patēriņa prece. Tā ir enerģijas resurss, un tādēļ tā ir visas cilvēces kopīpašums. Tā atšķiras ar to, ka nav fosilais kurināmais. Šo divu iemeslu dēļ tā ir jāizmanto pietiekami atturīgi, lai aizsargātu mūsu ekosistēmu un saskaņā ar vispārējām Eiropas iedzīvotāju un visas cilvēces interesēm.

Dabasgāzes pakļaušana konkurējošai un spekulatīvai iekšējā gāzes tirgus loģikai un mēģinājumi pavairot tās ieejas un izejas punktus ir vistīrākais neprāts un ir izdevīgs tikai gāzes uzņēmumu akcionāriem. Tomēr mēģināt un uzspiest šādas loģikas turpināšanos pat piegādes pārtraukuma gadījumā ir padarīt par apsmieklu Eiropas iedzīvotājus. Ir pienācis laiks Eiropas iedzīvotāju labā izveidot publisku enerģētikas centru.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Gāze kļūst par aizvien svarīgāku visas ES enerģijas avotu. Notikumi iepriekšējos gados ir parādījuši gāzes piegādes drošības nozīmi, jo ES ir lielā mērā atkarīga no gāzes, kas tiek piegādāta no Austrumeiropas, sevišķi Krievijas. Tādēļ jāisteno konkrēti pasākumi, lai izveidotu iekšējo gāzes tirgu un efektīvu konkurenci šajā tirgū, lai ES varētu sasniegt visaugstāko piegādes drošības līmeni attiecībā uz visām dalībvalstīm. Lai šo mērķi sasniegtu, mums nepieciešams pieņemt kopēju, efektīvu pieeju šī kurināmā piegādes drošības jautājumam, kam jābūt balstītai uz pārredzamības noteikumiem, solidaritāti un ar iekšējā tirgus darbību savienojamu politiku. Tieši tādēļ balsoju tā, kā esmu nobalsojis.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) ES nobalsoju par šo rezolūciju, tāpēc, ka Eiropas Savienībai nav jābūt atkarīgai no tranzitvalstu — Ukrainas un Baltkrievijas līderu garastāvokļa. Es esmu pārliecināts, ka ar šo balsojumu mēs visi kopā sniedzām skaidru signālu tiem, kas ar spekulācijām un šantāžu grib iegūt sev papildu ienākumus no ogļūdeņražu tranzīta. Es arī gribētu, lai šīs regulas kontekstā tiktu izskatīts jautājums par vienotu naftas cenu visām ES dalībvalstīm. Šodien Vācija saņem gāzi par trīsreiz zemāku cenu nekā Latvija.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) ES ir svarīgi sasniegt zināmu neatkarību gāzes piegādes jomā no trešām valstīm, un tādēļ ir svarīgi veikt sadarbību Eiropas Savienības mērogā jautājumos, kur šāda sadarbība ir pamatota. No otras puses, pamata kompetences jomas saistībā ar enerģētikas politiku ir jāsauglabā dalībvalstu līmenī, un šajā jautājumā dažos aspektos ziņojumā ir pārķāptas zināmas robežas. Šī iemesla dēļ atturējos šajā balsojumā.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo piekritu viedoklim, ka ES ir jāmācās no nesenās vēstures un jābūt gatavības stāvoklī atkārtotas krīzes gadījumā gāzes piegādē. Kā varam redzēt, ar dalībvalstu pasākumiem vien nebūs vēl līdzēts piegādes pārtraukuma problēmu risināšanā.

ES dalībvalstīm jāsaगतavo un jākoordinē krīzes pārvarēšanas plāni gan reģionālā, gan Kopienas līmenī. Diemžēl pagaidām dažas ES dalībvalstis ir atkarīgas no viena gāzes piegādātāja. Krīzes gadījumā situācija būtu īpaši bīstama tajos reģionos, kas nav pieslēgti Eiropas gāzes tīklam. Šīm „enerģētikas salām” Kopienas finansiālais atbalsts ir sevišķi nepieciešams, lai savienotu gāzes tīklus vienotā ES sistēmā.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Pilnībā atbalstu Vidal-Quadras kunga ziņojumu. Gāzes, un tāpat, enerģijas, piegāde ir būtiski svarīgs jautājums Eiropas Savienībai un tās attīstībai un labklājībai.

Tādēļ ir būtiski pieņemt Eiropas mēroga pieeju un stratēģiju. Likmes ir pārāk augstas, un mēs nevaram atstāt šī jautājuma atrisināšanu atsevišķu dalībvalstu sistēmu ziņā. Atbalstu kopējas enerģētikas stratēģijas izstrādāšanu ar mērķi izveidot skaidru un ilgtspējīgu enerģētikas sistēmu, kas var uzlabot potenciālo piegādi.

Tomēr kopējā pieeja nedrīkst nozīmēt, ka ir tikai viens dalībnieks sarunās par piegādi. Esam redzējuši, kāda ir enerģētikas jautājuma nozīme uz ģeopolitiskās skatuves un kā tas var

ietekmēt attiecības starp valstīm. Tādēļ lai novērstu krīzes un ārkārtas situācijas, uzskatu par ieteicamu veikt sarunas un izmantot visus piegādes kanālus no austrumiem, no Kaukāza vai pretējā Vidusjūras krasta. Tādā veidā tiktu novērsta situācija, ka ES vēlreiz nonāk neaizsargātā pozīcijā enerģētikas jomā, un no jauna tiktu apliecināta mūsu starptautiskā ģeostratēģiskā loma.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) No visiem fosilā kurināmā veidiem gāzei ir viszemākais CO₂ emisiju apjoms, piešķirot tai noteicošo lomu Eiropas pārejas procesā uz zemas oglekļa dioksīda emisijas enerģētikas sistēmu. Pašlaik vienu ceturto daļu no primārās enerģijas, kas tiek patērēta Eiropā, veido gāze un gandrīz 60 % no patērētā gāzes apjoma tiek saņemti importa veidā. Lai gan ES 2020 mērķu izpilde attiecībā uz atjaunojamiem resursiem, energoefektivitāti un siltumnīcas efektu veidojošo gāzu emisijas samazināšanu veicinātu gāzes pieprasījuma pieauguma stabilizēšanos, tomēr iekšējās ražošanas apjoma kritums rezultātā radīs situāciju, kurā ES atkarība no gāzes importa saglabāsies tādā pat līmenī vai pat palielināsies. Krīze gāzes piegādē attiecībās starp Krieviju un Ukrainu 2009. gada janvārī, kuras rezultātā divu nedēļu laikā ES gāzes imports samazinājās par 30 %, skaidri parādīja faktu, ka pašreizējā situācijā, kad atkarība no gāzes importa un ar piegādi un tranzītu saistītie riski pieaug, ir jāpārskata pašlaik spēkā esošā direktīva par gāzes piegādes drošību un jāpabeidz pilnībā neregulēta iekšējā enerģijas tirgus izveide, nosakot neatliekamu prasību īstenot pasākumus, kas stiprinātu gāzes drošību ES.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Visi atceramies pārtraukumu gāzes piegādē no Krievijas uz Ukrainu 2008./2009. gada ziemā, kā rezultātā 17 dalībvalstīm netika piegādāta gāze, atstājot lielu daļu iedzīvotāju bez apkures, kamēr ārējā temperatūra sasniedza zemākos rādītājus. Mums jādara viss iespējamais, lai novērstu šādas situācijas atkārtosanos jebkad vēlreiz. Balsoju par ziņojumu, ko sniedza mans kolēģis deputāts Vidal-Quadras kungs par regulas priekšlikumu saistībā ar pasākumiem gāzes piegādes drošības nodrošināšanai Eiropā. Atzinīgi novērtēju jaunajā likumprojektā ieviesto piegādes drošības garantiju, ko gāzes uzņēmumi sniedz „aizsargātiem” patērētājiem (mājsaimniecībām un būtiski svarīgiem dienestiem, piemēram, slimnīcām) 30 dienu periodā krīzes gadījumā. Tas ir īsts progress. Turklāt iespēja Eiropas Komisijai izsludināt „ārkārtas stāvokli Savienībā” vai „ārkārtas stāvokli reģionā” atvieglos ātru, koordinētu pasākumu īstenošanu turpmāko krīžu atrisināšanai visātrākajā iespējamā veidā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šodien apstiprinātais likumprojekts ir apsveicams un, lai gan nokavēts, tomēr solis virzienā uz ciklisku pārtraukumu novēršanu mūsu gāzes piegādē. Teksta galīgais variants ir daudz tālejošāks nekā sākotnēji paredzētais. Būtiski, ka tādā veidā Komisija uzņemas atbildību par darbības koordinēšanu ES mērogā ārkārtas situācijās. Tajā tiek arī risinātas atsevišķo patērētāju vajadzības, nodrošinot, ka tiek 30 dienu periodā tiek garantēta minimālā gāzes visu Eiropas mājsaimniecību vajadzībām piegādes pārtraukumu gadījumā, un tiek arī prasīta „divvirziena plūsmas” tehnoloģijas ieviešana visiem gāzes starpsavienojumiem, kas nodrošina elastību krīžu seku likvidācijā. Diemžēl tomēr ES trūkst saskaņotas stratēģijas attiecībā uz gāzes lomu Eiropas enerģētikas politikā.

Gāzei noteikti būs ievērojama loma ES pārejas procesā uz ekonomiku, kas balstīta uz atjaunojamiem energoresursiem, un ES jābūt daudz stratēģiskākai attiecībā uz šī procesa īstenošanu. Kopējā ainava gāzes izmantošanā mainās, pateicoties vai nu jauniem enerģijas piegādes avotiem un resursiem (piemēram, naftas slānekli) vai jauniem pasākumiem, kas ietekmē patēriņu, piemēram, ES tiesību akti par ēku energoefektivitāti. Zaļie uzskata, ka

Komisijai jāpārskata šie notikumi un līdz ES enerģētikas sammitam nākamajā februārī pamatīgi jāizanalizē gāzes piegāde un gāzes nozīme ekonomikā.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Atbalstām ziņojumu par gāzes piegādi, jo tā mērķis ir mazināt Eiropas Savienības neaizsargātību, vienlaikus garantējot gāzes piegādi mājsaimniecībām, maziem un vidējiem uzņēmumiem un būtiski svarīgu sociālo pakalpojumu sniedzējiem, pat sarežģītās situācijās.

Tekstā ir arī uzsvērts pārredzamības jautājums, jo, tikai nodrošinot atbilstošu informāciju, būs iespējams pieņemt efektīvus lēmumus. Visbeidzot, tajā ir uzsvērtā solidaritātes noskaņojuma loma, kas nepieciešama, lai visām dalībvalstīm nodrošinātu gāzes pieejamību tādā daudzumā, kas ir pietiekams to patērētāju vajadzību apmierināšanai krīzes gadījumā. Šāda ir arī priekšsēdētāja Buzek pieeja, kurš noorganizēja 27 ES dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta sanākumi par Eiropas enerģētikas kopienas izveidošanu.

Derek Vaughan (S&D), *rakstiski*. – Pēdējos gados ir bijuši vairāki pārtraukumi gāzes piegādē visā ES, ko izraisīja strīdi starp piegādātājiem un tranzīta valstīm, tostarp 2009. gada janvāra Krievijas-Ukrainas gāzes strīds. Šie pārtraukumi parāda, ka ES ir steidzami nepieciešams diversificēt tās apgādi ar gāzes resursiem. Sevišķi atzinīgi novērtēju ziņojumā izteikto aicinājumu izvērtēt SDG iekārtu sniegtās priekšrocībās. Velsā mums ir ierīkots vismodernākais termināls, kas atrodas *Hook* dienvidos, *Milford Haven*, un kas var sniegt lielu ieguldījumu dažu to ES problēmu atrisināšanā, kas saistītas ar tās atkarību no gāzes importa — bieži no nestabiliem un nedemokrātiskiem pasaules reģioniem.

Ziņojums: Csaba Sógor (A7-0231/2010)

Roberta Angelilli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Esam informēti par vides katastrofu, kas nesen skāra Pakistānu, par lielo kaitējumu augsnei, kaitējumu kultūraugiem, par vairāk kā 10 miljoniem pārvietoto personu un tūkstošiem bojā gājušo iedzīvotāju. Mūsu uzdevums ir palīdzēt šai valstij un izstrādāt uz solidāras un koordinētas iniciatīvas, lai veicinātu ātru katastrofas seku likvidēšanu.

Tomēr nedrīkstam pazaudēt no redzesloka nepieciešamību pārvērst Eiropas teritoriju drošā reģionā, jo to diemžēl jau gadiem apdraud nepārtraukta nelegālās imigrācijas plūsma un nelegālā cilvēku tirdzniecība. Vienošanās par atpakaļuzņemšanas procedūru īstenošanu, kas tika panākta pēc astoņiem pārrunu gadiem starp Eiropas Komisiju un Pakistānu, ieskicē skaidrāku sadarbības un kopējās atbildības ietvaru, un tā tiek uztverta kā nelegālās preču tirdzniecības un cilvēku tirdzniecības apturēšanas līdzeklis. Ar šo nolīgumu tiks novērsti repatriācijas gadījumi, kas neietilpst ES uzraudzībā.

Dalībvalstīm vispirms būs jāievēro atbilstošās saistības, kas izriet no starptautiskajiem tiesību aktiem, piemēram, tā sauktais nrepatriācijas princips, kam ir arī procesuāla ietekme, jo dalībvalstīm ir jāveic riska novērtēšana par iespējamu nežēlīgu izturēšanos izcelsmes valstī.

Garantēsim Pakistānai arī ilgstošu sadarbību un stimulēsim tehniskā atbalsta programmu un ekonomikas un sociālās attīstības jomā paredzēto programmu īstenošanu un bezdarba un sociālās atstumtības apkarošanu.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Nolīguma noslēgšana ar Pakistānu ir pozitīvs solis, kas Eiropai jāspēr virzienā uz tās noteikto politiku novērst nelegālo imigrāciju. Šodien eiropieši lūdz mūs nodrošināt lielāku drošību un īstenot stingru politiku to migrācijas plūsmu kontrolēšanai, kas skar mūsu valstis. Katrs teksts, kas līdzīgi šim, atvieglo tādu

cilvēku atgriešanos mājās, kam nav juridisku tiesību uzturēties ES teritorijā ir sirsnīgi apsveicams kā Eiropas kolektīva atbilde uz mūsu iedzīvotāju prasībām.

Ņemot vērā dažu mūsu kolēģu deputātu piezīmes par dzīves apstākļiem, kādos var nonākt tie pakistānieši, kas atgriežas mājās, uzskatu, ka, lai gan tas ir svarīgs jautājums, tas nedrīkst aizkavēt nolīguma noslēgšanu, kurā ir ES ir paredzētas saistības iegūt no Pakistānas nepieciešamās minimālās garantijas attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu un turpmāko izturēšanos pret bēgļiem. Eiropai būs jāiegulda savas diplomātiskās un politiskās pūles šajā virzienā, bet tas nenozīmē, ka tai jāatsakās savās mājās garantēt to, ko iedzīvotāji no tās prasa — drošību un likumu ievērošanu. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ir apstiprinājis atpakaļuzņemšanas nolīgumu starp ES un Pakistānu, kas atvieglos liela skaita Pakistānas pilsoņu izraidīšanu, kas nelegāli uzturas Eiropā. Lai gan mums ir nepieciešams slēgt nolīgumus ar trešām valstīm, kas nosaka atpakaļuzņemšanas procedūras personām, kas nelegāli uzturas Eiropā, jautājums par Pakistānu ir īpašs. Islamabada faktiski joprojām nav ratificējusi 1951. gada Ženēvas konvenciju, kas attiecas uz bēgļu statusu. Nolīgums attiecas arī uz tām personām, kas Pakistānu izmantojuši kā tranzīta valsti, no kuriem daudzi ir afgāņi, ko tagad vieglāk būs nosūtīt atpakaļ uz kara plosīto valsti, no kurienes tie bēga. Tas nav pieņemami. Turklāt plūdi šajā vasarā radīja Pakistānā vienu no vissmagākajām krīzēm tās vēsturē. Pašreizējā situācija ir tāda, ka droša atgriešanās šajā valstī, kam jau ir problēmas ar lielu pārvietoto personu pieplūdumu, nav iespējama. Humānas un saprātīgas imigrācijas politikas formulēšana ir viens no galvenajiem izaicinājumiem sabiedrībai, un tā ir jāveic, pienācīgi ievērojot tiesiskumu. Tādēļ nevaru atbalstīt šo nolīgumu par atpakaļuzņemšanu līdz brīdim, kad Pakistāna ratificēs Ženēvas konvenciju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ir labi zināms, ka Pakistāna ir daudzu nelegālu imigrantu izcelsmes zeme. Tādēļ ir lietderīgi izstrādāt ātrus un iedarbīgus līdzekļus, lai sazinātos ar tās iestādēm.

Apzinos tos iebildumus, kādi varētu būt šī Parlamenta kreisā spārņa pārstāvjiem pret šo nolīgumu, bet uzskatu, ka viņi jauc nelegālo imigrāciju ar tiesībām uz patvērumu un pozitīvus personiskos uzskatus ar pozitīvu sabiedrisko politiku.

Atbalstu šīs rezolūcijas būtību. Nolīgums starp ES un Pakistānu nav tikai par termiņa atpakaļuzņemšanu — pozitīvi, ka tas ir arī divpusējs nolīgums, kas ir vērsts uz nelegālo imigrantu izraidīšanu vai izdzīšanu, ja vēlaties, no viņu attiecīgajām teritorijām.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Nolīguma mērķis ir veicināt sadarbību starp ES dalībvalstu un Pakistānas valdībām, lai paātrinātu atpakaļuzņemšanas procesu. Lai to panāktu, nolīgumā ir noteikts pienākums jebkurai valstij, pilnībā pamatojoties uz savstarpības principu, uzņemt atpakaļ savus pilsoņus un noteiktos apstākļos arī trešo valstu pilsoņus vai bezvalstniekus. Tajā ir ietverti arī nepieciešamie tehniskie noteikumi attiecībā uz atpakaļuzņemšanas procedūru. Pakistāna ir nozīmīga tādu migrantu izcelsmes vai tranzīta valsts, kuri vairs neatbilst spēkā esošajiem ieeļošanas, uzturēšanās vai dzīvošanas nosacījumiem ES dalībvalstīs. Lai gan bija nepieciešami 10 gadi, lai panāktu vienošanos, šī nolīguma pieņemšana ir apsveicama, jo tas ir pārāks par iepriekšējiem *ad hoc* noslēgtajiem nolīgumiem šajā jautājumā un tam būs pozitīva ietekme ne tikai ES un Pakistānas attiecībās, bet arī visā reģionā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pamatojam savu balsojumu pret nolīguma par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kas uzturas nelegāli, parakstīšanu, pirmkārt, ar to,

ka tas rada tiesiskās nenoteiktības situāciju. Tomēr vēl svarīgāks iemesls ir mūsu kritiskā nostāja pret Eiropas Savienības noteikto imigrācijas politiku.

Tās tiesiskā sarežģītība negarantē imigrantu tiesību ievērošanu — tā tos kriminalizē, ko jau ir nosodījušas vairākas organizācijas; tā piespiež Pakistānu uzņemt atpakaļ savus pilsoņus, kas ir nelegālā stāvoklī; un cenšas uzvelt atbildību Pakistānai par visu to afgāņu uzņemšanu, kas ir šķērsojuši tās zemi.

Otrkārt, šis nolīgums ir vēl viens kliezdzošs tās liekulības piemērs, kas dominē ES pieņemtajos lēmumos, kura vēlas atkratīties no saviem pienākumiem situācijā, kas kļūst aizvien sliktāka gan afgāņu iedzīvotājiem kopš ASV iebrukuma un NATO ilgstošā okupējošā kara, gan pakistāniešu iedzīvotājiem karā, kas tagad aptver arī Pakistānu.

ES uztverē cilvēki, kas bēg no kara, bada un ciešanām, cenšoties atrast cilvēka cienīgus dzīves apstākļus sev un savām ģimenēm ir nelegālie imigranti vai pat teroristi. ES uztverē tie imigranti, kas bēg no NATO pastrādātajiem noziegumiem, kurus iekāro kriminālie grupējumi un ekspluatē kā lētu darbaspēku apstākļos, kas līdzinās verdzībai, ir nelegālie imigranti un ir jāizraida. Šāda nostāja nav pieņemama.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Balsoju pret nolīgumu par atpakaļuzņemšanu starp ES un Pakistānu. Šis nolīgums ir jau divpadsmitais šāda veida dokuments, bet pirmais, kas jāapstiprina Eiropas Parlamentam. Neskatoties uz vairākkārtējām Eiropas Komisijas prasībām, tajā nav sniegts nekāds iepriekšējo nolīgumu izvērtējums vai ziņojums par tiem, kas būtu ļāvis mums skaidri saprast tos apstākļus, kādos tiek šādi nolīgumi tiek ieviesti. Sevišķi Pakistānas gadījumā, kad politiskā situācija ir ārkārtīgi trausla, šis nolīgums izsauc vairākus iebildumus. Pakistāna, kas netiek slavēta par apzinātu cilvēktiesību ievērošanu, nav starptautisko konvenciju par bēgļiem un bezvalstniekiem dalībniece. Pārrunās šis apstāklis būtu bijis jāizmanto kā *a sine qua non*. Turklāt nolīgumā joprojām ir daudz neskaidru punktu — nav garantiju, ka no tā piemērošanas loka ir izslēgtas nepilngadīgas personas, kā arī procedūras un termiņi ir nedaudz neskaidri. Apstiprinot šo nolīgumu Eiropas Parlaments rada neveiksmīgu precedentu un palaiž garām iespēju radīt tādas iestādes tēlu, kas rūpējas par cilvēktiesību ievērošanu un pieprasa lielāku pārredzamību saistībā ar šādiem nolīgumiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Balsoju pret šo ieteikumu. Lai gan Pakistāna uzņem vairāk bēgļu nekā jebkura cita valsts pasaulē, tā nav parakstījusi Ženēvas Bēgļu konvenciju. ES nedrīkst iesaistīties personu deportāciju veikšanā, vienlaikus neņemot vērā viņu pamattiesības; mums jānodrošina, ka tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana.

Marisa Matias (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Balsoju pret šo ziņojumu, jo ES un Pakistānas nolīgums par atpakaļuzņemšanu dos iespēju nosūtīt cilvēkus uz valsti, kas nav parakstījusi 1951. gadā pieņemto Ženēvas konvenciju, kurā netiek ievērotas cilvēktiesības un kuras iekšējā situācija nesniedz nepieciešamo drošību personām, kas ir atgriezušās.

ES arī neievēros tiesības uz patvērumu, ja tā nosūtīs atpakaļ uz Pakistānu citu valstu, piemēram, Afganistānas, pilsoņus, kas ir ieradušies ES caur Pakistānu, un tā rezultātā šīs personas tiks pakļautas virknei izraidīšanas aktu no valsts uz valsi, ko ES nevar kontrolēt. Turklāt šāds nolīgums par atpakaļuzņemšanu neparedz ne garantijas, ne pārraudzības mehānismus; tajā ir daudz tiesisku iespēju apiet noteikumus un nenoteiktību; un tajā nav paredzēta pietiekama personu identificējošo datu aizsardzība.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Parlaments ir vairākkārt nosodījis Pakistānu par tās diskriminējošo politiku un vajāšanas, kas tiek pieļautas šajā nolīgumā,

sevišķi pret afgāņu bēgļiem. Pat mēnesis nav pagājis kopš briesmīgajiem plūdiem, kas atstāja miljoniem pakistāniešu bez pajumtes.

Šajā nolīgumā tiek nonicināta visa cilvēciskā patiesība. Nepietiek tikai ar to, ka šis līgums, tāpat kā visi šāda veida nolīgumi, ir pretrunā ar Universālās cilvēktiesību deklarācijas 13. pantu, tas ir pretrunā pat ar bēgļu aizsardzības principiem. Balsojot par šo tekstu, tiktu nodarīts zaudējums starptautiskajām tiesībām un humānismam, par kuras mantinieci ES joprojām sevi uzskata. Balsoju pret.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nelegālā imigrācijas apkarošanas vienmēr ir bijusi ES prioritāte. Vienošanās par nolīgumu ar Pakistānu, kas tikai tagad ir pieņemta, ir prasījusi vairākus gadus, un man šķiet, ka tas ir izsvērts dokuments, kura mērķis ir izraidīt tikai tās personas, kas atrodas ES nelegāli. Tādēļ tas neattiecas uz patvēruma meklētājiem vai cilvēkiem, kuru mērķis ir iekārtoties uz dzīvi ES un kuri tādēļ cenšas panākt, lai viņu uzņemšanas valstu atbildīgās iestādes legalizētu viņu stāvokli. Nedrīkstam jaukt nelegālos imigrantus ar cilvēkiem, kuru mērķis ir legāli apmesties uz dzīvi ES teritorijā. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi turpināt izdarīt spiedienu uz Pakistānu, lai šī valsts ratificētu 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoņu un politiskajām tiesībām un ANO Starptautisko paktu pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcisku vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos un sodīšanu.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Nelegālās imigrācijas apkarošanai, protams, jāklūst par katras valsts jautājumu, nevis par spiediena izdarīšanas veidu. Nolīgumi par atpakaļuzņemšanu ir būtiski svarīgi, nodrošinot, ka tiek paredzētas skaidras nosūtīšanas procedūras gadījumos, kad pieteikums ir noraidīts. Pieredze ir rādījusi, ka pretējā gadījumā rezultātā radušies strīdi var ilgt gadiem, bet nelegālie imigranti var izmantot šo nolīgumu, lai noietu pagrīdē un pazustu. Mums jācīnās pret patvēruma sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un fiktīviem patvēruma meklētājiem visā ES un jāpiespī robežapsardzes aģentūrai „Frontex” stingrākas pilnvaras. Ekonomiskajiem migrantiem jāatgriežas savā izcelsmes zemē, kas nozīmē to, ka jāizstrādā un praksē jāievieš saskaņota Eiropas repatriācijas programma. Atbalstu nolīgumu ar Pakistānu kā vēl vienu soli virzienā uz aizvien mazāk kontrolējamās ekonomisko migrantu plūsmas apturēšanu, ko vada maldinoši sapņi par paradīzi.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Nolīgumi par atpakaļuzņemšanu ar trešām valstīm ir svarīgs instruments nelegālās imigrācijas apkarošanai Eiropas Savienībā un tie sniedz atbalstu ES drošības nodrošināšanā. Pakistāna ir nozīmīga tādu migrantu izcelsmes vai tranzīta valsts, kuri vairs neatbilst spēkā esošajiem iecelšanas, klātbūtnes vai uzturēšanās nosacījumiem ES. Nolīguma mērķis ir uzlabot sadarbību starp pieprasījuma nosūtītāju un pieprasījuma saņēmējvalstu administrācijām, lai panāktu atpakaļuzņemšanas procesa ātrāku un efektīvāku īstenošanu. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Balsoju pret šo ziņojumu, jo ES un Pakistānas nolīgums par atpakaļuzņemšanu dos iespēju nosūtīt cilvēkus uz valsti, kas nav parakstījusi 1951. gadā pieņemto Ženēvas konvenciju, kurā netiek ievērotas cilvēktiesības un kuras iekšējā situācija nesniedz nepieciešamo drošību personām, kas ir atgriezušās. ES arī neievēros tiesības uz patvērumu, ja tā nosūtīs atpakaļ uz Pakistānu citu valstu, piemēram, Afganistānas, pilsoņus, kas ir ieradušies ES caur Pakistānu, un tā rezultātā šīs personas tiks pakļautas virknei izraidīšanas aktu no valsts uz valsi, ko ES nevar kontrolēt. Turklāt šāds nolīgums par atpakaļuzņemšanu neparedz ne garantijas, ne pārraudzības mehānismus; tajā ir daudz

tiesisku iespēju apiet noteikumus un nenoteiktību; un tajā nav paredzēta pietiekama personu identificējošo datu aizsardzība.

Nesenie plūdi, kas skāra šo valsti, ir vēl viens iemesls bažām par to cilvēku likteņiem, kam tur jāatgriežas. Tikai pirms divām nedēļām Eiropas Parlaments pauda bažas par humanitāro stāvokli Pakistānā, kas ir radies šīs katastrofas rezultātā. Labējo liekulība kļūs skaidri redzama, ja tiks pieņemts šis nepieņemamais atpakaļuzņemšanas nolīgums; tomēr tas nebūs ar manas balss palīdzību.

Frédérique Ries (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Tāpat kā 385 mani kolēģi deputāti, balsoju par ES un Pakistānas nolīgumu par atpakaļuzņemšanu, kas regulē to personu atgriešanos mājās, kas uzturas ES teritorijā bez atļaujas.

Pēc astoņiem pārrunu gadiem starp Komisiju un Pakistānu, šis dokuments papildina 11 citus atpakaļuzņemšanas nolīgumus, kas ievērojami uzlabo to patvēruma piešķiršanas un imigrācijas politiku, ko Eiropa cenšas veidot. Tas ir tiesisks dokuments, tādēļ ir balstīts uz starptautiskajiem tiesību aktiem un sevišķi uz nerepatriācijas principu — personu nedrīkst izraidīt uz valsti, „kurā viņa brīvība būtu apdraudēta, balstoties uz rasi, ticību, tautību, piederību īpašai sociālai grupai vai politiskajiem uzskatiem”.

Tā kritizētājiem vēlos atbildēt, ka šis nolīgums vismaz ir sasakņots un darbojas ES līmenī, jo nekas neliedz dalībvalstīm noslēgt divpusējos līgumus. Mūsu migrācijas politika ir visaptveroša un ietver cīņu pret nelegālo imigrāciju, kas jāaptur, izmantojot jebkuru iespēju, kas ir mūsu rīcībā.

Tas ir vislabākais veids, kā pasargāt potenciālos migrantus, kuri vēlas sasniegt „Eiropas eldorado” un kas bieži vien ir negodīgu kontrabandistu, visa veida cilvēku tirdzniecības un ekonomiskās ekspluatācijas upuri.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (FR) Diemžēl esam nobalsojuši par šo nolīgumu. Pakistāna ir valsts, kas jau uzņem lielāko bēgļu skaitu pasaulē, un tā nav pat parakstījusi Ženēvas Bēgļu konvenciju. Noslēdzot šo nolīgumu, dalībvalstis galvenokārt uzbrūk afgāņu pilsoņiem — tas ir cinisma kalngals un necienīga rīcība nosūtīt tāda kara upurus atpakaļ uz dzimteni, kurā dalībvalstis ir iesaistītas.

Turklāt Eiropas Komisija, tāpat kā Pakistānas iestādes, nav varējušas rast laiku, lai mums izskaidrotu šī nolīguma iespējamību un ietekmi — nevienam par to nav ne jausmas. Ir bezatbildīgi no manu kolēģu deputātu puses atteikties no mūsu jaunajām prerogatīvām, ko garantē Lisabonas līgums, un akli pieņemt Eiropas Komisijas trešās šķiras garantijas līgumā, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas cilvēktiesības.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Atbalstām ziņojumu par nolīguma parakstīšanu starp ES un Pakistānu par to personu atpakaļuzņemšanu, kas uzturas nelegāli. Šis nolīgums palīdz stiprināt cīņu pret nelegālo imigrāciju ES, atvieglojot procesu tādu Pakistānas pilsoņu izraidīšanai, kas uzturas nelegāli, uz viņu izcelsmes valsti. Mūsu mērķis ir paplašināt šī nolīguma piemērošanu, attiecinot arī uz citām valstīm, no kurām arī bieži vien ierodas nelegālie imigranti.

Īslaicīgā patvēruma centros bieži tiek tērēts laiks, cenšoties iegūt repatriācijas atļaujas no izcelsmes valsts pēc tam, kad ir identificētas personas, kas uzturas nelegāli, pilsonība, un tas rada situāciju, kad ir jāpagarina maksimālais uzturēšanās periods. Tādi nolīgumi kā šodien apstiprinātais, samazinās šo gaidīšanas laiku, un tādēļ būs vieglāk un lētāk veikt nelegālo imigrantu repatriāciju.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šī ir pirmā reize kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kad Eiropas Parlaments balso par atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Šie nolīgumi ir simboliski migrācijas politikai, kas veido Eiropas aizsardzību un izraida personas, kas nabadzības un kara dēļ ir spiesti meklēt glābiņu mūsu teritorijā.

Parlamenta rīcībā tagad ir visi līdzekļi, lai piespiestu Padomi un Komisiju pārvērst savus vārdus darbos.

Mums iesniegtajā nolīguma redakcijā ir daudz trūkumu un tajā nav ietverta neviena garantija attiecībā uz to cilvēku stāvokli, kas tiks nosūtīti atpakaļ uz Pakistānu. Pārāk labi zinām, kā Pakistānā, kura pat vēl nav parakstījusi 1951. gada Ženēvas konvenciju, tiek ievērotas cilvēktiesības.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa aicina izvērtēt esošos atpakaļuzņemšanas nolīgumus, jo tādā veidā tiktu uzsvērtā šāda politikas graujošā ietekme, kas nicinoši izturas pret cilvēkiem, kuriem nav paveicies piedzimt ES teritorijā.

Šis balsojums neuzlabo Eiropas Parlamenta tēlu — tagad tas ir zaudējis iespēju būt sadzirdētam jautājumā par to, kā runas par cilvēktiesību ievērošanu būtu jāpiemēro praksē.

Ziņojums: Metin Kazak (A7-0238/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), rakstiski. – Šis grozījums sniedz iespēju daudziem ES iedzīvotājiem, kā arī deputātiem, kas viņus pārstāv, darīt zināmu savu neapmierinātību un iebildumus sakarā ar Turcijas dalību un ar to saistīto politisko savienību. Tomēr mēs nevēlamies, lai tas tiktu veikts uz brīvā tirdzniecības ar Turciju veicināšanas rēķina, un bez tarifu barjerām, šajā apmērā ziņojumā nekas nav mainīts. Daudzi lēmumi ir aizskaroši — brīvās tirdzniecības nolīgumi paredz tarifu barjeras. Muitas savienības tās iekšēji atceļ, bet ārēji turpina atļaut un pat tās izveido. Un, protams, muitas savienības ierobežo un neatļauj dalībniekiem nekādu brīvību pārrunās par komerciālu vienošanos. Neskatoties uz šīm bažām par muitas savienībām konceptuāli, Turcijas apstākļos akceptējam to ziņojuma satura daļu, kas ir saistīta ar muitas savienību, jo tā dod iespēju tiem, kas ir pret pilntiesīgu Turcijas dalību ES, reģistrēt savu balsojumu. Jāņem vērā, ka rezultātā tikai 38 no 736 deputātiem nobalsoja pret Turcijas iestāšanos politiskajā savienībā.

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Turcija veic platus soļus ceļā uz atvērtāku un demokrātiskāku valsts attīstību, ne tikai ekonomikas un komercijas jomā, bet arī no tiesiskuma principu ievērošanas viedokļa.

Turcija ir viena no galvenajām ES ekonomikas un tirdzniecības partnerēm, kas ir septītajā vietā ES importa un piektajā vietā tās eksporta tirgus ziņā. Neskatoties uz tās unikālo ģeopolitisko stāvokli un lomu tirdzniecībā visā pasaulē, Turcija joprojām neatlaidīgi uztur tehniskas barjeras tirdzniecībai un joprojām pārmērīgi piemēro aizsardzības pasākumus.

Ir vēl daudz darāmā preču viltošanas apkarošanā, valsts iepirkuma līgumu pārredzamības un atvērtības ārvalstu uzņēmējdarbībai uzlabošanā un preču brīvās aprites veicināšanā. Līdzīgs darbs jāiegulda arī cilvēktiesību jomā. Faktiski joprojām pastāv kurdu minoritātes diskriminācija, un joprojām tiek pārkāptas sievietes tiesības un arodbiedrību tiesības. Tādēļ cilvēktiesību un pamatbrīvību universāluma un nedalāmības ievērošanas principi ir būtiskas prioritātes, un šajā jomā vēl ir daudz darāmā.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ņemot vērā, ka Turcija ir bijusi muitas savienībā ar Eiropas Savienību jau kopš 1996. gada, ekonomikas un tirdzniecības attiecības starp abām pusēm ir lielā mērā attīstītas. Turcija ir septītā ES tirdzniecības partnere, turpretī ES ir pirmā Turcijas tirdzniecības partnere. Mums jāstiprina tirdzniecība. Tomēr tirdzniecībai arī turpmāk jābūt ienesīgai abām pusēm. Tādēļ balsoju par manas grupas — Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu), iesniegto aicinājumu uz lielāku savstarpību. Turcijai jāpārstāj izmantot antidempinga instruments protekcionisma mērķiem, jāpārdomā tās radītā tehniskās barjeras tirdzniecībai un jāuzlabo intelektuālā īpašuma tiesību piemērošana.

George Becali (NI), *rakstiski*. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, jo Turcija ir kļuvusi par Eiropas Savienības septīto lielāko tirdzniecības partneri, kamēr ES ir Turcijas vislielākā tirdzniecības partnere. Turcija darbojas kā savienjošs posms starp Vidusjūras reģionu, Vidējiem Austrumiem, Āziju, Melnās jūras reģionu un Kaukāza reģionu, un ar to jau kopš 1963. gada ir noslēgts muitas savienības līgums.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Apspriežamajai tēmai nepārprotami ir komerciāls un ekonomisks raksturs, bet galu galā nevaram ignorēt faktu, ka runa ir par valsti, kas gaida uzaicinājumu pievienoties ES un pret kuras iestāšanos ir celti iebildumi.

Manu pārliecību balsot pret šo ziņojumu, neskatoties uz to, ka augstu novērtēju tos pozitīvos aspektus, ko sniedz tirdzniecības attiecību padziļināšana ar augsta izaugsmes tempa valsti, nosaka politiskais aspekts. Ekonomisko attiecību uzlabošana ar valsti nedrīkst pārvērst par Trojas zirgu kā līdzekli, un baidos, ka šajā gadījumā tieši tā arī notiek, lai panāktu šīs valsts pievienošanos ES.

Man ir aizdomas, ka Parlamenta atzinīgais Turcijā nesen notikušā konstitucionālā referenduma novērtējums ir pielīdzināms politiskam Turcijas valdības atbalstam. Tomēr, manuprāt, mums vajadzētu nopietni ierobežot savu sadarbību ar Turciju tikai tirdzniecības attiecību izveidošanas apmērā, tomēr atbilstošu uzmanību veltot ietekmei uz mūsu lauksaimniecības sistēmu un draudiem, ka Eiropa tiks pārpludināta ar viltotu preču pieplūdumu (šajā ziņā Turcija ir otrā vietā aiz Ķīnas).

Tomēr šodien Turcija rada lielākus draudus nekā jebkad Eiropas identitātei un politiskajai solidaritātei, un mums visiem jāpārliecinās, ka ir daudz vēlamāk, ja šī valsts paliktu, kas ir tikai dabiski, ārpus Eiropas robežām.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Statistika rāda, ka Eiropas Savienība ir Turcijas lielākā tirdzniecības partnere, ievērojami apsteidzot citas valstis. Tomēr tirdzniecības darījumu skaits pēdējos gados ir samazinājies par labu jaunattīstības valstīm. Ņemot vērā šo apjomu kopā ar stabilajām saitēm, kas pastāv starp Turciju un Eiropas Savienību, to komerciālajām un ekonomiskajām attiecībām jāvelta pienācīga uzmanība.

Uz šī fona jāveic nepieciešamie pasākumi, lai attīstītu šīs attiecības vēl tālāk. Muitas savienībai, kas pirms 14 gadiem tika nodibināta starp Turciju un Eiropas Savienību un kas joprojām ir nepilnīga, jāklūst efektīvākai. Ņemot to vērā, nekavējoties jāvelta uzmanība neatrisinātiem jautājumiem, bet Turcijai un ES jāaskaņo to tirdzniecības politika, sevišķi brīvās tirdzniecības nolīgumu un reģionālās tirdzniecības kontekstā. Šie pasākumi varētu radīt labvēlīgus apstākļus, no kuras iegūtu abas ekonomikas. Sevišķi svarīgi ir tas, lai ES pievērstu lielāku uzmanību Turcijai, jo tās loma pēdējos gados ir paplašinājusies, sevišķi, iegūstot lielāku sviras efektu no tās unikālā ģeopolitiskā stāvokļa, kas darbojas kā savienjošs posms starp Vidusjūras reģionu, Vidējiem Austrumiem, Melno jūru un Kaukāza reģionu.

Lara Comi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Turcija ir stratēģiska Eiropas Savienības partnere. Atskaitot tiešo tirdzniecību starp Turciju un mūsu valstīm, kas arī ir svarīga, tā atrodas tieši pie mūsu dienvidaustrumu robežām, ir tās pašas aizsardzības alianses locekle kā lielākā daļa ES dalībvalstu un sniedz mums iespēju piekļūt enerģijas resursiem un izejmateriāliem. Turklāt nesēnotikušais konstitucionālais referendums ir solis virzienā uz *acquis communautaire* pieņemšanu un pelna pienācīgu atzinību.

Šim ziņojumam ir ievērojami nopelni tajā ziņā, ka galvenā uzmanība tajā ir vērsta uz vissvarīgāko ES aspektu, kā arī uzsver tā kritisko nozīmi kopā ar visiem pozitīvajiem elementiem. Sevišķi tas parāda, kā daudzos līmeņos tiek īstenotas attiecības ar šo valsti. Šīm iestādēm ir problemātiski apkopot to sarežģītību vienkāršā lēmumā — par vai pret atbilstību.

Visi šie apsvērumi veido pamatu, uz kura būvēt ceļu Turcijai uz Eiropu, kā arī dod iemeslu uzskatīt Turciju par jau daudz tuvāk esošu valsti nekā līgumi varētu likt mums domāt. Uzskatu, ka ir pareizi sekot referenta noteiktajam virzienam, jo no tā iegūtu abas puses.

Robert Dušek (S&D), *rakstiski.* – (CS) Ziņojums par tirdzniecības attiecībām ar Turciju norāda uz lielākajiem panākumiem un problēmām tirdzniecībā starp ES un Turciju. Turcijai ir jau kopš 1963. gada ir noslēgts asociācijas nolīgums ar ES, kas rezultātā 1963. gadā tika izveidota muitas savienība. Muitas savienības izveide veicināja lielāku tirgus integrāciju un Turcija ir kļuvusi par vienu no galvenajām ES tirdzniecības partnerēm. Piemēram, 2009. gadā Turcija uz ES eksportēja preces ar kopējo vērtību EUR 33,6 miljardu apmērā, bet no ES importēja preces aptuveni EUR 40,4 miljardu apmērā. Par spīti šiem panākumiem, savienības paplašināšana attiecībā uz pakalpojumiem un valsts iepirkuma līgumiem, kā arī tādu aktuālu problēmu novēršana kā, piemēram, nepilnības intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanā Turcijā veicinās turpmāko komerciālo un finansiālo attiecību attīstību starp ES un Turciju.

Saskaņā ar ziņojumu Turcijas kandidēšana uzņemšanai ES kavē veikt visaptverošu muitas savienības reformu. Tādēļ ir nepieciešams apsvērt, kuras no iepriekš minētajām integrācijas un sadarbības iespējām ir visizdevīgākās abām pusēm, kā arī vislietderīgākās ekonomikas krīzes apstākļos. Manuprāt, referents ir iekļāvis visus galvenos jautājumus, un ziņojums kopumā nav vienpusējs. Šo iemeslu dēļ balsoju par ziņojuma apstiprināšanu.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Balsoju par ziņojumu attiecībā uz tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Turciju. Galīga kopš 1996. gada starp ES un Turciju noslēgtās muitas savienības ieviešanas process pašlaik pārvar vēl atlikušo birokrātisko, tostarp ar tarifu un netarifu barjerām saistīto, šķēršļu novēršanu. Uzskatu, ka nepieciešamība Turcijai ir vienlīdz svarīgi iekļaut sievietu nodarbinātības jautājumu tās ekonomikas un sociālās politikas centrā, ņemot vērā, ka sievietu līdzdalības līmenis darba tirgū ir tik zems.

Nigel Farage (EFD), *rakstiski.* – Šis grozījums sniedz iespēju daudziem ES iedzīvotājiem, kā arī deputātiem, kas viņus pārstāv, darīt zināmu savu neapmierinātību un iebildumus sakarā ar Turcijas dalību un ar to saistīto politisko savienību. Tomēr mēs nevēlamies, lai tas tiktu veikts uz brīvā tirdzniecības ar Turciju veicināšanas rēķina, un bez tarifu barjerām, šajā apmērā ziņojumā nekas nav mainīts. Daudzi lēmumi ir aizskaroši — brīvās tirdzniecības nolīgumi paredz tarifu barjeras. Muitas savienības tās iekšēji atceļ, bet ārēji turpina atļaut un pat tās izveido. Un, protams, muitas savienības ierobežo un neatļauj dalībniekiem nekādu brīvību pārrunās par komerciālu vienošanos. Par spīti šīm bažām par muitas savienībām, mēs Turcijas situācijas kontekstā, mēs ejam kopsolī ar muitas savienību, jo tas ļauj tiem, kas ir pret Turcijas dalību ES, to pateikt.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienība un Turcija jau daudzus gadus ir bijušas svarīgas tirdzniecības partneres. Šī partnerība, kas ir savstarpēji izdevīga, ir atdūrusies pret vairākiem šķēršļiem no Turcijas puses, kas cenšas ierobežot Eiropas precēm piekļuvi tās tirgum, nosakot administratīvus un birokrātiskus nosacījumus.

Ceru, ka šīs barjeras tiks atceltas, ka Turcija veiks apņēmīgus pasākumus Eiropas preču viltošanas apkarošanai un aizsargās to radītāju likumīgās tiesības gūt ienākumus no saviem izgudrojumiem un ka tirdzniecības un ekonomiskās attiecības starp ES un Turciju augs un kļūs stiprākas.

Kā jau man bija iespēja šodien pateikt, neatkarīgi no tā, kādas izskatīsies attiecības starp ES un Turciju nākotnē, ceru, ka tās būs vērstas vienā virzienā un attīstīsies pa dialoga un efektīvas sadarbības ceļu un ka Turcija turpinās šo iesākto ceļu brīvības un demokrātijas virzienā saskaņā ar Rietumu vērtībām.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) 1963. gadā Turcija un EEK parakstīja asociācijas nolīgumu, kas paredzēja muitas savienības izveidi (*Customs Union — CU*) 1996. gadā. Šis pasākums ļāva padziļināt ekonomiskās attiecības ar *CU* palīdzību. Preces, uz kurām attiecas *CU*, ietver visa vieda rūpnieciskos ražojumus un pārstrādātus lauksaimniecības produktus. 2009. gadā Turcijas eksports uz ES palielinājās līdz EUR 33,6 miljardiem, bet imports no ES sasniedza EUR 40,4 miljardu līmeni. Saskaņā ar Pasaules Bankas statistiku, Turcija kļuva arī par valsti ar 17. lielāko ekonomiku; tā bija 20. lielākā ārvalstu tiešo investīciju saņēmēja. 1996. gadā izveidotā *CU* neattiecas uz lauksaimniecības produktiem un tādām jomām kā, piemēram, valsts iepirkumi. Valsts iepirkumu līgumu jomā Turcija joprojām konkursu pretendentiem no Turcijas piedāvā atlaidi 15 % apmērā. Aicinu Turciju vienkāršot tās birokrātiskās procedūras, atcelt atlikušās tarifu un netarifu barjeras un novērst nevajadzīgus šķēršļus tirdzniecībai starp ES un Turciju.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šajā ziņojumā ir jūtami centieni nostiprināt ekonomiskās un tirdzniecības attiecības ar Turciju, kuru mērķis faktiski ir pakļaut šo valsti ES interesēm. Norādes uz to ir skaidri izteiktas un to ir daudz — atlikušo tarifa un netarifa barjeru likvidēšana starp ES un Turciju, atvērta tirdzniecības un investīciju režīma uzturēšana, Turcijas spēja turēties pretī protekcionisma vilinājumam iekšzemes ekonomikā un muitas savienības paplašināšana, attiecinot to uz lauksaimniecības produktiem, pakalpojumiem un valsts iepirkumiem.

Šo ekonomisko un tirdzniecības attiecību attīstība ir izdevīga tikai lielajiem ES un Turcijas monopoluzņēmumiem un ir nepārprotami kaitējoša strādājošiem, kas zaudētu savas tiesības, lai palielinātu konkurētspēju, un maziem un vidējiem uzņēmumiem, un lauksaimniekiem, kas sastopas ar aizvien vairāk pieaugošām ražošanas izmaksām, kā arī ienākumu samazināšanos un zemākām savu produktu cenām.

Pret Turciju vērtais spiediens ievērot noslēgtos nolīgumus tomēr ir pozitīvs. Tas paredz attiecību normalizēšanu ar visām ES dalībvalstīm, tostarp ar Kipru. Ekonomiskās un tirdzniecības attiecības nedrīkst kļūt par prioritārām salīdzinājumā ar iedzīvotāju interesēm, un jebkurš progress attiecībās ar Turciju ir jāpanāk ar nosacījumu, ka tiek izbeigta šīs valsts īstenotā Kipras ziemeļu daļas okupācija.

Lorenzo Fontana (EFD), *rakstiski*. – (IT) Pēc maniem ieskatiem, šinī ziņojumā ir ietverta uzkrītoša neprecizitāte, jo tajā ir norādīts, ka Turcijas ekonomika ir sestā lielākā Eiropā. Šo apgalvojumu jebkurā gadījumā ģeogrāfija kategoriski atspēko, jo gandrīz visa Turcija ir izvietota Āzijas kontinentā.

Grozījums, kurā Parlaments norāda uz savu gandarījumu par nesenā Turcijas referenduma iznākumu, arī apdraud šo attiecību neitralitāti, piešķirot tam vairāk politiskas nokrāsas un attālinoties tikai un vienīgi no to ekonomiskā izvērtējuma. Šo iemeslu dēļ baidos, ka nevaru atbalstīt *Kazak* kunga ziņojuma apstiprināšanu.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Balsojām par grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” iesniegto rezolūcijas priekšlikumu, lai gan tas ir neapmierinošs. Tomēr tajā ir skaidri pateikts, ka esošo attiecību padziļināšana starp ES un Turciju aizstās un padarīs neaktuālu šis valsts pievienošanās Eiropas Savienībai.

Tomēr jebkāda turpmākā attiecību padziļināšana starp Turciju un ES jāveic atkarībā no tā, vai Turcija spēs atzīt Kipru kā valsti, kuras eksistenci tā turpina noliegt un daļu no kuras tā ir nelikumīgi un militārā veidā okupējusi. Turcija — valsts, kas var ar sevi lepoties un kas ir bijušais sabiedrotais cīņā pret komunisma draudiem, ir kā tilts no Eiropas uz Āziju. Tā ir tilts, bet tā nav Eiropas valsts ne ģeogrāfiskā, demogrāfiskā, vēsturiskā, ne arī kultūras ziņā.

Visbeidzot, atzīstiet, ka Ankarā dotajiem solījumiem 1963. gadā, kad aukstais karš bija sasniedzis augstāko punktu, un, kas tika sniegti stratēģisku iemeslu dēļ, vairs nav nekādas nozīmes, un ka mēs — gan eiropieši, gan arī turki, izšķiestu mazāk laika, ja apsvērtu privilīģētas partnerattiecību izveidi, nevis dalību ES, ko mūsu iedzīvotāji nevēlas un pret ko iebilst arī daudzi turki.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Turcija ir nozīmīga Eiropas Savienības tirdzniecības partnere. Salīdzinot tieši, Turcija ir septītā lielākā importētāja valsts tirdzniecības jomā ar ES-27 un tā ir piektā lielākā valsts eksporta ziņā. 2009. gadā kopējais tirdzniecības apjoms sasniedza gandrīz EUR 80 miljardus. No Turcijas viedokļa raugoties, Eiropas Savienība ir tās spēcīgākā tirdzniecības partnere gan importa, gan eksporta ziņā, un tā ir tālu priekšā tādām valstīm kā Krievija, Ķīna un Savienotās Valstis. Šīs izcilās ekonomiskās un tirdzniecības attiecības ir jāturpina un jāattīsta tālāk. Kopējas muitas savienības izveide 1996. gadā šajā ziņā bija sevišķi svarīgs solis uz priekšu. Neskatoties uz to, mums nepieciešams izskaust tādas pretrunas kā antidempinga pasākumi vai diskriminācija pret ārvalstu uzņēmumiem no Turcijas puses, kas ir pretstatā spēkā esošajiem nolīgumiem. Pat intelektuālā īpašuma tiesību realizācijas jomā ir vēl daudz darāmā, lai izpildītu vienošanās. Pilnīgi noteikti atbalstu *Kazak* kunga pašiniciatīvas ziņojumu, kurā tiek atklātas problemātiskās jomas mūsu tirdzniecības attiecībās ar Turciju un kurā tiek aicināts šīs problēmas novērst.

Jean-Marie Le Pen (NI), *rakstiski*. – (FR) *Kazak* kunga ziņojums liek mums noticēt, ka muitas savienība, kas izveidota ar 1963. gada EEK/Turcijas asociācijas nolīgumu, Eiropas Savienības un Turcijas ekonomiskās un komerciālās integrācijas ziņā ir bijusi veiksmīga; ka tā ir varējusi, cita starpā, veicināt Eiropas, un tātad arī Francijas, izaugsmi. Izņemot faktu, ka Turcija šajā procesā ir izpildījusi savas saistības tikai ļoti ierobežotā apmērā, vairāku desmitu gadu laikā esam novērojuši pārceļšanās un milzīga skaita darba vietu zaudēšanas tendenci. Tas nekādā gadījumā internacionālistu alianses ietvaros neatbilst ekonomiskam un sociālam ieguvumam mūsu valstij un mūsu Eiropas kaimiņiem. Tomēr tā vietā, lai to atzītu, šinī ziņojumā ir pat uzdrīkstēšanās kritizēt nacionālo tehnisko normu un standartu izmantošanu kā līdzekli, lai aizsargātu nacionālos tirgus; standartu, ko referents uzskata par pārmērīgiem antidempinga pasākumiem un kuri tādēļ ierobežo turku tirdzniecību Eiropā. Tas viss, protams, ir paredzēts, lai stiprinātu Turcijas ES pievienošanās procesu, šoreiz no industriālā un komerciālā izdevīguma puses, kas jāiegūst peļņas kārajiem Eiropas

un pasaules mēroga internacionālistiem un ultraliberāļiem. Protams, ka noraidām visu, kas šādā veidā varētu tikt ieviests.

Morten Løkkegaard (ALDE), rakstiski. – (DA) Vēlos uzsvērt, cik gandarīts esmu, ka mēs Eiropas Parlamentā spējam vienoties aicināt uz arvien ciešāku ekonomisko sadarbību ar Turciju, neskatoties uz augsto skepticisma līmeni, kāds valda lielā daļā Eiropas sabiedrības attiecībā uz lielāku ES un Turcijas integrāciju. Šis skepticisms ir pilnībā saprotams. Daudzus gadus Turcijai ir bijis ļoti grūti izpildīt prasības, ko ES diezgan pamatoti nosaka dalībai tajā. Neskatoties uz to, Eiropai jāturpina neatlaidīgi pieprasīt Turcijas dalību nākotnē.

Ar tās 75 miljonu lielo iedzīvotāju skaitu Turcija ir liels tirgu Eiropas eksportētājiem un tā jau tagad ir Eiropas septītā lielākā tirdzniecības partnere. Turcija iegādājas lielu daļu no ES eksporta apjoma, kas rada izaugsmi un darba vietas Eiropā. Mēs pērkam lētas preces no Turcijas, kas nodrošina mūsu patērētājiem lētākas un atšķirīgāka sortimenta preces lielveikalu plauktos. Citiem vārdiem runājot, Turcijai ir svarīga loma Eiropas ekonomikā.

Tomēr tikai pateicoties tirdzniecībai ar precēm, pieaug integrācija starp Turciju un ES. Pakalpojumu nozare atpaliek, un tādēļ es vēlos aicināt tirdzniecības nolīgumā iekļaut pakalpojumu nozari. Vienlaikus jāizdara spiediens uz Turciju jāizdara spiediens, lai tā likvidētu barjeras, kas pastāv sevišķi attiecībā uz preču brīvo apriti. Tas ir nepieciešams, lai varētu turpināt pievienošanās sarunas. Ja tas nenotiks, ir grūti iedomāties, ka mēs varētu attīstīt arvien ciešāku sadarbību ar Turciju. Turcijas dalība ES joprojām ir ilgtermiņa mērķis. Tādēļ ir svarīgi, lai kopā mēs spētu atrisināt savstarpējās problēmas un lai Turcija no savas puses izpildītu pievienošanās nolīgumā noteiktās saistības.

Ceru, ka, neskatoties uz skepticismu par Turcijas dalību ES, kas valda lielā daļā Eiropas sabiedrības, varam Turciju saglabāt kā ciešu tirdzniecības partneri un sadarbības partneri, un ka neaizbiedēsim Turciju, lielāko ES valstu līderiem vairākkārt noraidot tās iespējamo pievienošanos nākotnē.

Turcija mums ir vajadzīga, un ne tikai no ekonomiskā viedokļa raugoties. Turcijai ir svarīga loma reģionālā mērogā Vidējos Austrumos un tā ir nozīmīga NATO sadarbības partnere. Tādēļ neatraidīsim Turciju, bet tā vietā attīstīsim mūsu sadarbību, sevišķi, uzlabojot ekonomisko sadarbību.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir īsts muitas savienības un beznosacījumu brīvās tirdzniecības, starp Turciju un trešām valstīm noslēgto brīvās tirdzniecības nolīgumu, Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumu un „Nabucco” projekta ieviešanas slavinājums. Nevaram atbalstīt ziņojumu, kura struktūra nav savienojama ar mūsu redzējumu, par spīti dažiem uzlabojumiem, pateicoties kreiso iesniegtajiem grozījumiem, sevišķi attiecībā uz sociāli ekonomisko stāvokli, bezdarbu jauniešu un sieviešu vidū un arodbiedrību tiesībām, kā arī pozitīvo atsauci uz Turcijas saistībām saistībā ar asociācijas nolīguma papildu protokolu. Tie vēlas panākt, lai Turcija kļūst par 28. valsti brīvajā tirgū, nepiešķirot šai valstij pilnas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesības un pienākumus. Mēs esam pret šo jauno atlikšanas stratēģiju.

Mario Mauro (PPE), rakstiski. – (IT) Turcijai Eiropas Savienība ir tās vadošā tirdzniecības partnere. Lai gan tā rezultātā tirdzniecības apjoms ir ļoti liels, ziņojumā tik un tā ir izklāstītas problēmas, kādas pastāv mūsu tirdzniecības attiecībās.

Viena no šādām problēmām, ko nekādā gadījumā nedrīkstam izlaist, ir fakts, ka Turcija jau piekto gadu pēc kārtas vēl nav izpildījusi savu pienākumu piemērot asociācijas nolīguma

papildu protokolu un nav novērsusi visus šķēršļus preču brīvajai aprītei. Piemēram, tās durvis joprojām ir slēgtas preču importam no Kīpras.

Šie un citi jautājumi, kas lielā mērā tika uzsvērti, pateicoties Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) iesniegtajiem grozījumiem, ir devuši iespēju ziņojumā panākt lielāku līdzsvaru, kurā jebkādā gadījumā pamatoti nav ietverta neviena atsauce uz jebkādam dziļākām politiska rakstura saitēm starp Eiropas Savienību un Turciju.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Turcija, kā jau visas valstis, ir suverēna valsts un kā tāda tā ir jārespektē. Ir nepieņemami, ka Eiropas Savienība uzdrīkstas tai draudēt ar sarunu iesaldēšanu par to, kas turklāt ir diezgan nevēlama pievienošanās, ņemot vērā sociālo un fiskālo saskaņošanu, kas jāveic virzienā no augšas lejup.

Šis Parlaments neattaisnotu to draudzīgo attieksmi, kādu turku iedzīvotāji izrāda pret to, ja tā balsotu par ziņojumu, kas uzliek tiem pienākumu izpostīt savas darba vietas lauksaimniecības nozarē (50 % no visām darba vietām Turcijā), atceļot visus nodokļus par lauksaimniecības produkciju, un kas veicina investoru tiesības vairāk nekā iedzīvotāju tiesības. Balsoju pret šo tekstu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Labi zināms, ka Turcija ir viena no galvenajām ES tirdzniecības partnerēm. Šīs attiecības ir senas un aizsākās 1963. gadā; tās tika padziļinātas, izveidojot muitas savienību 1993. gadā, kas ir paredzēta sākotnējā nolīgumā. Par spīti visam joprojām ir daudz birokrātisku šķēršļu, kas kavē abām pusēm vēl izdevīgāku tirdzniecības un ekonomisko attiecību izveidošanos. Turcijai tādēļ jāveic papildu pasākumi, lai novērstu šādus šķēršļus, kas kalpotu kopējam labumam.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Man gribētos, lai Turcijas valdība uztvertu šo rezolūciju kā sava veida avansu, tāpēc es nobalsoju „PAR”. Ja Turcija nākotnē nesadarbosies ar ES struktūrām Kīpras un Armēnijas jautājumos, es konsekventi balsošu pret jebkuru paslābinājumu Turcijai. Nav normāla situācija, ka Turcijas valdība pat neatzīst faktu par pagājušā gadsimta sākumā notikušo armēņu genocīdu, kad tika nogalināti miljoniem nevainīgu cilvēku. Turcijas blokāde pret Armēniju šodien ir slikts signāls Eiropas Savienībai. Avanss ir izsniegts, tagad gaidīsim pozitīvas pārmaiņas no Turcijas puses.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Jautājums par ES dalību ir tāds, kas būtībā nebūtu nemaz jāuzdod to atšķirīgo kultūras un reliģisko uzskatu dēļ, kas jau tagad apdraud sabiedrisko mieru Eiropas Savienībā. Pievienošanās ES neskar tikai ekonomiskās attiecības. Tās rezultātā ES ienāk arī tie politiskie un kultūras jautājumi, kā arī tieši tie reliģiskie un sociāli politiskie uzskati, kas nav savienojami ar tādu Eiropu, kurai raksturīga Rietumu, kristīgā tradīcija. Ņemot vērā, ka Turcija ir saņēmusi EUR 1,3 miljardus ES subsīdijās tikai laika posmā no 1996. līdz 2005. gadam, būtu jārod iespēja uzsākt diskusiju par stratēģisku partnerību. Labāk funkcionējošas muitas savienības ieviešanas apsvēršana ar mērķi uzlabot tirdzniecības attiecības ar Turciju, ir laika izšķiešana, kamēr šajā ziņā Turcijas valdība nespēj izpildīt savas pašreizējās saistības attiecībā uz Kīpru. Tādēļ šodien balsoju pret šo ziņojumu.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Balsoju pret šo ziņojumu, jo Kazak kungs ir studējis Francijā, saņemdam stipendiju no Turcijas valsts, un tādēļ šeit ir skaidri redzams interešu konflikts.

Tādēļ uzskatu par daudz atbilstošāku nosūtīt rezolūciju atpakaļ komitejai un nomainīt referentu. Tekstā arī Turcijas ekonomika ir raksturota kā Eiropas ekonomika, nevis kā Āzijas ekonomika. Negribētos domāt, ka pieaugums tirdzniecībā starp ES un Turciju varētu

tikt izmantots kā pamatojums pēdējās pievienošanās procesam ES. Mēs nevēlamies veidot Eirarābiju!

Paul Nuttall (EFD), *rakstiski*. – Šis grozījums sniedz iespēju daudziem ES iedzīvotājiem, kā arī deputātiem, kas viņus pārstāv, darīt zināmu savu neapmierinātību un iebildumus sakarā ar Turcijas dalību un ar to saistīto politisko savienību. Tomēr mēs nevēlamies, lai tas tiktu veikts uz brīvā tirdzniecības ar Turciju veicināšanas rēķina, un bez tarifu barjerām, šajā apmērā ziņojumā nekas nav mainīts. Daudzi lēmumi ir aizskaroši — brīvās tirdzniecības nolīgumi paredz tarifu barjeras. Muitas savienības tās iekšēji atceļ, bet ārēji turpina atļaut un pat tās izveido. Un, protams, muitas savienības ierobežo un neatļauj dalībniekiem nekādu brīvību pārrunās par komerciālu vienošanos. Neskatoties uz šīm bažām par muitas savienībām konceptuāli, Turcijas apstākļos akceptējam to ziņojuma satura daļu, kas ir saistīta ar muitas savienību, jo tā dod iespēju tiem, kas ir pret pilntiesīgu Turcijas dalību ES, reģistrēt savu balsojumu. Jāņem vērā, ka rezultātā tikai 38 no 736 deputātiem nobalsoja pret Turcijas iestāšanos Politiskajā savienībā.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Pēdējo mēnešu laikā svarīgu nozīmi ir ieguvis jautājums par ES dalībvalstu vīzu politika attiecībā uz Turcijas uzņēmējiem. Pēc vīzas saņemšanas prasību atvieglošanas ar Franciju, Stambulas Tirdzniecības kamera (*Istanbul Chamber of Commerce — ITO*) šī gada februārī parakstīja nolīgumu arī ar Itāliju. Saskaņā ar šo nolīgumu uzņēmējiem tiks piešķirta vairākkārtējas iebraukšanas vīza Šengenas zonā, kas būs derīga piecus gadus, ja tie varēs uzrādīt *ITO* izdotu izziņu. Šī vīza dod viņiem atļauju ceļot uz visām Šengenas valstīm. Tā rezultātā Vācija ir tikusi kritizēta — nepamatoti, par tās stingro vīzu politiku. Tā vietā ES būtu jāuztver nopietni Vācijas bažas par šādu vīzu režīma liberalizāciju. Eiropas Savienībā Vācija ir valsts ar vislielāko turku migrantu slogu. Pastāv liels risks, ka tā sauktā „uzņēmēju vīza” rezultātā radīs pastāvīgo uzturēšanos „pa sētas durvīm”. Nevis Turcijas Tirdzniecības kamera, bet gan ceļošanas galamērķa valsts drīkst atsevišķos gadījumos izlemt, vai vīza uzņēmējdarbības mērķiem ir vai nav jāpiešķir. Problēma vienkārši ir tā, ka Francijas un Itālijas liberālā vīzu politika ir pavērusi durvis arī uz pārējo Šengenas zonu. Tas ir nopietns nacionālās suverenitātes pārkāpums. Komisijai būtu steidzami jāizskata šī problēma kontekstā ar tirdzniecības attiecību attīstību ar Turciju.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Ziņojumā tiek apgalvots, ka ES pievienošanās sarunu kontekstā, vispirms ir jāuzlabo muitas savienība ar Turciju. Tādēļ muitas savienība ir jāpaplašina, to piemērojot arī, piemēram, lauksaimniecības un pakalpojumu nozarē, un attiecībā uz valsts iepirkumu. Pašreiz notiekošajās sarunās netiek skartas tikai ekonomiskās attiecības. Tajās tiek skarti arī politiskie un kultūras jautājumi, un atšķirīgie reliģiskie un sociāli politiskie uzskati, kas nav savienojami ar tādu Eiropu, kurai raksturīga Rietumu, kristīgā tradīcija. Jau gadiem Turcija saņem miljardiem naudas līdzekļu kā pirmspievienošanās palīdzību, kas ir vairāk nekā pietiekama, lai veicinātu stratēģisku un tirdzniecības partnerību. Ir nepieciešams, lai muitas savienības paplašināšanās ar Turciju, paralēli tiktu panākts progress Turcijā Kipras jautājumā cilvēktiesību un demokrātijas jomā, un saistībā ar ticības brīvību un vārda brīvību. Turcijai vēl ir tāls ceļš ejams šo jautājumu noregulēšanā. Tādēļ balsoju pret šo ziņojumu, kas ir vēl viens plats solis pretī pilnai Turcijas dalībai ES nākotnē.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par ziņojumu, jo tajā ir ietverti daži punkti, kas, manuprāt, ir svarīgi. Šis jau ir piektais gads, kad Turcija nav pilnībā ieviesusi partnerības nolīguma papildu protokolus, kā arī tā nav likvidējusi šķēršļus preču brīvai aprītei.

Ankarai ir arī jāuzlabo intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība un jāpiemēro Eiropas standarti preču viltošanas apkarošanā. Un pēdējais, ir nepieciešama arī ievērojama tirdzniecības barjeru samazināšana, sevišķi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem. Ja Turcija tiešām vēlas turpināt diskusijas un sarunas, kuru mērķis ir tās pievienošanās Eiropas Savienībai, tai vispirms jāievēro daži fundamentāli svarīgi punkti, no kuriem galvenie ir Kipras jautājums un tirdzniecības garantijas un noteikumi.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Turcijas loma globālajā tirdzniecībā ir kļuvusi aizvien ietekmīgāka, jo tā darbojas kā savienojošais posms starp Vidusjūras reģioniem un tās kaimiņu reģioniem.

Šajā kontekstā muitas savienība (CU) ir ļāvusi mums sasniegt ievērojamu integrācijas pakāpi starp ES tirgiem un Turciju. CU attiecas uz visiem rūpnieciskiem ražojumiem un pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem un par tās panākumiem liecina statistikas rādītāji — Turcija atrodas septītajā vietā ES lielāko importa tirgu un piektajā vietā tās eksporta tirgu sarakstā. Tomēr CU vēl nevar uzskatīt par pilnīgu, un šķiet, ka tā cieš no problēmām, ko rada atlikušās tehniskās barjeras tirdzniecībai un pārmērīgas aizsardzības pasākumu piemērošanas.

Šajos apstākļos, ņemot arī vērā attiecību nozīmi starp Turciju un ES, šī priekšlikuma uzdevums ir veltīt atbilstošu uzmanību abu pušu tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām, pieņemot iniciatīvas, kas nepieciešamas, lai vēl vairāk uzlabotu šo attiecību kvalitāti un CU funkcionētu vēl labāk. Šie pasākumi ir savstarpēji izdevīgi abu pušu ekonomikai.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Balsuju par šo ziņojumu, ņemot vērā lielo tirdzniecības apjomu un starp Turciju un Eiropas Savienību pastāvošās stabilās attiecības. Turcija ir kļuvusi par vienu no galvenajām ES tirdzniecības partnerēm, kas ir septītajā vietā ES importa un piektajā vietā tās eksporta tirgus ziņā. Tā kā divas trešdaļas no kopējā ārvalstu tiešo investīciju apjoma (*Foreign Direct Investments — FDI*) Turcija saņem no ES, tā ir kļuvusi par Eiropas uzņēmējdarbības investīciju bāzi, aizvien vairāk integrējoties ES piegādes un ražošanas ķēdē, tostarp bieži augstas pievienotās vērtības segmentos. 2009. gadā Turcija eksportēja uz ES preces EUR 33,6 miljardu vērtībā, bet no ES importēja preces EUR 40,4 miljardu vērtībā. Atzinīgi novērtēju faktu, ka MVU veido 99 % Turcijas uzņēmumu un nodrošina 70 % no visām nodarbinātības iespējām Turcijā. Turcijai jāuzņemas iniciatīva ātri ieviešot starptautisko „Nabucco” nolīgumu, definējot kopēju ārējo enerģētikas stratēģiju un uzsākot sarunu enerģētikas nodaļu, kas veicinātu vēl lielāku sadarbību enerģētikas jomā. Uzskatu, ka Turcijas un ES komerciālajām un ekonomiskajām attiecībām ir jāveltī pienācīga uzmanība.

Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums ir īsts muitas savienības un beznosacījumu brīvās tirdzniecības, starp Turciju un trešām valstīm noslēgto brīvās tirdzniecības nolīgumu, Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumu un „Nabucco” projekta ieviešanas slavinājums. Nevaram atbalstīt ziņojumu, kura struktūra nav savienojama ar mūsu redzējumu, par spīti dažiem uzlabojumiem, pateicoties kreiso iesniegtajiem grozījumiem, sevišķi attiecībā uz sociāli ekonomisko stāvokli, bezdarbu jauniešu un sieviešu vidū un arodbiedrību tiesībām, kā arī pozitīvo atsauci uz Turcijas saistībām saistībā ar asociācijas nolīguma papildu protokolu. Tie vēlas panākt, lai Turcija kļūst par 28. valsti brīvajā tirgū, nepiešķirot šai valstij pilnas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesības un pienākumus. Mēs esam pret šo jauno atlikšanas stratēģiju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šodienas balsojums par šo ziņojumu uzsver, ka, ņemot vērā nozīmīgo tirdzniecības apjomu un dziļi iesakņojušās attiecības starp Turciju un ES, pienācīga uzmanība ir jāvelta tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām un šajā ziņā jāveic nepieciešamie pasākumi vēl lielākai šo attiecību uzlabošanai. Līdz šim joprojām nav atrisināti vairāki tehniski jautājumi un attiecībā uz tiem jāveic nekavējoši pasākumi. Jāpanāk, lai muitas savienībai funkcionētu labāk; nekavējoties jāvelta uzmanība vēl neatrisinātiem jautājumiem; Turcijai un ES jāaskaņo to tirdzniecības politika, sevišķi BTN (Brīvās tirdzniecības nolikumu) un reģionālās tirdzniecības jomā. Šo pasākumu rezultātā ieguvējas būs abas puses, kas ir izdevīgi abu pušu ekonomikai.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Apstiprināju ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Turciju. Šis ziņojums apliecina, cik svarīga ir tirdzniecība starp ES un Turciju. 2008. gadā tā sasniedza ne mazāk kā EUR 100 miljardu lielu apgrozījumu. Ziņojumā ir norādīts uz kādu vājo posmu un pamatoti uzsvērts fakts, ka joprojām ir ievērojami daudz problēmu, kas ir jāatrisina. Sniegtajā ziņojumā tās ir objektīvi uzskaitītas. Tajā tiek pamatoti atkārtots, ka ES politika cenšas veicināt „(...) demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālo raksturu un nedalāmību, (...)”. Turcijai arī jādara viss iespējamais, lai pilnībā ievērotu arodbiedrību tiesības saskaņā ar ES standartiem un Starptautiskās Darba organizācijas Konvencijas, noteikti attiecībā uz tiesībām veidot arodbiedrības, tiesībām streikot un tiesībām vest sarunas par koplīguma slēgšanu.

Tomēr Eiropas Savienībai jāuzņemas sava atbildības daļa saistībā ar vīzu liberalizāciju, ne tikai kravas automobiļu vadītājiem, bet arī uzņēmējiem un sievietēm, tūristiem, studentiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem. Mūsu attiecībām ar Turciju jābūt godīgām, taisnīgām un sirsnīgām. Tas nozīmē, ka mums jāturpina sadzirdami un skaidri atkārtot, ka ES izpildīs savu solījumu atļaut Turcijas dalību Savienībā tiklīdz šī valsts būs izpildījusi visus Kopenhāgenas kritērijus.

Rui Tavares (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir īsts muitas savienības un beznosacījumu brīvās tirdzniecības, starp Turciju un trešām valstīm noslēgto brīvās tirdzniecības nolīgumu, Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumu un „Nabucco” projekta ieviešanas slavinājums. Nevaram atbalstīt ziņojumu, kura struktūra nav savienojama ar mūsu redzējumu, par spīti dažiem uzlabojumiem, pateicoties kreiso iesniegtajiem grozījumiem, sevišķi attiecībā uz sociāli ekonomisko stāvokli, bezdarbu jauniešu un sieviešu vidū un arodbiedrību tiesībām, kā arī pozitīvo atsauci uz Turcijas saistībām saistībā ar asociācijas nolīguma papildu protokolu. Tie vēlas panākt, lai Turcija kļūst par 28. valsti brīvajā tirgū, nepiešķirot šai valstij pilnas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesības un pienākumus. Mēs esam pret šo jauno atlikšanas stratēģiju.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Balsoju par rezolūciju saistībā ar tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Turciju, jo tā nav tikai tāda valsts, kas ir ceļā uz pievienošanos ES, bet arī stratēģiska Eiropas Savienības partnere. Muitas savienība ar Turciju ir viens no visciešāko un visattīstītāko komercattiecību veidiem, ko ES spēj izveidot ar trešo valsti. ES iegulda 88 % no Turcijas kopējās ārvalstu tiešo investīciju kopsummas. Ņemot vērā tās ģeostratēģisko stāvokli, Turcija ir viena no valstīm, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu ES energoapgādes avotu un ceļu diversifikācijā. Šajā ziņā vēlos uzsvērt „Nabucco” projekta nozīmīgumu, un mēs aicinām Turciju īstenot „Nabucco” starpvaldību nolīgumu. Mudinām Turciju arī investēt tās milzīgajā atjaunojamo enerģijas avotu potenciālā. Melnās jūras reģionam ir sevišķi svarīga ģeostratēģiska loma ES enerģētikas drošībā un energoapgādes diversificēšanā, ņemot vērā tās tuvumu Kaspijas jūrai, Vidējiem Austrumiem

un Centrālajai Āzijai. ES ir kļuvusi arī par vienu no ietekmīgākajām spēlētājām visā reģionā pēc Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās ES. Šajā kontekstā uzskatu, ka ES ir jāattīsta sava Melnās jūras reģiona stratēģija, kurā arī Turcijai būs ļoti svarīga loma.

Ziņojums: Esther de Lange (A7-0241/2010)

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Bioloģiskās dažādības un ekosistēmu saglabāšana ir ārkārtējs pasākums, ko pašlaik ignorējam, vai drīzāk gan neveltām tai pienācīgu uzmanību.

Dažos pētījumos šķiet ir norādīts, ka labklājības apjoma samazināšanās bioloģiskās daudzveidības bojāejas rezultātā pašlaik sasniedz EUR 50 miljardus gadā, bet būtībā tas ir ekoloģijas, un nevis ekonomikas jautājums. Apvienoto Nāciju Organizācija pasludināja 2010. gadu par Bioloģiskās daudzveidības gadu, akcentējot šīs problēmas starptautisko raksturu un tā būtiski svarīgo nozīmi, sevišķi Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā. ES ir arī apņēmusies nodrošināt, ka bioloģiskās daudzveidības saglabāšana tiek iekļauta daudzās ES politikas jomās. Turklāt tā ir pieņēmusi Dzīvotņu direktīvu, kas, savukārt, nodrošina īpaši aizsargājamo teritoriju ekoloģiskā tīkla izveidi — pazīstamu kā „Natura 2000”.

Uzskatu, ka visām dalībvalstīm ir jāuzlabo bioloģiskās daudzveidības pārvaldība un ievērošana, saglabājot neskartus lauku reģionus un aizsargātās teritorijas, uzturot un attīstot nepārtrauktību starp aizsargātām sauszemes, jūras vai lauksaimniecības teritorijām ar lielu dabas vērtību. ES arī jānodrošina lielāks finansējums pētījumiem un jaunām iniciatīvām un jāvelta vairāk uzmanības Eiropas regulu un direktīvu, sevišķi ar bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu saistītās, izpildes garantēšanā.

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Balsoju par *de Lange* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā vēl ir daudz darāmā. Īpaši atbalstu rindkopu ziņojumā, kurā ir norādīts, ka „veiksmīgai trīskārtējas — pārtikas drošības, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un klimata pārmaiņu, krīzes atrisināšanai ir nepieciešama saskaņota pieeja un tāda ES nākotnes bioloģiskās daudzveidības stratēģija, kas ir pilnībā integrēta ar stratēģiju nabadzības un stratēģiju bada apkarošanai un klimata pārmaiņu seku mazināšanai un adaptācijai”.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šinī parlamentārajā pašiniciatīvas ziņojumā ir izteikta nožēla par progresu trūkumu bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanā. Politiskās gribas, finansējuma, Eiropas tiesību aktu transponēšanas un citu trūkumu dēļ nav ticis sasniegts absolūtais minimālais mērķis — „bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšana”, kas bija jāpanāk līdz 2010. gadam, un šī uzdevuma izpilde ir atlikta līdz 2020. gadam. Tālāk ziņojumā ir piedāvāta virkne pasākumu, kas ir jāīsteno, lai nodrošinātu, ka šis steidzamais uzdevums tiek izpildīts. Tā kā esmu norūpējies par mūsu vides stāvokli un atbalstu referentes, *de Lange* kundzes, piedāvāto pieeju, balsoju par šo ziņojumu.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Atbalstīju šo ziņojumu un ar pilnu pārliecību par to arī nobalsoju. Mums jārikojas, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, ko ir izraisījusi cilvēka darbība. Mēs visi apzināmies, ka diemžēl ne Gēteborgas Programma, ne „Natura 2000” nav sasniegušas savus mērķus. Uzskatu, ka lauksaimniekiem ir svarīga loma bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas mērķu sasniegšanā. Uzskatu arī, ka bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas programmu izpildei būs jānodrošina papildu finanšu resursi.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Pašreizējais bioloģiskās daudzveidības samazināšanās temps ir satraucošs. Referente lēš, ka faktiskais sugu izmiršanas līmenis ir 50 līdz 1 000 reizi

augstāks par normu. Eiropas mērogā viens no „Natura 2000” tīkla uzdevumiem ir veicināt bioloģiskās daudzveidības uzturēšanu, saglabājot dabiskās dzīvotnes un savvaļas augus un dzīvniekus. Neskatoties uz to, referente izsaka pamatotu nožēlu par atšķirībām dalībvalstīs „Natura 2000” regulējošo direktīvu transponēšanas un interpretēšanas jomā. Problēmu rada arī sadrumstalotais finansējums bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas jomā. Lielākā daļa izdevumu tiek faktiski segti kopīgi no ELFLA līdzekļiem, kopējās zivsaimniecības politikas, kohēzijas politikas un Septītās pamatprogrammas pētniecības pasākumiem līdzekļiem. Nākamajā daudzgadu finanšu shēmā šajā ziņā būs jāatrod sinerģijas efekti. Visbeidzot, atzinīgi novērtēju Komisijas neseno paziņojumu par ilgtermiņa stratēģiju bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai. Būtu lietderīgi, ja šajā paziņojumā un ar to saistītajās apspriedēs tiktu piedāvāti precīzi politiskie mērķi un atbilstošu pasākumu ieviešana Eiropas līmenī.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apkarošanā vērojamas neveiksmes rada nepieciešamību Eiropai steidzami reaģēt, un es uzskatu, ka rezolūcija veicina šīs reakcijas sniegšanu. Tādēļ atzinīgi novērtēju skaidro nostāju, kas atbalsta bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu kā absolūtu minimālo uzdevumu, kas jāizpilda līdz 2020. gadam. Lai to panāktu, jāveic dažādi pasākumi, un daži no tiem ir piedāvāti rezolūcijā, no kuriem vēlos uzsvērt labāku pārrobežu sadarbību un augstāku bioloģiskās daudzveidības novērtēšanu, tostarp no vides un bioloģiskās viedokļa. Šajā jomā vispirms vēlos uzsvērt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu elastīguma nozīmi klimata pārmaiņu seku mazināšanā un adaptācijā. Otrkārt, uzskatu, ka ir svarīgi šajā rezolūcijā ņemt vērā, ka ilgspējīga ekonomikas attīstība un dabas saglabāšana nav atdalāmas. Uzskatu arī, ka ir svarīgi, lai šī vides infrastruktūras attīstība, parādītu arī zināmu potenciālu darba vietu izveides ziņā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Eiropas Savienība gūst labumu no milzīgajiem dabas resursiem, tādiem kā mežu teritorijas, koku sugas, sauszemes un jūras dzīvniekiem, ko audzē plašs dažādu klimata apstākļu kopums un kam traucē tāda veida rīcība, kas ne vienmēr ir atbilstoša. Par laimi pirms kāda laika tika noteikti zināmi ierobežojumi un ir samazināts to faktoru skaits, kas kavē šīs milzīgās bagātības saglabāšanu.

Neskatoties uz to ir lietderīgi ņemt vērā, ka bioloģiskā daudzveidība ir ideāls savstarpējās kontroles mehānisms starp dzīvnieku, augu un minerāliežu komponentēm dabā. Tā ļauj saglabāt līdzsvaru, kas veicina diētas dažādību, novērš zināmas dabas katastrofas un palīdz cīnīties pret klimata pārmaiņām un siltumnīcas efektu. Atbalstu šī ziņojuma apstiprināšanu, jo tas ir pirmais solis virzienā no tāda principa deklarēšanas, kas, protams, gandrīz vienbalsīgi tiek atbalstīts, uz konkrētu rīcību bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Rādītāji par bioloģiskās daudzveidības tendencēm ir ārkārtīgi satraucoši. Periodā no šodienas līdz 2050. gadam, temps, kādā iet bojā sugas, var palielināties desmit reizi. Eiropā 42 % zīdītāju, 43 % putnu, 45 % taureņu, 30 % abinieku, 45 % rāpuļu un 52 % saldūdens zivju sugu draud izmiršana. Šāda situācija ir nepieņemama, ne tikai no ētiskā viedokļa, bet agrīno vides un ekonomikas skatupunkta. Tieši tādēļ Eiropas Komisijai jānodrošina, lai bioloģiskā daudzveidība tiktu labāk integrēta tās daudzajās darbības jomās, sevišķi, lauksaimniecības, reģionālās politikas, rūpniecības, attīstības sadarbības un pētniecības un jaunrades jomā. Eiropas Savienībai ir arī jācenšas nostiprināt starptautiskie centieni apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un tādā veidā jāveicina Tūkstošgades attīstības mērķu izpilde līdz 2015. gadam. Eiropas Parlaments ir gandrīz vienbalsīgi apstiprinājis šo ziņojumu, un tam būs arī attiecīgi jārikojas

tad, kad debatēsim par kopējās lauksaimniecības politiku, zivsaimniecības politiku vai jauno finanšu perspektīvu.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšana nav tikai viens no mūsu ētiskajiem pienākumiem, jo pārvaldības jēdziens ietver arī prasību saglabāt mūsu planētu tādā stāvoklī, lai tā varētu nodrošināt nākamo paaudžu vajadzības, bet tas ir arī pretpasākums, reaģējot uz novērojamiem ekoloģiskiem un ekonomiskiem faktiem. Nesenie pētījumi ir arī apliecinājuši, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās finanšu izmaksas pašlaik sasniedz apmēram EUR 50 miljardus gadā (vai nedaudz mazāk kā 1 % no ES IKP) un tās var pieaugt līdz EUR 14 000 miljardiem vai 7 % no prognozētā IKP 2050. gadā. Ir būtiski svarīgi, lai ES būtu svarīga loma globālā mēroga lēmumu pieņemšanā attiecībā uz redzējumu un mērķiem, kas saistīti ar bioloģisko daudzveidību pēc 2010. gada. Tādēļ bija nepieciešams izstrādāt savu redzējumu un mērķus attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu attīstību Eiropas Savienībā pēc 2010. gada, kas arī ir sniegti ziņojumā, par kuru šodien balsojam.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par ziņojumu par ES likumprojektu, kura mērķis ir saglabāt bioloģisko daudzveidību, jo ir nepieciešami vērienīgi pasākumi, kas ļautu apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un atjaunot ekosistēmas, sevišķi izmantojot pieeju, kas skartu ES dažādo nozaru politiku un atzītu bioloģisko daudzveidību kā pamatelementu klimata pārmaiņu seku mazināšanā un adaptācijā tām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Citējot referenti, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apdraud pārtikas krājumus, atpūtas un tūrisma iespējas, spēju stāties pretī klimata pārmaiņām un koksnes, medikamentu un enerģijas avotus. Tādēļ piekrītu tam, ka ES kopumā, un sevišķi reģionos, uz kuriem attiecas ES politika, ir nepieciešams atrast ilgtspējīgu stratēģiju bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai un ekosistēmu saglabāšanai. Uzskatu, ka tas ir sevišķi svarīgi lauksaimniecības un zivsaimniecības jomā, un tieši tādēļ sevišķi stingri uzraugu pašlaik gatavotās reformas kopējās zivsaimniecības politikā un kopējā lauksaimniecības politikā. Tas tādēļ, ka atbilstoša un ilgtspējīga bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, lai gan tā ir būtiska un vēlama, nedrīkst bremsēt lauksaimniecības un zivsaimniecības ilgtspēju un attīstību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Apvienoto Nāciju Organizācija ir pasludinājusi 2010. gadu par Bioloģiskās daudzveidības gadu. Diemžēl ES nenasniegs šo bioloģiskās daudzveidības 2010. gada mērķi. Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās turpinās ar satraucošu intensitāti. Ir aprēķināts, ka samazināšanās tempi pieaug tādā apmērā, kas 2050. gadā desmit reizes pārsniegs pašreizējo. Eiropas Savienībā 42 % zīdītāju, 43 % putnu, 45 % taureņu, 30 % abinieku, 45 % rāpuļu un 52 % saldūdens zivju sugu draud izmiršana. Savā Kopienas rīcības plāna par bioloģisko daudzveidību starpposma pārskatā 2008. gadā, Komisija ievēroja, ka 50 % visu sugu un līdz pat 80 % dzīvotņu, kuru saglabāšana ir Eiropas interesēs, saglabāšana ir sliktā stāvoklī. Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir nepieņemama, ne tikai no ētikas viedokļa, bet arī no ekoloģijas un ekonomikas skatupunkta, jo tādā veidā liedzam nākamām paaudzēm iespēju saņemt to labumu, ko sniedz veselīgas bioloģiskās daudzveidības. Eiropas politika par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu ir jākoordinē un jāintegrē ar citu nozaru, sevišķi ar lauksaimniecību, mežsaimniecību un zivsaimniecību saistīto nozaru, politiku, kā arī ar dabas katastrofu novēršanas politiku, lai nodrošinātu maksimālu bioloģiskās daudzveidības aizsardzību.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir skaidri pievērsta uzmanība vairākiem svarīgiem jautājumiem — nepilnīga tiesību aktu ieviešana, nepilnība un nepietiekama nozaru politikas integrācija, nepietiekami pētījumi un zināšanu trūkums, politiskās gribas trūkums, nepietiekams finansējums un tādu iedarbīgu instrumentu trūkums, kuru mērķis ir konkrētu problēmu, piemēram, invazīvu svešzemju sugu problēmas, atrisināšana.

Pārsvārā piekrītam ziņojumā paustajām bažām un prasībām. Uzskatām par pozitīvu vairāku, debašu laikā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejā mūsu iesniegto priekšlikumu iekļaušanu vairākās tā nodaļās, sevišķi to, kuri ir saistīti ar finansēšanu un bioloģiskās daudzveidības jautājuma iekļaušanu attiecīgo nozaru politikā.

Tomēr ir jānorāda uz un asi jānoraida atsauces uz iespējamām inovatīvām sistēmām, kas paredzētas ekosistēmu pakalpojumu apmaksāšanai, iekļaušana ziņojumā pat tad, ja tā ir iekļauta tikai kā ierosinājums pārdomām. Tā ir nepieņemama dabas komercializēšana. Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir viens no tādās sistēmas — kapitālisma, seku veidiem, kas ir balstīta uz dabas un tās resursu izsmelšanu un komercializāciju, neatkarīgi no to dabiskās atjaunošanās spējas.

Šajā sistēmā nav iespējams atrast taisnīgu un efektīvu risinājumu ne šai, ne citām vides problēmām.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Balsoju par šo pašiniciatīvas ziņojumu, jo Eiropas Savienībai jādara viss iespējamais, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos periodā no šodienas līdz 2020. gadam un atjaunotu ekosistēmas. Diemžēl tas ir fakts, ka mērķis par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu līdz 2010. gadam nav sasniegts. Eiropas Komisijai jānodrošina, lai bioloģiskā daudzveidība tiktu labāk integrēta pārējās ES darbības jomās, sevišķi, lauksaimniecības, reģionālās politikas, rūpniecības, attīstības sadarbības un pētniecības un jaunrades jomā.

Publiskie izdevumi paši par sevi neļaus mums sasniegt ES galveno mērķi, un tieši tādēļ korporatīvajā atbildībā ir jāintegre arī bioloģiskās daudzveidības aspekts.

Elie Hoarau (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) 80 % Francijas Republikas bioloģiskās daudzveidības ir atrodama tās aizjūras teritorijās (attālākajos reģionos un AZT (aizjūras zemēs un teritorijās)). Četrdesmit divus procentus no Reinjonas salas UNESCO tik tikko iekļāva pasaules kultūras pieminekļu sarakstā. Tie visi ir objektīvi iemesli, kādēļ ir Eiropas Savienībai ir sevišķi daudz jādara, lai aizsargātu bioloģisko daudzveidību, un kādēļ šis reālais potenciāls ir jāveicina attālākajos reģionos un AZT. Pašlaik Francijas attālākie reģioni un Eiropas AZT nav attiecināmie objekti ne „Natura 2000”, ne „Life+” programmās. Šī nepilnība ir jāizlabo.

Tieši tādēļ ierosinu iekļaut speciālu budžeta pozīciju jau 2011. gada budžeta projektā. Šī budžeta pozīcija attieksies uz īpašas programmas izveidošanu, kuras nosaukums ir BEST un kura ir paredzēta attālākajiem reģioniem un AZT bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanai un veicināšanai. Šī programma tika popularizēta Reinjonas konferences noslēgumā, un to atbalstīja Eiropas Padome Francijas prezidentūras pilnvaru laikā. Ir pienācis laiks šo iniciatīvu pārvērst konkrētā realitātē.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Šī ziņojuma tēma ir apjomīga un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana skar veselu virkni politikas jomu. Daudzu vides jautājumu būtības ir tāda, kas attaisno intervenci ES mērogā. Tāpat daudzus jautājumus vislabāk var risināt vietējā līmenī, un ir pilnībā jāievēro subsidiaritātes princips. Šis ziņojums aicina uz

skaidrāku rīcību vairākās jomās, un ir svarīgi, lai gan Komisija, gan dalībvalstis to ņemtu vērā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Apstiprināju šo ziņojumu, jo bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir nopietns apdraudējums. Bioloģiskā daudzveidība ir būtiski svarīga līdzsvarotas attīstības panākšanai un nabadzības mazināšanai, ir kritiski svarīga mūsu planētai, cilvēku labklājībai, izdzīvošanai un kultūras integritātei. Tomēr šobrīd cilvēku darbības rezultātā bioloģiskā daudzveidība izzūd ar neparedzētu ātrumu. Šo tendenci būs iespējams mainīt tad, ja iedzīvotājiem kļūs izdevīga bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un līdzsvarota izmantošana. Ievēribas cienīgs ir fakts, ka tieši nozares pārsvarā izraisa bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, jo nozaru politikā bioloģiskās daudzveidības aspektiem tiek veltīta nepietiekama uzmanība, tostarp dabas resursu saglabāšanas, lauksaimniecības, zivsaimniecības, reģionālās politikas un teritoriālās plānošanas, mežsaimniecības, enerģētikas un transporta, tūrisma, attīstības un ekonomiskās sadarbības nozarē. Ir sevišķi būtiski un nepieciešami apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos Eiropā. Ir izstrādāta dažāda veida dalībvalstu, ES un Eiropas politika, lai veicinātu šī mērķa sasniegšanu. Daudzi no tiem ir paredzēti īpašiem pasākumiem galveno sugu un dzīvotņu aizsardzībai, tomēr lai saglabātu bioloģisko daudzveidību, vissvarīgākais ir ņemt vērā bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai nepieciešamās vajadzības, izstrādājot un ieviešot politiku attiecīgajās nozarēs. Esmu gandarīts par izvirzīto mērķi apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un par ekosistēmu pakalpojumu ieviešanu ES līdz 2020. gadam, atjaunojot tos tādā mērā, kādā tas ir iespējams, un palielinot ES ieguldījumu globālas bioloģiskās daudzveidības samazināšanās novēršanā.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) 2010. gads ir Bioloģiskās daudzveidības gads. Ar *de Lange* kundzes ziņojuma palīdzību Parlaments izdara pozitīvus secinājumus par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Atbalstu šo nākotnes virzienā vērsto ziņojumu, jo esmu pārliecināta, ka iniciatīvas bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai ir būtiski svarīgas, lai izvairītos no konfliktiem nākotnē. Veselīga vide, bioloģiskā daudzveidība, auglīgās augsnes un tīru ūdenstilpju aizsardzība ir pamata priekšnoteikumi arī visas pasaules nākamo paaudžu apgādē ar pārtiku. Tomēr bez lauksaimniekiem bioloģiskā daudzveidība nav iespējama. Lauksaimniecība jau tagad sniedz ievērojamu ieguldījumu vides un klimata aizsardzībā, piemēram, veicot CO₂ noglabāšanu augsnē. Lai sabiedrības interesēs saglabātu šo lauksaimniecības pakalpojumu, nākotnē būs vajadzīga atbilstoša tā atzīšana un veicināšana. Uz pieaugoša lauksaimnieciski apstrādājamo platību asfaltēšanas un betonēšanas fona ceļu, ēku un rūpniecisko iekārtu vajadzībām, mums jāveic pasākumi lauksaimniecības aizsardzībai visas Eiropas mērogā.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Balsoju par ziņojumu rezolūcijas priekšlikumam, jo uzskatu, ka cīņai pret bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un ilgstošo pret ekosistēmām vērsto postošo darbību, izmantojot ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, jāklūst par vienu no Eiropas Savienības likumdošanas darbības stūrakmeņiem. Bioloģiskā daudzveidība ir fundamentāls resurss cilvēces pastāvēšanai uz Zemes un nākamo paaudžu labklājībai. Šī iemesla dēļ balsoju par rezolūcijas priekšlikumu.

Saskaņā ar visiem mūsu rīcībā esošajiem datiem, ja netiek pieņemti attiecīgie pasākumi cilvēka radītās bioloģiskās daudzveidības samazināšanas apturēšanai līdz 2050. gadam, daba tiks noplicināta līdz neatgriezeniska kaitējuma robežai. ES ir nospraudusi minimālo mērķi par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu līdz 2020. gadam ar stratēģiju, kas ir saskaņota un integrēta stratēģijā nabadzības mazināšanai un klimata

pārmaiņu radīto seku mazināšanai. Esam arī aicinājuši Komisiju nodrošināt nozīmīgāku vietu bioloģiskajai daudzveidībai citos ES politikas virzienos.

Izņemot programmu „LIFE”, mums ir arī jānosaka jauni instrumenti, kas rada sinerģiju ar citiem politikas veidiem, kas ir būtiski dažādām jomām, piemēram, zivsaimniecībai, lauksaimniecībai un videi kopumā. Visbeidzot, pilnībā piekrītu visaptverošas informēšanas kampaņas īstenošanai par šo tēmu Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Dramatiski straujais cilvēka izraisītais bioloģiskās daudzveidības samazināšanās temps ir satraucošs. Bioloģiskā daudzveidība ir jāuztver kā visdrošākais attiecīgā vides stāvokļa barometrs. Tādēļ, tā kā ES sastopas ar satraucošiem bioloģiskās daudzveidības samazināšanās rādītājiem, kas liecina, ka 42 % zīdītāju, 43 % putnu, 45 % taureņu, 30 % abinieku, 45 % rāpuļu un 52 % saldūdens zivju sugu draud izmiršana, uzskatu, ka tikko ieviestais likumprojekts ir būtisks un kritiski svarīgs bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, un pat tās uzlabošanai. Tieši tādēļ balsoju tā, kā esmu nobalsojis.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski. – (PL)* Pilnībā piekrītu ziņojuma autoriem, ka bioloģiskās daudzveidības uzturēšana nav tikai ētisks pienākums, bet, ka tai ir arī ekoloģiska un ekonomiska vērtība un tā ir kritiski svarīga klimata pārmaiņu radīto seku mazināšanai. Uzskatu, ka grozījumu ieviešana programmā „Natura 2000” ir tieši tas, kas mums ir nepieciešams.

Sevišķi tas attiecas uz tiem, kuri uzsver tādu izturīgu ekosistēmu radīšanas nozīmīgumu, kas spēj reaģēt uz stresu un kas veic vērtīgas ekosistēmu funkcijas, un nevis tikai uz tādu, kuru uzdevums programmas robežās ir koncentrēties uz dzīvotņu un sugu aizsardzību. Ir jāizprot vēl arī to dalībvalstu perspektīva, kuras uzņemas lielu infrastruktūras projektu īstenošanu. Visneatliekamākā vajadzība ir saprātīga kompromisa izstrādāšana starp vides aizsardzību un infrastruktūras izbūvi. Attīstību nevar panākt, kaitējot dabai. Savukārt daba nedrīkst kavēt attīstību.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Atbalstu *de Lange* kundzes ziņojumu, jo tas skar tēmu, kas ir jūtīga, svarīga un būtiska mūsu planētas izdzīvošanai, un līdz ar to arī turpmākajām paaudzēm. Nepieciešamība saglabāt un pasargāt bioloģisko dažādību no iznīcības, pamatā skar arī adaptāciju klimata pārmaiņām un globālo cīņu pret badu un atbalstu pārtikas drošības nodrošināšanai.

Tādēļ Parlamentam tik tiešām jāķeras pie šī jautājuma risināšanas, sevišķi apstākļos, kad netika sasniegts mērķis par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu līdz 2010. gadam, kas saskaņā ar Padomes un Komisijas pamatnostādņēm šobrīd ir pagarināts līdz 2020. gadam. Piekrītu brīdinājumam, ko referente sniedz visām institūcijām, tostarp dalībvalstīm, kuras tiek aicinātas uzņemties vadošu lomu nopietnas vietējās politikas ieviešanā, lai īstenotu ES pamatnostādnes.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski. – (PT)* Šo ziņojumu par ES likumprojektu, kurā mērķis ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, uztveru ar entuziasmu. Tam ir nozīme, ko mēs visi atzīstam, vides, ekonomikas un sociālajā sfērā, kā arī tik atšķirīgās nozarēs kā lauksaimniecība, zivsaimniecība un tūrisms, un tajā arī šī nozīme ir uzsvērtā.

Šodien vēlos uzsvērt vēl vienu jautājumu, kas, lai gan netika debatēs izlaists, nav guvis ievērojamu uzmanību. Runāju par bioloģiskās daudzveidības patieso vērtību, kā arī par mūsu morālo pienākumu to saglabāt un aizsargāt. Tas ir visas cilvēces pienākums, kurai, ņemot vērā to, ka tai ir dota vislielākā vara pār bioloģisko daudzveidību, jāuzņemas arī vislielākā atbildība par tās saglabāšanu un saņemtā mantojuma nodošanu nākamajām

paaudzēm, lai tās to izmantotu un par to rūpētos. Tā arī ES veic savus pienākumus, izdodot tiesību aktus par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Šis jautājums neapšaubāmi ir pelnījis manu atbalstu.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Bioloģiskās daudzveidības samazināšanās turpinās ar satraucošu intensitāti — pasaules mērogā pašreizējais globālo sugu izmiršanas temps ir daudz lielāks par dabisko fona līmeni. Komisija ir norādījusi, ka 50 % no visām sugām un līdz pat 80 % no visām dzīvotnēm, kuru saglabāšana ir Eiropas interesēs, izzūd.

Mērķis par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu ir ļoti svarīgs klimata pārmaiņu ziņā, ņemot vērā, ka sauszemes un jūras ekosistēmas absorbē apmēram pusi no antropogēnajām CO₂ emisijām. Uzskatu, ka diemžēl starptautiskās un Eiropas mēroga iniciatīvas un nolīgumi, kuru mērķis ir apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, nav sasnieguši ievērojamus rezultātus, un Eiropas sabiedrība šķiet nav pietiekami labi informēta šajā jautājumā.

Šogad tika ierosinātas jaunas iniciatīvas ar mērķi apturēt ekosistēmu pakalpojumu samazināšanos, un Komisija ir piedāvājusi četras politiskas iespējas, kas arī paredz bioloģiskās daudzveidības atjaunošanu globālā līmenī. Ceru, ka līdz 2010. gada beigām, mēs vēl redzēsim jaunas ES stratēģijas par bioloģisko dažādību priekšlikuma publikāciju, kas ietver arī dažus likumprojektus. Eiropas Vides padome savos 15. marta secinājumos vienojās par jauna pamatmērķa pieņemšanu par ekosistēmu pakalpojumu samazināšanās apturēšanu ES līdz 2020. gadam.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) 2010. gads visā pasaulē ir pasludināts par Bioloģiskās daudzveidības gadu. Bioloģiskā daudzveidība kā pasaules dabiskais kapitāls ir būtiski svarīga cilvēka dzīvības pastāvēšanai uz Zemes un sabiedrības labklājībai, gan tiešā, gan netiešā veidā, pateicoties ekosistēmu pakalpojumiem, ko tā nodrošina. Vēlos uzsvērt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nozīmi stratēģijas „Eiropa 2020” ieviešanā ne tikai tādēļ, ka tai ir liels potenciāls nodarbinātības ziņā, bet arī tādēļ, ka tā sniedz ieguldījumu efektīvas un ilgtspējīgas dabas resursu izmantošanas jomā. Esmu nobažījies par globālā mērķa samazināt bioloģiskās dažādības samazināšanās tempu līdz 2010. gadam neizpildīšanu, kas tika noteikts Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību 2002. gadā, un līdz 2015. gadam nospraustā mērķa sasniegšanu par nabadzības un bada mazināšanu un veselības un cilvēku labklājības uzlabošanu saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem. Uzskatu, ka galvenais Eiropas iedzīvotāju aktivitātes trūkuma iemesls bioloģiskās dažādības samazināšanās apkarošanā ir zināšanu trūkums, kā uzsvēra nesen veiktais Eiroparometra pētījums — tikai 38 % eiropiešu nav pazīstami ar terminu „bioloģiskā daudzveidība”, 28 % zina šo apzīmējumu, bet nezina tā nozīmi, kamēr 17 % uzskata, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās tos skar jau šodien.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Cilvēku darbības rezultātā dramatiskā tempā samazinās bioloģiskā dažādība. Eiropā gandrīz puse no visām zīdītāju sugām ir uz izmiršanas sliekšņa, līdzīga situācija ir arī putniem. Ja šī tendence turpinās attīstīties tādā pat tempā, kāds ir novērots pēdējo dažu desmitu gadu laikā, tā aiz sevis atstās tādu dabisko vidi, kurai ir nodarīts neatgriezenisks kaitējums. Tā kā esmu dziļi norūpējies par pašreizējo stāvokli, un kamēr cīņa pret bioloģiskās daudzveidības samazināšanos vēl nav iekļauta starptautiskās politikas dienas kārtībā ar tādu steidzamības pakāpi, kāda tai būtu jāvelta, atbalstu savs kolēģes deputātes *de Lange* kundzes ziņojumu. Ziņojumā ir ierosinātas vairākas idejas attiecībā uz cīņas pret bioloģiskās daudzveidības samazināšanos Eiropā intensificēšanu, un tajā ir ietverts aicinājums ieviest konkrētu politiku investīciju atbalstam

no valsts līdzekļiem, kā arī privātajā sektorā, kas pozitīvi ietekmētu bioloģisko dažādību, vienlaikus apturot tādas investīcijas, kas tai kaitē. Lai šī cīņa būtu patiesi efektīva, ir skaidrs, ka šai cīņā ES nepieciešams starptautiskas darbības atbalsts, un ir nepieciešams, lai Komisija un dalībvalstis atbalstītu bioloģiskās daudzveidības aizsardzības integrāciju tādos globālos procesos kā Tūkstošgades attīstības mērķi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienībai jāuzņemas atbildība par nožēlojamo 2010. gada stratēģijas izgāšanos par cīņu pret bioloģiskās daudzveidības samazināšanos. No šī brīža izvairīšanās no to pašu kļūdu atkārtošanas periodā no šodienas līdz 2020. gadam un pāriešana no nodomu deklarēšanas uz konkrētu rīcību būs atkarīga no visām lēmējinstādēm. Tieši tādēļ Parlaments īpaši aicina steidzami ieviest trīs galvenos pasākumus — integrētas pieejas izmantošanu visu nozaru (lauksaimniecības, zivsaimniecības, transporta, rūpniecības utt.) politikā; Eiropas vides tiesību aktu pārkāpumu izbeigšanu no dalībvalstu puses; naudas līdzekļu 0,3 % apmērā no IKP piešķiršana bioloģiskās daudzveidības aizsardzības pasākumiem.

Parlamenta balsojums par šo ziņojumu ir izcils sākums. Padomei un Komisijai atliek vien to pieņemt un nodrošināt bez turpmākās aiziotāžas, ka tiek atrasta izeja no strupceļa, kādā ir nonākusi Augsnes pamatdirektīva, ka tiek piešķirts pietiekams finansējums „Natura 2000” objektu pārvaldībai un ka tiek ieviesta bioloģiskā nosacītība valsts atbalsta piešķiršanā. Neslēpsim faktu, ka joprojām pastāv strupceļš, jo faktiski tādas stratēģijas panākumi, kas ir izstrādāti, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, paredz detalizētu mūsu ekonomikas attīstības modeļa pārskatīšanu.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Stingri atbalstu rezolūcijas priekšlikumu par bioloģisko dažādību un augu un dzīvnieku sugu dažādību, jo tas radīs valdību vadītājos vēlmi rīkoties. 2010. gads ir Bioloģiskās daudzveidības gads. Pēdējo 40 gadu laikā bioloģiskā daudzveidība ir samazinājusies par vienu trešdaļu. Gandrīz pusei visu zīdītāju un putnu sugu draud izmiršana. Eiropas Parlaments vēlas, lai bioloģiskās daudzveidības samazināšanās tiktu apturēta līdz 2020. gadam.

Šī iemesla dēļ no šī brīža mums jāpārbauda visu Eiropas piešķirto subsīdiu un politikas veidu ietekme uz bioloģisko daudzveidību, lai līdzekļi tiktu novirzīti tiem pasākumiem, kas pozitīvi ietekmē vidi. Oktobra vidū notiks Konvencijas par bioloģisko daudzveidību desmitā konference. Ar to saistītā problēma ir tāda, ka Eiropas vides ministri lems par Eiropas nostāju tikai četras dienas pirms konferences par bioloģisko daudzveidību sākšanās. Jau 2010. gada marta vidū, kad notika CITES konference, bija skaidri redzams, ka tik tiešām ir nepieciešamas plašākas iepriekšējās konsultācijas. Vienošanos par ES Kopienas nostāju četras dienas pirms konferences sākuma tik tiešām nozīmē pārāk novēlotu alianšu veidošanu ar līdzīgi domājošām valstīm. Bioloģiskās daudzveidības jautājums jāierindo augstāk Eiropas prioritāšu sarakstā. Bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai jāintegrē mūsu lauksaimniecības un zivsaimniecības politikā, un dabas aizsardzībai jāpiešķir pietiekami finanšu līdzekļi.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Pienākamam aizsargāt mūsu resursu bioloģisko daudzveidību ir ētisks raksturs, ņemot vērā pieaugošo apdraudējumu ekosistēmām un neatgriezeniska kaitējuma risku videi. Bažām par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu ir arī sociāls un ekonomisks pamats, jo ilgtspējīga attīstība ir saistīta ar ekonomikas stabilitāti. Tādēļ ir būtiski integrēt šo uzdevumu aizsargāt bioloģisko daudzveidību dažādās darbības jomās Eiropas līmenī, tostarp arī ar cīņu pret klimata pārmaiņām, stratēģijas

„Eiropa 2020” mērķiem un jaunu darba vietu izveides mērķiem. Jāpiesšķir tam nepieciešamais finansējums.

Nevaru neminēt būtisko zivsaimniecības lomu tādā valstī kā Portugāle, un tieši tādēļ aizstāvu viedokli, ka kopējai zivsaimniecības politikai ir jāveicina tādu tiesību aktu ievērošana, kas ir piemērojama bioloģiskajai daudzveidībai un kuras mērķis ir šīs nozares ilgtspējīga attīstība. Citās darbības jomās, piemēram, lauksaimniecība, mezsaimniecība, tūrisms, pētniecība un jaunrade, kas ir centrālās jomas attālākajos reģionos, tās jaunu darba vietu izveides potenciālam ir nepieciešama ilgtspējīgas ekonomikas un ekoloģisku koncernu radīšana, kur tiktu īstenota efektīvas resursu izmantošanas un ilgtspējīgas patēriņa un ražošanas politika.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Ar nožēlu jāatzīst, ka ES nav izpildījusi savus mērķus apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam, jo mūsu bioloģiskās daudzveidības aizsargāšana ētisku, ekoloģisku, kā arī ekonomikas iemeslu dēļ ir ārkārtīgi svarīga.

Tas ir jautājums, kurā nedrīkst vienkārši paļauties uz publiskiem tēriņiem, bet tas jāiekļauj arī korporatīvās atbildības stratēģijās visas ES mērogā, lai apturētu jebkādu turpmāku ekosistēmu pakalpojumu samazināšanos un tās rehabilitētu, kur tas ir iespējams. Atbalstīju priekšlikumu apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2020. gadam, īpaši tādēļ, ka valstī, no kuras esmu ievēlēts, — Velsā, ir tik liela ekosistēmu daudzveidība.

Uzskatu arī, ka šī mērķa sasniegšana ļaus ES kļūt par globālu līderi savos centienos aizsargāt un saglabāt mūsu bioloģisko daudzveidību un demonstrēt jaunattīstības valstīm mūsu apņemšanos panākt 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu izpildi.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) 2010. gadam bija jāklūst par gadu, kad Eiropas Savienībai bija jārupējas par bioloģisko daudzveidību. Jāsaka, ka tās stratēģija šajā jomā diemžēl nav izdevusies, neskatoties uz saistībām, ko tā kopš 2001. gada ir vairākkārtīgi uzņēmusies, sevišķi, novērst liela skaita sugu izmiršanas draudus.

Tādēļ atbalstu *de Lange* kundzes ziņojumu, ko Eiropas Parlaments ir pieņēmis 21. septembrī. Tajā ir nosodīti viduvējie ES panāktie rezultāti un Eiropas Komisija un dalībvalstis beidzot tiek aicinātas vismaz pāriet no vārdiem pie darbiem.

Konkrēti tā ir pieņēmusi trīs galvenos pasākumus un aicina tos nekavējoties īstenot — integrēta pieeja bioloģiskajai daudzveidībai visu attiecīgo nozaru (lauksaimniecības, zivsaimniecības, transporta utt.) politikā; Kopienas vides tiesību aktu piemērošana un izpilde no dalībvalstu puses; finansējuma palielināšana pasākumu īstenošanai šajā jomā, pārsniedzot „LIFE” instrumenta nodrošināto finansējumu. Tomēr pašlaik dalībvalstis nesniedz pietiekamu atbalstu „LIFE” projektiem.

Tomēr vēl svarīgāk ir, ka mūsu iedzīvotāji ir jāinformē par šīs bioloģiskās daudzveidības stāvokli un par nopietnajiem riskiem, kas apdraud mūsu ekosistēmas. Tikai 17 % Eiropas iedzīvotāju apzinās, ka bioloģiskā daudzveidība nopietni samazinās.

Ziņojums: João Ferreira (A7-0227/2010)

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Šovasar saņēmām neskaitāmas ziņu reportāžas par divām vides katastrofām, kas skāra divas dažādas valstis — Krieviju un Pakistānu.

Ir taisnība, ka tās ir neparedzamas un nekontrolējamas dabas katastrofas, bet ir arī taisnība, ka cilvēka darbība dažkārt veicina vides pasliktināšanās stāvokļa saasināšanos. Piesārņojums,

skābais lietus, rūpnieciskais piesārņojums, zemes nogruvumi, ko izraisa ar pilsētu un zemes plānošanu saistītās problēmas, kā arī atsevišķu teritoriju pārtuksnešošanās ir tikai dažas no mūsu darbības sekām.

Ņemot vērā, ka dabas katastrofas apdraud ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību, ietekmējot ilgtspējīgu attīstību un pakļaujot riskam sociālo kohēziju, ir būtiski svarīgi popularizēt katastrofu novēršanas paraugpraksi un padziļināt izpratni par vietējiem ģeogrāfiskiem, ekonomiskiem un sociāliem apstākļiem.

Ir arī svarīgi veikt postījumu un risku kartēšanu Eiropā, veicināt pozitīvas, ilgtspējīgas lauksaimniecības un rūpniecības prakses izmantošanu un stiprināt dažādo savlaicīgās brīdināšanas sistēmu sasaisti. Uzskatu arī, ka ir nepieciešams apsvērt pašreizējā ES Solidaritātes fonda mobilizēšanu daudz ātrākā un elastīgākā veidā un vēl vairāk vienkāršot administratīvos noteikumus, lai pēc iespējas ātrāk pārvarētu dabas katastrofas.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Balsoju par *Ferreira* kunga ziņojumu, kas ir ievērojams solis uz priekšu dabas katastrofu seku novēršanā, jo tajā ir apvienota šo katastrofu novēršana, cēloņi un faktori, kas palielina to risku, un kopēja ES fonda izveide. Zinām, ka profilakse ir labāka par ārstēšanu. Tādēļ uzskatu, ka katastrofu risku samazināšana palīdzēs mums izglābt dzīvības.

Tādēļ esmu ierosinājis atbalstu guvušo grozījumu, kurā esmu lūdzis izstrādāt tādas finansēšanas metodes, kas veicinātu ar katastrofu novēršanu saistītos pasākumus, risku novērtēšanu un samazināšanu pirms katastrofas iestāšanās, un kura mērķis ir nodrošināt mikrofinansēšanas instrumentu un mikroapdrošināšanu iedzīvotāju grupām ar zemu ienākumu līmeni.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Vētra „Ksintija”, plūdi Madeirā, mežu ugunsgrēki Grieķijā — eiropieši regulāri piedzīvo dabas katastrofu pārbaudījumus, ciešot nenovērtējamu cilvēciskās un ekonomiskās sekas. Šis parlamentārās pašiniciatīvas ziņojums mums atgādina „ka proaktīva pieeja ir efektīvāka un lētāka nekā pieeja, kas balstīta tikai uz katastrofu seku novēršanu” un sniedz veicamo pasākumu sarakstu. Balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir ļoti noderīgs un ka Eiropas Komisijai pēc iespējas ātrāk ir jāgūst no tā iedvesma, sevišķi attiecībā uz meža ugunsgrēku novēršanu. Manuprāt, nākamais solis šobrīd ir izveidot tādas Eiropas Civilās aizsardzības spēkus, kas var palīdzēt dalībvalstīm pārvarēt ievērojamas dabas katastrofas.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo dokumentu. Pēdējos gados ES dalībvalstis ir satricinājis ievērojams skaits katastrofu. Tādēļ mums jāstiprina to novēršanas nozīmīgums. Tā kā pirmkārt un galvenokārt dalībvalstis ir atbildīgas par savu iedzīvotāju aizsardzību un par katastrofu novēršanu, pastiprināta sadarbība novēršanas jomā ir pilnīgi pamatota, tāpat kā labāka darbības koordinēšana, lielāka solidaritāte un savstarpējā palīdzība. Piekrītu dokumentā ietvertajam ierosinājumam, ka ES līmenī ir jāizveido piemērota finanšu shēma dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai, kas papildinātu un sasaistītu esošos instrumentus, tostarp kohēzijas politikas, reģionālās politikas un lauku attīstības politikas instrumentus. Ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis uzlabotu savu pētniecības un izstrādes (R&D) kapacitāti katastrofu novēršanas un pārvarēšanas jomā un uzlabotu koordināciju un sadarbību starp dalībvalstīm šajā jomā.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Šis ziņojums ir cieši saistīts ar ziņojumu par bioloģisko daudzveidību, un, protams, balsoju par to. Katastrofām ir raksturīga pārrobežu dimensija. Tādēļ mums jāizveido Eiropas tīkls, kurā varētu sadarboties valstu, reģionālās

un pašvaldību atbildīgās iestādes. Ar savu balsojumu atbalstīju ideju par Solidaritātes fonda pārskatīšanu. Balsoju arī par kopējo risku un postījumu kartēšanas metodoloģiju.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Tā kā rādītāji liecina par ārkārtīgi strauju dabas katastrofu pieaugumu pēdējos gados, tad, ņemot vērā to radītos ekonomiskos un sociālos zaudējumus, dalībvalstīm ir nepieciešams vairāk rūpēties par pētniecību un izstrādi, lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtosanos nākotnē un samazinātu to skaitu. Tajā pašā nolūkā dalībvalstīm ir jāpiedāvā konkrēti rīcības koordinēšanas un sadarbības mehānismi. Tādēļ, no vienas puses, ir svarīgi uzlabot dalībvalstīs savlaicīgas brīdināšanas sistēmas, veidot un nostiprināt esošo dažādu savlaicīgas brīdināšanas sistēmu sasaisti, bet, no otras puses, izpētīt un izstrādāt adaptācijas pasākumus gan lauku, gan pilsētu līmenī, ņemot vērā pieaugošo ekstremālo laika apstākļu atkārtosšanās biežumu. Katastrofu apmērus un atkārtosšanās iespējamību bieži vien veicina tāda politika, kuru rezultātā tiek sabojātas attiecības starp cilvēci un vidi.

Šādu katastrofu novēršana ir jāiekļauj nozīmīgāko nozaru politikā, lai veicinātu līdzsvarotu zemes apsaimniekošanu un ekonomisko attīstību, kas nav pretrunā ar dabu. ES līmenī ir jāizveido finanšu shēma katastrofu novēršanas vajadzībām, kas papildinātu jau esošos instrumentus, tostarp tādus, kas jau tiek piemēroti ES politikā.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) ES Solidaritātes fonda pirmo sešu darbības gadu laikā tika saņemti 62 finanšu palīdzības pieteikumi. Gandrīz viena trešā daļa no tiem bija saistīta ar dabas katastrofām, kas tiek apzīmētas kā „lielas katastrofas”.

Esmu gandarīts, piemēram, par Solidaritātes fonda intervenci savā reģionā — Lielbritānijā, kad tas cieta no vētras „Ksintija”. Eiropas solidaritāte ir būtiski svarīga, lai vislabāk pārvarētu dabas katastrofu izraisītās ekonomiskās, sociālās, vides un cilvēciskās sekas.

Referents mums atgādina, ka katastrofu novēršanai jāklūst par prioritāti dalībvalstu sadarbībai šajā jomā. Tādēļ ir izvirzīts priekšlikums izveidot valsts, reģionālo un pašvaldību iestāžu tīklu, lai apmainītos ar paraugpraksi attiecībā uz novēršanas pasākumiem. Piekrītu arī referentam aicinājumā uz finanšu shēmas izveidošanu ES līmenī, kas būtu atbilstoša dabas katastrofu novēršanai, lai stiprinātu un koordinētu pašreiz spēkā esošo instrumentu darbību.

Kohēzijas politikai ir būtiska loma katastrofu novēršanā. Tā veicina atšķirību samazināšanu starp dažādiem reģioniem šajā sfērā, īpaši uzlabojot riskam īpaši pakļauto reģionu kapacitāti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Esam bijuši liecinieki destruktīvajai dabas katastrofu darbībai, kas atkārtojas arvien biežāk. Šī rezolūcija, par kuru es balsoju, norāda uz vairākiem svarīgiem pasākumiem. No tiem vēlos uzsvērt dalībvalstu sadarbību praktisko zināšanu apmaiņā par katastrofu pārvarēšanu, sevišķi akcentējot to novēršanu. Valstu izmeklēšanas un attīstības aģentūrām ir jāievieš arī mehānismi darbības koordinēšanai šajā līmenī.

Atzinīgi novērtēju arī, ka tiek ņemti vērā reģionu, kas ir izolēti, retāk apdzīvoti vai no kuriem aizplūst iedzīvotāji, kalnaino un to, kas atrodas pierobežas zonās, kā arī nomaļo un attālāko reģionu, dabiskais raksturs un ierobežojumi. Faktiski šiem reģioniem ir jāpievērš īpaša uzmanība.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pēdējo dažu gadu laikā ES krasi ir palielinājies dabas un cilvēka izraisītu katastrofu skaits un to postošais raksturs. Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas datiem pastāv šī riska nepārtrauktas palielināšanās tendence, kam par iemeslu

ir, piemēram, klimata pārmaiņas, intensīvā augsnes izmantošana un rūpnieciskā un pilsētu attīstība.

Ir jau izstrādāti dažādi ES instrumenti, kas attiecas uz vairākiem novēršanas darbības aspektiem. Tomēr šie instrumenti ir izrādījušies nepietiekami un dažkārt to ieviešanas līmenis ievērojami atpaliek no vēlamā, radot jautājumu par patiesi stratēģiskas pieejas izmantošanu no ES puses katastrofu novēršanā.

Tā kā atbildība par savu iedzīvotāju aizsardzību un katastrofu novēršanu galvenokārt jāuzņemas dalībvalstīm, dabas parādības neņem vērā valstu robežas un lielākajā daļā gadījumu tām ir transnacionāls mērogs. Tādā gadījumā ir būtiski veicināt efektīvas, solidāras pieejas izmantošanu Eiropas līmenī. Nešaubos, ka proaktīva pieeja sniegtu efektīvākus un mazāk veltus rezultātus nekā stratēģija, kas paredz tikai katastrofu seku novēršanu.

Īpaša uzmanība jāvelta jautājumam par piespiedu migrācijas pieaugumu no tiem reģioniem, kurus ir skārusi vides degradācija, kā rezultātā bēgļiem jāsaņem aizsardzība un palīdzība nometināšanai.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Uzskatu, ka lauksaimniecības nozares pārstāvjiem iesaistīties katastrofu pārvarēšanas mehānisma darbībā ar mērķi novērtēt un veikt labojošus pasākumus, kas ir atbilstoši faktiskajai situācijai šajā nozarē. Tas ir nepieciešams, lai efektīvāk koordinētu esošos resursus, kas palīdzēs stiprināt Eiropas Savienības politiku par tās nekavējošās reaģēšanas spēju.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Ņemot vērā cunami katastrofu Indijas Okeānā 2004. gadā, zemestrīci Haiti 2010. gada janvārī un vētru „Ksintija” februārī, cik traģēdijām vēl jānotiek, pirms mēs beidzot pieņemsim Kopienas pieeju dabas katastrofu novēršanā? Dabas un cilvēka izraisītas katastrofas kļūst aizvien biežākas, un tādēļ mums ir jānodrošina, ka dalībvalstu pasākumi kļūst efektīvāki un labāk koordinēti un ka Eiropas pasākumi kļūst elastīgāki. Tāpat kā saistībā ar novēršanu, vēlreiz vēlos uzsvērt, ka kopš 2006. gada mums jau ir *Barnier* kunga ziņojums par ātrās reaģēšanas spēku izveidi dabas katastrofu pārvarēšanai. Kas mūs kavē to pieņemt? Kas mūs kavē to likt lietā?

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ir skaidrs, ka dabas katastrofas pašlaik Eiropā notiek arvien biežāk, prasot to novēršanu, seku pārvarēšanu un koordinētus risinājumus Eiropas līmenī. Uzskatu, ka dažādu reaģēšanas līmeņu komplementaritātei šāda posta situācijās jākļūst par darbības koordinēšanas pamatpieņēmumu. Uzskatu arī, ka ir svarīgi izvērtēt Solidaritātes fondu un pārskatīt tā mobilizācijas veidus, lai tas kļūtu efektīvāks un labāk adaptētos to reģionu raksturam un atšķirībām, kam tas ir paredzēts.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ES dalībvalstis ir skāris pieaugošs dabas katastrofu skaits, daudzas no tām bijušas liela mēroga katastrofas. Ievēribas cieniņš ir fakts, ka pirmajos sešos ES Solidaritātes fonda darbības gados tas ir saņēmis 62 finansiālās palīdzības pieteikumus no 21 valsts. Šīs dabas katastrofas apdraud bioloģisko daudzveidību, ietekmē ilgtspējīgu attīstību un pakļauj riskam sociālo kohēziju. Iedzīvotāju aizplūšana no laukiem un pārtuksnešošanās ir vieni no šo katastrofu iemesliem, un vienlaicīgi šāda veida katastrofas vēl saasina šos procesus. Klimata pārmaiņu rezultātā dabas katastrofas kļūst vēl postošākas. Risinājums ir saistīts ar to novēršanu un atbalsta sniegšanu reģioniem ar visaugstāko riska pakāpi. Šādai novēršanai jākļūst par Eiropas mēroga sadarbības un koordinācijas sistēmas un Eiropas solidaritātes stiprināšanas sastāvdaļu. Tādēļ aizstāvu katastrofu novēršanai piemērotas finanšu shēmas izstrādi. Šai shēmai jāpalīdz stiprināt un veicināt sasaisti starp pašlaik spēkā esošajiem instrumentiem un kohēzijas politiku,

lauksaimniecības attīstības politiku, reģionālo politiku, Solidaritātes fondu, Septīto pamatprogrammu un „Life+” programmas. Šis mērķis ir skaidri jāatspoguļo nākamajās finanšu perspektīvās. Es arī uzskatu, ka ir nepieciešams pārskatīt Solidaritātes fonda noteikumus, adaptējot atbilstība kritērijus atbilstoši katra reģiona un katastrofas raksturam.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī ziņojuma apstiprināšana ir īpaši svarīga gadā, kurā vairākas Eiropas valstis pieredzēja katastrofas, kuras dziļi skāra to iedzīvotājus, teritorijas, ekonomiku un vidi. Šis fakts ir veicinājis labāku sabiedrības izpratni par katastrofu novēršanas lomu un vairojis kolektīvo apziņu par tās stiprināšanas nozīmīgumu. Esam apkopājuši šo katastrofu rezultātā nesen gūto pieredzi, veicot arī to cēloņu un seku analīzi, kas ir svarīgi šī ziņojuma elementi.

Mēs centāmieš iekļaut šai ziņojumā plašu virkni pamatnostādņu un ieteikumu, kas piemērojami dažādiem katastrofu gadījumiem. Neapstrīdamais signāls, ko sniedza plašā vienprātība par labu šim ziņojumam debāšu un balsojuma laikā, nozīmē to, ka tagad Eiropas Komisijai un Padomei ir nepieciešams ieviest praksē šeit ierosinātos pasākumus.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – Vēlos pateikties deputātam Ferreira kungam par viņa iniciatīvu Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikuma virzīšanā par tik plašas nozīmes un svarīgu jautājumu. Kā Polijas pilsonis esmu redzējis un pieredzējis dabas katastrofu, īpaši plūdu, traumējošās sekas attiecībā uz manas tautas vispārējo labklājību. Turklāt kā Eiropas pilsonis atzīstu Eiropas līmeņa solidāra katastrofu novēršanas mehānisma nozīmi. Vēlos arī izmantot šo iespēju, lai uzsvērtu, ka mūsu rīcībā ir konkrēti instrumenti, kas nosaka pienākumu dalībvalstīm izstrādāt dabas katastrofu novēršanas mehānismus, konkrēti — Plūdu direktīva.

Nesenais Polijas piemērs ilustrē atbilstošas šī tiesību akta neieviešanas sekas. Dabas katastrofas nešķiro valstis, tāpat arī nedrīkst šķīrot katastrofu novēršanas vai pārvarēšanas pasākumus. Uzskatu, ka tad, kad uz spēles ir likta cilvēka dzīvība, kā arī jebkuras valsts vai reģiona vide, ekonomika un drošība, jautājums kļūst mazāk politisks un vairāk morāls. Tieši ar šādiem apsvērumiem vēlos pievienoties saviem kolēģiem, balsojot „jā” par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Ugunsgrēki Portugālē, plūdi Saksijā, mežu ugunsgrēki Grieķijā, „Ksintija” Francijas rietumos — šie pēdējie gadi mums ir parādījuši, cik svarīgi ir ieviest īstu Eiropas stratēģiju dabas katastrofu pārvarēšanai un kāds ieguvums tā mums būtu — ne tikai šāda stratēģija katastrofu novēršanai, bet arī stratēģija par Eiropas Savienības pārvarēšanas un reaģēšanas spēju šādu katastrofu gadījumā. Tādēļ pārliecinoši balsoju par šo ziņojumu, kas aicina izstrādāt Eiropas pieeju šajā jautājumā, kas ir Kopienas, globāla, koordinēta un līdzsvarota pieeja saskaņā ar būtisko Eiropas solidaritātes principu. Tik tiešām ceru, ka Komisija ātri izvirzīs konkrētus priekšlikumus sadarbības stiprināšanai un pieredzes apmaiņai starp dalībvalstīm šajā jomā, komunikācijas uzlabošanai starp kompetentām iestādēm, lai uzlabotu procedūras, paātrinātu Eiropas Savienības Solidaritātes fonda mobilizāciju un, kas vissvarīgākais, nodrošinātu, ka katastrofu novēršana tiek iekļauta nākamajā Eiropas Savienības finanšu perspektīvā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Ferreira kunga ziņojumā ir uzsvērti daudzi iespējamie katastrofu cēloņi, un, iespējams, visnopietnākie no tiem ilgtermiņā ir negadījumi, kas saistīti ar kodolmateriāliem. Lielas ES teritorijas vēl līdz šai dienai cieš no Černobiļas avārijas izraisītajām sekām, un es uzskatu, ka tāds jēdziens kā droša kodoldegviela vispār nepastāv. Vairākas valdības visā ES ir nolēmušas būvēt jaunas atomelektrostacijas, tādā veidā vienkārši palielinot turpmāko kodolkatastrofu iespējas. Partija, kuru es pārstāvu, un

Skotijas valdība nelokām uzskata, ka mūsu enerģētikas vajadzības jānodrošina bez kodolenerģijas palīdzības.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Apstiprināju šo ziņojumu, jo pēdējos gados ES dalībvalstis ir satricinājusi virkne katastrofu, kam ir bijusi ievērojama un ilgstoša ietekme uz attiecīgo iedzīvotāju vidi un ekonomiku. Kaitējumu bieži vien ir grūti izmērīt, runājot par cilvēka dzīvības zaudēšanu. Ziņojumā ir uzsvērtā pārskatīt Solidaritātes fonda regulējumu un tajā ir akcentēta nepieciešamība izveidot atbilstošu finanšu shēmu katastrofu novēršanai, piešķirot pietiekamus finanšu resursus katastrofu novēršanai un pārvarēšanai. Tas palīdzētu stiprināt un sasaistīt pašlaik spēkā esošajiem instrumentiem un kohēzijas politiku, lauksaimniecības attīstības politiku, reģionālo politiku, Solidaritātes fondu, Septīto pamatprogrammu un „Life+” programmas. Ziņojumā ir ietverts aicinājums Eiropas Komisijai izvērtēt iespēju piedāvāt sistemātiskāku pieejamo resursu apvienošanu, lai stiprinātu novēršanas mehānismu efektivitāti ES mērogā. Esmu gandarīts, ka beidzot tiek atzīta Eiropas lauksaimniecības publiskās apdrošināšanas shēmas veidošanas nepieciešamība. Komisijai jāizvirza priekšlikums par to, kā Eiropas publiskās apdrošināšanas sistēma varētu labāk novērst lauksaimnieku risku un ienākumu nestabilitāti, kas ir saistīta ar dabas un cilvēka izraisītām katastrofām. Šai sistēmai jābūt daudz vērienīgākai nekā pašreizējais modelis, lai izvairītos no dažādu apdrošināšanas shēmu daudzskaitlīguma ES, radot lielu lauksaimnieku ienākumu nelīdzsvarotību. Uzskatu, ka ir steidzami jāievieš dabas vai cilvēka izraisīto katastrofu seku minimālās kompensēšanas shēma lauksaimniekiem visās dalībvalstīs.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Eiropas katastrofu novēršanas programmas ieviešana būtu ļoti noderīga dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai. Īrijas dienvidu un rietumu daļu pagājušajā gadā skāra daudzas katastrofas; šī iniciatīva ir vitāli svarīga. Atzinīgi novērtēju, ka tiks likts uzsvars uz apmācības un informētības veicināšanas pasākumiem un plāniem uzlabot savlaicīgas brīdināšanas instrumentus. Šajā ziņojumā ir pievērsta liela uzmanība novēršanai un tajā ir uzsvērtā valsts, reģionālo un pašvaldību atbildīgo iestāžu loma šajā katastrofu novēršanas aspektā. Tā kā tās ir iestādes, kas vistuvāk atrodas darbības vietai, kad iestājas dabas un cilvēka izraisītas katastrofas, tad tām jāpiešķir centrālā loma šo katastrofu novēršanā.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsu valstis ir satricinājušas katastrofas ar postošām sekām sabiedrībai un ekosistēmām. Par šo katastrofu mērogu liecina aizvien biežāka galēju klimatisko apstākļu iestāšanās, nerunājot nemaz par cilvēcisko faktoru līdzsvarotā reģionālajā plānošanā. Apzinoties ES katastrofu novēršanas izšķirošo nozīmi, ziņojumā ietvertais virziens kopumā ir pareizs. Tas arī attiecas uz sadarbības un koordinācijas prasību starp dalībvalstīm.

Neskatoties uz to, ir arī svarīgi palielināt konkrētu Eiropas Savienības reaģēšanas pasākumu kapacitāti, konkrēti apņēmoties izmantot tās instrumentus katastrofu novēršanai un pārvarēšanai Eiropas līmenī, kas ir saistīti ar dalībvalstu, kā arī ar reģionu un pašvaldību rīcībā esošiem instrumentiem. Ja vēlamies sasniegt vislabākos rezultātus, izmantojot resursus visinteliģentākajā veidā, nedrīkst aizmirst nevienu reaģēšanas līmeni, turklāt šiem līmeņiem vienam otru jāpapildina.

Mario Mauro (PPE), rakstiski. – (IT) Ziņojums sakarā ar Komisijas paziņojumu „Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai” ir apstiprināšanas vērts, nesniedzot īpašus komentārus. Ilgstoša savstarpēja informācijas apmaiņa un paraugprakse, protams,

nodrošinātu labāku pētniecisko informāciju un uzlabotu katras iesaistītās puses intervences spēju.

Pārrobežu sadarbība vairākos līmeņos — makroreģionālos vai reģionālos, palielinātu esošo novēršanas metožu atdevi. Ir arī būtiski uzsvērt brīvprātīgā darba svarīgo lomu un šī iemesla dēļ ir jāpastiprina sadarbība starp dalībvalstīm.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Dabas, un turklāt arī cilvēka izraisīto, katastrofu novēršanai jābūt vienai no ES prioritātēm, lai gan to nav viegli panākt. Arvien biežāk tiek uzsvērts arguments, ka intensīva augsnes ekspluatēšana, nekontrolēta rūpnieciskā un pilsētu izaugsme, iedzīvotāju aizplūšana no laukiem, pārtuksnešošanās un aizvien biežāka galēju laika apstākļu rašanās, cita starpā, pakļauj dalībvalstis aizvien lielākam gan dabas, gan cilvēka izraisītu katastrofu riskam. Tādēļ ir svarīgi, lai mēs visi pievienotos iepriekš minēto faktoru novēršanas spēkiem, lai šādas katastrofas, kas rada lielu kaitējumu īpašumam un kuru dēļ tiek zaudēta cilvēku dzīvība, ko nevar izlabot, tik bieži neatkārtotos.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Es atbalstīju šo rezolūciju, jo uzskatu, ka jautājums par cilvēka izraisīto katastrofu novēršanu ir ārkārtīgi svarīgs. Ir nepieciešams būtiski palielināt finansējumu programmām, kuras ir vērstas uz dabas resursu saglabāšanu Eiropā. Meži, ezeri, upes — viss ir kļuvis par biznesa priekšmetu. Bez šīs rezolūcijas ir nepieciešams izstrādāt kopējo ES regulējumu un stingri ierobežot vienaldzīgu patērētāju attieksmi pret dabas resursiem.

Savā Dzimtenē, Latgalē, es sastapos ar šādu attieksmi, tur barbariski tiek iznīcināti meži. Latvijas valdība „torpedē” ES projektus, kuri ir vērsti uz ezeru un upju saglabāšanu. Latvijas likumdošana ļauj iznīcināt retas zivju šķirnes, un neviens nenes par to atbildību. Es nobalsoju „PAR”, cerot, ka šis signāls no ES nonāks līdz Latvijas valdībai.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Aizvien biežāka galēju laika apstākļu iestāšanās izraisa nopietnas dabas katastrofas ES teritorijā, kas īpaši smagi skar lauku iedzīvotājus. Dalībvalstīm ir jāuzņemas atbildība par lielāka resursu apjoma ieguldīšanu katastrofās cietušo atbalstam un to novēršanai.

Īpaši svarīgi ir nodrošināt, lai šo katastrofu upuri saņemtu ātru atbalstu, tostarp finansiālo palīdzību, kad tie ir nonākuši grūtībās. Ideālais risinājums būtu sadarbība starp ES dalībvalstīm, daloties zināšanās un veicot praktiskus pasākumus. Atturējos no balsojuma, jo, manuprāt, ziņojums ir pārāk plaši formulēts un konkrēti nenorāda nevienu veicamo pasākumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, jo plūdi, kas šajā pavasarī un vasarā skāra gandrīz visu Eiropu, nemaz nerunājot par tiem plūdiem, kas dažas dalībvalstis skar katru gadu, apliecināja, cik svarīga ir katastrofu novēršana. Balsoju arī par šo ziņojumu tādēļ, ka galvenā nozīme tajā ir piešķirta attiecībām starp dabas katastrofām un lauksaimniecību, ierosinot pamata risinājumus dažām no problēmām, ar kurām saskaramies.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienības dalībvalstis pēdējos gados ir skārušas tādas dabas katastrofas, kurām ir bijis traģisks iznākums. Pirms vairākiem mēnešiem Polija un citas Centrāleiropas valstis kļuva par upuriem postošiem plūdiem. Nepagāja ne mēnesis, kad plašsaziņas līdzekļi neziņotu par kādu katastrofu, kas ir skārusi Eiropas iedzīvotājus. Tomēr mums jācenšas domāt par to, kādi soļi būtu sperami, lai novērstu dabas katastrofas.

Ziņojums skaidri parāda, ka galvenais dabas katastrofu cēlonis ir cilvēces sabojātā saikne ar dabisko vidi. Atbalstu arī ziņojumā pausto priekšlikumu izveidot piemērotu finanšu shēmu Eiropas Savienības līmenī aizsardzībai pret cilvēka izraisītām katastrofām. Uzskatu arī, ka priekšlikums uzlabot sadarbību starp valsts, reģionālajām un pašvaldības atbildīgajām iestādēm dabas katastrofu novēršanā ir dziļi pamatots.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Plenārsēdes laikā Eiropas Parlamentā šodien balsoju par ziņojumu, kas skar dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanu ES. Tā ir īpaši svarīga iniciatīva, kam ir tāla nākotne tādu incidentu novēršanas virzienā kā mežu ugunsgrēki, plūdi, dīvaini laika apstākļu incidenti un tehnoloģiskās un rūpnieciskās avārijas. Galvenais uzdevums ir izveidot atbilstošu finanšu shēmu katastrofu novēršanai, kas ir integrēta 2014.–2020. gada finanšu perspektīvā un kurā īpašs uzsvars tiek likts uz atbalsta sniegšanu visvairāk izolētiem un reti apdzīvotiem reģioniem. Ziņojumā galvenokārt tiek mēģināts atrast līdzsvaru starp lauku attīstības politiku, veidojot Eiropas lauksaimniecības publiskās apdrošināšanas shēmu, kas ir paredzēta daudzo dažādo apdrošināšanas sistēmu problēmu novēršanai ES. Vienlaikus lauksaimniekiem visās dalībvalstīs ir jāpiešķir minimālā kompensācija, ja tiem ir jāvar izlabot šādu katastrofu radītos bojājumus.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Jāatceras, ka katastrofām ir tendence aizvien lielākā mērā ietekmēt vistrūcīgākos, kam nav pietiekamu resursu, lai aizsargātu sevi, savas ģimenes un īpašumu. Balsoju par šo ziņojumu, jo ir būtiski ES līmenī izveidot piemērotu finanšu shēmu dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai, kas nostiprinātu un sasaistītu esošos instrumentus, tostarp kohēzijas politikas, reģionālās politikas un lauku attīstības politikas instrumentus. ES finansējuma piešķiršanā priekšroka ir jādod virknei novēršanas pasākumu, kas jāievieš dalībvalstīm, kuru vispārējais uzdevums ir risināt tādas situācijas, kas, iespējams, ietver lielāku risku, aizsargājot apdzīvotās teritorijas, pārtraucot lielāko infrastruktūras objektu drošību un izstrādājot un pārbaudot ēku drošību un zemes lietošanas noteikumus.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsu valstis ir satricinājušas katastrofas ar postošām sekām sabiedrībai un ekosistēmām. Par šo katastrofu mērogu liecina aizvien biežāka galēju klimatisko apstākļu iestāšanās, nerunājot nemaz par cilvēcisko faktoru līdzsvarotā reģionālajā plānošanā. Apzinoties ES katastrofu novēršanas izšķirošo nozīmi, ziņojumā ietvertais virziens kopumā ir pareizs. Tas arī attiecas uz sadarbības un koordinācijas prasību starp dalībvalstīm.

Neskatoties uz to, ir arī svarīgi palielināt konkrētu Eiropas Savienības reaģēšanas pasākumu kapacitāti, konkrēti apņēmoties izmantot tās instrumentus katastrofu novēršanai un pārvarēšanai Eiropas līmenī, kas ir saistīti ar dalībvalstu, kā arī ar reģionu un pašvaldību rīcībā esošiem instrumentiem. Ja vēlamies sasniegt vislabākos rezultātus, izmantojot resursus visinteliģentākajā veidā, nedrīkst aizmirst nevienu reaģēšanas līmeni, turklāt šiem līmeņiem vienam otru jāpapildina.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Dažu pēdējos gados dalībvalstis un Eiropas Savienība ir kļuvušas par upuriem ievērojamam skaitam dabas un cilvēka izraisītu katastrofu — ugunsgrēkiem, vētrām, plūdiem, sausumam un citām. Šo katastrofu radītie cilvēciskie, ekonomiskie un sociālie zaudējumi, kas bieži vien sniedzas pāri valstu robežām, ir dramatiski. Tā kā uzskatu, ka ir būtiski svarīgi piemērot Eiropas pieeju šādu katastrofu novēršanai, apstiprinu mana kolēģa deputāta *Ferreira* kunga ziņojumu. Lai gan ir nepieciešams paplašināt sadarbību starp dalībvalstīm un apvienot to resursus, lai stiprinātu

novēšanas mehānismu efektivitāti visā Savienībā, mums arī jānodrošina, ka šādu katastrofu novēšana vairāk tiktu ņemta vērā viscaur ES politikā Turklāt mums jāveicina labāka koordinācija un sadarbība starp dalībvalstīm pētniecības un izstrādes jomā saistībā ar dabas vai cilvēka izraisītu dabas katastrofu novēšanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs, Zaļie, atbalstījām šo ziņojumu, jo tajā ir norādīts, ka dabas un cilvēka izraisītām katastrofām var būt ļoti nopietnas sekas attiecībā uz reģionu un dalībvalstu ekonomiku un sociālo attīstību, un uzsvērts, ka galvenais katastrofu novēšanas mērķis ir cilvēka dzīvības aizsargāšana, personu drošība un fiziskā neaizskaramība, cilvēku pamattiesības, vide, ekonomikas un sociālā infrastruktūra, tostarp galvenās ērtības, mājoklis, komunikācijas, transports un kultūras mantojums. Tajā ir akcentēts, ka proaktīva pieeja ir efektīvāka un lētāka nekā tāda, kas balstīta tikai uz reaģēšanu katastrofu gadījumā, akceptējot viedokli, ka zināšanas par vietējiem ģeogrāfiskajiem, ekonomiskajiem un sociālajiem apstākļiem ir būtiski svarīgas dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēšanā.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Ja neņem vērā faktu, ka dalībvalstis pirmkārt un galvenokārt ir atbildīgas par civilo aizsardzību un katastrofu novēšanu, piekrītu referenta pieejai, aicinot uz lielāku koordināciju un lielāku sadarbību starp pašvaldību, reģionu un valsti atbildīgajām iestādēm saskaņā ar subsidiaritātes principu.

Kopienas pieejai uzmanības centrā būtu jāizvirza atšķirību samazināšana starp reģioniem un dalībvalstīm šajā jomā. Ir arī būtiski raudzīties uz novēšanu no starpnozaru perspektīvas, ņemot vērā dažādo Eiropas Savienības nozaru politiku, tostarp ieviešot atbilstošu finanšu shēmu.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Apstiprināju rezolūciju saistībā ar Komisijas paziņojumu „Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēšanai”. Šogad Eiropā esam pieredzējuši lielu salu, plūdus, tropiskus karstuma viļņus un orkānus. Tā rezultātā cietuši miljoniem eiropiešu. Līdzīgas parādības ir paredzamas arī nākotnē. Sastopoties ar šo katastrofu skaita pieaugumu, iespējamā sadarbība ar dalībvalstīm un īslaicīgā ES palīdzība katastrofu novēšanai, pārvarēšanai un seku likvidēšanai vairs nav pietiekama. Mums nepieciešama globāla ES mēroga stratēģija, kurā tiks ieviests protokols par vienotiem pasākumiem attiecībā uz konkrēta veida dabas katastrofām, sevišķi tām, kas bieži atkārtojas (mežu ugunsgrēki, plūdi un sausums).

Solidaritāte starp dalībvalstīm ir būtiski svarīga un īpaša uzmanība ir jāvelta reģioniem, kas ir mazāk privilīģēti ģeogrāfiskā stāvokļa, iedzīvotāju blīvuma un ekonomisko un sociālo apstākļu ziņā. Stratēģija ir jāatspoguļo jaunajā finanšu shēmā 2014.–2020. gadam. Šajā kontekstā ir svarīgi apvienot jau esošos atbalsta instrumentus, piemēram, kohēzijas politiku, lauku attīstības politiku, reģionālo politiku, Solidaritātes fondu, Septīto pamatprogrammu un „Life+” programmas. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta iepriekš pieņemtajām rezolūcijām, jāapsver Eiropas Sausuma novērošanas centra izveidošana un īpašas iniciatīvas izstrāde mežu aizsardzības un ugunsgrēku novēšanas jomā. Vēlreiz aicinu Parlamentu un Komisiju nekavējoties izstrādāt jaunu priekšlikumu par turpmāku administratīvo noteikumu vienkāršošanu un Eiropas Savienības Solidaritātes fonda elastīguma uzlabošanu.

Rui Tavares (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsu valstis ir satricinājušas katastrofas ar postošām sekām sabiedrībai un ekosistēmām. Par šo katastrofu mērogu liecina aizvien biežāka galēju klimatisko apstākļu iestāšanās, nemaz nerunājot par cilvēcisko faktoru līdzsvarotā reģionālajā plānošanā.

Apzinoties ES katastrofu novēršanas izšķirošo nozīmi, ziņojumā ietvertais virziens kopumā ir pareizs. Tas arī attiecas uz sadarbības un koordinācijas prasību starp dalībvalstīm.

Neskatoties uz to, ir arī svarīgi palielināt konkrētu Eiropas Savienības reaģēšanas pasākumu kapacitāti, konkrēti apņēmoties izmantot tās instrumentus katastrofu novēršanai un pārvarēšanai Eiropas līmenī, kas ir saistīti ar dalībvalstu, kā arī ar reģionu un pašvaldību rīcībā esošiem instrumentiem. Ja vēlamies sasniegt vislabākos rezultātus, izmantojot resursus vissaprātīgākajā veidā, nedrīkst aizmirst nevienu reaģēšanas līmeni, turklāt šiem līmeņiem citam citu ir jāpapildina.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ja tā ir taisnība, ka galvenā atbildība par dabas katastrofu novēršanu un pārvarēšanu ir katras dalībvalsts pārziņā, uzskatu, ka Eiropas iestādēm ir jāveicina sadarbība starp dalībvalstīm, sistematizējot un optimizējot pieejamos resursus un veicot pasākumus gan ES, gan reģionālā līmenī, papildinot vienam otru.

Šai stratēģijai jābūt vērstai uz nevienlīdzību mazināšanu starp reģioniem attiecībā uz to spēju aizsargāt savus iedzīvotājus un to investīcijām šo dabas parādību pētniecībā, novēršanā, prognozēšanā un pārvarēšanā, īpašu uzmanību veltot attālākajiem reģioniem. Katastrofas gadījumā to reģionu dabisko šķēršļu, kas bieži vien saskaras ar tādu risku kopumu, kāds bija vērojams Madeiras gadījumā, pārvarēšanai saskaņā ar kohēzijas politiku ir jāatļauj izmantot dažādus finanšu instrumentus, kā arī nosacījumiem, kas paredz šo instrumentu piemērošanu, jāklūst elastīgākiem.

Saprotams, ka Solidaritātes fonds ir jāpārskata, lai varētu panākt ātrāku tā mobilizēšanu un lielāku tā atbilstības kritēriju elastību. Šajā ziņojumā, kuru atbalstu, ir ņemtas vērā visas šīs bažas. Vēlos pieminēt 2010. gada februārī Madeirā notikušās smagās dabas katastrofas upurus, kā arī viņu ģimenes locekļus, un vēlreiz uzsvērt steidzamo nepieciešamību aktivizēt Solidaritātes fondu Madeiras atjaunošanas darbiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Kopienas pieeju jautājumā par dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanu, jo uzskatu, ka ir būtiski svarīgi, lai ES veiktu pasākumus šajā jomā. Katastrofu novēršanas pasākumos ir jāiegulda investīcijas, jo ieguldīt novēršanas pasākumos parasti ir daudz lētāk nekā veikt atjaunošanas pasākumus.

Ņemot vērā tādu katastrofu pārrobežu aspektu kā, piemēram, 2002. gada plūdi, 2007. gada mežu ugunsgrēki un šīs vasaras plūdi, mums ir nepieciešams efektīvu instrumentu kopums, kas paredzēts katastrofu novēršanai, intervencei un pasākumu veikšanai katastrofu radīto sekū mazināšanai. Konkrētie Komisijas ielānotie pasākumi ir paredzēti riska jomu konstatēšanai un upju gultņu dabiskai atjaunošanai; upju baseinu, mitraiņu un ar tām saistīto ekosistēmu atjaunošanai un aizsargāšanai; mežu iztīrīšanai un sakārtošanai; meža atjaunošanās veicināšanai; piekrastes zonu aizsardzībai un saglabāšanai; zemestrīču novēršanai un sekū mazināšanai un paraugprakses saraksta izveidei ar mērķi atvieglot informācijas apmaiņu starp ieinteresētajām pusēm.

Par vēl vienu svarīgu soli attiecīgo instrumentu efektivitātes uzlabošanā pašreizējā katastrofu novēršanas politikā jābūt tajā iesaistīto procedūru elastīguma paaugstināšanai un ES Solidaritātes fonda līdzekļu pieejamības paātrināšanai, lai pieprasītie resursi pēc iespējas ātrāk sasniegtu katastrofas skartos iedzīvotājus.

Ziņojums: Eleni Theocharous (A7-0192/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu. Uzskatu, ka lielāks uzsvārs ir jāliek uz sociālās aizsardzības sistēmām, lai novērstu nabadzību un risinātu sociālās problēmas, veicinot ekonomikas stabilizēšanos un saglabājot un palielinot nodarbinātības kapacitāti. Prioritāte ir piešķirama pasākumiem, kas paredzēti pamata sociālo vajadzību apmierināšanai, bērnu un to riskam pakļauto sieviešu aizsardzības veicināšanai, kuras smagi ir skārusi šī krīze, kā arī riska grupas jauniešu, zemu atalgoju un nekvalificētu strādājošo un viesstrādnieku, laukstrādnieku un cilvēku ar invaliditāti aizsardzībai.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Atbalstu ziņojumā ietvertu aicinājumu visām jaunattīstības valstīm pievienoties Starptautiskās Darba organizācijas Pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmai un bez izņēmuma ievērot piespiedu darba un bērnu darba aizliegumu.

Saskaņā ar prognozēm pasaulē tiek nodarbināti 218 miljoni bērnu. No tiem 126 miljoni ir iesaistīti kaitīgos darbos. Nabadzība būs to bērnu liktenis, kas ir izstumti no izglītības sistēmas un iesaistīti darbā pret savu gribu. Jāievieš nozīmīgi pasākumi bērnu darba apkarošanai, darba vietu izveidei pieaugušajiem tā vietā un atbilstošas izglītības iespēju radīšanai bērniem.

Starptautiskajai sabiedrībai jāapņemas darīt visu iespējamo, lai samazinātu bērnu nodarbināšanu, un jāievieš noteikti pasākumi šīs apņemšanās īstenošanai.

Atbalstu arī to, kas ziņojumā ir teikts par to cilvēku pamatvajadzību apmierināšanu, kas dzīvo jaunattīstības valstīs, un par īpašas uzmanības veltīšanu drošībai apgādē ar pārtiku un dzeramā ūdens pieejamībai.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu. Lai mazinātu nabadzību jaunattīstības valstīs, ir nepieciešams ne tikai izveidot darba vietas, bet arī panākt, lai šīs darba vietas būtu noturīgas. Lai to panāktu, jāveic pasākumi mikroekonomikas politikas koordinēšanai un jāvērs galvenā uzmanība uz reālas ražošanas, ienākumu un nodarbinātības stabilitāti. Maziem un vidējiem uzņēmumiem, sevišķi lauksaimniecības nozarē, nepieciešams efektīvs finansiālais atbalsts, piemēram, mikrokreditu, mikroapdrošināšanas un valsts finansētais atbalsts. Komisijai un līdzekļu devējai valstij jāpārskata esošās iespējas attīstībai paredzēta papildu un inovatīvu finansējuma avotu ziņā un jānosaka jauni avoti, lai sniegtu iespēju jaunattīstības valstīm dažādot savus ieņēmumu avotus un ieviest efektīvu, konkrētu un operatīvu tēriņu programmas. Turklāt īpaši jāuzsver nepieciešamība atrisināt vienu no vislielākajām problēmām jaunattīstības valstīs — bērnu darba apkarošana un iespēju piešķiršana visiem bērniem iegūt pamatizglītību. To ir iespējams panākt, ieviešot piespiedu darba aizliegumu.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Arī es apstiprināju un balsoju par šo ziņojumu. ES dibināšanas līgumā ir ietvertas nabadzības apkarošanas saistības. Jaunattīstības valstis pašlaik sastopas ar vislielākajiem sociāliem izaicinājumiem. Piekrītu domai, ka valdībām jānosaka par prioritāru bērnu, riskam pakļauto sieviešu, laukstrādnieku un personu ar invaliditāti aizsardzība. Balsoju arī par nepieciešamību piešķirt vismaz 20 % no jaunattīstības valstu budžetu un ES attīstības palīdzībai paredzēto tēriņu summas veselības un pamata izglītības vajadzībām.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā Eiropas Parlaments ir aicinājis uz nabadzības mazināšanu jaunattīstības valstīs, kur bāds,

nepietiekams uzturs un pārtikas un pamata publisko pakalpojumu liegšana iedzīvotājiem skar miljoniem šo valstu iedzīvotāju.

Vēl kāda milzīga problēma, ar ko saskaras jaunattīstības valstis, ir, ka lielākajai daļai to iedzīvotāju nav pietiekamu sociālās aizsardzības garantiju, lai gan sociālās aizsardzības sistēmas ir izrādījušās par ietekmīgiem instrumentiem nabadzības mazināšanā un sociālajā kohēzijā.

Vēlos uzsvērt bērnu nodarbināšanas problēmu, jo tā ir viens no lielākajiem šķēršļiem universālas pamatizglītības iegūšanā un nabadzības mazināšanā, kā arī kavē veselīgu bērnu audzināšanu un šiem bērniem nepieciešamās izglītības iegūšanu.

Tādēļ piekrītu Parlamenta aicinājumam uz izglītības atbalsta veicināšanu un bērnu darba apkarošanas politikas ieviešanu, atbalstot Pasaules darba grupu bērnu darba un izglītības jautājumos. Turklāt starptautiskajai sabiedrībai, visām iesaistītajām valstīm un ES ir ļoti svarīgi apņemties darīt visu iespējamo, lai steidzamā veidā izskaustu bērnu darbu. Turklāt visās attīstības stratēģijās īpaša uzmanība jāvelta riskam visvairāk pakļauto un atstumto iedzīvotāju grupām, sevišķi sievietēm, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Patlaban, kad notiek starptautiskā augstākā līmeņa sanāksme Ņujorkā par Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, un kad Eiropas Parlaments ir pieņēmis ziņojumu par nabadzības mazināšanu jaunattīstības valstīs, uzskatu, ka ir svarīgi uzsvērt to lomu, kāda ir mikrokredītiem šo mērķu sasniegšanā. Mikrokredīts pārsvarā ir saistīts ar mazu summu aizdevumu piešķiršanu uzņēmējiem, kam nav pieejami tradicionālie banku aizdevumi. Jaunattīstības valstīs tie palīdz nodrošināt praktisku liela skaita ekonomisku mikroprojektu realizēšanu, kas veicina turības vairošanu, un rezultātā arī attīstību. Projektiem nepieciešamais finansējums palīdz radīt ekonomikas tīklu attiecīgajās valstīs un iesaistīt mazus vietējā tirgus dalībniekus. Tādēļ mikrokredīts ļauj šiem tirgus dalībniekiem kļūt atbildīgiem pašiem par savu attīstību un ļauj samazināt viņu atkarību no tradicionālās attīstības palīdzības. Ietekmējot tik dažādas nozares kā lauksaimniecība, amatniecība un sociālā ekonomika, mikrokredīti var radīt reālu ietekmi uz lokālo attīstību. Tādēļ aicinu Eiropas Komisiju un dalībvalstis uztvert nopietni šo atbildīgo attīstības palīdzības iespēju.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Lai novērstu nabadzības postu jaunattīstības valstīs, šīm valstīm jāsasniedz atbilstošs ekonomikas stāvoklis. Šajā ziņojumā ir uzsvērtā procesa mazākas birokratizēšanas nozīme, ietaupījumu un kredītu pieejamības attīstības veicināšana un reģionālās integrācijas uzlabošana. Tajā ir arī minēta nepieciešamība steidzami veicināt nevalstisko organizāciju iesaistīšanu sabiedrības politikas formulēšanā un pārraudzībā, stiprināt nozīmīgāko pārstāvniecisko organizāciju lomu un uzlabot sieviešu tiesisko un sociālo statusu. Uzskatu, ka, un kā jau tika minēts ziņojumā, nodarbinātības politikā jāparedz ieguldījumi „zaļo darba vietu” izveidē un zaļās rūpniecības radīšanā, piemēram, attīstot atjaunojamos enerģijas avotus un energoefektivitāti. Turklāt attiecībā uz līdzekļu devēju valstu izaicinājumiem, ziņojumā ir uzsvērtā to palīdzības piešķiršanas procedūru vienkāršošana un inovatīvu finansējuma avotu veicināšana. Uzskatu to par būtisku.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Kompetento iestāžu izplatītie statistikas dati par nabadzības un uztura nepietiekamības apmēriem ir kas vairāk nekā tikai skaitļi. Aiz šiem procentuālajiem un absolūtos skaitļos izteiktajiem rādītājiem jāskatās cilvēki, kas cīnās,

lai savilktu galus kopā vai cieš no smagām nepietiekama vai sliktas kvalitātes uztura izraisītām slimībām.

Apņemšanās samazināt nabadzību ir jāuzņemas ar vislielāko atbildības sajūtu un to nedrīkst reducēt līdz virknei saukļu un neapdomīgu izteicienu. Mums jāveic rūpīgs pētījums attiecībā uz šīm problēmām un jāatrod tādi risinājumi, kuros tiktu saskaņotas mazāk attīstītu valstu intereses ar attīstīto valstu interesēm; uzņēmumu intereses ar patērētāju interesēm; rūpnieku — ar lauksaimnieku, un visu iesaistīto grupu intereses. Noteikti neļausim citiem izplēst spārnus, apcērpot savējos, bet gan uzņemoties tādas nastas, kas ir pa spēkam mums pašiem un atbilst mūsu spējām. Tādēļ ir svarīgi demonstrēt tirgus ekonomikas paraugpraksi izaugsmes un attīstības mehānismu veicināšanai, bet vienlaikus nodrošinot atbilstošu motivāciju un apmācību, lai izrautos no nabadzības slazdiem.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Pirmo reizi vēsturē bāds ir skāris miljardiem cilvēku. Tikai šogad vien tiem, kas jau līdz šim cieta galēju bādu, pievienojās vēl 64 miljoni cilvēku. Šī realitāte spiež mums galveno uzmanību pievērst darba vietu izveidei jaunattīstības valstīs, jo tas ir visefektīvākais nabadzības un sociālās atstumtības novēršanas veids. Ņemot to vērā, ir nepieciešams labāk saskaņot palīdzību, sniegt atbalstu izglītības procesā un apturēt augsti kvalificētu strādājošo izceļošanu. Nesenā pārtikas cenu krīze ir atklājusi spriedzi, ko rada drošas pārtikas trūkums nabadzīgajās valstīs. Tādēļ lielāka uzmanība jāpievērš lauksaimniecībai laikā, kad tā kļūst par vienīgo iztikas līdzekli lielākajai daļai iedzīvotāju jaunattīstības valstīs, no kuras 75 % ir koncentrēti lauku teritorijās.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Atbalstu šo ziņojumu, kurā sniegts pārskats par galvenajiem izaicinājumiem darba vietu izveidē un nabadzības mazināšanā, tuvojoties termiņam, līdz kuram jāsasniedz Tūkstošgades attīstības mērķi. Tajā ir atkārtoti uzsvērts aicinājums ES dalībvalstīm izpildīt savas saistības palīdzības piešķiršanā. Turklāt īpaša uzmanība tajā ir veltīta pārvaldībai un kapacitātes veidošanai, vienlaikus cenšoties veicināt lielāku ieinteresēto pušu līdzdalību. Uzmanība tajā tiek vērsta arī uz palīdzības sniegšanu maziem un vidējiem uzņēmumiem jaunattīstības valstīs, nodrošinot infrastruktūru un tehnoloģiju pārnesi. Nepieciešams ne tikai izveidot darba vietas, bet arī panākt, lai tās būtu kvalitatīvas. Visām jaunattīstības valstīm ir jāiesaistās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmā un ANO Sociālās pamataizsardzības iniciatīvā, lai nodrošinātu atbilstošus darba standartus un augsta līmeņa visaptverošas sociālās aizsardzības garantijas, kas aizsniedz arī nabadzīgākās un atstumtākās sabiedrības grupas. Tik tiešām, īpašs uzsvārs jāliek uz bērnu darba apkarošanu. Šajā ziņojumā skāns aicinājums nodrošināt brīvu un pilnu izglītības sistēmu, t.i., pamata un augstākās, kā arī arodizglītības, pieejamību visiem, lai vietējie iedzīvotāji varētu kļūt par kvalificētiem un prasmīgiem strādājošiem, jo, nesaņemot izglītību, bērni ir nolemti dzīvei nabadzībā, bet ekonomika — stagnācijai.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Ziņojumā, par kuru šodien tika balsots, ir uzsvērts, ka ir jaunattīstības valstīm ir svarīga starptautisko darba standartu piemērošana, nodrošinot pietiekamu finansējumu mikrouzņēmumiem, sevišķi lauksaimniecības nozarē, korupcijas apkarošanai un sociālo partneru ieinteresētības ekonomikas attīstībā veicināšanai.

Tajā ir arī norādīts, ka izglītībai jābūt pieejamai visiem, jo cilvēkresursu attīstībai jāklūst par visu attīstības stratēģiju sastāvdaļu un tā ir būtiski svarīga darba vietu izveidei. Attiecībā uz līdzekļu devējām valstīm, ziņojumā tā tiek aicinātas izpildīt sniegtos solījumus piešķirt 0,7 % no IKP attīstības palīdzībai periodā no šī brīža līdz 2015. gadam, kā arī Komisijai koordinēt attīstības politiku ar ES dalībvalstīm.

Kā atgādinājums ziņojumā ir minēts 2005. gadā Pasaules Bankas veiktais aprēķins, ka 1,4 miljardi cilvēku dzīvo galējos nabadzības apstākļos, tas ir, tērējot mazāk kā USD 1,25 dienā. Galvenokārt tas skar Subsahāras Āfriku (51 %). Tālāk seko Dienvidāzijas iedzīvotāji (40,3 %). Vēl vairāk, 2,5 miljardi cilvēku joprojām dzīvo vidēji nabadzīgos apstākļos, tas ir, tērējot mazāk kā USD 2 dienā.

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Vakar vēroju Apvienoto Nāciju Organizācijas augstākā līmeņa sanākumi par Tūkstošgades attīstības mērķiem atklāšanu. Pat ja ir sasniegts progress, esam vēl pārāk tālu no nabadzības mazināšanai periodā no šī brīža līdz 2015. gadam nosprausto mērķu sasniegšanas.

Lai tos sasniegtu, pirmais darbs, kas obligāti jāveic, ir darba vietu izveide jaunattīstības valstīs, jo saskaņā ar neseno SVF un SDO kopīgo ziņojumu 2010. gadā pasaulē ir vairāk nekā 210 miljonu bezdarbnieku tādēļ, ka krīzes rezultātā kopš 2008. gada darba vietu skaits ir sarucis par 30 miljoniem. SDO aicina nodarbinātību vairs neuzskatīt tikai par citu nozaru politikas iznākumu, bet gan par galveno mērķi un pīlāru izaugsmes stratēģiju īstenošanai.

Ilgspējīga attīstība, atbalsts darba vietu izveidei un atbalsts pienācīgas nodarbinātības veicināšanai pieprasa arī atbalstīt ekonomikas diversificēšanu, SDO standartu ievērošanu, ievērot virkni sociālās aizsardzības tiesību visiem, ieguldīt publiskajos pakalpojumos un pamatvajadzību apmierināšanā, piemēram, nodrošinot dzeramā ūdens pieejamību, veselības aizsardzību un drošu pārtiku. Augstāka nodarbinātības līmeņa sasniegšana ir arī obligāts priekšnoteikums stabilitātei un demokrātijas stiprināšanai. Tādas ir *Theocharous* kundzes ziņojuma galvenās nostādnes.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir aizstāvēta sieviešu tiesiskā un sociālā statusa uzlabošana ar mērķi novērst diskrimināciju un sieviešu potenciāla ekspluatēšanu jaunattīstības valstu ekonomiskās un sociālās izaugsmes vārdā. Dzimumu vienlīdzības veicināšana šajās valstīs ir arī ieguldījums lielāku panākumu gūšanai ekonomikā. Ir arī svarīgi nodrošināt, ka pamata izglītība un sabiedrības veselība turpina būt par pamatu attīstības politikai. Pašreizējā ekonomikas krīze nav attaisnojums starptautiskās palīdzības samazināšanai šajās nozarēs.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nav iespējams risināt šo tēmu, nepieminot Eiropas Savienības vadošo lomu palīdzības sniegšanā jaunattīstības valstīm. Neskatoties uz jau ieguldīto darbu, jāatzīst, ka šajā jomā ir vēl daudz darāma, un ir pilnīgi skaidrs, ka nabadzības un bezdarba izraisītais posts šajās valstīs turpinās. Pēc neatkarības atgūšanas daudzu šo valstu līderi ir iesaistījušies retorikā pret Eiropu. Šādi strīdi, protams, mūsdienās ir lielā mērā novecojuši. Diemžēl informācija, ko saņemam par korupcijas apmēriem un iedzīvotāju tiesību, brīvību un aizsardzības ievērošanu jaunattīstības valstīs, liecina, ka tās vēl ir tālu no pilnības.

Eiropas Savienība rīkojas pareizi, saglabājot piešķirtās palīdzības apjomus un cīnoties par paraugprakses ieviešanu. Tā nedrīkst mīkstināt savas prasības, un nekādā gadījumā sadarboties ar tiem, kas iedzīvojas uz citu cilvēku nelaiemes rēķina.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā ir nepieciešama skaidra apņemšanās pilnā mērā panākt cilvēku garīgo izaugsmi un veidot ekonomikas un varas attiecības, balstoties uz morāli. Jāpopularizē plašāka nabadzības definīcija, kurā būtu iekļauta nenodrošinātība, sociālā atstumtība un līdzdalības trūkums, kā piedāvāts Apvienoto Nāciju Organizācijas ziņojumā „Vēlreiz pārdomājot

nabadzības jautājumu — ziņojums par stāvokli pasaulē 2010. gadā”. Jaunattīstības valstu valdībām ir jādiversificē sava ekonomika, izvēloties ilgtspējīgas attīstības ceļu, veicinot uzņēmumu — sevišķi mazo un vidējo uzņēmumu, dibināšanu un apkarojot birokrātiju un korupciju. Līdzekļu devēm valstīm un partnervalstīm jāpārlicinās, lai lauksaimniecība, sevišķi mazās saimniecības un mazie un vidējie ekoloģiskie lauksaimniecības uzņēmumi, nodrošinātu attīstības programmas augšupeju. Tām jāapņemas veicināt izglītības un profesionālās apmācības iegūšanu, bērnu darba apkarošanu un apmierinošu darba standartu un augsta līmeņa visaptverošu sociālās aizsardzības garantiju ieviešanu. Bērnu darbs ir šķērslis universālās pamatizglītības ieviešanā un nabadzības mazināšanā. Tādēļ ir jāveicina pasākumu koordinēšana starp dažādām aģentūrām un aģentūru iekšējā darba koordinēšana, un izglītības atbalsta līdzekļu saskaņošana, un bērnu darba izskaušanas politika. Aizstāvu arī nepieciešamību veltīt lielākas pūles dzimumu vienlīdzības nodrošināšanai.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojums tā galīgajā redakcijā ietver pozitīvus un negatīvus jautājumus, kas ir savstarpēji pretrunīgi.

Jau pašā tā sākumā ir pamanāma neatbilstība, pakārtojot spēcīgu, ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi uzņēmējdarbības vajadzībām. Ekonomikas izaugsmes pamatā jābūt cilvēku labklājībai. Tieši strādājošie veicina turību un ekonomikas izaugsmi, un ražošana ir jāorganizē viņu labā un viņu sociālo vajadzību apmierināšanai, nevis peļņas gūšanas dēļ. Materiālo labumu ražošanas organizēšana peļņas gūšanas mērķiem, nevis cilvēku vajadzību apmierināšanai rada nabadzību un bezdarbu, turpretī šajā ziņojumā tiek apgalvots, ka tā mērķis ir to apkarot.

Varam arī atrast ko pozitīvu, sevišķi, kad ziņojumā ir runa par privatizācijas politikas pārskatīšanu attiecībā uz komunālajiem pakalpojumiem, piemēram, ūdens apgādi, galveno sanitāro un vispārējas nozīmes pakalpojumu nodrošināšanu, atbalstu valsts pakalpojumu sniegšanā un nepieciešamību likvidēt beznodokļu zonas.

Mēs, savukārt, uzskatām, ka piedāvāto mērķi ir iespējams sasniegt tikai tad, ja tiek pārkārtotas ekonomiskās un tirdzniecības attiecības, nekavējoties pārtraucot neolibēralismu, tirdzniecības liberalizēšanas nolīgumus, kas noslēgti Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros, un tos brīvās tirdzniecības nolīgumus, kas jau ir noslēgti vai par kuriem vēl norit vienošanās sarunas; ja tiek dzēsti jaunattīstības valstu ārvalstu parādi un parādu apkalpošana, kā arī ja tiek atcelta starptautisko finanšu iestāžu uzspiestā strukturālo korekciju politika.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Starp daudzajiem ziņojumā par jaunattīstības valstīm ietvertajiem pozitīvajiem punktiem, ir arī aicinājums pārskatīt privatizācijas politiku, sevišķi tādās jomās kā ūdensapgāde un sanitāro pakalpojumu sniegšana. Uzskatu, ka šāda veida pārskatīšana tikpat lielā mērā ir jāpiemēro attīstītās pasaules valstīm un ka ūdensapgādes pakalpojumi ir tik būtiski svarīgi, ka tie jānodrošina tikai un vienīgi sabiedrības labā, un nevis privātās peļņas gūšanas nolūkā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Atbalstīju šo ziņojumu, jo nabadzības mazināšana un darba vietu izveide ir vislielākās problēmas, ar kurām pasaule šobrīd sakaras, un to atrisināšana ir obligāts priekšnoteikums līdzsvarotas attīstības un ekonomikas izaugsmes sasniegšanai, sevišķi jaunattīstības valstīs. Esmu gandarīts, ka tajā ir ietverts aicinājums pārskatīt privatizācijas politiku, sevišķi komunālo, piemēram, atkritumu izvešanas un apsaimniekošanas, ūdensapgādes un apkures, īpašuma apsaimniekošanas, pakalpojumu nodrošināšanas citu sociāli svarīgu pakalpojumu nodrošināšanas jomā. Sabiedriskā sektora pakalpojumu sniegšana ir stingri jākontrolē pašvaldībai vai valdībai. Pakalpojumiem jābūt viegli pieejamiem un vienlīdzīgiem kvalitātes ziņā visiem, neatkarīgi no iedzīvotāju

ienākumu līmeņa vai piederības sociālai grupai. Pieaugošā tādu iestāžu privatizācija, kas sniedz sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, Viļņā, rada lielas bažas. Esošos pakalpojumus un to sniedzēju infrastruktūru iznīcināt ir viegli. Tomēr kas gan notiks, ja uzņēmums pārstās sniegt konkrēto pakalpojumu vai to sniegs par ievērojami paaugstinātu cenu? Galvenais šo ieinteresēto pušu mērķis ir demonstrēt, ka ne valsts, ne pašvaldība nespēj nodrošināt pakalpojumus tik efektīvi kā to spēj privātie uzņēmumi, un tā rezultātā šie dienesti tiek privatizēti. Kurš gan apgalvos, ka tas mūs neskar? Sabiedriskā sektora pakalpojumi ir pārāk jutīgs un iedzīvotājiem svarīgs temats, lai to neapdomīgi nodotu privātās rokās. Šādu pakalpojumu aizsargāšanai un attīstīšanai jāklūst par prioritāti.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir izklāstīti galvenie izaicinājumi darba vietu izveidē un nabadzības mazināšanā finanšu krīzes apstākļos. Tajā ES dalībvalstis tiek aicinātas izpildīt savas saistības palīdzības sniegšanai, par kurām tika panākta vienošanās saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem. Turklāt tajā ir centieni veicināt lielāku ieinteresēto pušu līdzdalību maza mēroga zemes īpašuma tiesību iegādē un vērsta uzmanība uz palīdzību maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), izveidojot infrastruktūru un nodrošinot tehnoloģiju pārnesi.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienība tiek aicināta paātrināt progresu globālajai cīņai pret nabadzību un badu, jo aptuveni 1,4 miljardi iedzīvotāju dzīvo galējas nabadzības apstākļos. Iemesli tam ir vairāki. Bēdīgais fakts ir tāds, ka politisko apstākļu, nepilnību demokrātijas un tiesiskuma jomā un nelabvēlīgu ģeogrāfisko apstākļu dēļ jaunattīstības valstu iespējamo pasākumu veikšana dažādu iespēju sniegto priekšrocību izmantošanā ir ierobežota. Lai panāktu reālu progresu attīstības palīdzības sniegšanā jāveic pareizie pasākumi, kuru mērķis ir apkarot problēmu pašā tās saknē. Šajā ziņojumā ir uzsvērts, cik svarīgi jaunattīstības valstīm ir paplašināt savu ražošanas nozari un samazināt pārmērīgo birokrātijas un korupcijas slogu, veicināt izglītību, ieviest starptautiskos sociālos un ražošanas standartus un nodrošināt finansējuma instrumentus mikrouzņēmumiem, sevišķi lauksaimniecības nozarē. Pārtikas drošība ir vitāli svarīga valstij un tās iedzīvotājiem. Apmērs, kādā valsts pati nodrošināt savus pārtikas krājumus, palielina tās neatkarību un samazina konflikta rašanās potenciālu. Pamata priekšnoteikums šajā ziņā ir lauksaimniecības ražošanas uzturēšana un veicināšana un augsnes un ūdens aizsardzība.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka, lai samazinātu nabadzību darba vietu izveidē ir ne tikai nepieciešama, bet tai jābūt arī kvalitatīvai. Mazajiem un mikrouzņēmumiem, sevišķi lauksaimniecības nozarē, nepieciešams atbilstošs finansējums un mikrokredīti, lai saglabātu esošās un izveidotu citas, jaunas darba vietas.

Šajā ziņā atbalstu Komisijai un dalībvalstīm adresēto lūgumu palielināt publiskā finansiālā atbalsta piešķiršanu mazajiem un mikrouzņēmumiem, kā arī lauksaimniekiem jaunattīstības valstīs, kā ir aicināts Starptautiskās Darba organizācijas Pasaules nodarbinātības paktā.

Mario Mauro (PPE), rakstiski. – (IT) Atbalstu ziņojuma par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs apstiprināšanu, sevišķi tajā pausto motivāciju atzīt sociālā tirgus ekonomikas (piemēram, kooperatīvu) ieguldījumu darba vietu izveidē un pienācīgas kvalitātes nodarbinātības veicināšanā jaunattīstības valstīs, kā arī iekļaut sociālā tirgus ekonomiku ES attīstības programmās un sadarbības stratēģijās.

Jaunattīstības valstīm ir arī svarīgi iesaistīties SDO Pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmā, lai panāktu atbilstošu darba standartu nodrošināšanu strādājošiem šajās valstīs.

Mums nekavējoties jāizbeidz neprātīgā sacensība bērnu darba ekspluatācijā un tā vietā jāveicina viņu izglītība kā pamats nākamo paaudžu nākotnes veidošanai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Atbalstu šo ziņojumu. Lai gan tajā netiek apšaubīta tirdzniecības liberalizācija un tas ir balstīts uz PTO principiem, ievērojams skaits piedāvāto pasākumu varētu lielā mērā uzlabot dienviņu valstu iedzīvotāju dzīves apstākļus.

Sociālās aizsardzības sistēmu veicināšana, sociālā tirgus ekonomikas iekļaušana sadarbības līgumos, kvalitatīvas veselības aprūpes sistēmas nodrošināšanas visiem un pamata, augstākās un profesionālās izglītības pieejamība par brīvu visiem aizstāvība, dzeramā ūdens pieejamības aizstāvība un ES paredzētie stimuli atsevišķo tautu vēlētajū izvēles respektēšanai ir vieni no daudzajiem pozitīvajiem šī ziņojuma punktiem.

Tajā ir aizstāvēta pat neatkarīgu parlamentu ieviešana ar reālām likumdošanas, budžeta veidošanas un uzraudzības pilnvarām. Šādu ieteikumu piemērošana varbūt ļaus izpildīt šajā pašiniciatīvas ziņojumā ietvertos apsveicamos nodomus.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tā kā ES ir solidaritātes reģions, pastāv skaidras bažas par nabadzību un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs. Mēs visi zinām, ka šis mērķis tiks sasniegts tikai tad, ja tiks panākta stingra un ilgtspējīga izaugsme stabilā vidē. Tādēļ jaunattīstības valstīm ir nepieciešams diversificēt savu ekonomiku, attīstot to ražošanas nozares un vienlaikus arī cenšoties samazināt pārmērīgo birokrātijas slogu, lai mazie un vidējie uzņēmumi kļūtu par nodarbinātības un izaugsmes dzinējspēku. Sekmīgi pārnesot šīs vērtības uz jaunattīstības valstīm, ES iegūs izšķirošu lomu nabadzības mazināšanā un darba vietu izveidē šajās valstīs. Tieši tādēļ balsuju tā, kā esmu nobalsojis.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Mums ir nepieciešams piedalīties procesā, kura mērķis ir apmācīt jaunattīstības valstis pašām radīt savu valstu IKP un tādējādi veicināt šo valstu ekonomikas attīstību. Līdz ar to mēs varēsim apstādināt veselu etnisko grupu migrāciju Eiropā. Ir svarīgi likt saprast jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, ka ir nepieciešams būvēt savu Dzimteni, nevis meklēt paradīzi Eiropā. Mums ir jāpalīdz mūsu brāļiem no jaunattīstības valstīm iemācīties būt neatkarīgiem un turīgiem. Es uzskatu, ka mums vajag dalīties ar mūsu zināšanām un pieredzi, un tāpēc es nobalsoju par šo rezolūciju.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ziņojumā, ko sniedza Attīstības komiteja par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs, ir izmantota pareizā pieeja šinī jautājumā. Rietumu rūpnieciski attīstītajām valstīm jāievieš pasākumi, kas ļautu šīm mazāk attīstītajām valstīm pašām sevi apgādāt un izveidot pašām stipru savu tautsaimniecību. Spējai saražot pietiekamu daudzumu pārtikas saviem iedzīvotājiem šajā ziņā ir nozīmīga loma. Šīm valstīm arī jārada iespēja diversificēt savu ekonomiku, lai tās nebūtu atkarīgas no importa.

Lai to panāktu, sevišķi nepieciešama ir mazo un vidējo uzņēmumu veidošana, kas nodrošinās darba vietas. Mums tas kritiski jāizvērtē un, ja nepieciešams, jāatceļ dažas no eksporta subsīdijām ES, kuru mērķis ir atbalstīt lauksaimniecības nozari Eiropā, bet kas veicina lauksaimniecības iznīcināšanu jaunattīstības valstīs. Jāatceļ arī beznodokļu zonas. Neskatoties uz ziņojumā ietvertajiem daudzajiem pozitīvajiem pasākumiem, atturējos par to balsot, jo šo pasākumu ievērošana visticamāk nebūs obligāta, kad tiks noteikts attīstības palīdzības virziens. Nodomu protokoli nevirza situāciju uz priekšu, un lielas naudas summas arī turpmāk pazudīs korupcijas rezultātā.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski.* – (PL) Jautājumā par nabadzības mazināšanu jaunattīstības valstīs, Eiropas Parlamentam ir jāuzsver sociālo standartu loma, kas ietekmē to iedzīvotāju dzīves līmeni, kuri dzīvo šajās valstīs. Bērnu darba un piespiedu darba apkarošana ir Eiropas Savienības pienākums. Jāatceras arī, ka tiem miljoniem cilvēku, kas dzīvo jaunattīstības valstīs, uztura nodrošināšanas līdzeklis galvenokārt ir lauksaimniecība.

Pilnībā atbalstu arī ziņojumā ietvertu priekšlikumu atbalstīt lauku sīksaimniecības. Ir vērts arī uzsvērt aicinājuma iekļaušanu ziņojumā ievērot kopējā zemes lietojuma tradīciju, kas gadsimtiem ilgi ir nodrošinājusi iedzīvotājiem samērā labu dzīves līmeni.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski.* – (IT) Eiropas Savienībai ir prerogatīva tiesību aktos paredzēt un pievērsties vajadzību un prasību risināšanai pašai savā teritorijā, bet tā nevar un nedrīkst aizmirst savus pienākumus attiecībā uz pārējo pasaules daļu, sevišķi jaunattīstības valstīm.

Theocharous kundzes ziņojumā ir izvirzīts tieši šāds mērķis — nabadzības mazināšana un darba vietu izveide jaunattīstības valstīs ir svarīga šo valstu iedzīvotājiem, tomēr tā ir svarīga arī mūsu pašu iedzīvotājiem. Lielākajā daļā gadījumu faktiski nabadzība un darba meklēšana liek tūkstošiem izmisušu cilvēku aizceļot cerībā uz labāku nākotni.

Tādēļ uzskatu, ka tādas stratēģijas izveide, kuras mērķis ir radīt noteiktus vietējos apstākļus *in situ*, ir atbalstāma un ir ieguvums gan palīdzības saņēmējām valstīm, gan Eiropas Savienībai, kas to atbalsta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski.* – (PT) Šī ziņojuma tēma ir ārkārtīgi aktuāla un steidzama, kā arī svarīga un stratēģiska. Tā ir aktuāla un steidzama tādēļ, ka vispārzināms ir fakts, ka nabadzības apmēri visā pasaulē pieaug, un tas pats attiecas arī uz atšķirībām starp bagātājiem un nabadzīgajiem, kas ir palielinājušās. Tā ir svarīga un stratēģiska tādēļ, ka Eiropas ieguldījumam nabadzības mazināšanā un darba vietu izveidē ir izšķiroša loma sociālā ziņā, veicinot sabiedrības apmierinātību, ekonomikas ziņā — stimulējot ekonomiku, bet morālā ziņā — praktiski apliecinot tās vērtības, kurām ticam.

Lai gan atbalstu šo ziņojumu tā pašreizējā formā, tomēr neatsakos no nepieciešamības ieviest tādu pašu *desideratum* arī Eiropā. Aizstāvu šo viedokli ne tikai iepriekš norādīto iemeslu dēļ attiecībā uz jaunattīstības valstīm, bet arī tās loģikas un uzskata dēļ, ka mums jāizrāda lielāka solidaritāte vienam pret otru, kā arī tādēļ — esmu pārliecināta, ka mēs — eiropieši, nevaram palīdzēt citiem, ja mūsu pašu dzīves līmenis nav pietiekami labā stāvoklī.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski.* – (RO) Spēcīga, ilgtspējīga ekonomikas izaugsme stabilā vidē veicina turības vairošanu un kvalitatīvu darba vietu izveidi, kas ir visdrošākais un visnoturīgākais ceļš izklūšanai no nabadzības. Bads, uztura nepietiekamība un pārtikas un galveno sabiedrisko pakalpojumu liegšana miljoniem iedzīvotāju ir kļūdainas ekonomikas, lauksaimniecības un tirdzniecības politikas sekas, kas tika veicināta un ieviesta šajās valstīs. Visās attīstības stratēģijās īpaša uzmanība jāvelta riskam visvairāk pakļauto un atstumto iedzīvotāju grupām, sevišķi sievietēm, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti.

Ņemot to vērā, uzskatu, ka jaunattīstības valstīm — jāvelta lielāka uzmanība bērnu darba apkarošanai, tā vietā radot kvalitatīvas, ilgtspējīgas darba vietas pieaugušajiem un ļaujot bērniem iegūt atbilstošu izglītību; jānosaka par prioritāriem pasākumi pamata sociālo vajadzību apmierināšanai un krīzes smagi skarto bērnu un riskam pakļauto sieviešu, kā

arī riska grupas jauniešu, zemu apmaksāto, nekvalificēto un migrējošo strādnieku, laukstrādnieku un personu ar invaliditāti aizsardzības veicināšanai.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo rezolūciju, jo svarīga nozīme tajā, *inter alia*, ir piešķirta bērnu darba apkarošanai; tajā ir pausts aicinājums Eiropas Savienībai atzīt sociālā tirgus ekonomikas ieguldījumu; jaunattīstības valstīs tiek aicinātas piešķirt zemes īpašuma tiesības nabadzīgajiem un maznodrošinātajiem, piemēram, piešķirot tiem, kas nelikumīgi apmetušies uz dzīvi nolaistās pilsētās (skvoteriem), īpašuma tiesības uz zemi, uz kuras tie dzīvo; tajā tiek aizstāvētas tiesības uz apvienošanos arodbiedrībās un tiesības slēgt koplīgumus; tajā ir apkarotas dažādas diskriminācijas formas; kā arī tiek aicināts pārskatīt privatizācijas politiku, sevišķi attiecībā uz tādiem komunālajiem pakalpojumiem kā ūdensapgāde, sanitārie pakalpojumi un vispārējas nozīmes pakalpojumi, un no jauna apsvērt šo valstu sabiedrības, tostarp arī valsts uzņēmumu kā darba devēju un sociālo pakalpojumu sniedzēju, lomū valsts pārvaldības attīstībā.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu atturēšanos šajā balsojumā noteica fakts, ka tika pieņemts 94. punkta oriģinālais teksts, kurā Komisija un dalībvalstis tiek aicinātas „izstrādāt saskaņotu pieeju, kurā tiktu ievēroti brīvā tirgus pamatprincipi un kas garantētu savstarpību tirdzniecības jomā”.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Lai gan šis ir pozitīvs ziņojums, kurā ir norādīts, ka pieeja „sāc ar sevi” ir vislabākais veids, kā atbalstīt nabadzīgos iedzīvotājus visā pasaulē, tomēr tajā ir iets vēl tālāk un aicināts sniegt nodokļu pārskatus par katru valsti atsevišķi (*country-by-country reporting*), piešķirt papildu finansējumu klimata pārmaiņu seku novēršanai un pārskatīt lauksaimniecības subsīdiju politiku.

Palāta arī apstiprināja grozījumu, kurā ir ietvertas pretenzijas par to, ka ES piešķirtā palīdzība Eiropas lauksaimniekiem iznīcina jaunattīstības valstu tirgus. Lai gan atbalstu lielāko daļu šajā rezolūcijā iekļauto priekšlikumu, kurā ir uzsvērtā arī nepieciešamība koordinēt palīdzību globālā mērogā, balsoju pret to.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Apstiprināju ziņojumu par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs. Nabadzības apkarošana ir galvenā 2020. gada stratēģijas prioritāte, kas nosaka ES darbības virzienu dažiem nākamajiem gadiem. Šis mērķis attiecas uz tiem 120 miljoniem eiropiešu, kas pašlaik dzīvo nabadzībā. Lai efektīvi apkarotu nabadzību jaunattīstības valstīs, tā vispirms jāizskauž Eiropā.

Šajā ziņā svarīgs ir izglītības aspekts. Izglītība un kvalifikācijas uzlabošana ir vislabākais līdzeklis darba atrašanai un arī dzīves nabadzībā un trūkumā pārtraukšanai. Jaunattīstības valstīs ir sevišķi svarīgi nodrošināt izglītības pieejamību bērniem, neatkarīgi no viņu no dzimuma. Pat valstīs ar relatīvi augstu ienākumu līmeni uz vienu cilvēku, piekļuve izglītībai ir liegta zināmām sociālām grupām — nacionālajām minoritātēm un meitenēm. Visnabadzīgākajās valstīs tikai aptuveni puse no visiem bērniem apmeklē skolu.

Savās palīdzības programmās Eiropas Savienībai jādara vairāk, lai nodrošinātu mācību materiālus, uzturu un skolas autobusu par brīvu. Būtiski svarīgi ir arī izglītību regulējoši tiesību akti un bērnu sociālā aprūpe, kā arī tādu iespēju veicināšana, kas ļauj studentiem iegūt izglītību ārvalstīs, vienlaikus arī attīstot interesantas programmas, lai mudinātu jauniešus atgriezties pašiem savā valstī, lai pēc kvalifikācijas iegūšanas tie varētu strādāt savas valsts sabiedrības labā. Ir arī svarīgi īstenot kampaņu informētības veicināšanai par piespiedu bērnu darba problēmu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski.* – (FR) Atturējos balsojumā par šo ziņojumu, kurā mazākajā gadījumā ir ietverti pretrunīgi noteikumi.

No vienas puses, tajā ir aicināts pārskatīt privatizācijas politiku, sevišķi saistībā ar sabiedriskiem pakalpojumiem, atbalstīti investīciju pasākumi to atbalstam, apliecināta skvoteru un sociālā tirgus ekonomikas pozitīvā ietekme uz attīstību un uzsvērtā nepieciešamība ieviest SDO konvencijas starptautisko darba standartu jomā.

Tomēr tajā pašā laikā lielākā daļa Parlamenta deputātu ir apstiprinājuši tāda punkta pieņemšanu, ko es uzskatu par nepieņemamu, kurā dalībvalstis un Komisija tiek aicināta ievērot brīvā tirgus pamatprincipus.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.20 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētājs

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. Cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilance (grozījumi Regulā (EK) Nr. 726/2004) - Farmakovigilance (grozījumi Direktīvā 2001/83/EK) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par šādiem ziņojumiem:

– ziņojums, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā izstrādājusi McAvan kundze, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru attiecībā uz cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilanci groza Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (COM(2008)0664 – C6-0515/2008 – 2008/0257(COD)) (A7-0153/2010), un

– ziņojums, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā izstrādājusi McAvan kundze, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko farmakovigilances jomā groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (COM(2008)0665 – C6-0514/2008-2008/0260(COD)) (A7-0159/2010).

Linda McAvan, *referente.* Priekšsēdētāja kungs! Es esmu pārliecināta, ka ikviens šajā telpā kādreiz ir lietojis farmācijas produktus. Šo produktu drošums ir sevišķi svarīgs sabiedrības veselībai.

Pagājušajā nedēļā ekspertu sanāksmē, kuras mērķis bija pārrunāt šos jaunos tiesību aktus, mums atgādināja, ka 2010. gadā apņēma 50 gadi kopš talidomīda izgudrošanas. Ikviens mana vecuma cilvēks noteikti atceras, ko nozīmēja talidomīds: bez locekļiem dzimušus bērnus. No šīs pieredzes tika gūtas mācības, un daudzu gadu laikā valdības izstrādāja farmakovigilances sistēmas, lai uzraudzītu zāļu drošumu, jo kļuva skaidrs, ka tikai klīniskie pētījumi vien nekad nebūs pietiekami, lai nodrošinātu, ka, laižot zāles publiskā pārdošanā, mēs iepriekš zinātu visas blakusparādības.

Ir veikti uzlabojumi. Pagājušajā nedēļā eksperti mums pastāstīja, ka ar šādiem uzlabojumiem būtu bijis vajadzīgs tikai neliels skaits talidomīda blakusparādību gadījumu, lai faktiski konstatētu problēmu. 1960. gados problēmas noteikšanai vajadzēja 2000 gadījumu.

Pēdējo gados Eiropā mēs strādājam Eiropas līmenī, lai izveidotu saskaņotu sistēmu farmakovigilances jomā starp dalībvalstīm un Eiropas Zāļu aģentūru Londonā. Ir pilnīgi skaidrs, ka mums ir jāsadarbojas. Ir daudz vieglāk un ātrāk konstatēt zāļu blakusparādības 500 miljoniem cilvēku nekā katras atsevišķas valsts līmenī.

Šādus panākumus mums ir izdevies gūt, izveidojot Zāļu aģentūru, aģentūru tīklu katrā valstī, ko paredz ES tiesību akti. Mūsu izveidotie praktiskie rīki — piemēram, *EudraVigilance* datu bāze, kas ir lielākā pasaulē — mums palīdzēja samazināt laiku, kas nepieciešams blakusparādību konstatēšanai.

Bet mums ir nepieciešami vēl lielāki uzlabojumi. Kopš talidomīda 1960. gados mēs esam pieredzējuši problēmas arī ar tādām zālēm kā *Vioxx* un pavisam nesen — ar diabēta zālēm *Avandia*. Es uzskatu, ka tiesību aktu pakotne, par kuru ir vienojušies Parlamenta deputāti un Padome, kura ir izskatīta pirmajā lasījumā un par kuru Parlamentam jābalso rīt, ir ļoti laba un ieviesīs papildu uzlabojumus farmakovigilances jomā Eiropas Savienībā.

Kādas ir galvenās izmaiņas? Pirmkārt, ir paredzēts izveidot Farmakovigilances riska novērtējuma komiteju, kas ir specializēta zāļu drošuma komiteja, ar kuras palīdzību zāļu drošuma izvērtēšana būs nodalīta no medicīnisko produktu apstiprināšanas. Tajā darbosies eksperti ne tikai no valstu valdībām, bet arī no pacientu un veselības aprūpes profesionāļu vidus. Mēs uzlabojam pacientu informēšanu, pacientu tiešo ziņošanu valsts iestādēm un paredzam lietošanas pamācībā iekļaut informāciju, kas mudinātu cilvēkus ziņot par visām blakusparādībām.

Uz jauniem produktiem būs melns simbols. Pašlaik veselības aprūpes profesionāļi zina, kad viņi jums, pacientam, izsniedz jaunu produktu. Viņi zina, ka viņiem īpaši rūpīgi jāvēro visas blakusparādības, bet jūs, pacients, to nezina.

Sabiedrība būs labāk informēta: centralizētā tīmekļa portālā par zālēm būs apkopota visdažādākā informācija par zāļu drošumu, bet lietošanas pamācībā — informācija, kuras saprašanai jums pašlaik jāvelta vairākas stundas. Uzņēmumi iegūs pilnveidotas procedūras, tiem nevajadzēs divreiz ziņot vienu un to pašu, un tie varēs atbrīvot resursus svarīgākam izpētes darbam. Manuprāt, šīs izmaiņas ļoti uzlabos visu farmakovigilances sistēmu Eiropā.

Visbeidzot, es vēlos pateikties cilvēkiem, kas mums ir palīdzējuši nokļūt tur, kur mēs esam šodien, kā arī saviem ēnu referentiem. Šī ir ļoti sarežģīta lieta, un mums ir ļoti paveicies, ka mūsu vidū ir tik zinoši kolēģi. Šodien pie mums šeit viesojas *Dolores Montero* no ES Padomes Spānijas prezidentūras. Viņa un viņas komanda paveica lielisku darbu, tāpat kā Parlamenta sekretariāts, *Jo Wood* no sociālistu grupas un mans pētnieks *Kiri Hanks*, kurš sniedza lielu ieguldījumu šo apspriežamo jautājumu noskaidrošanai un mums ļoti palīdzēja.

Es vēlos pateikties arī Komisijas un Padomes sekretariātiem un daudzām organizācijām, kuras atsūtīja informāciju un palīdzēja mums saprast jautājumus no sava — pacientu organizāciju, farmaceitu grupu, ārstu, uzņēmumu un valsts uzraudzības iestāžu — skatupunkta.

Tas bija lielisks grupas darbs, bet tagad mums ir jāsadarbojas, lai pienācīgi īstenotu šos tiesību aktus.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Komisārs Dalli atvainojas, ka nevarēja šovakar ierasties, lai personīgi apspriestu šo jautājumu.

Tomēr es priecājos viņu aizstāt, lai pirmajā lasījumā formāli pieņemtu nolīgumu svarīgajā farmakovigilances jomā. Es vēlos izmantot šo iespēju un pateikties visiem, kuri nenoguruši strādāja, lai panāktu šo vienošanos, jo īpaši referentiem, līdzreferentiem un ēnu referentiem, sevišķi jau McAvan kundzei, atbildīgās komitejas referentei. Pateicoties priekšlikumam, par kuru Parlaments balsos rīt, pacienti būs labāk pasargāti pret medicīnisko produktu blakusparādībām.

Patiesībā ir jāstiprina un jāmodernizē cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilances sistēma Eiropas Savienībā. Šī sistēma ne tikai labāk aizsargās sabiedrības veselību, bet arī nodrošinās pienācīgu iekšējā tirgus darbību un esošo noteikumu un procedūru racionalizāciju. Turklāt tiesību akti palielinās pārredzamību un pacientu līdzdalību farmakovigilances jomā.

Visbeidzot, Eiropas Zāļu aģentūrā izveidojot jaunu zinātnisko komiteju, EZA nodrošinās piekļuvi ļoti specifiskām zinātniskajām un medicīniskajām zināšanām, lai varētu izvērtēt zāļu drošumu un ieteikt līdzekļus riska samazināšanai

Komisija priecājas, ka iestādes pirms vasaras pārtraukuma spēja vienoties par iepriekš saskaņotu kopīgu nostāju, un pilnībā apstiprina panāktās vienošanās saturu. Saistībā ar šo vienošanos ir svītrots ierosinātais grozījums atjaunot EZA direktora pakāpi, un Komisijai ir jāpublicē šāds paziņojums:

„Pēc Eiropas Parlamenta un Padomes lūguma attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras vadītāja pakāpi Komisija, lai neaizkavētu šā svarīgā priekšlikuma pieņemšanu, apņemas pārpublicēt paziņojumu par nākamā Eiropas Zāļu aģentūras vadītāja vakanci, norādot tai pakāpi AD15, nevis AD14.

Komisija uzskata, ka šā jautājuma apspriešanai vispiemērotākā ir notiekošā horizontālā diskusija par ES aģentūru lomu starpiestāžu darba grupā par aģentūrām. Starpiestāžu darba grupā nav beigusies diskusija par šo aspektu, un, ja šīs diskusijas beigās tiks izdarīti atšķirīgi secinājumi par atbilstošu publicēšanas līmeni, tad turpmākajās publikācijās varētu vēlreiz pārskatīt šo pakāpi.”

Michèle Rivasi, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es tagad izmantošu vienu minūti, bet otru minūti — pēc tam. Vispirms es vēlos runāt Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājas statusā un pateikties McAvan kundzei par šo ziņojumu.

Es vēlos pateikt, ka ir ļoti svarīgi šajā nozarē nodrošināt pacientiem labāku aizsardzību un labāk viņus informēt, un arī cīnīties pret farmācijas nozares īstenoto absolūto kontroli, jo tā vēlējas apkopot ziņojumus par blakusparādībām, kā arī analizēt un interpretēt rezultātus.

Tāpēc Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas līmenī un arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas līmenī mums ir izdevies nodrošināt, lai attiecībā uz ziņojumu apkopošanu ārsti un pacienti par blakusparādībām varētu ziņot valsts iestādēm.

Attiecībā uz rezultātu analīzi un interpretēšanu dalībvalstu pienākums ir atklāt un uzraudzīt zāļu blakusparādības. Saistībā ar H1N1 gripas uzliesmojumu atklājās, ka Zviedrijas valsts iestādes norādīja narkolepsiju, lai arī līdz šim H1N1 vakcīnai nebija novērota šāda blakusparādība. Tas ir ļoti svarīgi. No otras puses, es esmu ļoti apbēdināta, ka mēs neesam panākuši finansiālo neatkarību no valsts iestādēm.

Visbeidzot, attiecībā uz kontroli ir panākts reāls progress saistībā ar šo Farmakovigilances komiteju, kas ir no Cilvēkiem paredzēto zāļu komitejas atsevišķa struktūra, un es ceru, ka arī pacientiem tiks sniegta vairāk informācijas vai nu lietošanas pamācībās, vai ultravigilances veidā.

Claude Turmes, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Zāles, protams, ir saistītas ar vairākus miljardus vērtu uzņēmējdarbības jomu, un tāpēc šajā lietā notika ievērojama lobēšana. Viens ļoti pozitīvs faktors Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā ir tāds, ka mums izdevās saglabāt atvērtu iekšējo tirgu. Mēs strādājām pie visiem blakusparādību novērošanas aspektiem, kurus izskaidroja mani kolēģi, un, pats galvenais, neraugoties uz farmācijas lobījiem, mums izdevās nodrošināt, lai kontroles pasākumi nekļūtu paviršāki un tiktu garantēta pacientu informēšana. Faktiski viena no izteiktajām idejām bija nodrošināt prospektus vai kopsavilkumus, kas būtu bijusi ļoti slikta doma.

Man žēl, ka nepieņēma vienu ideju, ko es izteicu savā ziņojumā, proti, testēt jauno zāļu pievienoto terapeitisko vērtību. Šodien lielāko uzņēmumu stratēģija ir izmainīt dažas molekulas un sākt plašu tirgvedības kampaņu vienmēr, kad izbeidzas patenta termiņš. Šodien daudzi uzņēmumi tērē vairāk naudas tirgvedībai nekā izpētei, un rezultātā mums ir jaunas zāles, kas maksā dārgi, bet kurām nav gandrīz nekādas pievienotās vērtības salīdzinājumā ar jau esošām, lētākām zālēm.

Nākošajā pārskatīšanā mums tas patiešām ir jāizpēta sīkāk. Šīs izmaksas sagrauj mūsu valstu veselības aprūpes sistēmas, un ir jāveic visi pasākumi, kas var mazināt šīs izmaksas. Tas, ka nav pienākuma testēt pievienoto terapeitisko vērtību, ir īsts mūsu tiesību aktu trūkums.

Pilar Ayuso, *PPE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms es vēlos uzsvērt ne tikai referentes, *McAven* kundzes, paveikto darbu saistībā ar ziņojuma saturu, bet arī viņas izmantotās metodes, jo viņa sadarbojās ar visiem ēnu referentiem. Es vēlos arī pateikties Spānijas valdības ekspertiem par viņu ieguldījumu šīs vienošanās panākšanā.

Nolūks šai farmakovigilances sistēmai Eiropas Savienībā ir stiprināt piesardzību, pārredzamību un saziņu saistībā ar tirgū laisto zāļu drošumu, jo īpaši attiecībā uz to iespējamajiem riska profiliem un blakusparādībām.

Ir svarīgi norādīt, ka ir paredzēts izveidot Eiropas Farmakovigilances komiteju, kas izvērtēs un izdos ieteikumus Eiropas Zāļu aģentūrai attiecībā uz drošuma jautājumiem, kuri var rasties saistībā ar Eiropas Savienībā tirgotajām zālēm. Šis panāktais risinājums, kas paredz, ka gan dalībvalstīm, gan par zāļu tirgvedību atbildīgajām iestādēm ir jāziņo *EudraVigilance* datu bāzei par visām iespējamajām blakusparādībām, ir ļoti svarīgs.

EudraVigilance būs vienīgais informācijas avots, bet tajā pašā laikā par to tiks informēta kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā ir aizdomas par blakusparādības rašanos, kas ir ļoti svarīgi.

Svarīgi ir arī uzsvērt iespēju, kas paveras patērētājiem, kuri varēs ziņot par blakusparādībām, un šajā ziņā aģentūras tīmeklī izveidotais un pārvaldītais Eiropas zāļu drošuma portāls, kas savukārt ir saistīts ar portāliem katrā dalībvalstī, palīdzēs uzlabot sabiedrības zināšanas par lietoto zāļu drošumu.

Visbeidzot, mēs nevaram aizmirst, ka tā kā farmakovigilancei ir fundamentāla loma sabiedrības veselības aizsardzībā, šīs direktīvas un regulas pieņemšana būs būtisks ieguldījums šajā aizsardzībā, jo tās uzlabos ne tikai jau esošās procedūras, bet arī dažādu dalībvalstu darbību koordinēšanu.

António Fernando Correia De Campos, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Fakts, ka pastiprinās tendence jauno zāļu drošuma profilam kļūt zināmam vienīgi pēc to laišanas tirgū, nozīmē, ka mums ir vajadzīga par līdzšinējo efektīvāka farmakovigilances sistēma.

Šī ir tipiska riska pārvaldības problēma, bet tagad mēs esam panākuši, ka riska pārvaldība ir kļuvusi pieejamāka cilvēkiem gan valsts, gan pārvalstiskā līmenī.

Pēdējās desmitgadēs jaunām zālēm ir bijusi ļoti svarīga nozīme sabiedrības veselības nodrošināšanā un veselības aprūpes uzlabošanā. Tomēr zāļu blakusparādības joprojām ir piektais visbiežākais iemesls nāves gadījumiem slimnīcā.

Apspriešanai iesniegtais priekšlikums pastiprina zāļu nozīmi mūsdienu sabiedrības veselībā ar ES mēroga farmakovigilances sistēmas palīdzību, tādējādi uzlabojot koordināciju un pārredzamību. Tās mērķi ir novērot, atklāt agrīnā stadijā un izvērtēt blakusparādības un ziņot par tām.

Uz jaunajām zālēm būs simbols, kas nozīmēs, ka to iedarbību joprojām novēro. Lietotāji būs mudināti piedalīties to uzraudzībā, tiks veicināti zāļu efektivitātes pētījumi valsts līmenī, radīsies jauna izpratne par ietekmi uz vidi un ES uzraudzības iestādes pastiprinās Farmakovigilances riska novērtējuma komiteja (FRNK).

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šos priekšlikumus. Es apsveicu referenti un arī Komisiju par vēlmi sadarboties, kā arī Spānijas prezidentūru! Tāpēc es atzinīgi vērtēju šajā tiesību aktu pakotnē iekļautos priekšlikumus un priecāšos apstiprināt galīgo dokumentu, par ko Parlaments balsos rīt.

Antonia Parvanova, *ALDE grupas vārdā.* –Priekšsēdētāja kungs! Atļaujiet man vispirms pateikties *Linda McAvan* par to, cik neticami saprātīgā veidā viņa strādāja ar šo ļoti tehnisko lietu, kā arī ēnu referentiem, Komisijai un Padomei par auglīgo sadarbību, kas bija būtiska, lai vienotos par šo versiju, kuru mēs tagad izskatām pirmajā lasījumā un kas bruģē ceļu uz drošāku, efektīvāku un pārredzamāku farmakovigilances sistēmu Eiropā. Tā kā es biju ALDE grupas ēnu referente, es ļoti priecājos par šo vienošanos ar Spānijas prezidentūru un faktu, ka arī galīgajā tekstā Parlamenta nostāja ir iekļauta nemainītā veidā.

Var teikt, ka šodien mēs skatām mazāk iedvesmojošu lietu farmācijas pakotnē, bet farmakovigilance patiesībā ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu dažu to pamatprincipu ievērošanu, kas bija ALDE grupas nostājas pamatā, lai panāktu pacientu uzticību ārstēšanai ar zālēm. *Eudra Vigilance* izveide un netraucēta darbība, zāļu blakusparādību apkopošana Eiropas mērogā, kā arī labāka koordinācija ar valsts iestādēm un farmācijas uzņēmumiem ir būtiski soļi ceļā uz to, lai nodrošinātu ar zāļu lietošanu saistīto risku savlaicīgu novērtēšanu.

Tiks uzlabota arī pacientu drošība, un pēc tam, kad būs saņemta atļauja produktam laist tirgū, iestādes varēs pieprasīt veikt efektivitātes pētījumus. Pirmo reizi mēs varēsīm izmantot veselības tehnoloģiju novērtējumus, lai nepieļautu riskēšanu ar pacientu dzīvībām.

Viens no galvenajiem Parlamenta principiem sarunās bija pārredzamība. Nepieļaujot ļaunprātīgu pieejamās informācijas izmantošanu, pārredzamāka saziņa par

farmakovigilances pasākumiem vairo pacientu uzticību ārstēšanai, kā arī iestādēm, kas garantē viņu drošību.

Nobeigumā vēlos teikt, ka izmaiņām, kas veiktas farmakovigilances sistēmā Eiropā, jābūt līdzeklim, lai vairotu Eiropas iedzīvotāju uzticību lietotajām zālēm un izpratni par tām. Šajā saistībā es ļoti atzinīgi vērtēju prasību plašāk un pilnīgāk pārskatīt noteikumus par lietošanas pamācībām. Sabiedrības veselības jomā mums ir pienākums garantēt, lai turpmākajā Eiropas farmakovigilances sistēmā īsteno visaugstāko drošuma, efektivitātes un pārredzamības līmeni.

Michail Tremopoulos, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos pateikties referentei *McAvan* kundzei par viņas labi izstrādāto ziņojumu un savai kolēģei no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, *Rivasi* kundzei, par viņas rūpīgo darbu.

Sākumā mēs bažījāmies, ka šis projekts veicinās pārsteidzīgu zāļu laišanu tirgū, neveicot sīkus klīniskos pētījumus, atļauju saņemot paātrinātā kārtībā, kā iemesls būtu uzskats, ka tiks uzlabota farmakovigilances un riska analīzes sistēma un ziņošanas kārtība par zāļu blakusparādībām.

Sākumā mēs pret to iebildām un, ņemot vērā pilsoniskās sabiedrības prasības, mēs pieprasījām ieviest stingras atļaujas izsniegšanas procedūras pirms zāļu laišanas tirgū, kuru laikā tiktu iesniegts ziņojums par salīdzinošo klīnisko pētījumu rezultātiem kopā ar pierādījumiem par zāļu pievienoto terapeitisko vērtību.

Es uzskatu, ka šis kompromiss ir mēģinājums apiet šo jautājumu, stiprinot Eiropas Zāļu aģentūras Farmakovigilances riska novērtējuma komiteju un stiprinot iedzīvotāju ziņojumu iesniegšanas procedūru.

Otra lieta, ko vēlos minēt, ir saistīta ar zāļu ietekmi uz vidi un risku, par ko mums galu galā tomēr neizdevās panākt kompromisu. Komisijai, izmantojot farmakovigilances sistēmu, būtu jāievieš standarta prasība novērot ietekmi uz vidi un ziņot par to, un šos datus salīdzināt ar uzņēmumu veikto pētījumu rezultātiem, kas iesniegti jaunu zāļu apstiprināšanas un atļaujas izsniegšanas procedūras laikā.

Diemžēl viss, ko mums izdevās panākt, ir iekļaut kompromisa tekstā prasību dalībvalstīm apsvērt nākamo posmu ietekmes uz vidi uzraudzībai un prasību Komisijai sagatavot ziņojumu, kurā izanalizēt problēmas apjomu un to, vai ir jāgroza pašreiz spēkā esošie tiesību akti.

Milan Cabrnoch, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es vēlos pateikties referentei par viņas ieguldīto darbu šā ziņojuma izstrādē, kā arī visiem jums par uzmanību, ko jūs esat pievērsuši šim darbam.

Farmakovigilances direktīva nav būtiski grozīta jau gandrīz 10 gadus, un tāpēc es vēlos norādīt, ka vispārēja šīs direktīvas pārskatīšana ir krietni novēlota. Es ļoti atbalstu gan labāku pacientu informēšanu, gan to, ka viņi ir pilntiesīgi ārstu partneri. Informācijas pieejamība neapšaubāmi ir būtiska šo izmaiņu īstenošanai, un attiecīgā informācija ietver arī datus par zālēm, to iedarbību un blakusparādībām.

Datu par zāļu iedarbību apvienošana vienuviet, tieši tāpat kā pienācīga, netraucēta informācijas koplietošana valstu datorsistēmās šajā jomā radīs labāku iedzīvotāju informētību un lielāku uzticību zālēm un var palīdzēt arī novērst fatālas sekas, piemēram, ātri izņemot no tirdzniecības nedrošas zāles. Tāpēc šie līdzekļi palīdzēs uzlabot veselību un veselības aprūpes kvalitāti un drošumu.

Jiří Maštálka, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (CS) Dāmas un kungi! Mēs debatējam par nopietnu tematu, kas ir saistīts ar zālēm. Zāles saglabā dzīvību, bet tās var arī ļoti apdraudēt to. Šeit jau minēja pierādījumus, ka zāļu blakusparādības ir piektais izplatītākais slimnīcu pacientu nāves iemesls. Tāpēc pacienta drošībai ir svarīgi, lai farmakovigilances sistēma būtu stabila, pārredzama un pilnīga.

Es tiešām uzskatu, ka sarunās par šiem tiesību aktu priekšlikumiem mēs kopīgi esam krietni uzlabojuši tekstu un nodrošinām labāku pacientu aizsardzību.

Es ļoti atzinīgi vērtēju tiesās ziņošanas sistēmu, ar kuras palīdzību pacienti visā Eiropā varēs tiešā veidā iesniegt ziņojumus par blakusparādībām. Ar šo sistēmu būs iespējams agrāk atklāt blakusparādības, un pacienti varēs iesniegt ziņojumus par tādu iedarbību, par kuru viņiem varētu būt grūti runāt ar savu ārstu, piemēram, ja tā saistīta ar psiholoģiskiem vai seksuāliem aspektiem. Turklāt pacienti varēs sniegt informāciju gan internetā, gan izmantojot citas metodes, kas piemērotas cilvēkiem, kuriem nav datora.

Mēs esam stiprinājuši pacientu tiesības uz informāciju, uzlabojot piekļuvi informācijai, izveidojot Eiropas tīmekļa portālu un Eiropas farmakovigilances datu bāzi. Īpaša uzmanība ir veltīta personas datu aizsardzībai šajā jomā. Mēs esam panākuši labus rezultātus, bet daudzas lietas ir jāuzlabo: jāpanāk lielāka pārredzamība kompetento iestāžu lēmumu pieņemšanā, jānodrošina resursi, kas šīm iestādēm vajadzīgi darbam, jānodrošina to neatkarīgums un ilgtspējīgs budžets un visbeidzot, kas ir ne mazāk svarīgi, jānosaka stingras prasības attiecībā uz interešu konfliktu, lai garantētu, ka pacientu drošības jomā pieņemtos lēmumus neiespaido komerciālas intereses. Nobeigumā es arī vēlos pateikties referentei par viņas lielisko sadarbību.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Arī es vēlos pateikties *McAvan* kundzei un arī *Ayuso* kundzei, ēnu referentei no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem), un izteikt atzinību par viņas ieguldīto darbu. *McAvan* kundze un ēnu referenti ir panākuši labu rezultātu, par kuru mēs balsosim rīt. Būtiski uzlabosies pacientu drošība, bet, manuprāt, vissvarīgākais, ko mums ir izdevies panākt, ir tas, ka mēs nodrošinām būtiski labāku pacientu informēšanu, lielākoties bez lieliem strīdiem.

Datu bāze un tīmekļa portāls, ko mēs ieviesīsim visās dalībvalstīs un visās valodās, uzlabos pacientiem pieejamo informāciju un īpaši palīdzēs tiem pacientiem, kas pārvietojas. Ikviens, kas pašlaik ceļo pa Eiropu un saņem lietošanas pamācību svešvalodā, atrodas vēl sliktākā situācijā nekā vidusmēra pacients, kurš arī nespēj saprast pamācību. Noteikti būs ļoti noderīgi, ja šajā tīmekļa portālā būs iespējams saņemt informāciju visās valodās.

Šis priekšlikums, ko pieņēma gandrīz bez jebkādam piezīmēm, uzlabos informēšanu krietni vairāk nekā *Verheugen* kunga iesniegtais priekšlikums ar nosaukumu „Lietošanas pamācība”. Mēs pie tā strādājam, un man bija ļoti konstruktīva diskusija ar referentu *Fjellner* kungu. Protams, mums būs jāpievieno darba rezultāti farmakovigilances jomā, bet tomēr *McAvan* kundze un ēnu referenti ir paspēruši milzīgu soli uz priekšu.

Nobeigumā es vēlos arī paust savu prieku par faktu, ka mēs pārskatīsim noteikumus par lietošanas pamācībām. Es uzskatu, ka Komisijai arī šajā jomā ir jārīkojas ātri. Manuprāt, ir diezgan skumji, ka mēs nespējam vienoties par to, kāda informācija būtu jāiekļauj lietošanas pamācības kopsavilkumā. Komisija pieļāva kļūdu, ierosinot melno kasti, bet cilvēki šo melno kasti atzina par biedējošu. Iespējams, mums būtu vēlreiz jāapsver, vai ir iespējams piemērotā veidā sagatavot svarīgāko punktu kopsavilkumu. Šis temats mums jāapspriež

nākotnē. Es vēlos vēlreiz pateikties visiem, kas sniedza savu ieguldījumu šā konstruktīvā dokumenta tapšanā.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs! Arī es vēlos pateikties *McAvan* kundzei un visiem ēnu referentiem, kas palīdzēja sagatavot šo ziņojumu.

Pirmkārt, es vēlos vērsties pie pacientiem un Eiropas veselības aprūpes sistēmas. Mums ir jāatvēr laiks, lai izskaidrotu pacientiem par viņiem izrakstītajām zālēm, lai viņi patiešām zinātu, ko viņi lieto, un saprastu šo zāļu iespējamās nevēlamās blakusparādības. No otras puses, mums ir arī jāmudina pacienti būt pilnīgi godīgiem pret saviem ārstiem vai farmaceitiem, kas tiem izsniedz zāles. Tikai šādā veidā ir iespējams nodrošināt, lai zāles būtu tik drošas, cik tas iespējams.

Es ļoti priecājos par šo ziņojumu, jo tas ir vēl viens solis ceļā uz blakusparādību reģistrēšanu visā Eiropā tā, ka gan veselības aprūpes darbinieki, gan farmācijas nozares pārstāvji varēs izpētīt šīs blakusparādības un reaģēt uz tām, cik drīz vien iespējams. Dažās dalībvalstīs šim nolūkam jau pastāv ļoti labas sistēmas. Nākamais solis ir standartizēt un apvienot šīs sistēmas. Uz šo gadījumu attiecas vecais teiciens, ka viens vesels ir vairāk nekā tā daļu summa. Es ļoti priecātos, ja šo direktīvu plenārsēdē pieņemtu ar absolūto balsu vairākumu.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos uzteikt mūsu referentes, *McAvan* kundzes, darbu. Šajā Parlamentā vienošanās pirmajā lasījumā vairs nav ļoti populāras, jo, taisnību sakot, tās bieži sašaurina Parlamenta pilnvaras, bet šī bez šaubām ir ļoti laba vienošanās pirmajā lasījumā. Jāsaka, ka arī mūsu ēnu referente, *Parvanova* kundze, izdarīja lielisku darbu.

Ir panākts būtisks progress, jo īpaši par aspektu, kuru es uzskatu par ļoti svarīgu: pārredzamību. Manuprāt, pārredzamībai ir jābūt noteikumam, bet ierobežotai piekļuvei — tikai izņēmumam. Tā ir pilnīgi nepieciešama, ja mēs vēlamies, lai mūsu pircēji būtu zinoši. Nedrīkst būt iespējams īstenot tiesības slēpt informāciju par īpašuma tiesībām, noslēpjot arī informāciju par ietekmi uz veselību un vidi. Šā iemesla dēļ es iesniedzu apspriešanai vairākus grozījumus, lai garantētu augstu pārredzamības pakāpi. Es būtu vēlējies, lai mēs ietu vēl tālāk, bet arī mūsu iegūtais rezultāts ir apmierinošs.

Runājot par pašu tekstu, ir svarīga viena norma — tā varētu šķist komiska, bet, iespējams, tāda tomēr nav: es domāju lūgumu Komisijai izskatīt jautājumu par ūdens un augsnes piesārņošanu ar zāļu atliekām un vajadzības gadījumā izvērtēt šo tiesību aktu ietekmi uz vidi.

Martin Callanan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! *Marina Yannakoudakis*, mūsu ēnu referente, lūdz atvainoties viņas vietā; viņa nevar šonedēļ būt Strasbūrā, bet viņa man lūdza īpaši uzslavēt *McAvan* kundzi par to, cik auglīgā un uz sadarbību orientētā veidā viņa sadarbojās ar citām grupām, izstrādājot šo tiesību aktu.

Tā mērķis ir stiprināt cilvēku lietošanai paredzēto zāļu Kopienas farmakovigilances sistēmu, un mēs pavisam noteikti uzskatām, ka mums ir izdevies panākt vienošanos, kas nodrošinās, pirmkārt, spēcīgāku riska novērtēšanas sistēmu, otrkārt, uzlabotu sistēmu tirdzniecības atļauju saņemšanai un zāļu drošuma un efektivitātes pētījumu veikšanai pēc atļaujas izsniegšanas, treškārt, labākus un efektīvākus līdzekļus ziņošanai par zāļu blakusparādībām un, ceturtkārt, protams, lielāku pārredzamību un zāļu drošumu.

Pacientiem tīmekļa portālos būs arī vieglāk uzzināt informāciju par zāļu potenciālajām blakusparādībām, un mēs uzskatām, ka no šiem pasākumiem labumu gūs, pirmkārt un

galvenokārt, Eiropas pacienti un iedzīvotāji, bet tas ieviesīs skaidrību arī attiecībā uz Komisijas, dalībvalstu un riska novērtēšanas uzņēmumu un farmācijas uzņēmumu nozīmi vislielākās iespējamās pacientu drošības nodrošināšanā ES un vienkāršos to.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikties referentei un visiem deputātiem, kas piedalījās šajā procesā, un uzslavēt viņus.

Mēs jau zinām, ka zāļu blakusparādības ir piektais izplatītākais nāves iemesls slimnīcu pacientu vidū — to pieminēt nekad nebūs lieki — un spēcīga, pārredzama farmakovigilances sistēma ir būtiska. Tagad mums ir iespēja uzlabot jau pieejamo zāļu drošumu, veicot ko vairāk nekā tikai laboratorijas pārbaudes, kurās ne vienmēr atklāj problēmas, pirms tās rodas.

Ja ir vajadzīgi konkrēti piemēri, kas apstiprina jaunas sistēmas svarīgumu, ir jāatceras kaut vai tikai tas, kas notika saistībā ar H1N1 gripas vakcīnu: vakcīna steigšus tika laista tirgū, bet konstatētās blakusparādības nebija pienācīgi izpētītas un joprojām nav pilnībā izpētītas.

Tāpēc mums ir jāturpina uzlabot šos pasākumus. Šī direktīva nodrošina, lai problēmu konstatēšanā aktīvāk iesaistītos gan veselības aprūpes profesionāļi, gan paši pacienti. Valstu un ES mēroga sadarbība patiešām var nodrošināt labāku rezultātu nekā tikai atsevišķu valstu sistēmas.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mēs te debatējam par farmakovigilanci. Tas ir svarīgs farmācijas pakotnes pīlārs, saistībā ar kuru mēs jau kādu laiku strādājam, un šī vienošanās pirmajā lasījumā pacientiem nodrošinās labāku aizsardzību pret riskiem, kas saistīti ar zāļu lietošanu. Tāpēc šī vienošanās ir liels solis ceļā uz pacientu drošību, jo tādējādi ātrāk varēs konstatēt retas blakusparādības un vajadzības gadījumā nedrošās zāles izņemt no tirgus.

Faktiski mēs neizgudrojam farmakovigilanci no jauna; mēs vienkārši uzlabojam situāciju, pamatojoties uz labākām zināšanām par riskiem, kas saistīti ar zālēm, pateicoties lielākai kompetento iestāžu sadarbībai. Šā regulējuma mērķis ir uzlabot mūsu zināšanas par blakusparādībām, Eiropas Zāļu aģentūrā izstrādājot *EudraVigilance* datu bāzi, kas kļūs par vienotu punktu visas ar zālēm saistītās informācijas sniegšanai un saņemšanai. Tas palīdzēs uzlabot kompetento iestāžu saziņu.

Arī valsts iestādes varēs labāk izvērtēt risku attiecību pret ieguvumiem, ātri ievadot un integrējot visus signālus vai jaunus datus un pielāgojot informāciju attiecīgi gan veselības aprūpes profesionāļiem, gan pacientiem. Tomēr mums ir arī jāuzmanās, lai mēs nenobiedētu pacientus ar pārāk daudziem brīdinājumiem; arī pārāk liela informācijas daudzuma sniegšana galu galā var izrādīties kaitīga.

Zāles ir sarežģīti produkti. Mums pacientiem ir jāpaskaidro, jāsniedz pienācīga informācija, bet, pats svarīgākais, mēs nedrīkstam viņus pārāk biedēt. Šodien ir skaidrs, ka iepakojumiem pievienotās lietošanas pamācības vairs nav īpaši noderīgas. Dažreiz tās ir grūti izlasīt. Tagad kopā ar visiem partneriem mums ir jāapsver, kā tās būtu jāizstrādā, lai uzlabotu pacientu izpratni un, pats svarīgākais, lai tie uzticētos zālēm.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Farmakovigilance, kas ietver zāļu blakusparādību analizēšanu un pieprasa trauksmes gadījumā tās izņemt no tirgus, neizraisīja lielu interesi farmācijas tiesību aktu pakotnē. Tomēr tā ir būtiska mūsu veselības sistēmu drošībai un kvalitātei, un, lai gan es priecājos jūs redzēt, komisāra kungs, man ir jāpauž nožēla, ka nav ieradies *Dalli* kungs.

Mani samulsināja Komisijas priekšlikumi, kas apdraud farmakovigilances sistēmas un ir izdevīgi farmācijas uzņēmumiem. Par laimi, pateicoties Parlamenta un Padomes darbam, situācija ir nedaudz uzlabojusies. Tādējādi nebūs iespējams vispārināti jau iepriekš izdot tirdzniecības atļaujas jaunām zālēm. Mēs varam būt apmierināti arī ar panākumiem pārredzamības jomā.

Tomēr es domāju, ka šī vienošanās ir zaudēta iespēja uzlabot farmakovigilanci, un es visvairāk bažījos par to, ka nav garantēts šīs sistēmas neatkarīgums. Tādā veidā, lai gan ir stiprināta Farmakovigilances riska novērtējuma komitejas loma, tā nav pilnīgi neatkarīga no Eiropas komitejas, kas izsniedz tirdzniecības atļaujas. Mēs no pieredzes zinām, ka šī komiteja nelabprāt pārskata savus lēmumus. Attiecībā uz valstu struktūrām šajā jomā nav nekādu normu. Pie tam man žēl, ka dalībvalstīm nav jāziņo par Eiropas komiteju sastāvā esošo ekspertu iespējamajiem interešu konfliktiem.

Visbeidzot — un šis ir vissvarīgākais jautājums — šī vienošanās pieliek punktu vislabākajam neatkarīguma garantam: valsts finansējumam farmakovigilances pasākumiem, lielāko daļu no kuriem turpmāk finansēs no privātiem maksājumiem.

Es uzslavēju *McAvan* kundzi par to, ka viņa ir uzlabojusi Komisijas sākotnējo priekšlikumu, bet attiecībā uz vairākiem problemātiskiem jautājumiem es šaubos, vai vajadzētu slēgt šo lietu vienā vienīgā lasījumā. Ja mēs būtu izmantojuši visu atvēlēto laiku, iespējams, mēs būtu palielinājuši pacientu uzticību drošiem un kvalitatīviem farmācijas produktiem.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Farmakovigilancei attiecībā uz zālēm jābūt tam pašam, kas hemovigilancei attiecībā uz asinīm un orgānu vigilancei — uz orgāniem: vispārējai apdrošināšanas politikai. Patiesībā man vajadzēja teikt: kvazivisaptverošai apdrošināšanas politikai, jo mēs zinām — kā jau tika minēts — ka zāļu lietošana, lai arī stingri saskaņā ar instrukciju, nav pilnībā bez blakusparādībām.

Dažreiz tās ir pat fatālas; mūsu referente *McAvan* kundze savā paskaidrojumā, kā arī, šajā pēcpusdienā runājot par traģiskajām epizodēm šīs nozares vēsturē, jau norādīja, ka tie ir 197 000 nāves gadījumi gadā.

Šāda statistika ir nepieļaujama. Šis skaits ir būtiski jāsamazina, efektīvāk sadarbojoties visiem ķēdes posmiem. Tāpēc es atbalstu visus šajā direktīvā izteiktos priekšlikumus: labāku sadarbību, izmantojot *EudraVigilance* datu bāzi, labāku pacientu informēšanu un saskaņā ar iepriekšteikto — labāku informāciju gan tādā ziņā, kā to domāja *Rivasi* kundze, gan tādā ziņā, kā skaidroja *Turmes* kungs, kā arī īstu pārredzamību jaunās Eiropas Farmakovigilances riska novērtējuma komitejas darbā.

Nobeigumā vēlos teikt, ka neatkarīga ekspertīze — un man tas jāsaaka vēlreiz — ir pats galvenais mūsu politikas nostādņu elements. Tā ir būtiska, lai palielinātu pacientu uzticību.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arī es vēlos sākt, uzslavējot *McAvan* kundzi un ikvienu, kas izstrādāja farmakovigilances direktīvu un regulu. Šajos dokumentos aplūkotie jautājumi ir ļoti svarīgi veselības sistēmai, bet visvairāk jau pacientu drošībai. Statistika rāda, ka katru gadu lietoto zāļu blakusparādību dēļ mirst gandrīz 200 000 cilvēku, aptuveni 50 % no pacientiem nelieto zāles saskaņā ar ārsta ieteikumiem, un aptuveni 70 % no pacientiem vēlētos internetā iegūt ticamāku informāciju par zālēm un procedūrām. Tāpēc ir acīmredzams, ka ir kļuvis būtiski ne tikai mainīt farmācijas produktu reģistrēšanas principus, bet arī ieviest sistēmu, kas ar interneta palīdzību nodrošinās ticamu informāciju par zālēm.

Tomēr, ja mediķi, pacienti un zāļu ražotāji pareizi neziņos par visām zāļu blakusparādībām, nevarēs pienācīgi uzraudzīt, cik droša ir ārstēšana ar zālēm. Tāpēc, pirmkārt, ir jāņem vērā noteikti signāli, kas norāda uz iespējamajām problēmām, un ir atbilstoši jārikojas. Tas ir vēl viens solis ceļā uz pilnīgu informācijas atklātību un pārredzamību farmakoloģijas jomā.

Svarīgs farmakovigilances elements ir informācijas par zālēm ievietošana internetā visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās tādā veidā, lai visi pacienti spētu saprast tās saturu. Tomēr uzmanība jāpievērš faktam, ka, lai gan internets ir ļoti labs informācijas avots, tajā var būt arī nepatiesa informācija. Tāpēc ir būtiski nepārtraukti uzraudzīt un atjaunināt sistēmu, jo tas ir sevišķi svarīgi, lai sistēma būtu efektīva.

Svarīgi ir arī priekšlikumi par pārredzamības uzlabošanu ES uzraudzības sistēmā, kas paredz informācijas par blakusiedarbībām apkopošanas nolūkos aptaujāt sabiedrību. Tas ir lietderīgs līdzeklis uzraudzības veikšanai, jo īpaši, ja tajā var piedalīties visa sabiedrība, ne tikai neliela speciālistu grupiņa, un tas noteikti vairo pacientu uzticību zālēm.

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu savu kolēģi, *Linda McAvan*, ar šo ziņojumu! Ņemot vērā, ka receptu zāļu blakusparādību dēļ katru gadu ES mirst gandrīz 200 000 pacientu, es priecājos par jauno ES mēroga sistēmu zāļu drošuma uzraudzībai, kas jau ir apstiprināta lietošanai ārstiem. Blakusparādības ir piektais visbiežākais slimnīcu pacientu nāves iemesls Eiropā.

Ar šiem tiesību aktiem tiks noteiktas normas un procedūras zāļu drošuma profila uzraudzībai pēc to tirdzniecības atļaujas izsniegšanas un laišanas tirgū. Jaunās pilnvaras nodrošinās arī iespēju valsts un ES iestādēm cīnīties ar aizvien pieaugošo zāļu viltošanas problēmu, kas rada milzīgus draudus sabiedrības veselībai. Jo jaunāka informācija ir pieejama veselības aprūpes nozarei un atsevišķiem pacientiem par biežāk lietojamo zāļu drošumu, jo tas ir labāk visu Eiropas iedzīvotāju veselībai un drošībai.

Tāpēc es priecājos par Eiropas medicīnas portālu tīmekli, ko izveidos un sasaistīs ar katras dalībvalsts medicīnas portālu un kurā pacienti varēs atrast informāciju par lietoto zāļu drošumu.

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Šā pasākuma mērķis ir pastiprināt un racionalizēt farmakovigilances sistēmu Eiropas Savienībā: *Linda McAvan* ziņojumos ir izklāstīti vērienīgi uzdevumi, kuru mērķis ir grozīt attiecīgi Regulu (EK) Nr. 726/2004 un Direktīvu 2001/83/EK.

Pateicoties ciešām un efektīvām darba attiecībām starp Eiropas Padomi un Parlamentu un starp parlamentārajām komitejām, kas atbildīgas par šo jomu, mēs esam panākuši, ka šodien varam apspriest priekšlikumu, kura mērķis ir uzlabot ES farmakovigilances sistēmu, un pabeigt konsekventu darbu, ko Eiropas Savienība šajā jomā ir darījusi vairāk nekā desmit gadus.

Vienkāršošanu, pārredzamību un racionalizāciju var uzskatīt par pamatpunktiem šajos abos ziņojumos, kuros ir ierosināti pasākumi ar mērķi garantēt vislabāko iespējamo sabiedrības veselības aizsardzību atbilstoši Eiropas mērogā saskaņotiem standartiem.

Ir minēta virkne dažādu pasākumu, sākot ar to galveno valsts un starptautisko ieinteresēto pušu lomu un pienākumu precīzāku definēšanu, kuras cenšas nodrošināt jaunu, labāk informētu un aktīvāku pacientu iesaistīšanos, kas uzskatāma par sistēmas pamatelementu, līdz lielākai informācijas pārredzamībai attiecībā uz zāļu drošību un to pasākumu

vienkāršošanai, kuri veicami ziņošanai par iespējamajām blakusparādībām un to reģistrēšanai un izvērtēšanai.

Jāuzlabo arī esošā farmakovigilances sistēma, izveidojot ciešāku sadarbību gan Eiropas, gan valsts un reģionālā līmenī. Efektīva līdzdalība visos trijos līmeņos patiesībā nodrošinās auglīgu informācijas apmaiņu par zāļu blakusparādībām.

Ja jaunā farmakovigilances sistēma būs pārveidota par tīklu ar interneta atbalstu, tā varēs nodrošināt augstu informācijas koplietošanas un drošuma pakāpi, no kā iegūs gan pacienti, gan valsts iestādes, gan veselības aprūpes profesionāļi.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Farmācijas nozare ir Eiropas Savienības pamatnozare gan tāpēc, ka tā ir tieši saistīta ar ikviena mūsu veselību, gan tās ekonomiskā potenciāla dēļ. Es uzskatu, ka šī direktīva un regula, ko mēs apspriežam, palīdzēs uzlabot zāļu pārraudzības sistēmu. Tas atvieglos informācijas apmaiņu starp valsts un Eiropas iestādēm, kam būs nepārtraukta saikne ar pacientu organizācijām un farmācijas nozares pārstāvjiem. Datiem par zāļu blakusparādībām jābūt pieejamiem ne tikai iestādēm un veselības aprūpes profesionāļiem, bet arī pacientiem. Pacienti ir jāinformē par visām viņu lietoto zāļu īpašībām, un šī informācija skaidri jānorāda zāļu lietošanas pamācībā.

Pacientiem jāspēj bez pūlēm atpazīt jaunās zāles, kuras atļauts tirgot, kad to blakusparādības vēl nav zināmas, un kuras satur jaunas aktīvās vielas. Attiecīgo zāļu drošums ir regulāri jāuzrauga un par to regulāri, vismaz reizi piecos gados, jāsaģatavo ziņojums. Radikālas blakusparādības var atklāt pat 30 gadus pēc tam, kad zālēm ir izsniegta tirdzniecības atļauja. Visbeidzot, bet tas ir ne mazāk svarīgi, es vēlos uzsvērt, ka ieguldījumi zāļu izpētē un inovatīvās medicīnas tehnoloģijās un pacientu drošums un farmācijas nozares izaugsme ir savstarpēji atkarīgi cits no cita.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Šā regulas priekšlikuma galvenais mērķis ir pārliecināties par zāļu drošumu, kad tos atļauj lietot cilvēkiem.

Nekad nevar būt par daudz pārbaužu un pozitīvo un negatīvo reakciju izvērtējumu. Eiropas Savienībā katru gadu zāļu blakusparādības izraisa aptuveni 197 000 nāves gadījumu. Klīniskajos pētījumos bieži vien var nekonstatēt zāļu blakusparādības, ja tās ir retas — tās parādās tikai pēc ilgstošas zāļu lietošanas vai saistītas ar mijiedarbību ar citām zālēm.

Zāļu lietošanas novērošana un ziņošana par blakusparādībām ir Eiropas sabiedrības veselības politikas prioritāte, un tai tādai arī jāpaliek. Labai farmakovigilances sistēmai jābūt tādai, lai veselības aprūpes profesionāļi, uzņēmumi un paši pacienti varētu ziņot par blakusparādībām un arī pamanīt signālus, kas norāda uz iespējamām problēmām.

Tad pēc šo signālu saņemšanas jāveic pasākumi, kas var ietvert izmaiņas zāļu izrakstīšanā, pilnīgāku informāciju par to lietošanu vai nopietnu blakusparādību gadījumos — zāļu pilnīgu izņemšanu no tirgus.

Priekšlikumam stiprināt sadarbību farmakovigilances jomā var būt daudzas priekšrocības, ja kopējais ziņoto blakusparādību skaits ir lielāks, jo tas nozīmē, ka daudz ātrāk var atlasīt retos paraugus.

Tāpēc vajadzības gadījumā nedrošās zāles var drīzāk izņemt no tirgus. Visām dalībvalstīm jāpaliek vienlīdz svarīgām ES farmakovigilances sistēmas dalībniecēm.

Nobeigumā man jāuzsver, priekšsēdētāja kungs, ka ir svarīgi, lai pacienti tiešā veidā varētu ziņot par blakusparādībām. Diemžēl pašlaik tikai dažās dalībvalstīs ir iespējama tiešā ziņošana, un es ar prieku varu norādīt, ka tajās, kur tā pastāv, šī sistēma nav radījusi pārmērīgu slogu kompetentajai iestādei.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēniē (PPE). - (LT) Manuprāt, divi vissvarīgākie elementi visā šajā dokumentā ir pacienta iekļaušana informācijas sistēmā un fakts, ka visa informācija, ticama informācija, būs pieejama vienuviet. Skaitļi ir patiešām šausminoši — aptuveni 200 000 nāves gadījumu gadā, ko izraisa zāļu blakusparādības.

Vēl svarīgs ir arī fakts, ka dalībvalstīs zāļu blakusparādību gadījumus reģistrē ļoti nevienādā veidā. Teiksim, manā valstī ir reģistrēti 170 gadījumi, bet citās valstīs šis skaitlis ir vismaz vairākas reizes lielāks. Iemesls tam ir tas, ka pacienti nebija tiešā veidā iesaistīti informācijas sniegšanā. Ārsti bieži vien baidījās ziņot svarīgu informāciju, iespējams, baidoties, ka viņus varētu apsūdzēt par nepareizi rīcību.

Es īpaši priecājos par to, ka pacienti, kuriem rūp sava veselība, varēs informēt valsts iestādes par zāļu blakusparādībām.

Vēl svarīgi ir mudināt iestādes Eiropas Savienībā aktīvāk reaģēt uz attiecīgiem ziņojumiem. Pašlaik situācija ir tāda, ka aptuveni puse no dalībvalstīm lēni sniedz informāciju par blakusparādībām. Ir lieliski, ka turpmāk zāļu drošuma kontroles sistēmā būs iesaistīti gan ražotāji, gan patērētāji, gan kontroles iestādes. Kopējās nostājas pamatā jābūt nevis bailēm, bet atbildībai.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Farmakovigilances mērķis ir nodrošināt, lai pacienti un turpmāk arī attiecīgās iestādes *EudraVigilance* datu bāzē ziņotu par visām, ne tikai nopietnajām blakusparādībām. Tādējādi visa informācija pirmo reizi būs koncentrēta vienuviet, kas būs vērtīgs izpētes instruments. Tad uz tā pamata varēs noteikt pasākumus, piemēram, izmainīt zāļu izrakstīšanas metodes, sniegt pilnīgāku informāciju par zāļu lietošanu un pat izņemt zāles no tirgus.

Es atbalstu priekšlikumus, kuru mērķis ir motivēt informētos pacientus, kuriem būs pieejama visa svarīgā informācija par zālēm tām pievienotajā lietošanas pamācībā. Sistēmai jānodrošina ne tikai pacientu informēšana, bet arī jāmotivē tie ziņot par blakusparādībām. Ražotāji nedrīkst slēpt produktu blakusparādības, kā tas notika, piemēram, hormonālo kontracepcijas līdzekļu gadījumā. *Abi McAvan* kundzes ziņojumi ir progresīvi un izdevīgi visiem pacientiem, jo nodrošinās gan piekļuvi drošākām zālēm ES, gan juridisko pamatu kompetentajām iestādēm.

Anja Weisgerber (PPE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, es vēlos pateikties referentei un ēnu referentiem par viņu lielisko darbu. Efektīva zāļu uzraudzība nodrošina Eiropas iedzīvotāju aizsardzību un tajā pašā laikā piešķir lielākas tiesības atbildīgiem pacientiem.

Man īpaši svarīgas ir divas lietas: tīmekļa portāls par zāļu drošumu un zāļu lietošanas pamācības. Labās ziņas ir tās, ka ar rītdienas rezolūciju visās dalībvalstīs tiks ieviests tīmekļa portāls par zāļu drošumu, kurā būs jāpublicē visas apstiprinātās lietošanas pamācības un cita informācija. Ar to būs izbeigta neskaidra situācija. Daudzās dalībvalstīs nav iespējams tīmeklī publicēt zāļu lietošanas pamācības. Tomēr tas neatbilst to daudzo iedzīvotāju reālajiem dzīves apstākļiem, kuri izmanto savas tiesības uz brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā. Tagad viņi varēs lejupielādēt lietošanas pamācības no tīmekļa savā valodā

neatkarīgi no tā, kurā Eiropas vietā viņi atrodas. Tas noderēs arī tiem pacientiem, kuri savas lietošanas pamācības ir pazaudējuši.

Tajā pašā laikā es vēlos, lai lietošanas pamācības tiktu uzlabotas, un es ļoti priecājos par rezolūciju, kurā Komisija tiek aicināta iesniegt tiesību akta projektu attiecībā uz šo jautājumu.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos atgriezties pie jautājuma par zāļu ietekmi uz vidi.

Kopš 1965. gada Eiropa ir noteikusi kritērijus tirdzniecības atļauju iegūšanai. Kritēriji ir trīs, proti, zāļu efektivitāte, drošums un farmaceitiskā kvalitāte, bet nekas nav teikts par zāļu ietekmi uz vidi. Jūs jau zināt, ka upju ūdeņos atrodamais estrogēns maina zivju dzimumu. Jūs zināt arī, ka ūdens attīrīšanas stacijās un slimnīcu notekūdeņos ir augsta zāļu atlieku koncentrācija.

Par šo jautājumu jau ir diezgan daudz diskutēts; ir bijušas debātes, un tas beidzot ir ņemts vērā arī Farmakovigilances direktīvas apsvērumā, kurā Komisija, pamatojoties uz Eiropas Zāļu aģentūras, Vides aģentūras un dalībvalstu sniegtajiem datiem, tiek aicināta publicēt ziņojumu par problēmas apmēru un novērtējumu tam, vai ir atbilstoši vai lietderīgi grozīt ES tiesību aktus par zālēm vai tiesību aktus citās jomās.

Viss, ko es vēlos no Komisijas, ir pienācīgs ziņojums, kura pamatā būtu šie dati, jo tas netiešā veidā iespaido cilvēku veselību – daudzos gadījumos tieši ūdens patēriņš ir izraisījis konstatētās blakusparādības.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Tajani kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, ir svarīgi, ka mēs šodien diskutējam par šo jautājumu, un es vēlos pievērst jūsu uzmanību vienai konkrētai jomai, proti, informācijas pieejamībai un īpaši jau lietošanas pamācībām vairākās valodās. Es piederu pie lingvistiskas minoritātes un dzīvoju vienā no populārākajiem Eiropas tūrisma reģioniem. Katrā valstī zālēm pievieno lietošanas pamācību valsts valodā. Piemēram, manā reģionā, tāpēc liela daļa cilvēku vienkārši nesaprot šo pamācību. Tas ir ne tikai kaitinoši, bet arī bīstami.

Šai direktīvai ir jānodrošina, lai pacienti varētu saņemt informāciju, kas iekļauta lietošanas pamācībās, mājās tīmeklī un tā pati informācija būtu pieejama arī aptiekās. Ja mēs šo informāciju varam sniegt arī īsā, apkopotā veidā, to var nodrukāt pašā lietošanas pamācībā vairākās valodās, lai katrām zālēm nevajadzētu pievienot veselu brošūru.

Oreste Rossi (EFD) – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs atbalstām referentes pieeju, jo viņa uzsver, ka ir svarīgi pārliicināties par zāļu drošumu un uzlabot farmakovigilances pasākumu pārredzamību.

Ziemeļu līga uzmanību vērš uz šādiem konkrētiem aspektiem: tiešas pieejas nodrošināšana pacientiem ES datu bāzei, kurā apkopoti ziņojumi par iespējamajām blakusparādībām, pēc dalībvalstu ieskatiem atļauja ieviest maksu par farmakovigilances novērtējumiem un riska novērtēšanas komiteju sastāva un pilnvaru noteikšana, lai tajās varētu piedalīties dalībvalstis, veselības aprūpes profesionāļi un pacienti.

Diemžēl Eiropā, kur aizvien rūpīgāk un uzmanīgāk attiecas pret paredzamo dzīves ilgumu un dzīves kvalitāti, ir viegli nepareizā veidā lietot zāles. Var rasties nevēlama mijiedarbība starp zālēm un augu izcelsmes pārtikas piedevām, ko izmanto ārstniecības nolūkos, un jutīgiem cilvēkiem šī iedarbība var radīt, sākot ar alerģiskām reakcijām, līdz patiešām organismu novājinošām kondīcijām.

Viena šāda kondīcija, kas vēl nav pilnībā izprasta un kuru diemžēl nav viegli ārstēt, ir multiplais ķīmiskais jutīgums: cilvēki, kuriem šāds jutīgums parādās, nevar dzīvot normālu dzīvi, jo viņi vairs nevar izturēt saskari ne ar vienu ķīmisko produktu.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir svarīgi veikt pasākumus, lai informētu un apmācītu sabiedrību lietot zāles informētā veidā.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ja mēs atceramies, kā mēs sākām diskusijas par šo jautājumu pagājušā gada Parlamenta pēdējā sesijā, mēs varam tikai apbrīnot referentu sasniegumus. Tas, ko viņi ir panākuši, veicinot procesa noslēgšanos pēc pirmā lasījuma, ir lieliski. Labs darbs! Daudzi šodien jau minēja, ka šis ir svarīgs instruments. Mani visvairāk pārsteidza fakts, ka dalībvalstis bez iebildumiem piekrita izveidot datu bāzi Eiropas mērogā.

Es vēlos pieminēt vēl ko. Mums ir labāk jāizmanto Eiropas Zāļu aģentūras un *EudraVigilance* datu bāzes sniegtās iespējas, un es lūdzu Komisiju to darīt, lai uzlabotu un veicinātu gan veselības aprūpes kvalitāti, gan produktu kvalitāti Eiropā. Šis ir svarīgs solis pareizajā virzienā.

Tomēr es nevēlos, lai pārāk liela uzmanība būtu pievērsta atsevišķu iedzīvotāju ziņojumiem par blakusparādībām. Mums jānodrošina, lai tas nenotiktu. Ziņojumi datu bāzē jāiekļauj vienīgi tad, ja tie iesniegti ekspertu izpētei. Tikai tāpēc vien, ka kāds kritizē produktu, tas viņam katrā ziņā nedod tiesības savu kritiku dokumentēt datu bāzē.

Dominique Riquet (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es vēlētos teikt īsu runu, pirmkārt, lai apsveiktu ikvienu, kas strādāja pie šā jautājuma, un arī, lai paustu savu pārsteigumu, ka tomēr nav pievērsta uzmanība vienam jautājumam, proti, horizontālajai farmakovigilancei.

Patiesībā vertikāli, attiecībā uz atsevišķu produktu, ziņojums ir ļoti izsmeļošs un padarītais darbs ir ievērojams. Tomēr vairumu problēmu rada zāļu kumulatīvā iedarbība, jo 92 % gadījumu pacienti lieto vairākas zāles. Zālēm, kurām vienām pašām nav nekādu īpašu blakusparādību, var būt ļoti toksiskas blakusparādības, ja tās lieto kopā ar citām zālēm.

Ir svarīgi, lai mums būtu piekļuve datu bāzei par zāļu savstarpējo iedarbību, un turklāt tai būtu jābūt vienlīdz pieejamai gan profesionāļiem, gan pacientiem. Tas ir īpaši vajadzīgs, ņemot vērā, ka daudzi pacienti lieto recepšu zāles un pēc tam arī ārstējas paši, un tiem parasti nav informācijas par iespējamo ļoti toksisko savstarpējo iedarbību.

Manuprāt, šis jautājums ir tikai pavirši pieminēts, bet nav risināts, kas ir nožēlojami.

Olivier Chastel, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pirmkārt, es vēlos apsveikt *McAvan* kundzi un citus referentus, kā arī Spānijas prezidentūru un Komisiju par paveikto darbu, lai panāktu šo līdzsvaroto vienošanos, kas ir būtiska visiem pacientiem Eiropā.

Patiesībā šī lieta ir konkrēts piemērs pievienotajai vērtībai, ko Eiropa piešķir savu iedzīvotāju dzīvībai, un, piemērojot šos noteikumus, mēs neapšaubāmi varēsim samazināt to medicīnisko gadījumu skaitu, ko izraisa zāļu blakusparādības, faktors, kas pat mūsdienās ir viens no galvenajiem nāves cēloņiem slimnīcās, ko mums arī jau šeit atgādināja. Mums ir visi iemesli, lai mēs pirmajā lasījumā nobalsotu par šīm skaidrajām un efektīvajām farmakovigilances normām.

Es arī ceru, ka līdz Beļģijas prezidentūras termiņa beigām mēs būsīm panākuši vienošanos par citām lietām farmācijas pakotnē. Prezidentūra patiesībā ir rīkojusies sadarbībā ar Parlamentu un Komisiju, lai veicinātu pacientiem Eiropā un jo īpaši farmācijas nozarei svarīgo lietu izskatīšanu.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka debātes, kuras noritēja šodien un kurās piedalījās tik daudzi deputāti, pierāda, cik svarīga ir šī vienošanās, kas panākta starp ES iestādēm.

Komisija, Padome un Parlaments raida nepārprotamu vēstījumu Eiropas Savienības iedzīvotājiem, un to pastiprinās arī lietas, kas tiks apstiprinātas — es ceru, drīz — par zāļu viltošanu un pacientiem sniedzamo informāciju. Es arī piekrītu bažām, ko *Ronzulli* kundze pauda šajās debatēs par nāves gadījumiem, kurus izraisījušas normām neatbilstošas zāles. Es arī priecājos, ka viņa šodien šeit ieradusies kopā ar savu mazo meitiņu. Tā ir laba zīme: tas nozīmē, ka jauniešiem eiropiešiem veidojas Eiropai labvēlīga attieksme.

Es piekrītu arī *Dorfmann* kunga teiktajam un uzskatu, ka ir tikai pareizi, ja mēs katrs varētu izteikties savā dzimtajā valodā un ja mēs saprastu, ko mūsu valodā nozīmē prasības, kas garantē mūsu drošību, tostarp arī zāļu pasaulē. Es ļoti atbalstu daudzvalodību visās nozarēs, tostarp arī tajās, ar kurām es parasti esmu saistīts.

Es vēlos arī vēlreiz nomierināt *Vergnaud* kundzi saistībā ar viņas bažām. Es viņai pateicos visas Eiropas Komisijas vārdā, kaut arī komisārs *Dalli* šodien diemžēl nevarēja piedalīties mūsu debatēs; viņš noteikti ierosinātu paātrināt šīs debātes, un es viņu informēšu par visiem novērojumiem, kurus minēja deputāti, kas piedalījās šodienas sanāksmē.

Komisija ir patiesi pateicīga jums, jo kopā mēs sūtām spēcīgu vēstījumu ES iedzīvotājiem.

(FR) Attiecībā uz *Rivasi* kundzes aktualizēto jautājumu par stingrākām normām attiecībā uz zāļu radīto apdraudējumu videi arī mēs uzskatām, ka ir svarīgi ņemt vērā vides aizsardzības aspektu, un mēs piekrītam Parlamenta ieteikumam, ka Komisijai vajadzētu sagatavot ziņojumu par zāļu radīto apdraudējumu videi atbilstošā gadījumā kopā ar tiesību akta priekšlikumu.

Es vēlos izmantot šo iespēju un atgādināt godātajiem deputātiem, ka vides aspekti jau ir ietverti Komisijas paziņojumā par farmācijas nozares nākotni, kas pieņemts pirms šā tiesību akta projekta saistībā ar 2008. gada decembrī iesniegto farmācijas pakotni.

Pielikums. Komisijas nostāja.

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko farmakovigilances jomā groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (COM(2008)0665 – C6-0514/2008 – 2008/0260(COD)).

Grozījumi.

Tieši pieņemami: grozījums Nr. 74 (pilns teksts, 1. daļa, kompromisa grozījums). Komisija piekrīt, ka likumdošanas partneri pieņem kompromisa tekstu.

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru attiecībā uz cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilanci groza Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (COM(2008)0664 – C6-0515/2008 – 2008/0257(COD)).

Grozījumi.

Tieši pieņemami: grozījums Nr. 41 (teksts kopumā, bloks Nr. 1, kompromisa grozījums). Komisija piekrīt, ka likumdošanas partneri pieņem kompromisa tekstu.

Linda McAvan, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, es vēlos atbildēt uz dažiem minētajiem aspektiem.

Kolēģi runāja par pārredzamību. Es uzskatu, ka mēs esam panākuši lielu sasniegumu pārredzamības jomā. Informācijas daudzums, kas tiks publiskots tīmekļa portālos, lielā mērā pārsniedz pašreiz pieejamo informācijas daudzumu.

Runājot par farmakovigilances neatkarīgumu: tieši Parlaments ierosināja grozījumu, kas tagad paredz, ka atļaujas izsniegs un farmakovigilanci īsteno dažādas iestādes, un nodrošina, ka Farmakovigilances komiteja sagatavos ieteikumu, kuru varēs neņemt vērā vienīgi tad, ja būs ļoti nopietni iemesli. Tātad mēs esam izdarījušie lielu darbu, radot un uzlabojot šo neatkarību.

Komisija. Komisijai būs ļoti daudz darāmā pēc tam, kad rīt būs apstiprināts šis tiesību akts. Es domāju, ka mēs iegūsim lielu balsu vairākumu Parlamentā. Mums ir daudz darāmā saistībā ar lietošanas pamācībām, ar kurām ir ļoti neapmierinātas gan pacientu organizācijas, gan atsevišķi pacienti. Jūs mēģinājat rast risinājumu Komisijā. Tomēr tas netika atbalstīts. Tomēr mēs vēlamies sadarboties ar jums, lai izstrādātu labus noteikumus par lietošanas pamācībām.

Pamācībā nevar apkopot visu iespējamo informāciju par to, kas var notikt ar pacientu, jo tad pamācība kļūst bezjēdzīga vidusmēra pacientam. Tai ir jābūt jēgpilnai. Informācijai ir jānosaka prioritātes. Mums jāsadarbojas ar jums šajā jomā.

Jūs gatvojaties veikt pētījumu par zāļu ietekmi uz vidi. Tas ir ļoti svarīgi, un mēs vēlamies redzēt melno simbolu. Mēs vēlamies izstrādāt šo simbolu; mēs nevēlamies, lai tas pazustu tāpat, kā pazuda simbols uz bērniem paredzētajām zālēm. Mēs vēlamies drīz redzēt šo simbolu.

Arī dalībvalstīm ir jāpaveic milzīgs darbs pie tīmekļa portāliem. Mēs vēlamies, lai tie būtu gatavi un darbotos un gribam redzēt to izveides grafikus. Komisija jau norādīja, ka ir svarīgi, lai cilvēki saņemtu informāciju savā valodā, un dalībvalstīm ir jāizveido arī tiešās ziņošanas sistēmas. Tas ir liels darbs valstu aģentūrām.

Arī EZA būs vairāk darba, un mums tai ir jānodrošina pietiekami resursi. Mēs to sīki pārspriedām sarunās un vēlamies, lai tas notiek.

Vēlreiz paldies ikvienam, kas piedalījās! Es ceru, ka rīt mēs iegūsim lielu balsu vairākumu, un tad varēs sākties īstais darbs, lai ieviestu reālas izmaiņas cilvēku dzīvēs.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski*. – (IT) Zāles ir ļoti svarīgas Eiropas Savienības iedzīvotāju veselībai. Tomēr dažreiz tām var būt nopietnas blakusparādības, kuru dēļ saskaņā ar Komisijas datiem slimnīcās tiek uzņemti un mirst aptuveni 5 % no visiem pacientiem. Pēdējos gados ir reģistrēti zāļu lietošanas gadījumi, kuros pacientiem ir radušās nemaz ne nebūtiskas, sekundāras blakusparādības, neraugoties uz to, ka tās laiž tirgū pēc nepieciešamās kontroles procedūras veikšanas. Šī situācija uzsver nepieciešamību Eiropas

Savienībai pašai izveidot efektīvu farmakovigilances politiku, kuras mērķis būtu Eiropas iedzīvotāju veselības aizsardzība. Es uzskatu, ka efektīvai farmakovigilances sistēmai ir jānodrošina savlaicīga kompetento iestāžu informēšana par zāļu blakusparādībām un, pats svarīgākais, vajadzības gadījumā — ātra bīstamo zāļu izņemšana no tirgus. Es arī atbalstu apspriežamajā ziņojumā iekļautos priekšlikumus, kuru mērķis ir uzlabot dalībvalstu sadarbību farmakovigilances jomā un noteikt stingrākus kritērijus jaunu zāļu tirdzniecības atļauju izdošanai. Visbeidzot es aicinu Komisiju apsvērt iespēju pārskatīt zāļu lietošanas pamācībās iekļaujamo saturu, lai sniegtu precīzāku informāciju arī par zāļu lietošanu.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mūsdienās daudzas kondīcijas var novērst, neārstējoties slimnīcā, un pat vēža slimniekus iespējams ārstēt ar zālēm, ko var dzert mājās. Tāpēc ir vajadzīga racionālas un skaidras procedūras zāļu piegādes ķēdes kontrolei, lai uzlabotu informācijas apriti un satura pārredzamību, precīzi definējot galveno pušu lomas un pienākumus. Es pilnībā atbalstu centralizētas datu vākšanas un izvērtēšanas sistēmas izveidi, kurā varētu apvienot valstu farmakovigilances tīklus, saglabājot informācijas konsekvenci. Patiesībā nav iespējams izslēgt valstu tīklu filtru, kas ir vienīgais instruments, lai garantētu objektīvu informācijas apstiprināšanu, kvalitatīvu datu kodēšanu, cēloņsakarību un saistību ar personām, kas atbildīgas par ziņošanu. Vēl vairāk tas ir nepieciešams, ja vēlamies atvērt vēl vienu tiešās informācijas kanālu ar pacientu un veselības aprūpes profesionāļiem, kas tagad varēs ātri sniegt vērtīgu atgriezenisko saiti farmakovigilances sistēmā. Tālab, lai efektīvāk izmantotu šo instrumentu, vēlos uzsvērt iespēju veikt veselības aprūpes darbinieku apmācību un īstenot informācijas kampaņu, kuras mērķauditorija būtu pacienti.

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Ir jāuzlabo esošā farmakovigilances sistēma, lai tā varētu funkcionēt ātri un efektīvi, lai labāk aizsargātu patērētājus. Zāļu drošuma uzraudzība var būt kritiski svarīga, lai glābtu dzīvības un nepieļautu sabiedrības veselības krīzi. Farmakovigilances papildu integrācija Eiropas līmenī ir vajadzīga, jo tā palielina patērētāju ziņoto zāļu blakusparādību gadījumu skaitu. Palielinot kopējo paziņoto blakusparādību paraugu skaitu, tos iespējams ātrāk izvērtēt, tāpēc no tirgus var izņemt zāles ar nevēlamām blakusparādībām vai tām pievienot brīdinājumus. Es atbalstu grozījumus, kuru nolūks ir papildus aizsargāt patērētājus, atļaujot sabiedrībai un veselības aprūpes profesionāļiem pilnībā piekļūt centralizētajai Eiropas *EudraVigilance* datu bāzei. Tādējādi visas dalībvalstis var piekļūt vienai un tai pašai informācijai par blakusparādībām. Es piekrītu no farmakovigilances procesa izslēgt farmācijas uzņēmumus. Paturot prātā faktus, farmācijas uzņēmumu izslēgšana no procesa nodrošina godīgāku ziņošanu par blakusparādībām, nepieļaujot pašregulācijai raksturīgo interešu konfliktu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas aprēķiniem aptuveni 10 % no visām pasaules tirgū esošajām zālēm ir viltotas. Viltotās zāles apdraud cilvēku veselību un labklājību, un šī problēma ir satraucoša. Ir atbalstāms, ka tagad tiek uzlabota pacientu piekļuve informācijai par zālēm un to blakusparādībām. Nākotnē informācija būs vieglāk saņemama, piemēram, par jaunajām valsts un Eiropas tīmekļa vietnēm, kas veltītas zāļu drošumam. Visbeidzot es vēlos paust savu atbalstu referentes priekšlikumam lūgt Komisiju sagatavot ziņojumu par zāļu ietekmi uz vidi un novērtēt, vai tuvākajā nākotnē ir jāveic papildu grozījumi ES tiesību aktos par zālēm. Paldies!

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Farmakovigilancei ir ļoti liela nozīme sabiedrības veselības nodrošināšanā. Zāļu blakusparādības bieži vien apdraud pacientu veselību un dzīvību. Daudzās tiesu prāvās ir pierādīts, ka farmācijas uzņēmumi komerciālu iemeslu dēļ cenšas diezgan ilgi noslēpt nevēlamās zāļu blakusparādības. Ir jāprieccājas, ka, pieņemot

ierosinātos tiesību aktus, mēs noteiksim stingrākus kritērijus, lai nodrošinātu lielāku uzticību tirdzniecības atļaujām vai atbalstītu plašu tā sauktās ārkārtas procedūras izmantošanu. Es atbalstu pasākumus datu kvalitātes nodrošināšanai farmakovigilances sistēmā, un mums jāgarantē resursi efektīvai farmakovigilancei valsts līmenī. Visai sistēmai ir jābūt patērētājiem pārredzamai.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski*. – Šis ziņojums ir svarīgs solis ceļā uz koordinētāku un efektīvāku farmācijas produktu uzraudzības sistēmu. Palielinot uzraugāmo pacientu skaitu, tiks iegūts vairāk informācijas par jaunajām zālēm, tādā veidā iestādes un ražotāji varēs ātrāk atklāt potenciālās problēmas. Daudzi šā ziņojuma aspekti sniegs priekšrocības, bet es īpaši atzinīgi vērtēju pieprasījumu papildus izpētīt farmācijas produktu ietekmi uz vidi un to, kā tie var iespaidot, piemēram, gruntsūdeņus. Es domāju, ka vienmēr, kad mēs diskutējam par veselības jautājumiem, ir svarīgi uzsvērt profilakses vērtību un principu, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana. Vienkārši, veselībai draudzīgi lēmumi par dzīvesveidu, tostarp fiziskajiem vingrinājumiem un uzturu, var novērst ciešanas un izmaksas, ko rada nopietnas (bet novēršamas) slimības. Diskutējot par ikvienu veselības politikas aspektu, mums tas ir jāpatur prātā.

Richard Seeber (PPE), *rakstiski*. – (DE) Pacientiem ir būtiski, lai viņi varētu viegli piekļūt faktiskai un neatkarīgai vispārējai informācijai par zālēm, un tam ir svarīga loma blakusparādību izpētē un tirgū esošo recepšu zāļu drošuma garantēšanā. Jaunā direktīva un regula par farmakovigilanci būtiski uzlabos pārredzamību un piekļuvi šādai informācijai. Eiropas Zāļu aģentūra tagad no visas Eiropas apkopos visu blakusparādību iemeslus un izskaidrojumu. Šo datu glabāšana un apstrāde un tīmekļa portālu izveide, lai atvieglotu piekļuvi datiem, būtiski uzlabos pacientu iespējas uzzināt par zālēm un to blakusparādībām. It īpaši ceļojot, Eiropas iedzīvotāji nebūs atkarīgi tikai no kādām konkrētām tīmekļa vietnēm, bet vajadzības gadījumā varēs iegūt objektīvu informāciju savā valsts valodā. Tomēr, lai garantētu objektivitāti un neatkarību, šī informācija jāapstiprina attiecīgām apstiprinātājiestādēm. No otras puses, tas garantēs arī reklāmas brīvību saistībā ar šo informāciju. Jauno zāļu faktu lodziņā būs norādītas aktīvās vielas, kas apstiprinātas pirmoreiz. Visi šie pasākumi uzlabos pārredzamību un palīdzēs pacientiem atrast skaidru un saprotamu informāciju par zālēm.

Olga Sehnalová (S&D), *rakstiski*. – (CS) Farmakovigilance ir svarīgs posms pacienta veselības aizsardzības sistēmā, kas samazina riskus un palielina zāļu labvēlīgo iedarbību. Ir īpaši svarīgi novērtēt un uzraudzīt zāļu drošumu pirmajos gados kopš to lietošanas sākuma. Licencēšanas procesā pirms zāļu faktiskas laišanas tirgū pirmām kārtām izvērtē informāciju, kas iegūta pirmsklīniskajos un klīniskajos pētījumos. Tomēr daudzas iespējamās blakusparādības var neatklāt, līdz zāles sāk lietot. Šajā saistībā tieši pacientiem kopā ar veselības aprūpes darbiniekiem ir svarīga loma šo blakusparādību vai iespējamo blakusparādību konstatēšanā. Tomēr ir vienlīdz svarīgi, lai šo informāciju novērtētu eksperti, jo īpaši paturot prātā biežās cēloņsakarības starp blakusparādībām un zāļu lietošanu. Tāpēc es atbalstu jauno elementu, kas stiprina pacientu pozīcijas, atļaujot tiem aktīvi iesaistīties ziņošanā par blakusparādībām un kvalitatīvā izvērtēšanas sistēmā. Čehijā pacientiem jau ir šāda iespēja Valsts Zāļu kontroles institūta tīmekļa portālā, ko es uzskatu par labas prakses paraugu tām dalībvalstīm, kurās šāda iespēja vēl nepastāv.

Bogusław Sonik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Statistika rāda, ka gandrīz puse no pacientiem zāles nelieto saskaņā ar ārsta ieteikumiem un aptuveni trīs ceturtdaļas pacientu vēlētos iegūt ticamu informāciju par zāļu iedarbību un iespējamajām blakusparādībām. Priekšlikums pārraudzīt zāļu drošumu stiprina pacientu drošību un garantē viņiem tiesības un pilnīgāku

informāciju par konkrētu zāļu lietošanu un iedarbību. Svarīgs solis ceļā uz informācijas par zālēm pārredzamību ir projekts, kas paredz internetā izveidot informatīvo dienestu gan Eiropas, gan valsts līmenī. Valstu tīmekļa vietnes būs sasaistītas ar Eiropas tīmekļa vietni, un tajās būs jāievieto katra produkta īpašību apraksts, lietošanas pamācība un produkta iedarbības uz cilvēka veselību izvērtējums. Eiropas Zāļu aģentūra sadarbībā ar dalībvalstīm un Komisiju pārraudzīs šo datu bāzi, kur tā apkopos un salīdzinās informāciju, kas būs daļa no tās pienākumiem farmakoloģiskās pārraudzības jomā. Es uzskatu, ka tas ir svarīgi, lai nodrošinātu pacientu tiesības uz labāku, ticamāku un objektīvu informāciju par farmācijas produktiem.

10. Biocīdo produktu laišana tirgū un lietošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Klaß* kundzes ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par biocīdo produktu laišanu tirgū un lietošanu (COM(2009)0267 – C7-0036/2009 – 2009/0076(COD)) (A7-0239/2010).

Christa Klaß, *referente.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Mēs jau vairāk nekā gadu diskutējam par Komisijas priekšlikumu pārskatīt 1998. gadā pieņemto direktīvu par biocīdo produktu laišanu tirgū. Mēs atzinīgi vērtējam šo priekšlikumu īpaši tagad, kad direktīva pārtop par regulu. Eiropai ir jāpilda savi pienākumi. Tas nozīmē arī to, ka tās jomas, kas attiecas uz iekšējo tirgu, jāreglamentē ar skaidriem noteikumiem.

Biocīdie produkti ir piederīgi mūsu civilizācijai, un no tiem ir atkarīgs mūsu dzīves līmenis. Tie ir būtiski mūsu noteikto veselības un higiēnas standartu saglabāšanā. Kā dezinfekcijas līdzekļi un pesticīdi tie aizsargā mūs no bīstamās slimībām vai to pārnēsātājiem. Ņemot vērā blīvo apdzīvotību, mūsu sabiedrībai ir īpašas higiēnas prasības, lai aizsargātos no mikrobu un slimību pārnēsāšanas. Tomēr mūsu starptautiskā mobilitāte ļauj slimībām, vīrusiem un baktērijām ātri izplatīties visā pasaulē. Ir svarīgi, lai infekcijām neļautu izplatīties slimnīcās. Veļas mazgātavām jāspēj kontrolēt un ierobežot visus mikrobus.

Biocīdus lieto, lai aizsargātu arī koka izstrādājumus, tekstilproduktus, ādas, gumijas izstrādājumus un ķieģeļu sienas, un tie ir metālapstrādes šķidrumu sastāvā. Biocīdi nonāvē pelējuma sēnītes, mikrobus un kaitēkļus, kā arī nodrošina aizsardzību pret tiem. Tiem ir jābūt efektīviem, tādēļ tie var būt bīstami, ja tos nepareizi lieto. Tādēļ mums ir vajadzīgi stingri noteikumi. Ir rūpīgi jāizsver visas priekšrocības un riski. Vissvarīgākais ir tas, ka biocīdus nedrīkst lietot pārmērīgi. Mums ir jānodrošina, lai ar tiem rīkotos un tos lietotu atbildīgi. Mazas devas ir ļoti efektīvas, bet pārāk lielas devas var būt kaitīgas.

Tāpēc mums ir vajadzīga biocīdu ilgstošas lietošanas stratēģija, kas nodrošina informāciju par alternatīvām. Mums ir jāsaprot viena lieta, proti, mums ir jādomā pirmām kārtām nevis par aizsargāšanos pret biocīdiem, bet par biocīdu sniegto aizsardzību. Ja cilvēkiem matos ir utis, tad viņiem ir jānodod iespēja cīnīties ar šo problēmu. Tomēr vispirms šī cīņa būtu jāsāk ar ķemmi, kas ir īpaši paredzēta gnīdu izķemmēšanai. Ja tā nelīdz, tad var meklēt biocīdus, lai apstrādātu galvas utis.

Tā kā nanotehnoloģija ir jauns pavērsiens tehnoloģiju jomā, mums tā ir jāvērtē īpaši rūpīgi, jo nanodaļiņas var pakļūt zem ādas un iekļūt tieši mūsu ūdens apgādē. Mums ir jāatbalsta pētniecība un inovācija, un mēs nedrīkstam likt šķēršļus to ceļā. Mums ir jāveic vairāk pētījumu par biocīdiem ūdenī, jo pašreiz mums ir pieejams ļoti maz datu.

Šīs regulas mērķis ir saskaņot iekšējā tirgus nosacījumus un ieviest pilnveidotu procedūru aktīvo vielu un produktu apstiprināšanai. Pirmo reizi biocīdiem tiks piemērota reģistrācija. Nav šaubu, ka ir pareizi pienācīgi organizēt un vadīt šo pasākumu Eiropas līmenī. Tādējādi iekšējais tirgus un patērētāji gūs patiesu labumu. Parlaments aicina no 2017. gada visiem produktiem piemērot ES mēroga apstiprinājumu, un mēs šo aicinājumu šodien stingri atbalstām. Ja mēs tagad sākam izstrādāt jaunu regulu, mums tas ir jādara pareizi un noteiktajā laikā tā ir jāīsteno praksē.

Biocīdu tirgū ir daudz dažādu un īpašai lietošanai paredzētu produktu veidu, kas bieži vien ir pieejami mazos daudzumos. Mums ir vajadzīga šo atšķirīgo produktu daudzveidība, lai varētu cīnīties pret daudzveidīgiem kaitīgiem organismiem. Ja mēs samazināsim aktīvo vielu daudzumu, paaugstināsies parazītu un insektu rezistence, kam var būt nāvējošas sekas. Tādēļ mums ir jānodrošina saprātīgas izmaksas reģistrēšanai un atļauju izsniegšanai, jo īpaši attiecībā uz daudziem maziem un vidēja lieluma ražotājiem. Ir vajadzīgi stingri izslēgšanas kritēriji, kas ir jāievieš. Parlaments ierosina ļoti skaidrus izslēgšanas kritērijus un nosaka ierobežotus izņēmumus, kas atbilstu cilvēku veselības un vides prasībām.

Mēs arī uzskatām, ka ir svarīga patērētājiem paredzētā informācija. Tāpēc regulas darbības jomā ir jāiekļauj arī materiāli, kas ir apstrādāti ar biocīdiem. Turpmāk Eiropā jāatļauj pārdot tikai tos materiālus, kas ir apstrādāti ar Eiropā atļautiem biocīdiem. Pagājušā gadā nopietnās veselības problēmas, ko izraisīja Tālajos Austrumos lietotie fungicīdi uz kurpēm un mēbelēm, parādīja, ka mums ir vajadzīga stingrāka regula un, tas ir vēl svarīgāk, stingrāka importa kontrole. Tās nodrošinās patērētāju aizsardzību un novērsīs konkurences izkropļojumus. Tādēļ mēs strādājam, lai kopīgi nonāktu pie kompromisa. Es vēlos lūgt saviem Parlamenta kolēģiem atbalstīt šo kompromisu.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties Eiropas Parlamentam un īpaši referentei *Klaß* kundzei, ēnu referentiem, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekļiem par viņu ieguldīto darbu.

Vides komitejas pieņemtie 330 grozījumi un pagājušajā nedēļā pieņemtais vispārējais kompromiss ir pierādījums viņu pienesumam šajā dokumentācijā un viņu ieinteresētībai par to. Ar šiem grozījumiem ir izteikts vispārējs atbalsts Komisijas priekšlikumam.

Ļaujiet man pakavēties pie tiem jautājumiem, kurus mēs uzskatām par svarīgiem.

Pirmais jautājums — ES atļauju piešķiršanas sistēmas paplašināšana un ar to saistītās procedūras. Lai panāktu vienošanos par šiem dokumentiem, ir ļoti svarīgi panākt kompromisu par ES atļauju piešķiršanas sistēmu un ar to saistītām procedūrām, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras (ECHA) nozīmi.

Lai gan Komisija principā var atbalstīt ES atļauju piešķiršanas sistēmas piemērošanu lielākai biocīdo produktu grupai, tā to var darīt tikai divos gadījumos.

Pirmkārt, lai uzņemtos papildu darba slodzi, Komisijai un ECHA ir jābūt pietiekami daudz resursiem. Bez tiem radīsies aizkavēšanās, kas kompromitēs ES atļauju piešķiršanas sistēmas priekšrocības.

Otrkārt, mums ir jāizstrādā piemērots mehānisms pakāpeniskai šīs sistēmas piemērošanas jomas paplašināšanai, piemēram, regulējot produktu veidu ieviešanu vai piemērojot tādus horizontālos kritērijus kā vienādus lietošanas nosacījumus.

Ciktāl tas attiecas uz ES atļauju piešķiršanas procedūrām, ECHA būs būtiska nozīme saistībā ar sistēmas darbību. Mums ir jānodrošina, lai ECHA piešķirtais finansējums tiktu izlietots darbam, kas dos pievienoto vērtību iekšējā tirgus nosacījumu saskaņošanai, vai darbam, ko dalībvalstis nevar paveikt pietiekami efektīvi. Es gribētu arī piebilst, ka procedūrām jābūt izstrādātām tā, lai tās varētu izmantot, paplašinot ES atļauju piešķiršanas sistēmas piemērošanas jomu.

Otrais jautājums — atkāpes no izslēgšanas kritērijiem. Runājot par šo sarežģīto jautājumu, es gribu norādīt, ka kompromisa grozījums ļauj panākt saprātīgu līdzsvaru, no vienas puses, starp mērķi nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību videi un cilvēku veselībai un, no otras puses, nepieciešamību garantēt noteikta līmeņa elastīgumu gadījumos, kad nav risinājuma par vielas aizstāšanu.

Trešais jautājums — valstu atkāpes savstarpējās atzīšanas sistēmā. Lai gan mēs atzīstam, ka valstu atkāpes savstarpējās atzīšanas sistēmā atsevišķos gadījumos var attaisnot, mēs uzskatām, ka Komisijai būtu jāpārbauda katrs gadījums. Ja šādas atkāpes tiek atļautas, neparedzot Komisijas uzraudzību, pastāv risks kompromitēt biocīdo produktu iekšējo tirgu, kura veicināšana ir regulas uzdevums.

Ceturtais jautājums — zemas riska pakāpes produktu noteikšana. Saistībā ar šo jautājumu mums ir jācenšas izveidot pragmatisku definīciju kā obligātu priekšnoteikumu efektīvai politikai attiecībā uz šādiem produktiem. Šķiet, ka joprojām būs jāpieliek pūles, pirms mēs varēsim skaidri definēt kritērijus, kas ir piemērojami zemas riska pakāpes produktiem.

Piektais jautājums — apstrādāti izstrādājumi. Attiecībā uz apstrādātiem izstrādājumiem mēs atbalstām grozījumus, kas paredz veikt kontroli aktīvo vielu līmenī. Runājot par šādu izstrādājumu marķēšanu, mēs atbalstām dažādu noteikumu piemērošanas pieeju atkarībā no tā, vai šādiem izstrādājumiem ir iekšējā vai ārējā biocīdā iedarbība, piemēram, vai šis produkts tika vai netika noraidīts ar nolūku, vai nonāca vai nenonāca saskarē ar cilvēkiem vai vidi.

Sestais jautājums — neregistrētie izplatītāji. Lai gan mēs atbalstām kompromisa grozījumu par neregistrētajiem izplatītājiem, mums ir nopietnas bažas arī par virkni citu grozījumu, kas ir saistīti ar koncepciju par iekļaušanu, pamatojoties uz uzņēmumu.

Septītais jautājums — nanomateriāli. Jautājumā par nanomateriāliem Komisija ievēro savu politiku pieņemot uz zinātniskiem apsvērumiem pamatotu lēmumu un rīkoties saskaņā ar savu vēlmi pilnveidot zināšanas par šiem materiāliem, kā arī atbalstīt nanomateriālu definēšanu un vajadzības gadījumā arī principu par nanomateriālu atsevišķu novērtēšanu.

Visbeidzot — izmēģinājumi ar dzīvniekiem. Lai gan Komisija atbalsta mērķi samazināt izmēģinājumus ar dzīvniekiem, tā uzskata, ka samazināšana nedrīkst ietekmēt cilvēku veselības un vides aizsardzības augsto līmeni.

Es tagad uzmanīgi klausīšos jūsu debatēs par priekšlikumu un ierosinātajiem grozījumiem un savos nobeiguma komentāros sniegšu papildu skaidrojumu par šiem un citiem jautājumiem.

Amalia Sartori, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es gribētu sveikt referenti *Klaß* kundzi saistībā ar mūsu auglīgo sadarbību, kas ļāva man bagātināt viņas ziņojumu ar dažām svarīgām Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas nostājām.

Es arī ceru, ka viņa atbalsta atsevišķus grozījumus, kurus es esmu iesniegusi rītdienas balsojumam un kuri paredz izvairīties no riska faktoru dubultās novērtēšanas attiecībā uz jau atļauju saņēmušiem un tālād novērtētiem produktiem, ja vien nav saņemta jauna informācija, kas pamatos jaunas kontroles nepieciešamību.

Es esmu arī gandarīta, ka, lai arī atļaujas piešķiršana tiks ieviesta pakāpeniski, būs arī iespēja saņemt centralizētu atļauju, kas attieksies uz visām produktu kategorijām. Šajā sakarā es gribētu pavaicāt komisāram *Tajani* — kaut arī jūs jau esat iekļāvis dažas no šīm lietām savā ziņojumā —, kā un kādā apjomā būs jānodrošina līdzekļi Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai (ECHA), lai tā efektīvi un vienmērīgi varētu strādāt ar lielo iesniegtās dokumentācijas apjomu.

Richard Seeber, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu izsacīt referentei *Klaß* kundzei un arī *Sartori* kundzei vissirsnīgākos vēlējumus par to, kā viņas sastrādājās ar ēnu referentiem, lai veiksmīgi sagatavotu dokumentu kopumu, kas, kā es to redzu, ir politiski pieņemams visām grupām. Ir svarīgi, lai mēs atcerētos, ka biocīdi nav pašmērķis. Būtībā tie veic daudzus darbus mūsu modernajā sabiedrībā, un *Klaß* kundze mums ir sniegusi dažus piemērus.

Mēs lietojam biocīdus, lai izpildītu patērētāju prasības attiecībā uz nekaitīgākas pārtikas nodrošināšanu un veselības uzlabošanu. Biocīdi tiek lietoti daudzās jomās, tomēr ražotāju tirgus ir ļoti sadrumstalots. Es gribētu īpaši pievērsties ražotāju situācijai un arī tam faktam, ka vecā direktīva nespēja apmierināt ne prasību par patērētāju veselības uzlabošanu, ne arī ražotāju prasību par iekšējā tirgus labāku darbību. Viena no galvenajām problēmām ir tā, ka mums nav ES atļauju piešķiršanas sistēmas attiecībā uz biocīdiem produktiem. Noteikti ir arī skaidri jāpasaka, ka mums ir vajadzīga ES atļauju piešķiršanas sistēma pēc iespējas vairāk biocīdo produktu grupām, pretējā gadījumā tiesību akts būs tikai aprakstīta papīra lapa. Es gribētu aizstāvēt panākto kompromisu par 33. panta redakciju, kas ļāva visām politiskajām grupām piekrist jaunās regulas pakāpeniskai ieviešanai un vienlaikus ļauj dalībvalstīm noteikt izņēmumus gadījumos ar īpaši bīstamām vielām.

Es uzskatu, ka kompromisu kopums ir ļoti rūpīgi pārdomāts. Es gribētu lūgt visiem deputātiem balsot par tā pieņemšanu.

Dan Jørgensen, *S&D grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Klausoties Komisijas pārstāvju un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas konservatīvo deputātu runas, varētu domāt, ka runa ir tikai par to, kā tika meklēti risinājumi, kas no tīri birokrātiskā viedokļa ir tik vienkārši un efektīvi, cik vien iespējams. Protams, arī par to ir jā rūpējas. Tāpat kā par to, lai ražotāji varētu pārdot produktus un tirgoties pāri robežām. Tomēr tas nav vissvarīgākais aspekts. Mums, sociāldemokrātiem, vissvarīgākā ir cilvēku veselība un vide, un par šiem aspektiem mēs nepieņemsim kompromisus.

Gandrīz katru dienu parādās jauni zinātnisku pētījumu dati par to, ka cilvēkus un vidi apdraud aizvien lielāks vispārējais ķīmiskais piesārņojums. Jaunas meitenes sasniedz pubertāti jau desmit vai vienpadsmit gadu vecumā. Saslimstība ar vēzi pieaug. Parādās jauni vēža paveidi. Daudziem partneriem nevar būt bērnu. Daudz kas no pieminētā notiek mums apkārt esošo ķīmisko vielu dēļ.

Mēs noteikti atzīstam, ka ķīmiskās vielas var iedarboties arī labvēlīgi. Ja mēs tomēr zinām, ka ir ķīmiskas vielas, kam ir ļoti kaitīga ietekme, un ka daudzām no tām ir alternatīvas, ir pats par sevi saprotams, ka mums bīstamās vielas ir jāaizvieto ar nekaitīgākām alternatīvām.

Tas pats attiecas arī uz biocīdiem. Tādēļ mums vissvarīgāk bija panākt bīstamo vielu aizvietošanu ar nekaitīgām alternatīvām.

Ja mēs ļaujam izsniegt atļaujas centralizēti, kas ir visai prātīgi, jo tādā veidā cita starpā var samazināt birokrātiju, mēs arī uzstājam, lai atsevišķām valstīm tiktu dota iespēja pateikt „nē”, ja šajās valstīs ir īpaši apstākļi, kas liek aizliegt attiecīgo ķīmisko vielu vai piemērot tai ierobežojumus. Mēs arī pateicām, ka jautājums nav tikai par to, kādas vielas tiek laistas tirgū, bet arī par to, kā tās tiek lietotas. Tāpēc mēs pieprasījām tuvākajā nākotnē izstrādāt jaunu tiesību aktu, proti, pamatdirektīvu par to, kā lietot biocīdus.

Visbeidzot mēs pieprasījām, lai izmēģinājumi ar dzīvniekiem tiktu veikti, cik maz vien iespējams. Pašreiz notiek pārāk daudz izmēģinājumu ar dzīvniekiem, un tiem nav alternatīvu. Arī šis bija viens no mūsu mērķiem, kuru, mūsaprāt, mums izdevās sasniegt.

Corinne Lepage, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pateicoties ikviena darbam, jo īpaši referentei, mēs esam sasnieguši vismaz vienu mērķi. Pēc ļoti grūtām diskusijām mēs esam panākuši vienošanos galvenajā aspektā attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūru.

Mūsu nostāja šajā jautājumā ir bijusi pareiza. Pirmkārt, mums bija jānodrošina sistēmas dzīvotspēja, lai noteikti neļautu Eiropas Ķīmisko vielu aģentūru (ECHA) pēkšņi pārpludināt ar prasībām, ko tā nespēj izpildīt. Otrkārt, mums vajadzēja atbalstīt sistēmu, kas veicina zema riska produktu lietošanu. Šajā jautājumā mēs esam panākuši līdzsvarotu kompromisu, kas dod mums laiku, proti, četrus gadus sistēmas ieviešanai, un turklāt vēl iespēju mazāk kaitīgu produktu izmantošanai.

Kas attiecas uz pārējiem grozījumiem, tad, lai gan mēs atbalstām grozījumus, ar kuriem sistēmai tiek piešķirts elastīgums, piemēram, attiecībā uz pamatsastāvjiem, mēs noraidām to ieviešanu par katru cenu. Atsevišķu produktu, piemēram, pesticīdu, toksiskums ir nepārprotams, un es pilnīgi atbalstu mūsu deputāta *Jørgensen* kunga paziņojumus par daudzu produktu kaitīgo ietekmi uz veselību un vidi.

Tāpēc mēs noraidām ikvienu noteikumu, kas varētu apšaubīt nepieciešamību novērtēt produkta kvalitāti vai neiekļaut sistēmā produkta kvalitātes novērtēšanu, ierosinot visapšaubāmāko vielu aizstāšanu, un tāpēc virkne tikko iesniegto grozījumu ir pilnīgi neizlīdzsvaroti un nav atbalstāmi.

Nemānīsim paši sevi. Tāds ir iznākums, ja prioritāti piešķir īstermiņa interesēm, nevis veselības un vides aizsardzībai. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka mēs aizstāvam veselību un vidi ne tikai kā vērtības; mēs tās aizstāvam arī visas sabiedrības ekonomisko interešu vārdā.

Michèle Rivasi, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka teksts, tostarp arī teksts par diviem pamataspektiem, ir manāmi uzlabots, proti, tiek pieprasīta marķēšana, ja produktā ir sastopamas nanodaļiņas, un vēl jo būtiskāk ir tas, ka katrai nanovielai tiks piemērota atsevišķa novērtēšana, kas pašlaik netiek veikta. Progress ir vērojams arī iespējā izslēgt no izmantotajām vielām endokrīnās sistēmas darbības traucējumu izraisītājus, ieviešot konkrētus un pareizi piemērojamus izslēgšanas kritērijus.

Bet ir viens iebildums. Mēs nepiekrītam priekšlikumam par faktiskajiem līdzekļiem Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai (ECHA), kuras uzdevums ir novērtēt biocīdos produktus un izsniegt atļaujas.

Mēs tikko esam noteikuši ECHA paplašinātu darba uzdevumu; mēs piekrītam, ka uzdevuma paplašināšana ir saistīta ar līdzekļu piešķiršanu ECHA, lai tā tiešām varētu veikt savu darbu. Mēs nevaram prasīt ECHA strādāt daudz vairāk, samazināt vielu novērtēšanai vajadzīgo laiku un vienlaikus samazināt tās budžetu. Ja mēs tā rīkosimies, mēs riskēsim iegūt vienkāršotus novērtējumus, kuri gan būs paveikti ātri, bet virspusēji, un tādēļ būs neatbilstīgi prasībām.

Tāpēc es jūs, *Klaß* kundze, aicinu pārskatīt budžeta priekšlikumu saistībā uz ECHA noteikto uzdevumu šajā dokumentācijā. Man jāatzīst, ka jūsu pašreizējais priekšlikums nav nopietns un tas ietekmēs šīs Eiropas iestādes darba kvalitāti, kas ir būtiska Eiropas iedzīvotāju un patērētāju drošībai.

Tas ir svarīgs jautājums. Jūs nevarat prasīt strādāt vairāk, ja nav pieejami līdzekļi, vai arī ECHA būs tikai administratīva aģentūra, kas uzklausa rūpniecības lobiju.

Julie Girling. *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties *Klaß* kundzei. Man atvēlētajās 60 sekundēs es varu pieminēt tikai divus jautājumus šajā svarīgajā un sarežģītajā dokumentācijā. Pirmais ir jautājums par PBT — vidē noturīgu, bioakumulatīvu un toksisku vielu. Biocīdi ir toksiski no dabas — tie kaut ko nogalina, parasti kaut ko bīstamu, kas ir kaitīgs cilvēka un bieži arī dzīvnieka veselībai. Tātad, ja kādam ir vilinājums balsot par grozījumu Nr. 61, kas nosaka, ka toksiskums ir vienīgais kritērijs, lai attiecīgo vielu aizstātu ar citu, tad uzmanieties, jo jūs nonāksiet pretrunā visam loģiskajam pamatojumam par sabiedrības veselības un vides aizsardzību.

Tagad es esmu nonākusi pie otrā jautājuma — par vielu *Difenakums*. Grozījumā Nr. 243 ir noteikts šā rodenticīda lietošanas ierobežojums tikai profesionāliem lietojumiem. Nedēļas nogalē es ātri ielūkojos savā vietējā veikalā un konstatēju, ka šī aktīvā viela ir aptuveni pusē no pieejamiem produktiem un visiem ir dotas skaidras lietošanas instrukcijas. Rodenticīdi rada rezistenci. Lai saglabātu to iedarbīgumu, tie ir jālieto pārmaiņus. Viena produkta izņemšana izjauc šo līdzsvaru un var izraisīt lielu apdraudējumu sabiedrības veselībai. Kolēģi, lūdzu, neļaujiet tam notikt.

Sabine Wils, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Biocīdi ir daudzu tīrīšanas produktu sastāvā, piemēram, dezinfekcijas līdzekļos, pretinsektu aerosolos un citos ikdienas produktos, ar kuriem cilvēki nonāk saskarē katru dienu. Eiropas Savienībā pašreiz ir vairāk nekā 50 000 biocīdo produktu. Es gribētu skaidri pasacīt ikvienam, ka biocīdus galvenokārt lieto privātpersonas. Biocīdi bieži vien nav biosabrūkoši, dažkārt tie ir kancerogēni, ļoti toksiski un var būt kaitīgi cilvēkiem, dzīvniekiem un videi gan to lietošanas laikā, gan pēc to noglabāšanas. Cilvēki, jo īpaši mazi bērni, ir pakļauti riskam, ja biocīdus lieto sadzīvē kā koksnes aizsardzības līdzekļus un kā pretinsektu aizsardzības līdzekļus aerosolos.

Ir taisnība ražotāju sacītajā, ka viņu produkti nav bīstami, ja tos lieto pareizi. Tomēr, ņemot vērā to, ka Eiropas Savienībā katru gadu privātpersonām lietošanai tiek pārdots 400 000 tonnu biocīdu, ir svarīgi atcerēties, kā tos pareizi lietot un cik bieži notiek negadījumi. Tā kā tas vēl nav izdarīts, tad esmu iesniegusi grozījumu par šo tematu un vēlos lūgt, lai jūs balsojumā to atbalstītu. Tas ir grozījums Nr. 352.

Neatkarīgi no tā, vai šīs regulas mērķis būtu palielināt biocīdo produktu brīvu apriti Eiropas Savienībā, kā Komisija to ir ierosinājusi, vai cilvēku un vides aizsardzība, kā to ierosina Parlaments, ir būtiski noteikt stingru aizliegumu īpaši bīstamām vielām. Mums ir jāpieņem lēmums, kas atbalsta patērētājus, pretējā gadījumā mēs pakļausim riskam cilvēku veselību.

Oreste Rossi, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ar terminu „biocīdie produkti” apzīmē aktīvās vielas vai maisījumus, kas satur vienu vai vairākas aktīvās vielas, tiek piegādāti lietotājam piemērotā fasējumā un ir paredzēti, lai iznīcinātu, atbaidītu, padarītu nekaitīgu, kavētu iedarbību vai citādi ar ķīmiskiem vai bioloģiskiem līdzekļiem iznīcinātu jebkuru kaitīgu organismu. Ja gribam pasacīt skaidri, par ko mēs šeit runājam, tad jāsaka, ka gandrīz visi augļi un dārzeņi, kas nonāk uz mūsu galda, ir apstrādāti ar šādiem produktiem.

Kaut arī pašlaik bez šiem produktiem vairs nevaram iztikt, jo lielākā daļa dzīvnieku un augu parazītu kļūst aizvien rezistentāki pret šo vielu iedarbību, to lietošana ir stingri jākontrolē, jo tiem bieži ir kaitīga iedarbība uz cilvēku. Piemēram, dažiem no šiem produktiem ir vajadzīgs noteikts laiks, lai noārdītos pēc saskares ar pārtikas produktiem, un tādēļ jālieto skaidri definēti produkta veidi noteiktos gada periodos.

Šo noteikto laiku neievērošana var atstāt nopietnas sekas uz cilvēkiem, kas apēd apstrādātos pārtikas produktus, sākot ar pēkšņām alerģiskām reakcijām, līdz pat reakcijām, kas turpinās ilgāku laiku, piemēram, nopietnām slimībām vai to priekšvēstnešiem. Īstas indes, piemēram, rodenticīdi, ko brīvi pārdod lietošanai mājāsaimniecībās, arī tiek uzskatītas par biocīdiem. Kaut arī šo produktu brīva pārdošana ir riskanta, mēs diemžēl nevaram iedomāties to aizliegšanu laikā, kad esam liecinieki lielam parazītu pieaugumam un grauzēju invāzijai Eiropas pilsētās.

Īpaša uzmanība ir jāpievērš brīvai preču aprītei Eiropas Savienībā, dažādu biocīdu veidu atļautai vai neatļautai lietošanai dažādās dalībvalstīs, bet īpaši preču ievešanai no trešām valstīm, kur šīs preces vēl netiek reglamentētas. Mums ir jānodrošina ES līmenī, lai šos produktus lietotu ar vislielāko nopietnību un stingrā saskaņā ar laiku, kāds ir nepieciešams, lai šajos produktos noārdītos toksiskās vielas.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu referente *Klaß* kundze mums jau atgādināja, ka biocīdiem produktiem ir būtiska nozīme gan mājāsaimniecībā — tāpat privātā telpā —, gan sabiedriskās vietās. Biocīdi ik dienu nodrošina mūsu prasības attiecībā uz higiēnu un veselības aizsardzību.

Ir svarīgi, lai mēs panāktu saskaņotu tekstu Kopienas līmenī. Pirmām kārtām tam jābūt saskaņotam ar citiem Eiropas tiesību aktiem. Piemēram, *REACH* tiesību akti nevar un nedrīkst būt pretrunā regulai par biocīdiem. Administratīvās un likumdošanas lietās ir svarīgi izvairīties no birokrātijas, kura apspiež un apslāpē mūsu uzņēmējdarbību.

Šajā ziņā es gribētu izteikt savu atbalstu referentes *Klaß* kundzes panāktajam kompromisam sarežģītajā jautājumā par atkāpēm no izslēgšanas kritērijiem un par aktīvās vielas aizstāšanu. Tāpat es uzskatu, ka būtisks regulas nosacījums ir vērtēt visus biocīdos produktus, pamatojoties uz pamatsastāvu. Šāda pieeja ievērojami paaugstinās Kopienas atļauju piešķiršanas sistēmas iedarbību.

Vēl daži vārdi par Kopienas tekstu. Ieviešot koncepciju par *centralizētu atļauju piešķiršanas sistēmu Eiropas Savienībā* un vienkāršojot procedūru, kā arī saīsinot atļauju gaidīšanas laiku atsevišķiem pētniecības un izstrādes darbību testiem, mēs esam veikuši divus pirmos pozitīvos pasākumus Eiropas biocīdo produktu tirgus saskaņošanā.

Visbeidzot mēs nedrīkstam pazaudēt no redzesloka savu mērķi attiecībā uz šo tekstu — tā neapšaubāmi ir cilvēku un vides aizsardzība, bet mūsu pieejas neatņemama daļa ir arī Kopienas tirgus veidošana un Eiropas inovācija.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Līdztekus rūpnieciskajām ķīmiskajām vielām un lauksaimniecībā izmantotajām ķīmiskajām vielām mājsaimniecībā izmantotās ķīmiskās vielas veido trešo lielo ķīmisko vielu grupu, kas ietekmē vidi un cilvēku veselību. Mēs pašlaik izstrādājam noteikumus biocīdu regulai, kas aptver šos produktus. Ja salīdzinām to, ko esam paveikuši tagad, ar to, kas bija vecajā 1998. gada direktīvā, tad es uzskatu, ka mēs esam krietni pāvirzījušies uz priekšu šajā darbā. To jau ir pieminējuši arī citi runātāji. Mēs ieviešam vispusīgu regulu, kas būs piemērojama ne tikai Eiropas Savienībā ražotiem produktiem, bet arī importētiem produktiem. Tas ir ļoti svarīgi. Mēs uzlabojam šo vielu marķēšanu un, kā sacīja *Jørgensen* kungs, aicinām, lai biocīdo produktu pārbaudi izmēģinājumos ar dzīvniekiem aizstātu ar alternatīvām metodēm. Mēs gribam, lai izmēģinājumi ar dzīvniekiem tiktu samazināti līdz minimumam vai pat vispār aizliegti. Turklāt mēs gribam, lai īpaši bīstamas vielas tiktu aizstātas ar mazāk bīstamām vielām.

Visi šie pasākumi liecina par progresu, un mēs varam paskaidrot Eiropas pilsoņiem, ka no tā iegūs viņu veselība un vide. Es biju pārsteigts par domstarpībām jautājumā par to, vai Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai (*ECHA*) Helsinkos jābūt atbildīgai par šo produktu uzraudzību un par atļauju izsniegšanu šiem produktiem. Mēs gribam piemērot vienādus standartus visā Eiropā, lai šos produktus varētu pārdot Eiropas tirgū. Tāpēc būtu pareizi, ja *ECHA* uzņemtos atbildību par šo jomu. Es gribētu pavaicāt *Tajani* kungam, vai *ECHA* ir pietiekams finansējums un pareiza organizācija, lai paveiktu šo uzdevumu.

Es izsaku pateicību *Klaß* kundzei un ēnu referentiem par to, ka viņi spēja panākt vienprātību par šo tematu.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pēc manām domām, 1. panta grozījums Nr. 18 pilnīgi apkopo to, kādai vajadzētu būt mūsu filozofijai, proti, nodrošināt cilvēkiem un dzīvniekiem augstu veselības un vides aizsardzības līmeni un uzlabot iekšējā tirgus darbību.

Ir skaidrs, ka neviens Parlamentā negrib apšaubīt biocīdu lietošanas pamatotību. Tie ir noderīgi cīņā ar grauzējiem, prusakiem, utīm — es saprotu, ka šis ir laiks, kad skolās cīnās pret utīm —, kā arī ar parazītiem vispār. Bet problēma būtībā ir kaut kur citur. Tā, manuprāt, ir saistīta ar aizvien lielāku apjomu, kad ražotāji laiž tirgū aizvien vairāk produktu, bet atsakās domāt par drošākiem risinājumiem. Referente jau to pateica — vairāk var būt mazāk.

Otra galvenā problēma ir atrast risku samazināšanas pasākumus, ko valdības ļoti bieži atliek, ja tie ir sarežģīti. Tomēr tie ir svarīgi, jo lietotāji nereti aizmirst, ka biocīdi var būt labi zināmas vielas, kuras tomēr ir bīstami lietot. Arī Eiropas Parlamentam jāizplata šī ideja par piesardzību.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Arī es gribētu pateikties referentei par centīgo darbu. Regula par biocīdiem un biocīdo produktu laišanu tirgū prasa ievērot līdzsvarotu pieeju, ņemot vērā ražotāju intereses, no vienas puses, un patērētāju labklājību un drošību, kā arī mūsu vidi, no otras puses.

Es gribētu teikt dažus vārdus par vienu aspektu šajā ziņojumā. Es biju ļoti nobažījies par Komisijas sākotnējo priekšlikumu, kurš varēja novest līdz rodenticīdu aizliegumam. Šīs vielas tiek ļoti plaši lietotas cīņā pret grauzēju invāziju un ir ļoti svarīgs līdzeklis lauksaimniecības un lauksaimniecības produktu nozarē.

Es savā vēlēšanu apgabalā esmu saņēmis daudzus protestus no zemniekiem, sabiedriskajiem darbiniekiem un citām ieinteresētām personām, kas ir nostājušās galējā opozīcijā šādam aizliegumam, pamatojot, ka tas izraisīs nopietnas negatīvas sekas attiecīgajās nozarēs. Lauksaimniecības lobijs droši vien nav pilnīgi apmierināts ar tādu regulu, kāda tā ir pašreiz, bet mani no jauna pārliecināja Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas daži iesniegtie grozījumi, kas, cerams, nelielā mērā nodrošinās izņēmumu piemērošanu šiem rodenticīdiem. Šajā sakarā es gribu mudināt kolēģus aizstāvēt komitejas nostāju un rītdienas debatēs balsot par attiecīgo grozījumu pieņemšanu.

Paul Nuttall (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Jāsaka, ka sajūta ir diezgan pacilājoša, redzot, ka tik daudz deputātu izturas pret šo vietu ar tādu pašu nicinājumu kā es. No 736 deputātiem šeit ir ieradušies mazāk nekā 30 — tas ir mazāk nekā pieci procenti —, un pulkstenis vēl ir tikai pusčetri otrdienas pēcpusdienā.

ES likumi un noteikumi kā parasti kļūst nekontrolējami. Bet tas vēl nav nekas, salīdzinot ar to, ka nekontrolējamas kļūst žurkas un peles, kad ES vienkāršām mājsaimniecībām neļaus iegādāties parastu žurku indi. Tas ir paredzēts ziņojuma grozījumā Nr. 243. Šis muļķīgais tiesību akts nodrošinās to, ka veikalos brīvi pieejamo indi žurkām izmantot varēs tikai profesionāļi. Tātad, ja žurkas saimniekos jūsu dārziņā mājas priekšā, izplatot slimības un visu sagraužot, tad vienkāršs Apvienotās Karalistes namsaimnieks būs spiests gaidīt vietējās pašvaldības žurku ķērāju vai maksāt uzņēmumam *Rentokil*.

Esam jau dzirdējuši, ka Apvienotajā Karalistē, atrodoties pilsētas centrā, ikviens varot pamanīt kādu žurku vien 20 jardu attālumā no sevis. Ar šo ārprātīgo tiesību aktu stāvoklis kļūst vēl sliktāks. Kopumā var teikt, ka tas ir birokrātijas sacerējums par žurku indi, ko tauta droši ir lietojusi pēdējos 30 gadus ne tikai Apvienotajā Karalistē, bet visā Eiropā un Amerikā.

Es beigšu ar jautājumu. Kāpēc jūs to darāt? Vai jums vēl nepietiek kaitēkļu? Vai jūs gribat vēl vairāk slimību? Vai varbūt tas ir saistīts ar jūsu vēlmi kontrolēt un ar jūsu apsēstību, mēģinot regulēt katru mūsu dzīves aspektu?

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungļi! Šodienas debātes parādīja, ka šis ir ļoti sarežģīts ziņojums un ka mēs tagad esam panākuši labu kompromisu. Es izsaku pateicību referentei un ēnu referentiem.

Kompromiss kompensē spēkā esošās direktīvas trūkumus. Tas standartizē atļauju izsniegšanas procesu, kas, es uzskatu, ir ļoti svarīgi un nodrošina cilvēku veselības un vides vispārēju aizsardzību.

Tomēr attiecībā uz citiem aspektiem noteikumi nav pietiekami tālejoši. Šodienas debatēs jau tika uzsvērts, ka šie produkti ir ļoti svarīgi videi, lauksaimniecības nozares izaugsmei un pārtikas nozarei. Es gribētu tikai pieminēt piemēru ar rodenticīdiem. Produkti žurku un peļu apkarošanai ir būtiski lauksaimniecībā un pārtikas rūpniecībā. Es esmu redzējis peļu un žurku radīto postu, ar ko zemniekiem ir jācīnās savos laukos. Šie parazīti rada milzīgus zaudējumus. Katram, kurš šeit saka, ka ir jāaizliedz visi produkti, kas palīdz šādā situācijā, būtu rūpīgi jāpadomā, kā pasargāt mūsu pārtikas krājumus.

Šis ziņojums sniedz efektīvu risinājumu, jo precīzē veicamos pasākumus pret bīstamām vielām. Ja ir pieejami vielu aizvietotāji, tad tie, protams, ir jāizmanto. Tas ir absolūti skaidrs.

Es gribētu lūgt, lai Komisija savos pētījumos pievērstu daudz lielāku vērību jaunajam nanotehnoloģijas izmantošanas veidam un plašāk to izmantotu. Tas mums ļaus atrast mazāk bīstamas un efektīvākas vielas.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Regulas par biocīdiem priekšlikums, ko mēs šodien analizējam, ir iecerēts, lai vienkāršotu atļauju piešķiršanas un to atjaunošanas procedūras biocīdo produktu laišanai tirgū.

Šī vienkāršošana ļaus uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, samazināt izmaksas un administratīvos pienākumus, nesamazinot vides, cilvēku un dzīvnieku aizsardzības līmeni. Bija ļoti grūti saglabāt līdzsvaru starp šiem diviem aspektiem, bet es uzskatu, ka daži no kompromisa grozījumiem, ko ierosināja referente un ēnu referenti, kam es gribētu pateikties par centīgo darbu, ir svarīgs solis uz priekšu.

Ja konsekventi ievērojam prasību par vienkāršošanu, tad es uzskatu, ka salīdzinošās novērtēšanas procedūra, kas pašlaik tiek pieprasīta visiem biocīdiem, nebūtu jāveic tiem biocīdiem, attiecībā uz kuriem ir uzskatāmi pierādījies, ka tos var droši lietot. Es ceru, ka mani kolēģi deputāti pieņems grozījumu, kas par šo jautājumu ir iesniegts plenārsēdē.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Jauki gan uzzināt, ka Apvienotās Karalistes Neatkarības partijai ne par matu nerūp nežēlība pret dzīvniekiem un ka viņi priecājas, redzot, ka pret pasauli izturas kā pret milzīgu ķīmisko izmēģinājumu komplektu. Ja viņi panāktu savu, tad talidomīds un DDT mums visiem būtu uz brokastu galda.

Britu avīzes ir paudušas bažas par to, kādas sekas būs antikoagulanta rodenticīda aizliegšanai, un vaicā, vai tas izraisīs žurku invāziju lielpilsētās un mazpilsētās. Mēs esam strādājuši ar Komisiju; mēs esam izvirzījuši Komisijai šos jautājumus, kam profesionāļi ir likuši pievērst uzmanību; kopā ar Komisiju mēs esam veikuši grozījumus, ko tagad var izlasīt 5. pantā. Es uzskatu, ka Komisija tos atbalsta. Tādējādi šī svarīgā problēma, šķiet, ir atrisināta.

Bet vēl ir jautājums, ko ir izvirzījusi *Girling* kundze, proti, 44. pants par difenakumu. Es gribētu pavaicāt Komisijai, vai tā atbalsta grozījumu Nr. 243, jo man šķiet, ka tas dažā ziņā ir pretrunā ierosinātajiem 5. panta grozījumiem.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka mēģinājumi aizliegt visus antikogulantus un rodenticīdus ir cietuši neveiksmi. Ja šāds aizliegums būtu ieguvis vairākuma atbalstu, tad tas būtu novedis — kā jau mēs dzirdējām — pie žurku un peļu straujas izplatīšanās visā Eiropā ar sekojošu uzglabātās labības, zemnieku saimniecību un mājsaimniecību īpašuma izpostīšanu plašā mērogā.

Tiek lēsts, ka septiņus procentus visu māju ugunsgrēku un 50 procentus zemnieku saimniecību ugunsgrēku izraisa grauzēji, kas sagrauz elektrības vadus. Diemžēl tieši Vides komiteja pieņēma lēmumu aizliegt vienu konkrētu plaši izplatītā otrās paaudzes antikoagulanta rodenticīda preparātu. Mēs dzirdējām, ka tas ir difenakums. Es ceru, ka Parlaments balsos pret grozījumu Nr. 243, tādējādi atbalstot šīs efektīvās žurku indes turpmāku lietošanu, jo īpaši tādēļ, ka tā jau ir izturējusi stingru zinātnisku novērtējumu un tikusi apstiprināta atbilstīgā un sīki izstrādātā normatīvā procesā.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Dažādas līdz šim nezināmas izcelsmes alerģijas, cilvēki ar neauglības problēmām, retu slimību gadījumu palielināšanās, saindētas zivis un moluski, pārtika no dzīvniekiem, kuros atrodamas zāļu paliekas — tie ir tikai daži jautājumi, kas Eiropas iedzīvotājus dara bažīgus. Aizvien vairāk ķīmisku vielu ienāk mūsu dzīvē, lai to padarītu vieglāku un lai plaša patēriņa preces padarītu pievilcīgākas. Vai šīs ķīmiskās vielas dara mums labu? Nē, protams, nē. Tomēr ar šā ziņojuma palīdzību mums tagad ir jāatrod juridisks līdzsvars starp konkurētspējīga uzņēmuma saprātīgu vadīšanu un uzmanības pievēršanu vides un iedzīvotāju drošībai.

Tas ir grūti panākams līdzsvars. Es neredzu neko svarīgāku par iedzīvotāju un vides aizsardzību. Tāpēc es varu tikai ieteikt balsot par labu šiem grozījumiem, kas nosaka visaugstākās drošības robežas. Tomēr būtu ļoti labi, ja mēs spētu panākt, lai ES dalībvalstis importētu tikai tās preces no citām pasaules valstīm, kas atbilst mūsu prasībām par drošumu.

Pavel Poc (S&D). – (CS) Mums ir jāsaprot, ka biocīdi, kaut arī no to lietošanas, iespējams, neizbēgsim, ir vienkārši indes, ar kurām nonākam saskarē ikdienā. Tātad tās vienkārši ir apdraudējums cilvēku veselībai un slogs videi. Tādēļ ir loģiski, ka ir stingri jāievēro visaugstākā līmeņa aizsardzība attiecībā uz cilvēku veselību, uz dzīvniekiem un uz vidi. Pārlietu liels elastīgums var radīt krietni lielu risku, jo riskanti var būt ne tikai šie materiāli, bet arī to lietošanas veids un nepareiza lietošana vispār, ja nav zināms pārtikas ķēdē nonākušā produkta kvantitatīvais sastāvs. Es uzskatu, ka liels panākums būtu visbīstamāko biocīdo produktu, tostarp mutagēno, kancerogēno un reproduktīvajai sistēmai toksisko vielu pilnīgs aizliegums. Jaunais tiesību akts ir pretenciozs, un tam tādām ir jābūt, un, manuprāt, ECHA patiešām ir spējīga sākt biocīdo produktu vienotu Eiropas licencēšanu jau 2015. gadā, nevis gaidīt 2017. gadu.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ir jau labi, ka mēs runājam par biocīdiem, kas ir kaitīgas, toksiskas vielas. Tomēr es gribētu zināt, kāpēc, izstrādājot katru īstenojamo tiesību aktu par ķīmiskajām vielām, mēs neizmantojam to pašu sistēmu, kas ir pamatā REACH? Mēs esam pieņēmuši pasaulē vissaprātīgāko tiesību aktu par ķīmiskajām vielām. Mēs esam noteikuši pamatprincipus atļauju piešķiršanai, proti, savākt datus, novērtēt tos, izsniegt atļauju produkta lietošanai. Kāpēc mēs turpmākiem tiesību aktiem piemērojam citu sistēmu un nosakām jaunus izslēgšanas kritērijus, kurus piemērojot mēs galu galā izslēdzam ķīmiskās vielas, kas mums ir nepieciešamas un kam dažos gadījumos nav alternatīvu, ja tās tiek izņemtas no tirgum?

Es domāju, ka mēs nonāksim strupceļā, ja savu politiku par ķīmiskajām vielām veidosim, pamatojoties tikai uz toksiskajām vielām. Grauzēju invāzija slimību pārnēsāšanas riska dēļ, jo īpaši attiecībā uz maziem bērniem, var būt daudz bīstamāka nekā pāris miligramu biocīdu grauzēju apkarošanai. Es gribētu, lai šo situāciju risinātu samērīgi, un vissvarīgākais būtu izstrādāt tādas regulas, ko var izmantot ne tikai lieli uzņēmumi, kam ir resursi, lai piedalītos diskusijās ar atļauju piešķiršanas iestādēm, bet arī mazāki uzņēmumi, kas piegādā noderīgus produktus tirgum.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Šīs regulas mērķis ir sabiedrības veselības un vides aizsardzība. Pašreizējā atļauju izsniegšanas kārtība ir pārāk lēna un birokrātiska. Mums ir jānodrošina, lai jaunu produktu atļaušana būtu efektīvāka gan laika, gan naudas ziņā.

Cilvēku veselības aizsardzībā galvenā nozīme ir kaitīgo organismu kontrolei. Es atzinīgi vērtēju grozījumus, kas uzlabos to dažu produktu pieejamību, kuri iznīcina grauzējus, bet, kā jau diskusijās tika atzīts, problēma attiecībā uz difenakumu paliek. Difenakums ir efektīvs un plaši lietots rodenticīds. Tas būtu jāklasificē kā atļauta viela. Ar to efektīvi apkaro žurkas un peles. Tas, ka Komisija to izņēma no I pielikuma ir vienkārši nesaprātīgi, un es aicinu Komisiju paskaidrot, kāpēc tā šādi rīkojās. Produktu atļaušanai vienmēr vajadzētu būt pamatotai uz zinātniska vērtējuma rezultātiem, nevis uz politiķu vēlmi nokļūt laikrakstu virsrakstos.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Es apsveicu *Klaß* kundzi, kas ir sagatavojusi līdzsvarotu ziņojumu par ļoti sarežģītu tematu, par kuru sēžu zālē izraisījās debātes, jo daži deputāti regulu par biocīdiem uztver nopietni, savukārt citi grib to sašaurināt, ietverot

tajā tikai cīņu pret grauzējiem. Es gribu uzsvērt, ka šis ir ļoti nopietns temats un ziņojumā vienlaikus tiek risinātas vides aizsardzības, patērētāju aizsardzības un ķīmiskās rūpniecības problēmas. Jaunā biocīdu regula pastiprina aizsardzības pasākumus un aizsargā mājsaimnieces un mājstrādniekus, bet ne kaitēkļus. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāatbalsta *Klaß* kundzes ziņojums, bet bailēm, ko pauž Parlamenta otra deputātu puse, nav pamata. Jā, ir vajadzīga pastiprināta aizsardzība, un ECHA Helsinkos to paveiks ar izcilību. Ungārijai un jaunajām dalībvalstīm 2017. gads ir pieņemams.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) No vienas puses, biocīdie produkti to ķīmiskā sastāva dēļ ir diezgan bīstami, jo īpaši tiem cilvēkiem, kas ir uzņēmīgāki, piemēram, bērniem vai sievietēm grūtniecības stāvoklī. No otras puses, tie tomēr ir svarīgi un vienkārši neaizstājami cilvēku veselības aizsardzībā.

Tāpēc ir jānosaka — un to mēs pašlaik darām — kopēji standarti visām ES dalībvalstīm, lai cilvēki varētu justies droši, bet uzņēmumiem, kas ražo šīs vielas, būtu skaidri noteikti standarti, kas nemazinātu viņu konkurētspēju. Tiesību aktu saskaņošanai būtu jāaptver viss šo produktu dzīves cikls tirgū no ražošanas līdz atkritumu apsaimniekošanai, lai tie neradītu draudus videi vai cilvēka veselībai. Draudi noteikti būtu jānosaka par prioritāti. Bet tas nenozīmē, ka mums nebūtu jā rūpējas par labu ražošanas apstākļu saglabāšanu modernajai rūpniecībai.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! *Klaß* kundzes ziņojuma pieņemšana neapšaubāmi izraisīs žurku populācijas strauju attīstību, pakļaujot briesmām māju un zemnieku saimniecību sanitāro stāvokli.

Žurkas pārnēsā tādas slimības kā *e-coli* un salmonellu un var nopietni sabojāt īpašumus, un dažkārt, sagraužot elektrības vadus, izraisa pat ugunsgrēkus. Ja zemnieku saimniecībās netiek efektīvi iznīcināti grauzēji, tās kļūst par upuri žurku invāzijai. Antikoagulanti ir visplašāk lietotie un līdz šim visefektīvākie žurku iznīcināšanas līdzekļi, ar kuru palīdzību var kontrolēt ap 95 % grauzēju.

Maijā es nosūtīju Komisijai rakstisku jautājumu, kurā pieprasīju oficiāli apstiprināt sekas, ko radīs aizliegums, prasīju, kāds atbalsts tiks sniegts seku skartajiem cilvēkiem un saimniecībām un kādas būs iespējamās alternatīvas, lai kontrolētu grauzēju izplatīšanos.

Komisija paziņoja, ka ir atvērta diskusijām, lai rastu atbilstīgu risinājumu. Kādus risinājumus Komisija ierosina? Vai ir ticis veikts tāda rodenticīda kā antikoagulantu aizlieguma ietekmes novērtējums? Vai tiks veidota dzīvotspējīga atbalsta sistēma un vai ir noteiktas alternatīvas rodenticīdiem?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man sākt ar to, ka Komisija tiešam augstu vērtē Parlamenta deputātu iesaistīšanos un interesi par šiem dokumentiem.

Lai gan šis ir ļoti sarežģīts priekšlikums, no politiskā viedokļa tajā ir vairāki svarīgi un jutīgi aspekti. Jūsu izteiktās piezīmes un jautājumi parāda, cik labi Parlamenta deputāti saprot dažādās šā jautājuma šķautnes.

Man arī ir atkārtoti jārunā par Komisijas bažām attiecībā uz grozījumiem ES atļauju piešķiršanas sistēmā. Kaut arī Komisija principā var atbalstīt ES atļauju piešķiršanas sistēmas paplašināšanu, iekļaujot tajā lielāku biocīdo produktu grupu, mēs uzskatām, ka vienlaikus ir jānosaka pietiekami daudz līdzekļu Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai (ECHA), Komisijai

un pakāpeniskas īstenošanas mehānismiem. Tikai tad, ja šie divi nosacījumi tiks izpildīti, mēs varēsim īstenot efektīvu sistēmu, kas ir mūsu kopējais mērķis.

Attiecībā uz *Sartori* kundzes un *Leinen* kunga izvirzītajiem jautājumiem, kā nodrošināt, lai *ECHA* turpmāk varētu uzņemt darbu slodzi saistībā ar priekšlikumiem par ES atļauju piešķiršanas sistēmas paplašināšanu, Komisijas galvenās rūpes ir nodrošināt *ECHA* pietiekamu finansējumu.

Mēs strādājam šajā jomā, lai precīzāk noteiktu ES tirgū pašreiz pieejamo biocīdo produktu daudzumu. Tiek lēsts, ka to daudzums svārstās no 9000 līdz 60 000. Tādēļ ir ļoti grūti prognozēt, kāda būs papildu darba slodze *ECHA*, iekļaujot lielāku daudzumu produktu centralizētajā sistēmā. Regulas priekšlikuma vispārējais mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot augstu līmeni vides un cilvēku veselības aizsardzībai.

Tagad es atbildēšu *Schnellhardt* kungam par nanomateriāliem. Komisija piekrīt, ka mums ir vajadzīga nanomateriālu definīcija. Komisija gaida mūsu zinātniskās komitejas noorganizētās sabiedriskās aptaujas rezultātus un cer, ka tuvākajā laikā varēs nākt klajā ar definīcijas priekšlikumu, kas atbilst izvirzītajiem kritērijiem.

Es atbildēšu *Davies* kungam par grozījumu Nr. 243. Komisija nevar atbalstīt šo grozījumu, jo tas liek apšaubīt 1. pielikumu, kura pamatā ir padziļināts pētījums un kurš tikko ir stājies spēkā.

Es esmu apmierināts par labi paveikto darbu. Mums ir jāturpina šis konstruktīvais dialogs starp Parlamentu, Padomi un Komisiju otrajā lasījumā.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Christa Klauß, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikties visiem saviem kolēģiem par šodienas debatēm. Tomēr dažreiz man likās, ka mēs patiešām nesaprotam, par ko runājam. Es gribētu vēlreiz pateikt, ka mēs šeit runājam par produktiem, no kuriem esam atkarīgi mēs paši un mūsu dzīves līmenis un kuri palīdz mums izpildīt svarīgus higiēnas standartus, lai cīnītos ar slimībām un parazītiem, un kuri nodrošina preču krājumu aizsardzību. Visi šie produkti ir biocīdi. Tie ir būtiski mums un mūsu nākotnei. Galvenās prioritātes visās mūsu diskusijās bija vide un veselības standarti. Ir saprotams, ka mēs strādājam, lai noteiktu skaidrus izslēgšanas kritērijus, ierobežotus izņēmumus un objektīvu informāciju patērētājiem.

Tajani kungs, es neesmu pilnīgi apmierināta ar jūsu sniegto atbildi par Eiropas Ķīmisko vielu aģentūru (*ECHA*). Aģentūrai ir līdzekļi, tai ir tehniskais nodrošinājums, tā spēj vadīt *REACH* sistēmu, un tā, protams, var izdarīt daudz attiecībā uz biocīdiem nākotnē. Tagad mums ir vienkārši vajadzīgas dažas gudras idejas. Mums būs laiks to ieviešanai regulas pakāpeniskas īstenošanas periodā. Izmantosim šo laiku, lai kopīgi nāktu klajā ar dažām saprātīgām idejām. Nevar vienkārši pateikt, ka mums nav naudas un mēs to nespējam paveikt. Ja mēs gribam kaut ko izdarīt iekšējā tirgus labā, tad nākotne ir atkarīga no ES mēroga atļauju piešķiršanas procesa. Es aicinu piedalīties ikvienu un lūdzu arī Komisijas atbalstu.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski.* – (PL) Tiek lēsts, ka Eiropas biocīdo produktu tirgus ikgadējā vērtība ir aptuveni EUR 890 miljoni jeb aptuveni 27 % no pasaules tirgus apjoma. Biocīdus katru dienu lieto mājsaimniecībās un rūpniecībā. Tie ir dezinfekcijas līdzekļi, insekticīdi un rodenticīdi. Tomēr, lietojot biocīdus, īpaša uzmanība jāpievērš patērētāju drošībai, jo ir svarīgi, lai biocīdu lietošana neradītu draudus cilvēku vai dzīvnieku veselībai. Tādēļ mums ir jāveic pilnīga visu to biocīdu pārbaude, kurus ievie Eiropas Savienībā, kā arī jākontrolē to apgrozījums tirgū, jo īpaši attiecībā uz jaunpievienoto produktu importu. Svarīga ir arī piesardzība, pērkot biocīdos produktus, un Eiropas Savienībā izveidotajā sistēmā vajadzētu pilnīgi pabeigt tiesību aktu vienādošanu. Turklāt Eiropas Savienības iestādēs tiek gatavota programma to aktīvo vielu pārbaudei, kuras izmanto biocīdajos produktos. Lai aptvertu visas dalībvalstis, Eiropas Savienībai vajadzētu izstrādāt vienotu to nanomateriālu sarakstu, kuri tiek izmēģināti un kurus pēc tam varēs izmantot ķīmiskās ražošanas procesos. Tas nozīmē, ka nanomateriālus, kam var būt liela ietekme uz tehnoloģiju izstrādi, neizslēgs no tirgus un ka vide, kā arī patērētāju veselība netiks apdraudēta.

11. Daudzgaļu finanšu shēma 2007.–2013. gadam (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums, kuru Budžeta komitejas vārdā ir sagatavojis Bōge kungs, par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgaļu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam (COM(2010)0072 – 2010/0048(APP)) (A7-0248/2010).

Reimer Bōge, *referents.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Lewandowski kungs, dāmas un kungi! Patlaban mūsu priekšā ir sarežģīts uzdevums — budžetu konsolidācija Eiropas Savienības dalībvalstīs —, un tas nevar neiespaidot mūsu debātes.

Saskaņā ar Reglamenta 81. punkta noteikumiem šodien mēs jums iesniedzam starpposma ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgaļu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam. Es vēlos paskaidrot Padomei, ka mēs esam ārkārtīgi neapmierināti, jo līdz šim vēl nav notikušas nekādas sarunas par daudzgaļu finanšu shēmas koriģēšanu saistībā ar Lisabonas līgumu. Koriģēšana saskaņā ar pašreizējā iestāžu nolīguma 4. punktu nozīmē: ja notiek tāda līguma pārskatīšana, kas ietekmē budžetu, attiecīgi ir jāveic korekcijas pašreizējā iestāžu nolīgumā. Tās tiek veiktas, iestādēm savstarpēji vienojoties.

Turklāt Lisabonas līguma 6. panta 4. punkts nosaka: „Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku.”

Patiesībā Eiropas Savienības budžeta atklātā apspriešana nav bijusi sekmīga. Vairums cilvēku nezina, ka mēs nedrīkstam iekļūt parādos. Vairums cilvēku aizmirst, ka laikposmā no 2000. līdz 2008. gadam 27 dalībvalstu budžeti ik gadus palielinājās par 4,4 %. Eiropas Savienības budžets šajā laikposmā palielinājās par 4,5 %, proti, gandrīz tādā pašā apjomā. Tomēr šajā laikposmā mums bija jānodrošina arī Eiropas Savienības finansiālā paplašināšanās no 15 dalībvalstīm uz 27 dalībvalstīm. Un pat šajā finanšu plānā mēs vienmēr esam turējušies labu gabalu zem daudzgaļu finanšu shēmas augšējās robežas gan attiecībā uz savām saistībām, gan — jo īpaši pieņemtajos budžetos — attiecībā uz saviem maksājumiem. 2010. gada budžetā līdz daudzgaļu budžeta plāna augšējai robežai vēl bija palikuši aptuveni 12 miljardi eiro. Mūs nav jāmaca veidot saprātīgu un piesardzīgu budžeta politiku!

Komisijai un Padomei ar Lisabonas līgumu saistītos grozījumus labpatīk uzskatīt par tehniska rakstura grozījumiem. Bet vai mums būtu jāuzņemas saistības, ja nav veiktas nepieciešamās politiskās izmaiņas? Es tā nedomāju. Mēs vēlamies, lai tiktu veiktas vajadzīgās politiskās korekcijas, tādējādi uz nākamajiem pāris gadiem nodrošinot Eiropas Savienībai iekšēju un ārēju rīcībspēju.

Mēs visi zinām, ka Lisabonas līgums Eiropas Savienībai ir devis jaunus uzdevumus dažādās jomās — no Ārējās darbības dienesta līdz kosmosa politikai. Patlaban mēs izskatām arī papildu finansējumu *ITER* projektam. Turklāt valstu vai valdību vadītāju Eiropadome ir pieņēmusi lēmumu par finanšu stabilizācijas mehānismu, apejot budžeta lēmējiestādi. Vienlaikus Padome turpina solīt finansējumu aģentūrām, banāniem un *ITER*. Viņi ir sametuši skaitļus vienā kaudzē, kuru neviens nav spējīgs apstiprināt.

Šajā starpposma ziņojumā mēs esam nonākuši pie kopēja secinājuma, ka daudzgadu finanšu shēmā, tostarp arī pastāvošo noteikumu elastīguma mehānismos, ir nepieciešamas izmaiņas. Tāpat ir jābūt nepārprotami skaidram tam, ka bez atbilstoša papildu finansējuma mēs nevaram veidot nevienu jaunu aģentūru. Mums ir skaidri jāpasaka, ka nevar notikt nekādas sarunas, ja budžetā netiek nodrošināta minimāla finansiāla elastība. Tādējādi mēs nodrošināsim elastīgu vairākuma lēmumu pieņemšanu — gluži tāpat, kā tas bija pirms Lisabonas līguma, — saistībā ar finanšu plānošanas pirmā posma pārskatīšanu, nepārsniedzot 0,03 % no nacionālā kopienākuma. Kopumā mums ir jāpanāk lielāks elastīguma līmenis un pietiekamu rezervju izveidošana katrai budžeta pozīcijai.

Es gribu lūgt Padomi neizturēties tik skeptiski. Tas nemaina faktu, ka mums ikgadējā budžeta procedūrā ir jāpanāk vienošanās. Lai arī kā, attiecībā uz visiem šiem daudzgadu projektiem un jaunajām prioritātēm Padomei galu galā ir šādas izvēles iespējas: vai mēs vēlamies trīs gadus pēc kārtas strīdēties un risināt sarežģītas sarunas par vienu un to pašu tematu? Tā tiešām ir veltīga darbinieku laika un spēku šķiešana. Vai arī mēs vēlamies rast saprātīgu kopīgu risinājumu manis minētajos jautājumos? Es aicinu sākt patiešām nopietnas politiskas sarunas starp Komisiju, Padomi un Parlamentu uz līgumu pamata.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungļi! Es pievērsīšos Parlamenta sagatavotajam rezolūcijas priekšlikumam par Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam.

Jebkurā gadījumā es jums šodien, šajā posmā, vēlos teikt, ka es nedarīšu neko vairāk — un tas nebūs nekāds pārsteigums — kā vien izklāstīšu, vai izklāstīšu vēl vienu reizi, Padomes viedokli šajā jautājumā. Tādēļ es vēlos paust Padomes uzskatu, ka tā saucamā Lisabonas tiesību aktu pakete budžeta jomā, kas ietver šo regulu, ir stingri jāierobežo līdz tehniskai Lisabonas līguma īstenošanai. Citiem vārdiem sakot, pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas transponēšana regulā nedrīkst būt nekas vairāk kā vienkārša esošā finanšu plāna transponēšana. Komisijas priekšlikums precīzi atbilst šai nostājai, un šajā posmā Padome nevēlas apspriest daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu.

Ņemot vērā manis sacīto, jūs sapratīsiet, ka mūsu nostājas diezgan lielā mērā atšķiras, tomēr es esmu pārliecināts, ka turpmākajās nedēļās un mēnešos — ne vēlāk kā sarunās par budžeta saskaņošanu, kas jāpabeidz līdz novembra beigām — mēs panāksim vienošanos konkrēti par šo regulu.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, Parlamenta deputāti! Komisija atzinīgi vērtē šo ziņojumu un cer, ka šis ir solis tuvāk īstām sarunām un galīgas vienošanās panākšanai jautājumā par Lisabonas budžeta tiesību aktu kopumu.

Šodien apspriežamā regula ir tikai daļa no tiesību aktu kopuma, ko paredz līguma 312. pants, lai iekļautu daudzgadu finanšu shēmas regulu Padomes regulā, kas vienprātīgi jāpieņem pēc tam, kad ir saņemta Parlamenta piekrišana. Vēl paliek atlikušais iestāžu nolīgums un finanšu regulas pārskatīšana. Tas viss kopā veido Lisabonas tiesību aktu kopumu budžeta jomā, un, manuprāt, tas ir saskanīgs noteikumu kopums.

Tagad mums ir jāvienojas par šo tiesību aktu kopumu, un es domāju, ka gaidāmā samierināšanas procedūra oktobrī un novembrī ir pati labākā iespēja, lai mūsu budžeta procedūrām izveidotu stabilu pamatu saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Parlamenta ziņojuma galvenā doma, ko vēlreiz izklāstīja Bōge kungs, ir ļoti skaidra. Parlaments šajā gadījumā vēlas lielāku politisku iesaistīšanos, savukārt Komisija ir izvēlējusies to īstenot kā noteikumu transponēšanu, visu nepieciešamo izmaiņu veikšanai izmantojot jauno līgumu tuvināšanas metodoloģiju, lai šajā gadījumā neradītu papildu problēmas. Šī bija apzināta izvēle.

Es varu piekrist referentam, ka Lisabonas līgums dažādām iestādēm nosaka jaunus pienākumus un ka ir rūpīgi jāizvērtē to ietekme uz budžetu, lai, ja gadījumā tie radītu vajadzību pēc papildu apropriācijām, Komisija būtu gatava iepazīstināt ar priekšlikumiem, kā tas bija ITER gadījumā. Par to varbūt var diskutēt.

Mēs ļoti atzinīgi vērtējam Parlamenta nostāju par labu elastībai, kas jāsauglabā vismaz tādā pašā līmenī kā līdz šim. Mūsu procedūra apliecina, ka tā ir nepieciešama, tādēļ es domāju, ka abām budžeta lēmējinstādēm ir jāaņem rīcības pasākumi, ko nav iespējams likumīgi apstrīdēt un kas ņem vērā iestāžu nozīmi.

Es, protams, kā vienmēr esmu gatavs uz kompromisu. Man jāatkārto, ka samierināšanas procedūrai oktobrī un novembrī ir jābūtu šāda iespēja, jo mums patiešām ir jāturpina strādāt, balstoties uz jauno procedūru stabilā pamata, jo tas ir likumīgi neapstrīdams un atbilst Lisabonas līgumam.

Salvador Garriga Polledo, *PPE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Chastel kungs, komisāra kungs! Iesākumā es vēlos dot kādu padomu Padomes priekšsēdētājam. Es nedomāju, ka politiskā ziņā būtu ļoti ieteicams paļauties uz oktobrī un novembrī gaidāmo samierināšanas procedūru, ja jūsu sākotnējā nostāja ir tāda, kādu jūs tikko izklāstījāt Parlamentā — tik ļoti atšķirīga. Godīgi sakot, ar tik atšķirīgu nostāju kā jūsu tikko izklāstītā iespējas panākt vienošanos būs visai ierobežotas.

Jebkurā gadījumā, un piekrītot mana kolēģa Bōge kunga minētajiem argumentiem, visu šo gadu laikā Padomē jums ir piemēris nelāgs ierādums noteikt politiskās prioritātes, neņemot vērā budžeta apjomu. Tā rezultātā mums ir jācieš iesaistīties Galileo sistēmas, Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, pārtikas mehānisma un pavisam nesen — finanšu stabilizācijas mehānisma un starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora finanšu pārvaldībā, kas nepavisam neatbilst parlamentāras uzraudzības un pārredzamības principiem, kurus jūs kā valdības stingri prasāt ievērot savu valstu budžetos. ES budžets ir pelnījis tieši tādu pašu uzmanību kā dalībvalstu budžeti. To aizmirsdami, mēs pilnīgi noteikti iekulsimies nepatikšanās.

Mums nav rezervju, mums nav ne jausmas, ko patiesi sagaidīt no lielā daudzgadu programmu skaita īstenošanas, un mēs noraidām vispārīgu budžeta līdzekļu pārdali kā šo rezervju izlietošanas alternatīvu.

Budžeta līdzekļu pārdale neietaupa budžeta līdzekļus, tā drīzāk ir sliktas budžeta prakses un absolūtas neplānošanas piemērs.

No patiesas budžeta pārskatīšanas vidējā termiņā būtu, kā teica Komisārs, jāizriet apvērumiem par elastīgumu un vairākiem skaitļiem. Pēc divu gadu kavēšanās tas ir mazākais, ko Parlaments ir pelnījis un ir gatavs pieņemt.

Eider Gardiazábal Rubial, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Šodien mēs atkal tiekamies Parlamentā, lai Komisijai un Padomei atgādinātu to, ko viņi zina jau kopš 2006. gada, kad mēs pieņemām tagadējo Eiropas Savienības finanšu shēmu — ES budžetā nav tik daudz naudas, lai finansētu Padomes un Komisijas noteiktos un arī Parlamenta atbalstītos politikas virzienus.

Mēs visi to zinājām, kad pieņemām finanšu shēmu 2007.–2013. gadam. Mēs zinājām, ka prioritārajām jomām nav pietiekama budžeta finansējuma, bet mēs to pieņemām, lai izvairītos no diskusijām Padomē, kurām nebija iespējams rast risinājumu. Tomēr finanšu shēma tika pieņemta ar nosacījumu, ka tā tiks pārskatīta 2008. un 2009. gadā, tomēr, neskatoties uz šo vienošanos, mēs esam sagaidījuši 2010. gadu un neesam saņēmuši nevienu Komisijas priekšlikumu.

Reizēm viņi atrunājās ar tādu iemeslu kā ekonomikas krīze, tomēr nauda, kuru mēs lūdzām piešķirt, bija paredzēta tieši šim nolūkam — Eiropas ekonomikas atdzīvināšanai. Jūnijā es jums sacīju, ka mēs apspriežam tādus svarīgus jautājumus kā stratēģija „Eiropa 2020”. Mūsu mērķis bija nepieļaut atpalikšanu pētniecībā, izstrādē un inovācijās, darbvietu izveidē, globālajā konkurētspējā un vides jomā. Es vēlos jums vēlreiz jautāt, vai jūs tiešām domājat, ka mēs spēsim sasniegt visus šos mērķus, nepaliekot ES budžetu, vai arī tā vietā mēs vēlreiz nespēsim ne soli tālāk par labskanīgiem paziņojumiem. Es vēl joprojām neesmu sadzirdējusi atbildi uz šo jautājumu.

Piemēram, šodien Ņujorkā mūsu valstu vai to valdību vadītāji strādā, lai nodrošinātu tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, un Parlaments viņus spēcīgi atbalsta. Tomēr diemžēl ar mūsu atbalstu vien nepietiek, un tieši tādēļ par budžetiem atbildīgajiem ministriem ir jāuzņemas šīs saistības un jāpiekrīt piešķirt Eiropas Savienībai nepieciešamos līdzekļus.

Mums šī nauda ir vajadzīga tūdaļ — šā un nākamā gada budžetiem un, piemēram, starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora finansēšanai bez nepieciešamības samazināt finansējumu kādai no programmām, par kuras īstenošanu jau ir pieņemts lēmums, piemēram, pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogrammai.

Debates par nākamo budžetu var sabojāt Padomes uzstājīga pretošanās finanšu shēmas pārskatīšanai, un šodien tā, šķiet, turpina pretoties. Ja mēs nedarbosimies vienā virzienā, Lisabonas līgumā noteiktā budžeta procedūra var kļūt par nopietnu iemeslu Padomes un Parlamenta domstarpībām.

Visu šo iemeslu dēļ mēs aicinām Komisiju un Padomi strādāt kopā ar Parlamentu, pārskatot pašreizējo finanšu shēmu, lai mēs varētu finansēt visas iepriekš nosauktās iniciatīvas. Bez šīs pārskatīšanas Eiropas Savienība nespēs piepildīt vai attaisnot sabiedrības cerības. Mēs nespēsim īstenot savu apņemšanos konkurētspējas, izaugsmes un nodarbinātības, kā arī ārlietu jomās.

Tādēļ mēs jūs aicinām pārdomāt tās problēmas, ar kurām mēs saskārāmies, pieņemot visus pašreizējās finanšu shēmas budžetus. Mums nācās izmantot pieejamos līdzekļus un

elastīguma instrumentu, lai finansētu tādas svarīgas prioritātes kā *Galileo*, pārtikas mehānismu un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu.

Mēs jūs aicinām nodrošināt elastīgumu ne tikai tādēļ, lai nodrošinātu pašreizējās prasības, bet arī tādēļ, lai nodrošinātu pietiekamas rezerves vajadzībām, kas varētu rasties nākotnē. Īsi sakot, mēs jūs aicinām būt apņēmīgiem un mērķtiecīgiem, lai apvienotu spēkus, mobilizētu resursus un rīkotos ar mērķi patiešām sniegt Eiropas Savienībai tādu atbalstu, kāds tai ir nepieciešams.

Anne E. Jensen, *ALDE grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties *Lewandowski* kungam un Padomei par to, ka viņi ļoti uzskatāmi parādīja atšķirību starp saviem un mūsu viedokļiem. Atšķirībā no iepriekšējās runātājas es vēlos uzsvērt, ka savā ziņojumā mēs pirmām kārtām prasām nevis vairāk naudas, bet gan to, lai ES izvairītos no jukām un haosa. Un tieši tāds būs rezultāts, ja mēs stingri neievērosim noslēgtās vienošanās un līguma tekstu. Tas attiecas gan uz pašreizējā iestāžu nolīguma 4. pantu, gan arī uz līguma 311. un 312. pantu.

Vairāki cilvēki jau minēja, ka Lisabonas līgums nosaka jaunas pilnvaras, piemēram, ārpolitikas, kosmosa un enerģētikas politikas jomās, un pēdējos gados mēs esam bijuši liecinieki tam, ka rodas jaunas vajadzības, kurām ir jāatrod finansējums. Tika pieminēti arī *Galileo*, pārtikas mehānisms un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns. Parlaments atbalstīja šīs jaunās iniciatīvas, tomēr mēs nebijām šo ideju autori. Tie bijāt jūs — Komisijā un Padomē. Man jāteic, ka Padomes un Komisijas nepatika pret nepieciešamo finanšu shēmas pārskatīšanu ir absolūtā pretrunā faktam, ka jūs paši vienmēr nākat klajā ar jauniem priekšlikumiem un pieprasāt papildu līdzekļus, piemēram, saistībā ar nolīgumu par banāniem un tagad *ITER* projektam „Kodolsintēze enerģētikas vajadzībām”.

Un lai mērs būtu pilns, mēs esam liecinieki satraucošai tendencei — dalībvalstis ar prieku maksā par kopīgiem projektiem, ja vien tas notiek ārpus ES budžeta. Tas rada papildu birokrātiju, un līdzekļu izlietojums nav pakļauts demokrātiskai kontrolei. Tādēļ es droši varu sacīt, ka šīs nav debātes tikai par lielāku vai mazāku finansējumu Eiropas Savienībai, šīs ir debātes par pienācīgu kontroli un izvairīšanos no jukām un haosa.

Helga Trūpel, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies! Es domāju, ka mēs nedrīkstam jaukt kopā dažādas problēmas. Kad mēs pieņemām pašreizējo finanšu plānu, Padome mums solīja, ka tiks veiktas izmaiņas vai pārskatīšana un mēs kopā rūpīgi apspriedīsim šā budžeta problēmas. Ir divu veidu problēmas. Mūsu pašu resursu sistēma, kas nosaka, no kurienes tiks ņemta nauda Eiropas budžetam, nav tik mūsdienīga vai tālredzīga, cik tai vajadzētu būt. Mēs nevēlamies nevienu jaunu ES nodokli, kas uzliek lielāku slogu Eiropas pilsoņiem. Tā vietā mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas deputāti, vēlamies savu resursu sistēmu, kurā būtu vairāk vides nodokļu un finanšu darījumu nodoklis, kā rezultātā samazināsies dalībvalstu patlaban veicamie maksājumi. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Tādējādi mēs neaicinām vienkārši ieviest ES nodokļus, kas nozīmētu papildu sloga uzkrāšanu pilsoņiem. Tā vietā mēs meklējam jaunu, godīgāku un videi draudzīgāku finansēšanas modeli.

Savulaik tika solīts kas cits, jo, protams, mēs visi zinām, ka esošais budžets ir pārāk neelastīgs. Ir pārāk maz iespēju pārdaļīt finansējumu starp budžeta pozīcijām. Mums nākas risināt jaunas politiskas problēmas, bet Eiropas budžets patlaban nespēj uz tām pienācīgi reaģēt. Šā iemesla dēļ Padome un Komisija pastāvīgi nāk klajā ar jauniem priekšlikumiem, kuriem nepieciešams finansējums, ko budžets nespēj nodrošināt. Mums ir jāatrod veids, kā izkļūt no šīs sarežģītās situācijas, bet Padome vēl nav apliecinājusi, ka tā patiešām ir

gatava to darīt. Manuprāt, šī ir Eiropas Savienības galvenā politiskā problēma, jo šādā veidā mēs nespējam rast kontaktu ar Eiropas iedzīvotājiem.

Pretstatā minētajam ir lietas, kas mums ir jādara un kas ir saistītas arī ar Lisabonas līgumu. Mēs vēlamies plašāku vienotu rīcību Eiropas līmenī enerģētikas politikas jomā, mums vajadzīga sekmīgāka pieeja cīņā pret klimata pārmaiņām, un mēs vēlamies aktīvāk darboties tādās jomās kā ceļojumi kosmosā, tūrisms un ārpolitika. Tomēr, ja mēs to visu vēlamies darīt un darīt nopietni, mums ir attiecīgi jāpielāgo savs Eiropas budžets. Padomei šajā jautājumā ir jārikojas izlēmīgi. Tas nozīmē ne tikai lielāku finansējumu, bet arī lielāku budžeta elastību un jaunu stratēģisku virzību, kas Eiropas politikai nodrošinās patiesu tālredzību un dos mums iespēju finansēt mērķus, kurus mēs vēlamies sasniegt, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”. Patlaban ar pašreizējo budžetu mēs to nevaram izdarīt. Tādēļ mums ir vajadzīgi jauni stratēģiski lēmumi, lai Eiropas Savienību sagatavotu nākotnei. Protams, būdami Eiropas Parlamenta deputāti, mēs vēlamies saglabāt savas pilnvaras un izmantot tās pilnvaras, kuras mums ir piešķīris Lisabonas līgums, un tas nozīmē, ka Parlamentam vienmēr ir jābūt pietiekami lielā mērā iesaistītam. Tas ir tas, ko mēs prasām. Liels paldies.

Jacek Włosowicz, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Eiropas Savienība savā finanšu ceļā ir nonākusi līdz bīstamam pagriezianam. Finanšu stabilitātes saglabāšana ir apdraudēta vairāk nekā jebkad agrāk Eiropas Savienības vēsturē. Mums ir jākonkretizē, kādi resursi būs nepieciešami jau iesāktā ES projektu turpināšanai, kā arī tas, kādi resursi būs nepieciešami, lai sekmīgi sāktu veikt jaunus pienākumus, ko mums nosaka Lisabonas līgums. Tāpat mums ir jāieplāno resursi jaunām situācijām, kuras mēs iepriekš nevarējām paredzēt.

Budžeta disciplīna ir viena lieta, bet dzīve ir pavisam kas cits. Pašreizējā situācija ekonomikā liek mums pārvērtēt savas prioritātes, lai nodrošinātu precīzu budžeta disciplīnas ievērošanu. Mums ir jāatsauc atmiņā Eiropas Savienības pamatprincipi. Ar to es domāju, piemēram, atšķirību novēršanu starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm — diemžēl šāds dalījums joprojām turpina pastāvēt. Es lūdzu Padomi un komisāru neaizmirst tos pamatus, kurus izveidoja Eiropas Savienības dibinātāji, kā arī vairāk nekā 50 Eiropas Savienības pastāvēšanas gados sasniegto. Novāksim šķēršļus, vienkāršosim procedūras un padarīsim Eiropas iedzīvotāju dzīvi vieglāku, rūpīgi apdomājot katru eiro, ko mēs tērējam no kopējā budžeta.

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Es domāju, ka Padomes priekšsēdētājs savā runā izteicās pilnīgi skaidri. Pats galvenais — viņš nevēlas apspriest daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu. Tomēr jāteic, ka 2006. gada maijā, pieņemot iestāžu nolīgumus par finanšu shēmu, bija pilnīgi skaidrs, ka tolaik ir jāgarantē tas, lai notiktu starpposma pārskatīšana, kas arī tika izdarīts.

Šīs pārskatīšanas mērķis bija raisīt jaunas debātes un mudināt atkārtoti pievērsties Eiropas tēlam pasaulē, un tai bija jāaptver visas Eiropas Savienības tēriņu un resursu jomas.

Tomēr no 2006. līdz 2010. gadam iestājās krīze, bet steidzamās jaunās vajadzības vai jaunās prioritātes mūsu budžetos neparādījās. Stājās spēkā arī jaunie līgumi, bet valdības nemēģināja ņemt vērā to ietekmi uz budžeta jomu. Tika pat izveidots Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, kas 50 % no Eiropas budžeta pārvērta par garantiju trešo personu saistībām, bet nav izdarīti nekādi secinājumi saistībā ar nosacījumu neievērošanas gadījumiem.

Lietas būtība ir tāda, ka valdības vienkārši nav ieinteresētas veikt pārskatīšanu, lai arī tā tika solīta, bet tās vēlas, lai Eiropas Parlaments neiedziļinoties apstiprinātu regulu, kas vienkārši papildzina *status quo*.

Mūsu apspriestais ziņojums noraida šo mēģinājumu atņemt Parlamentam tā likumīgās tiesības, un es no visas sirds ceru, ka Parlaments nelokāmi paliks pie savas nostājas.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! 2011. gada budžets ir miglā tīts. Ir divas lietas, kas man šķiet svarīgas. No vienas puses, Lisabonas līgums paredz, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina sevi ar līdzekļiem, kas nepieciešami tai uzticēto pilnvaru īstenošanai un mērķu sasniegšanai. Tas ir norādīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantā. Tas garantē to, ka ikgadējā budžeta procedūra noritēs bez aizķeršanās. No otras puses, saistībā ar pašreizējo situāciju ekonomikā ir svarīgi noteikt prioritātes un īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu sekmīgu daudzgadu finanšu shēmas pieņemšanas procesa norisi.

Ņemot vērā esošo situāciju ekonomikā, es vēlos uzsvērt vēl vienu lietu. Es nesaprotu, kādēļ krasī samazinājumi tiek veikti izglītības, mūžizglītības un sociālo pakalpojumu jomās. Līdzekļus var ietaupīt administratīvajās jomās, piemēram, tur, kur iespējams konstatēt un izmantot esošo sinerģiju ar dalībvalstīm. Šajās jomās ietaupīto tad varētu izmantot, piemēram, lai finansētu izaugsmi un nodarbinātību.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt kādu jautājumu, kas varētu kļūt par nopietnas diskusijas tematu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas finansējuma izlietojumā dalībvalstis nodrošinātu vispusīgu pārredzamību. Tas ļaus mums, citiem vārdiem sakot, Eiropas Parlamentam un Komisijai, nodrošināt pēc iespējas lielāku kontroli un pēc iespējas biežāk izmantot koplēmuma procedūru, dodot mums iespēju panākt vajadzīgo efektivitātes līmeni.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, ir ļoti viegli pierādīt to, ka ir steidzami jāpārskata esošā daudzgadu finanšu shēma. Manuprāt, ir viegli pierādīt to, ka tai steigšus ir jākļūst elastīgākai. Tas ir vienīgais veids, kā izpildīt Eiropas Savienības uzdevumus, sasniegt mūsu mērķus un piepildīt cerības, kādas ar mums saista Eiropas iedzīvotāji.

Es ceru, ka Padome nestāsies tam ceļā. Es ceru, ka Padome neliks šķēršļus Eiropas Savienības attīstībai un cerībām.

No 2007. līdz 2009. gadam tika sasniegtas vai pārsniegtas finanšu shēmas augšējās robežas. Tādus svarīgus projektus kā, piemēram, *Galileo*, pārtikas mehānismu un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu bija iespējams turpināt tikai tad, ja tika izmantotas esošās rezerves. Šīm rezervēm atlikušajā periodā jau vairs nav lielas nozīmes, un tomēr tās tiks vēl vairāk samazinātas, jo mēs esam uzņēmušies saistības, kas vēl nav iekļautas budžetā.

Mēs visi zinām, ka Lisabonas līgums mums piešķir jaunas pilnvaras un radīja jaunas aģentūras ārējās darbības, sporta, klimata pārmaiņu, enerģētikas, tūrisma un civilās aizsardzības jomās. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina pietiekami līdzekļi, lai tā varētu īstenot savu politiku un sasniegt savus mērķus.

Mums ir jācīnās ar krīzi. Lai mēs to spētu un lai samazinātu bezdarbu, mums ir vajadzīga proaktīva Eiropas mēroga politika, un tas nozīmē, ka budžeta lēmējinstādei ir jānosaka un jāaplēš tai atbilstošas darbības un prioritātes, paturot prātā ES budžeta pievienoto vērtību.

Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst patlaban pieņemto stratēģiju „Eiropa 2020”. Tā tiecas uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, kurai ir jā sākas nekavējoties, un, lai to panāktu, ir nepieciešami finanšu līdzekļi.

Göran Färm (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos no sirds pateikties Bøge kungam, kurš uzklāstāja citu grupu idejas un sagatavoja lielisku ziņojumu. Manuprāt, mēs visi esam vienisprātis, ka Lisabonas līgums prasa veikt vairākus tehniskus grozījumus, bet svarīgākais ir tas, ka problēma nav tikai tehniska rakstura grozījumi. Mēs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, uzskatām, ka tagad klūs redzams, vai mēs uzticamies vai neuzticamies Eiropai.

Sadarbība Eiropas Savienībā nav tikai kāds maznozīmīgs jautājums, ko apsvērt pēc tam, kad ir sagatavota dalībvalstu politika. Ja mēs nopietni domājam īstenot Lisabonas līgumu, ir jāpiešķir finansējums jaunajiem pienākumiem. Ja mēs patiešām domājam, ka Eiropai ir jā kļūst par pasaules līderi pētniecībā un attīstībā, klimata, enerģētikas un zaļo darbviētu jomā, ka ir jāpaplašina kopējā ārpolitika un drošības politika, mēs nevaram vienkārši atcelt šāda veida izdevumus, tiklīdz dalībvalstīs rodas budžeta problēmas. Tādi projekti kā *ITER*, klimata politika, jaunā kopējā ārpolitika, lieliskie pamatprojekti stratēģijā „Eiropa 2020” vai turpmāka paplašināšanās — to visu tagadējā shēma neļauj finansēt.

ES budžeta izdevumi nav vienkārši tēriņi; dalībvalstīm tie nodrošina būtisku pievienoto vērtību. Ja mēs izmantosim potenciālo iespēju radītās priekšrocības, ir pat iespējams samazināt spiedienu uz dalībvalstu budžetiem, un tad ES budžets no problēmas var pārtapt iespējā. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisijai un Padomei tagad būtu drosme veikt ES pašreizējā ilgtermiņa budžeta augšējo robežu starpposma pārskatīšanu, ko viņi ļoti ilgi ir solījuši, bet vēl nav izdarījuši.

Savu uzstāšanos es patiesībā gribētu beigt ar jautājumu Padomei un Komisijai. Jums patiešām ir jāpaskaidro, kā jūs varat vienkārši ignorēt iestāžu nolīgumu, kas prasa veikt ilgtermiņa budžeta vispusīgu starpposma pārskatīšanu. Tas neviens uzticību gaidāmajām sarunām. Kādi apsvērumi bija pamatā starptautiska nolīguma gluži vienkāršai ignorēšanai? Tāds ir mans jautājums.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Faktiski es sākšu ar to pašu, ar ko beidza mans kolēģis no Zviedrijas. Es biju domājis sākumā pateikt to, ka pašreizējā situācija ir neaptverama, un es biju plānojis uzdot to pašu jautājumu, tādēļ es ceru saņemt atbildi. Būdam jaunpienācējs starp Eiropas Parlamenta deputātiem, es arī esmu pārsteigts par šādu notikumu attīstību.

Šajā sakarā es vēlos uzsvērt arī to, ka kavējas ne tikai *Färm* kunga tikko minētā pārskatīšana — skatoties ilgtermiņā, kavējas arī, piemēram, starpposma ziņojumi, provizoriskie novērtējuma ziņojumi, piemēram, par izpētes programmu un citi ziņojumi. Ilgtermiņā tas iespaido visu situāciju kopumā, jo tas ietekmē darbu, ko mēs esam sākuši, domājot par 2014. gadu un tālāku nākotni, un tas ietekmē arī mūsu tagadējo darbu pie šā jautājuma un to, kā mēs varam pārskatīt nākamajos pāris gados plānoto, jo līdz 2014. gadam vēl ir ejams diezgan tāls ceļš.

Dažās iepriekšējās runās tika daudz un atzīstami runāts par tiem uzdevumiem, kas mūs gaida saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, un tās īstenošanai patiešām būs nepieciešama vērienīga tagadējās finanšu shēmas pārskatīšana. Šajā jomā ir daudz darāmā, un es saprotu, ka šajā ziņā situācija, kas Komisijai ir jārisina, nav no vieglajām. Tomēr, ja mēs vēlamies atrisināt mūsu priekšā esošās problēmas, būtu gudri palūkoties uz situāciju daudz ilgākā

terminā, nekā tas ir darīts līdz šim, un tādēļ tagad mums ir vajadzīgs kārtīgs pārskats. Es arī ceru no Komisijas sagaidīt saprātīgas iniciatīvas.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šo Parlamentu ir ievēlējuši Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotāji, un tam ir jāizjūt tas pats, ko izjūt viņi. Ja vairuma Eiropas valstu ekonomikā ir iestājusies krīze un to iedzīvotājiem nākas savilkt jostas, Parlaments nevar rīkoties pilnīgi pretēji un pieprasīt savu un visas ES izdevumu palielināšanu. Šāda politika apdraudēs Eiropas Parlamenta nopietnību un autoritāti vēlētajū acīs. Šodien apspriestais R. Bōge ziņojums dod iemeslu Eiropas Savienībai tikt pie lielākiem līdzekļiem, atsaucoties uz Lisabonas līgumu un citiem nolīgumiem. Personīgi es tam nevaru piekrist. Jā, Lisabonas līgums Eiropas Savienībai piešķir jaunas pilnvaras un jaunus pienākumus, bet ES šīs pilnvaras var īstenot un tai tās ir jāīsteno tādā veidā, lai pārdalāmo līdzekļu kopsumma paliktu nemainīga. Es esmu stingri pārliecināts, ka ES finanšu pamatā ir jābūt apstiprinātajam budžeta plānam laikposmam līdz 2013. gadam, un izmaiņas tajā ir veicamas tikai tādā gadījumā, ja to mērķis ir atspoguļot situāciju Eiropas ekonomikā un ekonomikas krīzi, kādā mēs patlaban atrodamies.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es pievēršu uzmanību faktam, ka Padome nevēlas apspriest daudzgadu finanšu shēmu. Es vēlētos Padomei sacīt, ka Eiropas Parlaments ļoti vēlētos to apspriest un ka Padome nedrīkst uzvesties kā bērnudārzā un mums sacīt, ka neatbildēs uz mūsu jautājumiem un nekomentēs mūsu priekšlikumus.

Otrkārt, šajā sakarā man ir jājautā Padomei, vai tā vēlas īstenot Lisabonas līgumu vai ne. Lisabonas līgums nenozīmē tikai tehniska rakstura korekcijas; tas piešķir plašākas pilnvaras un līdzekļus, ir vairāk pienākumu, kas jāveic — tostarp jāatbild uz jautājumiem, kas saistīti ar finansēm. Turklāt Padome ir pieņēmusi lēmumus, kuru sekas ir jauni finanšu izdevumi. To minēja daudzi mani kolēģi. Ja Padome vēlas šādi rīkoties un ja tā nevēlas, lai pieaugtu izdevumi, tad tai arī pilnīgi precīzi ir jānorāda, kur un kā ietaupīt, tieši no kurienes līdzekļi ir jāpārceļ — un nevis tikai vienkārši jāierosina vispārēja procentuāla līdzekļu pārdalīšana, atstājot Parlamenta un Komisijas ziņā veikt nepatīkamo pienākumu, proti, izlemt, kur naudu ņemt, īpaši ņemot vērā to, ka mūsu iespējas pārdalīt līdzekļus un veikt izmaiņas budžetā ir ārkārtīgi ierobežotas.

Papildu pienākumi, kurus jūs mums esat uzspieduši, ir tik problemātiski, ka to gadījumā nav runa par nelielām un mazsvarīgām summām — es minēšu tikai mūsu dalībvalstu finanšu solidaritātes jomu un šo valstu attiecīgās finanšu grūtības. Šīs programmas īstenošanas gadījumā mēs nerunājam par nelielām summām, kuras iespējams pārdalīt bez lielas domāšanas. Tas pats attiecas uz ITER, tas pats attiecas uz iekšējās drošības jautājumiem, tas pats attiecas uz svarīgiem ar pētniecību saistītiem jautājumiem, tas pats attiecas arī uz jautājumiem, kas skar Parlamenta prioritārās jomas, piemēram, jauniešu izglītību un pētniecību. Mums ir jātiek galā ne tikai ar nepilnībām īstenošanā, bet arī ar pārredzamības trūkumu līdzekļu izlietojumā. Visi šie jautājumi ir jāapspriež un jāizanalizē pavisam konkrēti, Padome par tiem nevar gluži vienkārši klusēt.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Īsumā, kas ir raksturīgs Eiropas Komisijas priekšlikumam?

Pirmkārt, tam acīmredzami trūkst vēriena. Komisija, kuru atbalsta Padome, ir atteikusies pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu, apklusinot savu sirdsapziņu ar ierosinājumu veikt tikai tehniska rakstura korekcijas, — korekcijas, kuras jebkurā gadījumā bija neizbēgamas, jo tās ir saistītas ar Lisabonas līguma īstenošanu.

Otrkārt, Parlamentam doto solījumu laušana. Patiesībā, un tas ir jāpasaka, 2006. gadā Parlaments, lai arī negribīgi, tomēr apstiprināja finanšu shēmu, kuru tas jau tolaik — un visai pamatoti — uzskatīja par novecojušu un bez manevrēšanas iespējām, īsi sakot, samierinājās. Tādēļ Parlaments savu atbalstu deva ar nosacījumu, ka vidusposmā tiks nodrošināta visaptveroša un rūpīga daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pārbaude. Šis ir uzskatāms pierādījums tam, ka Komisijai un Padomei Parlamenta lēmumi šķiet mazsvarīgi un tiem vispār var nepievērst nekādu uzmanību — Parlamenta, kurš, ļaujiet atgādināt, ir neatkarīgs un pārstāv iedzīvotājus.

Treškārt, šis priekšlikums atklāj kādu pretrunu, proti, saistībā ar plašākām pilnvarām, ko dalībvalstis ir piešķirušas Eiropas Savienībai attiecībā uz liela, vēlama — Eiropas, mēroga projektiem budžeta robežās, kam Padome un Komisija neļauj attīstīties, lai arī tās zina, ka tas neatbilst mērķim. Tās dod priekšroku līdzekļu pārdalīšanai, kas, viņuprāt, ir brīnumzāles, bet pēc manām domām — šaurs skatījums uz Eiropas projektu.

Turklāt kā lai mēs Eiropas iedzīvotājiem nenosarkdami paskaidrojam, ka galvenie projekti, piemēram, finanšu stabilizācijas mehānisms, neskatoties uz tā plašo atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, vai nu vispār netiek finansēti, vai arī tiek finansēti līdzīgi kā starptautiskais eksperimentālais kodoltermiskais reaktors, paņemot naudu no 1.a izdevumu kategorijas, kas ir paredzēta konkurētspējai, izaugsmei un nodarbinātībai — visām tām politikas jomām, ar kurām ir saistītas sabiedrības cerības.

Mēs brāžamies tieši mūrī, skaļi signalizēdami. Parlaments to zina, un viena no R. Bōge ziņojuma vērtībām ir tā, ka tas to atzīst.

Ivars Godmanis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikt trīs lietas. Ja mēs runājam par nākamo finanšu shēmu, ir ļoti svarīgi saprast, kā mēs strukturējam pievienoto vērtību, jo, neanalizējot budžeta izpildi šajā finanšu plānā, mēs nepanāksim labu rezultātu nākamajā.

Ir trīs lietas. Pirmā. Mums ir jāskatās, kā tiek izmantoti struktūrfondi, jo līdz šim ir pastāvējusi sistēma, ka ar struktūrfondu līdzekļiem budžets netiek īstenots. Šī nauda tiek izmantota citām vajadzībām. Tā nav laba plānošanas sistēma, un tas nepalīdzēs mums izveidot nākamo strukturālo sistēmu nākamajam finanšu plānam.

Otrā lieta ir tādas situācijas, ka, piemēram, tiek paņemti līdzekļi un maksājumi no lauksaimniecības, kas paredzēti lauku attīstībai 2009. gadā, un iztērēti atveseļošanas plānam, un tagad mēs mēģinām šo parādu atmaksāt.

Un pašas beigās es vēlos teikt tikai vienu lietu. REGIO ĢD veiktā struktūrfondu analīze parāda, ka dažos gadījumos struktūrfondu izmantošanas pievienotā vērtība pat ir negatīva, un tādu pašu analīzi ir veikuši arī lauksaimnieki. Vēlāk ir jāskatās, vai tie līdzekļi, kurus mēs piešķiram sistēmā, piešķiram tagad no 2007.–2013. gadam, patiešām rada pievienoto vērtību.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *Chastel* kungs, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Es domāju, ka šīs debātes, ko ir veicinājis Bōge kungs ar ziņojumu, ar kuru mēs šodien tikām iepazīstināti, dod mums nozīmīgu iespēju skaidri apsvērt Eiropas Savienības nākotni.

Mēs nevaram turpināt uzskatīt, ka atšķirīgus un arvien plašākus pasākumus ir iespējams īstenot ar būtībā akmenī cirstas resursu shēmas palīdzību. Tādēļ es pilnībā atbalstu šeit apspriesto ziņojumu un izsaku atzinību Bōge kunga iniciatīvai.

Ir acīmredzami, ka Padome un Komisija nav ievērojušas iestāžu nolīgumu. Jāpaukt, kādēļ šī starpposma izskatīšana netika ieplānota un kādēļ mēs turpinām strādāt tā, kā mēs to darām starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora (ITER) projektā, kā mēs iepriekš — pagājušajā gadā — rīkojamies saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un kā mēs iepriekš esam rīkojušies saistībā ar *Galileo* un citiem projektiem. Tā vietā, lai nopietni pārskatītu finanšu shēmu, tika izmantotas rezerves.

Šodien mums ir vēl viena problēma — prerogatīvas, kuras saskaņā ar Lisabonas līgumu dalībvalstis nodod Eiropas Savienībai. Es patiešām domāju, ka šādi mēs vairs nedrīkstam turpināt. Mums ir jāpārtrauc darbs pie vienkāršas esošo līdzekļu pārdalīšanas un jāsāk strādāt pie esošo elastīguma mehānismu izmantošanas.

Tādēļ es vēlos sacīt, ka daudz auglīgāk būtu darboties pretējā virzienā. Citiem vārdiem sakot — darboties, lai izveidotu rezerves, kas Eiropas Savienībai dos iespēju praktiski reaģēt ne tikai uz aktuālajām vajadzībām, bet, pats galvenais, uz nākotnes vajadzībām saistībā gan ar pašu finanšu shēmu, gan atsevišķām budžeta pozīcijām.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi apspriest to ziņojuma daļu, kas aicina rūpīgāk apsvērt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu. Tā darbībai ir jābūt vērstai uz analīzi un prognožu veidošanu, lai tādējādi regulētu tā iespējamo ietekmi uz ES budžetu.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Arī es no sirds atbalstu šodien apspriesto ziņojumu. Tagadējā ekonomikas lejupslīdes laikā esošā daudzgadu finanšu shēma vairākas reizes ir izrādījusies neatbilstoša situācijās, kad nepieciešams finansēt daudzas svarīgas politiskas prioritātes.

Eiropas Savienības nākotnei ir vajadzīga finanšu shēmas pārskatīšana un lielāks elastīgums, ja mēs patiešām vēlamies, lai ES spētu piedāvāt saviem iedzīvotājiem garantijas laikā, kad gandrīz 25 miljoni iedzīvotāju ir bez darba.

Raksturīgi, ka gan Eiropas Komisija, gan Padome ir kavējušās uzņemt savus pienākumus. Tuvojās 2010. gada beigas, un Parlaments joprojām gaida, kad abas pārējās iestādes izpildīs tos pienākumus, kas tām bija jāizpilda pagājušajā gadā.

Finanšu un sociālā krīze ir nospiedusi uz ceļiem visu Eiropu. Tādējādi vienīgā iespējamā reakcija ir Eiropas reakcija, izmantojot Kopienas budžetu, kura rīcībā ir visi nepieciešamie līdzekļi.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! *Chastel* kungs, komisāra kungs, jūs šodien atkal atvieglotāt mūsu darbu — tādēļ paldies jums par to —, jo visai retas ir tās reizes, kad Parlaments ir tik vienots savos uzskatos. Ārkārtīgā augstprātība, ko jūs šeit parādījāt, ir veicinājusi šīs vienotās nostājas rašanos. Kā politiķe es neesmu pārliecināta, vai man vajadzētu jūs ar to apsveikt, jo to nevar īsti nosaukt par ģeniālu ideju. Patiesībā es esmu diezgan priecīga, ka plenārsēžu zāle šodien ir patukša, jo, manuprāt, mūsu iedzīvotāji ir pelnījuši ko vairāk par noskatīšanos tik apšaubāmā uzvedībā. Tādēļ mēs uzskatām, ka jums būtu jāpārdomā sava nostāja.

Lauzti solījumi — jūs neturat doto vārdu, un tā ir nopietna problēma. Komisijai nav drosmes aizstāvēt savu pārliecību. *Lewandowski* kungs, ir vajadzīga lielāka drosmē. Mēs vispār negribam runāt par finansējumu vai lielāku finansējumu — un mums tas arī nebūtu jādara. Mums ir jārunā par saturu. Pievēršot uzmanību, piemēram, struktūrfondu situācijai, kur atlikusi likviditāte ir uzkrājusies galvu reibinošā apjomā un vēl joprojām turpina palielināties,

top skaidrs, ka ir pienācis pēdējais laiks nopietni ķerties pie problēmu risināšanas tā vietā, lai tērētu savu laiku šādām muļķībām.

Komisija patlaban ir nonākusi diezgan lielās sprukās, jo līdzekļus nav iespējams sadalīt. Tieši šim nolūkam ir izveidoti jauni instrumenti — Padome un Komisija ir izveidojusi jaunus instrumentus — un tikai šā iemesla dēļ šīs debātes vispār bija iespējams sarīkot. Pats neiedomājamākais saistībā ar šo procesu ir tas, ka minēto solījumu turēšana galu galā ļautu mums atrisināt situācijas, kuras savā budžetā nepieļautu nevienas dalībvalsts parlaments.

Ko tagad darīt? Es gribu aicināt Padomi turēt doto vārdu un arī Komisiju pildīt savus solījumus. Mēs esam pieņēmuši lēmumu par procesu, un šis process ir stingri jāievēro. Otrkārt, es vēlos, lai mēs atgriezāties pie lietas būtības. Ja jūs to visu nedarīsiet, mēs atradīsim veidu, kā jums pretoties. Vienīgais, ko mēs šādā situācijā varam darīt — iesaldēt dokumentāciju. Ķīlnieku sagrābšana nav likumīgs politisks instruments, bet, ja jūs mums neatstāsiet citu iespēju, tad mums nāksies to apsvērt visā nopietnībā.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Arī es vēlos pievienoties referentam un kolēģiem, lai izskaidrotu sarežģīto situāciju, kādā ir nonākusi Eiropas Savienība un ko, šķiet, ne Padome, ne Komisija neapzinās. Četri šīs daudzgadu finanšu shēmas gadi, ekonomikas krīze un jaunā līguma stāšanās spēkā — tās visas ir problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība. Tādēļ ikvienam ir pilnīgi skaidrs, ka mūsu budžetam ir jābūt elastīgākam.

Tādēļ es domāju, ka tīri tehniska daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšana, ko piedāvā Padome, nav risinājums, bet gan drīzāk reformas, kas Eiropas Savienībai ir nepieciešama un par kuru mums šodien ir svarīga diskusija, novilcināšana par vēl vienu vai diviem gadiem. Tāpat mums jāatceras, ka šai daudzgadu finanšu shēmai un šīs shēmas pārskatīšanai ir jātagatavo diskusijas par jauno daudzgadu finanšu shēmu, kas stāsies spēkā 2014. gadā.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Krīzes laikos finanšu shēma ir izaicinājums. Kurās jomās mums būtu jābūt enerģiskākiem, mērķtiecīgākiem, jāuzņemas lielākas saistības? Kur jāietaupa, kur vajadzīga racionalizācija, kur jāmaina sava darbība? Viens no svarīgākajiem ir jautājums, kā mūsu darbību Eiropas mērogā pielāgot esošajām vajadzībām. Īpaši ieguldījumu jomā —, domājot par Eiropas komunikāciju tīklu, pētniecību, izglītību — krīzes periodā tie ir grūtākie uzdevumi. Mēs ceram, ka esam nupat sekmīgi iesākuši jaunu periodu un esam ceļā uz jaunu spēku attīstību. Tomēr šajā ziņā Eiropas Savienībai ir kāda ļoti konkrēta atbildība.

Redzot, ka 2011. gada budžetā konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammas finansējums tiks samazināts par 60 %, ka finansējums tiek samazināts tādās pētniecības jomās, kurās mums ir iespēja tuvākajā laikā efektivitātes ziņā pārspēt savus konkurentus pasaulē, un priekšroka tiek dota projektiem, kuri ekonomiskā ziņā atmaksāsies, iespējams, 30–50 gados, mums vēlreiz ir jāpārdomā, kurās jomās būtu veicama racionalizācija, un jāapsver, kur iespējams uzlabot pārvaldību un, pats galvenais, kur mēs varam reaģēt ātrāk un efektīvāk. Laika mums vairs nav daudz, un vadībai ir jāspēj ātri aptvert notiekošo.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gandrīz gadu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienība saskaras ar kādu budžeta paradoksu. Padomes locekļi, kuri iepriekš daudz strādāja, lai panāktu šā līguma ratifikāciju, šodien izliekas neredzam to, ka līgumā paredzētajiem politikas virzieniem ievērojami trūkst finansējuma. Vēl ļaunāk — Padome pat nepieļauj finansējuma palielināšanu Eiropas Savienības pamatiniciatīvām, piemēram, *Galileo* programmai vai Eiropas Ārējās darbības dienestam.

Būtu jāatceras, ka sarunas par pašreizējo finanšu shēmu notika pirms vairāk nekā pieciem gadiem, kad, piemēram, Eiropas diplomātija bija absolūta politiska fikcija. Daudzgaļu finanšu shēmas pārskatīšana ir ārkārtīgi svarīga, un nozīmīgu politikas virzienu finansēšana tikai no rezervēm nedos iespēju īstenot Lisabonas līguma idejas. Lai jaunais līgums nestu augļus, ir jāpārskata esošā finanšu shēma un ar Padomi saskaņotie instrumenti, kas paredzēti līguma budžeta noteikumu īstenošanai, kā arī turpmāk ar lielāku uzmanību jāizturas pret citu saistību uzņemšanos, lai katrā konkrētajā gadījumā precīzi tiktu norādīti līdzekļi, kas tiks izmantoti kādas konkrētas politikas īstenošanai. Citiem vārdiem sakot, vērienīgam Eiropas Savienības budžetam ir vajadzīgi nevis samazinājumi, bet gan lielāks elastīgums. Mēs nevaram izveidot varenāku Eiropu par lētāku naudu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, šā vakara debatēm visatbilstošākie vārdi ir elastīgums un pievienotā vērtība. Ja mēs īstenosim šos divus aspektus, tad mēs panāksim zināmu progresu.

Protams, mūs gaida milzīgi uzdevumi, īpaši tad, ja mēs vēlamies sasniegt 2020. gada stratēģijā noteiktos mērķus, un, lai mēs to spētu, ir jāpaveic ārkārtīgi liels darbs. Tomēr mums ir arī vairākas lieliskas iespējas. Pirmkārt, Lisabonas līgums dod mums iespēju ar Eiropas Ārējās darbības dienesta starpniecību darboties pasaules mērogā, kas mums iepriekš nav bijis iespējams. Ar to ir jāreķinās.

Ārkārtīgi liela nozīme ir arī jaunajām banku un apdrošināšanas iestādēm, ja mēs vēlamies atstāt paliekošu ietekmi Eiropā, gūt mācību no ekonomikas lejupslīdes un ieviest kontroli jomā, kurā iepriekš valdīja pilnīgs haoss.

Tomēr es vēlos aicināt ievērot vienu lietu, proti, sagatavojot finanšu paketes šīm iestādēm, atturēties no kārdinājuma ietvert šādos gadījumos paredzētās prēmijas. Tās ir bijušas visa ļaunuma sakne, un cilvēkam, kurš meklē iespēju saņemt prēmiju, būtu jāuzdod viens jautājums: „Ko jūs savā darbā nedarītu, ja nesaņemtu prēmiju?”

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Lisabonas līgums, kas nesēn stājās spēkā, Eiropas Savienībai ir radījis daudzas jaunas un nozīmīgas prerogatīvas ārējās darbības, klimata pārmaiņu, enerģētikas, tūrisma un citās svarīgās jomās. Tas mums liek pieņemt jaunus instrumentus, kas vajadzīgi Lisabonas līguma budžeta noteikumu īstenošanai, un pārskatīt pašreizējo finanšu plānu.

Ja mēs vēlamies, lai Eiropas Savienība spētu ievērot saistības, kuras tā ir uzņēmusies, un sekmīgāk reaģētu uz steidzamām un negaidītām situācijām, budžetam ir jābūt elastīgākam, nekā tas ir pašreizējā daudzgaļu finanšu shēmā.

Kas attiecas uz nākotnes plāniem, tad ir jāpārskata budžeta prioritātes, jāgarantē atbilstošs finansējums prioritārajās jomās un jānodrošina pietiekami budžeta resursi, lai atbalstītu ilgtermiņa ieguldījumus, kas ir Eiropas Savienības ekonomikas atveseļošanās un izaugsmes priekšnoteikums.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Lisabonas līgums Eiropas Savienībai piešķir pilnvaras jaunās jomās. Tas dod Eiropas Savienībai iespēju nodrošināt vajadzīgos līdzekļus, lai sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku.

Tomēr kopš tagadējās daudzgaļu finanšu shēmas darbības sākuma nav bijis iespējams sagatavot ikgadējos budžetus, neizmantojot esošās rezerves. Kā mums atgādina referents, rezerves ir ievērojami sarukušas, un līdz 2013. gadam tās nepalielināsies — tās ir krīzes

sekas. Tādējādi mums nav nekādu iespēju reaģēt uz negaidītām prasībām. Šādā situācijā mēs esam apdraudēti vai pat neaizsargāti.

Tādēļ ir ļoti svarīgi pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu, lai nodrošinātu Lisabonas līgumā piešķirto jauno pilnvaru īstenošanai vajadzīgos līdzekļus. Vienlaikus ir svarīgi rast iespēju finansēt tās politikas prioritātes, kas ir definētas stratēģijā „Eiropa 2020”, kā jau Kelly kungs tikko sacīja.

Komisāra kungs, es vēlos jums atgādināt, ka Lisabonas līgums budžeta jomā Parlamentam piešķir pilnvaras, kas ir līdzvērtīgas Padomes pilnvarām. Tādējādi Parlamentam debatēs par budžetu ir jāizstāv savs viedoklis, kā to ierosina Bōge kungs, un es vēlreiz viņu apsveicu par šo ziņojumu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienības budžetam ir ārkārtīgi liela nozīme zemnieku saimniecību ienākumu atbalstīšanā Īrijas lauku apgabalos. Īru lauksaimnieki, viņu ģimenes, lauku kopienas un Īrijas pārtikas nozare no 2010. līdz 2013. gadam katru gadu turpinās saņemt gandrīz 2 miljardus eiro lielu atbalstu.

Šonedēļ lauksaimniecības ministrs *Brendan Smith* paziņoja, ka Īrijas valdība ir lūgusi vienoto maksājumu zemnieku saimniecībām izmaksāt avansā, lai palielinātu zemnieku saimniecību naudas plūsmu laika posmā no šā brīža līdz gada beigām. Tā ir ļoti atbalstāma un ļoti pragmatiska rīcība. Es saprotu, ka šo valdības lūgumu Padome apstiprinās vai šodien jau ir apstiprinājusi, un gaidāms, ka izmaksa sāksies 18. oktobrī, bet otrā daļa — 1. decembrī.

Lielais finansējuma apjoms, kas ik gadus tiek piešķirts manas valsts lauksaimniecības nozarei, norāda uz to, cik svarīgas šīs sarunas ir Īrijai un īpaši Īrijas lauku apgabaliem.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlos pateikties komisāram par sniegto informāciju. Tomēr mani satrauc kas cits. Proti, problēma, kas ir saistīta ar Eiropas Savienības ienākumiem līdz 2013. gadam. Ja mēs rīkosim pārskatīšanu, tad izdarīsim to kārtīgi, un ar to es gribu teikt, ka šī nav diskusija tikai par izdevumiem un to, vai tos ir iespējams pamatot; manuprāt, mums ir jārunā arī par to, vai ES līdz 2013. gadam plānotie ienākumi ir sasniedzams apjoms, un vai mēs par šiem ienākumiem varam būt droši.

Budžets, kas tika pieņemts, galu galā tika pieņemts pilnīgi citā ekonomikas un finanšu situācijā. Divus gadus mēs esam bijuši liecinieki nozīmīgam un apjomīgam dalībvalstu iekšzemes kopprodukta kritumam. Šajā sakarā es gribētu jautāt komisāram, vai ir veiktas kādas precīzas aplēses, lai noskaidrotu, vai ES budžeta ienākumi līdz 2013. gadam varētu būt mazāki, nekā patlaban plānots.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Klausoties debatēs, man kļūva pilnīgi skaidrs, ka Parlamenta un Padomes nostājas ir diezgan atšķirīgas. Tā var būt problēma, jo mums ļoti drīz ir gaidāma samierināšanas procedūra.

Mūsu sarunu temats — ne tikai 2011. gada skaitļi, jo šis ir Lisabonas tiesību aktu kopums — būs tikpat daudzpusīgs kā šodienas debates. Šīs nebija debates tikai par regulu, un *Helga Trūpel* izmantoja iespēju, lai runātu par Eiropas nodokļu sistēmu. *Helga*, jūs zināt, ka tas neietilpst šajās pilnvarās. Mums ir neitrāli jāizanalizē ieņēmumu puse — nevis tikai izdevumi un nekas vairāk; mums ir vajadzīgs neitrāls pētījums, nepieņemot pārargus lēmumus par to, vai mums ir nepieciešami jauni pašu resursi vai ne.

Šeit tika ļoti atklāti kritizēti tas, ka mēs esam ļoti aizkavējušies ar finanšu plāna pārskatīšanu. Tas bija lēmums, ko Padome pieņēma apzināti. Manuprāt, tas bija gudrs lēmums, un tā pamatā bija demokrātiskā atbildīguma princips. Šis jautājums tika uzticēts jaunajai

Komisijai. Komisija patlaban ļoti lielu vērību pievērš ekonomikas pārvaldībai, kas ir galvenā no šīs krīzes gūtā mācība. Tuvojas oktobris, un arī mani tas satrauc, jo tas nebūt nav labi, ka mēs ar šo pārskatu esam tik ļoti aizkavējušies.

Debatēs dominēja viedoklis, ka, ņemot vērā jaunus pienākumus, mums ir vajadzīga īsta budžeta pārskatīšana. Nevienam labāk par mani neapzinās jaunās vajadzības un pienākumus, jo parasti tie tiek virzīti caur Komisiju. Gadījumos, kad mums nākas saskarties ar jaunām vajadzībām vai jauniem lieliem projektiem, mēs parasti izmantojam dažādu politiku kombinēšanu, un ar šo politiku kombināciju jūs tiksiet iepazīstināti, lai mēs varētu uzklaut jūsu padomus, risināt sarunas.

Es esmu optimistiski noskaņots un ceru, ka par spīti sajūtai, ka nostājas ir atšķirīgas, samierināšanas procedūrai novembrī un oktobrī būs labvēlīgs iznākums.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es ļoti labi dzirdēju vairākus no jums uzstājam, ka ir nepieciešams pārskatīt budžetu, īpaši jomās, kas ir saistītas ar Eiropas Savienības jaunajiem pienākumiem. Šīs ir ļoti svarīgas debātes, es to labprāt atzīstu.

Iespējams, ka savā pirmajā runā es neizteicos pietiekami skaidri. Es neteicu, ka Padome vispār nevēlas apspriest budžetu, bet es patiešām domāju, ka tām ir jābūt ilgstošām debatēm, un, lai tās varētu sarīkot, mēs, kā jau daži no jums minēja, gaidām Komisijas sagatavotu dokumentu par budžeta pārskatīšanu.

Tas būs pirmais posms Eiropas Savienības budžeta pārskatīšanas procesā. Padome to nenoraida, tā nav pret to, ka tiek rosinātas īpašas debātes, lai apspriestu nākamo finanšu plānu.

Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man uz dažiem mirkliem atgriezties pie konkrētā Komisijas priekšlikuma par starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora (*ITER*) papildu vajadzību finansēšanu. Padome patiesībā ir pievēršusi lielu uzmanību jūlija beigās Komisijas iesniegtajam *ITER* finansēšanas plānam 2012. un 2013. gadam, un patlaban ļoti rūpīgi šos priekšlikumus analizē.

Reimer Böge, *referents*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es sākšu ar *ITER*. Tas, kas ar to notiek, ir patiešām kas neiedomājams. Padome ir pieņēmusi lēmumu — pieņēmusi nostāju —, ka līdz 2013. gadam ir nepieciešams papildu 1,4 miljardu eiro finansējums, un patlaban uz budžeta lēmējstādi tiek izdarīts liels spiediens, lai tā līdz septembra beigām pieņemtu savu nostāju, lai būtu iespējams izpildīt starptautiskās saistības. *ITER* padome jau ir paziņojusi, ka, saņemot budžeta lēmējstādes apstiprinājumu, šie līdzekļi būs pieejami. Tas nav īstais veids, kā izturēties pret budžeta lēmējstādi, un tas nav īstais veids, kā izturēties pret Eiropas Parlamentu.

Chastel kungs, es domāju, ka mēs apkoposim visu *ITER* tiesību aktu kopumu, nevis rīkosimies tā, kā ierosina Komisija — sadalīt 540 miljonus eiro uz nākamajiem četriem gadiem. Vai mēs vēlamies trīs gadus pavadīt, strīdēdamies par *ITER*, vai arī mēs vēlamies kopīgi strādāt, lai šo projektu, kas, varētu kļūt par progresīvu starptautisku izpētes projektu, uzvestu uz īstā ceļa? Es ceru, ka mēs šajā jautājumā spēsim atrast kopīgu viedokli.

Par šo ziņojumu mēs rīt balsosim, un šajās debatēs ir pausts ļoti skaidrs viedoklis. Komisijai būtu jāatrod veids, kā paplašināt esošos priekšlikumus, lai uz šo debašu pamata koriģētu iestāžu nolīgumu. Būtu labi, ja oktobra sākumā plānotajā pirmajā dialogā Padome varētu sniegt kādu apliecinājumu progresam.

Man rodas iespaids, ka reizēm Padomei un dalībvalstīm ir tieksme atgriezties laikā pirms Lisabonas līguma un neapzināties, ka patlaban šeit ir jauns spēku samērs un mūsu priekšā ir jauni politiski uzdevumi.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (trešdien, 2010. gada 22. septembrī) dienas vidū.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Mums ir jāatzīst tas, ka esošās finanšu shēmas pēdējos četros gados, vēl pat pirms jauno Lisabonas prasību ieviešanas, mēs spējam pieņemt ikgadējos budžetus tikai tad, ja ķērāties pie ārkārtas finanšu instrumentu izmantošanas. Tādēļ ir saprotams, ka daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu ilgāk vairs nevar atlikt, gluži tāpat kā nav iespējams izvairīties no papildu finansējuma avotu izmantošanas tām iniciatīvām, kuras pašreizējās shēmas pieņemšanas laikā nebija iespējams paredzēt. ES finanšu lēmumu pieņēmējiem ir pienākums nodrošināt pietiekamus līdzekļus ES mērķu sasniegšanai un ES politikas īstenošanai, ņemot vērā jaunās Lisabonas līgumā noteiktās darbības jomas, piemēram, ārējo darbību, sportu, kosmosa izpēti, klimata pārmaiņas, enerģētikas politiku, tūrismu un civilo aizsardzību. Vienlaikus mums jāpatur prātā ES budžeta Eiropas pievienotā vērtība, kas apliecina solidaritāti un efektivitāti, apkopojot un izmantojot kopīgu mērķu sasniegšanai valstu, reģionu un vietējā līmenī izkaisītos finanšu līdzekļus. Vairumā gadījumu tie tiek izmantoti, lai veicinātu ilgtermiņa ieguldījumus, kas sekmē Eiropas Savienības ekonomisko izaugsmi. Ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu papildu finansējumu Eiropas Ārējās darbības dienestam un citām Lisabonas līgumā noteiktajām prioritātēm, īpaši 1.a izdevumu apakškategorijas „Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai” iniciatīvām, kuras rada Eiropas Savienības pievienoto vērtību un dod iespēju ievērot savas saistības un īstenot iedzīvotāju cerības.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Eiropas Parlaments nopietni izturas pret saviem demokrātiskās uzraudzības pienākumiem un šajā ziņojumā aicina Padomi un Komisiju veikt vispusīgu daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu. Es atbalstu visus šā ziņojuma ieteikumus, kas atvieglos plānošanu un veicinās ES finanšu līdzekļu efektīvāku izmantošanu. Pārāk bieži Komisija negaidīti iesniedz izskatīšanai jaunus priekšlikumus, kā izmantot vēl neizlietotos līdzekļus. Francijas ITER projekts ir tikai viens piemērs tam, ka nauda — šajā gadījumā no lauksaimniecības maciņa — tiek priekšlaikus izņemta un izlietota citās jomās. Lauksaimniecības finansējumu, kas nav izmantots vai tiek taupīts ārkārtas gadījumiem lauksaimniecības jomā, nevar tā vienkārši izmantot citās jomās. Lauksaimniecības nozarē rezervju veidošanai ir īpaši liela nozīme. Elastīgums ir svarīgs, tomēr tas jebkurā gadījumā nedrīkst pārsniegt konkrēto politikas jomu. Rezervju izmantošanai ir jābūt iepriekš precīzi definētai, un tām jebkurā gadījumā ir jābūt pieejamām attiecīgajai nozarei.

12. Budžeta grozījuma Nr. 7/2010 projekts: Eiropas Savienības saskaņā ar LESD 122. pantu sniegtā garantija — finansiāls atbalsts dalībvalstīm (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir ziņojums, ko Budžeta komitejas vārdā ir sagatavojis *László Surján*, par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 7/2010 projektu, III iedaļa – Komisija (13476/2010 - C7-0261/2010 - 2010/2120(BUD)) (A7-0250/2010).

László Surján, *referents.* – (HU) Godātie Padomes pārstāvji, komisār *Lewandowski*, dāmas un kungi! Komisija ir ierosinājusi un Padome ir pieņēmusi septīto grozījumu 2010. gada budžetā. Kāda ir šī grozījuma būtība?

Nu, ja mēs gribētu plēst jokus, šis būtu labs temats. Mēs esam izveidojuši tukšu pozīciju, jaunu budžeta pozīciju, kurā netiks ielikts neviens cents, nemaz nerunājot par miljardiem. Tajā pašā laikā žurnālisti savos ziņojumos atklāj, ka šī pozīcija ietver 60 miljardus eiro. Šie 60 miljardi eiro, kā rāda virsraksts, nav nekas cits kā garantija, un Komisija uzskata — iespēja, ka šī garantija tiks pieprasīta, ka to faktiski nāksies maksāt, līdzinās nullei.

Mums ne vienmēr patīk sliktākais iespējamais notikumu attīstības scenārijs, bet pats galvenais ir tas, ka pastāv ļoti maza varbūtība, ka mums caur šo budžeta pozīciju nāksies virzīt faktiskas naudas summas. Kādēļ tad vispār tāda būtu jāveido? Un kādēļ tik ātri, 2010. gada budžetā? Tādēļ, ka tas, par ko mēs runājam, patiesībā ir daļa no plāna, ko Eiropas Savienība ir sagatavojusi, lai palīdzētu izklūt no finanšu krīzes tām valstīm, kuras varētu nonākt grūtībās nākotnē.

Šī ir pozīcija, kas attiecas galvenokārt uz Parlamentu un Eiropas Savienības budžetu, un tai ir augšējā robeža — laikposmā līdz 2014. gadam tā nedrīkst pārsniegt 60 miljardus eiro. Šie 60 miljardi ir fiksēta augšējā robeža. Kādēļ mums tas ir jādara tagad? Mums tas ir jādara, jo tā ir ziņa. Ziņa tirgum. Ziņa tiem, kuri šaubās, ka mēs vēlamies glābt valstis, kuras nākotnē varētu nonākt grūtībās. Patlaban tas nav jādara, tādēļ nav nekādas nozīmes šo pozīciju piepildīt ar naudu, bet ir vērts budžetā izveidot šādu pozīciju, tādējādi dodot mums iespēju rīkoties nekavējoties, ja nākotnē rastos tāda vajadzība.

Šī tukšā pozīcija ir arī ziņa tām dalībvalstīm, kuras ir noraizējušās, ka mēs tām atņemam vairāk līdzekļu, šīs ziņas mērķis ir tās pārliecināt, ka tā tas nepavisam nav. Šis jautājums nav saistīts ar Grieķiju. Pirmām kārtām tas ir saistīts ar nākotni. Tādēļ dalībvalsts, kas mēģina izvairīties no solidaritātes pienākumu veikšanas, aizbildinoties ar Grieķijas šķietamajām vai faktiskajām kļūdām, rīkojas aplami. Priekšlikums, kas atrodas mūsu priekšā, ir dalībvalstu solidaritātes plāns, un bez solidaritātes, dāmas un kungi, nav Eiropas Savienības.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Budžeta 7. grozījuma projekts izriet no lēmuma izveidot Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, kurš, savukārt, ir atbilde uz dramatiskajiem notikumiem finanšu tirgos martā, aprīlī un maijā. Tādēļ tika izveidots līdz 60 miljardu eiro liels Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, lai papildinātu jau pastāvošo maksājumu bilances palīdzības mehānismu, un tā pamatā ir aptuveni tāda pati ideja.

Atbildot uz *László Surján* jautājumu, es varu sacīt, ka normālos vēlamos apstākļos, pat ja tiek izmantots Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, tam nevajadzētu ietekmēt ES budžetu. Normālos apstākļos, proti, tad, ja aizdevuma saņēmēja valsts aizdevumu atmaksā, tas tiek izmantots kā garantija, bet tam nav finansiālas ietekmes uz budžetu.

Ļoti maz ticamā notikumu attīstības variantā — diemžēl mēs nevaram sacīt, ka varbūtība līdzinās nullei, tomēr šī iespēja ir ļoti maza —, ja dalībvalsts neievēro savas saistības, mums ir jāgarantē, ka Eiropas Savienība ir gatava savlaicīgi ievērot savas juridiskās saistības pret aizdevējiem.

Tāpēc mums ir jābūt gataviem šādam maz ticamam sliktam notikumu attīstības scenārijam. Vienkārši sakot, tas arī zināmā mērā ir tas, kas ir budžeta 7. grozījuma projekta pamatā. Tādēļ tāpat kā maksājumu bilances palīdzības mehānisma gadījumā mēs ierosinājām izveidot struktūru jaunai budžeta pozīcijai budžeta izdevumu pusē un atbilstošu jaunu budžeta pozīciju budžeta ieņēmumu pusē. Šis ir pozīcijas ar atgādinājumu — tāpat kā maksājumu bilances palīdzības mehānismā — un to pamatā ir tādi paši apsvērumi. Šādas rīcības pamatā ir uzskats, ka vajadzības gadījumā mums ir jābūt gataviem rīkoties.

Tādēļ es esmu priecīgs, ka budžeta 7. grozījuma projekts ir apspriests un 13. septembrī jau formāli apstiprināts Padomē. Tagad mēs no Parlamenta ceram sagaidīt tādu pašu lēmumu.

Francesca Balzani, *S&D grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Budžeta grozījums, kuru mēs šodien apspriežam un par kuru mēs tuvākajās dienās balsosim, ir svarīgs dokuments. Tas ir pēdējais solis, lai izveidotu Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, kas mums tik ļoti bija nepieciešams maijā, lai nomierinātu spēcīgo vētru, kas satricināja eiro un tādējādi arī Eiropas Savienību.

Šīs vētras rezultātā mēs pārliecinājāmies par vienu — tāda lieta kā vienas atsevišķas dalībvalsts problēmas vairs nepastāv, jo vienas dalībvalsts problēmas neizbēgami kļūst par visu dalībvalstu problēmām, tādēļ ir vajadzīgs kopējs risinājums. Eiropa ir atradusi drosmi un spēku radīt šo kopējo risinājumu, kuru patiesībā šodien mēs šeit apspriežam.

Šī jaunā budžeta pozīcija iezīmē skaidri noteiktu robežu. Tas ir pirmais solis ceļā uz jaunas kopējas pieejas izveidi finanšu politikas jomā un nākotnē arī dalībvalstu ekonomikas politikā attiecībā uz Eiropas budžetu. Tas ir pirmais solis uz integrētu pusgadu, kura laikā atsevišķu dalībvalstu lēmumi budžeta jomā tiks rūpīgāk saskaņoti ar ES budžetu.

Tādējādi budžets atkal kļūst par instrumentu — tas vienmēr ir bijis būtisks ES politikas īstenošanai —, kas ieņem centrālo vietu un arī apliecina to, ka tas ir ļoti nozīmīgs līdzeklis Eiropas veidošanai saskaņā ar Lisabonas līgumu. Pirmām kārtām tas liek mums pievērst uzmanību tam, cik svarīga ir saprātīga un atbildīga sabiedrības resursu pārvaldība kā priekšnoteikums īstai attīstībai un patiesai Eiropas izaugsmei nākotnē.

Isabelle Durant, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Tā ir tiesa, ka mēs šeit diezgan mierīgi spriežam par 2010. gada budžeta koriģēšanu un par budžeta pozīcijas ar atgādinājumu izveidošanu — budžeta grozījumiem, kas tiek dēvēti par „tehniskiem”. Tomēr mēs visi zinām, ka šīs debātes salīdzinājumā ar iepriekšējām, kas bija ne tik rāmas, tik mierīgas ir arī tāpēc, ka maijā, kad eiro zonā saspīlējums bija sasniedzis augstāko pakāpi, tika pieņemts drosmīgs un solidārs lēmums.

Patiesībā tā bija nedēļas nogale, kad valstu vai to valdību vadītāji izveidoja izcilu Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, kas Eiropas Savienībai ļauj aizņemties līdzekļus kapitāla tirgos, lai ar zināmiem noteikumiem tos aizdotu grūtībās nonākušām dalībvalstīm.

Tas patiešām ir solidaritātes gars, kas ļauj sniegt garantijas visas Eiropas interesēs un piešķir patiesu pievienoto vērtību Eiropas Savienības budžetam. Šis ir labs piemērs.

Diemžēl esošā pašu resursu augšējā robeža, kas ir noteikta 1,23 % apjomā no iekšzemes kopprodukta, nav bijusi pietiekama, lai izveidotu patstāvīgu mehānismu. Budžeta daļa attiecas uz ne vairāk kā 60 miljardiem eiro, un pārējo — 444 miljardus eiro — nodrošina starpvaldību sistēma, kas tiek dēvēta par „īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību” un kuru garantē eiro zonā esošās dalībvalstis; tā ir sistēma, no kuras, starp citu, Slovākija nesen izstājās.

Tādējādi šodienas mierīgā noskaņa pilnīgi noteikti ļauj mums diskutēt, bet pirmām kārtām tā mums liek turpināt darbu un sasniegt vairāk ar turpmāko finanšu plānu. Tieši šādā saistībā es uzskatu, ka mums ir jāpaaugstina pašu resursu augšējā robeža, lai tādējādi Eiropas budžets iegūtu patiesu lomu makroekonomikā, kas vienlaikus nodrošinātu buferi vai Eiropas investīciju plānus un/vai plašākus garantijas mehānismus atkarībā no situācijas Eiropas ekonomikā.

Mums ir jāveido jauni finanšu instrumenti. Šādā kontekstā, piemēram, eiroobligācijas sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku būtu ļoti labs instruments.

Visbeidzot mums steigšus ir jāievieš jauni pašu resursi, piemēram, finanšu darījumu nodoklis, oglekļa dioksīda nodoklis vai arī uzņēmējdarbības nodoklis, kas vienlaikus ļautu mums samazināt dalībvalstu iemaksas, kas tiek aprēķinātas pēc iekšzemes kopprodukta, un izbeigt apkaunojošo diskusiju par neto maksātājiem.

Tādējādi šis ir tas milzīgais uzdevums, kuru mums nāksies risināt, sevišķi īpašajā komitejā, bet šie, komisāra kungs, ir arī tie jautājumi, kuru risināšanā mums it visiem ir jābūt gataviem iesaistīties.

Marta Andreasen, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kundze! Rīt mēs balsosim par budžeta 7. grozījuma projektu, kas nodrošina garantiju, ko Eiropas Savienība ir aicināta sniegt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismam. Šis mehānisms, kas ļauj Eiropas Savienībai aizņemties līdzekļus kapitāla tirgū un pēc tam tos aizdot finanšu grūtībās nonākušām dalībvalstīm, paredz, ka gadījumā, ja dalībvalsts nespēj aizdevumu atmaksāt, parāda segšanai tiek izmantots Eiropas Savienības budžets.

Kolēģi, es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka šīs finanšu stabilizācijas paketes galvotāji patiesībā ir dalībvalstis, no kurām daudzas pašas atrodas dziļā ekonomikas krīzē. Mēs runājam par 60 miljardiem eiro. Tie nav nieka graši. Kur mēs plānojam atrast līdzekļus, ja mums nāksies garantiju maksāt?

Kā gan mēs varam balsot par šādu budžeta grozījumu, ja Komisija nav noteikusi budžeta izdevumu prioritātes gadījumam, ja Eiropas Savienībai būs jāmaksā garantija? Ja mēs vēlamies rīkoties atbildīgi, aizstāvēt savu vēlētajū intereses, — pat ja mums tiek stāstīts, ka risks ir neliels — mums ir jābalso pret šo rezolūciju.

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Priekšsēdētāja kundze! Palīdzības sniegšana Grieķijai mums tika pasniegta kā glābšanas aizlieguma izņēmums uz 136. panta pamata. Tomēr 136. pants nav pamats, lai izsniegtu kredītu Grieķijai, jo tas tikai ļauj veikt pasākumus saskaņā ar attiecīgiem līgumu nosacījumiem. Līgumā par Eiropas Savienības darbību tādi ne tikai nav paredzēti, tie patiesībā ir neapšaubāmi aizliegti. Tādējādi šis noteikums neļauj īstenot turpmākus pasākumus, un pie šāda secinājuma savā ziņojumā ir nonācis arī Eiropas Politikas centrs, saīsināti CEP. Euro zonas valstu finanšu ministri nolēma Grieķijai palīdzēt, izsniedzot kredītu ar vidēji 5 % likmi. Tomēr CEP eksperti ir pierādījuši, ka kredīts, kuram procentu likme politisku apsvērumu dēļ ir noteikta zem tirgus likmes, ir nelikumīga

subsīdija. Tādējādi Grieķijai piešķirtā palīdzība tiesiskā ziņā bija ārkārtīgi pretrunīga, ja pat ne pilnīgi prettiesiska.

Kas attiecas uz faktiskajām sekām, komisāra kungs, es vēlos jūs informēt par Vācijas ekonomikas eksperta *Joachim Starbatty* novērtējumu, kas, manuprāt, diemžēl ir pareizs: ja eiro zonas valstis turpinās uzņemties atbildību par citu dalībvalstu parādiem, tad 10 gadu laikā eiro izzudīs. Mums ir jāārstē slimība, nevis tikai vienkārši jāuzlīmē plāksteris. Tām eiro zonas valstīm, kuras vairs nespēj tikt galā ar saviem parādiem, ir jāatjauno sava konkurence, izstājoties no monetārās savienības. Pretējā gadījumā, manuprāt, eiro nav nākotnes.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Padome jau ir ņēmusi kājas pār pleciem, iespējams, iepriekšējā darba kārtības punkta izskatīšanā saņemtās asās kritikas dēļ, lai gan *L. Surján* ziņojuma saturs ir nedaudz labojis to, ko Eiropas Padome nolēma garajā un grūtajā vakarā, spriežot par stabilizācijas tiesību aktu kopumu. Nupat komisārs runāja par to, ka iespēja, ka šīs garantijas nāksies izmantot saistībā ar Eiropas Savienības budžetu, ir maz ticama. Ja mēs esam optimisti, mēs pagaidām piekritīsim šim pamatpieņemumam.

Tomēr mums ir jāpatur prātā fakts, ka saistībā ar garantijām mums jau ir trīs maz ticami gadījumi Eiropas budžetā — aizdevumu fonds investīciju bankai ar garantijām nedaudz vairāk par 100 miljoniem eiro. Pirms eiro ieviešanas bija situācija, ka visas dalībvalstis varēja saņemt palīdzību, atbalstot savas maksājumu bilances, un tolaik maksimālais apjoms bija 16 miljardi eiro. Pēc eiro ieviešanas šis noteikums attiecās vairs tikai uz tām valstīm, kas neatradās eiro zonā, un 2009. gada finanšu krīzes iespaidā maksimālais apjoms dalībvalstīm, kas nav pievienojušās eiro zonai, tika palielināts līdz 50 miljardiem eiro, no kuriem aptuveni 9–10 miljardi eiro patlaban tiek izmantoti kā garantijas.

Patlaban, pēc Lisabonas līguma pieņemšanas, mēs esam nonākuši situācijā, ka 143. pants skaidri attiecas uz valstīm, kas nav pievienojušās eiro zonai. Nenoliedzami 352. pants būtu bijis pats piemērotākais tiesiskais pamats, bet tādā gadījumā būtu bijusi vajadzīga Parlamenta — kā arī vairāku dalībvalstu parlamentu — iesaistīšana, un tādēļ, iespējams, to bija grūti izmantot sarežģītajos apstākļos, kādos šis lēmums tika pieņemts. Šādā kontekstā 122. pants tādējādi pilnīgi noteikti nebija pats pareizākais tiesiskais pamats, tomēr tas bija politiski lietderīgākais tiesiskais pamats un pats vienkāršākais risinājums, neiesaistot Parlamentu.

Ir acīmredzami, ka mūsu noteikumos šajā jomā bija nepilnības, tomēr tās nepadarīja Eiropas Savienību nespējīgu rīkoties krīzes situācijā. Tam es varu piekrist. Tomēr Eiropadomes lēmums, kas pieņemts uz šā šaubīgā tiesiskā pamata, nozīmē, ka vajadzības gadījumā ir iespēja izmantot starpību starp Eiropas Savienības pašu resursiem un daudzgadu finanšu shēmas maksimālo robežu.

Līguma 310. pants skaidri nosaka, ka nedrīkst pieņemt nevienu tiesību aktu, kas pārsniedz Eiropas Savienības pašu resursu vai daudzgadu finanšu shēmas apjomu. Ja tāda vajadzība rodas, ir jāveic pārskatīšana. Šajā sakarā Padome pati spēra milzu soli, neiesaistot budžeta lēmējinstādi, saistībā ar turpmākajām debatēm par jautājumu „Kāda ir finanšu plāna augšējā robeža?” Tad nu es vēlos teikt, ka daudzgadu finanšu shēmas augšējā robeža turpmāk būs Eiropas Savienības pašu resursu augšējā robeža un nekas vairāk.

Lai rīkotos politiski gudri, mums šis ziņojums ir jāapstiprina, tomēr mums ir jācinās, jāmudina uz to, lai turpmāk mēs cits ar citu vispusīgi apspriestu nepilnības, kas regulējumā

acīmredzami pastāv, un to, kā iesaistīt Parlamentu un šīs nepilnības novērst. Arī šis jautājums ir jāietver uz Lisabonas līguma pamata veidotā kopējā iestāžu nolīgumā par budžetu.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Šodien mēs runājam par Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, un mēs runājam par budžeta grozīšanu. Šie ir pasākumi, kuru mērķis pilnīgi noteikti ir vairot Eiropas finanšu sistēmas drošību un stabilitāti. Šie pasākumi patlaban pilnīgi noteikti ir nepieciešami, lai mēs turpmāk nenonāktu pat vēl lielākās finanšu grūtībās. Es ceru, ka minētie pasākumi, par kuriem mēs šodien diskutējam, būs iedarbīgi un būs, tā sakot, zāles un novērsīs slimības izpausmes. Tomēr šīs zāles pilnīgi noteikti nenovērsīs slimības cēloņus, un tieši tie pēdējos mēnešos ir bijuši galvenā problēma. Neveicot visaptverošas izmaiņas Eiropas finanšu sistēmā, pasākumi, kurus mēs patlaban apsveram, palīdzēs tikai kādu laiku.

Tādēļ mums ir jāsāk īstenot visaptverošas pārmaiņas, lai Eiropas finanšu jomu padarītu stabilāku un pārredzamāku, un lai mūs, Parlamentu, tik bieži neizmantotu kā ugunsdzēsējus, kurus var izsaukt ierasties un nodzēst ugunsgrēku. Šādi pasākumi var būt tikai palīdzība, nevis pastāvīgas turpmākās darbības pamats.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Patlaban tiek ieviests pasākumu kopums, kura mērķis ir nodrošināt finansiālu stabilitāti eiro zonas valstīs. Jautājums, kas mani satrauc saistībā ar šo pozīciju, ir šāds — kur mēs patiesībā ņemsim naudu gadījumā, ja pretēji gaidītajam kāda dalībvalsts izteiks šādu lūgumu.

Komisāra kungs, jūs runājat par piesardzību. Lai šāds gadījums paliktu tikai un vienīgi hipotētiska varbūtība, es ļoti mudinu Komisiju pieņemt preventīvus pasākumus, kas pietiekami efektīvi nodrošinātu to, ka dalībvalstis patiešām darītu visu, kas ir to spēkos, lai nekad nenonāktu šādā situācijā.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Daži nelieli paskaidrojumi *Andreasen* kundzei šā paša jautājuma sakarā. Budžeta 7. grozījuma projekts neietver dalībvalstu garantijas; tā ir otra daļa. Tas, ko dalībvalstis garantē, ir 440 miljardu eiro divpusējie aizdevumi. Kas attiecas uz budžeta struktūru, tad tā ir tāda pati kā maksājumu bilances palīdzības mehānismam, un arī šis jautājums jau tika uzdots.

Šī ir tipiska struktūra, kādā tiek sakārtotas budžeta pozīcijas, kas attiecas uz aizdevuma operācijām bez konkrēta kvantificēta garantiju fonda. Tādēļ šī ir pozīcija ar atgādinājumu. Ja radīsies vajadzība pēc jauniem līdzekļiem — līdz šim maksājumu bilances palīdzības mehānismā Ungārijai, Latvijai un Rumānijai ir izmantoti līdz 14,6 miljardi eiro —, tad Komisija saistībā nepieciešamajām apropriācijām nāks klajā ar priekšlikumu veikt pārvešanu vai budžeta grozījumu.

Tāds ir šis mehānisms, bet tas nav nekas jauns — tā ir tikai esošā maksājumu bilances palīdzības mehānisma paplašināšana, ietverot eiro zonas dalībvalstis, — un es piekrītu *Reimer*, ka šī ir ļoti brīva Lisabonas līguma interpretācija.

László Surján, *referents.* – (HU) Pirmām kārtām man ir jāpateicas tām politiskajām grupām, kuras atbalsta šo ziņojumu, un es uzskatu, ka šis ziņojums patiešām kalpo drošības interesēm. Tomēr pamatotas ir arī kritiskās piezīmes, kurās tika norādīts, ka mums ir 800 miljardu liela pakete, no kuras Parlaments var rēķināties vai rīkoties ar 60 miljardiem.

Zināmā mērā tas rada iespaidu, ka Parlaments nedarbojas saskaņā ar Lisabonas līguma regulējumu vai arī, ka tāds nemaz vēl nepastāv. Tomēr mūsu uzdevums ir strādāt ar šiem 60 miljardiem eiro, un šādā sakarā es vēlos vēlreiz paskaidrot, ka šīs saistības attiecas tikai

uz tām dalībvalstīm, kas ir iekļāvušās eiro zonā. Tādējādi, ja mēs varam uzskatīt, ka kāda runātāja sacītais „nē”, aizstāvot savu vēlētāju intereses, nozīmē, ka Lielbritānija drīz pievienosies eiro zonai, tad šī diena patiešām ir pelnījusi kļūt par svētku dienu, kas ar sarkaniem burtiem ir ierakstāma Eiropas Savienības annālēs.

Jo es atšķirībā no daudziem citiem patiešām ticu eiro zonas nākotnei un vēlētos piedzīvot brīdi, kad arī manai valstij drīz nāksies uzņemties finansiālu atbildību šajā glābšanas plānā. Es patiešām ceru, ka varbūtība, ka šīs garantijas samaksa tiks pieprasīta, līdzinās nullei vai gandrīz nullei, jo dalībvalsts uzņemas ārkārtīgi lielu risku, ja tā pēc glābšanas plāna īstenošanas neievēro savas finanšu saistības.

Ja atmiņa mani neviļ, Lisabonas līgums noteiktos apstākļos pat paredz iespēju dalībvalsti izslēgt. Finanšu saistību nepildīšana būtu tik ārkārtīgi liela kļūda, ka būtu jāapsver pat šīs sankcijas izmantošana. Es domāju, ka tā ir garantija, ko pieprasīja kāds cits runātājs. Noslēgumā es vēlos vēlreiz pateikties jums par uzmanību un lūgt savus kolēģus rītdien atbalstīt šo ziņojumu. Lai šīs kļūst par vēl vienu Eiropas iedzīvotāju drošības avotu!

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (trešdien, 2010. gada 22. septembrī) dienas vidū.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 18.35 un atsākta plkst. 19.00)

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

13. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0462/2010).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 21, ko iesniedza **Vilija Blinkevičute** (H-0405/10)

Temats: Jauni ES pasākumi vardarbības pret sievietēm apkarošanai

Stokholmas programmā, ko Eiropas Parlaments apstiprināja 2009. gadā, un Parlamenta rezolūcijā par vardarbības pret sievietēm izskaušanu Komisija tika aicināta pieņemt papildu pasākumus, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm, īpašu uzmanību pievēršot preventīviem pasākumiem un sabiedrības informētības līmeņa paaugstināšanai. Komisija tika aicināta iepazīstināt ar šajā jomā veiktā pētījuma un zinātniskās izpētes pasākumu rezultātiem un sākt jaunas direktīvas sagatavošanu par vardarbības pret sievietēm apkarošanu.

Kad būs pieejami minētā pētījuma un zinātniskās izpētes pasākumu rezultāti, un kādus tūlītējus pasākumus Komisija ir paredzējusi veikt saistībā ar turpmākās direktīvas izstrādi?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Vardarbība pret sievietēm ir pamattiesību pārkāpums, un Komisija vēlreiz apliecina savu apņemšanos gādāt par to, lai pamattiesību ievērošana būtu pamats, uz kura balstītos mūsu darbība.

Vardarbība pret sievietēm nav attaisnojama ar paražām, tradīcijām vai reliģiskiem apsvērumiem. Komisija apstiprina, ka tā ir cieši apņēmusies apkarot vardarbību pret sievietēm. To atspoguļo Komisijas 2010. gada aprīļa paziņojums par Stokholmas

programmu, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta noziegumos cietušo aizsardzībai, tostarp to sieviešu aizsardzībai, kas kļuvušas par vardarbības vai dzimumorgānu sakropļošanas upuriem.

Ņemot vērā Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā noteiktās saistības, Komisija patlaban izstrādā stratēģiju vardarbības pret sievietēm apkarošanai. 2011. gada pirmajā pusē Komisija plāno pieņemt stratēģiju vardarbības pret sievietēm apkarošanai. Preventīvi pasākumi un informētības līmeņa paaugstināšana būs Komisijas stratēģijas galvenais temats.

Šā gada martā Komisija nostiprināja savu apņemšanos veicināt dzimumu līdztiesību un izskaust vardarbību pret sievietēm, nākot klajā ar Sieviešu hartu. Harta tika apspriesta Eiropas Parlamenta plenārsēdē 15. jūnijā, un tā ierosina izveidot saskaņotas un efektīvas politikas pamatnostādnes, lai izskaustu vardarbību pret sievietēm.

Mēs esam apņēmības pilni darboties intensīvāk, liekot lietā gan likumdošanas, gan citus pasākumus, lai izskaustu vardarbību pret sievietēm, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, un izmantotu visus paņēmienus, kas ir ES kompetencē. Priekšsēdētāja vietniece V. Redīng šodien iepazīstināja ar stratēģiju vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā. Visaptveroša rīcība, lai izskaustu vardarbību pret sievietēm, ir šīs stratēģijas galvenais jautājums.

Komisija uzskata, ka dokumentācija par vardarbību pret sievietēm un dokumentu kopums par cietušo tiesībām ir savstarpēji cieši saistīti. Vardarbībā cietušo sieviešu aizsardzību var ievērojami uzlabot visi pasākumi, kas ietverti dokumentu kopumā par upuru tiesībām.

Komisija ir bijusi gandarīta par rezolūcijām, kuras Parlaments ir pieņēmis par vardarbību pret sievietēm un sieviešu un vīriešu līdztiesību, tostarp par Parlamenta rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu. Komisija pievērta lielu uzmanību Parlamenta priekšlikumam direktīvai par vardarbības pret sievietēm izskaušanu un novēršanu. Viens no patlaban notiekošajiem pētījumiem ir priekšizpēte, kuras mērķis ir novērtēt iespējas, izdevību un vajadzību sagatavot Eiropas mēroga tiesību aktus uz dzimumu balstītas vardarbības un vardarbības pret bērniem novēršanai. Šā pētījuma un citu patlaban notiekošo pētījumu rezultāti nāks klajā augsta līmeņa konferencē par vardarbību pret sievietēm — šo konferenci Briselē 2010. gada 25. un 26. novembrī rīko Komisija sadarbībā ar Beļģijas prezidentūru.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! paldies par plašo atbildi uz manu jautājumu, tomēr gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības līmenī joprojām trūkst pietiekami ticamas un salīdzināmas informācijas, lai varētu izvērtēt patieso situāciju jomā, kas ir saistīta ar vardarbību pret sievietēm.

Vai Komisija ir paredzējusi rīcības plānu šādu statistikas datu vākšanai un statistikas apstrādei, lai iegūtu salīdzināmus datus par vardarbību pret sievietēm visā Eiropas Savienībā? Ja mēs nezināsim, kāda ir patiesā situācija, situācija dalībvalstīs pilnīgi noteikti nemainīsies.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Sievietes bieži klusē par vardarbību mājās, jo viņas baidās. Ir labi zināms, ka šī problēma iegūst arvien lielākus apmērus īpaši islāma valstīs, piemēram, Turcijā. „Amnesty International” aplēses liecina, ka šajā valstī no fiziskas vardarbības ģimenē cieš no trešdaļas līdz 50 % sieviešu.

Mans jautājums ir šāds — vai, sagatavojot šo pētījumu, ir tikusi apsvērta iespēja paplašināt to ārpus Eiropas Savienības robežām, un vai šajā sakarā kaut kādā mērā ir atklājušās problēmas, kas ir saistītas ar vardarbību ģimenēs Turcijā.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Es pilnīgi piekrītu tam, ka šajā jomā ir ļoti svarīgi apkopot ticamus datus un izstrādāt atbilstošus rādītājus. Es varu godātai deputātei apliecināt, ka datu vākšana un atbilstošu rādītāju izstrāde būs iekļauta stratēģijā, par kuru es runāju savas atbildes ievaddaļā.

Tāpat es Parlamenta deputātiem varu apstiprināt to, ka, runājot par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, mēs pievēršamies ar to saistītajām problēmām gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Mums ir īpaši laba izdevība un iespēja šīm problēmām nopietni pievērsties kopā ar tām valstīm, ar kurām Eiropas Komisija risina sarunas par pievienošanos vai citādi uztur ciešus sakarus.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 22, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0414/10)

Temats: Regula (EK) Nr. 1083/2006

Ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1083/2006⁽¹⁾ un pašreizējās ekonomiskās krīzes sekas kopā ar globalizācijas ietekmi uz nodarbinātības līmeņiem visā ES, kādus konkrētus pasākumus vai pārbaudes ir veikusi Komisija, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja kāds uzņēmums samazina darbinieku skaitu vienā dalībvalstī, tas pats uzņēmums nākamo piecu gadu laikā nesaņem struktūrfondu līdzekļus citā dalībvalstī?

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Es vēlos pateikties godātai deputātei par šo jautājumu. Jūs zināt, ka struktūrfondi, piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Eiropas Sociālais fonds, tiek pārvaldīti kopīgi.

Vadošā iestāde, kuru nosaka dalībvalsts, ir atbildīga par darbības programmu vadīšanu un īstenošanu. Vadošo iestāžu uzdevums ir rūpēties, lai darbības, kas tiek atlasītas līdzfinansējuma saņemšanai, atbilstu darbības programmas kritērijiem, kā arī dalībvalsts un Eiropas Savienības noteikumiem.

Regulā Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, ir divas atsauces uz pārvietošanu.

Pirmā ir 42. apsvērumā, kurā sacīts, ka, izvērtējot lielus produktīvus ieguldījumu projektus, Komisijai būtu jāsaņem visa vajadzīgā informācija, lai apsvērtu, vai fondu finansiālais ieguldījums neradīs ievērojamu darba vietu zudumu pašreizējās Eiropas Savienības ražošanas vietās, lai nodrošinātu, ka Kopienas finansējums neatbalstīs ražošanas pārvietošanu Eiropas Savienībā.

Otrā atsauce ir 57. pantā, kurš paredz, ka vadošajām iestādēm vai dalībvalstīm ir jānodrošina, ka ieguldījumi, kas ir saņēmuši līdzfinansējumu, tiek saglabāti vismaz piecus gadus pēc darbības pabeigšanas.

Ja darbība neatbilst šai prasībai, ES ieguldījums ir jāatgūst. Vadošajām iestādēm savos ikgadējos darbību īstenošanas ziņojumos ir jāinformē Komisija par darbībām, kas nav izpildījušas šajā pantā noteiktās ieguldījumu saglabāšanas prasības, un Komisijai ir jāinformē pārējās dalībvalstis.

Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, lai fondu atbalstu nesaņemtu uzņēmumi, kuriem pēc produktīvās darbības pārvietošanas uz citu dalībvalsts reģionu vai uz citu dalībvalsti tiek vai tikusi piemērota atgūšanas procedūra.

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Pārstrukturēšanas darbības Komisijai palīdz uzraudzīt Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds kopā ar Eiropas Uzņēmumu pārstrukturēšanas uzraudzības centru. Arī valstu atbalsta shēmās ir prasība ieguldījumus, kas saņēmuši reģionālo atbalstu ieguldījumiem un nodarbinātībai, saglabāt piecus gadus. Attiecībā uz valsts atbalstu — Komisija ir izveidojusi meklēšanas rīku internetā, kas sniedz informāciju par valsts atbalsta sniegšanas gadījumiem un reģistrētajiem grupu atbrīvojuma gadījumiem.

Visbeidzot saskaņā ar prasībām par publicitāti dalībvalstīm, kas piedalās Eiropas Savienības līdzekļu pārvaldīšanā, ir jāpublicē finansējuma saņēmēju saraksts un atbilstošas valsts finansējuma summas.

Informāciju par Eiropas Sociālā fonda finansējuma saņēmējiem var atrast Sociālā fonda tīmekļa vietnē. Tajā ir ievietotas saites uz Sociālā fonda tīmekļa vietnēm dalībvalstīs.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies, komisāra kungs, par ļoti izsmelto atbildi. Ir ļoti svarīgi, lai mūsu rūpniecības politika būtu saskaņota.

Es vēlos jums uzdot tikai vienu konkrētu jautājumu. Jūs minējāt 42. apsvērumu un sacījāt, ka Kopienas finansējums neatbalstīs pārvietošanu un ka ieguldījumi, kas ir saņēmuši līdzfinansējumu, ir jāsaglabā piecus gadus. Bet vai tiek veiktas pārbaudes, lai redzētu, kas notiek pēc tam, kad finansējums ir piešķirts, un lai pārlicinātos, vai konkrētais uzņēmums neatlaiž darbiniekus kādā citā no 26 dalībvalstīm? Vai tiek veiktas kādas pārbaudes, lai redzētu, vai kas tāds nenotiek, un ja notiek, tad kādas ir šādas rīcības sekas?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Es varu sacīt, ka ir mehānismi, tiek veikta pārraudzība. Eiropas Sociālais fonds darbojas ikvienā dalībvalstī, un dažādie biroji savā starpā sazinās. Tādēļ ir iespējams vienlaikus uzraudzīt dažādās dalībvalstīs notiekošo, un, ja tiek konstatēta kāda neatbilstība, ir iespējams attiecīgi nodot informāciju un vajadzības gadījumā veikt korekcijas.

Priekšsēdētājs. – Tā kā jautājuma autora nav klāt, jautājums Nr. 23 netiks izskatīts.

Otrā daļa

Jautājums Nr. 24, ko iesniedza **Marc Tarabella** (H-0404/10)

Temats: Enerģētikas tirgus liberalizācijas ietekme uz patērētājiem

Nesenā Pilsoņu enerģētikas foruma laikā Komisija publiski apņēmas uzlabot patērētāju apkalpošanu. Taču visas nesen publiskotās aptaujas liecina, ka šis tirgus patērētājiem ir pilnīgi nepārskatāms, kā arī konstatētais cenu pieaugums galīgi neatbilst normālas konkurences principiem.

Kādus pasākumus Komisija plāno veikt, lai enerģijas rēķini beidzot kļūtu pārskatāmi un iedzīvotāji varētu salīdzināt cenas?

Kāpēc Komisija atsakās enerģētikas sektorā paredzēt stingrus un konkrētus hartas noteikumus, kas samazinātu milzīgo sūdzību skaitu, ko iesniedz no liberalizācijas cietušie patērētāji?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Ir vairāki iemesli, kādēļ ir jāpievērš uzmanība enerģijas cenām un jāanalizē to nesenais vispārējais kāpums. Saskaņā ar Eiropas konkurences tiesību aktiem Komisija ir pastāvīgi īstenojusi virkni pasākumu, visnesenākie gadījumi ir pasākumi saistībā ar Vācijas uzņēmumiem „E.ON” un „RWE” elektroenerģijas un gāzes

jomā, „GDF” gāzes jomā un Zviedrijas uzņēmumiem starpsavienojumu jomā. Mēs uzskatām, ka šie pasākumi palīdzēs enerģijas cenas Eiropā padarīt mērenākas.

Šā mēneša sākumā man bija iespēja enerģētikas ministriem norādīt, ka iekšējā enerģijas tirgus noteikumos patērētāju aizsardzība ir definēta kā īpašs mērķis un ka mēs vēlamies darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai skaidri noteiktu vispārējos pienākumus kvalitātes un cenas jautājumos pārskatāmā, nediskriminējošā un konsekventā veidā.

Vispār norēķinus ar patērētājiem regulē dalībvalstu noteikumi, tādējādi dalībvalstis ir atbildīgas par rēķinu saturu, to izskatu un struktūru, un attiecīgi var tos veidot. Norēķinu jautājums tika apspriests Pilsoņu enerģētikas forumā, lai apmainītos ar paraugprakses piemēriem un noteiktu etalonus. Šajā forumā mēs esam izveidojuši darba grupu, kuras uzdevums ir izpētīt labākos risinājumus norēķinu jomā. Attiecīgais ziņojums ir visiem pieejams.

Trešais iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktu kopums ietver arī jaunus noteikumus par skaitītāju rādījumu nolasīšanas biežumu un viedo skaitītāju tematu. Šie abi ir virzieni, kuros mēs vēlamies strādāt. Pirms trim gadiem tika uzsākta sabiedriskā apspriešana „Virzībā uz Eiropas Enerģijas patērētāju tiesību hartas pieņemšanu”. Patērētāju tiesības regulē un padara par juridiski saistošām vairākas direktīvas, kā arī liels skaits dalībvalstu izpildes pasākumu. Kopā ar enerģētikas ministriem mēs turpināsim strādāt pie šā jautājuma.

Priekšsēdētājs. – Es tikai vēlos norādīt, ka plkst. 20.30 mums sēde ir jābeidz. Tādēļ mēs varbūt paspēsīm izskatīt *Tarabella* kunga, *Ţicāu* kundzes, *Chountis* kunga un *Iacolino* kunga uzdotos jautājumus, bet es šaubos, vai mēs paspēsīm izskatīt pārējos.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Beļģijas Valsts bankas vakar publicētais pētījums parāda to, ka Beļģijā elektrības cenas ir ārkārtīgi svārstīgas, bet vienlaikus tas arī atklāj nopietnas problēmas saistībā ar to, ka patērētājiem netiek nodrošināta pietiekama cenu pārredzamība. Tas pilnībā apliecina tās daudzveidīgās problēmas, kas pēc liberalizācijas ir radušās saistībā ar ražotājiem. Beļģijas valsts regulators ir atklāti paudis bažas par konkurences trūkumu šajā tirgū.

Tas viss tikai vēl vairāk izceļ to, cik steidzami nepieciešama ir enerģijas patērētāju harta, kura, kā jūs tikko paziņojāt, tiek gatavota trīs gadus, lai beidzot liberalizācija vairs nedotu iespēju īstenot visdažādākos pārdarījumus, kas kaitē patērētājiem. Vai mēs drīkstam cerēt, ka jūs pieņemsiet lēmumu pasteidzināt patērētāju hartas izstrādi?

Silvia-Adriana Ţicāu (S&D). – (RO) Es vēlos minēt Eiropas mājsaimniecību enerģijas rēķinu pārredzamību un jums pajautāt, vai jūs plānojat izveidot vienotu shēmu un izstrādāt kādus ieteikumus saistībā ar to informācijas minimumu, kam ir jābūt iekļautam rēķinā par enerģiju, lai patērētājiem tie ne tikai būtu viegli saprotami, bet arī pietiekami skaidri.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Protams, tas ir lieliski, ka jūs izmantojat pārredzamības principu vai, precīzāk izsakoties, risināt pārredzamības trūkuma problēmu, jo bez pārredzamības nav iespējama veselīga konkurence, un bez veselīgas konkurences nebūs apmierinātu patērētāju. Un tagad mans jautājums. Daži dabasgāzes sadales tīkla operatori atsakās nodrošināt maksimālo jaudu, lai apgrūtinātu konkurentu un citu tirgus dalībnieku ienākšanu tirgū. Vai Komisija plāno rīkoties, lai to pārtrauktu, un, ja tā, tad kāda veida pasākumi tie varētu būt?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Visi jūsu jautājumi ir pamatoti un svarīgi, un tie norāda, ka mēs vēl neesam sasnieguši mērķi. Enerģijas tirgus liberalizācijai jēga ir

tikai tādā gadījumā, ja pastāv konkurence, ja tiek nodrošināta pārredzamība un ja ceļā no ražošanas vietas līdz patēriņa vietai ir pieejami savienojumi. Tādējādi mūsu iekšējā tirgus tiesību aktu kopumi ir uz pareizā ceļa. Virkne pienākumu neizpildes procedūru dalībvalstīm norāda uz tām jomām, kurās tās vēl nav izpildījušas savus pienākumus. Mēs ceram, ka ar otro iekšējā tirgus tiesību aktu kopumu mēs pārskatāmā nākotnē sasniegsim savu mērķi. Ar trešo iekšējā tirgus tiesību aktu kopumu mēs gaidīsim līdz nākamajam pavasarim, un līdz tam laikam visām dalībvalstīm ir jānorāda, kā un kad tās īstenošanu pabeigs.

Tika minēts fakts, ka dažas esošās līnijas netiek pilnībā izmantotas, neskatoties uz esošo pieprasījumu, citiem vārdiem sakot, ka ir dalībnieki, kam tiek liegta to izmantošana. Mēs būtu pateicīgi, ja mēs varētu saņemt konkrētu informāciju šajā jautājumā. Kas attiecas uz trešo personu piekļuvi sadales tīklam, tad mēs pieliksim neatlaidīgus pūliņus, lai pieķertu katru, kurš traucēs mūsu kopīgajiem pūliņiem visiem nodrošināt ikvienas līnijas brīvu pieejamību ar vienādiem noteikumiem. Tas attiecas arī uz gāzi, kur sadales tīkliem vēl ir ļoti daudz darāmā, lai situāciju uzlabotu.

Attiecībā uz citiem jautājumiem — nākamā gada sākumā mēs nāksim klajā ar starpposma ziņojumu par iekšējo tirgu, kurā tiek analizēts tas, kur mēs esam nonākuši un kurp mēs vēlamies doties, lai ikviens — gan attiecīgajos uzņēmumos, gan dalībvalstu politikā, gan Parlamentā — saprastu, ka gudras pamācības saistībā ar iekšējo tirgu praksē bieži izrādās pretrunīgas un netiek īstenotas.

Norēķinu pārredzamība — tieši to mēs vēlamies panākt. Mēs esam atkarīgi no dalībvalstīm, lai tās to pienācīgi īstenotu, un mēs strādāsim, lai to panāktu. Man šķiet, ka līdztekus jautājumam par iekšējo tirgu ir arī citi svarīgi temati, tostarp patērētāju izglītošana un informēšana, kā arī patērētājiem mājās pieejamas tehnoloģijas, tostarp ļoti nozīmīgā viedā skaitītāja koncepcija. Visas šīs trīs lietas — pastāvīga uzraudzība mājās, pietiekama lietpratība un konkurence — ir tie trīs faktori, kas mums ļaus nodrošināt patērētāju prasības iekšējā tirgū.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 25, ko iesniedza **Silvia-Adriana Ticau** (H-0417/10)

Temats: Reģionālā sadarbība enerģētikas jomā

Komisija paziņoja, ka 2010. gada izstrādās paziņojumu, kurā būs uzskaitīti ieteikumi un paraugprakses piemēri attiecībā uz reģionālās sadarbības iniciatīvām enerģētikas jomā. Komisija šogad publicēs arī ziņojumu par Eiropas plāna īstenošanu ekonomikas atveseļošanai, kurā būs novērtēti enerģētikas jomā veikto projektu rezultāti.

Vai saistībā ar reģionālās sadarbības iniciatīvām enerģētikas jomā ir paredzēts būvēt „inteliģentu” enerģētikas infrastruktūru (viedie tīkli) arī makroreģionālā līmenī, tādējādi veicinot mazāku enerģijas patēriņu un radot iespējas decentralizēti izmantot atjaunojamās enerģijas avotus?

Ņemot vērā, ka dalībvalstis 2010. gadā varēs pielāgot savas darbības programmas, vai Komisija var norādīt, kad šo paziņojumu pieņems Komisāru kolēģija?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Mēs esam gandarīti par jūsu ieinteresētību intelektiskas enerģētikas infrastruktūras vai viedo sadales tīklu attīstībā. Līdz šim mūsu praktiskā pieredze viedo tīklu jomā ir bijusi ierobežota, un tādēļ mūsu pētījumu rezultāti ir jāinterpretē piesardzīgi. Komisijas finansētais pētījums pirms diviem gadiem ļāva izdarīt secinājumu, ka viedie sadales tīkli primāro enerģijas patēriņu Eiropas Savienības enerģijas tirgū 10 gados varētu samazināt par gandrīz 9 %.

Aprēķinot pēc vidējām enerģijas cenām, tādējādi mēs ik gadus ietaupītu gandrīz 7,5 miljardus eiro. Papildus minētajam mēs redzam, ka labumu tirgum un patērētājiem var sniegt tehnoloģiju un drošības jomas. Viedajos sadales tīklos tiek izmantota intelektiska pārraudzība, tādēļ ir iespējams precīzāk izsekot strāvas plūsmām, tādējādi samazinot zudumus sadales tīklā un palielinot piegādes drošību un tīklu uzticamību. Vienlaikus arī patērētāji paši var sekmīgāk kontrolēt un regulēt savu enerģijas patēriņu.

Šīm priekšrocībām ir sava cena. Lai tās īstenotu, ir vajadzīgi apjomīgi valstu un privātā sektora ieguldījumi. Dažas dalībvalstis jau ir spērušas pirmos soļus, lai šādu sadales tīklus izveidotu. Piemēram, Zviedrija un Itālija gandrīz visiem saviem patērētājiem jau ir nodrošinājušas intelektiskas skaitītāju sistēmas. Izmēģinājuma projekti tiek gatavoti Francijā, Vācijā, Nīderlandē, Spānijā un Apvienotajā Karalistē.

Komisija atbalsta plašu viedo skaitītāju ieviešanu un atbilstošu sadales tīklu attīstību plašākā mērogā, nekā to nosaka jaunā direktīva. Tādēļ pagājušā gada novembrī mēs izveidojām darba grupu, kas risina viedo sadales tīklu jautājumu. Nozares pārstāvji, regulatori un patērētāju apvienības analizē savu gatavību šo mērķi īstenot, mēs pētām motīvus un prasības, skatāmies, kur ir vajadzīgs regulējums, un vērtējam, vai būtu lietderīgi noteikt jaunus tehnoloģiskos standartus. Ar darba grupas veikuma rezultātiem Parlaments šeit tiks iepazīstināts nākamgad.

Godātās deputātes minētajam paziņojumam par reģionālajām iniciatīvām ir vairāki mērķi, un tas nepievēršas tikai viedo sadales tīklu jautājumam. Gaidāmā Komisijas paziņojuma nolūks šajā jautājumā ir konsultēties ar dalībvalstu regulatīvajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām par Komisijas viedokļiem saistībā ar elektrības un gāzes reģionālajiem sadales tīkliem. Citiem vārdiem sakot, mēs vēlamies pienācīgi sabalansēt mērķus, uzdevumus, aptvertos reģionus un reģionālo iniciatīvu pārvaldību. Ir jāuzsver arī loma, kāda tajā būs ACER — Eiropas Energo regulatoru sadarbības aģentūrai, kas sāks darbu nākamā gada pavasarī.

Kopumā mēs vēlamies panākt Eiropas enerģētikas mērķu īstenošanu ne tikai Eiropā, bet arī reģionālo partnerattiecību jomā. To mēs īpaši veicinām, īstenojot savus pasākumus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ņemot vērā, ka intelektiskie enerģijas tīkli vienlaikus dos arī milzīgu ieguldījumu energoefektivitātes palielināšanā un palīdzēs noteikt apgabalus, kas patērē lielu daudzumu enerģijas, un apgabalus, kur energoapgādes infrastruktūra nav pietiekami attīstīta vai tādas pat vispār nav, es vēlos jautāt, kādas ir tās ieguldījumu iespējas, ko jūs apsverat. Ar to es domāju ne tikai starposma pārskatu, bet arī turpmāko finanšu plānu.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Jūs zināt, ka šā mērķa īstenošanai ir paredzēti līdzekļi Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskajā plānā, kuru jūs apstiprinājāt. Tuvākajās nedēļās Komisijai būs jāpieņem lēmums — vispirms pārskatā un pēc tam plānā — vai un kādu mērķu īstenošanai mēs ierosināsim piešķirt budžeta finansējumu ieguldījumiem enerģētikas nozarē, un pēc tam mums par šo jautājumu būs jākonsultējas un jāsaņem apstiprinājums no jums un dalībvalstīm. Nevēloties izteikt minējumus, es kopumā varu sacīt, ka, manuprāt, SET plānā un atvēršanas plānos paredzētos līdzekļus ir jāturpina ieguldīt tajos apgabalos, kur tie ir apliecinājuši savu lietderību. Citiem vārdiem sakot, es cīnīšos par to, lai mēs iegūtu pastāvīgu finansējumu ieguldījumiem infrastruktūrā — ieguldījumiem ne tikai Eiropas mērogā, bet arī tādiem ieguldījumiem, kuru mērķis ir uzlabot vietējo un mājsaimniecību aprīkojumu — un es ceru uz jūsu atbalstu šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs izskatīsim jautājumu Nr. 26, ko ir iesniedzis *Chountis* kungs un ar kuru uzstāsies *Hadjigeorgiou* kungs. Šķiet, ka mēs paspēsim izskatīt *Iacolino* kunga iesniegto jautājumu, bet uz jautājumiem Nr. 28, 29, 30 un 31 diemžēl nāksies sniegt rakstiskas atbildes. Es jau iepriekš atvainojos kolēģiem, kuri ir šeit vai gaida savos birojos. Jautājums Nr. 26, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0419/10)

Temats: Grieķijas enerģijas tirgus liberalizācija

Komisijas amatpersonas, kuras nesen apmeklēja Grieķiju, lai novērtētu Grieķijas, Eiropas Savienības un Starptautiskā Valūtas fonda parakstītā memoranda īstenošanu, lūdz Grieķijas valdību privatizēt 40 % valsts elektroenerģijas sabiedrības *DEI* brūnogļu spēkstaciju un hidroelektrostaciju, kā arī nodalīt elektroenerģijas sadales tīkla īpašumtiesības, lai tādējādi „pilnīgi īstenotu elektroenerģijas vairumtirdzniecības tirgus liberalizācijas projektus” un lai „uzsāktu patērētājiem noteikto tarifu racionalizāciju”.

Vai Komisija varētu paskaidrot, ko nozīmē „patērētājiem noteikto tarifu racionalizācija”? Vai tā uzskata, ka *DEI* piemērotie tarifi ir zemi?

Vai Komisijas prasība pārdot *DEI* spēkstacijas atbilst Komisijas kompetencei un pilnvarām?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Jūs runājat par Grieķijas enerģētikas nozari un tās restrukturizāciju. Var pieņemt, ka tirgus atvēršana konkurencei ļaus lietderīgāk sadalīt resursus, tādējādi nodrošinot izaugsmi un nodarbinātību enerģētikas nozarē, un ka tas ietekmēs arī citas ekonomikas jomas. Grieķijai pašai ir jāizlemj, kāds būtu vislabākais valsts enerģētikas nozares restrukturizēšanas veids saskaņā ar ES tiesību aktiem par iekšējo enerģijas tirgu. Īpašumtiesību nodalīšana, kas attiecas uz elektroenerģijas sadales tīkliem un to restrukturizāciju, ir efektīvs konkurences veicināšanas līdzeklis. Pašreizējā situācijā uz Grieķijas sadales tīklu pilnīgu vai daļēju privatizāciju var mudināt arī ar budžetu saistīti apsvērumi. Tas pats attiecas arī uz dažu brūnogļu spēkstaciju un hidroelektrostaciju, kā arī uz valsts elektroenerģijas uzņēmuma pārdošanu. Kā jau es iepriekš minēju, runa ir par ieņēmumiem un konkurenci. Kā tas saskaņā ar ES tiesību aktiem tiek īstenots, ir pašas Grieķijas ziņā.

Viens ar šo jautājumu saistīts aspekts ir atbilstoši pasākumi, ar kuriem kompensēt to, ka valsts elektroenerģijas sabiedrība, būdama vienīgais operators, patlaban izmanto elektrostaciju sniegtās priekšrocības. Attiecībā uz brūnogļu spēkstacijām Grieķija patlaban ir iekavējusi īstenošanas procesu, un tai nāksies ievērot, tai būs jāievēro savas saistības, kas izriet no Komisijas lēmumiem tiesas procesos par konkurenci. Šo jautājumu mēs sekmīgi risinām dialogā ar Grieķijas valdību. Manuprāt, tas ir svarīgi. Šis valsts valdība patlaban izpilda svarīgas prasības saistībā ar budžetu un valūtu, un tādējādi ir vēl svarīgāk, lai pastāvētu laba sadarbība starp ES tiesību aktiem un Komisiju no vienas puses un Grieķijas valdību no otras puses.

Attiecībā uz patēriņa cenām valdība ir noteikusi vairākas tarifu kategorijas. Tās ir nevienmērīgas un daudzos gadījumos tajās nav ņemtas vērā vairumtirdzniecības cenas jeb, citiem vārdiem sakot, enerģijas ražošanas izmaksas. Tādējādi patlaban šis valsts ministrija strādā pie tarifu racionalizācijas. Pēc mūsu domām, patēriņa cenām principā būtu jābalstās uz izmaksām, lai motivētu patērētājus taupīt elektroenerģiju un iedrošinātu piegādes uzņēmumus veikt pareizos ieguldījumus. Elektroenerģijas cenas Grieķijā patlaban ir ļoti zemas, daļēji pateicoties rentablai ražošanai brūnogļu spēkstacijās, lētai hidroenerģijai, ko nodrošina pēdējo divu gadu spēcīgie nokrišņi, un pieprasījuma kritumam ekonomikas krīzes dēļ. Turpmākajos gados parādīsies citi faktori, piemēram, dārgāka kurināmā,

piemēram, gāzes, arvien plašāka izmantošana un lielākas vides izmaksas, tādēļ cenas Grieķijā celsies. Normāls gada nokrišņu daudzums samazinās hidroelektrostaciju jaudu, un arī tā ietekmē cenas kāps. Šie faktori iespaidos cenas neatkarīgi no tirgus liberalizācijas.

Ņemot vērā strukturālos cenu veidojošos faktoros, ir vēl svarīgāk sistēmas padarīt pēc iespējas efektīvākas un jebkādos cenu kāpumus uzņēmumiem un mājsaimniecībām noturēt pēc iespējas zemākā līmenī.

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Papildinātajā Eiropas Savienības un Starptautiskā Valūtas fonda memorandā ar Grieķiju ir sacīts, ka valdībai ir jāievieš mehānisms, lai nodrošinātu, ka ar šā mehānisma palīdzību regulētie elektrības rēķini pakāpeniski, sākot no šā brīža un ne vēlāk kā 2013. gada jūnijā, sāktu atspoguļot vairumtirdzniecības tirgus cenas.

Citiem vārdiem sakot, mēs aicinām Grieķijas valdību palielināt elektrības cenu uz patērētāju, īpaši sabiedrības mazāk aizsargāto locekļu, un ekonomikas rēķina.

Kā šie pasākumi ietekmēs Grieķijas jaudu un izaugsmi? Vai šie pasākumi, vai lielāki rēķini izvedīs Grieķiju no krīzes un atbrīvos no Starptautiskā Valūtas fonda uzraudzības?

Visbeidzot vēl tikai pagājušajā nedēļā mēs saņēmām atbildi no *Rehn* kunga par inflācijas spirālveida kāpumu, kas ir sasniegusi 5,6 %. Kā šie pasākumi ietekmēs inflāciju?

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Savā atbildē jūs minējāt elektroenerģijas sadales tīkla īpašumtiesību nodalīšanu. Es gribētu, lai jūs, ja vien jūs to varat, apstiprināt, ka Grieķija gluži tāpat kā visas citas Eiropas Savienības dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 72/2009/EK garu un burtu var brīvi izvēlēties vienu no trim līdzvērtīgiem sadales tīkla īpašumtiesību nodalīšanas modeļiem un ka Komisija nevar dalībvalstīm ieteikt, kuru no trim modeļiem tām jāizvēlas īstenot.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Komisāra kungs! Valsts elektroenerģijas sabiedrība *DEI* ir peļņu nesošs un salīdzinoši veselīgs uzņēmums, neskatoties uz pagājušā gada ievērojamo peļņas kritumu galvenokārt ekonomikas lejupslīdes un patēriņa samazināšanās dēļ.

Man ir ļoti konkrēts jautājums — vai pirms šo priekšlikumu izvirzīšanas Komisija veica kādus pētījumus, lai noskaidrotu to, kādu iespaidu šāds priekšlikums atstās uz uzņēmuma pozīciju enerģijas tirgū, nodarbinātību un tā ienesīgumu?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Notikumu attīstībai Grieķijā es sekoju ar lielu interesi un arī cieņu — ar cieņu pret valdību, kas pašreizējā situācijā domā tālredzīgi, kas ir īstenojusi plašus pasākumus — taupības pasākumus, izdevumu samazināšanu, reformas — un kas sadarbībā ar Komisiju un Eiropas un pasaules iestādēm dara visu, kas ir tās spēkos, lai konsolidētu savu budžetu un tādējādi no savas puses veicinātu eiro stabilitāti.

Protams, mēs skatāmies uz situāciju kopumā, bet ir skaidrs, ka mēs nevaram uz laiku atcelt noteikumus, kas iekšējā tirgū attiecas uz visiem, vai uz pāris gadiem ieviest moratoriju. Tādējādi tās ir nevis manas tiesības, bet gan drīzāk mans pienākums veicināt virzību uz iekšējo tirgu, no monopolstāvokļa uz liberalizāciju un konkurenci, un tādējādi nostiprināt patērētāju pozīcijas. Iekšējā tirgus noteikumi pastāvēja jau ilgu laiku, pirms es pievienojos Komisijai. Īpašumtiesību nodalīšana ir vairākus gadus veca ideja. Man ir attiecīgi jāīsteno noteiktā politika.

Es pilnīgi noteikti esmu gatavs šo saprašanās memorandu interpretēt pragmatiski nevis ierobežojoši jeb, citiem vārdiem sakot, dot Grieķijas valdībai pēc iespējas plašākas manevrēšanas iespējas, kamēr tā attīsta tirgu un sāk rīkoties. Īpašumtiesību nodalīšanas gadījumā mēs, piemēram, nenosakām, ka sadales tīkli ir jāpārdod vai no tiem jāatbrīvojas. Mēs pieprasām pārredzamību un mēs pieprasām, lai sadales tīklu agrākajiem īpašniekiem, kuri turpina darboties enerģētikas nozarē, vairs nebūtu ļauts iejaukties sadales tīkla meitasuzņēmuma operatīvajā darbībā, tādējādi nodrošinot to, ka sadales tīkls ir pieejams ikvienam, kurš to vēlas izmantot, tostarp konkurentiem gāzes un elektrības tirgū.

Galū galā Komisija cenšas godīgi izturēties pret kopējām interesēm, pret Grieķijas vajadzībām. Tas attiecas ne tikai uz budžetu, bet arī uz enerģijas tirgu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 27, ko iesniedza **Salvatore Iacolino** (H-0420/10)

Temats: Naftas urbumi Vidusjūrā

Dažus mēnešus pēc negadījuma Meksikas līcī uzņēmējsabiedrība „British Petroleum” saskaņā ar 2007. gada nolīgumu šķiet gatavojas veikt piecus jaunus naftas urbumus Lībijas teritoriālajos ūdeņos, aptuveni 600 km attālumā no Sicīlijas, Maltas un Grieķijas krastiem. Ņemot vērā īpašo Vidusjūras bioloģisko daudzveidību un to, ka tā ir slēgta jūra un ka tajā ūdens apmaiņa ir vāja, Komisiju lūdz atbildēt uz šādiem jautājumiem.

Vai tā ir iecerējusi stingrāk kontrolēt urbumu veikšanu jūrā un, ja ir iecerējusi, tad, kā tas notiks? Vai ierosinājums noteikt moratoriju urbumu veikšanai Vidusjūrā ir īstenojams praksē? Vai Komisijai ir padomā mudināt Lībiju ņemt vērā šā projekta starptautisko ietekmi uz vidi?

Vai Komisija paredz noteikt noziedzīgu nodarījumu pret vidi Eiropas līmenī, lai novērstu bīstamas iniciatīvas dalībvalstīm piederošās zonās un teritorijās?

Vai tā izvērtē iespēju attiecībā uz naftas ieguves uzņēmumiem, kas darbojas Eiropā, pieņemt stingru rīcības kodeksu, saskaņā ar kuru tiktu aizsargāti cilvēki, vide un laika gaitā sekmīgi attīstītie uzņēmumi, kā tas ir nepieciešams Vidusjūras reģiona gadījumā?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātais deputāta kungs, dāmas un kungi! Šis jautājums joprojām ir ļoti svarīgs punkts manā darba kārtībā. Pavisam nesen, 7. jūlijā, mēs šeit plenārsēdē debatējām par piecām galvenajām jomām, kurās jādarbojas, lai Eiropā un kaimiņu reģionos nodrošinātu pasaulē vislabāko iespējamo aizsardzību darbībām jūrā. Patlaban mēs analizējam, kādi pasākumi ir nepieciešami un piemēroti. Viens aspekts ir pārbaudes un kontroles. Mēs vēlamies, lai Eiropas Savienībā tiktu konsekventi ievēroti visaugstākie drošības standarti. Lai to panāktu, ir vajadzīga cieša sadarbība — ciešāka nekā patlaban — ar un starp dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm, uz kurām patlaban gulstas ievērojama atbildība un kuras ir atbildīgas par pārbaūžu veikšanu un noteikumiem un to ievērošanu.

Mēs vēlamies nodrošināt to, lai dalībvalstu kontrole pār darbībām jūrās būtu vienota un vienlīdz barga visā Eiropā. Saskaņā ar patlaban spēkā esošajiem tiesību aktiem arī atļauju piešķiršana darbībām jūrā ir dalībvalstu kompetencē. Pirms šīs vasaras notikumiem mans padoms bija piesardzīgi izturēties pret darbībām jūrā, kā arī turpināt darbu pie šā jautājuma vai ieviest licences, īpaši tajos gadījumos, kad darbs norit ekstremālā vidē un apstākļos. Dažas dalībvalstis, tostarp Itālija, ir nolēmušas izmantot šo preventīvo pieeju. Savukārt Komisija rīkosies, lai garantētu augstu drošības līmeni visā pasaulē. Patlaban mēs runājam par Eiropas reģioniem, konkrēti — Vidusjūru. Šeit mēs esam vienlīdz ieinteresēti vides

jautājumos, jo katastrofa Eiropas Savienības ūdeņos ātri vien varētu radīt postošas sekas Vidusjūras dienvidu krastā un otrādi. Tādēļ mēs esam sazinājušies ar atbildīgajām Alžīrijas un Lībijas ministrijām un piedāvājuši ministriem šajā jomā aktīvi sadarboties. Vidusjūras vides kvalitāte ir nedalāms jēdziens.

Komisija strādā, lai ierosinātu noteikt augstus drošības standartus visā pasaulē. Tādēļ mēs diskutējam un sazināmies ar ASV iestādēm un Kongresu. Manuprāt, Eiropas tiesību aktos būtu jāietver skaidri noteikumi par atbildību. Šajā jomā ir iespējams panākt uzlabojumus, konkrēti, paplašinot esošo vides tiesību aktu ģeogrāfisko vārienu, lai plašāk aptvertu tādas jautājumus kā bioloģiskā daudzveidība un secīgs kaitējums. Direktīva par vides aizsardzību ar krimināllikuma palīdzību stāsies spēkā šā gada beigās. Vajadzības gadījumā mēs sagatavosim jaunus tiesību aktu priekšlikumus.

Attiecībā uz Vidusjūrā strādājošu uzņēmumu rīcības kodeksu mēs kopā ar dalībvalstīm vēlamies nodrošināt un mums ir jānodrošina tas, lai nozare veiktu visus iespējamus pasākumus drošības uzlabošanas jomā, ieviestu visaugstākā līmeņa preventīvos pasākumus un sagatavotu negadījumu seku novēršanas plānus. Tam ir jāattiecas ne tikai uz Eiropas ūdeņiem, bet visiem ūdeņiem — tostarp arī Eiropas Savienības kaimiņvalstu ūdeņiem. Mums ir no šāda aspekta jāpārbauda licencēšanas procedūras un jāprasa pierādīt, ka operators tehniskā ziņā spēj tikt galā ar kritiskām situācijām. Mums ir jāpieprasa arī finansiālā nodrošinājuma apliecinājums, citiem vārdiem sakot, apliecinājums tam, ka operators spēs segt zaudējumu radītās izmaksas arī tad, ja notikumi risināsies sliktākajā iespējamajā veidā. Nepieciešamības gadījumā būtu jāpieprasa obligāta apdrošināšana.

Pēc dažām nedēļām Komisija nāks klajā ar paziņojumu par naftas un gāzes urbumu drošību jūras zonā, un tajā būs ietverti tādi pasākumi, kādus es tikko aprakstīju, lai Eiropas iedzīvotājiem un videi nodrošinātu visaugstākās pakāpes drošību. Šo paziņojumu mēs iesniegsim arī Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai un būsīm priecīgi ar to iesaistīties padziļinātās sarunās par šo jautājumu.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es vēlos paskaidrot — acīmredzot komisāra piedāvātās garantijas ir uztvertas labvēlīgi, un man tas ir jāatzīst. Tomēr, komisāra kungs, vai jūs nedomājat, ka saistībā ar Lībijas iestādēm būtu iespējams īstenot vēl kādus pasākumus, lai šis moratorijs, kuru mēs esam apsprieduši, varētu patiešām stāties spēkā, un vai jūs arī nedomājat, ka šādu efektīvu darbību saskaņošanu varētu vēl sekmīgāk īstenot saskaņā ar Vidusjūras rīcības plānu?

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Kādi starptautiski instrumenti ir mūsu rīcībā, ar kuriem mēs varēsīm īstenot tādu globālu konkurences sistēmu un licencēšanas procedūru, kas ikvienam nodrošina vienlīdzīgas iespējas un vienlaikus arī vienādus riskus un vienādas izmaksas? Mēs esam to piedzīvojuši daudzās licencēšanas procedūrās, mēs vienkārši vairs nespējam radīt vajadzīgās struktūras. Tādēļ mēs esam norūpējušies par to, lai mums būtu ātras un efektīvas un vienlaikus pamatīgas un precīzas licencēšanas procedūras, bet lai mums būtu arī pietiekami daudz laika īstenot projektus. Tas ir īpaši svarīgi.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Es nevarēšu uzdot savu jautājumu, bet arī mani ļoti interesē iepriekšējais jautājums. Es atbalstu Eiropas Komisijas centienus izveidot atbilstoši spēcīgu tiesisko sistēmu vides aizsardzības jomā un jautājumos, kas ir saistīti ar naftas ieguvi Eiropas Savienībā.

Jautājums ir ļoti līdzīgs — kāda veida problēmas draud Vidusjūrai? Mans jautājums ir saistīts ar Baltijas jūru, un tas ir saistīts arī ar trešām valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā. Es ticu, ka savā teritorijā Eiropas Savienība pati tiks galā ar saviem uzdevumiem, bet kā lai mēs nodrošinām dialogu ar trešām valstīm, un vai Eiropas Komisija varētu atsevišķām dalībvalstīm kaut kā palīdzēt veidot sadarbību ar kaimiņvalstīm?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Pirmkārt, mums pašiem dalībvalstīs vai Eiropas mērogā ir jāpieņem visaugstākie standarti, kas ir tehniski izpildāmi visā pasaulē. Šeit es varu minēt, ka Apvienotajai Karalistei ir augsti standarti un augsta līmeņa prasmes. To pašu var sacīt par mūsu partnervalsti Norvēģiju. Savā paziņojumā mēs ceram dalībvalstīm izteikt priekšlikumu visā Eiropā par vispārēji saistošiem noteikt visaugstākos standartus tādās jomās kā licencēšana, darbības drošība, ārkārtas situāciju plānošana, darbinieku apmācība un kvalifikācijas uzlabošana.

Otrkārt, mēs pievērsīsimies šim jautājumam ārvalstu sarunās par enerģētikas nozari. Šādi mēs jau esam rīkojušies ar Lībiju, un vajadzības gadījumā mēs pie šā jautājuma atgriezīsimies. To visu ir iespējams iekļaut arī citos dialogos, proti, dialogos ar partnervalstīm, piemēram, Krieviju, par Melno jūru un Baltijas jūru.

Treškārt, mēs vēlamies ietekmēt uzņēmumus, kas strādā Eiropā. Ja mēs pieņemam, ka uzņēmums, piemēram, „Shell”, „Total” vai „BP”, pats sev nosaka standartus, un ja mēs nosakām, ka šādi standarti ir saistoši jūras dziļū urbumu veikšanai Eiropas Savienības teritorijā, tad es domāju, ka tie paši standarti, kas tiek attiecināti uz Ziemeļjūru un kurus tur ir iespējams tehniski un finansiāli īstenot, ir iespējams īstenot arī Lībijā. Citiem vārdiem sakot, mēs neļausim Eiropas uzņēmumiem, strādājot citās pasaules daļās, pazemināt savus standartus. Tādēļ mēs centīsimies, lai Eiropas uzņēmumi eksportētu tos tehniskos standartus, kurus viņi uzskata par īstenojamiem Eiropā, tādējādi veicinot Vidusjūras un citu teritoriju aizsardzību.

Priekšsēdētājs. – Es atvainojos, bet uz jautājumiem Nr. 28 – 32 tiks sniegtas rakstiskas atbildes. Kā jau es sākumā minēju, mums šovakar atvēlētais laiks ir ierobežots. Tagad ķersimies pie jautājumiem, kas ir uzdoti *Geoghegan-Quinn* kundzei. Sāksim ar jautājumu Nr. 33, ko ir iesniedzis *Tsoukalas* kungs. Es domāju, ka mēs spāsim tikt vismaz līdz 35. jautājumam, un tad skatīsimies, kā mums veicas.

Jautājums Nr. 33, ko iesniedza **Ioannis A. Tsoukalas** (H-0401/10)

Temats: Nepieciešamība radikāli pārstrukturēt Eiropas pētniecības finansēšanas sistēmu

Sarežģītās un garās procedūras, kas jāiziet, lai saņemtu pētniecības finansējumu, attur pētniekus pieprasīt Savienības finansējumu. Nesenie Komisijas paziņojumi par pētniecības pamatprogrammas vienkāršošanu, šķiet, pamatojas uz pakāpeniskas uzlabošanas loģiku. Taču ir nepieciešama īstena administratīva revolūcija attiecībā uz to, kā Savienība plāno, finansē un pārvalda pētniecību.

Kādi ir Komisijas priekšlikumi, lai vienkāršotu pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības finansēšanu? Kāds ir Komisijas viedoklis par to, lai finansēšanu saistītu ar paredzamajiem rezultātiem? Kā Komisija vērtē iespēju ieviest vienotu administratīvās un loģistikas vadības sistēmu Eiropas un dalībvalstu kontekstā? Kādus konkrētus priekšlikumus piedāvā Komisija, lai Eiropā sekmētu augsta riska pētniecību? Ko Komisija plāno darīt, lai novērstu pastāvīgo intelektuālā darbaspēka emigrācijas tendenci?

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle*. – Šā gada aprīlī Komisija pieņēma paziņojumu par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu, ierosinot veselu pasākumu

kopumu, tostarp ne vien pakāpeniskus uzlabojumus, bet arī visaptverošas izmaiņas, kuru īstenošanai ir nepieciešams pārskatīt ES pētniecības tiesisko bāzi un pārvērtēt līdzsvaru starp uzticēšanos un kontroli, riska uzņemšanos un izvairīšanos no tā.

Viena no iespējām, ko Komisija ir izvirzījusi plašākai apspriešanai ar citām iestādēm un ieinteresētajām personām, ir virzīšanās uz tādu pieeju, kas būtu orientēta uz rezultātiem un kas paredzētu visa projekta finansēšanu ar vienreizēju maksājumu. Šāda pieeja atbrīvotu no pienākuma sagatavot smalki izstrādātus izmaksu pārskatus, jo tiktu ieviests vienreizējs maksājums par visu projektu, un maksājumi tiktu piesaistīti tikai un vienīgi ziņojumiem par zinātniski tehnisko progresu. Tomēr Komisija apzinās, ka šādai pieejai ir iespējami trūkumi, piemēram, sarunu procedūru ilgums, un dažādu ieinteresēto personu attieksme pret to ir atšķirīga.

Tādēļ Komisija ierosina pirms konkrētu tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanas rūpīgi izpētīt visas īstenošanas nianšes un varbūtējās sekas. Septītajā pētniecības pamatprogrammā, *FP7*, aptuvenais laiks līdz dotāciju piešķiršanai ir līdz 340 dienām, tas ir aptuveni par vienu mēnesi mazāk nekā Sestajā pētniecības pamatprogrammā, *FP6*. Lai arī Komisija atzīst, ka pastāv iespēja attiecīgos procesus vēl vairāk paātrināt, kopā ar valstu finansētājiem veiktie etalonmērījumi liecina, ka salīdzinoši sarežģītiem projektiem viens gads līdz dotāciju saņemšanai pilnīgi noteikti nav nekas neparasts.

Cenšoties radīt Eiropas Pētniecības telpu, valstu un Eiropas pētniecības finansēšanas sistēmu administratīvā saskaņošana ir ilgtermiņa mērķis, kuru atbalsta arī Komisija. Sestajā un Septītajā pētniecības pamatprogrammā šā mērķa sasniegšanu veicina *ERA-NETS*, un kopīgas plānošanas iniciatīvas vēl vairāk veicinās progresu.

Kā nākamais solis nesen tika radīta ieinteresēto personu platforma, lai izveidotu kopējus principus par ārēju finansējumu Eiropas Pētniecības telpā. Liela riska un lielu sasniegumu projekti īpaši tiek gaidīti no īpašās programmas „Iejas”, ko īsteno Eiropas Pētniecības padome. Sākotnējā analīze liecina, ka Eiropas Pētniecības padomes sagatavotajam atlases procesam sekmīgi izdodas piesaistīt finansējumu šiem liela riska un lielu sasniegumu projektiem.

Marijas Kirī vārdā nosauktā programma ir nozīmīgs instruments, lai novērstu pastāvīgo intelektuālā darbaspēka emigrācijas tendenci pētniecībā. Kopš 1994. gada Marijas Kirī programma Eiropā ir devusi iespēju izveidot aptuveni 50 000 jaunus pētniecības amatus dažādos karjeras attīstības posmos un ar pievilcīgu atalgojumu. Marijas Kirī programma, kuras kopējais budžets *FP7* ir 4,7 miljardi eiro, dos iespēju aptuveni 50 000 pētnieku, tostarp 10 000 doktora grāda kandidātu, iegūt novatoriskas prasmes, kas paplašinās viņu karjeras perspektīvas gan valsts, gan privātajā sektorā un sagatavos viņus darbam nākotnē.

Visbeidzot ir restrukturizētas un vienkāršotas Marijas Kirī programmas reintegrācijas dotācijas, apvienojot tās vienotā karjeras integrācijas dotāciju shēmā, kas īpaši pievēršas intelektuālā darbaspēka aizplūšanas problēmai.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Paldies komisārei par atbildi. Mana jautājuma mērķis bija pievērst uzmanību faktam, ka par spīti saviem pompozajiem un godkārigajiem plāniem Eiropas Savienībai pašā sākumā noteikto Lisabonas mērķu īstenošana vēl tikai ir priekšā. Tā rezultātā Āzijas un Klusā okeāna valstīm šogad pieder 30 % no biometrijas tirgus salīdzinājumā ar ASV 28 % tirgus daļu un Eiropu, kas velkas nopakaļus.

Varbūt augstie standarti, kurus *Oettinger* kungs pieprasīja noteikt dziļurbumiem, būtu jāattiecina arī uz pētniecību.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Komisāres kundze! Nesen notika ļoti aktīvas debates par pētniecības finanšu shēmu saistībā ar *ITER* projektu. Notika karstas debates par finansējuma samazināšanu Septītajai pētniecības pamatprogrammai un konkurētspējas un inovāciju programmai, un visas Parlamenta grupas noraidīja finansējuma samazināšanu šajā jomā. Vai jūs varat prognozēt jaunas finanšu shēmas sagatavošanu *ITER* projektam, kas tiktu no jauna apspriesta arī starptautiskā līmenī?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mans jautājums ir saistīts ar iespēju kādu pētniecības finansējuma procentu daļu, teiksim, 15 % piešķirt tikai konkurences veicināšanai starp maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo bieži maziem un vidējiem uzņēmumiem nav iespēju nodrošināt līdzfinansējumu vai, pretendējot uz līdzfinansējumu, sacensties ar lieliem uzņēmumiem. Es arī vēlos jautāt, vai jūs apsverat iespēju izveidot vienotu noteikumu kopumu, kas attiektos uz dažādiem pētniecības finansējuma avotiem, lai universitātēm būtu vieglāk iegūt finansējumu.

Máire Geoghegan-Quinn, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Paldies deputātiem, kuri uzdeva jautājumus. Patiesībā viens no tiem — pēdējais — ir tāds pats kā aiznākamais jautājums. Tādēļ varbūt, ja deputāte man atļaus, es uz to atbildēšu vēlāk.

Ir svarīgi uzsvērt politisko aspektu, ka mums patiešām ir nepieciešams iestāžu nolīgums par ES pētniecības programmu darbību. Tādēļ mēs ļoti cieši sadarbojamies ar divām attiecīgajām Parlamenta komitejām — Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju un Budžeta kontroles komiteju, kā arī ar Revīzijas palātu, lai šajos ļoti svarīgajos jautājumos sagatavotu kopēju politiku.

Noteikumiem, kas regulēs ES pētniecības programmu darbību, ir jābūt precīzi definētiem un, kas ļoti svarīgi, tiem ir jābūt saskanīgiem. Lai arī kas iesniegtu pieteikumus pētniecības programmām — trešā līmeņa izglītības iestādes, pētniecības centri vai privātā sektora uzņēmumi — viņiem ir precīzi jāzina, kā mūsu ES finansētās pētniecības iniciatīvas darbosies tīri praktiskā ziņā.

Tādēļ mēs Komisijā esam sagatavojuši politiku, kuras pamatprincipi ir vienkāršošana un informēšana, un par to patlaban norit sarunas un ļoti intensīvas diskusijas, jo mēs apzināmies, ka šīs jomas politika ir jāvienkāršo vēl vairāk. Programmu vienkāršošana mums — man un Komisijai kopumā — ir viena no svarīgākajām politiskajām prioritātēm, un mums ir jāstrādā ļoti saprotamā un noteiktā veidā un sadarbībā ar Parlamentu, ja mēs vēlamies šo vēl lielāko vienkāršošanu panākt.

Kas attiecas uz *ITER*, tad tas ir jautājums, kas mūs — ne tikai šo Komisiju, bet arī iepriekšējo — savā ziņā ir nomocījis. Tas ir jautājums, uz kuru ir vajadzīga visaptveroša atbilde. Komisija ir izteikusi priekšlikumu. Patlaban šis priekšlikums tiek apspriests, un es ļoti labi apzinos, kāda ir Parlamenta attieksme pret to, no kurienes tiek ņemts *ITER* finansējums, tomēr tas ir novatorisks projekts, kas var nest neaptveramus ieguvumus — turklāt ne tikai Eiropai, bet visai pasaulei kopumā — ja tas būs sekmīgs. Turklāt tas ir projekts, kurā, kā jūs zināt, nav iesaistīta tikai viena pati Eiropas Savienība, bet kurā mums ir starptautiski partneri.

Tādējādi mēs ļoti rūpīgi, cieši un saskaņoti sadarbojamies ar saviem starptautiskajiem partneriem, lai spētu šo projektu virzīt uz priekšu. Es nešaubos, ka sadarbojoties ar jums un saņemot jūsu atbalstu, mēs to spēsim.

Priekšsēdētājs. – Kā jau es teicu pašā sākumā, mūsu laiks šodien ir ierobežots, un plkst. 20.15 es pāriešu pie jautājumiem, kas ir uzdoti *Hahn* kungam. *Kelly* kungs, man ir aizdomas, ka mēs nespēsīm izskatīt jūsu uzdoto jautājumu Nr. 36, kā arī tam sekojošos jautājumus, proti, jautājumus Nr. 37, 38, 39, 40 un 41.

Jautājums Nr. 34, ko uzdeva **Georgios Papanikolaou** (H-0407/10)

Temats: Eiropas Pētniecības padomes darbības novērtējums

Eiropas Pētniecības padomes darbība oficiāli tika uzsākta 2007. gada 27. februārī Berlīnē. Eiropas Pētniecības padomes galvenais mērķis ir finansēt progresīvu pētījumu programmas, un tās budžets, kas saistībā ar Septīto pamatprogrammu piešķirts līdz 2013. gadam, ir 7,5 miljardi euro. Šīs iniciatīvas galvenais mērķis ir veicināt jauninājumus un tādējādi arī jaunus produktus un pakalpojumus, lai saglabātu Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspēju pasaules līmenī.

Vai Komisija varētu atbildēt uz turpmākajiem jautājumiem: Ņemot vērā, ka Eiropas Pētniecības padome darbojas jau trīs gadus, kādus vērā ņemamus rezultātus šī padome ir sniegusi Eiropas konkurētspējas palielināšanas ziņā? Vai minētās padomes darbība ir ļāvusi sasniegt augstāku līmeni Eiropā izgudrojumu un jauninājumu jomā?

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle.* – Stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis ir nodrošināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Eiropas Pētniecības padomei (ECR) ir sava loma visu trīs mērķu īstenošanā. Ir acīmredzami, ka gudra izaugsme nozīmē uz zināšanām un inovācijām balstītas ekonomikas veidošanu. Lai to panāktu, mums ir jānostiprina ikviens inovāciju ķēdes posms, sākot no teorētiskās pētniecības līdz komerciālai izmantošanai.

Eiropas nākotnes labklājības atslēga ir tās ideju kvalitāte un spēja pārvērst tās tādos produktos, procesos un pakalpojumos, ko vēlēšies iegādāties cilvēki visā pasaulē.

Lai izveidotu inovāciju savienību, pirmais priekšnoteikums, kas jāizpilda, ir mūsu zināšanu bāzes nostiprināšana un izcilības sekmēšana, un tieši to jau patlaban dara ECR.

Ļoti īsā laikā ECR ir ieguvusi pasaules mēroga atzinību kā globāla līmeņa pētniecības finansēšanas aģentūra. Tas tika atzīts neatkarīgā apskatā, ko 2009. gada jūlijā veica sešu ievērojamu ekspertu grupa, un, lai arī pirmo projektu īstenošana sākās tikai 2008. gada otrajā pusgadā, daudziem no tiem jau patlaban ir ļoti daudzsoļīgi un lietderīgi rezultāti.

Piemēram, Londonas Imperiālās koledžas pētnieki ir publicējuši novatoriskus rezultātus par laboratorijās audzētu kauliem līdzīgu materiālu kvalitāti — tos ir iespējams implantēt īstajos kaulos, lai palīdzētu tos atjaunot. Viņi ir izveidojuši jaunu uzņēmumu, kas izstrādā bioloģiski aktīvus materiālus, kurus iespējams izmantot kā alternatīvu kaulu pārstādīšanai, ārstējot kaulu slimības un sarežģītus lūzumus.

Frankfurtes Universitātes pētnieku komanda ir publicējusi ievērojamus rezultātus, kas parāda, kā uzlabot asinsriti, bloķējot noteiktus ģenētiskus fragmentus. Šim pētījumam piemīt milzīgs potenciāls, izstrādājot jaunu paņēmienu infarkta ārstēšanā, un šie pētnieki jau ir iesnieguši pieteikumu, lai savu metodi patentētu.

Tādējādi projekti, kuru mērķis ir rast atbildes uz būtiskiem pētniecības jautājumiem, rada radikāli jaunas idejas, kas veicinās jaunas inovācijas, un tās ir nepieciešamas arī sabiedrības lielo problēmu risināšanai.

Pēdējais, bet ne mazsvarīgākais — ECR arī ir sekmīgi kļuvusi par etalonu, ar kuru var vērtēt valstu inovāciju sistēmu konkurētspēju. Vairākās valstīs, piemēram, Francijā, Polijā, Portugālē un Zviedrijā ECR ir palīdzējusi uzsākt valstu finansēšanas sistēmu reformēšanu. Izveidojot pasaules mēroga izcilības etalonus profesionālapskatē un finansētajā pētniecībā, ECR veicinās Eiropas progresīvās pētniecības statusu, popularitāti un pievilcību.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paldies, komisāres kundze, par atbildi. Pētniecība patiešām ir tieši saistīta ar inovācijām, un inovācijas ir izaugsmes priekšnoteikums. Saistībā ar to, ko jūs tikko sacījāt, es vēlos jums uzdot šādu jautājumu: ja atmiņa mani neviļ, jūs minējāt Londonu, Poliju, Zviedriju, bet no Eiropas dienvidu valstīm jūs minējāt tikai Portugāli.

Vai ir pieejama plašāka informācija, īpaši saistībā ar Eiropas dienviddaļas valstīm, par daudzsološām jaunām idejām un to, kā tiek izmantots Kopienas finansējums pētniecībai? Ņemot vērā, ka šīm valstīm ir ļoti slikti rādītāji, vai mēs lielāko uzmanību pievēršam izaugsmei? Protams, es šeit domāju Grieķiju, Spāniju un citas Eiropas dienvidu valstis.

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle.* – Diemžēl man nav konkrētas informācijas par dienvidu valstīm, kādu lūdza godātais deputāts. Tomēr es gribu teikt, ka Eiropas Pētniecības padome, izvērtējot pieteikumus, ņem vērā tikai un vienīgi izcilību. Tā neņem vērā, kura valsts, kurš pētniecības centrs tas ir — neviens no šiem aspektiem netiek ņemts vērā, atbildot un lemjot par to, kam tiem piešķirtas dotācijas. Tā vērtē tikai un vienīgi izcilību.

Tas, manuprāt, ir iemesls, kādēļ viņi ļoti ātri ir ieguvuši tik starptautiski plaši zināmu reputāciju, jo tiek atzīts, ka viņi savos lēmumos ņem vērā vienīgi izcilību. Tas mums ir jāiedrošina un jāattīsta. Tāpat Eiropas Pētniecības centram ir jāturpina sadarboties ar Eiropas uzņēmumiem.

Es gribu teikt, ka nākamgad Eiropas Pētniecības padome ieviesīs tādu finansēšanas iespēju kā „konceptijas apstiprinājums”, kuras mērķis ir novērst finansējuma trūkumu inovāciju procesa sākuma posmos, kad, piemēram, potenciālai saimnieciskās darbības koncepcijai ir vajadzīga pārbaude, veicot testēšanu vai izgatavojot prototipus, vai arī ir nepieciešams atrast piemērotu tirgu, vai noteikt aizsargājamas intelektuālā īpašuma tiesības. Pilnīgi noteikti ļoti svarīgi ir mudināt Eiropas Pētniecības padomi attīstīties un kalpot par šādu katalizatoru visā pasaulē.

Vienlaikus ir interesanti vērot, ka vairākas dalībvalstis, tostarp dienvidos, patlaban analizē Eiropas Pētniecības padomes koncepciju un domā, ka varbūt arī viņiem pašiem būtu jāapsver pētniecības padomes izveide savas valsts teritorijā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 35, ko uzdeva **Pat the Cope Gallagher** (H-0409/10)

Temats: MVU līdzdalība ES pētniecības programmās

Vai Komisija var izklāstīt, ko tā dara, lai palielinātu mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību ES pētniecības programmās?

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle.* – Komisija ir apņēmusies palielināt mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību ES pētniecības programmās un palīdzēt tiem visbeidzot ievest tirgū savu inovāciju rezultātus. Tā ir Komisijas prioritāte, un tāda tā paliks visā atlikušajā Komisijas pilnvaru laikā.

Pirmkārt, Komisija ir apņēmusi pilna padarīt programmas pēc iespējas pieejamākas maziem un vidējiem uzņēmumiem, maksimāli vienkāršojot procedūras un vienlaikus, protams, nodrošinot pareizu finanšu pārvaldību. Šajā sakarā jau ir sperti vairāki konkrēti soļi, piemēram, ir samazināta prasība nodrošināt revīzijas apliecinājumus, retāk tiek veiktas *ex-ante* finansiālo iespēju pārbaudes un aizsardzības pasākumi, ir vienkāršota projekta atskaišu sagatavošana. Bet ir vajadzīgi vēl citi pasākumi.

Komisija ir piedāvājusi apspriešanai paziņojumu par vienkāršošanu, kas formāli Parlamentam un Padomei tika iesniegts šā gada 29. aprīlī, un tajā tiek piedāvāti vairāki jauni īstermiņa un ilgtermiņa pasākumi, tostarp ir ierosināts ieviest vienreizējus maksājumus, lai segtu MVU īpašnieku, kas ir uzņēmuma vadītāji, personāla izmaksas.

Komisija šos pasākumus virzīs uz priekšu pēc iespējas ātrāk, un vajadzības gadījumā rosinās veikt izmaiņas tiesiskajā regulējumā.

Otrkārt, jaunākajā Septītajā pētniecības pamatprogrammā, kas tika publicēta šā gada 20. jūlijā, Komisija ir ieviesusi vairākus īpaši MVU domātus pasākumus, tostarp iezīmētus budžetus.

Tiek lēsts, ka MVU daļa budžetā pieaugs no tagadējiem 14,7 % līdz 15,7 % no sadarbības programmas, kas ir nedaudz vairāk par 15 % mērķi, kas noteikts pamatprogrammas tiesību aktos. Protams, joprojām pastāv pilnveidošanas iespējas, un Komisija turpinās rūpīgi vērot jauno pasākumu attīstību.

Treškārt, vēl viena iniciatīva, kas vienlīdz spēcīgi atbalsta arī MVU, ir *Eurostars* — kopā ar *Eureka* īstenota pētniecības un attīstības programma, kas aptver 26 dalībvalstis un sešas asociētās valstis. Tās mērķauditorija ir pētniecības un attīstības jomā strādājoši MVU tirgus prasībām atbilstošos projektos.

Ceturtkārt, Eiropas Uzņēmumu tīkls, kas tika izveidots 2008. gadā konkurētspējas un inovāciju programmā, sniedz pakalpojumus MVU, iedrošinot viņu līdzdalību FP7.

Konkrētāk runājot, šis tīkls kopā ar valstu kontaktpunktiem un pilnībā papildinot cits citu, palīdz MVU, sniedzot atbalstu, lai veicinātu informētību un spēju piedalīties FP7, palīdzot saistīt jaunus MVU un FP7 priekšlikumus un meklēt partnerus, īstenojot kopīgus MVU domātus pasākumus un konsultējot par aktuālu ar MVU saistītu tēmu iekļaušanu darba programmās.

Tiek lēsts, ka šo pasākumu un darbību rezultātā līdz FP7 īstenošanas beigām tiešu labumu no programmas būs guvuši aptuveni 20 000 mazo un vidējo uzņēmumu.

Visbeidzot tiek plānots, ka 2011. gadā darbību tiešsaistē sāks e-mācību platforma, kas ir izveidota īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tās mērķis ir atvieglot MVU piekļuvi pētniecības un attīstības projektiem un to rezultātu izmantošanu, nodrošinot bezmaksas mācības tiešsaistē, individuālām prasībām atbilstošu informāciju un forumu savstarpējai saziņai.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Paldies, komisāre, par šo visaptverošo atbildi. Neliela mēroga uzņēmējdarbība un mazi uzņēmumi ir Eiropas Savienības ekonomikas mugurkauls. Šā sektora atbalstam, kā jūs zināt, ir būtiski svarīga nozīme, lai Eiropas Savienība turpmāk uzlabotu savu situāciju ekonomikā.

„Eiropa 2020” pētniecību un uzņēmējdarbību ir izvirzījusi Eiropas ekonomikas stratēģijas priekšplānā.

Tomēr vai nav taisnība, ka ir īpaši svarīgi uzlabot MVU iesaistīšanās pakāpi Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai? Tādēļ es komisārei vēlos jautāt, ko vēl Eiropas Komisija var darīt, lai veicinātu šīs nozares spēju iegūt finansējumu ikgadējās Eiropas Savienības pētniecības programmās.

Brian Crowley (ALDE). – Ir trīs lietas, kam uzreiz ir jāpievērš uzmanība — 90 % jaunu produktu, kas radušies uz pētniecību vērstu programmu rezultātā, ir radīti mazos un vidējos uzņēmumos, tomēr viena no lielākajām problēmām, ar ko tie saskaras, ir saistīta ar visu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības jomu.

Vai ir kādi plāni, vai jūs saskaņojat sava direktorāta un citu direktorātu darbību, lai šo problēmu risinātu? Otrkārt, vai jūs īpaši pievēršaties jaunām jomām — kvantu fizikai un tehniskas uzglabāšanas datiem — kā jaunām iespējām pētniecības un attīstības finansēšanas jomā?

Seán Kelly (PPE). – Pirmkārt, es domāju, ka komisāre būtu varējusi atbildēt uz manu jautājumu, tomēr tā nav problēma, jo tas ar šo ir saistīts.

Tam laiks ir pienācis ātrāk, nekā gaidīts.

Mans jautājums ir šāds — kā jūs domājat, kurās jomās visātrāk parādīsies jūsu lieliskā darba un uzņēmības, ar kādu jūs veicat savus darba pienākumus, rezultāts, lai cilvēki redzētu, ka jūsu darbs nes ieguvumus un, protams, lai mēs pēc iespējas ātrāk varētu radīt darbvietas un ražotnes?

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle.* – (GA) Vispirms es vēlos sacīt *Gallagher* kungam, ka es esmu priecīga, ka viņš man deva iespēju manā pirmajā Parlamenta apmeklējumā jautājumu laikā atbildēt uz jautājumu savā dzimtajā valodā.

Var cerēt, ka Pētniecības izpildaģentūra, kurai 2009. gada jūnijā tika piešķirta autonomija, ievērojami uzlabos lēmumu pieņemšanas procesa ātrumu un efektivitāti, tādējādi uzlabojot tos pamatprogrammas pakalpojumus, kas ietilpst aģentūras atbildības jomā. Acīmredzami tas īpaši attiecas uz MVU darbības palielināšanas programmu.

Saskaņā ar 2011. gada sadarbības plāniem ir īstenota īpaša jauna politika, un šai politikai ir jānodrošina mazi un vidējie uzņēmumi un viņu pētniecības partneri līdzdarboties. Šīs politikas attīstība tiks rūpīgi pārraudzīta, un šie centieni tiks turpināti 2012. un 2013. gada plānos.

Ar citiem iespējamiem noteikumu un procedūru vienkāršošanas veidiem var iepazīties 30. aprīļa paziņojumā par vienkāršošanu — to es, protams, jau pirms brīža minēju. Dažus politikas pasākumus ir iespējams īstenot nekavējoties saskaņā ar esošo tiesisko un regulatīvo sistēmu, tā saucamo „Pētniecības dalībnieku portālu”; piemēram, sākot tā darbību, uzlabojot profesiju struktūru un laiku, lieluma dēļ restrukturizējot konsorcijs.

Komisija pati patlaban analizē otru politikas pasākumu kopumu, piemēram, varbūtējas izmaiņas Komisijas noteikumos, kas ļautu palielināt vidējās personāla izmaksas, izmantot vispārējus principus, nevis konkrētus noteikumus un pārskatīt noteikumus par augļotāju kontiem.

Godātajam deputātam *Crowley* kungam, protams, ir taisnība, kad viņš runā par to, ka liels skaits jaunu projektu plūst straumēm, un apgalvo, ka viena no daudzajām problēmām, ar ko saskaras MVU, ir intelektuālā īpašuma tiesību problēma.

Es vadu komisāru grupu inovāciju jautājumos, un viens no maniem kolēģiem, protams, ir komisārs *Barnier*, kurš ir īpaši nobažījies par visu šo jomu. Mēs esam ļoti cieši sadarbojušies — to, es ceru, jūs redzēsiet, kad oktobra sākumā tiks publicēta inovāciju politikas pamatiniciatīva —, lai censtos rast risinājumu daudzajām problēmām, ar kurām MVU un, jā, arī citi, saskaras tieši saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām.

Runājot par tehniskas uzglabāšanas datiem, protams, kā jau jūs teicāt, šajā jomā ir daudzas izmantojamas iespējas, un patiešām ir daudzi privāti uzņēmumi, kas uzskata, ka šī joma viņiem paver iespējas spēt šīs iespējas izmantot. Mēs vēlētos, lai pēc inovāciju politikas pamatiniciatīvas publicēšanas mēs būtu liecinieki nopietnam Komisijas mēģinājumam ierosināt drosmīgus un bezbailīgus priekšlikumus, kurus, kā mēs zinām, protams, pēc tam būs jāapspriež, bet kuri aci pret aci stātos pretī šiem jautājumiem, problēmām un barjerām un ķertos pie to risināšanas.

Es ceru, ka tie uzņēmumi, kuri ir ieinteresēti šāda veida jautājumos, redzēs, ka Komisija ir gatava reaģēt labvēlīgi, un mums ir nepieciešams viņu atbalsts.

Kelly kungs pieminēja ātrus rezultātus un to sasniegšanas laiku. Jāteic, ka ātri rezultāti laika ziņā izrietēs no inovāciju pamatiniciatīvas. Manuprāt, jūs redzēsiet, ka tajā ir risināti jautājumi, kas ir saistīti ar standartiem, noteikumiem, intelektuālo īpašumu un patentiem. Manuprāt, pēc tam, kad būs faktiski publicēta pamatiniciatīvu politika, jūs redzēsiet, ka mēs esam pievērsušies visiem šiem jautājumiem, tostarp riska kapitāla problēmai, kas daudziem maziem uzņēmumiem patlaban ir ļoti sarežģīts jautājums, ka mēs esam apspriedušies ar pētniecības centriem, universitātēm, valsts un privātiem uzņēmumiem un Eiropas Parlamenta deputātiem par to, kam šajā pamatiniciatīvā būtu jābūt.

Tomēr politikas ierosināšana neatrisina problēmas. Pēc tam mums tā ir jāpārtrauga, mums tā ir jāatbalsta, mums ir jānodrošina, lai tie, kuri šo politiku izmanto, ir gatavi ar mums sadarboties, un to vidū, protams, ir arī Eiropas Parlamenta deputāti.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 42, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0400/10)

Temats: Donavas stratēģija un Eiropas reģioni

Kāda loma Donavas stratēģijā paredzēta Bavārijas un Austrijas sadarbībai ar Čehijas Republiku, un kāda ir situācija attiecībā uz kultūras un tūrisma politikas dimensiju, Eiropas Savienībai atbalstot attiecīgos Eiropas reģionus?

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Paldies par šo jautājumu. Bavārijas, Austrijas un Čehijas sadarbības perspektīvas patiešām ir lieliska izdevība turpināt attīstīt šo reģionu, kurā pavisam kopā dzīvo 5 miljoni cilvēku. Kultūras un tūrisma politikas dimensijām var būt ievērojama nozīme šā eiroreģiona attīstībā. Šim reģionam ir īpaša loma arī Donavas stratēģijā; konsultēšanās ar šo reģionu notika jau stratēģijas sagatavošanas gaitā. Īpaši liela uzmanība ir pievērsta tūrismam šajā reģionā. Tāpat ir saņemti interesanti priekšlikumi kultūras sadarbības jomā, piemēram, saistībā ar kultūru dialogu.

Runājot par šiem reģioniem sniegto palīdzību, Čehijas Republika, Austrija un Bavārija reģionā īsteno dažādas sadarbības programmas, kurām pašreizējā periodā subsīdijās ir piešķirti gandrīz 430 miljoni eiro. Tā ir ievērojama summa, un tagad pašu reģionu ziņā ir to likt lietā pēc iespējas lietderīgāk. Priekšlikums tuvākajā laikā izveidot Eiropas teritoriālās sadarbības grupu, manuprāt, ir labs veids, kā paplašināt šo pārrobežu sadarbību.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Liels paldies komisāram par ļoti labo atbildi. Šajā laikā ir noticis vēl kas jauns, proti, 2015. gadā Pilzene būs Eiropas kultūras galvaspilsēta. Es tikai

gribētu jautāt, vai ir iespējams kaut kā īpaši stiprināt šā eiroreģiona kultūras dimensiju, un vai jūs uzskatāt, ka šādi darbibai eiroreģions ir īstā platforma.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Godātais deputāta kungs! Pavisam noteikti. Es esmu simtprocentīgi pārliecināts, ka sadarbībai kultūras jomā ir īpaši nepieciešama pārrobežu reģionālā sadarbība, jo kultūras pasaule nepazīst reģionu administratīvās robežas. Tāpēc būtu ļoti apsveicami, ja tā kļūtu par vienu no reģionālās sadarbības prioritātēm Donavas–Vltavas eiroreģionā. Pilzenes kļūšana par Eiropas kultūras galvaspilsētu ir papildu stimuls, ko var uzskatīt tikai un vienīgi par pozitīvu faktu.

Jautājums Nr. 43, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0412/10)

Temats: Īrijas valdības pieteikums plūdos cietušo atbalsta saņemšanai

Kāds statuss ir pieteikumam par plūdos cietušajiem paredzēta atbalsta saņemšanu no Eiropas Solidaritātes fonda, ko 2010. gada janvārī Īrijas valdība iesniedza Komisijai?

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Godātais deputāta kungs! Es ar prieku varu jums paziņot, ka pirms pāris dienām Komisija pieņēma labvēlīgu atzinumu saistībā ar ierosinājumu sniegt nedaudz vairāk par 13 miljonu eiro lielu finansiālu palīdzību — es saku „ierosinājumu”, jo, kā jūs zināt, tagad tam ir jāsaņem ne vien Parlamenta, bet arī Padomes apstiprinājums.

Ja drīkstu, es ļoti īsi atgādināšu notikušo. Par pirmajiem postījumiem tika ziņots, un tie notika 2009. gada 19. novembrī. Pieteikums tika saņemts termiņa pēdējā datumā, 2010. gada 27. janvārī, citiem vārdiem sakot, tieši pirms desmit nedēļu termiņa beigām. Pēc tam bija jāveic dažāda veida izpēte. Tādēļ 24. martā Komisija Īrijas iestādēm nosūtīja pieprasījumu, uz kuru savlaicīgi 15. jūnijā tika saņemta atbilde. Problēma slēpās faktā, ka kopējie postījumi nerasniedza valstiska mēroga katastrofas sliekšni. Tādēļ bija jāizpēta, vai šos postījumus ir iespējams klasificēt kā reģionālu katastrofu. Tam bija nepieciešama plašāki pētījumi un novērtējumi, kas tagad ir pabeigti.

Kā jau es teicu, šajā jautājumā mēs esam nonākuši pie labvēlīga iznākuma. 14. septembrī mēs paspējam šo priekšlikumu iesniegt, un saskaņā ar to, ja Parlaments un Padome apstiprinās, Eiropas Savienība piešķirs nedaudz vairāk par 13 miljoniem eiro to izmaksu segšanai, ko šīs katastrofas sekas radīja valsts sektoram.

Brian Crowley (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos pateikties komisāram par atbildi. Manuprāt, viena no lielākajām problēmām, ar ko mēs patlaban saskaramies, ir tāda, ka postījumi ir radījuši ilgstošas izmaksas, jo drīz pēc novembra plūdiem, par kuriem tika runāts un kas tika apspriesti, sekoja vēl vesela plūdu virkne. Manā dzimtajā pilsētā Bendonā, kurā ir 5000 iedzīvotāju, joprojām ir 19 uzņēmumi, kuriem nav izdevies atsākt darbu plūdu radīto sarežģījumu un to rezultātā ciesto zaudējumu dēļ. Tādēļ varbūt papildus tūlītējam finansējumam mums būtu jādomā arī par ilgtermiņa apsaimniekošanas plāniem.

Seán Kelly (PPE). – Paldies, komisāra kungs, par jūsu atbildi un arī par finansējumu, kuru jūs piešķirāt, neskatoties uz to, ka mēs nebijām sasnieguši valstiska mēroga katastrofas sliekšni.

Vai šā iemesla dēļ jūs varētu apsvērt iespēju pārskatīt valstiska mēroga katastrofas sliekšņa kritērijus, jo, nosakot visām valstīm vienādus kritērijus, maza valsts, atkarībā no katastrofas, acīmredzami ļoti atšķirsies no lielākas valsts.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Es tikai vēlos pateikties komisāram, viņa priekšgājējam un viņa ierēdņiem, kuri ļoti cieši sadarbojās ar Īrijas ierēdņiem gan Briselē, gan Dublinā,

un īpaša pateicība pienākas tās finanšu ministram, kurš, kā jūs teicāt, deva savu piekrišanu gandrīz vai pēdējā mirklī.

Lai arī šī summa ir maza, mēs to ļoti novērtējam — trīsdesmit miljoni, kurus mēs varējām arī nesaņemt. Bet es arī domāju, ka jūs varētu izteikt saviem kolēģiem priekšlikumu, ka mums varbūt būtu šis sliekšnis jāmaina, jo sliekšnis Īrijai ir gandrīz viens miljards, un, protams, mēs bijām ļoti tālu no tā.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Paldies, kungi, par jūsu atzinīgajiem vārdiem, kurus es ar vislielāko prieku nodošu saviem kolēģiem, kas ir ļoti daudz strādājuši, risinot šo jautājumu. Solidaritātes fonda noteikumi paredz, ka sliekšņa vērtība ir 0,6 % no nacionālā kopienākuma, kas Īrijas gadījumā patlaban būtu 935 miljoni eiro. Vēl ir arī paredzēts segums 3,5 miljardu lieliem zaudējumiem, kas konkrēti attiecas uz četrām no piecām lielākajām dalībvalstīm, jo pretējā gadījumā tām tiktu segti tikai pilnīgi cita mēroga zaudējumi. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ 2005. gadā Komisija ierosināja pielāgot šādus divus Solidaritātes fonda aspektus. Pirmais paredzēja sliekšņa vērtību vai vērtības padarīt vienotākas, tādējādi tiktu pazemināts valsts sliekšnis un apvienotas divas kategorijas — valstiska mēroga un reģionālas katastrofas. Es negribu slēpt faktu, ka zaudējumu atlīdzināšanas pieteikumu skaits ir vidēji divas reizes lielāks nekā faktiskais dotāciju apjoms, ko mēs spējam piešķirt — un nevis finansiālu iemeslu dēļ, bet tādēļ, ka novērtējums neļauj Eiropas Savienībai piedalīties radīto izmaksu refinansēšanā. Tādēļ mūsu mērķis bija vienkāršot procesu, un tam būtu arī jānorit ātrāk.

Kā jūs redzat, piemēram, tostarp šajā gadījumā ar Īriju, tas var prasīt astoņus, deviņus vai desmit mēnešus. Šajā konkrētajā gadījumā, iespējams, būs vajadzīgas vēl pāris nedēļas, lai summu faktiski izmaksātu, tādējādi līdz tam brīdim būs pagājis vesels gads. Tas daļēji ir saistīts ar faktu, ka Solidaritātes fonds ir ārpusbudžeta fonds.

Otrs mūsu mērķis bija paplašināt katastrofas kritērijus. Patlaban no Solidaritātes fonda tiek segti tikai dabas katastrofu radīti zaudējumi. Ideja ir tos paplašināt, lai aptvertu arī tehnoloģiju izraisītas katastrofas.

Šos dažādos priekšlikumus Padome 2005. gadā noraidīja. Lielā katastrofu skaita dēļ, kas diemžēl ir notikušas, es patlaban esmu uzsācis jaunas iniciatīvas īstenošanu. Mans dienests gatavo koriģētu priekšlikumu, kurā ir ņemta vērā arī pēdējo piecu gadu pieredze. Es ceru, ka vairākas valstis, kas pēdējos mēnešos ir saņēmušas atbalstu no šā Eiropas solidaritātes instrumenta, tagad palīdzēs ar grozījumiem, un tādējādi mēs nākotnē iegūsim plašāku, bet pats galvenais — ātrāk reaģējošu Eiropas Solidaritātes fondu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 44, ko iesniedza **Richard Howitt** (H-0445/10)

Temats: Naudas līdzekļu trūkums tām vietējām grupām, kas ir atkarīgas no ES reģionālā finansējuma

Lielbritānijas valdības lēmums likvidēt AK reģionālās attīstības aģentūras (*Regional Development Agency* — RDA) nozīmē to, ka ERAF, Eiropas Sociālā fonda un lauku attīstības programmu finansējums, kuru manā Austrumanglijas apgabalā agrāk sniedza Austrumanglijas Attīstības aģentūra, tagad Apvienotajā Karalistē būs jāsniedz kādā citā veidā.

Tā kā jebkuras izmaiņas ES programmu pārvaldības un kontroles sistēmā ir jāapstiprina Komisijai — vai Komisija var pateikt, kādas apspriedes jau ir notikušas ar AK valdību par šo jautājumu, un apstiprināt, vai ES maksājumi var tikt apturēti līdz brīdim, kad Komisija

atļauj jebkādas izmaiņas pārvaldības un kontroles sistēmā? Kādus pagaidu pasākumus varētu noteikt, lai nodrošinātu, ka vietējie iedzīvotāji un sabiedrības grupas, kas saņem šo Eiropas finansējumu manā apgabalā un citos AK reģionos, necietīs no naudas līdzekļu deficīta, kurš izriet no AK valdības lēmuma likvidēt RDA?

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Jaunā Lielbritānijas valdība ir apņēmusies īstenot tādu ekonomikas modeli, kas mērķtiecīgi pievēršas vietējam līmenim. Vēl nav skaidrs, kādas izskatīsies jaunās struktūras. Tādēļ es pagaidām vēl nevaru sniegt jums konkrētas atbildes. Skatīsimies, kā tiks izveidotas jaunās struktūras — vadošās iestādes — un vajadzības gadījumā atbilstošās programmas nāksies attiecīgi pielāgot. Mani patiešām māj zināmas bažas, bet es ceru, ka tas neizraisīs pārāk lielus kavējumus projektu īstenošanā.

Richard Howitt (S&D). – Kā vienmēr, paldies, priekšsēdētāja kungs, par jūsu patieso objektivitāti un demokrātiskā procesa atbalstīšanu. Es runāšu īsi un arī ievērošu laika limitu.

Komisāra kungs, savā jautājumā es vēlējos uzzināt, kādas sarunas jau ir notikušas starp Komisiju un Apvienotās Karalistes valdību par viņu jaunajiem plāniem. Tas ir jautājums par faktu. Vai vispār ir notikušas kādas sarunas un, ja tā, tad par ko? Es domāju, ka man ir tiesības jums šādu jautājumu uzdot.

Vai jūs šodien šajā plenārsēžu zālē apstiprināsiet, ka struktūrfondu noteikumu prasības — gan papildinātības, gan partnerības prasības — ir būtiski svarīgas un ka jūs ne mirkli nešauboties pieprasīsiet to ievērošanu ikvienā jaunā struktūrā?

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Atbilde ir ļoti vienkārša — līdz šim šo jautājumu mēs neesam apsprieduši. Līdzfinansēšanas ideja — ja tas ir tas, ko jūs domājat — ir jāīsteno arī turpmāk.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem laika trūkuma dēļ nav atbildēts, tiks sniegtas rakstiskas atbildes. (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks ir beidzies.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 20.30 un atsākta plkst. 21:00)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Eiropas stratēģija kalnu apgabalu, salu un mazapdzīvotu apvidu ekonomiskās un sociālās attīstības veicināšanai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par Eiropas stratēģiju kalnu apgabalu, salu un mazapdzīvotu apvidu ekonomiskās un sociālās attīstības veicināšanai.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, gandrīz varētu domāt, ka Eiropa ir kalnaina sala. Tomēr esmu gandarīts, ka Eiropas Parlaments pašlaik pauž bažas par tādu reģionu ekonomikas un sociālo attīstību, kuriem ir īpašas vajadzības, par īpašām teritorijām, piemēram, kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem.

Lisabonas līgums pastiprina teritoriālās kohēzijas nozīmi. 174. pantā tā ir noteikta kā viens no Eiropas Savienības mērķiem. Tādēļ Komisija iesniedza Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju, lai uzsāktu visaptverošu debašu procesu. Viens no šīs apspriešanas galvenajiem

secinājumiem bija tas, ka nav obligāti vajadzīgi jauni un papildu finanšu resursi, bet gan jāuzsver integrētu teritoriālās attīstības koncepciju nozīmi un vairāk uzmanības jāpievērš dažādu reģionu stiprajām pusēm.

Manuprāt, kāda reģiona raksturīgās īpatnības var būt tā stiprā puse. Tāpēc šādas reģionālas īpatnības — lai tas būtu salas statuss, tas, ka šī teritorija ir kalnu apgabals vai ka tas ir mazapdzīvots apvidus — automātiski nerada problēmas vai neprasa lielāku palīdzību, īpaši tādēļ, ka šie apvidi nekādā ziņā nav viendabīgi. Līdz ar to, lai gan šie reģioni varētu šķist līdzīgi, tiem nevar piemērot vienādus risinājumus.

Komisija uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt šo reģionu harmonisku kopēju izaugsmi. Tādēļ mani māc bažas par to, ka mēs īstenojam mūsu kopīgo stratēģiju „Eiropa 2020” visos reģionos, nevis piemērojam dažādas stratēģijas dažādi strukturētiem reģioniem, un tas var apdraudēt mūsu kopīgos pūliņus, nevis tos atbalstīt. Tādēļ mēs uzskatām, ka nav vajadzīga atsevišķa politika par reģioniem ar īpašiem apstākļiem; gluži pretēji, mums jānostiprina mūsu politikas integrētā pieeja kopā ar citām politikas jomām, un reģioniem ir vairāk jācenšas izveidot tādas programmas, kuras ir pielāgotas to konkrētajām vajadzībām. Mums ir jāstiprina tas, kā teritoriālā dimensija tiek izstrādāta un īstenota visās politikas jomās.

Tas nozīmē četras prioritāras darbības jomas. Pirmkārt, reģionālā politika ir jātuvina iedzīvotājiem un reģioniem. Lai sasniegtu četrus teritoriālās kohēzijas mērķus, mums ir jāstiprina politikas jomu konsekvence dažādos līmeņos. Tas arī nozīmē to, ka nopietni jāuztver vairāku līmeņu pārvaldības pieeja un jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās puses, kad mēs izstrādājam un īstenojam savas politikas jomas. Tomēr tas arī nozīmē, ka intensīvāk jāizmanto sadarbības iespējas, ko piedāvā starpreģionālās, daudzreģionu un starpvalstu partnerības, lai lielāku uzmanību pievērstu kopīgām problēmām noteiktās teritorijās, piemēram, tādos reģionos kā Alpi vai Pireneji.

Otrkārt, mums ir labāk jākoordinē reģionu politika. Teritoriālā kohēzija arī nozīmē lielākas uzmanības pievēršanu tam, cik savstarpēji papildinoša un saskaņota ir reģionālā un nozaru politika. Mums jābūt skaidram, kā katra politika ietekmēs šos reģionus. Tādēļ Komisija ir izveidojusi Starpdienestu grupu teritoriālās kohēzijas jautājumu risināšanai, kurā piedalās dažādu ģenerāldirektoriātu pārstāvji. Tās galvenais uzdevums ir analizēt atsevišķas nozaru politikas jomas un to ietekmi uz reģioniem un jo sevišķi uz tiem reģioniem, kuri saskaras ar īpašām ģeogrāfiskām problēmām.

Treškārt, mums ir vajadzīga teritoriālā sadarbība, lai nostiprinātu Eiropas integrāciju. Sadarbība ir īpaši svarīga reģioniem ar specifiskām ģeogrāfiskām problēmām. Tas ir jautājums par pārrobežu risinājumu atrašanu kopīgām problēmām, vai tās būtu makroreģionālas stratēģijas, piemēram, Baltijas jūras stratēģija, starpreģionāli tīkli, vai labas prakses apmaiņa.

Visbeidzot, mums ir arī labāk jāizmanto reģionu zināšanas. Ja mēs vēlamies izveidot mērķtiecīgu reģionālās attīstības politiku, kuras pamatā ir subsidiaritātes princips, tādējādi atbalstot stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, mums ir vairāk jāzina par reģionu situāciju un politisko pasākumu ietekmi. Mums ir vajadzīga vēl labāka uzraudzības sistēma, kura arī labāk spēj apstrādāt esošos datus, un mums ir vajadzīgi mērķtiecīgi rādītāji, lai nodrošinātu mūsu politikas pareizību. To var izdarīt kopīgi ar reģioniem, ar reģionu uzņēmumiem un iedzīvotājiem.

Godājamie deputāti, mums ir vajadzīga spēcīga reģionālā politika visiem reģioniem, kurā ņemtas vērā katra reģiona atšķirīgās vajadzības un iezīmes. Es priecājos, ka drīz varēšu debatēt ar Eiropas Parlamentu par reģionālās politikas nākotni, tostarp šīm īpašajām teritorijām, pamatojoties uz Piekto kohēzijas ziņojumu.

Jan Olbrycht, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Mēs šodien sākam diskutēt par reģioniem, kuriem ir ļoti īpašas un konkrētas iezīmes. Tie ir reģioni, kuros daudzas darbības paredz papildu izmaksas. Salām, kā arī kalnu apgabaliem ir papildu izmaksas, ko nosaka ģeogrāfiski faktori. Šodienas diskusija ir arī būtiska kādā citā ziņā, kas ir ļoti svarīga turpmākajiem pasākumiem, par kuriem runāja Komisija. Es runāju par to, ka šodienas debātes atklāj diskusijas par kohēzijas politiku pēc 2013. gada.

Rezolūcija, par kuru šodien runājam, tik daudz neattiecas uz gribas izpausmi atbalstīt konkrētas teritorijas — tas ir ietverts līgumā —, bet gan ir saistīta ar ļoti konkrētiem pasākumiem, un tajā ir uzdoti konkrēti jautājumi par to, kā organizēt kohēzijas politiku pēc 2013. gada. Lūdzu, ņemiet vērā, ka šajā rezolūcijā uzmanība galvenokārt ir pievērsta reģionālās politikas integrācijai ar citām politikas jomām. Tajā apskatīts jautājums par kohēzijas politikas un iekšzemes kopprodukta izmantošanas rādītājiem un pamatojumu. Tajā teikts, ka jāizmanto arī citas politikas jomas, lai atbalstītu šos reģionus, tostarp — mēs šeit par to nerunājam, taču mums to vajadzētu paturēt prātā — lauksaimniecības politiku. Tajā tiek runāts par teritoriālu sadarbību un Eiropas Teritoriālās sadarbības grupas labāku izmantošanu, pie kuras mēs strādājam iepriekšējā finanšu shēmā. Citiem vārdiem sakot, mēs esam nopietnu diskusiju pirmajā posmā par kohēzijas politikas nākotni. Mēs sākam šīs diskusijas ar konkrētiem reģioniem, taču tas ir sākums, kurš rāda, ka kohēzijas politika ir viena no Eiropas Savienības politikas galvenajām jomām, un tādai tai jāpaliek.

Georgios Stavrakakis, *S&D grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos pateikties komisāram par to, ka esat šeit.

Visi kalnu apgabali un salas ir teritorijas, kurās ārkārtīgi svarīga ir koordinācija — gan politikas plānošanas līmenī, gan programmu īstenošanas līmenī. Tās ir teritorijas, kurās ir vajadzīgas dažādas politikas jomas, piemēram, lauku, reģionālā, transporta, vides, zivsaimniecības un nodarbinātības politika, lai atrisinātu daudzšķautņainu problēmu kombinācijas.

Eiropas Savienība šīm teritorijām saskaņā ar dažādām politikas jomām ir izstrādājusi dažādus pasākumus. Manuprāt, trūkst koordinācijas. Piemēram, tādā valstī kā Grieķijā, kurā liela daļa sauszemes ir kalnaina un kurā ir vairāk par 200 neapdzīvotu salu, ir viegli redzēt, ka sociālo un ekonomisko kohēziju nevar uzlabot, ja vien visos līmeņos netiek nodrošināta kohēzija.

Tādējādi Eiropas Savienībai būs divkāršs labums: no vienas puses, mēs izvairīsimies no līdzīgu pasākumu finansēšanas saskaņā ar dažādām programmām, un, no otras puses, veicināsim izaugsmi, palielinot labumu iedzīvotājiem, lai kur tie dzīvotu.

Tam, ka kalnu apgabaliem un salām Eiropas Savienībā ir vajadzīga integrēta politikas plānošanas un īstenošanas pieeja, jābūt apgalvojumam par acīmredzamo, nevis vēlmei.

Riikka Manner, *ALDE grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mēs šajā rezolūcijā esam panākuši izcilu kompromisu, tādēļ es pateicos visiem saviem kolēģiem deputātiem, kuri piedalījās tās izstrādē.

Vienai no mūsu galvenajām prioritātēm ir jābūt situācijas normalizēšanai jomās, kuras skārusi finanšu krīze, un tas attiecas arī uz reģionālo politiku. Šīs teritorijas patiešām ir ziemeļu apgabali, mazapdzīvoti apvidi, kalnu un pierobežu apgabali un salas. Šī rezolūcija būs kā ļoti stingrs Parlamenta lūgums Komisijai turpmākajās finanšu shēmās un nākamajā plānošanas periodā arī pievērst īpašu uzmanību teritorijām, kurās cieš no pastāvīgiem nelabvēlīgiem dabas apstākļiem.

Šajā gaidāmajā kohēzijas politikā atbalsts mazapdzīvotiem apvidiem būs ļoti svarīgs, ja to paredzēs turpināt kā pienācīgi visaptverošu politiku. Es arī vēlētos atgādināt kolēģiem deputātiem, kuri atbalstīja šīs rezolūcijas, ka viņiem ir jānodrošina, lai šis mērķis tiktu īstenots arī praktiski — nevis vienkārši balsojot par šo rezolūciju, bet arī nodrošinot, lai turpmākajās finanšu shēmās šīm īpašajām teritorijām tiktu faktiski paredzēts finansējums.

Man ir prieks, ka šajā dokumentā ir uzsvērtā šo reģionu piedāvātā potenciāla izmantošanas nozīme. Ir svarīgi, lai mēs arī paskatītos uz ļoti vērtīgajiem resursiem, kas atrodami šajās teritorijās, nevis tikai ņemtu vērā to problēmas. Tikai izmantojot šo teritoriju patieso potenciālu, mēs varam panākt reālu progresu to attīstībā. Šī īpašajām teritorijām būtiski ir to tradicionālie iztikas avoti, enerģētika un stratēģijā „Eiropa 2020” uzsvērtās jomas, piemēram, pētniecība un attīstība.

Es ar interesi gaidu Komisijas Piekto kohēzijas ziņojumu. Būs intriģējoši redzēt, kā Komisija faktiski ņems vērā stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un kā īpašie prasmju kopumi šajās īpašajās teritorijās tiks izmantoti visā Eiropā.

François Alfonsi, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ir patiešām būtiski sagatavot Eiropas ekonomikas un sociālās attīstības stratēģiju kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem.

Lisabonas līguma 174. pantā beidzot ir iemiesota Eiropas Savienības izpratne par šīm teritorijām, kurās ir pastāvīgi nelabvēlīgi apstākļi, kas tām jāpārvar. Tādēļ no šī brīža Komisijai ir jāierosina konkrētas stratēģijas, kas ir piemērotas, lai garantētu šo teritoriju iedzīvotāju vienlīdzību ar citiem Eiropas iedzīvotājiem, lai viņi tiktu faktiski kompensēti par nelabvēlīgajiem apstākļiem, kuri viņiem jāpacieš ikdienas dzīvē, kā arī veicot saimniecisko darbību.

Šajā saistībā nepietiek tikai ar iekšzemes kopproduktu uz vienu iedzīvotāju, kam struktūrfondos vienmēr tiek piešķirts prioritāra kritērija statuss. Šie apgabali cieš no iedzīvotāju skaita samazināšanās, un šī zaudējuma dēļ atlikušie iedzīvotāji var pat sasniegt vēl augstāku IKP uz vienu iedzīvotāju. Tādēļ attiecībā uz šīm teritorijām mums ir jāpiemēro kompleksāka pieeja, un mūsu grupa vēlas uzstāt uz šo aspektu.

Komisār, Lisabonas līguma 174. pantā tiek atzīts šo teritoriju īpašais raksturs. Tādēļ mums ir jāievieš konkrēti pasākumi, lai risinātu un novērstu konkrētas problēmas. Šiem pasākumiem ir jāatbilst struktūrfondiem, īpaši tad, ja problēmas ir sevišķi smagas, piemēram, globālās sasilšanas ietekme uz salām un kalniem, piemēram, energoapgāde, pieejamība, transporta problēmas un tā tālāk.

Mēs arī aicinām Komisiju nākamajā finanšu plānā, kas attieksies uz 2014.–2020. gada plānošanas periodu, paredzēt šīm teritorijām īpašus līdzekļus. Mēs arī vēlamies redzēt turpmākus pasākumus tādiem instrumentiem kā Eiropas teritoriālās sadarbības grupas un vēlamies, lai tos piemērotu plašāk, prasot likvidēt radušos pārrobežu sadarbības šķēršļus.

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ir pagājuši vairāk nekā divi gadi, kopš mēs Eiropas Parlamentā debatējam par mazāk attīstītiem, attālākiem reģioniem. Pārlasot savu toreizējo runu, man jāatzīst, ka tā joprojām ir tikpat aktuāla un ka es tajā nemainītu nevienu vārdu. Diemžēl Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas vārdā jāatzīst, ka mēs neatbalstām kopīgās rezolūcijas projektu, un tam ir četri iemesli.

Pirmkārt, mēs esam pret valsts iestāžu veiktu sociālo inženieriju un pārmērīgu iejaukšanos. Mums jāsaprot, ka dažas salu, kalnu vai mazapdzīvotu apvidu problēmas nevar atrisināt. Tās ir konkrētas problēmas, kas saistītas ar to ģeogrāfiskajām un strukturālajām īpatnībām, kuras mēs nevaram mainīt.

Otrkārt, mēs nepiekrītam idejai, ka visas salas, kalni vai mazapdzīvoti apvidi veido viendabīgu grupu ar kopējām iezīmēm. Kas Francijas kalnu centram Šamoni ir kopīgs ar Grieķijas Lefkadas salu vai Somijas reģionu aiz arktiskā loka Rovaniemi apgabalā?

Treškārt, mēs priekšlikumā un pašreizējās debatēs esam pilnīgi atstājuši novārtā pierobežas apgabalus. Protams, man šeit nevienam nav jāatgādina, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 174. pantu kohēzijas politikā īpaša uzmanība jāpievērš lauku apgabaliem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuri ir būtiski vai pastāvīgi mazāk attīstīti ģeogrāfisku vai demogrāfisku apstākļu dēļ. Lai gan sala vienmēr būs sala un kalns vienmēr būs kalns, var likvidēt robežas, vismaz administratīvās. Tādēļ svarīgi būtu vairāk uzsvērt pierobežu reģionus.

Ceturtkārt, mēs uzskatām, ka ir pārāgri debatēt par konkrētiem jauniem likumdošanas pasākumiem, reģionālās attīstības programmām un finanšu resursiem šiem apvidiem. Ir skaidrs, ka ir pastiprinājušās debātes par Eiropas līdzekļiem un to izlietojumu pēc 2013. gada. Ir skaidrs, ka atsevišķas valstis, reģioni un teritorijas šajās debatēs mēģina pievērst uzmanību savām problēmām un vajadzībām, kuras tās vēlētos finansēt ar Eiropas resursiem. Neapšaubāmi, ka mazāk attīstīti reģioni ir pelnījuši atšķirīgus nosacījumus attiecībā uz līdzfinansējumu, noteikumiem par valsts atbalstu un iekšējā tirgus regulēšanu, piemērojot muitas noteikumus. Arī tas būtu jāņem vērā Eiropas sistēmā, ļaujot saglabāt šo reģionu īpatnības un vienlaikus mazinot to ierobežojošos apstākļus.

Tomēr tas ir jautājums par to, cik efektīvas šajā gadījumā ir komplicētās Eiropas programmas. Eiropas struktūrpolitikas pamatā drīzāk vajadzētu būt idejai, ka finanšu resursi galvenokārt jāpiešķir nabadzīgākajiem reģioniem, kur tie visvairāk vajadzīgi. Tas būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai attiecīgā teritorija ir sala, kalns vai mazapdzīvots apvidus.

Joāo Ferreira, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kā mēs zinām, dažu cēlu principu iekļaušana līgumos un Eiropas Savienības dažādajos tiesību aktos nav garantija, ka tie faktiski tiks īstenoti praksē. Patiesībā teritoriālā kohēzija, tāpat kā ekonomiskā un sociālā kohēzija, tam ir ļoti spilgts piemērs. Šiem mērķiem vairāk par rezolūcijām un stratēģijām trūkst vispārējas politiskas un makroekonomiskas sistēmas, kā arī konkrētu pasākumu, lai tos veicinātu un īstenotu.

Diemžēl politika, ko īsteno Eiropas Savienība, ir radījusi nevis kohēziju, bet gan lielu asimetriju: ekonomisku, sociālu un arī teritoriālu asimetriju. Pastāv ļoti reāls risks, ka šī asimetrija turpmāk kļūs vēl lielāka, ko radīs tādu instrumentu kā Stabilitātes un izaugsmes pakts vēl stingrāka īstenošana un tā noteiktie nopietnie ierobežojumi. Tas ir ļoti reāls risks, ņemot vērā nepietiekamo Eiropas Savienības budžetu, kas ir daudz mazāks nekā vajadzīgs,

lai praktiski ieviestu teritoriālo kohēziju, kā arī ekonomikas un sociālo kohēziju. Vēl jo vairāk, šie līdzekļi bieži vien arī tiek sadalīti negodīgi.

Lai gan kalnu apgabali, salas un mazapdzīvoti apvidi atšķiras viens no otra katrs savā īpašā veidā, tie visi cīnās ar daudzām ilgstošām grūtībām un problēmām, kas tiem ir kopīgas. Es atkārtāju, dažas kopējās politikas jomas šīs problēmas ir padziļinājušas, nevis atrisinājušas vai mazinājušas. Tas attiecas arī uz kopējo lauksaimniecības politiku un tās turpmākajām reformām, kuru ārkārtīgi negatīvās sekas ir jārisina un jālabo. Šo reģionu un to ražošanas sistēmu sociāli ekonomiskās struktūras īpatnības padara tos neaizsargātus pret tirgus regulējuma mazināšanu, ko īsteno Eiropas Savienība.

Mēs esam iesnieguši virkni priekšlikumu, lai šajos reģionos labotu šo situāciju un veicinātu ekonomikas un sociālo attīstību. Mums ir jāpalīdz mobilizēt to iekšējo attīstības potenciālu, atbalstot vietējo ražošanu, stimulējot vietējos un reģionālos tirgus, kā arī stimulējot un palielinot valsts un privātos ieguldījumus ražošanā, lai saglabātu nodarbinātības līmeni un izveidotu vairāk darbavietu ar pienācīgām tiesībām un taisnīgu atalgojumu.

Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka daži no šiem reģioniem, piemēram, salu reģioni ar savu produkciju un tirgiem bieži papilda cits citu. Mums jāmācās pienācīgi izmantot šādu papildināmību un tā jāuzlabo. Mums arī jāatzīst šo teritoriju papildu grūtības, kas tām rodas attiecībā uz piekļuvi Eiropas Savienības programmām un finansējumam tādās jomās kā pētniecība un attīstība. Lai uzlabotu šo reģionu piekļuves iespējas, mums tiem jāpiemēro pozitīva diskriminācija.

Būtisks ir arī kāds šodien šeit apspriests temats — dabas un cilvēku radītu katastrofu novēršana. Mums jāatzīst, ka šie reģioni ir neaizsargātāki pret katastrofām un ka jāpastiprina katastrofu novēršana, kā norādīts mūsu šodien pieņemtajā ziņojumā.

Mēs vēlreiz paužam brīdinājumu, kuru jau esam paiduši vairākkārt: šiem reģioniem, jo īpaši attālākajiem reģioniem, ir jābūt iekļautiem konverģences mērķos, lai nepasliktinātu virkni strukturālu nepilnību, no kurām joprojām cieš to lielākā daļa, kā tas ir Madeiras un Azoru salu autonomo apgabalu gadījumā Portugālē.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, rītdienas balsojums ir svarīgs vairāk nekā 90 miljoniem eiropiešu, kuri dzīvo kalnu apgabalos. Lisabonas līguma 174. pantā ir atzīta kalnu apgabalu un īpašu apgabalu nozīme. Tomēr šis pants ir jāīsteno ar konkrētu politiku. Mums ir jāpāriet no vārdiem pie darbiem. Kalnos nav tikai tīrs gaiss, daba un brīvdienas. Papildus tam kalnos ir reālas problēmas, ar kurām kalnu apgabalu iedzīvotājiem ir jāsaskaras katru dienu, ciešot lielas grūtības.

Infrastrukturālas trūkums apgrūtina iedzīvotāju un preču kustību, piekļuve pakalpojumiem ir daudz sarežģītāka papildu izdevumu dēļ uzņēmumiem un iedzīvotājiem. Lai novērstu iedzīvotāju skaita samazināšanos kalnu apgabalos, mums jāgarantē, lai to iedzīvotājiem tāpat kā visiem pārējiem Eiropas iedzīvotājiem būtu pieņemami dzīves apstākļi ar moderniem pakalpojumiem un pienācīgu veselības aprūpi.

Kalnu apgabali arī piedāvā lielas iespējas attiecībā uz tīras enerģijas ražošanu, energoefektīvu un kvalitatīvu, videi draudzīgu lauksaimniecību. Lai to visu sasniegtu, ir jāiegulda nauda pamatprogrammā, kas skar visus kalnu apgabalu dzīves aspektus. Šo iniciatīvu atbalsta visas politiskās grupas un Eiropas kalnu apgabalu organizācijas, piemēram, *Euromontana* un Kalnu reģionu pārstāvju asociācija (AEM). Tā arī atbilst paša priekšsēdētāja *Barroso* paustajai vēlmei.

Tagad Komisijai ir jārikojas, lai ātri īstenotu šo prasību un iekļautu šos apgabalus saskaņā ar subsidiaritātes principu. Nobeigumā es vēlētos īpaši ierosināt, lai tiktu iecelts komisāra vietnieks kalnu un īpašo apgabalu jautājumos, lai efektīvi koordinētu šo jauno Eiropas politiku.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, aptuveni 18 % no visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem dzīvo kalnu apgabalos. Visiem šiem apgabaliem raksturīga pievēršanās lauksaimniecībai un mežsaimniecībai, kā arī, protams, tūrismam. Lauksaimnieki kalnu apgabalos ļoti smagi strādā, lai gūtu salīdzinoši mazus ienākumus. Tomēr viņi sniedz ļoti svarīgu ieguldījumu Alpu reģiona uzturēšanā un tādējādi — ilgtspējā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Alpu reģions kļūst par sausu stepi; mēs vēlamies, lai tas paliek par labi uzturētu un kultivētu ainavu. Sniedzot ES atbalstu, ir jāņem vērā kalnu apgabalu topogrāfiskās, klimata un arī kultūras īpatnības. Nav jēgas piemērot vienādu šablonu visā garumā no Gibraltāra līdz Ziemeļu ragam.

Kas mums vajadzīgs? Mums ir vajadzīga apgabalu piemaksa, lopkopības piemaksa, lai atbalstītu lauksaimnieku centienus attiecībā uz sugām atbilstošu lopkopību arī pēc 2013. gada. Mums ir jāpalielina ieguldījumu subsīdijas, kurās ir ņemts vērā tas, ka izmaksas ir lielākas nekā ieleju apgabalos, un mums ir jāmarķē, jāaizsargā un jāsertificē kvalitatīva pārtika no Alpu reģiona.

Tādēļ ES ir jāstrādā, lai kalnu lauksaimniekiem un tātad visam Alpu reģionam nodrošinātu cilvēka cienīgu nākotni pēc 2013. gada.

Lambert van Nistelrooij (PPE). — (NL) Iesākumā es vēlētos pateikties komisāram par atbildēm uz mūsu jautājumiem. Galu galā, jautājuma mērķis bija pārskatīt mūsu iepriekš izklāstīto politiku, kad līgums ir stājies spēkā. Patiešām, ir taisnība, ka reģionālā politika visos savos aspektos var mūs pietuvināt iedzīvotājiem un viņu reālajai dzīvei.

Otrkārt, teritoriālā kohēzija patiešām veido šo jauno dimensiju, un mums ir ziņojumi, kas to apstiprina. Teritoriālā kohēzija arī pilnībā attiecas uz to, kā mums vajadzētu risināt ļoti atšķirīgās situācijas tādās valstīs kā Francija vai Spānija. Runa nav tikai par to, ka jāparedz arvien vairāk īpašu līdzekļu. Nē, pastāv skaidra lielākas kohēzijas un labāka līdzsvara tendence valstu starpā. Ja aplūkojam jauno finanšu shēmu, proti, jauno politikas programmu laika posmam pēc 2013. gada, ir redzami tie aspekti, kas to virza uz priekšu, kā arī Eiropas pievienoto vērtību.

Šajā saistībā mūsu šodienas rīcība ir vērtējama atzinīgi. Ar zināmām šaubām es jūtu pienākumu norādīt, ka mums ir jāpiešķir vairāk līdzekļu, taču, iespējams, šis lūgums ir pārags. Tā var būt konkrēta politika, bet, protams, to ir arī jāspēj panākt, piemēram, veicot pārdali dalībvalstīs. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, kuras vārdā runāju, arī aicināja balsot pa daļām. Mums būs jāgaida un jāredz, kas notiks pēc tam, neatkarīgi no tā, vai paziņosim par atbalstu mūsu pašu finanšu un tiesiskajam regulējumam.

Nobeigumā ļaujiet piebilst, ka esmu no Nīderlandes. Mums nav kalnu vai mazapdzīvotu apvidu, taču mums ir salas. Es vēlētos uzdot komisāram šādu jautājumu: tagad, kad mūsu karalistē ir notikušas izmaiņas, un Sabas, Sintestatusas un Bonaires salām Nīderlandē ir piešķirta pilnīga autonomija, vai mēs varam steigties pasludināt šīs salas par attālākajiem reģioniem? Mēs to esam vēlējušies darīt jau ilgi.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ja mēs vēlamies sasniegt teritoriālās kohēzijas mērķus, kas ir ieviesti jaunajā līgumā, visām Eiropas Savienības teritorijām jāspēj izmantot vienādas tiesības un brīvības.

Tādēļ mums jābūt ļoti lepnēm par Parlamentā panākto vienošanos veicināt Eiropas politikas jomu pielāgošanu salu, kalnu apgabalu un mazapdzīvotu apvidu īpašajām vajadzībām, lai šie apgabali varētu attīstīties, īstenojot visu savu potenciālu, un konkurēt, izmantojot vienādas iespējas.

Šajā saistībā es vēlētos uzsvērt kādu ļoti svarīgu aspektu: pašlaik dažiem salu reģioniem nav finansējuma pārrobežu sadarbības projektiem vienkārši tāpēc, ka tie atrodas vairāk nekā 150 km attālumā. Tas ir iracionāls un netaisnīgs kritērijs, kas palielina šo salu nošķirtību, un mēs to ierosinām atcelt.

Dāmas un kungi, kā pareizi sacīja *Schulz* kungs, es dzīvoju uz Eiropas salas, un es ļoti labi zinu, ka par atrašanos uz salas jāmaksā. Kā likumdevējiem mūsu pienākums ir mazināt šo cenu. Kā komisārs pareizi norādīja, līguma 174. pants mums dod iespēju to darīt.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, diskusijas šajā sēžū zālē par mazapdzīvotu apvidu un attālāko salu problēmām — jo īpaši, ņemot vērā manas parlamentārās saistības attiecībā pret kalnu apgabaliem — ir pirmais solis, lai izveidotu tīklu, ar ko saglabāt šos reģionus, kuros Eiropas iedzīvotāji dzīvo pilnīgi unikālos apstākļos un bieži iztiek ar maziem ienākumiem. Tie ir mazapdzīvoti apvidi ar zemu iedzīvotāju blīvumu, kur pastāv sabiedrības novecošanas fenomens, jo jaunieši bieži dodas prom, un augstskolu beidzēju skaits procentuāli ir zem valstu vidējā rādītāja.

Šiem kritērijiem, jo sevišķi IKP — taču ir arī citi — ir jāiedvesmo Eiropas atbalsta stratēģija kalnu apgabaliem, kuros ir mazāk pakalpojumu, pastāv infrastruktūras problēmas un kuri ir īpaši neaizsargāti lauksaimniecības krīzes un klimata pārmaiņu dēļ. Kalni ir vietas, kur cilvēki dzīvo un studē, un tagad tiem ir arī jāklūst par politisku laboratoriju, jo tie ir bezgalīgs kultūras, tīras enerģijas un kvalitatīvas lauksaimniecības attīstības resurss, kā arī iespēja garantēt lielāku labklājību pilsētu iedzīvotājiem.

Papildus Komisijai, dalībvalstīm un vietējām iestādēm tas ir arī vietējo kopienu pienākums saprast, kā kontrolēt pašiem savu likteni 21. gadsimta Eiropā ar integrētu pieeju un — jo īpaši — aktīvi piedaloties lēmumu pieņemšanā.

Es runāju no pieredzes, kad saku, ka kalnu apvidos labāk ir organizēt 10 vietējus sporta pasākumus, nevis vienu pasaules čempionātu, un šādai vajadzētu būt darba metodei ikvienam — mums ir jāpalielina plaši izplatītu iniciatīvu skaits un jāparāda lielāka politiskā kreativitāte, iesākumā komisāru kolēģijā izveidojot īpašu delegāciju attiecībā uz kalnu apgabaliem un salām.

Alyn Smith (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, mani kā sadarbības grupas salu, kalnu un mazapdzīvotu apvidu jautājumos priekšsēdētāja vietnieku interesē šī tēma.

Es vēlētos izteikt atzinību kolēģiem šajā sēžū zālē, kuri ir tik smagi strādājuši, lai šo tematu iekļautu darba kārtībā, jo, komisār, lai gan es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu klātbūtni un paužu atzinību par jūsu paziņojumu, viss darbs, paātrinot 174. panta īstenošanu un padarot to lietderīgu, ir noticis šajā Parlamentā. Jūs esat ļoti entuziastisks partneris, padarot 174. pantu derīgu mūsu iedzīvotājiem, jo tajā mums ir pausts uzdevums attiecībā uz reālas ES pievienotās vērtības radīšanu dažām no visdaudzveidīgākajām un atšķirīgākajām kopienām mūsu Eiropas Savienībā.

Es uzsveru kopienām, jo ir svarīgi atzīt, ka mēs mēģinām palīdzēt tieši kopienām. Ģeogrāfija — lai tā būtu sala, kalni vai mazapdzīvots apvidus — patiesībā ir nebūtiska. Mēs runājam par kopēju problēmu, ko rada dažādas ģeogrāfiskas īpatnības. Tieši šajā jomā mums

jānodrošina atbilstoša iedalīšana kategorijās — un pašlaik tā tāda nav. Noteikumi, ar kuriem strādājam, neatbilst šo kopienu īpatnībām, un bieži vien tie dod nepareizus rezultātus. Tieši šajā jautājumā mums bija īpašas problēmas ar Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta dokumentu „Teritorijas ar īpašām ģeogrāfiskām iezīmēm”. Es ceru, ka ņemsiet vērā kritiku, kas pausta Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupas rezolūcijas priekšlikuma 2. punktā, jo mēs to domājam nopietni. Mums ir vajadzīga labāka klasifikācijas sistēma nekā pašlaik.

Runa nav par to, ka nabadzīgiem, mazattīstītiem apgabaliem jāpiešķir vairāk naudas. Mūsu Skotijas salās, kalnu apgabalos un dažādās citās vietās dinamisma, aizrautības un entuziasma ir vairāk nekā pietiekami, lai tie paši sev palīdzētu atgūties. Tomēr mums jo sevišķi jānodrošina, lai valsts atbalsts būtu papildinājums, nevis šķērslis dzīvei šajos apgabalos, un, ja mēs likvidēsim šo šķērslī, varēsim kopīgi strādāt, lai uzlabotu dzīvi šajās teritorijās.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Eiropa bez ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas nav Eiropas Savienība. Kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem ir pašiem savas sarežģītas problēmas, kuras jāpārvar Eiropas un tās iedzīvotāju labad. Tomēr mums ir jā dara vairāk par nodomu paziņojumiem, pretējā gadījumā mēs radīsim pretēju efektu un palielināsim nevienlīdzību.

Šie apgabali ir milzīgas svarīgu resursu krātuves. Bioloģiskā daudzveidība, meži, mitrāji un lauki nodrošina būtiskus pakalpojumus ikvienam, tomēr cieš no attiecīgiem reģionu ekonomikas ierobežojumiem. Mums kaut kas ir jā dod pretī. Mums visiem ir jā piedāvā šo reģionu iedzīvotājiem solidaritāte un atbalsts.

Es vēlētos paust divus priekšlikumus. Pirmais attiecas uz šo reģionu potenciālo ieguldījumu zinātnē un attīstībā. Dabas bagātības daudzos šajos reģionos padara tos par īstām brīvdabas laboratorijām, taču tiem nav tādu pašu iespēju piekļūt pētniecības finansējumam. Kādēļ gan mēs tajos neveidojam izcilus pētniecības centrus, tādējādi radot kvalitatīvas darbavietas un atdzīvinot to ekonomiku?

Mans otrais priekšlikums attiecas uz enerģētiku. Šie reģioni var un tiem jābūt kā izejas projektiem, kuri parāda enerģētiskas pašpietiekamības un ilgtspējas potenciālu, jo īpaši ar mikroģenerācijas palīdzību, izmantojot vietējos avotus. Šādi tiktu samazināta atkarība, palielināta vienlīdzība un radītas darbavietas.

Visbeidzot, es vēlētos norādīt, ka iekšzemes kopprodukta kā vienīgā galvenā rādītāja izmantošana atbalsta līdzekļu piešķiršanai var radīt tikai vēl lielāku netaisnību. Tādēļ ir būtiski izmantot papildu datus, jo sevišķi informāciju, kas ataino šo reģionu sociālo un ekonomisko realitāti.

Tagad man īpaši jāpastāsta par Azoru salu, Madeiras salas, kā arī Portugāles kalnu apgabalu un mazapdzīvoto iekšzemes apvidu iedzīvotājiem. Ar saviem centieniem viņi lielā mērā sniedz ieguldījumu visu eiropiešu attīstībā un dzīves kvalitātē.

Šiem un visiem pārējiem reģioniem ir katram savs konteksts. Sociālā, ekonomiskā un teritoriālā kohēzija nav jāuztver kā žēlsirdība. Tieši šajā jautājumā mēs lemjam, vai vēlamies reālu Eiropas pārdales politiku, vai to nevēlamies. Visu šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka šī rezolūcija ir svarīgs solis, taču pirmais no daudziem.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Somija ir liela valsts, un tās platība ir aptuveni tikpat liela, cik Lielbritānijai, taču mūsu ir tikai 5,3 miljoni. Es uzskatu, ka tas ārkārtīgi bagātina mūsu dzīvi: nekur vairs netiek veikta zemes apbūve. Pasaule un Eiropa kļūst pārāpdzīvota, taču tīrs ūdens un daba ir būtiska nepieciešamība. Nomaļu vietu

iedzīvotājiem tiek uzlikti nodokļi, tātad visi ir tiesīgi saņemt pamatpakalpojumus. Mazapdzīvoti apvidi ir tikpat svarīgi kā pilsētas, jo ikvienam un ikkatrai dzīvei ir vērtība.

Manā valstī Somijā Lapzeme, Somijas austrumi un centrālās daļas ir mazapdzīvotas, taču tas viss dod ieguldījumu valsts infrastruktūrā un ir Somijas kā veseluma daļa — valstī, kurā turklāt mēs esam iesaistījušies un spējam iesaistīties komerciāli ilgtspējīgās darbībās. Mums Eiropas Savienībā, kuru es uztveru skeptiski, ir arī jāspēj saprast, ka darbībai jābūt ekonomiski dzīvotspējīgai. Turklāt šajos reģionos arī jānotiek attīstībai.

Mums arī jānodrošina, lai Eiropas Savienības tiesību akti neveicinātu iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos. Tieši attiecībā uz šo punktu esmu īpaši kritiski noskaņots pret gaidāmo Pasta pakalpojumu direktīvu. Šiem kungiem labi noderētu aizbraukt uz šiem mazapdzīvotajiem apvidiem, lai pārbaudītu, kad pienāk pasts. Tās ir lietas, ko es vēlos uzsvērt, un, ja mēs panāksim zināmu progresu, iespējams, es vairs nebūšu tik kritiski noskaņots.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, man kā austrietei attiecībā uz šo ziņojumu vislielākās bažas rada kalnu apgabalu iedzīvotāju situācija. Kā jau deklarācijā norādīts, šajos apgabalos lauksaimniecība ir galvenā ekonomikas nozare. Statistika liecina, ka Austrijā katru dienu ar lauksaimniecību beidz nodarboties 13 lauksaimnieki. Īpaši neaizsargātas ir mazās saimniecības. Kopumā, salīdzinot ar 1950. gadu, mums tagad ir uz pusi mazāk saimniecību. Kalnu lauksaimniekiem papildu apgrūtinājums ir tas, ka viņi nevar būt ne tuvu tik produktīvi kā ieleju saimniecībās. Viņu izstrādājumi tik tikko var konkurēt tirgū augsto transporta izmaksu dēļ, ko nosaka viņu atrašanās vieta. Tradīcija uzliek pienākumu.

Lauksaimnieku un viņu ģimeņu dzīve ir pierādījums tam, kā paaudzes ir dzīvojušas un strādājušas kopā. Mūsdienu sabiedrībā tas ir kas unikāls, un mēs nedrīkstam pieļaut tā izzušanu.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, teritoriālā daudzveidība ir Eiropas priekšrocība. Mūsu kā Eiropas iestāžu pienākums ir nodrošināt, lai šīs priekšrocības apstākļi nestu labumu Eiropai, tās kultūrai un ekonomikai.

Līgumā ir aicinājums Kopienai savā politikā ņemt vērā teritorijas ar īpašām iezīmēm, kas paredz īpašas attīstības grūtības gan attiecībā uz risināmajām problēmām, gan izmantojamajām iespējām. Šajā saistībā ļaujiet pievērst uzmanību trīs aspektiem.

Pirmkārt, teritoriālās ietekmes novērtējums. Šis jautājums Eiropas darba kārtībā ir gadiem. Es vēlētos aicināt Komisiju Eiropas iniciatīvu ietekmes novērtējuma procedūrā iekļaut teritoriālo dimensiju. Teritoriālās ietekmes novērtējums varētu būt lielisks horizontāls instruments, lai efektīvi risinātu šo teritoriju īpašās vajadzības. Tādēļ es vēlētos paust stingru atbalstu ietekmes novērtējuma instrumenta teritorializācijas idejai. To varētu sasniegt, izmantojot stratēģiska vides novērtējuma modeli.

Otrkārt, jūs, komisār, runājat par Starpdienestu grupu teritoriālās kohēzijas jautājumu risināšanai. Es esmu pārliecināta, ka Komisijai joprojām ir potenciāls palielināt izpratni daudzās attiecīgajās politikas jomās par konkrētu teritoriju attīstības problēmām. Reģionālās politikas ģenerāldirektorātam sadarbojoties ar visiem pārējiem attiecīgajiem dienestiem, ir jāidentificē visu Eiropas politikas jomu teritoriāli jutīgie jautājumi. Jo īpaši es uzskatu, ka transporta un enerģētikas politika ir jāpārbauda teritoriāli. Teritoriju pārbaudīšanai ir jāklūst par daļu no labas prakses Eiropas Savienībā.

Treškārt, es vēlētos aicināt Komisiju rūpīgi izskatīt stratēģiju „Eiropa 2020” un jo īpaši tās pamatiniciātas, lai noteiktu prioritātes, kuras ir sevišķi svarīgas šīm teritorijām ar īpašām attīstības iezīmēm.

Nobeigumā ļaujiet man izmantot šo iespēju, lai vispārīgāk pateiktu, ka Eiropas iedzīvotāji var tikai gūt labumu no vietējā un reģionālā līmenī ieviestām stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciātvām.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, pirmo reizi Eiropas integrācijas vēsturē Lisabonas līgumā ir iekļauta reģionālā dimensija un teritoriālā kohēzija kā Eiropas Savienību definējošs mērķis.

Es šajās debatēs piedalos kā vēl viens Eiropas Parlamenta deputāts no salu apgabala — Kanāriju salām, kurām ir piemērojams līguma 174. pants, kurā iekļauta īpaša atsauce uz salām, kā arī 349. pants, jo tas ir attālāks reģions. Tomēr es to daru, apzinoties, ka papildus to teritoriālajai sadrumstalotībai, ko rada fakts, ka salas vienmēr ir Eiropas Savienības ārējā robeža, tās ir īpaši neaizsargātas attiecībā uz enerģētikas, transporta un infrastruktūras stratēģijām, un jo sevišķi — stratēģijām saistībā ar Eiropas Savienības iekšējo un ārējo drošību pret apdraudējumiem un jo īpaši nelegālo tirdzniecību.

Tādēļ es aicinu noteikti atbalstīt šo rezolūciju un, kas svarīgākais, īstenot to taustāmas politikas veidā — kam to vajadzētu piepildīt ar saturu un ko mēs nevaram sīkāk apspriest — un jo īpaši iekļaut to 2014.–2020. gada finanšu shēmās. Mums ir jābūt tādām budžetam, kas atbilst šiem mērķiem un sniedz finansiālu atbalstu mērķim nodrošināt pilnīgas un vienlīdzīgas tiesības un iespējas tiem eiropiešiem, kuri dzīvo Eiropas Savienības salās, salīdzinot ar tiem, kuri dzīvo kontinenta teritorijās šajos Eiropas integrācijas plašumos.

George Lyon (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos paust atzinību par ziņojumu, kuru šodien šeit apspriežam. Kā salas iedzīvotājs, kurš dzīvo Skotijas rietumu piekrastē, es ļoti labi zinu, ar kādām problēmām saskaras daudzi mūsu attālākajos apgabalos un, protams, mūsu salu teritorijās. Pamatproblēma, ar kuru saskaras salās un arī mūsu kalnu apvidos, protams, ir transporta izmaksas. Tās padara mūs konkurētspējīgus, izraisa iespēju un darbavietu trūkumu šajos apgabalos, un galu galā tiek zaudēti mūsu jaunieši.

Ziņojuma sestajā punktā norādīts, ka šie apgabali jāpadara konkurētspējīgāki, kas man šķiet galvenā problēma, kura turpmāk jārisina teritoriālās kohēzijas politikai, novēršot salu un kalnu apgabalu iedzīvotāju bažas.

Ļaujiet man norādīt uz vienu konkrētu jautājumu, kuru vēlējos uzdot Komisijai, kā arī kuram gribēju pievērst komisāra uzmanību. Skotijā pirms trīs gadiem Skotijas valdība ierosināja noderīgu iniciatīvu, saskaņā ar kuru tika mēģināts samazināt prāmju cenas uz salām, lai redzētu, vai tas uzlabos attīstību šajās konkrētajās salās. Izmēģinājuma projekts ilga trīs gadus un pašlaik ir noslēdzies. Dažas salas no šīs subsīdijas guva labumu, citas neguva. Mēs cerējam, ka pēc novērtēšanas šī programma tiks piemērota visām Skotijas salām.

Diemžēl Skotijas valdība izvēlējās programmu turpināt atkal tikai attiecībā uz rietumu salām, un pārējās nesaņem nekādu labumu.

Komisār, mani vēlētāji Ārgailā uzskata, ka tas ir negodīgi un netaisnīgi; daži no viņiem uzskata, ka tas nav nekas vairāk kā vēlēšanu kukulis. Ja es rakstītu jums un transporta komisāram, es gribētu zināt, vai jūs atbildētu uz viņu bažām un izmeklētu netaisnīgo situāciju, ar kuru saskaras daudzi manas salas vēlētāji.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Alpi ir vieni no vismasīvākajiem kalnu apgabaliem Eiropā. Tajos ir ļoti svarīgi ūdens resursi, taču pašreizējā ekonomikas situācija padara tos neaizsargātus pret globālo sasilšanu.

Alpiem var būt liela nozīme, līdz 2050. gadam nodrošinot neitrālu oglekļa emisiju, kā to šā gada jūnijā noteica četri vācu valodā runājošo Alpu valstu vides ministri. Šīs valstis varētu kļūt par atjaunojamās enerģijas izveides reģionu un veicināt 20 % mērķa sasniegšanu līdz 2020. gadam.

(Runātājs pārtrauca runu)

Giancarlo Scottà (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līgumā īpaša vērība ir pievērsta apgabaliem, kuri pastāvīgi piedzīvo nopietnas grūtības. Tieši tādēļ es atbalstu *Provera* kunga iniciatīvu attiecībā uz šo apgabalu lauksaimniecības, vides un kultūras atjaunošanu. Tādēļ es aicinu Komisiju pēc iespējas ātrāk sākt darbu, lai īstenotu kalnu apgabalu politiku, kurā tiks risinātas to problēmas, iedzīvotāju skaita samazināšanās un kalnu apgabalu pamešana, kas ietver attiecīgu vides degradāciju.

Ir būtiski nodrošināt to iedzīvotāju lauksaimniecisko darbību dzīves kvalitāti un kultūras mantojumu, kuri dzīvo nelabvēlīgos apstākļos, un ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai tiktu saskaņotas Komisijas, dalībvalstu un reģionālo un vietējo iestāžu veiktās darbības.

Eiropas Savienības pamatprincips ir subsidiaritāte, tas ir būtisks instruments, lai veicinātu mazāk attīstītu reģionu attīstību, piemērojot ilgstošus un mērķtiecīgus pasākumus, kas izveidoti saskaņā ar priekšlikumiem no reģioniem. Tā ir būtiska problēma, un uzdevums būs saglabāt iedzīvotājus šajos apgabalos vai pat labāk — veicināt viņu atgriešanos.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, teritoriālās kohēzijas mērķis, kas tagad ir iekļauts Lisabonas līgumā, iemieso Eiropas solidaritātes vērtību un dalībvalstu un Eiropas Savienības apņemšanos samazināt pašreizējās atšķirības starp dažādiem reģioniem.

Tomēr nepietiek ar to, ka līgumu tekstos tiek paziņoti sasniedzamie mērķi. Eiropas Savienībā ir reģioni, kas cieš no pastāvīgām grūtībām, kuras smagi ierobežo to ekonomikas un sociālo attīstību. Tādēļ ir jāievieš īpašas programmas, lai pilnībā un efektīvi pārvarētu attīstības trūkumu šajos reģionos, pielāgojot to attīstības modeļus šo reģionu iespējām un resursiem un tādējādi palīdzot sasniegt ES 2020. gada mērķus.

Šim stimulam šiem reģioniem nevajadzētu nākt tikai no reģionālās politikas resursiem, izmantojot tādas strukturālās pielāgošanas instrumentus kā Kohēzijas fondu un četrus struktūrfondus, bet arī mainot dažādu nozaru politikas jomu izmantošanu, kam ir būtiska teritoriāla ietekme katrā no šiem reģioniem un kas tādējādi var veicināt to ekonomiku.

Mums noteikti vajadzētu saglabāt iekšzemes kopproduktu (IKP) kā galveno rādītāju, lai noteiktu atbilstību Eiropas atbalstam šiem reģioniem. Tomēr, ņemot vērā to nelabvēlīgos dabas apstākļus, būtu arī jāizmanto citi izmērāmi kritēriji, piemēram, bezdarba līmenis, iedzīvotāju blīvums vai izglītības līmenis, lai nodrošinātu reālistiskāku to attīstības līmeņa atainojumu. Tas ir vienīgais veids, kā iegūt vismazāk attīstīto reģionu sarežģītās realitātes pilnīgāku ainu.

Šajā saistībā mums jāatzīmē visattālāko reģionu gadījums, kuru statuss ir atzīts jaunajā līgumā. Tā ir ES reģionu grupa, kurai ir īpašas iezīmes un kura ir arī pelnījusi īpaša režīma piemērošanu. Kaut gan tos saista to sevišķās iezīmes, arī visattālāko reģionu attīstības

līmeņi ir dažādi. Arī attiecībā uz šiem reģioniem papildus IKP ir jāizmanto rādītāji, kas var sniegt pilnīgāku aprakstu par to konkrēto reālo situāciju un šādi veicināt to attīstības līmeņa precīzāku novērtēšanu.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vērtēju atzinīgi šo rezolūcijas priekšlikumu, kurā norādīta nepieciešamība pēc Eiropas stratēģijas, kas varētu praksē ieviest teritoriālās kohēzijas principu — kuru gūvām ar Lisabonas līgumu —, pārvēršot to par iespējām, kas Eiropas projektā ļautu piedalīties iedzīvotājiem no apgabaliem, ko ierobežo dažādi pastāvīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi.

Es esmu no reģiona, Azoru salām, kur šo nelabvēlīgo apstākļu kļūst arvien vairāk, un tie kļūst arvien smagāki, kā tas notiek citās teritorijās, kuras zināmas kā Eiropas attālākie reģioni saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu.

Pēc Komisijas 2008. gada paziņojuma „Tālākie reģioni: Eiropas priekšrocība” un ilgajām debatēm, kurās aktīvi piedalījās paši tālākie reģioni, mēs tagad gaidām mūsu pašu versiju šai stratēģijai, kurā būs jāņem vērā ne vien mūsu nelabvēlīgie apstākļi, bet jo īpaši mūsu potenciāls.

Tādēļ es aicinu Komisiju drīz iesniegt savus priekšlikumus, lai mēs pirms debatēm par jauno finanšu shēmu varētu izveidot vislabāko stratēģiju, jo mums jādefinē mūsu politikas jomu saturs, pirms tiek piešķirti līdzekļi to īstenošanai, kā tas notika ar Eiropas Savienības politikas jomām, kuras pašlaik tiek pārskatītas.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, kā daudzi kolēģi jau sacīja, līguma 174. pantā ir minēta teritoriālā kohēzija kā jauns Eiropas Savienības mērķis. Tādēļ Eiropas Savienībai vairāk uzmanības jāpievērš to iedzīvotāju ekonomiskajām un sociālajām vajadzībām, kuri dzīvo kalnu apgabalos, nelielās salās un attālās teritorijās. Es noteikti uzskatu, ka ES tagad jāreaģē, ātri ieviešot konkrētus pasākumus.

Rezolūcijā es ierosināju, lai vairāk tiktu uzsvērtas to ekonomikas nozaru nozīme, no kurām šīs kopienas ir ļoti atkarīgas. Es esmu īpaši nobažījies par tiem zvejniekiem, kuri pie mūsu krastiem un salām zvejo mazos kuģos. Šie mazie kuģi nomaļākajiem reģioniem ir ārkārtīgi svarīgi, jo tur nav alternatīvu nodarbinātības avotu.

Īrijā lielākā daļa šo kuģu ir īsāki par 15 metriem, un ar tiem ķer zivis tādā daudzumā, kam nav būtiskas ietekmes uz zivju krājumiem. Tomēr tiem jāievēro noteikumi, kas noteikti lielākiem kuģiem, kuri ar tiem pat nav salīdzināmi.

Es aicinu Komisiju, pārskatot kopējo zivsaimniecības politiku, atzīt šo faktu un jaunajā politikā paredzēt vietu no cietzemes attāliem apgabaliem un salām, kuras atkarīgas no zvejnecības.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Politikai kalnu apgabalos, salām un mazapdzīvotiem apvidiem jābūt visaptverošai, integrētai un līdzsvarotai, un tajā jāatzīst šo apgabalu daudzveidība un attiecīgās tiesības uz īpašu attīstības metodi vietējos, reģionālos vai valsts tiesību aktos. Šajā politikā ir jāatzīst iedzīvotāju, vietējo iestāžu un uzņēmēju apgrūtinājumi, kā arī jādefinē speciāli pasākumi, lai saglabātu tradicionālos nodarbinātības veidus, atbalstītu kompleksas daudzgadu programmas, kuru mērķis ir tradicionālo ražošanas veidu kapacitātes uzlabošana, atbalstītu iedzīvotāju saimnieciskās darbības dažādošanu, izstrādājot resursus apmeklētājiem vai tūristiem kā papildinājumu tradicionālajiem iztikas avotiem, uzturētu un uzlabotu piekļuvi pakalpojumiem un tehniskajai infrastruktūrai, īstenotu pasākumus jauniešu aizplūšanas ierobežošanai, saglabātu katra viendabīgā reģiona īpašo

identitāti un kultūras vērtības, un, protams, — pēdējais, bet ne mazāks svarīgi — saglabātu bioloģisko un vides līdzsvaru.

Rūpējoties par šiem apgabaliem, ir vajadzīga īpaša pieeja un izvēlēto pasākumu ārkārtīgi uzmanīga īstenošana. Šis, dāmas un kungi, ir veids, kā attīstīties šiem īpašajiem Eiropas reģioniem.

Seán Kelly (PPE). — Priekšsēdētāja kungs, vulkānisko pelnu krīzes laikā man bija vajadzīgas divas dienas, lai nokļūtu savā pilsētā, jo starp Īriju un Angliju nav sauszemes savienojuma un tuneļa. Es ļoti skaidri izpratu to cilvēku sevišķās grūtības, kuri dzīvo salās bez savienojuma ar cietzemi. Tas pats attiecas uz tiem, kuri dzīvo mazapdzīvotos kalnu apgabalos un citos apvidos ar nelabvēlīgiem apstākļiem. Tas attiecas uz manu situāciju Īrijas dienvidos visā rietumu krasta garumā līdz deputāta *Pat the Cope Donegolai*. Šie apgabali ir noteikti jāņem vērā.

Es vēlētos atzīmēt trīs punktus. Pirmkārt, *Nuno Teixeira* 3. punktā norādīja, ka dalībvalstis var piešķirt līdzekļus saskaņā ar citiem apsvērumiem, kas nav IKP. Attiecībā uz šiem reģioniem tas ir jāveicina, jo tie ir īpaši.

Otrkārt, šie reģioni ir bagātākie visā Eiropā attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, vides aizsardzību un sabiedriskā labuma sniegšanu. Tas ir noteikti jāņem vērā gaidāmajās sarunās par KLP.

Treškārt, saskaņā ar Lisabonas līguma 195. pantu Eiropas Savienībai tagad ir zināma kompetence tūrisma attīstības jomā. Šie reģioni sniedz lielas iespējas attīstīt spēcīgu un ilgtspējīgu tūrisma. Šajos apvidos ir skaistas ainavas, labs, tradicionāls dzīvesveids un ļoti draudzīgi iedzīvotāji. Ja mēs pieliksim pūliņus, īpaši šajā Eiropas Savienības līmenī, lai viņiem sniegtu atbalstu, mēs ne vien palīdzēsīm viņiem izdzīvot, bet arī varam palīdzēt viņiem palīdzēt sev pašiem. Es uzskatu, ka galu galā tas ir labākais atbalsts, ko viņiem varam sniegt.

Alan Kelly (S&D). — Priekšsēdētāja kungs, runājot atklāti, apgabali, par kuriem šovakar runāja, ekonomiskā un sociālā ziņā cieš paaudzēm ilgi, un pašlaik modernās globalizācijas ietekmes dēļ tie saskaras ar aizvien lielākām problēmām.

Es esmu no apgabala, kurā ir daudz salu un kurā atrodas Īrijas lielākā kalnu grēda. Tāpat kā iepriekšējie divi runātāji, mani kolēģi no Īrijas, es zinu apgabalus, kas cieš paaudzēm ilgi. Iedzīvotāji pārvācas uz pilsētām; jauniešiem trūkst ekonomisko iespēju — mēs visu dienu varētu runāt par problēmām, ar kurām viņi saskaras.

Es uzskatu, ka ir pienācis laiks atzīt, ka, neskatoties uz daudziem panākumiem un ļoti cēlajiem centieniem, kohēzijas politikai nav pilnībā izdevies panākt ekonomikas attīstību visā Eiropas Savienībā, jo īpaši šajos apgabalos. Es gribētu cerēt, ka ES reakcija uz šo problēmu radīs reālas, konkrētas pārmaiņas, risinot šīs nevienlīdzības būtību un, kas ir ļoti svarīgi, pielāgojot tādām mūsdienu vajadzībām kā komunikāciju joma un jo sevišķi nākamās paaudzes platjoslas tīkliem, kas, manuprāt, ir milzīga problēma. Piekluve sakariem kļūs par nākamo lielo problēmu; pašlaik tā ir milzīga problēma.

Ir pienācis laiks nodrošināt, lai šīm kopienām tiktu piešķirts ekonomikas glābšanas riņķis. Es vēlētos atgādināt mums visiem, ka saskaņā ar visiem līgumiem mūsu pienākums ir to darīt.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). — (BG) Komisāra kungs, dāmas un kungi, kalnu apgabali ir atrodami lielākajā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu, un tie ir neatņemama

Eiropas ģeogrāfijas daļa. Piemēram, Bulgārijā kalnu apgabali ir gandrīz tikpat apdzīvoti kā līdzenumu apgabali. Tieši tādēļ Eiropas likumdevējiem ir rūpīgāk jāapskata daudzās ar šiem reģioniem saistītās ekoloģiskās, sociālās un teritoriālās problēmas.

No vides perspektīvas Eiropas kalni ar savu bagātīgo ekosistēmu, daudzveidību un iespaidīgajiem izmēriem nodrošina lieliski piemērotus apstākļus, lai attīstītu un saglabātu ārkārtēju bioloģisko daudzveidību. Tomēr trauslās kalnu ekosistēmas ir īpaši smalkas un neaizsargātas pret cilvēka darbības radītām pārmaiņām.

Eiropas Savienībai ir jānācās, kā izmantot kalnu apgabalu ekonomiskos un ekoloģiskos resursus vislabākajā un visatbildīgākajā veidā. Šos mērķus var sasniegt, finansējot un veicinot videi draudzīgu darbību, piemēram, lauksaimniecību kalnu apvidos, tradicionālo lopkopību Alpu reģionos un integrētu mežu resursu apsaimniekošanu.

Kolēģi deputāti, es uzskatu, ka šie pasākumi radīs daudzus pozitīvus rezultātus attiecībā uz Eiropas Savienības teritoriālo un ekonomisko kohēziju.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību var panākt, izmantojot dažādus pieejamos teritoriālos resursus. Šis viedoklis ir viens no galvenajiem punktiem Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju. Šīs kohēzijas principu ir pastiprinājuši noteikumi, kas reglamentē struktūrfondus laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, un tas ir viens no Eiropas Savienības pamatmērķiem, ko ieviesis Lisabonas līgums. 174. panta noteikumi ir jāpārveido par īpašām attīstības stratēģijām un konkrētiem pasākumiem, kuru mērķis ir pārvarēt nelabvēlīgus apstākļus un pilnībā izmantot kalnu apgabalu, salu un mazapdzīvotu apvidu potenciālu. To varētu panākt saskaņā ar Eiropas politisko sistēmu, un tas varētu radīt pievienoto vērtību, izmantojot dažādos vietējos resursus.

Pētniecības un attīstības politikas jomas ļautu labāk izmantot šo reģionu milzīgo dabisko potenciālu, tieši ietekmējot, piemēram, ilgtspējīgas enerģijas ražošanas un tūrisma jomas. Šādi mēs arī varētu īpašas ģeogrāfiskas iezīmes pārvērst par priekšrocībām.

Viens svarīgs aspekts, kuram mums jāpievērš galvenā uzmanība, ir demogrāfiskās izmaiņas. Mums jāveicina īpašas demogrāfiskās politikas jomas, kuras ir vērstas uz šo reģionu iedzīvotājiem, piedāvājot viņiem dažādas iespējas atbilstoši attiecīgā apgabala īpašajām iezīmēm. Manas valsts mazāk attīstītie kalnu apgabali, kuros pastāvīgi sarūk iedzīvotāju skaits, gaida pasākumus savas ekonomiskās situācijas uzlabošanai, lai to iedzīvotājus mudinātu palikt šajās apdzīvotajās vietās un dotu ieguldījumu to attīstībā.

Es gribu norādīt uz vēl kādu ārkārtīgi svarīgu aspektu. Es uzskatu, ka IKP jāturpina izmantot kā galveno kritēriju atbilstības noteikšanai, lai saņemtu reģionālās politikas atbalstu. Citu rādītāju ieviešana ilgtermiņā sarežģītu un grautu pašreizējo attīstības procesu šajās teritorijās, kā arī kohēzijas politiku kopumā. Tomēr šos indikatorus dalībvalstis var izmantot, lai pārdalītu līdzekļus starp reģioniem līdz tiem piešķirto pakešu ierobežojumiem, lai gūtu labumu tikai minētās teritorijas.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kalnu apgabali, salas un attālākie apvidi ir Eiropas spēka un bagātības avots. Eiropas politika šajās jomās galvenokārt jāpievērš to pozitīvo aspektu stiprināšanai un to negatīvo aspektu mazināšanai, lai nebūtu tādas vietas, kur Eiropas iedzīvotāji justu, ka ir nošķirti no saviem līdzpilsoņiem, un lai iedzīvotājiem visur Eiropā būtu vienlīdzīgas iespējas sasniegt labklājību.

Noteiktas teritorijas iekšzemes kopprodukts nav šīs daudzveidības patiens atspulgs. Ir bagātas salas, un ir kalnu apgabali bez ražošanas pamata, kas ir iegrozīti pakalpojumu

nozārēs, kurām draud sabrukums, un kam šī iemesla dēļ ir vajadzīgi ieguldījumi. Turklāt vidējo rādītāju piemērošana salām ar atšķirīgu izaugsmes līmeni nav taisnīga attiecībā uz tām visām.

Citi svarīgi faktori, piemēram, darba tirgus un teritorijas pieejamība, lielākas izmaksas par pasažieru un kravu pārvadājumiem, kā arī vajadzīgajām infrastruktūrām un tīkliem, ir elementi, kas jāņem vērā saskaņā ar globālāku pieeju reģioniem gan attiecībā uz reģionālo politiku, gan attiecībā uz plašāku kritēriju noteikšanas sākumpunktu.

Tamás Deutsch (PPE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, rezolūcijas priekšlikumā pareizi norādīts, ka kalnu apgabali, salas un mazapdzīvoti apvidi saskaras ar nopietnām problēmām, tādēļ tiem ir vajadzīgas īpašas reģionālās attīstības programmas un atbalsts. Šajā priekšlikumā ir ierosināts kā rādītāju izmantot IKP. Šajā saistībā ir svarīgi uzsvērt, ka mums jāturpina izmantot IKP kā dalībvalstu atbilstības kritērijs reģionālās politikas palīdzībai, kad tiek iedalīti ES līdzekļi. IKP ir galvenais attīstības, progresa un reģionālās attīstības pasākumu ietekmes kritērijs, un tas ir rādītājs, ko arī var sasaistīt ar citiem kritērijiem.

Tomēr tas viss nenozīmē, ka mēs varam atnest ekonomisku lēmumu ietekmi uz sociālo un vides jomu, jo izaugsme var būt derīga tikai tad, ja tā tiek saistīta ar sociālo attīstību un labāku dzīves kvalitāti. Dalībvalstu līmenī katras valsts lēmumu pieņēmēji var ņemt vērā citus rādītājus, piešķirot attīstības līdzekļus reģioniem, piemēram, nosakot dalībvalsts atbalstu kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem. Tomēr es arī vēlētos pievērst Komisijas uzmanību tam, ka ES līmenī mums jāturpina izmantot IKP kā pamatrādītājs tiesībām uz atbalsta saņemšanu, lai nodrošinātu to, ka atbalstu nepārtraukti un efektīvi izmanto mazāk attīstītas dalībvalstis.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu no Velsas, kurā ir kalni, salas, mazapdzīvoti apvidi un daudz kas cits. Tādēļ es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikumā paustos ierosinājumus.

Savā īsajā runā es vēlējos galvenokārt runāt par vietējo un reģionālo valdību nozīmi, jo ir skaidrs, ka, lai kādas stratēģijas, projekti un programmas tiktu ieviestas, tās sagatavos, īsteno, realizēs un pārvaldīs reģionālās un vietējās iestādes.

Tas ir pareizi, jo tieši šī līmeņa valdība ir vistuvāk zemei un vistuvāk cilvēkiem. Tāpēc ir arī pareizi, ka tās tiek iesaistītas visos jebkādu programmu vai iniciatīvu posmos.

Tāpēc es ceru, ka Komisija paturēs to prātā un ieviesīs mehānismus, lai nodrošinātu vietējo un reģionālo valdību pilnīgu līdzdalību, un esmu pārliecināts, ka tās savukārt nodrošinās mūsu kopienu un reģionu attīstību.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Komisār *Hahn*, dāmas un kungi, man ir kāda problēma attiecībā uz daļu no šīm debatēm. Klausoties dažās runās par kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem, man rodas iespaids, ka tās ir ārpus teritoriālas un tieši pakļautas Eiropas Savienībai. Taču tas tā tomēr nav. Katrs šis apgabals pieder suverēnai dalībvalstij. Saskaņā ar subsidiaritātes principu Eiropas lēmumu un mērķu īstenošana paliek dalībvalstu kompetencē.

Eiropas līmenī mēs Komisijas paziņojumos līdz pat Lisabonas līgumam vienmēr esam pievērsuši īpašu uzmanību tieši šiem reģioniem: kalnu apgabaliem, mazapdzīvotiem apvidiem un salām. Arī šeit, Parlamentā, ir pieņemti daudzi lēmumi, kas atbalsta šos reģionus. Kad es dzirdu, ka tik daudzi šeit sūdzas, ka šie apgabali joprojām ir sliktā stāvoklī,

tad man jājautā, ko pašas dalībvalstis ir darījušas ar iniciatīvām, ko esam tām nodrošinājuši Eiropas līmenī? Ko ar tām ir darījuši paši reģioni? Kā tie ir izlietojuši Eiropas sniegto palīdzību? Šeit tiek aicināts veidot jaunu stratēģiju, un man ir žēl Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta ierēdņu, kuriem būs jāintegrē daudzās salu, kalnu apgabalu un mazapdzīvotu apvidu problēmas vienā stratēģijā. Vienlaikus stratēģiju ir tik daudz — stratēģijas Donavai, Baltijas jūrai, Melnajai jūrai, klimata pārmaiņām un tamlīdzīgi —, ka mums drīz būs vajadzīga stratēģija attiecībā uz stratēģijām, lai tās visas uzturētu un pārskatītu.

Jokus pie malas, dāmas un kungi, patiesībā gribu teikt — kā jau tas šodien šeit ir sacīts, un esmu pateicīgs komisāram *Hahn* par tā pieminēšanu —, ka mums ir jācīnās, lai arī pēc 2013. gada mums joprojām būtu kohēzijas politika un reģionālā politika Eiropas līmenī. Tieši tam mūsu darbā ir jāpievērš galvenā uzmanība, un mums par to ir jāpārlicina mūsu kolēģi deputāti. Kalnu apgabali, salas un citas teritorijas atradīs savu vietu nepārtrauktā kohēzijas un reģionālajā politikā pēc 2013. gada. Nav jēgas tērēt mūsu laiku pie atsevišķiem rezolūciju projektiem par šo tematu.

Patrice Tirolien (S&D) . – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es ļoti atzinīgi vērtēju šodienas debātes. Tās vēlreiz parāda, ka Eiropas Savienībai ir jānovērtē un pēc iespējas labāk jāizmanto sava reģionālā daudzveidība.

Pašlaik, kad risinām sarunas par jaunajām 2014.–2020. gada pamatprogrammām, es uzskatu, ka ir svarīgi uzsvērt grozījumus, no kuriem labums jāgūst konkrētiem reģioniem. Mūsu uzmanības centrā jābūt nepārtrauktības un teritoriālās kohēzijas jautājumiem.

Tomēr kalnu apgabalu, salu un mazapdzīvotu apvidu attīstībai ir vajadzīgs kas vairāk nekā tikai izņēmumu kopums. Mums jāpieņem horizontāla pieeja. Mums jāievieš instrumenti, kas nodrošinātu, lai Eiropas Savienības rīcība visās jomās pastāvētu līdzās vienotā sinerģijā, tādējādi palielinot to pievienoto vērtību.

Turklāt kā attāla reģiona pārstāvis es gaidu jauno Eiropas Savienības stratēģiju attālākajiem reģioniem, kuru Komisijas dienesti solīja sagatavot 2011. gada sākumā.

Damien Abad (PPE) . – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu Eiropa ir ES un tās daudzveidības simbols — attāluma, kultūru un pieeju daudzveidības, kā arī mūsu teritoriju un reģionu daudzveidības.

Lai gan Eiropas Savienību veido pilnīgi dažādas sastāvdaļas, teritoriālās, ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķiem jāpaliek kā visu mūsu rīcības veidu pilāriem, turklāt tas ir skaidri atzīts Lisabonas līgumā. Tādēļ šajā saistībā mums ir jāpievērš īpaša uzmanība kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem.

Es tiku ievēlēts no liela dienvidaustrumu reģiona, kas arī ietver salas, proti, Korsiku, kā arī Savoju un Ēnas departamentu, kurā vairāki apgabali ir mazapdzīvoti, un pēc savas darba pieredzes uz vietas es redzu, ka mums jābūt skaidrai imperatīvai, proti, saskaņot Eiropu ar šiem reģioniem.

Lai tā notiktu, mums iesākumā jādefinē grūtības, ar kādām šie reģioni saskaras. Es domāju, piemēram, vispārējas nozīmes pakalpojumus, tostarp vispārējas nozīmes sociālus pakalpojumus. Kā visu nokārtot tā, lai visiem iedzīvotājiem, lai kur viņi atrastos, mēs varētu garantēt minimālu sociālās aizsardzības līmeni?

Mums ir vienādi jāattīsta viss šo reģionu potenciāls, lai tie varētu baudīt vienotā tirgus un ekonomikas attīstības priekšrocības. Turklāt ir ļoti viegli pamanīt, ka pašlaik Eiropas Savienības politika salām vai kalnu apgabaliem netiek piemērota efektīvi.

No vienas puses, patiešām netiek ņemti vērā konkrēti vietējie un reģionālie apstākļi, un, no otras puses, pastāv risks, ka, pilnībā neņemot vērā šos reģionus, tie tiek atstāti novārtā bez atbalsta cīņā pret iedzīvotāju skaita samazināšanos, vides apdraudējumu vai ekonomikas lejupslīdi. Tieši šajā ziņā, pienācīgi ņemot vērā subsidiaritātes principu, Eiropa varētu radīt pievienoto vērtību.

Es sevi pieskaitu pie tiem, kuri uzskata, ka Eiropai pašai šiem reģioniem ir jānosaka konkrēti mērķi. Pirmām kārtām ir jāpārskata Eiropas Savienības dažādās politikas jomas, kas ietekmē šos reģionus, lai iekļautu horizontālu klauzulu, kas ļauj ņemt vērā šos īpašos apstākļus. Es arī uzskatu, ka papildus reģionālajai politikai ir arī jāpārskata kopējā zivsaimniecības politika, paredzot neliela apjoma un vietējās zvejniecības, lauksaimniecības un lauku attīstības aizsardzību, mērķtiecīgāk pievēršoties neliela apjoma ražošanai un piešķirot tiešu atbalstu. Pēc tam mums vajadzētu tādu pašu procedūru piemērot transporta un enerģētikas jomām.

Nobeigumā es vēlētos pateikt, ka tur, kur ir griba, ne vienmēr tiek rasta iespēja. Ambīcijas nedrīkst aprobežoties ar skaistiem vārdiem. Pēc dažiem mēnešiem mums būs izšķirīga iespēja, kura mums jāizmanto, proti, sarunas par nākamo finanšu plānu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Komisār, Eiropas Savienībai ir jāizmanto tās kohēzijas politika, lai īpašu uzmanību pievērstu reģioniem, ko ietekmē dabas radīti un demogrāfiski trūkumi, piemēram, reģioni kontinenta ziemeļos, mazapdzīvoti apvidi vai salas, pārrobežu un kalnu apgabali.

Vairāk nekā citi reģioni Eiropas Savienībā šie reģioni saskaras ar īpašām problēmām, ko rada piekļūšanas grūtības, klimata pārmaiņas, reģionālā integrācija un demogrāfiskās izmaiņas. Turklāt tiem ir kopīgas iezīmes, kam jāpielāgo un jāsteno īpašas reģionālās attīstības programmas, kā arī jāpielāgo līdzekļu piešķiršanas rādītāji, jo tajos jāņem vērā katra reģiona īpatnības. Patiesi, ir jāņem vērā zemais iedzīvotāju blīvums un piekļuve arodapmācības programmām, kuras pēc tam ļaus iedzīvotājiem piekļūt darba tirgum un ietekmēs bezdarba līmeni šajos apgabalos.

Šo apgabalu iedzīvotājiem nevajadzētu dzīvot no atbalsta programmām kā daļu no valsts sabiedriskajām shēmām. Šajos apgabalos jābūt resursiem un iespējām, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību un piekļūtu vispārējas nozīmes pakalpojumiem.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līgums mums ir devis juridisku pamatu, un jo īpaši 174. pantā mums ir noteikts uzdevums veicināt teritoriālo kohēziju. Reģionālajai politikai un reģionālās politikas komisāram tas konkrēti nozīmē to, ka viņam ir jā rūpējas par šo politikas jomu un arī tiem apgabaliem, kuriem ir īpašas topogrāfiskās iezīmes, piemēram, kalnu apgabaliem un salām. Tādēļ mums šai grupai ir jāizveido īpaša politika. Kā sacīja *Zeller* kungs, tas nenozīmē, ka mums vienkārši jābūt daudzām programmām un tām jānodrošina nauda, bet gan drīzāk Eiropas programmās būtu jāiekļauj nepieciešamā elastība. Tas attiecas uz iesniedzamajiem rādītājiem, taču galvenokārt uz politikas jomām, kuras mēs vēlamies īpaši veicināt.

Tomēr komisārs *Hahn* nav vienīgais, kuram šajā jomā jāgatavo pienācīga politika, jo kalnu reģionu politikai ir nozīme visās Eiropas politikas jomās. Jau tika minēta lauksaimniecības politika. Arī šajā gadījumā kalnu apgabalu īpašie apstākļi prasa atbalstu vai līdzsvarošanu

ar īpašiem pasākumiem. Tai ir nozīme transporta politikā — es pats esmu no valsts, kura saskaras ar sevišķām grūtībām un problēmām attiecībā uz starptautiskiem preču pārvaldājumiem. Arī šajā jomā mēs mēģinām iekļaut nepieciešamos atbrīvojumus Eirovinjetes direktīvā. Deputāts no Somijas minēja Pasta pakalpojumu direktīvu. Ja viņš to būtu rūpīgi izlasījis, viņš būtu pamanījis, ka mēs pēdējā tiesību aktā iekļāvām risinājumus šīm problēmu jomām.

Kā reģionu pārstāvim komisāram *Hahn* ir īpašs pienākums nodrošināt, lai šīs īpašās iezīmes atbalsotos visās Eiropas Savienības politikas jomās. Tikai tad mēs spēsim nodrošināt, lai mūsu teritoriālās kohēzijas mērķis, kā noteikts līgumā, patiešām tiktu sasniegts.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos pateikties visiem tiem, kuri parakstīja šo rezolūcijas priekšlikumu, ko ļoti atzinīgi vērtē Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti), kā arī manis pārstāvētajā valstī Spānijā.

Mums ir tiesiskais regulējums, proti, Lisabonas līguma 174. panta 4. punkts. Mums ir arī teritoriālā kohēzija, kas ir šajā līgumā noteiktais jaunais pīlārs, tādēļ mums ir juridisks pamats steigties palīgā šiem reģioniem: kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem.

Kalnu apgabalu gadījumā — kā jau iepriekš minēts — runa ir par 90 miljoniem iedzīvotāju; salu gadījumā — uz salām 14 valstīs dzīvo 21 miljons cilvēku, un vēl daudzi miljoni dzīvo kalnu apgabalos.

Visām šīm teritorijām ir ļoti līdzīgs problēmu kopums attiecībā uz kultūru, izglītību, transportu un vidi. Konkrēti runājot, ir kāds trūkums, kas vieno mūs visus, un tas ir transporta jomā. Es esmu no Baleāru salām, kur ir aprēķināts, ka transportam ir 20 % papildu izmaksas. Tas neapšaubāmi ietekmē mūsu rūpniecību, lauksaimniecību, stratēģiskās nozares, tūrismu un, īsi sakot, visu uzņēmējdarbības nozari, visu ekonomikas struktūru. Līdz ar to tas ietekmē mūsu konkurētspēju.

Tāpēc, ja mēs pievēršam uzmanību resursiem, piemēram, dzeramajam ūdenim sauszemē, kas ir ierobežotā daudzumā, izejmateriāliem, piemēram, enerģijai, vai arī dzīves telpai, tad mēs redzam, ka pastāv nepietiekamība un ka trūkst ekonomikas diversifikācijas.

Tādēļ mēs aicinām jaunajos finanšu plānos ņemt vērā šo teritoriju īpatnības un mums pašiem pāriet no vārdiem pie darbiem — kā tas jau šeit tika teikts —, kas jāīsteno budžetu veidā un tādējādi lielākā teritoriālajā kohēzijā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Savienības attālie apgabali, jo īpaši attālākie reģioni (tostarp manis pārstāvētās Azoru salas), kalnu apgabali, salas un mazapdzīvoti apvidi cieš no nelabvēlīgiem dabas un ģeogrāfiskiem apstākļiem, kurus ir grūti pārvarēt un kuri rada lielas sociālās izmaksas.

Piemēram, es varētu minēt piekļuves grūtības, sabiedrisko pamatpakalpojumu sniegšanas augstās izmaksas, energoapgādi u.c.

Mums arī jāatceras, ka Eiropas Savienībā pilsētās dzīvo tikai 7 % iedzīvotāju un ka 14 miljoni eiropiešu dzīvo salās.

Savienībai, kas darbojas, pamatojoties uz tādām vērtībām kā solidaritāte un sociālais taisnīgums, ir politisks un morāls pienākums veicināt savu attālāko teritoriju ekonomisko un sociālo attīstību. Patiesi, tas ir Eiropas kohēzijas politikas jomu galvenais pamatojums: teritoriālā kohēzija un ekonomiskā un sociālā konverģence.

Tādējādi teritoriālās kohēzijas kā jauna Eiropas Savienības mērķa iekļaušana tikai atspoguļo tās dabiskās attīstības procesu, un ekonomiskās un sociālās konverģences stratēģijas ir tās izaugsmes nepieciešamība.

ES izlēma pieņemt šādu nostāju jau sen, un daudzos reģionos tā ir radījusi ļoti pozitīvus rezultātus, jo tie ir pārgājuši no 1. mērķa pie 2. mērķa. Patiesībā, pat pirms šie reģioni sasniedz 2. mērķi, pat kamēr attīstības līmenis šajās Eiropas attāļajās teritorijās ir zem Eiropas vidējā rādītāja un kamēr tiem trūkst samērīga atbalsta, tie joprojām sniedz neaizvietojamu devumu Eiropas daudzveidības bagātībā — katrs ar savām īpašajām iezīmēm.

Šo Eiropas Savienības attāļāko teritoriju pienākums ir maksimāli izmantot visus pieejamos attīstības instrumentus, jo sevišķi, galveno uzmanību pievēršot saviem konkrētajiem resursiem. ES pienākums ir nodrošināt visu savu teritoriju efektīvu integrāciju un kohēziju; pretējā gadījumā tiks diskreditēts pats izaugsmes projekts.

Šajā saistībā Komisijai ir pienācīgi jāņem vērā šajā priekšlikumā ierosinātās darbības kā derīgs ieguldījums mūsu visu kopīgā Eiropas integrācijas projekta veiksmīgā iznākumā.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, struktūrfondi ir būtisks ES finanšu instruments mūsu centienos sasniegt 2020. gada mērķus. Tie ir īpaši svarīgi mazapdzīvotos ziemeļu reģionos, un es vēlos atzīmēt šādus četrus aspektus: pirmkārt, visas šīs īpašās teritorijas būs pirmās, kuras saskarsies ar daudzām problēmām un cietīs no tām vissmagāk. Tā kā darbspējīgie iedzīvotāji daudzos gadījumos ir devušies prom, meklējot darbu, daudzi mazapdzīvoti apvidi būs pirmie, kas saskarsies ar iedzīvotāju novecošanas problēmu.

Es, protams, vislabāk zinu, kāda ir situācija Somijā, un varu teikt, ka Somijas austrumos un ziemeļos drīzumā būs teritorijas, kurās vairāk nekā puse iedzīvotāju būs pensionāri. Līdz 2020. gadam gados vecāku cilvēku attiecība pret iedzīvotājiem darbspējīgā vecumā, proti, tā dēvētais vecumatkarības rādītājs viskritiskākais būs Somijas austrumos, Itālijā un Vācijas austrumos. Krasi palielināsies polarizācijas pakāpe starp reģioniem, un vairākos apgabalos vecumatkarības rādītājs vairāk nekā par 25 % pārsniegs ES vidējo rādītāju un līdz 2020. gadam palielināsies līdz 40 procentiem. Tādēļ reģionālajā un struktūrpolitikā ir svarīgi ņemt vērā demogrāfiskos kritērijus, kas saistīti ar iedzīvotāju novecošanu, nevis tikai ļaut, lai IKP būtu vienīgais būtiskais faktors.

Otrkārt, šajos reģionos vairs nedrīkst pieļaut darbspējīgā vecuma iedzīvotāju zaudēšanu. Tā vietā mums ir jāpievērš uzmanība konkurētspējai šajos apgabalos, lai tos izceltu no ekonomikas krīzes un lai tie sasniegtu ES 2020. gada mērķus. Ir vajadzīga inovāciju un kompetences attīstība, kā arī spēcīgāka konkurence. Tiem jāsasniedz vairāk, izmantojot mazāk naudas. Inovāciju finansējuma atlases kritēriju pamatā jābūt patiesi labiem rezultātiem. Uzmanība ir jāpievērš tēmām, kuras katrā jomā vislabāk veicina konkurētspēju un nodarbinātību, un ir arī vajadzīgi jaunievedumi sociālajā un pakalpojumu jomā.

Treškārt, mums ir vajadzīgas tādas reģionālās programmas, kuras integrē pasākumus struktūrfondos un kuru rezultātus var izmērīt un novērtēt. Administratīvajam slogam, ko rada pārvaldības un pārbaūžu sistēmas dalībvalstīs, ir jābūt proporcionālam pieejamajam finansējuma apjomam. Finansēšanas piešķiršanas pamatā jābūt panāktajiem rezultātiem, un tai jābūt saistītai ar ekonomikas un attiecīgās ekonomikas politikas strukturālām reformām.

Visbeidzot, ceturtais aspekts ir tas, ka mums ir vajadzīga pārrobežu sadarbība starp reģioniem, īpaši saistībā ar uzņēmējdarbības, rūpniecības un vides projektiem. Laba iespēja

ir, piemēram, saistībā ar Baltijas jūras un Donavas makroreģioniem, kuri jau šajās debatēs tika minēti. Ir vajadzīga sadarbība starp ES kaimiņvalstīm, taču Baltijas jūras reģionā, piemēram, ir vajadzīgs, lai reģionālajā sadarbībā piedalītos arī Krievija. Eiropas vienīgie pamatiedzīvotāji...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā Centrālā masīva, Overņas, Limuzēnas iedzīvotājs es vēlētos pateikties jums, komisār, par to, ko paudāt savā paziņojumā. Paldies visām politiskajām grupām, kuras parakstīja šo rezolūciju un kuras tomēr ļāva izveidot kalnu un salu sadarbības grupu. Paldies *Euromontana* partneriem un Kalnu reģionu pārstāvju asociācijai.

Beidzot mums Eiropas līgumā, 174. pantā, ir vārds „kalni”. Mums ir pilnībā jāizmanto savi resursi: lauksaimniecība, meži, tūrisms, rūpnīcas. Komisār, es vēlētos īpaši uzsvērt lauksaimniecību. Mums ir kvalitatīvi produkti, kuri ir izsmalcināti un noderīgi. Lūdzu apspriediet tos ar saviem kolēģiem, *Cioloş* kungs. Mums ir jānodrošina vienādas iespējas attiecībā uz visa veida infrastruktūru, autoceļiem, ātrvilcieniem, enerģētiku, izglītību, veselību un ciparu tehnoloģiju.

Priekšsēdētāja kungs, karu laikā mums ir bijuši vienādi pienākumi. Mēs, kalnu iedzīvotāji, arī ticam vienādām tiesībām.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības saskaņota attīstība ir tās ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes un sociālās labklājības priekšnoteikums. Teritoriālās kohēzijas princips uzliek par pienākumu ES ierosināt konkrētus pasākumus, lai pārvarētu esošos nelabvēlīgos apstākļus un izmantotu šo reģionu potenciālu.

Eiropas politikas programma būtu ļoti noderīga un radītu ilgtermiņa pievienoto vērtību mazāk attīstītiem reģioniem, palīdzot veidot un pielāgot unikālus attīstības modeļus, kuri tos padarītu konkurētspējīgākus un spējīgākus risināt problēmas.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, apdzīvotības uzturēšana mazapdzīvotos apvidos ir labākais veids kā garantēt to saglabāšanu. Stratēģijā tiek lietots vārds „attīstība”, taču es vēlētos uzsvērt trīs principus.

Pirmkārt, uzņēmējdarbības modeļiem, kas šajās teritorijās rada attīstību, jābūt vērīgiem uz peļņu un kvalitatīvu produkciju, un jaunie pasākumi saistībā ar zema oglekļa saturu emisiju ekonomiku ir veids, kā tos veicināt.

Otrkārt, sociālā ekonomika ir vislabākā pieeja, lai šos iedzīvotājus piesaistītu kopīgiem projektiem attiecībā uz viņu labklājību.

Treškārt, šo teritoriju iedzīvotājiem, salīdzinot ar citiem iedzīvotājiem, jābūt nodrošinātam vienādam sabiedrības veselības un izglītības pakalpojumu līmenim, kā arī transporta infrastruktūrai. Ir labāk ieguldīt šajā jomā, nevis ieguldīt ražošanas subsīdijās.

Tieši to mēs vēlamies Basku zemei un, komisār, tas būs iespējams tikai tad, ja Eiropa paļausies uz reģioniem un pašvaldībām, ja tā skaidri noteikts finansējuma mērķus, ja tā novērtēs tā ietekmi un ja tā ņems vērā teritoriju dažādās situācijas.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Jau vairāki kolēģi deputāti ir minējuši to, ka vajadzīga pareiza attiecība starp kohēzijas politiku un kopējo lauksaimniecības politiku. Arī es vēlos to uzsvērt, kā arī norādīt uz Eiropas lauku attīstības fondu lielo nozīmi kalnu

apgabalu ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Mēs pašlaik debatējam par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni. Mums jāpatur prātā, ka šī reforma ir jāsteno tādā veidā, kas realizētu kalnu apgabalu potenciālu to attīstības un pat ieguldījuma izteiksmē ekonomikas izaugsmei.

Piemēram, vietējo izstrādājumu un tūrisma aktivitāšu daudzveidība daudziem reģioniem varētu nodrošināt labklājības avotu. Tomēr, lai tas notiktu, attiecīgajiem reģioniem ir vajadzīga piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem, infrastruktūrai un transportam. Kopējai lauksaimniecības politikai, izmantojot tās otro pīlāru, būtu jāspēj turpināt garantēt piekļuvi šādiem pakalpojumiem, un tajā pašā laikā apstākļiem...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mūsu salām, kalnu apgabaliem un mazapdzīvotiem apvidiem ir būtiski tādi jautājumi kā bezdarbs, lauku attīstība, lauksaimniecība, zivsaimniecība, transports, atjaunojamo enerģijas veidu veicināšana un vides aizsardzība.

Mums ir vajadzīga integrēta un koordinēta stratēģija, lai konsekventi veicinātu to attīstību. Šīm teritorijām ir milzīgs ekonomikas un sociālās attīstības potenciāls, kuru mēs nedrīkstam izšķiest.

Tajā pašā laikā, lai tas būtu iespējams, mums ir jākompensē nelabvēlīgie apstākļi, ko rada to īpašā ģeogrāfiskā vai demogrāfiskā situācija. Tādēļ attiecībā uz reģionālo politiku ir jālikvidē daži dalības ierobežojumi pārrobežu sadarbības programmās, piemēram, prasība, lai pārrobežu reģioni atrastos ne tālāk par 150 kilometriem, kas ir šķērslis labākai sadarbībai starp salu reģioniem un jūras pierobežas reģioniem.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ja mēs runājam par teritoriālo kohēziju, mums jārunā par salām, kalnu apgabaliem un arī visattālākajiem reģioniem. Tas nozīmē runāt par to problēmām un grūtībām, to dabīgajiem nelabvēlīgajiem apstākļiem un strukturālajiem trūkumiem. Tomēr būtībā tas arī nozīmē runāt par to, kā varam likvidēt šķēršļus, kuri kavē to attīstību. Tas nozīmē runāt par stratēģijām šo trūkumu pārvēršanai par iespējām. Savienojumu iespēju uzlabošana, atbilstīga kaimiņattiecību politika, kā arī politikas jomu un struktūrfondu stabilitāte ir jautājumi, kas mums nekavējoties jārisina, pamatojoties uz divām svarīgām premisām: teritoriālo kohēziju un solidaritātes principu.

Ir cilvēki, kuri netic stratēģijām. Es tām ticu, un šai rezolūcijai ir jābūt par pierādījumu Parlamenta saistībā attiecībā uz šiem reģioniem un tā prasībai, lai Komisija pieņemtu politiskus lēmumus, kuros ir ņemtas vērā šo neaizsargāto teritoriju vajadzības, kuru problēmas kļūst vēl skaudrāk redzamas ekonomikas krīzes laikā, piemēram, pašreizējā krīzē.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lai gan ir pusdivpadsmit vakarā, mēs šeit joprojām runājam par šo interesanto un svarīgo tematu, jo kalnu apgabali joprojām atpaliek, un tiem netiek pievērsta pietiekama uzmanība, neskatoties uz to dabas resursu, kā arī unikālās floras un faunas acīmredzamo potenciālu.

Šiem reģioniem ir vajadzīgi konkrēti pasākumi un īpaši pielāgotas attīstības stratēģijas, lai tie spētu pārvarēt pastāvīgās grūtības un izmantotu savu dabisko potenciālu, turpretim autoceļu un dzelzceļu infrastruktūras pabeigšana tiem ir izdzīvošanas un labklājības jautājums. Šī iemesla dēļ es pilnībā atbalstu īpašas Eiropas integrētas sistēmas izveidi, lai

risinātu kalnu apgabalu problēmas saskaņā ar teritoriālās kohēzijas principu, kas ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem, tomēr es vēlētos uzsvērt nepieciešamību politisko sistēmu papildināt ar konkrētu juridisko dimensiju, kura ir saistīta ar...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Konkurētspēja un labklājība ir atkarīga no konkrētā apgabala iedzīvotāju spējas un šīs teritorijas uzņēmumu spējas pēc iespējas labāk izmantot tā resursus. Eiropas Savienības politikai vajadzētu stimulēt šādas darbības, īpaši uzsverot to reģionu attīstības līmeņu atšķirību samazināšanu, kuros ir īpaši dabas un ģeogrāfiskie apstākļi. Atbalsts saskaņotai attīstībai ir paredzēts, lai stiprinātu Eiropas Savienības ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.

Centieni ir jāpievērš kalnu apgabalu un salu stipro pušu attīstīšanai un potenciālo konkurences priekšrocību jomu meklēšanai. Tā ir īpašas saiknes veidošana starp ekoloģisko stabilitāti, ekonomikas efektivitāti un sociālo kohēziju, lai nodrošinātu attīstības iespējas visiem šajos sarežģītajos reģionos. Lisabonas līgumam stājoties spēkā, Eiropas Savienības pienākums ir meklēt šādus risinājumus.

Johannes Hahn, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievienoties paustajām pateicībām un arī gribētu pateikties godājamajiem deputātiem. Mums bija 47 runas — es tās saskaitīju —, kas liecina gan par Parlamenta vitalitāti, gan šī temata nozīmīgumu. Mani īpaši iepriecināja tas, ka tikai viena no šī 47 runām bija negatīva, un tajā tika uzdots jautājums, vai vispār ir jēga no kohēzijas politikas. Tam mūs vajadzētu iedrošināt, ka šī ir ļoti svarīga politikas joma, kas spēj sasniegt Eiropas iedzīvotājus un padarīt Eiropu redzamu, pat — un jo sevišķi — reģionos, par kuriem šodien diskutējam un debatējam. Tā kā tas vēl nav ticis minēts, es vēlētos norādīt, ka šajā jaunajā periodā mums ir iespēja izmantot modulētu līdzfinansēšanas sistēmu, lai reģionos radītu līdzsvaru. Kas attiecas uz *Zeller* kunga un citu teikto, mēs esam izveidojuši vietējas reaģēšanas iespēju — un tas ļoti lielā mērā atbilst subsidiaritātes principam — attiecībā uz konkrētām vajadzībām, pamatojoties uz atbildīgo iestāžu zināšanām. Mums ir arī virkne ļoti dažādu iespēju valsts subsīdiju jomā, piemēram, konkurences politikas jomā, un mums vajadzētu izmantot šīs iespējas attiecīgo iedzīvotāju interesēs.

Daudzās runās tika minēts rādītāju jautājums, ko mēs bieži sastopam debatēs par reģionālo politiku. Es piekritu *Deutsch* kungam un citiem, kuri uzskata, ka iekšzemes kopprodukts joprojām ir jāizmanto kā galvenais rādītājs. Tomēr es pilnībā saprotu, ka ir nepieciešamība un vēlme izmantot papildu rādītājus. Jau ir vairāki projekti, piemēram, saskaņā ar ESPON. Viens šāds projekts ir *EUROISLANDS*, kura mērķis ir definēt papildu rādītājus, kas ir lielā mērā īpaši izstrādāti, lai ļautu sagatavot labāku politiku šajos reģionos kopā ar visiem tiem, kuriem jāuzņemas galvenā atbildība. Tos nevajadzētu un nevar izmantot, lai galvenokārt izstrādātu jaunus finanšu rādītājus, taču tie ir pieejami, lai ļautu precīzāk pielāgot mūsu politikas jomas šajos reģionos iedzīvotāju vajadzībām.

Es īpaši vēlētos pateikties tiem runātājiem, kuri minēja reģionu apslēpto potenciālu un to, ko joprojām var darīt tādās jomās kā pētniecība un attīstība. Mums ir daži reģioni, kuri atrodas neparastās vietās, kurās tiek veikti ļoti specifiski pētniecības darbi. Piemēram, runājot par Kanāriju salām un to observatorijām, tur notiekošo pētniecību nevarētu veikt nekur citur, jo nekur citur nav tieši šādi ģeogrāfiskie, topogrāfiskie un klimatiskie apstākļi. Mums ir labāk jāizmanto šādi faktori, tostarp atjaunojamās enerģijas nozare. Es arī vēlētos piebalsot tiem, kuri īpaši minēja piekļuvi internetam. Tas patiešām ir kas tāds, kam mums

turpmāk vajadzētu veltīt sevišķu uzmanību, jo ir jāatzīst, ka šajā jomā joprojām ir īstenojams liels potenciāls.

Vēlreiz pateicos jums visiem par ieguldījumu debatēs. Reģionālajā politikā ir darāms liels darbs, ne vien līdzsvarojot reģionu atšķirības, bet arī apmierinot astoņu no desmit iedzīvotāju vajadzības, kuri, kā mēs zinām, vēlas darba izredzes savā dzimtajā reģionā un, runājot plašāk, tur novēcot. Šī iemesla dēļ mums vajadzētu veidot un mums ir jāveido tāda politika, kurā ņemtas vērā tieši šīs vajadzības, un tieši to mēs darām. Mūsu politikas pamatā ir iedzīvotāji un viņu vajadzības, un mēs ceram, ka ar šiem pasākumiem viņus sasniegsim. Tas ir bezgalīgs uzdevums, kam atkal un atkal ir vajadzīgs jauns stimuluss. Šajā ziņā šodienas debātes un jo īpaši šis ziņojums ir devis ievērojamu ieguldījumu mūsu lēmumu pieņemšanas pamatā. Es varu tikai apstiprināt, ka mēs Komisijā to ne vien uztveram kā pienākumu intensīvi strādāt pie šādiem jautājumiem, bet arī darām ar prieku.

(Aplausi)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja . Es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu ⁽²⁾.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt, trešdien, 22. septembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šī rezolūcija, par kuru balsošana Parlamentā notiks rīt, palīdz iestāžu pārstāvjiem apzināties grūtības, ar kurām šie reģioni saskaras, un es par to priecājos. Es uzsvēršu trīs svarīgus šī ziņojuma aspektus, kuri ir manu bažu pamatā un kuri paši par sevi attaisno to, ka parakstīju šo ziņojumu. Tā kā esmu no kalnu apgabala, Pirenejiem, es zinu, ar kādām problēmām saskaras šāda veida teritorijas. Ņemot vērā to ģeogrāfiskos un demogrāfiskos ierobežojumus, kalnu apgabaliem ir vajadzīgas „īpašas reģionālās attīstības programmas”, un es ceru, ka kohēzijas politikā pēc 2013. gada tas tiks ņemts vērā. Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSD) aizsardzība un veicināšana ir manas politiskās cīņas pamatā. Es ceru, ka ETSD panākumi manā reģionā — *Puigcerdá* slimnīcas panākumi — var būt par stimulu citiem šāda veida projektiem Eiropā. Visbeidzot, 150 km kritērija atmešana attiecībā uz salām ir svarīgs priekšlikums, kuru pieprasa daudzas manas vietējās ieinteresētās puses. Patiesībā dažas salas joprojām nevar gūt labumu no pārrobežu programmām, jo tās atrodas tik tālu. Tādēļ tās cieš no vēl acīmredzamākas nošķirtības, un mums tas jānovērš.

Edward Scicluna (S&D), *rakstiski*. – Man ir prieks, redzot, ka Parlaments un Komisija debatē par kalnu apgabalu un salu jautājumu. Kā deputātam no Maltas, kurš pārstāv divas salas: Maltu un Gozo, kurā katrā ir mazāk par 500 000 iedzīvotāju, šis jautājums man neizbēgami ir ļoti tuvs. Nav šaubu, ka salas un mazie reģioni ir pelnījuši, lai ES līmenī pret tiem izturētos saskaņā ar to īpašajām vajadzībām. Piemēram, starp Gozo salu un pārējo Maltu pastāv ievērojamas ekonomiskas atšķirības, un Maltes Valsts statistikas birojs norāda, ka Gozo IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 75 %, salīdzinot ar Maltu. Šādos gadījumos

(2) Sk. protokolu

Komisijai vajadzētu to īpaši atzīt un noteikt atbilstību ES reģionālās politikas aspektiem, nevis tikai finansējumam, kas attiecībā uz Gozo arī nav materializējies. Protams, kalnu apgabaliem, salām un mazapdzīvotiem apvidiem Eiropas Savienībā ir kopīgas iezīmes, kas to atšķir no citiem reģioniem. Tie mēdz ciest no sliktiem transporta sakariem, kas rada nodarbinātības iespēju un pieejamības trūkumu. Statistiski arī pastāv lielāka iespēja, ka tie būs nabadzīgāki nekā pārējās dalībvalstu daļas. Mēs nevaram atļauties tos ignorēt.

15. Aviācijas darbību iekļaušana Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (debates)

Priekšsēdētāja . – Nākamais darba kārtības punkts ir mutisks jautājums Komitejai, ko PPE grupas vārdā uzdevuši *Peter Liese* un *Mathieu Grosch*, S&D grupas vārdā *Saïd El Khadraoui*, *Kathleen Van Brempt* un *Matthias Groote*, ALDE grupas vārdā *Chris Davies* un *Holger Krahmer*, ECR grupas vārdā *Martin Callanan*, kā arī Zaļo/ALE grupas vārdā *Satu Hassi*, par aviācijas darbību iekļaušanu Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (O-0127/2010 - B7-0463/2010).

Peter Liese, *autors*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, 2008. gadā pēc intensīvām sarunām mēs nolēmām aviāciju iekļaut emisiju tirdzniecības sistēmā. Tolaik es biju referents, un šeit ir arī daži ēnu referenti. Mēs to nedarījām, lai kaitētu aviācijas nozarei vai trešajām valstīm, mēs to darījām, jo mums ir nopietna problēma. Ir krasi palielinājies siltumnīcefekta gāzu apjoms, un siltumnīcefekta gāzu emisijas aviācijas nozarē kopš 1990. gada ir divkārtējušās. 1997. gadā pasaules sabiedrība Kioto protokolā siltumnīcefekta gāzu samazināšanas uzdevumu deleģēja Starptautiskajai Civilās aviācijas organizācijai (ICAO). Par nožēlu jāatzīst, ka ICAO līdz šim nav panākusi nekādus konkrētus rezultātus.

Mums šķita, ka ir svarīgi, lai, gatavojot tiesību aktu, tiktu iekļautas visas aviokompānijas, kuru lidmašīnas paceļas vai nolaižas Eiropā. Nav nozīmes, vai tās ir Eiropas, ASV vai Ķīnas aviokompānijas, ir jāiekļauj visas. Tas ir svarīgi klimatam, un, protams, tas ir arī svarīgi no godīgas konkurences viedokļa. Tas viss tika apstiprināts koplēmuma procedūrā, un Parlaments piekrita lieliem kompromisiem, salīdzinot ar saviem sākotnējiem priekšlikumiem. Tādēļ ir svarīgi par to informēt trešās valstis. Kompromisus nevar viegli mainīt, jo par tiem tika panākta vienošanās koplēmuma procedūrā.

Protams, jau tolaik bija jūtama trešo valstu pretestība, un tas tagad tiek pausts, gatavojoties ICAO ģenerālajai asamblejai, kura sākas nākamnedēļ. Es uzskatu, ka juridiski mēs esam samērā lielā drošībā; kā referents es atkārtoti rūpīgi pievērsu uzmanību tam, lai juridiskais pamats būtu pareizs. Tomēr, tāpat kā viss pārējais, tas ir arī politisks jautājums. Tāpēc mūsu vadošajiem sarunu dalībniekiem ICAO — komisāram *Kallas* un Beļģijas prezidentūrai ir vajadzīgs politisks atbalsts.

Es uzskatu, ka ASV nostāja ir īpaši apšaubāma. Pagājušajā nedēļā es satikos ar ASV galveno sarunu veicēju un pajautāju viņai, vai viņa patiešām apzinās, ka gadījumā, ja ASV izdosies saņemt ICAO atļauju sistēmai, kuras pamatā ir savstarpēja atzīšana, tiks arī ietekmēts Pārštāvju palātas apstiprinātais likums par klimatu, kuram prezidents *Obama* pastāvīgi pauž savu atbalstu. Tas *Waxman-Markey* likumprojektu padarīs nelikumīgu. Amerikāņiem uz to nebija, ko atbildēt, tādēļ tas varētu būt veids, kā mēs varam apturēt viņu virzību. Prezidentam *Obama* nevajadzētu tikai runāt par klimata aizsardzību, viņam vajadzētu kaut ko arī faktiski darīt.

Matthias Groote, *autors.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs šodien šeit esam sapulcējušies šajā vēlajā stundā īsi pirms pusnakts, lai debatētu par klimata pārmaiņu tematu. Šis temats ir nedaudz nostumts malā. Mēs esam piedzīvojuši finanšu un ekonomikas krīzi — patiesībā mēs to joprojām izjūtam —, tomēr šis ir svarīgs temats. Tādēļ arī mani kolēģi deputāti jautāja, kāda būs Komisijas plānotā nostāja gaidāmajās sarunās ar ICAO.

Kā tikko izklāstīja *Liese kungs*, šeit, Parlamentā, mēs esam ilgi nopūlējušies, lai panāktu kompromisu par aviācijas iekļaušanu emisiju tirdzniecības sistēmā. Mēs esam veikuši sarežģītas sarunas ar Padomi. Es uzskatu, ka mums tas ir arī skaidri jāsaprot pārējai pasaulei, patiešām starptautiskā līmenī. Attiecībā uz ICAO un CO₂ emisiju samazināšanu aviācijas nozarē es uzskatu, ka līdz šim tam ir veltīts daudz laika, taču rezultāti ir minimāli. Tāpēc mums ir jāaizstāv savs priekšlikums starptautiskā līmenī tādā pašā veidā, kā tas tikai aizstāvēts šeit, Parlamentā, kur to pieņēma ar lielu balsu vairākumu.

Eiropas sistēma stāsies spēkā 2012. gadā, un mēs tajā esam iekļāvuši trīs valstis. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja gaisa kuģis paceļas Vašingtonā un nolaižas Eiropas Savienībā, tad tam tiks piemērota Eiropas Savienības emisiju tirdzniecība sistēma.

Klimata pārmaiņas ir globāla problēma, līdz ar to tā ir problēma, kas jārisina globāli. Ja mēs to vēlamies darīt nopietni, tad mums ir jāizstrādā nodokļu instrumenti. Mums ir uzlikti nodokļi maziem transportlīdzekļiem, piemēram, automobiļiem un prāmjiem. Diemžēl mums nav iespēju izstrādāt vienotas nodokļu likmes Eiropā. Tāpēc man nav ilūziju, ka būs jēlcāda iespēja izstrādāt starptautisku CO₂ nodokli. Tāpēc tā vietā otrais labākais risinājums ir emisiju tirdzniecība, ideālā gadījumā globāla, ar noteikumiem, kas attiecas uz trešajām valstīm. Šie noteikumi par trešajām valstīm ir arī par katru cenu jāaizstāv Eiropas Komisijai un Padomei, kuru pārstāvji diemžēl šajā vēlajā stundā šeit neatrodas.

ASV ir starptautisks dalībnieks. *Obama* administrācija sākotnēji klimata tiesību aktiem noteica augstus mērķus. Tomēr līdz šim rīcība nav sekojusi. Tagad ir ASV kārtā rīkoties attiecībā uz klimata tiesību aktu sagatavošanu, saskaņošanu un pielāgošanu starptautiski. Tas ir ļoti svarīgi.

Kā mēs zinām, ANO klimata konference Kopenhāgenā bija neveiksme. Tajā netika gūti panākumi. Es baidos, ka arī ICAO un ICAO nolīguma 16. pielikums, kurā reglamentēti vides pasākumi, arī būs neveiksme. Tāpēc man ir šāds jautājums Komisijai: ja šoreiz netiks panākta vienošanās par aviācijas iekļaušanu emisiju tirdzniecībā, vai Komisija faktiski ir gatava turpināt sarunas ICAO līmenī? Vai šajā gadījumā ir plāns B? Kā Eiropas Komisija un arī Padome reaģēs šādā gadījumā?

Holger Krahmer, *autors.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ar nožēlu jāatzīst, ka mēs šeit debatējam par neveiksmīgu stratēģiju. Pat tolaik, kad mēs pieņemām šo direktīvu, jau varēja dzirdēt brīdinājumus, kad tika jautāts, vai trešo valstu iekļaušana emisiju tirdzniecībā, neapspriežoties ar tām, ir tiešām pārdomāta? Pat šodien mēs ignorējam starptautisko situāciju. Mēs iedomājamies, ka mums tikai jāsaprot zobi, un tad viss izdosies Kopenhāgenā, turpmākās konferencēs un ICAO. Tomēr tas nav tik vienkārši. Tomēr mums ir ES direktīva, kas jāīsteno. Es vēlētos, lai Komisija mums pastāstītu, kā viņa to plāno izdarīt. Man par to ir četri konkrēti jautājumi, un es ar nepacietību gaidu atbildes.

Pirmkārt, kādas darbības Komisija plāno veikt, ja trešās valstis vai trešo valstu aviokompānijas atteiksies piedalīties ES emisiju tirdzniecības sistēmā? Otrkārt, kādi pasākumi ir plānoti, lai aviokompānijas iekļautu emisiju tirdzniecībā? Treškārt, vai ir taisnība, ka Komisija izskata iespēju vai plāno anulēt ielidošanas tiesības Eiropas Savienībā

tām aviokompānijām vai trešajām valstīm, kuras atteiksies piedalīties ES emisiju tirdzniecības sistēmā? Ceturtkārt, ja tiks piemēroti šādi lidošanas aizliegumi, kādu reakciju Komisija sagaida no attiecīgajām trešajām valstīm?

Vēlos jums atgādināt, ka Eiropas Kopienu tiesā lietas ir ierosinājušas trešās valstis, kuras vienkārši atsakās tikt iekļautas ES emisiju tirdzniecības sistēmā. Ir pēdējais brīdis, lai mēs rūpīgi apsvērtu liktenīgo dienu 2012. gadā. Es gribu zināt, kas notiks pēc tam. Ko mēs tad darīsim?

Debatēm par to, kāda būs mūsu nostāja ICAO, man pašlaik ir otršķirīga nozīme. ICAO pēc būtības nav nekas vairāk par pasaules valdību asambleju, kuras rīkojas saskaņā ar tieši tām pašām ļoti dažādajām interesēm, kā tas bija Kopenhāgenā, un man ir aizdomas, ka tādas tās būs arī Kankunā.

Tādēļ mans jautājums Komisijai ir šāds: kā mēs izklūsīm no šīs dilemmas? Mēs mēģinām īstenot jau esošu tiesību aktu, kuru faktiski nevar īstenot.

Satu Hassi, *autors*. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, emisijas no gaisa satiksmes ir palielinājušas ātrāk nekā jebkurās citās lielajās uzņēmējdarbības nozarēs. *Liese* kungs jau sacīja, ka 20 gadu laikā tās ir divkārtējušās. Ja sabiedrība kopumā samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas tā, kā tas būtu jādara, bet emisijas no lidojumiem turpina palielināties pašreizējā ātrumā, 20 līdz 30 gadu laikā gaisa satiksme veidos visu Eiropai atļauto emisiju kvotu. Nekam citam pāri nebūs palicis nekas.

Kioto ICAO tika uzdots izveidot starptautisku sistēmu lidojumu emisiju ierobežošanai. Tā to nedarīja; gluži pretēji, šī organizācija secināja, ka gaisa satiksmei ir tiesības neuzņemties nekādas saistības. Tieši tādēļ ES nolēma pieņemt pati savu lidojumu emisiju tirdzniecības shēmu. Protams, mūsu īstais mērķis ir globāla sistēma, taču vienai pašai ES lidošanas emisiju tirdzniecības shēmai arī būs globāla ietekme. Lidojumi no Eiropas un uz to veido lielu daļu visas pasaules lidojumu emisiju.

Mēs nedrīkstam pakļauties ASV spiedienam. Gluži pretēji, mums ir skaidri jānosoda šis spiediens. Bez šaubām, lielākā daļa no mums izjūt ļoti lielas simpātijas pret prezidentu *Obama*. Mēs varam saprast viņa grūtības panākt, lai ASV Kongress pieņemtu likumu par klimatu, taču mēs nevaram pieņemt situāciju, kurā ASV administrācija mēģina bloķēt ES rīcību klimata pārmaiņu jautājumā. Mēs noteikti nedrīkstam pieļaut, ka ASV būtu veto tiesības attiecībā uz mūsu rīcību, lai ierobežotu emisijas no lidojumiem.

Vienīgais uzdevums, kas Komisijai un prezidējošajai valstij ir jāpilda, ir tās direktīvas ievērošana, par kuru mēs kopīgi vienojāmies. Līdzīga problēma ir arī saistīta ar emisijām no starptautiskās kuģniecības, un es arī vēlētos atgādināt Komisijai par mūsu vienošanos saistībā ar mūsu pašu klimata tiesību aktiem.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties — arī savas kolēģes *Hedegaard* vārdā, kura jau skaidri pauda mūsu nostāju par šo tematu, — par šo ļoti atbilstošo jautājumu. Diemžēl *Hedegaard* kundze šodien šeit nevarēja būt, jo pašlaik viņa ir Ņujorkā darba darīšanās saistībā ar pašreizējām sarunām klimata jomā.

Kā jūs zināt, ICAO asambleja notiks no 28. septembra līdz 8. oktobrim, un būtībā klimata aizsardzība ir pašā darba kārtības augšgalā. Pagājušajā nedēļā tikās ICAO padome, lai sagatavotu rezolūciju par aviāciju un klimata aizsardzību, taču man diemžēl jāatzīst, ka tai šis uzdevums neizdevās.

Vienpusējās saistības, ko ES brīvprātīgi uzņēmas, lai samazinātu CO₂ emisijas līdz 20 % zem 1990. gada līmeņa, ietver arī emisiju no aviācijas. Tās nav iekļautas nevienā citā līdzšinējā starptautiskā samazināšanas mērķī, un to mēs vēlamies mainīt. Kopš 1990. gada emisijas aviācijas nozarē ir gandrīz divkārtējušās. Pašreiz tiek pieņemts, ka to līmenis 2020. gadā būs atkal par 70 % lielāks nekā 2005. gadā. Paredzams, ka līdz 2050. gadam šis līmenis, salīdzinot ar 2005. gadu, būs palielinājies par 400 % līdz 500 %.

Eiropas Savienības pasākumi, lai cīnītos pret aviācijas ietekmi uz klimatu, ir joma, kurai pievērsta galvenā uzmanība, kopš Eiropas Parlaments un Padome 2008. gadā nolēma iekļaut emisijas no aviācijas ES emisiju tirdzniecības sistēmā, kas stājas spēkā ar 2012. gadu. Tas ietekmē visus lidojumus uz ES un no ES. Aviokompānijas visā pasaulē jau tam ir sākušas gatavoties. Tām visām ir jādod ieguldījums klimata aizsardzībā Eiropas emisiju tirdzniecības sistēmā, ja vien to izcelsmes valstis neatzīst līdzvērtīgas sistēmas emisiju samazināšanai no starptautiskās aviācijas.

ES nostāju gaidāmajās ICAO sarunās septembra sākumā apstiprināja Padome, un tā ir šāda: ICAO ir jāpieņem mērķis starptautiskajai aviācijai līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu līmeni par 10 %, salīdzinot ar 2005. gadu, un ir jāizveido kopēja sistēma, lai atbalstītu tirgus pasākumus emisiju samazināšanai aviācijas nozarē. ES ir gatava piešķirt emisiju tirdzniecības sistēmas atbrīvojumus lidojumiem no trešajām valstīm saskaņā ar divpusēju vienošanos, ja attiecīgās valstis veic piemērotus vides aizsardzības pasākumus aviācijas jomā.

Kā jūs zināt, mūsu nostāja aviācijas radītajām emisijām nesaskan ar ASV un citu ICAO dalībnieku viedokļiem. ASV aicinājums noslēgt savstarpēju vienošanos — citiem vārdiem sakot, savstarpēji atzīt klimata aizsardzības pasākumu — ir tieši paredzēts, lai nepieļautu Eiropas pasākumu īstenošanu. Tomēr mēs nevaram pieļaut, ka mūsu partneri apdraud ES tiesību aktus, īpaši tad, ja esam pārliecināti, ka šis pasākums, kas ietvers trešdaļu pasaules emisiju no aviācijas, ir būtisks ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām. Mēs nevaram pieņemt, ka tiem, kuri vēlas darīt vairāk, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, ir jāsaņem atļauja no tiem, kuri vēlas darīt mazāk. Nepastāv veto tiesības attiecībā uz citu valstu klimata aizsardzības tiesību aktiem.

Tomēr mēs arī nevaram pieļaut, ka reāli klimata aizsardzības pasākumi radītu konkurētspējas apgrūtinājumu. Ja mēs piemērotu ES noteikumus tikai Eiropas aviokompānijām, tad tā būtu diskriminācija valstspiederības dēļ. Tas arī kaitētu cīņai pret klimata pārmaiņām un būtu bezjēdzīgi ekonomiskā ziņā.

Savstarpēja vienošanās ir tikai veids, kā maskēt to, ka arī turpmāk nekas netiek darīts cīņā pret emisijām aviācijas nozarē un klimata pārmaiņām. Gaidāmajās sarunās Eiropas Savienībai ir jāieņem stingra nostāja, un tas tiks darīts. Mēs nevaram pieņemt nekādus rezultātus, kas būtu pretrunā ar ES tiesību aktiem, kurus pieņēmusi Padome un Eiropas Parlaments. Gluži pretēji, ja mēs ilgtermiņā vēlamies pastāvīgi samazināt emisijas aviācijas nozarē, tad mums ir vajadzīga kopīga virzība un globāls samazinājuma mērķis.

Said El Khadraoui, *S&D grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, iesākumā es vēlētos pateikties jums par jūsu skaidro atbildi un ļoti skaidri paustajiem viedokļiem. Kā Parlamentam mums ir jāpauž ļoti skaidrs vēstījums, un šis vēstījums ir atbalsts Komisijai.

Neatkarīgi no tā, vai mēs tagad domātu, ka direktīva ir gājusi pārāk tālu vai nav gājusi pietiekami tālu, ka tā ir sagatavota novēloti vai nedaudz par agru, lietas būtība ir tā, ka šī

Parlamenta lielākā daļa kopā ar Padomi un Komisiju pieņēma ko tādu, kam tagad būs likuma spēks un kas būs jāievieš. Kā Komisijai jūsu uzdevums ir nodrošināt, lai šis tiesību akts tiktu nepārprotami īstenots. Attiecībā uz skaidrību šis tiesību akts ir veidots pilnīgi. Tajā ir neskaitāmas atsauces, un es vēlreiz šeit atkārtosu: sākot ar 2012. gada 1. janvāri, visiem lidojumiem no dalībvalstu teritorijā esošas lidostas vai uz to tiks piemērota šī direktīva. Tādēļ tas arī ietvers izejošos un ienākošos lidojumus no trešajām valstīm.

Ir būtiski uzsvērt šo pēdējo aspektu, jo dažas aviokompānijas to apšaubā. Mums nevar būt situācija, kurā trešajām valstīm ir jāmaksā tikai par pusi no lidojumiem, proti, izejošiem vai ienākošiem lidojumiem. Tas kropļotu konkurenci starp Eiropas aviokompānijām, no vienas puses, un citām aviokompānijām, no otras. Protams, tā nevar būt pareizā interpretācija.

Trešajām valstīm, kurām šis tiesību akts rada problēmas, vēlreiz jānorāda, ka aviokompānijas var izvairīties no šīs direktīvas noteikumiem tikai tad, ja šīs valsts ievieš pašas savus pasākumus, lai šajā nozarē samazinātu CO₂ emisijas. Citiem vārdiem sakot, mūsu nolūks nav garantēt potenciālus ieņēmumus, gluži pretēji. Ja visi darītu kā mēs, tad mēs noteikti no tā gūtu mazāk naudas, taču mums noteikti ir jāsasniedz mūsu vides mērķi, un tā ir šī tiesību akta būtība.

Rezultātā mūsu Amerikas draugiem un citiem, kuri, izmantojot juridiskus paņēmienus vai visa veida manevrus ICAO, Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā, mēģina novērst nenovēršamo, labāk sekmētos, formulējot konstruktīvus priekšlikumus, lai mēs varam panākt globālu vienošanos, kas, no vienas puses, radītu visiem vienlīdzīgus apstākļus, ko vēlamies mēs visi, un, no otras puses, veidotu ilgtspējīgu aviācijas nozari.

Turklāt, ciktāl runa ir par ASV, es gribētu piebilst, ka otrajā aviācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un ASV, kurš tika pabeigts pagājušajā pavasarī un pašlaik ir apstiprināšanas posmā, ASV skaidri atzina, ka attiecībā uz emisijām būtu jāspēj izveidot tirgus instrumentus. Jo īpaši šī nolīguma 15. pantā ir minēts, ka kopīgā komiteja var sagatavot ieteikumus, lai likvidētu jebkādu iespējamu pārklāšanos vai neatbilstību, kā arī izvairītos no pasākumu un izmaksu dublēšanās.

Tāpēc nav šaubu, ka nolīgums, par kuru panākuši vienošanos abi aviācijas bloki, brūgēs ceļu šāda veida emisiju tirdzniecības shēmas savstarpējai atzīšanai. Tādēļ es vēlētos jūs vēlreiz mudināt neatkāpties no savas nostājas, veidot ļoti skaidru saziņu un nepārprotami norādīt, ka atpakaļceļa nav.

Michael Cramer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Komisār, liels jums paldies par jūsu skaidrajiem paziņojumiem. Es ceru, ka sarunās spēsiet to novest līdz galam. Galu galā viens no iemesliem, kāpēc Kopenhāgena bija tāda neveiksme un katastrofa, bija tas, ka Eiropas Savienībai nebija mērķu. Tas ir kā spēlējot kociņu spēli — zaudēs tas, kurš pirmais izkustinās. Tieši tas notika, un mums tas jāmaina. Tādēļ Eiropas Savienības nostājai ir jābūt samērā skaidrai.

Rezumējot, emisiju tirdzniecības sistēmu ieviesa un pieņēma lielākā daļa aviokompāniju kā veidu, lai izvairītos no petrolejas nodokļa. Tomēr mēs arī zinām, ka Eiropas nodokļu maksātāji aviokompānijām katru gadu dod EUR 30 miljardus PVN un petrolejas nodokļa atbrīvojumu veidā. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja aviokompānijas un citas valstis nevēlas piedalīties emisiju tirdzniecībā, tad mums ir jāievieš petrolejas nodoklis. Tas būtu daudz dārgāk, un patiesībā runa ir tikai par to.

Tomēr mēs zinām, ka aviācija ir ļoti bīstama un ka emisijas gaisā ir trīs vai četras reizes kaitīgākas par tām, kas atrodas zemes līmenī. Neskatoties uz šo faktu, to aizrautīgi atbalsta Eiropas nodokļu maksātāji. Netiek piemērota maksa par piekļūšanu gaisa telpai; tāda pastāv tikai virs Sibīrijas. Kāpēc gan ne? Dzelzceļa uzņēmumiem ir jāmaksā par piekļuvi sliežu ceļiem. Biļešu cenas, kompensācijas tiesības pasažieriem — dzelzceļa uzņēmumi šādi atgūst savu naudu vai vismaz daļu no tās aptuveni jau pēc stundas. Attiecībā uz lidojumiem tas ir jau pēc trīs stundām. Turklāt mēs neesam aizmirsuši, ka emisiju tirdzniecībā 85 % sertifikātu aviokompānijām tiek izsniegti bez maksas. Dzelzceļa uzņēmumiem nekas netiek dots — viņiem ir jāmaksā par ikkatru no tiem. Šie negodīgie pamatnosacījumi ir jāmaina, pretējā gadījumā mēs varam aizmirst par mūsu klimata mērķiem. Nevienam to nevēlas.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Globālā ekonomika aizvien vairāk ir atkarīga no gaisa transporta. Eiropas Vides aģentūras veidotā statistika parādīja, ka 2005. gadā 20 % no visām oglekļa dioksīda emisijām radīja gaisa transports.

Pētniecība saistībā ar jauniem dzinējiem un jaunām degvielām, protams, varēs samazināt šīs emisijas. Saskaņā ar nesenu pētījumu, A380 gaisa kuģa standarta dzinēja energoefektivitāte ir 3 litri degvielas uz 100 km vienam pasažierim, kas to padara ideālu, salīdzinot ar modernu dīzeļdegvielas automobiļu standartu.

Lai atvērtu gaisa transporta pakalpojumu tirgu, Eiropas Savienība risina sarunas par pamatnolīgumiem ar trešajām valstīm par noteiktiem gaisa pakalpojumu aspektiem. Viens tā piemērs ir nolīgums, ko nesen parakstīja Eiropas Savienība un Kanāda. Es uzskatu, ka šajos nolīgumos ir jāiekļauj skaidri noteikumi par aviācijas ietekmes samazināšanu uz vidi.

Direktīvas 2008/101/EK 25. a panta 1. punktā ir noteikts, ka, ja kāda trešā valsts paredz pasākumus, lai mazinātu to lidojumu ietekmi uz klimata pārmaiņām, kuri izlido no attiecīgās valsts un nolaižas Kopienā, Komisija apsver pieejamās iespējas, lai nodrošinātu Kopienas sistēmas un šīs valsts pasākumu optimālu mijiedarbību. Es aicinu Komisiju norādīt mums šādas veiksmīgas mijiedarbības piemērus.

Tāpat Direktīvas 2008/101/EK 25. a panta 2. punktā ir minēts, ka Kopiena un tās dalībvalstis turpina centienus panākt vienošanos par pasaules mēroga pasākumiem, lai samazinātu aviācijas radīto siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju apjomu. Ņemot vērā jebkādu šādu nolīgumu, Komisijai vajadzētu apsvērt, vai ir vajadzīgi šīs direktīvas grozījumi. Komisār, vai Komisija apsver šādus grozījumus?

Keith Taylor (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paust atbalstu šim mutiskajam jautājumam, jo uzskatu, ka ir pilnīgi nepieņemami, ka ASV, Kanāda un Meksika mēģina apstrīdēt aviācijas iekļaušanu ES emisiju tirdzniecības sistēmā. Jebkurā gadījumā daudzi cilvēki uzskata, ka šie nosacījumi aviācijai, sākot ar 2012. gadu, ir pieticīgi, salīdzinot ar to, ko mums vajadzētu un ko mums vajadzēja varēt sasniegt.

Piemēram, šajā nozarē joprojām būs atļauts piekļūt oglekļa kredītiem no citām nozarēm, un aviācijas emisiju griesti nav ne tuvu tik lieli, kā tie, kas tiek prasīti no citām nozarēm. Aviācijas iekļaušana šajā gadījumā ir vismaz solis pareizajā virzienā, un tas izbeidz tiesisko vakuumu, ko šī nozare ir baudījusi pārāk ilgi līdz tādām apmēram, ka tas ir visātrāk augošais oglekļa emisiju avots. Protams, princips, „piesārņotājs maksā” nekad nav bijis tik ļoti pelnīts kā šajā gadījumā.

Nobeigumā es gribētu pateikt, ka mēs nedrīkstam pieļaut, ka ES pieņemtus lēmumus apdraud trešās valstis. Es mudinu Komisiju un Padomi skaidri paziņot, ka tās gaidāmajās ICAO diskusijās plāno pilnībā ievērot pareizi pieņemtus ES tiesību aktus.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Eiropas Savienība ir apņēmusies mainīt savu ekonomiku, lai enerģiju izmantotu efektīvi un samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas. Aviācijas nozares iekļaušana ES siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā ir svarīgs solis uz priekšu, lai samazinātu gaisa kuģu negatīvo ietekmi uz klimata pārmaiņām. Īpaši svarīgi ir, lai šo direktīvu arī piemērotu ne tikai Eiropas Savienības aviokompānijām, bet arī tām, kuras reģistrētas trešajās valstīs un veic lidojumus uz ES lidostām. Šādi tiks veicināta konkurences izkropļojumu novēršana un ekoloģiskās efektivitātes uzlabošana. Tādām būtiskām ES saistībām kā cīņai pret klimata pārmaiņām neapšaubāmi ir vajadzīga koordinēta un vienota ES rīcība. Nolīgumam ar trešo valstu aviokompānijām ir jāveicina optimāla sadarbība starp ES sistēmu un šajās valstīs piemērotajiem pasākumiem, lai nodrošinātu pienācīgu konkurenci un piesārņotājvielu samazināšanu. Tādēļ būtu derīgi, ja Komisija veiktu ne vien koordinēšanas uzdevumu, bet arī nodrošinātu trešo valstu izmantotu pasākumu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, tas, ko es šovakar šeit dzirdēju, ir diezgan pārsteidzoši un zināmā mērā nomācoši: emisiju palielināšanās aviācijas nozarē dažu pēdējo gadu laikā un iespējamība, ka tas turpināsies, jo īpaši, attīstoties tādām valstīm kā Brazīlija, Indija, Ķīna, Krievija, kā arī arvien lielāka vidusšķira, kas radīs lielāku ceļošanas un tirdzniecības līmeni ar visu no tā izrietošo, un pat attīstot mūsu politikas jomas par jaunatni kustībā, darba ņēmējiem brīvi pārvietojoties, attīstoties tūrismam, kā arī gados vecākiem iedzīvotājiem vairāk ceļojot u.c.

Jautājums, ko īpaši vēlos uzdot, ir šāds: kādi ir mūsu plāni Eiropas līmenī, lai samazinātu emisijas ar pētniecības un inovāciju palīdzību, kā esam darījuši vai mēģinām darīt attiecībā uz elektriskajiem automobiļiem, energoefektīvām ēkām un tā tālāk? Šādi plāni ir atbilde uz mūsu ilgtermiņa problēmu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Aviācijas iekļaušana ES emisiju tirdzniecības sistēmā ir būtisks solis uz priekšu cīņā pret klimata pārmaiņām, jo šīs pārmaiņas notiek globālā līmenī, un pašreizējie tiesību akti ir jāpiemēro šajā līmenī. Direktīvas piemērošana tās pašreizējā formā, sākot ar 2012. gadu, atvieglos šo uzdevumu.

Dažu trešo valstu ICAO iesniegtā prasība piedalīties sistēmā tikai brīvprātīgi vienīgi aptur progresu šajā jomā. Apstiprinot šo prasību, ne vien samazināsies Eiropas aviokompāniju konkurētspēja, bet arī tiks kavēta cīņa pret klimata pārmaiņām. Tā arī neļaus īstenot ES centienus panākt globālu izpratni nozarēs ar mērķi samazināt aviācijas nozares siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Es aicinu Komisiju un Padomi sarunās ar trešajām valstīm iesaistīt Eiropas Parlamentu, lai aviokompānijām no šīm valstīm būtu pienākums būt iekļautām emisiju tirdzniecības sistēmā. Šādi arī netiks palēnināts progress, kas panākts, izveidojot vienotu Eiropas gaisa telpu, un tas samazinās gaisa maršrutu skaitu, tādējādi atkal veicinot degvielas patēriņa samazināšanu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Es piekrītu, ka emisijas ir jāturpina samazināt, un, ja mums būs noteikumi, kas veicinās to samazināšanu, tad pienācīgi ieviesīsim šos noteikumus.

Ja mūsu ASV draugi nevēlas pieņemt mūsu risinājumu, mums ar viņiem būs jāveido pacietīgs un lietišķs dialogs un jāmeklē radoši risinājumi, ar kuriem tiks panākts vēlamais mērķis. Aviācijas iekļaušana emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā patiešām nav tāds slogs, ka gaisa transporta nozare nevarētu ar to samierināties un nevarētu turpināt attīstīties. Ir jāsaprot, ka arī citiem transporta veidiem ir jāreaģē uz dažādiem ierobežojumiem saistībā

ar nepieciešamību samazināt emisijas, un tādēļ mēs ceram, ka aviācijas nozare uzņemsies pienācīgu atbildības daļu par emisiju samazināšanu.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šīs debātes ir parādījušas, ka Parlaments atbalsta skaidru ES nostāju ICAO sarunās. Esmu par to pateicīgs, kaut gan, godīgi sakot, es neko citu nebūtu gaidījis. Es informēšu Hedegaard kungi un Kallaspar kungu par jūsu atbalstu, kā arī dažādiem šajās debātēs uzsvērtajiem aspektiem, jo galu galā tieši viņu dienesti pārstāvēs Komisiju ICAO asamblejā.

Attiecībā uz uzdotajiem jautājumiem tūlītējas atbildes, ko varu sniegt, ir šādas: protams, Komisija piemēros Parlamenta un Padomes pieņemtus ES tiesību aktus. ES tiesību akti attiecas uz visiem operatoriem, nediskriminējot valstspiederības dēļ, un tas nozīmē, ka operatori no trešajām valstīm, citiem vārdiem sakot arī ASV, var pieteikties bezmaksas sertifikātu saņemšanai. Parlamenta un Padomes pieņemtajā direktīvā lidojumu aizliegšana ir minēta kā galējs līdzeklis, ja operatori neievēro tiesību aktus. Šajā gadījumā Komisija, protams, atbalstīs dalībvalstis, attiecīgi īstenojot šādus aizliegumus. Mēs arī esam pārliecināti, ka Eiropas Kopienas tiesa attiecīgi apstiprinās mūsu tiesību aktu, jo mēs ļoti sīki izpētījām šīs direktīvas juridiskos aspektus.

Ļaujiet man nobeigumā vēlreiz skaidri paziņot, ka Komisija nepieņems nekādus rezultātus, kas apdraud ES tiesību aktus par aviācijas iekļaušanu ES emisiju tirdzniecības sistēmā, ko ar ievērojamu 640 deputātu balsu vairākumu 2008. gadā atbalstīja šis Parlaments. Tas ir mūsu pienākums, un mēs attiecīgi rīkosimies.

Priekšsēdētāja . – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

András Gyürk (PPE) , *rakstiski*. – (HU) Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija ir radījusi pretrunīgu situāciju. ICAO stingri pretojas ES prasībai paplašināti piemērot savus emisiju tirdzniecības noteikumus aviokompānijām no valstīm, kuras nav ES. Gaisa transporta iekļaušana ETS ir pareiza rīcība, ja vien tā neietekmē tikai ES aviokompānijas. Tādēļ ES ir konsekventi jāīsteno ģeogrāfiskās neitralitātes princips. Vides noteikumi, kas aizsargā Eiropas gaisa telpu, ir arī jāpiemēro trešo valstu lidojumiem. Ja stingrie standarti tiktu piemēroti vienīgi Eiropas uzņēmumiem, tas radītu nepamatotu konkurences priekšrocību trešo valstu aviokompānijām. Nebūt ne maznozīmīgās konkurences priekšrocības dēļ aviācijas nozarē tiktu zaudēti tūkstošiem darbavietu. Tomēr mēs arī nevaram neņemt vērā ietekmi uz vidi. Ar vienpusējiem noteikumiem mums būtu jāturpina pašlaik uz nozares brīvprātīgu apņemšanos, kas līdz šim nav radījusi vēlamus rezultātus. Tik ļoti popularizētie solījumi par efektivitātes uzlabošanu, protams, nav neko daudz vērti, ja pa to laiku gaisa satiksmes apjoms palielinās vairākas reizes. ICAO prognozē četrkārtu degvielas patēriņa palielinājumu līdz 2050. gadam, kas ir iespaidīgs skaitlis. Tādēļ ES ir jāveic stingri pasākumi, lai ETS direktīvas kļūtu saistošas visiem lidojumiem, kas šķērso Eiropas gaisa telpu. Ja tas netiks darīts, ES zaudēs iespēju rādīt paraugu citiem un mudināt pārējās teritorijas aviācijas nozarē pieņemt stingrus klimata aizsardzības pasākumus.

16. Kopienas preču zīmju izmantošana iekšējā tirgū (debātes)

Priekšsēdētāja . – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par Kopienas preču zīmju izmantošanu iekšējā tirgū.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mūsdienu tirdzniecībā preču zīmēm neapšaubāmi ir liela nozīme. Tās ļauj identificēt izstrādājumu un pakalpojumu izcelsmi, tās garantē nemainīgu kvalitātes līmeni, un tās rada uzņēmuma tēlu. Piekļuve Kopienas preču zīmei ir jautājums par mūsu uzņēmumu attīstību un par cīņu pret viltošanu.

Jums rada bažas noteiktu valsts preču zīmju biroju pieņemtie lēmumi. Šo lēmumu mērķis ir ierobežot Kopienas preču zīmes izmantošanu, atsaucoties uz prasību, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmes izmantošana tikai vienā dalībvalstī nebūtu tās īsta izmantošana. Es vēlētos pateikties tiem deputātiem, kuri pievērta Komisijas uzmanību šim jautājumam, kuram mēs ļoti cieši sekojam.

Patiesībā Kopienas preču zīmes lielākais nopelns ir piedāvāt visiem uzņēmumiem, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem, efektīvu līdzekli, kā aizsargāt savas preču zīmes Eiropas līmenī. Līdz šim noteikumu, ka pietiek ar to, ka īpašnieks jebkādā veidā faktiski izmanto Kopienas preču zīmi neatkarīgi no tā, kur Eiropas Savienībā tā tiek izmantota, preču zīmes lietotāji vienmēr uzskatīja kā vienu no tās galvenajām priekšrocībām. Šis noteikums atbilst Kopienas preču zīmes vienotajam raksturam. Tas arī atbilst paša vienotā tirgus principam. Tāpēc jebkādiem jauniem Kopienas preču zīmes ierobežojumiem ir nopietnas sekas attiecībā uz cīņu pret viltošanu, kas būs viens no īpašajiem tematiem — un es to vēlreiz uzsveru Parlamentam — Vienotā tirgus projektā un rīcības plānā pret pirātismu un viltošanu, kuru Komisija apņēmusies sagatavot.

Kādas ir šīs sekas? Pirmkārt, tā ir jaunas prasības ieviešana, kas varētu bremzēt cīņu pret pārkāpumiem preču zīmju jomā. Kā jau tikko sacīju, Kopienas preču zīme ir efektīvs ierocis cīņā pret viltošanu, jo tā garantē drošu aizsardzību visā Eiropas Savienībā un uz visām tās ārējām robežām. Tā ir neaizstājama, lai ļautu konfiscēt viltotas preces — kuras pašlaik tiek masveidā importētas no trešajām valstīm — saskaņā ar Kopienas muitas noteikumiem uz mūsu Eiropas Savienības ārējām robežām.

Turklāt šādas prasības ieviešana apgrūtinātu Kopienas preču zīmes pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī jaundibinātiem uzņēmumiem. Šie uzņēmumi bieži darbojas valsts līmenī un nesāk eksportēt un paplašināt savu pārrobežas darbību, kamēr uzņēmējdarbība nav izrādījusies veiksmīga. Tādēļ šiem uzņēmumiem var būt grūtāk panākt izaugsmi, ja tie vairs nevarēs iegūt un izmantot Kopienas preču zīmi pirms savas darbības paplašināšanas. Tas arī būtu pretrunā ar vairākām mūsu politikas jomām, kas pamatoti mēģina veicināt mazo un vidējo uzņēmumu attīstību, kuri, es atgādinu, veido 95 % no visiem Eiropas uzņēmumiem.

Dāmas un kungi, tāpēc es vēlētos jums apstiprināt jeb apsolt, ka mani dienesti ļoti cieši sekos šai notikumu attīstībai dalībvalstīs. Pašlaik mēs esam pārliecināti, ka valstu tiesas neatbalstīs šos lēmumus, kuri, mūsaprāt, neatbilst Kopienas preču zīmes vienotajam raksturam un vienotā tirgus principiem, kā jau es to teicu.

Małgorzata Handzlik, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Es ārkārtīgi priecājos, ka, neskatoties uz to, ka ir vēls, mums šodien bija iespēja noklausīties Komisijas paziņojumu par Kopienas preču zīmju izmantošanu vienotajā tirgū. Šo ideju uzsāka mana politiskā grupa, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa. Kā jūs labi zināt, komisār, šis jautājums ir īpaši svarīgs Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai un Juridiskajai komitejai.

PPE grupa vienmēr ir bijusi pārliecināta, ka iekšējā tirgus sākums bija šķēršļu likvidēšana starp dalībvalstīm, un mēs esam noteikuši sev mērķi cīnīties par citu šādu šķēršļu

likvidēšanu. Arī šī ideja bija Kopienas preču zīmes izveides pamatā. Cita starpā, šīs sistēmas priekšrocība uzņēmumiem ir vienādas aizsardzības nodrošināšanas garantija visā Eiropas Savienībā. Šajā ziņā ģeogrāfiskām atšķirībām nevajadzētu būt lielai nozīmei. Galu galā uzņēmumi darbojas vienotā Eiropas tirgū. Tāpēc mēs ar bažām uztveram dažu valstu intelektuālā īpašuma aizsardzības biroju pieņemtos lēmumus.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju jūsu paziņojumu, komisār, ka Komisija uzskata, ka šie lēmumi ir pretrunā ar tiem principiem, saskaņā ar kuriem ir veidots kopējais tirgus. Mana politiskā grupa uzraudzīs, kā šī situācija attīstīsies turpmāk, un atbalstīs pasākumus, kuru pamatā ir Eiropas Savienības pieeja un kuri ir uzņēmumu interesēs. Visbeidzot, es vēlētos pajautāt komisāram, kādas iespējas ir pieejamas, ja dalībvalstu jurisdikcija neatbilst Komisijas pieejai. Vai, jūsuprāt, būtu jāpārskata Padomes kopējās preču zīmes regula un direktīva par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu preču zīmju jomā?

Marc Tarabella, *S&D grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, Kopienas preču zīme, kura izveidota jau pirms 16 gadiem, ir mums ļāvusi efektīvi cīnīties pret viltotām precēm un piedāvāt patērētājiem kvalitatīva produkta garantiju visā Eiropas Savienībā.

Kopienas preču zīmes aizsardzība ir vienāda visās Eiropas Savienības dalībvalstīs neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par pašas preču zīmes aizsardzību, vai izstrādājumiem un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieprasītas tiesības, vai arī īpašnieku. Turklāt tas ir reāls risinājums vienotajam tirgum — tas maz maksā un ir īpaši piemērots mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā jūs, komisār, norādījat.

Tāpēc tas ir reāls solis uz priekšu, jo vienotā tirgū tikai Kopienas preču zīme var garantēt patiešām visaptverošu aizsardzību. Bez tam tās vienkāršā pārvaldīšana un izdevīgās izmaksas padara Kopienas preču zīmi par ideālu instrumentu paplašinātai aizsardzībai Eiropā. Tas ir vienlīdz svarīgs instruments tirgiem un muitas uzraudzības iestādēm.

14. septembrī Eiropas Savienības Eiropas Kopienu tiesa atzina, ka zīmi, ko veido preču formas, kuras vajadzīgas tehnisku rezultātu iegūšanai, nevar reģistrēt kā Kopienas preču zīmi. Tā bija reakcija uz uzņēmuma *Lego* pieteikumu, kurš bija pieprasījis reģistrēt tā spēļu klucīti kā Kopienas preču zīmi. Tādēļ tiesa noraidīja šī uzņēmuma apelācijas sūdzību, šādi parādot, ka Kopienas preču zīmes izmantošana ir stingri jākontrolē.

Šis tiesas lēmums atklāj jaunās problēmas, kuras jārisina Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi. Vai nebūtu saprātīgi Eiropas Komisijai atjaunināt šo regulu, ņemot vērā jaunu tehnoloģiju attīstību, jo īpaši interneta attīstību, kā arī globalizāciju? Nekad nav par daudz uzsvērt to, ka šīs regulas galvenais mērķis, pirmkārt, ir patērētājiem nodrošināta garantija par kvalitatīvu produktu, kā arī pilnīga, skaidra un visaptveroša informācija visā Eiropas Savienībā.

Cecilia Wikström, *ALDE grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es priecājos, ka, neskatoties uz to, ka ir vēls, mēs šovakar varam piedalīties šajās svarīgajās debatēs. Viena no Eiropas Savienības lielākajām priekšrocībām ir fakts, ka tā ir nodrošinājusi un turpina mums nodrošināt plašas iespējas, lai samazinātu šķēršļus un atvērtu tirdzniecību starp Eiropas valstīm. Šādi tiks radīta labklājība un izaugsme, kas tik ļoti vajadzīga mūsu kontinentam, jo īpaši pēc ekonomikas krīzes.

Eiropa 21. gadsimtā nekļūs spēcīga ar mūsu, politiķu, ierosinātām iniciatīvām. Mums ir daudz vairāk jāpieņem patiesība, ka izaugsme rada uzņēmumi un uzņēmēji. Eiropu var tikai stiprināt uzņēmēji, un tiem pieejamas labas iespējas izveidot uzņēmumus, kas var

attīstīties, piedāvāt iedzīvotājiem darbavietas un nest peļņu. Šī konkrētā Kopienas preču zīmes sistēma ir ļoti efektīvs veids, kā likvidēt tirdzniecības šķēršļus un radīt izaugsmi. Jo sevišķi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem vēlamies nodrošināt izaugsmes un paplašināšanās iespējas, ir būtiski spēt izmantot preču zīmes aizsardzību visā Eiropas Savienībā bez apgrūtinājumiem un birokrātijas.

Tādēļ es ar lielām bažām esmu saņēmusi informāciju, ka dalībvalstis, ciktāl man zināms, pilnīgi pretēji saviem pienākumiem mēģina ieviest prasību, ka Kopienas preču zīme ir jāpiešķir tikai tad, ja tā tiek izmantota vairākās valstīs. Protams, lai preču zīmi aizsargātu visā ES, būtu jāpietiek ar to, ka tā tiek izmantota vienā dalībvalstī.

Šo dalībvalstu rīcība ir nopietns drauds Kopienas preču zīmes sistēmai, un es ceru, komisār, ka jūs tiksiet galā ar tām dalībvalstīm, kuras mēģina ieviest šo jauno kritēriju un apdraud efektīvas preču zīmes aizsardzības iespējas visā Eiropas Savienībā.

Malcolm Harbour, *ECR grupas vārdā* . – Priekšsēdētājas kundze, manas grupas un arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētāja vārdā es vēlos no sirds pateikties komisāram par to, ka viņš pilnīgi skaidri norādīja, ka abu attiecīgo preču zīmju biroju rīcība — Beniluksa valstīs un Ungārijā — ir absolūti nepieņemama.

Es to uzsveru ļoti stingri, jo tas ir nepārprotams uzbrukums iekšējā tirgus pamatprincipiem. Man ir prieks, ka kolēģi šeit ir pauduši atbalstu lēmumiem, kurus pieņems komisārs. Pirmkārt, no praktiskā viedokļa es teiktu, ka tā ir ievērojama sakritība, ka šie abi preču zīmju biroji darbojas pašreizējā prezidējošajā valstī un nākamajā prezidējošajā valstī.

Pirmais, ko plāno darīt mana komiteja — un es nodrošināšu, lai tā notiktu — ir tas, ka tad, kad iekšējā tirgus ministrs (un, patiesi, sākot ar janvāri — Ungārijas ministrs) ieradīsies manā komitejā, mēs noteikti uzdosim šo jautājumi un lūgšim, lai viņi dodas tieši uz saviem preču zīmju birojiem un norāda, ka tas nav pieņemami.

Kāpēc tas nav pieņemami? Tāpēc, ka tas ir uzbrukums pašam iekšējā tirgus pamatprincipam, ka uzņēmumus nekādā veidā nedrīkst diskriminēt, kad tie darbojas vienā vienotā tirgū. Šajā gadījumā tas ir pat vēl sliktāk, jo šis priekšlikums vai ierosinātie pasākumi, ja tādi tiks atbalstīti, faktiski diskriminē mazos uzņēmumus pretstatā lielajiem uzņēmumiem. Tas visvairāk ietekmēs tieši mazos uzņēmumus, jo tie var reģistrēt jaunu produkta preču zīmi visā Eiropas Savienībā, izmantojot, piemēram, fantastisku iekšējā tirgus revolūciju un izmaksu ziņā ļoti efektīvu veidu, kā aizsargāt savu intelektuālo īpašumu. Tiem būs vajadzīgi vairāk nekā pieci gadi, lai laistu šo produktu tirgū, un ko tie atradīs? Nonākot Ungārijas tirgū, tie atklās, ka Ungārijas preču zīmju birojs šo uzņēmumu preču zīmi ir piešķīris kādam citam. Tas ir pilnīgi nepieņemami.

Es nevaru saprast, kāpēc pēc visa tā laika, ko esam pavadījuši, strādājot Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (preču zīmju birojā), mēs pēkšņi atklājam šādu divu preču zīmju biroju rīcību. Iespējams, tas ir tādēļ, ka ir samazinājušās Eiropas preču zīmes reģistrēšanas izmaksas, ka tās darbojas tik efektīvi.

Protams, šie abi preču zīmju biroji, mēģinot uzturēt šos iebildumus pret to, ka iedzīvotājiem tiek ļauts reģistrēt preču zīmes, pieprasīs, lai attiecīgie uzņēmumi tās reģistrētu savās jurisdikcijās. Tas ir klajš šo organizāciju savtīgums. Šādu situāciju nedrīkst pieļaut. Pēc būtības tas ir pret Eiropas Savienības principiem un, starp citu, tas arī apdraud — kā pareizi norādīja komisārs — šai Komisijai svarīgu prioritāti, proti, inovāciju, jaunu izstrādājumu laišanu tirgū un iekšējā tirgus darbības uzlabošanu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Komisija viena gada laikā modernizēs Kopienas regulu par preču zīmēm tādā veidā, lai tā vienkāršotu preču zīmju reģistrāciju un samazinātu tās izmaksas, citiem vārdiem sakot, aizsargātu uzņēmumu tirdzniecības nosaukumus, to izstrādājumu nosaukumus un tā tālāk. Tas ir papildu instruments cīņai pret viltojumiem.

Personīgi es novērtēju to, ka Komisija ir apņēmusies šajā regulā iekļaut priekšlikumu izveidot Eiropas preču zīmju aizsardzību, jo esmu to atbalstījusi vairākus gadus. Pašlaik ir iespējams ļaunprātīgi izmantot sertificētu produktu kvalitātes zīmes un drošības zīmes, nesaņemot par to sodu. Piemēram, trešajās valstīs izplatītāji pievieno mūsu CE preču zīmi saviem valstu tirgiem paredzētiem produktiem, kuri vispār neatbilst mūsu standartiem.

Ir jāaizsargā sertificētas zīmes. Mēs patērētājiem garantējam produktu standartus, un mēs ne vien aizsargājam uzņēmumus pret negodīgu konkurenci, bet arī dodam iespēju paplašināt mūsu standartus, licencējot citus uzņēmumus. Šāda aizsardzība ir iespējama bez papildu izmaksām un iestādēm, jo pastāv iespēja vienkārši paplašināt Alikantē esošā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja reģistrācijas pilnvaras, lai tajās iekļautu sertificētas zīmes.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, redzu, ka attiecībā uz teikto esam diezgan vienprātīgi. Protams, Kopienas preču zīmju attīstība ir dabisks iekšējā tirgus attīstības turpinājums, un tā nodrošina plašu darbības jomu, lai attīstītu MVU tirdzniecību, palīdzētu apturēt viltošanu un pirātismu, u.c. Tādēļ ir grūti iedomāties, kā kāds varētu pret to iebilst. Jo īpaši ir jāizdara jebkāds politisks spiediens un, iespējams, jāpiemēro sankcijas tām dalībvalstīm, kuras to nepieņem, lai tās atjēgtos šajā jautājumā.

Runājot plašāk, es teiktu, ka Kopienas preču zīmes un līdzīgas iniciatīvas palīdz satuvināt Eiropas Savienību ar tās pilsoņiem un piešķir lielāku nozīmi uzņēmumu attīstīšanai Eiropas Savienībā.

Visbeidzot, es tikai vēlētos pateikt, ka arī gaidu visas Eiropas patentu izstrādi, un, jo ātrāk tas notiks, jo labāk.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā norādīja Wikström, ir samērā vēls, lai apspriestu šo tematu, tomēr es tāpat kā visi līdzšinējie runātāji uzskatu, ka tas ir svarīgs temats.

Priekšsēdētājs *Harbour* kungs mums atgādināja, cik lielā mērā Eiropas preču zīme ir bijis identitātes pierādījums un uzņēmumu aizsardzības avots. Tas ir arī aizsargājis inovāciju.

Tāpēc es uzskatu, kā tikko sacīja *Kelly* kungs, ka mums ir jāiet vēl tālāk, virzībā uz citiem aizsardzības veidiem, un tāpēc, *Kelly* kungs, mēs un Beļģijas prezidentūra apņēmiņi rīkosimies, lai beidzot pabeigtu Eiropas patenta projektu.

Tāpēc es saku *Harbour* kungam, ka visu viņa un citu norādīto iemeslu dēļ Komisija nepieļaus, ka tiek grauts viens no iekšējā tirgus galvenajiem elementiem. Turklāt, kā jau sacījāt, *Harbour* kungs, ja mēs pieļausim šādu graušānu, pamatojoties uz protekcionismam tuvu kārdinājumu vienā vai otrā valstī, pirmie cietēji būs mazie un vidējie uzņēmumi.

Tāpēc visu jūsu minēto iemeslu dēļ mēs esam apņēmušies teikt „nē” šādiem kārdinājumiem. No šāda viedokļa es vēlētos pateikties *Handzlik* kundzei un viņas grupai par izrādīto modrību un to, ka šī modrība tika pausta, uzdodot šo jautājumu.

Wikström kundze, tāpat kā *Tarabella* kungs, mums atgādināja, ko Kopienas preču zīme nozīmē uzņēmumiem un kā tā atbilst vienotajam tirgum. Es vēlētos apstiprināt, ka saskaņā

ar šo pārskatīšanas mērķi mēs esam ceļā uz pašreizējās sistēmas modernizēšanu, kā to vēlas *Tarabella* kungs.

Pēc lēmuma *Lego* lietā, kuru minējāt, *Tarabella* kungs, ir skaidrs, ka regula par Kopienas preču zīmi ir jāatjaunina. Mēs strādājam šajā virzienā un, kā jūs pats norādījāt, esam apņēmušies pievērst uzmanību moderno tehnoloģiju līdzekļu un, protams, interneta ietekmei, veicot šo pārskatu, šo atjaunināšanu. Šādā garā mēs atjaunināsim un pārskatīsim šo regulu.

Es arī vēlētos pateikties *Roithová* kundzei par to, ka viņa tāpat kā es pieminēja konkurenci — konkurenci, kura turklāt tiktu palielināta, ja mēs atkal dotos preču zīmju sadrumstalotības virzienā. Mums jāizrāda pretestība, mums jāspēj apkarot vai novērst viltotu produktu laišanu tirgū. Tādēļ rīcības plānos par viltošanas un pirātisma apkarošanu, kurus pēc dažām nedēļām iesniegšu, būs iekļauta šī vēlme apmācīt darbiniekus no dažādām mūsu ārējo robežu dalībvalstīm, kā arī uzlabot mūsu rīcībā pieejamos tehniskos līdzekļus, lai cīnītos pret viltošanu un pirātismu.

Es arī uzskatu, ka ir jābūt divpusējiem pasākumiem, īpaši ar valstīm, no kurām tiek ievestas šīs viltotās preces, un tādēļ rīcības plānā, ko es jums ierosināšu, būs ietverti vairāki pozitīvi pasākumi, lai sadarbotos ar noteiktām trešajām valstīm un palīdzētu tām pieņemt pašām savu politiku par preču zīmēm un cīņu pret viltošanu.

Visbeidzot, *Handzlik* kundze man uzdeva svarīgu jautājumu: kas notiks, ja valstu tiesas atbalstīs savu valsts preču zīmju biroju nostāju? Pašlaik mēs tik tālu vēl neesam tikuši. Iesākumā mums jāgaida, un mēs nedrīkstam pāragri spriest par šo lietu iznākumu pirms valstu tiesu spriedumiem. Turklāt, kā jau jums sacīju, esmu pārliecināts, ka pašas šīs tiesas labos šo situāciju. Tikko minētā pārkāpuma procedūru iespēja tiks paturēta prātā, taču tikai ņemot vērā iesniegtu apelācijas sūdzību rezultātu.

Šādas ir atbildes, priekšsēdētājas kundze, uz šo svarīgo problēmu, kura ir viena no iekšējā tirgus galvenajiem pamatelementiem, un es to gribu pateikt tagad, kad mēs kopā ar jums un Padomi gatavojamies veicināt iekšējo tirgu, nostiprināt to, pievērsties tam konkrētāk, lai labumu gūtu mazie un vidējie uzņēmumi un mūsu iedzīvotāji.

Mēs noteikti šādā brīdī nepieņemsim šādu Kopienas preču zīmes graušanu.

Priekšsēdētāja . – Debates tiek slēgtas.

17. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

18. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.40)